

Issued 17—8—1968]

**MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL
DEBATES**

OFFICIAL REPORT

MONDAY, 12th FEBRUARY 1968

Volume LXXIII—No. 1

©
GOVERNMENT OF MADRAS
1968

*Legislative Council Department
Madras*

PRICE 35 Paise]

Tamil Nadu Legislative Council Debates

THIRTY-FIRST SESSION OF THE LEGISLATIVE
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

12th to 17th and 19th to 21st February 1968.

Volume LXXIII (Nos. 1 to 9)

TABLE OF CONTENTS.

	PAGES.
<i>Monday, 12th February 1968.</i>	
Personnel of the Government of Madras	i
Principal Officers of the Madras Legislative Council	ii
List of Members of the Madras Legislative Council with their Constituencies	iii-v
I. Obituary reference	7
II. Condolence resolution on the demise of Thiru M. Jengal Reddiar, a Member of the Madras Legislative Council	1-2
III. Papers laid on the Table of the House ...	3-14
<i>Tuesday, 13th February 1968.</i>	
I. Questions and Answers	15-37
II. Announcements—	
(1) Decision of the Business Advisory Com- mittee	37
(2) Panel of Vice-Chairmen	37
III. Adjournment motion	37-38
IV. Motion <i>re</i> condonation of the absence of Thiru A. Krishnaswamy Vandayar	38
V. Discussion on the Governor's Address ...	38-81
VI. Papers laid on the Table of the House ...	82

	PAGES.
<i>Wednesday, 14th February 1968.</i>	
I. Questions and Answers	97-109
II. Adjournment motion <i>re.</i> attack on Madurai Urban District Congress Committee and the Rural Congress Committee Offices at Madurai on 13th February 1968	109
III. Discussion on the Governor's Address— <i>cont.</i>	109-153

<i>Thursday, 15th February 1968.</i>	
I. Questions and Answers	155-171
II. Discussion on the Governor's Address— <i>cont.</i>	176-217
III. Papers laid on the Table of the House ...	217

<i>Friday, 16th February 1968.</i>	
I. Questions and Answers	219-237
II. Presentation of the First Supplementary Statement of Expenditure for 1967-68 ...	237-241
III. Discussion on the Governor's Address— <i>cont.</i>	241-297

<i>Saturday, 17th February 1968.</i>	
I. Questions and Answers	297-315
II. Discussion on the First Supplementary Statement of Expenditure for 1967-68 ...	316-342
III. Discussion on the Governor's Address— <i>cont.</i>	342-351

<i>Monday, 19th February 1968.</i>	
I. Questions and Answers	355-369
II. Non-official Resolutions—	
(1) Free Education in P.U.C.— <i>cont.</i> ...	369-387
(2) Official Language of the Union ...	387-404
(3) Pension to Teachers	404-408
(4) Service Condition of Teachers ...	408
(5) New Railway lines	408-409

	PAGES.
(6) Difficulties in the Education Department due to merger of Kanyakumari district	410
(7) Thermal Plant	410
(8) Amendment to the Madras Panchayats Act	410
<i>Tuesday, 20th February 1968</i>	
I. Obituary reference	415
II. Questions and Answers	415-434
III. Announcements—	
(1) Decision of the Business Advisory Committee	434
(2) Message from the Governor	434
(3) Message from the Assembly ...	434
IV. Adjournment motions—	
(1) Adjournment motion <i>re.</i> partiality of police towards black-flag demonstrators and failure of police to maintain Law and Order	435-439
(2) Adjournment motion <i>re.</i> attack on Madurai District Congress Committee buildings, etc., on the 13th February 1968 and consequent panic created in the minds of the public	439-440
V. Calling attention to sudden withdrawal of rail fare concession to artistes and the need to give half-fare concession in State Transport buses	440
VI. Motion under rule 21 (3) of the Council Rules (change in the order of business) ...	441
VII. Government Bills—	
(1) The Madras Appropriation Bill, 1968 (L.A. Bill No. 3 of 1968)	442
(2) The Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1968 (L.A. Bill No. 18 of 1967)	442-468
(3) The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1968 (L.A. Bill No. 1 of 1968)	468-476
VIII. Papers laid on the Table of the House ...	476-478

Wednesday, 21st February 1968.

	PAGES.
Questions and Answers	485-504
[. Calling attention to famine relief measures in Madurai district consequent on failure of monsoon	503-504
[I. Discussion on the Governor's Address— cont.	504-544
/I. Paper laid on the Table of the House ...	550-551
Index	563-611

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

Governor of Madras.

SARDAR UJJAL SINGH.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

1. THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI, M. A., Chief Minister in-charge of Public, General Administration, matter relating to Indian Civil Service, Indian Administrative Service Officers, District Revenue Officers and Deputy Collectors, Finance, Planning, Police, Elections, Prohibition, Indian Overseas, Refugees and Evacuees and Food Production.

2. THE HON. THIRU V. R. NEDUNCHEZHIAN, M. A., Minister in-charge of Education (including Technical Education), Official Language, Industries, Textiles, Yarn, Handlooms, Mines and Minerals, Iron and Steel Control, Electricity, Employment and Training, Companies, Religious Endowments and Legislation.

3. THE HON. THIRU M. KARUNANIDHI, Minister in-charge of Public Works, Minor Irrigation including Small Minor Irrigation Project Works, Highways, Transport, Nationalised Transport and Ports.

4. THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN, B. A., Minister in-charge of Food, Revenue, Board of Revenue, District Revenue Establishments and Commercial Taxes.

5. THE HON. THIRU A. GOVINDASAMY, Minister in-charge of Agriculture, Animal Husbandry, Fisheries, Forests and Cinchona.

6. THE HON. THIRUMATHI SATHIAVANI MUTHU, Minister in-charge of Harijan Welfare, Information and Publicity, Stationery and Printing, Government Press, Cinematograph Act and Women's and Children's Welfare.

7. THE HON. THIRU S. MADHAVAN, B. COM., B. L., Minister in-charge of Law, Co-operation, Labour, Housing, Courts, Prisons, Registration, Approved Schools and Vigilance Services, Passports, Legislation on Chits, Legislation on Money-lending (Rural Indebtedness) and Legislation on Weights and Measures.

8. THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA, B. A., B. L., Minister in-charge of Public Health, Medicine, Accommodation Control, Orphanages, Beggars, Newsprint Control, Wakf, Prices and Supplies of Goods Act.

9. THE HON. THIRU M. MUTHUSWAMY, B. A., B. T., Minister in-charge of Municipal Administration, Community Development, Panchayats, Bhodan and Gramdan, Khadi and Village Industries, Rural Industries Project and Ex-Servicemen.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

PRINCIPAL OFFICERS.

Chairman

THE HON. THIRU M. A. MANICKAVELU

Deputy Chairman

THIRU V. K. PALANISWAMY GOUNDER

Panel of Vice-Chairmen *

- 1 THIRU N. V. NATARAJAN
- 2 THIRU A. R. DAMODARAN
- 3 THIRUMATHI S. MANJUBHASHINI
- 4 THIRU J. PONNUSWAMY VILLAVARAYAR

Secretary to the Council

THIRU G. M. ALAGARSWAMY, B.A., B.L.

LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL WITH THEIR CONSTITUENCIES.

Serial number and name of Member.	Name and class of constituency.
(1)	(2)
1 Abdul Wahab, K.S.	State Legislative Assembly.
2 Adityan, S. T. B.A., B.L. ..	Tirunelveli Local Authorities
3 Aiyaswamy, M.	Nominated.
4 Annadurai, C. N., M.A. (Chief Minister—Leader of the House).	Madras Local Authorities.
5 Arivazagan, K., M.A.	Madras-Chingleput Teachers.
6 Arunachalam, T.S.	State Legislative Assembly.
7 Balasubramanya Ayyar, K., .. B.A., B.L.	Madras East Central Graduates.
8 Chidambara Mudaliyar, A. ..	Madurai Local Authorities.
9 Chitrarasu, C. P.	State Legislative Assembly.
10 Clubwala Jadhav, Mary	Nominated.
11 Damodaran, A.R. B.Sc. (Hons.) ..	Madras North Graduates.
12 Damodaran, G.R., B.Sc. (Electrical), B.Sc. (Mech.) (Durham), M.I.E.E. (Lond.), M.I.E.	Salem-Coimbatore-Nilgiris Teachers.
13 Devaraja Mudaliar, T. V. ..	North Arcot Local Authorities.
14 Doraiswamy Naidu, K.	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
15 Ethiraj, P.	Thanjavur Local Authorities.
16 Ethirajulu, M.	State Legislative Assembly.
17 Jayarama Reddiar, S., B.A. ..	Ramanathapuram Local Authorities.
18 Kothandaraman, K. K.	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
19 Krishnamoorthy, G.	Thanjavur-Tiruchirappalli, Teachers.
20 Krishnaswamy Vandayar, A. ..	State Legislative Assembly.
21 Lakshmanan, S. V., B.A.	Do.
22 Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A., B.A., M.D., LL.D., D.Sc., D.O.L., F.R.C.O.G., F.A.C.I.	Madras District Graduates.
23 Lakshmi Krishnamurthi	State Legislative Assembly.
24 Manickavelu, M. A., B.A., B.L. (Chairman).	Do.
25 Manjubhashini, S.	Nominated.

Serial number and name of Member.	Name and class of constituency.
(1)	(2)
26 Mohanlal Mehta	State Legislative Assembly.
27 Muthiah, C.	Thanjavur Local Authorities.
28 Muthiah Chettiar, Dr. M. A. .. B.A., D. LITT.	<i>Nominated.</i>
29 Muthu, S.	State Legislative Assembly.
30 Natarajan, N. V.	Do.
31 Palanisamy Gounder, V.K. .. (Deputy Chairman).	Do.
32 Ponnappa Naidu, A.	Do.
33 Ponnuswamy Chettiar, S. R. P.	Do.
34 Ponnusamy Villavarayar, J. ..	Do.
35 Rajagopal, C.V.	Do.
36 Rajah Iyer, M., M.A., L.T. ..	Madurai-Ramanathapuram Teachers.
37 Rajamarthandan, S., B.A. (Hons.)	Ramanathapuram Local Authorities.
38 Rajaram Naidu, K.	State Legislative Assembly.
39 Ramadass, K.	Do.
40 Ramakrishna Achari, K.	Do.
41 Ramalingam Pillai, V.	<i>Nominated.</i>
42 Raman Nair, R.	State Legislative Assembly.
43 Ramasamy Padayatchi, S.S. ..	South Arcot Local Authorities.
44 Ramaswamy Reddiar, O.P. ..	<i>Nominated.</i>
45 Ramaswami Mudaliar, V.K. ..	Chingleput Local Authorities.
46 Sambasiva Reddiar, A... ..	Salem Local Authorities.
47 Sankaralingam Pillai, M., M.A.,	Tirunelveli-Kanyakumari Tea- chers.
48 Santosham D., M.A. B.L. ..	Madras South Graduates.
49 Saraswathy Pandurangam ..	<i>Nominated.</i>
50 Seshadri, R.M., I.C.S. (Retd.)	Madras District Graduates.
51 Sivanandam, Dr. T.V., .. M.B., B.S.	Madras West Central Gra- duates.
52 Sivasubramania Pandian, M. ..	Tirunelveli Local Authorities.
53 Srinivasam Pillai, T.S. ..	Tiruchirappalli Local Autho- rities.
54 Subbiah, T.K.	Do.
55 Sundaram, S.D.	<i>Nominated.</i>
56 Thiagarajan, N. R.	Madurai Local Authorities.

Serial number and name of Member.	Name and class of constituency.
(1)	(2)
57 Tirupurasundari, T. L.	<i>Nominated.</i>
58 Venkatachalam, R.	Salem Local Authorities.
59 Vijayarangam, G.	North Arcot Local Authorities.
60 Wilson, Apollos N.	Kanyakumari Local Autho- rities.
61 <i>Vacant</i>	South Arcot Local Authori- ties.
62 <i>Vacant</i>	North Arcot-South Arcot Teachers.
63 <i>Vacant</i>	State Legislative Assembly.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

THIRTY-FIRST SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

Monday, the 12th February 1968.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

I.—OBITUARY REFERENCE.

MR. CHAIRMAN: I am sorry to inform the House of the sudden and untimely demise of Thiru I. A. Chidambaram Pillai, a sitting Member of the Madras Legislative Assembly.

He was a Member of the Madras Legislative Council from the 21st April 1960 to 20th April 1966 and a Member of the Fourth Legislative Assembly representing the Tenkasi Assembly Constituency.

On behalf of the House, I shall convey our deep sense of sorrow to the members of the bereaved family.

I request hon. Members to stand in silence for a couple of minutes as a mark of respect to the deceased.

Accordingly, all hon. Members stood in silence for a couple of minutes as a mark of respect to the deceased.

1. CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEMISE OF THIRU M. JENGAL REDDIAR, MEMBER OF THE MADRAS LEGISLATURE COUNCIL.

MR. CHAIRMAN: I deeply regret to inform the House of the demise of Thiru M. Jengal Reddiar, a sitting Member of this House, on the 9th February 1968 at Madras.

He was born in August 1915. He participated in the individual Satyagraha Movement and was imprisoned. He took active part in the Quit India Movement.

He was Chairman, Panchayat Union, Vallam, and Member, Madras Legislative Assembly, during 1957-62.

I now move the condolence resolution :

'This House places on record its deep sense of sorrow at the demise of Thiru M. Jengal Reddiar, a Member of this House, and conveys its profound sympathy to the members of the bereaved family.'

[12th February 1968]

* மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவரவர்களே, இந்த அவையினுடைய உறுப்பினராக இருந்து அரும்பணி ஆற்றிக்கொண்டு வந்த நண்பர் திரு. ஜெங்கல் ரெட்டியார் அவர்கள் யாரும் எதிர்பாராத முறையிலேயும், மிகவும் திடீர்க்கிடத்தக்க வகையிலும் அகால மரணம் அடைந்ததற்கு இந்த அவையினுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ள நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்களுடைய மறைவினால் வாடிக்கொண்டிருக்கும் குடும்பத்தினருக்கும், உற்ற நண்பர்களுக்கும் இந்த அவையின் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை நாம் தெரிவிக்க விரும்புகிறோம். நம்முடைய அவையிலே இருந்து நற்பணி ஆற்றிக் கொண்டிருக்கக் கூடியவர்களின் மறைவினால் ஏற்படக்கூடிய நஷ்டங்கள் உண்மையிலேயே பெரும் நஷ்டமாக இருந்தாலும், அவைகளையெல்லாம் தாங்கிக் கொண்டு, அவர்களைப் போலவே நாம் நம்முடைய கடமைகளைச் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு உணர்ச்சியை இந்த நேரத்தில் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். மறைந்தவருக்கு இறுதி வணக்கங்களையும், அவருடைய குடும்பத்தினருக்கு ஆழ்ந்த அனுதாபங்களையும் நாம் தெரிவித்துக் கொள்வதில் அவைத்தலைவரோடு சேர்ந்து அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, காலம் சென்ற திரு. ஜெங்கல் ரெட்டியார் அவர்கள் ஒரு சிறந்த கேச பக்தர். சுதந்திர போராட்டக் காலத்தில் சிறைக்கும் சென்றிருக்கிறார். கடந்த பதினைந்து ஆண்டு காலமாக கிராம பஞ்சாயத்து தலைவராகவும், கிராம விஷயங்களில் அதிக அக்கறை கொண்டவராகவும் இருந்து பணியாற்றி வந்திருக்கிறார். நமது சபையின், கடந்த கூட்டத் தொடரில் கூட, அதாவது நவம்பர் மாதத்தில் நடந்த கூட்டத் திற்குக் கூட வந்திருந்தார்கள். இப்படி திடீரென்று அவர் மறைவாரென்பது யாரும் எதிர்பார்க்காத விஷயம். நடந்து விட்டது. முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி நாம் அந்த அக்கத்தைத் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். இந்த சபைக்கும், குறிப்பாக காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் அவர் மிகவும் உதவியாக இருந்து வந்தார். அவருடைய குடும்பத்தினருக்கு நம்முடைய அனுதாபங்களைத் தெரிவிப்பதில் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக நானும் கலந்து கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : I now request hon. Members to stand in silence for a couple of minutes and pass the resolution unanimously.

Accordingly, the hon. Members stood in silence for a couple of minutes, and the resolution was passed *nem. con.*

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn for the day as a mark of respect to the late Thiru M. Jengal Reddiar and meet again at 8 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

12th February 1968]

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and Orders.

@1. Notification issued with G.O. P. No. 1590, Revenue, dated the 9th September 1967, making an amendment to the Madras General Sales Tax Rules, 1959. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959).]

@2. Notifications issued with G.O. Ms. No. 1625, Rural Development and Local Administration, dated the 6th September 1967, accepting the resignation tendered by Thiru K. Diraviam, I.A.S., an Official Member and appointing the Director of Rural Development, Madras, as a Member of the Madras State Khadi and Village Industries Board. [Laid on the Table of the House under sections 3 (2) (a) and 29 (3) of the Madras Khadi and Village Industries Board Act, 1959 (Madras Act 18 of 1959).]

@3. Notification issued with G.O. Ms. No. 1390, Public (Services-A), dated the 9th June 1967, making an amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, regarding the exclusion from Commission's purview of the appointment of Deputy Milk Commissioner in Madras General Service. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

@4. Notification issued with G.O. Ms. No. 1431, Public (Services-A), dated the 16th June 1967, making an amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954 regarding the inclusion of Pandits and Munshis within the Commission's purview. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

@5. Notification issued with G.O. Ms. No. 2707, Home, dated the 23rd September 1967, making an amendment to the Madras Rectified Spirit Rules, 1959, published at pages 169-187 of Rules Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 25th March 1959, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

@6. Notifications issued with G.O. Ms. No. 2342, Agriculture, dated the 7th August 1967, regarding the regulation of trade in Palmgur jaggery and tamarind in Kanyakumari district. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]

@7. Notifications issued with G.O. Ms. No. 1726, Rural Development and Local Administration, dated the 21st September 1967, regarding extension of time limit for submission of application for licence and exempting the use of buildings (not being existing public buildings) as public buildings under the Madras

[12th February 1968]

Public Buildings (Licensing) Act, 1965. [Laid on the Table of the House under section 25 (4) of the Madras Public Buildings (Licensing) Act, 1965 (Madras Act No. 13 of 1965).]

@ 8. Notification issued with G.O. Ms. No. 1640, Agriculture (Co-operation), dated the 22nd May 1967, making certain amendments to the Madras Pawnbrokers Rules, 1944. [Laid on the Table of the House under section 22 (4) of the Madras Pawnbrokers Act, 1943 (Madras Act XXIII of 1943).]

@ 9. Notification issued with G.O. Ms. No. 2310, Home, dated the 18th August 1967, making an amendment to rule 6 of the Madras Chloral Hydrate (Chloral) Rules, 1949. [Laid on the Table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

@ 10. Notification issued with G.O. Ms. No. 1781, Rural Development and Local Administration, dated the 27th September 1967, regarding extension of the term of office of the Councillors of all Municipal Councils in this State up to the noon of the first day of March 1968. [Laid on the Table of the House under section 6 of the Madras Municipal Authorities (Term Office and Election of Councillors) Act, 1963 (Madras Act 22 of 1963).]

@ 11. Order issued with G.O. Ms. No. 1595, Revenue, dated the 9th September 1967, exempting from the liability to tax under the Madras Entertainments Tax Act, 1939, cinema shows by Madras Film Society and the Madras Film Fans' Association in the City of Madras. [Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Madras Entertainments Tax Act, 1939 (Madras Act X of 1939).]

@ 12. Notification issued with G.O. Ms. No. 2471, Home, dated the 31st August 1967, making an amendment to rule 10-B of the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960. [Laid on the Table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

@ 13. Notification issued with G.O. Ms. No. 1742, Education, dated the 17th September 1966, approving the list of all parks, play-fields and open spaces set out in the schedule to the notification in the area within the jurisdiction of the Pudukottai Municipal Council. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).]

@ 14. Notification issued with G.O. Ms. No. 1876, Home, dated the 12th July 1967, making an amendment to the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Rules, 1953. [Laid on the Table of the House under section 16 (5) of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Madras Act XVI of 1952).]

12th February 1968]

@ 15. Notification issued with G.O. Ms. No. 905, Education, dated the 9th June 1967 approving the list of all the parks, play-fields and open spaces set out in the schedule to the notification in the area within the jurisdiction of Ootacamund Municipal Council. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).]

@ 16. Notification issued with G.O. Ms. No. 1413, Revenue, dated the 14th August 1967, making amendment to the Revenue Department Notification II-1 No. 987 of 1966, dated the 14th February 1966, published at pages 355-360 of Part II—Section 1 of the Fort St. George Gazette, dated the 9th March 1966. [Laid on the Table of the House under section 26 (2) of the Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Act, 1964 (Madras Act 50 of 1964).]

@ 17. Notification issued with G.O. Ms. No. 1838, Home, dated the 8th July 1967 making amendment to the rule 189-B of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

@ 18. Notification issued with G.O. Ms. No. 1274, Education, dated the 25th July 1967, approving the list of all the play-fields set out in the schedule to the notification in the area within the jurisdiction of the Erode Municipal Council. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).]

@ 19. Notification issued with G.O. Ms. No. 1805, L.A., dated the 28th September 1967, appointing the 24th day of July 1967 as the date on which the Madras City Municipal Corporation (Amendment) Act, 1967 shall come into force. [Laid on the Table of the House under section 348 (d) of the Madras City Municipal Corporation Act, 1919 (Madras Act IV of 1919).]

@ 20. Notifications issued with G.O. Ms. No. 1031, Local Administration, dated the 31st May 1967, regarding the division of wards and reservation of seats in the Krishnagiri Municipality, Dharmapuri district. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

21. Madras State Industrial Development Corporation Limited—Second Annual Report and Statement of Accounts for the year ended 31st March 1967. [Laid on the Table of the House under section 61A of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

[12th February 1968]

* 22. Notification issued with G.O. Ms. No. 1940, Rural Development and Local Administration, dated the 21st October 1967, making an amendment to the Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 45 of 1966, dated the 1st March 1966, published at page 2 of Part II—Section 2 of the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated the 1st March 1966. [Laid on the Table of the House under section 179(4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

* 23. Notification issued with G.O. Ms. No. 1148, Education, dated the 6th July 1967, approving the list of all parks and play-fields set out in the schedule to the notification in the area within the jurisdiction of the Arcot Municipal Council. [Laid on the Table of the House under section 14(3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).]

* 24. Notification issued with G.O. P. No. 1183, Revenue, dated the 1st July 1967 making an amendment to the Madras Entertainments Tax Rules, 1939. [Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Madras Entertainments Tax Act, 1939 (Madras Act X of 1939).]

* 25. Notification issued with Roc. No. 14879/67-F5, dated the 2nd March 1967, regarding extension of certain provisions of the Madras District Municipalities Act, 1920, relating to Building Regulations to the entire area of Kalapatti Town Panchayat, Coimbatore district. [Laid on the Table of the House under section 179(4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

* 26. Notification issued with G.O. Ms. No. 1287, Home, dated the 5th May 1967, making amendments to rule 413 of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

* 27. Notification issued with G.O. Ms. No. 1881, Home, dated the 12th July 1967, regarding the continuance of collection of quarterly tax at reduced rate in respect of the lorry MDJ 1623 belonging to the Salesian Sisters' Society, Auxilium College, Kattipadi. [Laid on the Table of the House under section 11(2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

* 28. Notification issued with G.O. Ms. No. 2783, Home, dated the 30th September 1967, regarding continuance of the collection of quarterly tax at reduced rate in respect of the luxury coaches bearing registration number MDF 8364 belonging to Sri Sakthi Vilas Bus Service, Cuddalore and number MDT 6812 belonging to the Pioneer Motor, Tirunelveli. [Laid on the Table of the House under section 11(2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

12th February 1968]

* 29. Notification issued with Government Memorandum No. 85222-J2/67-2, Revenue, dated the 3rd October 1967 making an amendment to the Revenue Department Notification II-1 No. 1613 of 1965, dated the 9th April 1965, published at pages 669-672 of Part II—Section 1 of the Fort St. George Gazette, dated the 14th April 1965. [Laid on the Table of the House under section 73 (5) of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 26 of 1963).]

* 30. Notification issued with G.O. Ms. No. 1635, Revenue, dated the 16th September 1967, making amendment to the Madras Land Reforms (Compensation for Surplus Land) Rules, 1966. [Laid on the Table of the House under section 112 (2) of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961).]

* 31. Notifications issued with G.O. Ms. No. 1084, Food, dated the 10th October 1967, regarding the inclusion of Tobacco in the schedule to the Madras Warehouses Act, 1951. [Laid on the Table of the House under section 27 (4) of the Madras Warehouses Act, 1951 (Madras Act XV of 1951).]

* 32. Notification issued with G.O. Ms. No. 2736, Home, dated the 27th September 1967, making certain amendments to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

* 33. Notification issued with G.O. P. No. 1085, Revenue, dated the 14th June 1967, making certain amendments to the Madras Entertainments Tax Rules, 1939. [Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Madras Entertainments Tax Act, 1939 (Madras Act X of 1939).]

* 34. Notification issued with Government Memorandum No. 4872T1/67-5, dated 15th September 1967, making amendments to the Revenue Department Notification No. 246, dated 1st May 1956, published in the Fort St. George Gazette, dated 23rd May 1956 [Laid on the Table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

* 35. Notification issued with G.O. Ms. No. 2764, Home, dated the 29th September 1967, making an amendment to rule 3 of the Madras Home Guard Rules, 1963. [Laid on the Table of the House under section 15 (4) of the Madras Home Guard Act, 1963 (Madras Act 3 of 1963).]

* 36. Notification issued with G.O. Ms. No. 729, Agriculture, dated the 28th February 1967, regarding establishment of regulated markets at certain places of Kanyakumari district to provide facilities for the purchase and sale of coconut and cashewnut. [Laid on the Table of the House under section 20 (A) of the Madras

[12th February 1968]

* 37. Notification issued with G.O. Ms. No. 1308, Revenue, dated the 26th July 1967, in regard to the ryotwari settlement of the minor inams in the hill villages specified in the schedule to the notification and situated in Dharmapuri District. [Laid on the Table of the House under section 48 (5) of the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 30 of 1963).]

@ 38. Notification issued with G.O. Ms. No. 1819, Revenue, dated the 18th October 1967, making amendments to the Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Rules, 1965. [Laid on the Table of the House under section 50 (5) of the Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 27 of 1963).]

@ 39. Notification issued by the Director of Rural Development in letter Roc. No. 92102/67-56, dated 18th July 1967, declaring that the provisions of the Madras Municipalities Act, 1920 specified in the schedule and the rules framed thereunder shall be extended to and be in force in the entire area of Tiruttani Town Panchayat in Chingleput district from 1st August 1967. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

@ 40. Notification issued with G.O. Ms. No. 562, Education, dated the 17th April 1967, approving the list of all the parks and play-fields set out in the schedule in the area within the jurisdiction of the Tiruchirappalli Municipal Council. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).]

@ 41. Notification issued with G.O. Ms. No. 1307, Revenue, dated 26th July 1967, regarding the settlement of Minor Inams taken over under the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 in Tirupathur taluk of North Arcot district. [Laid on the Table of the House under section 48 (5) of the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 30 of 1963).]

@ 42. Notification issued with G.O. Ms. No. 1121, Revenue, dated 22nd June 1967 appointing the 1st day of August 1967 as the date on which the provisions of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 other than sections 1, 2, 4, 5, 7, 8, 56 (3) 59, 64, 73, 75 and 76 which have already come into force shall come into force in the inam estates specified in the schedule. [Laid on the Table of the House under section 73 (5) of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 26 of 1963).]

[12th February 1968]

@ 43. Notification issued with G.O. Ms. No. 2, Education, dated 2nd January 1967 approving the list of all the parks, play-fields and open spaces set out in the schedule in the area within the jurisdiction of the Nagapattinam Municipal Council. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).]

@ 44. Notification issued with G.O. Ms. No. 311, Education, dated 2nd March 1967 approving the list of all the parks, play-fields and open spaces set out in the schedule in the area within the jurisdiction of the Chidambaram Municipal Council. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).]

@ 45. Notification issued with Government Memorandum No. 49864/TI/67-5, Revenue, dated 13th September 1967 regarding an amendment to the settlement notification under the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 [Laid on the Table of the House under section 48 (5) of the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 30 of 1963).]

@ 46. Notification issued with G.O. Ms. No. 272, Rural Development and Local Administration, dated 15th February 1966 making an amendment to the Municipal Council Provident Fund Rules. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

@ 47. Notification issued with G.O. Ms. No. 1928, Local Administration, dated 20th October 1967 directing the term of office of the Councillors of the Corporation of Madras expiring at noon on the first day of November 1967 to be extended up to the noon of the first day of May 1968. [Laid on the Table of the House under section 348 (d) of the Madras City Municipal Corporation Act, 1919 (Madras Act IV of 1919).]

@ 48. Notification issued with G.O. Ms. No. 2404, Home, dated 28th August 1967 making amendment to the Madras Motor Accident Claims Tribunals Rules, 1961. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

@ 49. Notification issued with G.O. Ms. No. 1880, Rural Development and Local Administration, dated 13th October 1967 making amendments to the Rural Development and Local Administration Department Notification II-1 No. 5490 of 1966, dated 4th February 1966. [Laid on the Table of the House under section 25 (4) of the Madras Public Buildings (Licensing) Act, 1965 (Madras Act 13 of 1965).]

[12th February 1968]

50. Notification issued with G.O. Ms. No. 1075, Revenue, dated the 12th June 1967, directing the ryotwari settlement of the Tenkarai inam estate in Tirupathur taluk of Ramanathapuram district in accordance with the provisions contained in the settlement notification relating to the ryotwari settlement of Sivaganga estate in Ramanathapuram and Madurai districts published at pages 1651-1665 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 24th September 1958, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

51. Notification issued with G.O. Ms. No. 2995, Home, dated the 31st October 1967, making certain amendments to the Madras Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1950. [Laid on the Table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

52. Notification issued with G.O. Ms. No. 1411, Revenue, dated the 14th August 1967, regarding the proposal to effect a ryotwari settlement of the Minor Inams in certain villages specified in the schedule to the notification in accordance with the provisions of the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963. [Laid on the Table of the House under section 48 (5) of the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 30 of 1963).]

53. Notification issued with G.O. Ms. No. 684, Revenue, dated the 27th March 1967, regarding the proposal to effect a ryotwari settlement of minor inams in Ramanathapuram district in accordance with the provisions of the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963. [Laid on the Table of the House under section 48 (5) of the Madras Minor inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 30 of 1963).]

54. Notification issued with G.O. Ms. No. 2763, Agriculture (Co-operation), dated the 20th September 1967, making certain amendments to the Madras Pawnbrokers Rules, 1944. [Laid on the Table of the House under section 22 (4) of the Madras Pawnbrokers Act, 1943 (Madras Act XXII of 1943).]

55. Notification issued with G.O. Ms. No. 2841, Agriculture (Co-operation), dated the 29th September 1967, regarding the extension of the provisions of the Madras Money Lenders Act, 1957 in newly formed Panchayat Towns specified in the schedule to the notification in South Arcot district. [Laid on the Table of the House under section 22 (3) of the Madras Money Lenders Act, 1957 (Madras Act XXVI of 1957).]

[12th February 1968]

56. Notification issued with G.O. Ms. No. 2031, Local Administration, dated the 3rd November 1967, regarding the reservation of seats and re-division of wards in the Alandur Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

57. Notification issued with G.O. Ms. No. 2022, Local Administration, dated the 2nd November 1967, regarding the reservation of seats and re-division of wards in the Chidambaram Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

58. Notification issued with G.O. Ms. No. 2006, Local Administration, dated the 30th October 1967, regarding the reservation of seats and re-division of wards in the Idappadi Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

59. Notification issued with G.O. Ms. No. 2020, Local Administration, dated the 2nd November 1967, regarding the reservation of seats and re-division of wards in the Ambur Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

60. Notification issued with G.O. Ms. No. 2005, Local Administration, dated the 30th October 1967, regarding the reservation of seats and re-division of wards in the Ambur Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

61. Notification issued with G.O. Ms. No. 2021, Local Administration, dated the 2nd November 1967, regarding the reservation of seats and re-division of wards in the Attur Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

62. Notification issued with G.O. Ms. No. 2007, Local Administration, dated the 30th October 1967, regarding the reservation of seats and re-division of wards in the Gudiyattam Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

63. Notification issued with G.O. Ms. No. 2024, Local Administration, dated the 2nd November 1967, regarding the reservation of seats and re-division of wards in the Shencottah Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

64. Notification issued with G.O. Ms. No. 2058, Local Administration, dated the 8th November 1967, regarding the reservation of seats and re-division of wards in the Tiruvellore Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

[12th February 1968]

65. Notification issued with G.O. Ms. No. 1699, Rural Development and Local Administration, dated the 19th September 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in Dharmapuri Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

66. Notification issued with G.O. Ms. No. 1702, Rural Development and Local Administration, dated the 19th September 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in Ranipet Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

67. Notification issued with G.O. Ms. No. 1845, Local Administration, dated the 6th October 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in Pattukottai Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

68. Notification issued with G.O. Ms. No. 1846, Local Administration, dated the 6th October 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in Devakottai Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

69. Notification issued with G.O. Ms. No. 1886, Local Administration, dated the 13th October 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in Palayamkottai Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

70. Notification issued with G.O. Ms. No. 1901, Local Administration, dated the 17th October 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in Sivakasi Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

71. Notification issued with G.O. Ms. No. 1950, Local Administration, dated the 24th October 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in Pulianaudi Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

72. Notification issued with G.O. Ms. No. 1966, Local Administration, dated the 26th October 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in Chingleput Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

14th February 1968]

73. Notification issued with G.O. Ms. No. 1967, Local Administration, dated 28th October 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in the Karur Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

74. Notification issued with G.O. Ms. No. 1698, Local Administration, dated the 18th September 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in the Sivaganga Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

75. Notification issued with G.O. Ms. No. 1844, Local Administration, dated the 6th October 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in the Arcot Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

76. Notification issued with G.O. Ms. No. 1273, Education, dated the 25th July 1967, approving the list of all the parks and play-fields set out in the schedule to the notification in the area within the jurisdiction of the Pattukottai Municipality. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).]

77. Notification issued with G.O. Ms. No. 1696, Revenue, dated the 26th September 1967, effecting a ryotwari settlement in certain inam estates specified in schedule to the notification situated in Madurai, Melur, Nilakottai, Dindigul and Tirumangalam taluks of Madurai district in accordance with the provisions of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963. [Laid on the Table of the House under section 73 (5) of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 26 of 1963).]

78. Second Annual Report and Statement of Accounts of the Madras State Small Industries Corporation Limited for the period ended 31st March 1967 together with the Madras Government's review. [Laid on the Table of the House under section 619A of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

1. Notification issued with G.O. Ms. No. 2656, Industries, Labour and Housing (Labour), dated the 22nd August 1967, making amendment to the Minimum Wages (Madras) Rules, 1953, under the Minimum Wages Act, 1948 (Central Act XI of 1948).

[12th February 1968]

@ 2. Notification issued with G.O. Ms. No. 2643, Agriculture, dated the 8th September 1967, making amendment to the Madras Land Utilisation Order, 1961, published at pages 1071-1072 of Part V of the Fort St. George Gazette, dated the 25th October 1961, under the Essential Commodities Act, 1955 (Central Act X of 1955).

* 3. Notification issued with G.O. Ms. No. 3066, Industries, Labour and Housing (Labour), dated the 23rd September 1967, making amendment to rule 71 (1) of the Madras Plantations Labour Rules, 1955, published under the Plantations Labour Act, 1951 (Central Act LXIX of 1951).]

* 4. Notification issued with Memorandum No. 20311/BV1/66-13, Agriculture, dated the 27th December 1966, regarding an erratum to the Food and Agriculture Department Notifications II-1 Nos. 224 and 225 of 1965, dated the 16th December 1966, published at pages 87-89 of Part II, section 1 of the Fort St. George Gazette, dated the 26th January 1966.

5. First Annual Report of the Madras State Vigilance Commission for the period from 10th November 1965 to 31st March 1967.

* 6. Address by the Governor to both the House of the Legislature on 10th February 1968.

7. Notification issued with G.O.P. No. 1316, Revenue, dated the 26th July 1967, making certain amendments to the Central Sales Tax (Madras) Rules, 1957.

@ Sent by post to all M.L.Cs. on 23rd December 1967.

* Sent by post to all M.L.Cs. on 20th January 1968.

@@ Sent by post to all M.L.Cs. on 2nd February 1968.

** Circulated to all M.L.Cs. on 10th February 1968.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Tuesday, the 13th February 1968

The House met in the Council Chamber, Fort St. George at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTION AND ANSWERS.

STARRED QUESTION

Retirement age of Teacher-Managers

* 1 Q.—THIRU G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 121 on 7th November 1966—

(a) when the system of permitting teacher-managers of Aided Elementary Schools to continue in service to the completion of their 62nd year of age was discontinued; and

(b) the reasons therefor?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: (அ) 1964-65-ம் ஆண்டிலிருந்து இப்படிக்கம் கைவிடப்பட்டது.

(இ) பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறையாக இல்லை. எனவே, ஆசிரியராகவும் பள்ளி நிர்வாகியாகவும் பணியாற்றுவோரின் நியமனத்தை அவர் தம் 62-வது வயது வரை நீட்டிக்கத் தேவையில்லை என்று கருதப்பட்டது.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: தலைவரவர்களே, டீச்சர்-மானேஜர் என்பவர்கள் தாங்களே பள்ளிகளை வைத்து நடத்துவதால், அதில் அதிக ஊக்கம் காட்டி நடத்துவதால் கல்வி அதிக உபயோகமாக இருக்கும். இரண்டு வருடங்கள் கூட்டாமல் இருப்பதற்கு இம்மாதிரி கூறிய காரணம் சரியான காரணமாகத் தோன்றவில்லை. வேறு காரணம் ஏதாவது இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே அரசாங்கப் பள்ளிகளிலும், மாவட்டப் பள்ளிகளிலும் 58 வயது என்று வைத்திருக்கிறோம். தனியார் பள்ளிகளில் 60 வயது என்று இப்போது வைத்திருக்கிறோம். ஏற்கனவே 62 வயது என்று இருந்ததாலும், இப்போது பற்றாக்குறை இல்லாத காரணத்தாலும், போதுமான அளவிற்கு ஆசிரியர்கள் கிடைக்கின்ற காரணத்தாலும், இது மாற்றப்பட்டது. 1964-65-ல் போதுமான ஆசிரியர்கள் இருந்த காரணத்தால், 58 ஆண்டு வரையிலும் போதும், தனியார் பள்ளிகளில் வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தால் 127-78 லெஜிஸ் பாரம் எல். எலியேசர் அனுபதோடு நிறுத்திக் கொள்ளலாம் என்று முடிவெடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

[13th February 1968]

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: தலைவரவர்களே, சாதாரணமாக செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் ஆரம்பப் பள்ளிகளில் 62 வயது வரை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று இருந்தது நீக்கப்பட்டதற்கு இந்தக் காரணம் பொருந்தும். ஆனால் தாங்களே பள்ளிகளை வைத்து மாணேஜராகவும், ஆசிரியராகவும் இருந்து திறம்பட நடத்தி வரும் டீச்சர்-மாணேஜருக்கு இந்த இரண்டு வருடம் அதிகமாக வேலை பார்க்க அனுமதிக்கலாம். அப்படிப்பட்ட இடங்கள் நான்கைந்து தான் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, 1966-67-ல் இருந்து இது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மறுபடியும் வைக்கப்படவேண்டுமா என்பது பற்றி யோசிக்கப்பட வேண்டும்.

Teachers' Family Pension

* 2 Q.—THIRU G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state whether the minimum of Rs. 20 is applicable to recipients of Family Pension in respect of the family of the deceased teachers?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: அரசு பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு இது பொருந்தும். ஆனால் மற்ற பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு இது பொருந்தாது.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY: Are the Government aware that according to the Family Pension Scheme the legal heir to the teacher will get only half of what the teacher would have got had he been alive and drawn the pension, and that the amount works out to Rs. 3 or Rs. 4 in the case of legal heirs to elementary school teachers and, if so, what is the difficulty in just making it a minimum of Rs. 20 as in the case of other people?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, கனம் உறுப்பினர் தெரிவித்த பிரச்சனை பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. அது பற்றி தக்க முடிவு விரைவில் எடுக்கப்படும்.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY: Do the Government admit that the legal heir to the teacher or the family of the teacher is in no way inferior to the old age pensioner and, if so, what is the difficulty in just paying that minimum pension of Rs. 20 in all cases including the legal heir to the teacher?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, குறைந்த அளவு 20 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டு, அதுதான் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. அது பற்றி தக்க முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: தலைவரவர்களே, குறைந்த அளவு ஊதியத்தை உயர்த்த முடியாது என்றாலும் ஆசிரியர்களுக்கும், அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் பேமிலி பென்ஷன் கிடைக்கும் என்று விதி இருக்கிறது. ஆனால் ஆசிரியர்களுக்கு குறைந்தது 20 ஆண்டுகள் பணி செய்திருக்கவேண்டுமென்று விதியிருக்கிறது.

[13th February 1968]

அரசாங்க ஊழியர்கள் ஒரு ஆண்டு சேவை செய்தாலும் போதும் என்று விதி இருக்கிறது. இருபது ஆண்டு சேவை செய்தால் தான் ஆசிரியர்களுக்கு குடும்ப ஓய்வு ஊதியம் பெற உரிமை உண்டு என்ற இருக்கிறது. அதனால் ஆசிரியர்கள் 20 ஆண்டிற்கு அரையாண்டு குறைந்தாவிட்டிருந்தாலும், 19½ ஆண்டு சேவை செய்திருந்த பல ஆசிரியர்கள் குடும்பங்கள் இந்த பேமிலி பென்ஷன் கிடைக்காமல் இருக்கின்றன. இதற்குத் தக்க ஏற்பாடுகள் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இது பரிசீலிக்கப்படும்தோது கனம் உறுப்பினர் அவர்களின் கருத்தும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Temporary service of Lecturers

* 3 Q.—THIRU G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether the temporary service of Lecturers in Aided Colleges is taken into account for purposes of increment;

(b) whether temporary service under Rule 10 (a) (i) in the case of Lecturers in Government Colleges is taken into account for purposes of increment; and

(c) if not, the reasons for such differential treatment?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) இல்லை.

(உ) உதவி மானியம் பெறும் கல்லூரிகளிலும் அரசாங்கக் கல்லூரிகளிலும் ஆசிரியர் நியமன நிபந்தனைகளில் வேறுபாடு இருப்பதால் அவர்கள் நடத்தப்படுவதிலும் வேறுபாடு உள்ளது. தனியார் நடத்துகின்ற உதவி பெறும் கல்லூரிகளில் பணிபுரிகின்றவர்களுக்கு விதிமுறைகளைப் பல்கலைக் கழகம் முடிவு செய்கிறது. அரசாங்கத்தின் சார்பாக முடிவு செய்யும்போது, எல்லா துறைகளுக்கும் சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டிய காரணத்தால், இது எல்லா துறைகளுக்கும் பொருத்தமாக வைக்கப்படுகிறது. தற் காலிகமாக குறிப்பிட்ட துறைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும், முறை எல்லா துறைகளுக்கும் பொருத்தமாகாமல் சில நிபந்தனைகளில் வேறுபாடு இருப்பதை ஒட்டி இதிலும் வேறுபாடு இருக்க வேண்டியிருக்கிறது.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY: Do not the Government think that the time has come just to avoid these disparities in the case of Lecturers under various managements?

In view of the fact that this particular question is only with regard to the benefit that will accrue to the Lecturer while refixing his salary as per the recent U.G.C. scale, will it not be possible for the Government just to see that in respect of refixation, such temporary service is taken into account as in the case of Aided College Lecturers?

[13th February 1968]

"Persons appointed on a temporary basis or on probation shall be eligible for the scales of salaries and increments which are admissible to permanent servants."

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அது ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும் தனியாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய நிலை இருக்க மானால் செய்யலாம்.

Minimum pay in the time scale of pay or the substantive pay if he holds a permanent post in any other Cadre, whichever is higher.

என்ற எல்லா வேலைகளுக்கும் பொருத்தி வருகிற காரணத்தால், அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் பணிபுரிகிறவர்களுக்கெல்லாம் அதே முறையைக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே தான் தனியார் உதவி பெறும் கல்லூரிகளில் நியமிக்கப்படும் ஆசிரியர்களுக்குப் பல்கலைக் கழகம் முடிவு செய்திருக்கிறது. ஆகவே அந்த விதியின் படி பல்கலைக் கழகம் minimum pay in the time scale of pay or the substantive pay if he holds a permanent post in any cadre whichever is higher என்ற விதி இருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தால் அவர்கள் அந்த வாய்ப்பைப் பெறுகிறார்கள். அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் அந்த வாய்ப்பு பெற முடியாமல் இருக்கிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவரவர்களே, அரசு ஊழியர்கள் 10(ஏ)(1) என்ற விதியின்படி பல ஆண்டுகளாகப் பணிபுரிந்து கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படி 10 (ஏ) (1) ஆக நியமிக்கப்பட்டவர்கள் ஒரு ஆண்டிற்கு மேல் இருக்கவேண்டுமென்றால் ஒழுங்கு படுத்தப்பட வேண்டும், அல்லது அவர்கள் வேலையிலிருந்து விலக்கப்பட வேண்டும் என்று இருப்பது திருத்தப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அது பற்றி பரிசீலிக்கப்படும்.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY: While recognising the difficulty in regard to the amendment of the general rule with regard to all Government servants, cannot the Government examine the possibility of just stating that with regard to fixation in the U.G.C. scale, Lecturers in Government colleges will stand on a par with those in aided colleges for weightage for service that they have actually put in?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அது பற்றி பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும்.

Aided Secondary School, Sandaipettai

* 4 Q.—THIRU G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) the date on which the Aided Secondary School, Sandaipettai, Pudukottai, was closed;

13th February 1968]

(b) whether the service registers of certain teachers who served in that school have not yet been returned to the teachers; and

(c) if so, the steps proposed to be taken by the Government to record the services of such teachers?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) 31-5-1965.

(இ) இல்லை.

(உ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

Teaching Grant

* 5 Q.—THIRU M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state the principle according to which Teaching Grant is assessed for the Training Colleges under private managements?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தனியார் நிர்வாகத்திலுள்ள பயிற்சிக் கல்லூரிகளிலுள்ள ஆசிரியர்கள் முதலியோருக்கு ஆகும் ஒப்புதல் பெற்ற செலவில் மூன்றில் இரு பகுதி என்கிற அடிப்படையில் இதுவரையிலுள்ள மானியம் அளிக்கப்பட்டு வந்தது. (இதில் வசூலிக்கப்படும் செலவு அடங்காது) அரசாங்க விதங்களில் அகவிலைப்படி அளிப்பதற்கு நிர்வாகத்திற்கு ஏற்படும் செலவில் பேர் பாதித்தொகை மானியமாக அளிக்கப்படுகிறது. இத்துடன் கூட ஒப்புதல் பெற்ற ஆசிரியர்களுக்குப் பல்கலைக்கழக மான்ய ஆணைக்குழுவின் புதிய வீதங்களில் சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதால் தேவைப்படும் கூடுதல் தொகையும் 1966-67 முதல் கொடுக்கப்படுகிறது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவரவர்களே, இந்தப் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் பயிற்சி பெற்றுவரும் பட்டதாரிகள் எல்லாம் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களாக அமர்த்தப்படுகிறார்கள். உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் சம்பளம் இல்லாமல் "பிரி எடுகேஷன்"

வந்துவிட்டபடியால் இந்த தனியார் கல்லூரிகளில் மாத்திரம் அவர்கள் ஏன் பி.டி. சம்பளம் பெற வேண்டும்? அவர்கள் சம்பளம் பெறக்கூடாது? ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். பள்ளிகளில் அந்த ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்களே ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றுகிறார்கள். அரசாங்கம் -ஐ இலவசமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இப்போது இருந்து வருகிற விதிப்படி அவர்கள், மாணவர்கள் சம்பளமாக பெறுகிற தொகையை கழித்துக் கொண்டு மிச்சச் செலவில் மூன்றில் இரண்டு பகுதியை கொடுக்கும் வகையில் இருக்கிறது. கனம் உறுப்பினர் கருத்தை ஒப்புக் கொண்டால் செலவு அதிகமாகும். ஆகவே தான் இப்போது இருக்கிற நிலைமை காப்பாற்றப்பட்டு வருகிறது.

[13th February 1968]

Non-basic Trained Teachers

* 6 Q.—THIRU M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether any representation has been received praying for the removal of the ban on the appointment of non-basic trained teachers in basic schools; and

(b) if so, the action taken thereon?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: (அ) & (இ) அடிப்படைப் பயிற்சி பெறாத ஆசிரியர்களும் அடிப்படைப் பயிற்சி தகுதி பெற்றிருக்க வேண்டுமென்கிற விதிகளினின்று இப்போது விலக்கு அளிக்கப்பட்டு 1-11-1965-ம் தேதியுள்ள 1935-ம் எண் அரசாங்க ஆணையில் குறிப்பிட்டுள்ள நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு ஆதாரப் பள்ளிகளில் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: தலைவரவர்களே, இந்த பேசிக் டிரெயினிங் என்ற அடிப்படையில் பயிற்சி பெறாத ஆசிரியர்கள் அடிப்படைப் பயிற்சி பள்ளிகளில் பேசிக் ஸ்கூல்களில் வேலை பெற வேண்டுமானால் அவர்கள் பேசிக் டிரெயினிங் ஆசிரியர்கள் இல்லை என்று எடுத்துக்காட்ட வேண்டியிருக்கிறது. பேசிக் டிரெயினிங் பெறாத பல ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மறுபடியும், பயிற்சி (Retraining) கொடுக்க வசதியில்லை. ஆகையினால் பல பிராந்தியங்களில் குறிப்பாக மதுரை, ராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் பேசிக் பயிற்சி பெறாத ஆசிரியர்கள் எங்கும் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். இனிமேலாவது இந்த ஆதாரப் பயிற்சி என்ற பாகுபாட்டினை நீக்கி எல்லோரையும் வேலை பார்க்க அரசாங்கம் அனுமதிக்க வேண்டும், அல்லது (Retraining) வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இப்போது பயிற்சி பெறாதவர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்.

"Retraining course in basic education as and when it is organised by the department". என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இல்லாத நிலைமையில் சேர்த்துக் கொள்ள இடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: தலைவரவர்களே, பேசிக் பயிற்சி பெற்றவர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள், மற்றவர்கள் நியமிக்கப்படுவதில்லை என்ற பாகுபாடு இருக்கிறது. இதை இல்லாமல்படிக்கு செய்ய அரசாங்கம் ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: இது கருத்தில் கொண்டு ஆராயப்படும்.

Grant for teaching Hindi

* 7 Q.—THIRU M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state the details of the grant if any received from the Government of India during 1966-67 for the teaching of Hindi in the schools and colleges in Tamilnad?

[13th February 1968]

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: பள்ளிகளில் அதிகப்படியான இந்த ஆசிரியர்கள் நியமனத்திற்காக ரூபாய் 90,000 மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து மான்யமாக 1966-67-ல் பெறப்பட்டது. கல்லூரிகளில் இந்த கற்றுக் கொடுப்பதற்காக இம் மாதிரியான மானியம் கொடுக்கப்படவில்லை.

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: தலைவரவர்களே, வேறு எத்தனை இந்திய மொழிகளுக்கு மானியம் மத்திய அரசிலிருந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்திக்கு 90,000 ரூபாய் தவிர பிற இந்திய மொழிகளைப் போதிக்க மத்திய அரசு மானியம் கொடுத்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, 1966-67-ல் 120 ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும் 90,000 ரூபாய் கிடைத்து இருக்கிறது. மற்றபடி வேறு ஒன்றும் வரவில்லை.

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: சம்ஸ்கிருதம் போதிக்கப்பட மத்திய அரசிலிருந்து ஏதாவது தமிழ்நாட்டு அரசிற்கு கிடைத்ததா என்பதை தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அதுபற்றிய விவரம் இல்லை. தமிழ் கேள்வி போடவும்.

New Language Policy

* 8 Q.—THIRU M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether any representation has been received from Hindi Pandits regarding the security of their services consequent on the implementation of the new language policy in schools as per G.O. Ms. No. 1183, Education, dated 11th July 1967; and

(b) if so, the action taken thereon?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: (அ) & (ஆ) ஆம், அவர்களை அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்பப் பொறுத்தமான மாற்று வேலைகளில் அமர்த்த எல்லா முயற்சியும் எடுக்கப்படும்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: தலைவரவர்களே, நான் இந்தக் கேள்வி கேட்டபோது உள்ள நிலைமையிலிருந்து இப்போதுள்ள நிலைமை ரொம்பவும் மோசமாகிவிட்டது. அப்போது இந்த ஆசிரியர்களுக்கு வாய்ப்பு இருந்தது. இப்போது அவர்கள் ஆசிரியர்களாக இருக்க வாய்ப்பு இருக்கின்றதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அவரவர்கள் இப்போது என்னென்ன வகையம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அதில் கொஞ்சமும் குறையாதபடி அந்தந்தப் பள்ளிகளிலேயே ஆசிரியர்களாக, அவர்களை மொழி ஆசிரியர்களாக, தமிழ் ஆசிரியர்களாக நியமித்து, மற்ற ஆசிரியர்களுக்குள்ள எல்லா சலுகைகளிலும் அவர்களுக்கும் உரிமை கொடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் சில இடங்களில் அவர்களை அலுவலகத்தில் கண்கம்,

[13th February 1968]

அட்டெண்டர் போன்ற வேலைகளுக்கு உபயோகிப்பதாகத் தெரிகிறது. எப்படியிருந்தபோதிலும் அவர்கள் “சூப்பர் நியூமரரி டீச்சர்கள்” Supernumerary teachers என்று கருதி அரசு அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, கனம் உறுப்பினர் கூறிய நோக்கத்தின் அடிப்படையில் ஹிந்தி ஆசிரியர்களுக்கு எந்தவித பாதகமும் ஏற்படாமல், அவர்கள் வாங்குகிற சம்பளத்திலும் குறையாமல் மாற்றிக் கொடுக்கத் திட்டம் தயாரித்துக்கொடுக்குமாறு இயக்குனர் அவர்கள் கேட்கப்பட்டிருக்கிறார். ஆசிரியர்களை என்ன செய்யலாம், அவர்களுக்கு என்ன வழி செய்யலாம் என்று குறிப்பு கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. விரைவில் இயக்குனர் அதுபற்றிய ஏற்பாடுகளை செய்து அறிவித்த பிறகு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். நிரந்தரமாக வேலை பார்ப்பவர்களின் நிலை பாதிக்கப்படும் சூழ்நிலை ஏற்படாது. அந்த வகையில் இது ஆராயப்பட்டு வருகிறது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவரவர்களே, ஆசிரியர்கள் சார்பில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு, அவருடைய உறுதி மொழிக்காக நன்றி கூறுகிறேன். அதேபோல சம்ஸ்கிருதம், அராபிக் போன்ற மொழிகளுக்கு ஒரு அபாயம் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆசிரியர்களுக்கு இந்த உத்தரவின் அடிப்படையில் பாதுகாப்பு கொடுப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்த உறுதிமொழியின் படி சிறுபான்மையோரின் நலன்கள் பாதிக்கப்படாது என்பதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும். அந்தவகையில் ஆங்காங்கு இருக்கும் சிறுபான்மையோர் தங்கள் தாய்மொழியில் பயில் எல்லாவிதமான பாதுகாப்பும் அளிக்கப்படும். அந்த அடிப்படையில் ஆராய்ந்து அதற்கு பிறகு ஏற்படுகிற சூழ்நிலைக்கு தகுந்தவாறு முயற்சி மேற்கொள்ளப்படும் என்று உறுதி அளிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் : தலைவரவர்களே, இவ்வாறு பாதிக்கப்படும் ஆசிரியர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அதுபற்றிய விவரம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : ஆசிரியர்கள் தொழிலை நம்பிவந்து விட்டவர்கள் தற்காலிகமாக வேலை பார்ப்பவர்கள். அவர்கள் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள் என்று சர்க்கார் தகுந்த உத்தரவு போடுவார்களா?

[13th February 1968]

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அதைப்பற்றி உறுதி கொடுப்பதற்கு முடியாது. இயக்குனரின் கருத்துக்கள் வந்ததற்குப் பிறகு ஆராய்ந்து எப்படிப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள், எங்கு இருக்கிறார்கள், எவ்வளவு காலம் என்பதை, எல்லாம் பார்த்து பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

திரு. எம். அய்யாசாமி : தலைவரவர்களே, ஹிந்தி ஆசிரியர்களுக்கு மாற்று வேலை ஏற்பாடு அரசினர் பள்ளிகளுக்கு மட்டும் பொருந்துமா? தனியார் பள்ளிகளுக்கும் பொருந்துமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும் பொருந்தும்.

Water-supply to Madras City

* 9 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the scheme now proposed to be taken up by the Government for augmenting the water-supply of the Madras City; and

(b) when the scheme is expected to be taken up?

சென்னை நகருக்குக் குடி தண்ணீர் வசதி.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) சென்னை நகரத்தின் குடி தண்ணீர் வசதிக்காக சர்க்கார் தற்போது எந்த திட்டத்தை மேற்கொள்ளப் போகிறது?

(ஆ) அத் திட்டம் எப்போது துவங்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) & (ஆ) வீராணம் ஏரியிலிருந்து காவிரி நீரை சென்னை மாநகருக்குக் கொணரும் திட்டத்தை மேற் கொள்வதென அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. இத் திட்டம் 1967, அக்டோபர் 30-நாளன்று தொடங்கப்பட்டது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இந்தத் திட்டம் நிறைவேறினால் காவிரி நீர்ப்பாசனத்தால் பயன்பெறும் விவசாயிகள் அவர்களின் விவசாயம் பாதிக்கப்படும் என்று கூக்குரல் இடுகிறார்களே, அது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனைக்கு வந்ததா? இந்தத் திட்டத்தைத் தவிர கிருஷ்ணா நதி தண்ணீரை கொண்டுவரும் திட்டம் இருக்கிறதா? அதை அமுல் செய்யப் போகிறீர்களா? எதைச் செய்யப் போகிறார்கள்? ஜேடர்பாளையம், வீராணம் திட்டங்களில் எதற்கு செலவு குறைவாக இருக்கிறது என்று ஆராயப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இந்தத் திட்டத்தினால் கொள்ளிடப்பகுதி பாசனத்திற்கு எந்தவிதமான குந்தகமும் ஏற்படாது என்று அந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாயப்

[13th February 1968]

பெருமக்கள் முன்னிலையில் அவர்களுடைய கருத்துக்களை ஆராய்ந்து அவர்களுக்கு விளக்கம் தரப்பட்டது. அதை அவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய முதல் கேள்விக்கு இதைப் பதிலாக வைக்கிறேன்.

அடுத்து, ஜேடர்பாளையம், வீராணம் ஆகிய இரண்டு திட்டங்களுக்கும் ஆராய்ந்து பார்த்ததில், ஜேடர்பாளையத்திலிருந்து கொண்டு வந்தால் ஏறக்குறைய 42 கோடி ரூபாய் செலவாகிறது. வீராணம் திட்டத்திற்கு 24 கோடி ரூபாய்க்குள்ளாகவே செலவாகுமென்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஜேடர்பாளையம் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதாக இருந்தால் 6,588 ஏக்கர் நிலத்தை நாம் ஆக்கிரமிப்பு செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். வீராணம் திட்டத்தின் மூலம் 400 ஏக்கர் நிலத்தை மட்டும் ஆக்கிரமிப்பு செய்தால் போதுமானது. இந்த 400 ஏக்கரா நிலத்திற்கு 8 லட்சம் ரூபாய்தான் நிலக்காரர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் ஜேடர்பாளையம் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 6,588 ஏக்கராவுக்கு 260 லட்சம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அது மாதிரியில்லை. இடையில் இரண்டு பேர்கள் தகராறு செய்தால் இந்தத் திட்டம் தடைபட்டு விடும். ஆகவே ஜேடர்பாளையம் திட்டம் கைவிடப்பட்டு வீராணம் திட்டம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தலைவரவர்களே, வீராணம் ஏரியிலிருந்து தண்ணீரைக் கொண்டுவருகிறபோது, நடு வழியில் உள்ள குடி நீர் வசதி இல்லாத ஊர்களுக்கு குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அதைப் பற்றியும் ஒரு எண்ணம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

New Railway lines

* 10. THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state the places in the Madras State, where the laying in of new railway lines, has been recommended to the Government of India by this Government?

புதிய ரயில் பாதைகள்

* 10 திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்குப் பதில் அளிக்க வேண்டுகிறேன்.

தமிழகத்தில் எங்கெங்கு புதிய ரயில் பாதைகள் அமைக்க மத்திய சர்க்காருக்கு இவ்வரசு பரிந்துரைத்திருக்கின்றது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவை முன் விவர அறிக்கை ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

[13th February 1968]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, திண்டுக்கல்-கூடலூர் ரெயில் பாதைக்கு 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே சர்வே செய்யப்பட்டது. 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் மீண்டும் அது உறுதி செய்யப்பட்டு இரண்டாம் முறையாக சர்வே செய்யப்பட்டு கற்கள் போடப்பட்டது. திண்டுக்கல்-தேனி வழியாக கூடலூர் என்று ஆதியில் இருந்த திட்டத்தை அரசு மாற்றி பரிந்துரை செய்து அனுப்பியிருக்கும் திட்டத்தில் திண்டுக்கல்-தேனி இல்லாத காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்போதிருக்கிற புகை வண்டிப் பாதைகளில் சிலவற்றை எடுப்பதாக மத்திய அரசு கூறிக் கொண்டிருக்கும் நோத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் திண்டுக்கல்-கூடலூர் ஏன் விடப்பட்டது என்று கேட்கிறார். திண்டுக்கல்-கூடலூர் பாதைக்காக முதல் திட்டத்திலும், இரண்டாவது திட்டத்திலும் மாநில அரசின் சார்பாகப் பரிந்துரைந்தும் கூட, மத்திய அரசு இன்னும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளாத நிலையில் இருக்கிறது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவரவர்களே, முன்பு பாதிக்கப் பட்ட ராமேஸ்வரம்-தனுஸ்கோடி ரெயில் பாதை பற்றி நமது அரசு மத்திய அரசிற்கு எதாவது சிபாரிசு செய்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அது ஆலோசனையில் இருக்கிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : திருச்செந்தூர்-கன்னியாகுமரி 10-வது இடமாக சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது புண்ணிய ஸ்தலங்களுக்கு செல்லும் இணைப்பாக இருக்கிறதே தவிர மக்கள் வசதிக்கு தகுந்தவாறு இணைக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இனிமேல் செய்யும் பரிந்துரைகளில் சென்னையோடு தொடர்பு கொள்ளுமாறு அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : திருநெல்வேலியிலிருந்து நாகர்கோவிலுக்கு ஒரு ரெயில்பாதை அமைக்க வேண்டுமென்று பரிந்துரை செய்யப்பட்டு, அந்த இருப்புப் பாதை அமைக்க போக்குவரத்து ஆய்வு வேலைகள் அநேகமாக முடிந்துவிட்டது. அந்த ஆய்வு வேலைகள் குறித்து ரெயில்வே வாரியத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு அவர்கள் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

By-pass roads

* 11 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) the places where it was proposed to lay by-pass roads in Tamilnad;

(b) the places where such by-pass roads have been formed;

(c) whether it was proposed to lay by-pass roads in Dindigul of Madurai district and Koilnatti of Tirunelveli district, and

(d) if so, the present stage thereof?

[13th February 1968]

மாற்று வழிப் பாதைகள்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழகத்தில் எங்கெங்கு மாற்றுவழி (by-pass) பாதைகள் போட திட்டமிடப்பட்டுள்ளன?

(ஆ) அவைகளில் எங்கெங்கு மாற்று வழிப் பாதைகள் போடப்பட்டன?

(இ) மதுரை ஜில்லா, திண்டுக்கல், நெல்லை ஜில்லா, கோவில் பட்டி ஆகிய இடங்களில் மாற்று வழிப் பாதை போட திட்டமிடப் பட்டனவா?

(ஈ) ஆமெனில், அது இப்பொழுது எந்நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) & (ஆ) அவைமுன் விவர அறிக்கை உ ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) ஆம்.

(ஈ) நிலத்தைக் கையகப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இந்த நிலத்தை கையகப்படுத்துவதற்கான வேலைகள் சென்ற ஐந்து ஆண்டுகளாக நடைபெற்று வருகிறது. இது எப்போது முடிக்கப்படும்? திட்டவட்டமாக எப்போது முடிக்க வேண்டும் என்று ஏதாவது டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து உத்தரவு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் அவர்களுடைய யோசனையை ஏற்று அதை விரைவில் முடிக்க உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படும்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவரவர்களே, விருது நகர் (by-pass) ரோடு போட பணம் கொடுத்து மூன்று வருடம் ஆகிறது. மேற்கொண்டு வேலைகள் நடந்ததில், மத்திய அரசிற்கு கடிதப் போக்குவரத்து நடத்திக் கொண்டு வருகிறதாக தெரிகிறது. அதில் எதனால் தாமதம் ஏற்படுகிறது. நிலக்காரர்கள் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு உழவு செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அதற்கு தகுந்த முயற்சி எடுத்து உடனடியாக கவலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இப்போது தான் கையகப்படுத்தும் வேலை முடிவு அடைந்திருக்கிறது. சாலை அமைக்கும் பணியை மேற்கொள்ள ஒப்புதல் வேண்டி மத்திய அரசிற்கு எழுதியிருக்கிறோம். அவர்களிடமிருந்து இன்னும் பதில் வரவில்லை.

15th February 1968]

திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் : தலைவரவர்களே, இம் மாதிரி நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு பல வருடங்கள் ஆகிறது. இம் மாதிரி போய்க் கொண்டேயிருந்தால், இந்த அரசு இல்லை, அடுத்த அரசு இல்லை, அதற்கு அடுத்த அரசு வரவேண்டும். காலதாமதமாகும் நிலை இருந்து வருகிறது. அது சம்பந்தமாக சர்க்கார் என்ன செய்யவிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லமுடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஆக்கிரமிப்பு செய்யும் நேரத்தில் நிலக்காரர்கள் நீதி மன்றத்தை நாடிவிடுகிறார்கள். இது மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு தெரியும். அத்தகைய சங்கடங்கள் பல துறையிலும் ஏற்படுகிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, கோவில்பட்டி நெல்லைரோடு இரண்டு ரெயில்வே லெவல் கிராஸிங்குகளை தாண்டிப் போகும் நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே நகருக்குள் சுற்றி வளைத்துச் செல்வதை தடுக்க விரைவில் வேலை ஆரம்பமாக ஏதாவது முயற்சி இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இது ஏற்கனவே ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட திட்டமாகும். அதில் வேளாண்மைத் துறை மறுப்பு தெரிவித்த காரணத்தால் பின்னர் இடையே சமரச உடன்பாடு ஏற்பட்டு இப்போது உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே விரைவில் திட்டத்தை நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

Thozhudur Bridge

* 12 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the fact that accidents occur frequently because of the 'S' bend formation of the Thozhudur bridge lying on the border between the South Arcot and Tiruchirappalli districts; and

(b) if so, whether there is any proposal to straighten this bridge?

தொழுவூர் பாலம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தென் ஆற்காடு, திருச்சி மாவட்டங்களைப் பிரிக்கும் எல்லையிலிருக்கும் தொழுவூர் பாலம் 'S' போன்ற வளைவாக இருப்பதன் காரணமாக அடிக்கடி கார் விபத்துக்கள் ஏற்படுவது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

(ஆ) ஆமெனில், இப்பாலத்தை நேராகக் கட்டும் உத்தேசம் உண்டா?

[13th February 1968]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) பாலம் “S” போன்று வளைவாக அமைந்துள்ளதால், அப் பாலத்தில் விபத்துக்கள் நடப்பதற்கான வாய்ப்பிருப்பதை அரசாங்கம் அறிந்துள்ளது.

(ஆ) அந்தப் பாலத்தை ரூபாய் 17 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் புதுப்பிக்கும் வேலையை, தேவிய நெடுஞ்சாலைகளுக்கான 4-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்படி வரையில் சேர்த்துக் கொள்ளும்படி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்துள்ளது. இத் திட்டம் குறித்து இந்திய அரசின் முடிவு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் : தலைவரவர்களே, இந்த பாலங்கள் “S” போன்றிருப்பதால் வலுவாக இருக்கிறதா? ஸ்டோரேஜ் அதிகமாக்கமுடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்தப் பாலங்கள் வலுவாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் விபத்துக்கள் வலுவாக நடைபெறுகிற காரணத்தால் அதை மாற்றி அமைக்க யோசனை கூறப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : இவ்வாறு பாலங்கள் வளைவாக இருப்பது விபத்துக்களை அதிகப்படுத்துவதுபோல், ரோடுகள் அதிக வளைவாக பல இடங்களில் இருக்கின்றன. இம்மாதிரி ரோடுகள் வளைவாக இருப்பதால் அதிக விபத்துக்கள் நாள்கு நாளாக பெருகிக் கொண்டே போகிறது. ஆகவே தமிழகம் முழுவதும் ரோடுகள் வளைவாக இருப்பது நோக்க தகுந்த முயற்சிகளை எடுத்து இந்த வளைவுகளை எல்லாம் நேரக்குவார்களா என்பதை தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : இது பாலத்தைப் பற்றியது தான்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, முடிந்த வரையில் வளைவுகளை நிவிர்த்த முயற்சிகளை அரசு மேற்கொள்கிறது. ஆனால் நிலத்தை வைத்திருப்பவர்கள் கையகப்படுத்துவதற்கு சம்மதிக்காமல் நீதிமன்றத்திற்கு சென்று விடுகிறார்கள். ஆகவே இந்த முயற்சியில் நாம் முனைந்து வெற்றிகரமாக முன்னேற முடியவில்லை.

Seizure of rice and paddy...

* 13 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) the number of persons from whom headloads of rice and paddy were seized from 6th March to 30th September 1967;

(b) the quantity of rice and paddy seized from the coolies who went for paddy harvest;

(c) the number of cases filed; and

(d) the number convicted?

[13th February 1968]

அரிசி, நெல் பறிமுதல்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 6-3-1967-லிருந்து 30-9-1967 வரை எத்தனை பேரிடம் தலைசுமை அரிசி, நெல் கைப்பற்றப்பட்டது?

(ஆ) நெல் அறுவடைக்கு சென்ற கூலிக்காரர்களிடம் எவ்வளவு நெல், அரிசி கைப்பற்றப்பட்டன?

(இ) எத்தனை வழக்குகள் தொடரப்பட்டன?

(ஈ) எவ்வளவு பேருக்கு தண்டனை கிடைத்தது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) 1,409.

(ஆ) இல்லை.

(இ) 1,979.

(ஈ) 1,181 பேர் தண்டிக்கப்பட்டனர் 17 பேர் விடுதலை செய்யப்பட்டனர்.

Pulses

* 14 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) the kinds of pulses procured and the stock kept by the previous Ministry;

(b) the quantity of the stock kept in each variety of pulses;

(c) the value of those stocks;

(d) whether the entire stock of these varieties of pulses was sold to a single individual;

(e) if so, at what price; and

(f) the present market rate for those pulses?

பருப்பு வகைகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) முந்தைய மந்திரிசபை என்னென்ன பருப்பு வகைகளை வாங்கி இருப்பு வைத்திருந்தது?

(ஆ) ஒவ்வொரு பருப்பு வகையிலும் எவ்வளவு இருப்பு வைத்திருந்தது?

(இ) அதன் மதிப்பு எவ்வளவு?

(ஈ) அந்த பருப்பு வகைகள் மொத்தமாக ஒரு நபருக்கு விற்கப்பட்டதா?

(உ) ஆமெனில், என்ன விலைக்கு?

(ஊ) அப்பருப்பு வகைகளுக்கு இன்றைய மார்க்கட் விலைகள் என்ன?

[13th February 1968]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) கொண்டைக் கடலை, கடலைப் பருப்பு, குலாபிக் கடலை, குலாபிக் கடலைப் பருப்பு, துவரம் பருப்பு, துவரை,

	குவிண்டால்.
(ஆ) கொண்டைக் கடலை	10,340
கடலைப் பருப்பு	12,840
குலாபிக் கடலை	24,790
குலாபிக் கடலைப் பருப்பு	5,800
துவரை	16,940
துவரம் பருப்பு	88,180

	ரூ.
(இ) கொண்டைக் கடலை	13,23,520
கடலைப் பருப்பு	17,59,080
குலாபிக் கடலை	39,66,400
குலாபிக் கடலைப் பருப்பு	11,60,000
துவரை	17,78,700
துவரம் பருப்பு	1,02,28,880

(ஈ) இல்லை.

(உ) இவ்வினா எழவில்லை.

(ஊ) வெளிச் சந்தையில் நிலவும் பருப்பு விலைகள் பின்வருமாறு (18-11-1967 அன்றைய நிலவரப்படி.)

	குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூபாய்.
கொண்டைக் கடலை	214 முதல் 235 வரை
கடலைப் பருப்பு	300 முதல் 335 வரை
குலாபிக் கடலை	160
குலாபிக் கடலைப் பருப்பு	209
துவரை	160 முதல் 170 வரை
துவரம் பருப்பு	227 முதல் 260 வரை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இந்தப் பருப்பு ஒரு நபருக்கு விற்கவில்லை யென்றால் எத்தனை நபருக்கு விற்கப்பட்டது? எப்படி விற்கப்பட்டது? பத்திரிக்கையிலே விளம்பரம் செய்யப்பட்டதா? டெண்டர் கோரப்பட்டதா? ஏலம் கூறப்பட்டதா? விற்பனையில் நஷ்டம் எவ்வளவு? நீங்கள் விற்பனை எவ்வளவு? ஏன் இப்படி விற்பனையாகவில்லை? என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, இந்தக் கேள்விக்கு கொஞ்சம் விளக்கமாக பதில் அளிப்பதற்கு அருள் கூர்ந்து தலைவர் அவர்கள் என்னை அனுமதிக்க வேண்டும்.

இந்தக் கடலை பருப்பு, பருப்பு வகைகள் சம்பந்தமாக, முந்திய சர்க்கார் இவைகளைப் 'பொதுவாக மக்களுக்கு விலையினை குறைக்கிறோம். பருப்பு வாங்குகிறோம்' என்று ஒரு கோடி ரூபாயை அதிலே முதலீடு செய்தார்கள். ஏறக்குறைய இரண்டு கோடியே முப்பத்தாறு லட்சம் ரூபாய்க்கு 1965-லிருந்து இந்த மாநிலத்திலே

[13th February 1968]

துவரம்பருப்பு, கொண்டைக்கடலை வாங்கப்பட்டது. ஏறக்குறைய குவிண்டால் ரூபாய் 125, ஆக 1965-ல் விலை இருந்தது. இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்ட நேரத்தில் ஏறக்குறைய நான் இங்கே குறிப்பிட்ட புள்ளி விவரப்படி இந்தக் கையிருப்பு வகை அந்தத் தேதியில் அரசாங்கத்தின் விலைப்படி விற்பனை ந்தால் 22 லட்சம் ரூபாய் உருளை கிழங்கு பேரத்தில் ஏற்பட்டதைப் போல பெரிய நஷ்டம் ஏற்படக்கூடிய அபாயகரமான சூழ்நிலை இருந்தது. இந்தப் புதிய அரசாங்கம் 6-ம் தேதி பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு நான் விளக்கியபடி இந்தக் கையிருப்பை விற்பனை ந்தால் அந்த நிலைமையில் 22 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் இந்த இரண்டு கோடி ரூபாய் பேரத்தினால், வியாபாரத்தினால், சர்க்காருக்கு ஏற்படக் கூடிய நிலைமை இருந்தது. இதை நிதி இலாகா வன்மையாக, நல்ல நோக்கத்திற்காக, எல்லா மக்களுக்கும் (Consumers) கொடுக்கிறோம் என்று வாங்கியிருந்தாலும் இந்த நஷ்டத்தை தவிர்க்க முடியாது என்று கண்டனம் தெரிவித்திருந்தது. புதிய அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டவுடன் இதை டரிசீலித்ததில் புல் கஷ்டங்கள் இதில் இருந்த நேரத்தில், இதனுடைய விலையைப் பொறுத்தமட்டில், முக்கியமாக துவரம்பருப்பு விலையைப் பொறுத்தவரையில், 91 ரூபாயாக விலை குறிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இந்த 91 ரூபாய் என்று குறிக்கப்பட்டிருந்த விலை 1965-ம் வருடத்தில் 125 ரூபாய் என்று விலைக்கு வாங்கி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைந்து 1967-ம் வருடம் மார்ச் மாதத்தில் 91-ரூபாயாக குறைந்திருந்தது. அந்த 91 ரூபாய் என்ற நிலையில் நம்மிடத்திலே இருந்த ஒரு கோடி ரூபாய் சரக்கை விற்பனை ந்தால் மொத்தம் 22 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படும் அபாயகரமான நிலைமையில் இருந்தது. இந்த அரசாங்கம் இதில் உடனே கண்ணும் கருத்துமாக இந்த நஷ்டத்தை எப்படி குறைப்பது என்பதற்காக முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்ட வகையில் ஸ்டாக்குகளை கையில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டியதில்லை என்று அவசர அவசரமாக முடிவு எடுத்தது. அந்த நஷ்டத்தைக் குறைப்பதற்கு முடிவு எடுத்த நேரத்தில், நல்ல காலமாக நமக்கு சாதகமாக வடக்கே இருந்து பருப்பு வகையில் விளைச்சல் இல்லாத காரணத்தால் ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து தடை உத்தரவு போடப்பட்டதாலும், விளைச்சல் இல்லாத காரணத்தால் வெளியிடங்களுக்கு அனுப்புவது நிறுத்தப்பட்டதின் விளைவாக மளமளவென்று விலை ஏற ஆரம்பித்தது. விலை ஏற ஆரம்பித்ததை வர்த்தகர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது என்ற நிலைமையில் 91 ரூபாயிலிருந்து நாம் படிப்படியாக கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விலையை உயர்த்தி வந்ததின் விளைவாக இன்றையதினம் இந்த 22 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஈடுசெய்யப்பட்டு இருக்கிறது. இன்னும் நமக்கிருக்கிற ஸ்டாக் எல்லாம் 500 டன்கள் தான் தூர் டாலாக இருக்கிறது. 700 டன்கள் துவரையாக இருக்கிறது. ஒரு லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் தான் இந்த பேரத்தில் ஏற்பட்டது, இந்த மூன்று வருடத்தில் பழைய அரசாங்கம் செய்து இருந்த நிலைமைகள் சமாளிக்கப்பட்டு, 21 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் சமாளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

[13th February 1968]

இந்த நஷ்டம் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை சொல்கிற நேரத்தில் பல பேருக்கு கொடுத்தார்கள் என்று சொல்வது மோம்பவும் அபவாதமாகும். எந்தமாதிரியான விளக்கத்திற்கும், எந்த தஸ்தாவேஜிக்கும் அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது. அதுவும் ஒரு குறிப்பிட்ட மே மாதம் 30-ம் தேதியிலிருந்து அதற்கு முன்னால் கொஞ்சம் 10 டன், 5 டன் என்ற வகையில் இந்த வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு சிவில் சப்ளை கமிஷனர் அவர்கள் மூலம் அவர்கள் தகுதி, யோக்கியதாம்சம் என்ற அடிப்படையில் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு 3 டன்களுக்கு மேல் எந்தத் தனிப்பட்ட வியாபாரிக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. அது எத்தனை வியாபாரிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டது என்கிற விவரம் வேண்டுமானால் இந்த சபையில் சமர்ப்பிக்கலாம். மூன்று டன்களுக்கு மேல் கொடுக்கப்படவில்லை. அப்படி கொடுக்கப்பட்ட நிலைமை கூட ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டம் நாம் இருப்பு வைத்துக் கொள்ள வேண்டாம் என்றதால் ஏற்பட்டது. இதன் மூலம் ஏழை மக்கள் துன்பப்பட்டார்கள் என்று சொல்ல வேண்டாம். வேண்டுமானால் அரசாங்கத்தை வேறுவகையில் சொல்லிக் கொள்ளலாம். இந்த 22 லட்ச ரூபாய் நஷ்டத்தை இந்த சபைக்கு சமர்ப்பிப்பதற்குப் பதிலாக அது ஈடுசெய்யப்பட்டது மட்டுமல்லாமல் 90 ரூபாய் என்று விலை இருந்தது. அதுவும் வெளியே 80 ரூபாயாக விற்றுக் கொண்டு வந்தது, அப்போது நிதி இலாகா இந்தப் பருப்பு வியாபாரத்தை பழைய அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டு இருந்ததை கண்டிக்கும் நிலைமையை மாற்றி ஏறக்குறைய ஒன்றரை லட்ச ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படும் நிலைமையை ஏற்படுத்தியது என்பதை நான் இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல் வெளியிலே இருக்கிற பருப்பு நெருக்கடியை காட்டி வியாபாரிகள் அதிகமாக விலையை ஏற்றிவிடாமல் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உயர்த்தி கொண்டு பேசுக வேண்டியிருந்தது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : பழைய அரசாங்கம் நிறைய பருப்பு வகைகளை வாங்கி ஸ்டாக் வைத்து விட்டுத்தான் போனது. விற்றப் பிறகுதான் லாபமா நஷ்டமா என்று தெரியும். ஸ்டாக் வைத்துவிட்டு போன அந்த அரசாங்கத்தை நஷ்டம் பண்ணி விட்டு போய்விட்டது என்று சொல்வது சரியல்ல. இப்போதுதான் விற்கப்படுகிறது. இன்னும்கூட விற்க வேண்டியது பாக்கி இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் நஷ்டம் என்று எப்படி சொல்ல முடியும்? அத்துடன் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பதில் மிகவும் நீளமான பதில். அதைப் பற்றி நன்றாக அங்கத்தினர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதை டைப் செய்து சர்க்குவர் பண்ணிவிட்டால் பின்னால் அதன் பேரில் பேசுவதற்கும் கேள்வி போடுவதற்கும் வசதியாக இருக்கும். நீண்ட பதிலானதால் டைப் செய்து சர்க்குலேட் செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, தாராளமாக இந்த மன்றத்தில் எந்த நிலைமையிலும் சர்க்குலேட் செய்யலாம். ஆனால் கனம் எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்களுக்கு ஒன்று

[13th February 1968]

சொல்கிறேன். 1965-ம் வருடம் இதை வாங்கும்போது 125 ரூபாயாக விற்றுக் கொண்டிருந்த விலை படிப்படியாக குறைந்து இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்ட நேரத்தில் விலை ரூபாய் 91 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த அரசாங்கம் 91 ரூபாய்க்கு கொடுத்திருந்தால் 22 லட்ச ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கும். அதை அதிகாரிகள், நிதி இலாகா கணக்கு போட்டு இருக்கிறார்கள். இதைத் தவிர அரசியல் காரணத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்படும் என்று கணக்கிடப்படவில்லை. நிதி இலாகா கண்டனம் செய்து இந்த மாதிரியான காரியம் செய்ததின் விளைவாக தவிர்க்கப்படும் என்பதற்கான செயல் குறிப்பு அனுப்பியதின் அடிப்படையில் இந்த அரசாங்கம் தன்னுடைய பொறுப்பை தட்டிக் கழிக்காமல் தன்னுடைய கடமையை நிறைவேற்றி விலையை மாற்றியதால் இந்த நிலை ஏற்பட்டது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, சாதாரணமாக பருப்பு வகைகள், மொச்சை பச்சையிலேயே துவாரம் விழுந்திருக்கும். இது விவசாயிகளுக்குத்தான் தெரியும். ஆகவே துவாரம் விழுந்திருப்பதை வைத்துக் கொண்டு அவைகள் கெட்டுப் போய்விட்டன என்பதாகக் குறைந்த விலைக்கு விற்றிருப்பதாக பொதுமக்களிடம் பெரிய புகார் இருக்கிறது. ஆகவே இதற்கு தெளிவாக பதில் சொல்லவேண்டும். அதாவது இதை விற்க டெண்டர் கோரப்பட்டதா? பத்திரிகையில் விளம்பரம் செய்யப்பட்டதா? ஏலம் கூறப்பட்டதா? என்பதை விவரமாக தெரிவிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, கெட்டுப்போன பருப்பு வகைகளை வெளியே விற்றுவிடவேண்டுமென்று சர்க்கார் தீர்மானம் எடுத்து இந்த நஷ்டத்தை ஈடுசெய்ய வேண்டுமென்று செய்யப்பட்டது. திருப்பந் திருப்ப சொல்கிறேன். அபவாதம் வெளியிலே செய்யலாம். 'எல்லோருக்கும் கொடுத்துவிட்டார்கள். ஒரு நபருக்கு கொடுத்துவிட்டார்கள்' என்று சொல்லவேண்டாம். மறுபடியும் அதையே தான் சொல்கிறேன். இந்த அரசாங்கம் க்விண்டால் 91 ரூபாய் என்று விற்றிருந்தால் 22 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கும். அரசாங்கத்தின் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு பொதுமக்களின் கருவுலத்தை ஏற்று நாங்கள் எதும் குந்தகம் சொன்னால், வில்லை. சிவில் சப்ளை கமிஷனர் அவர்களாரும் அதே மாதிரி ஆங்காங்கே வரம்பிற்குட்பட்ட அதிகாரத்தின் மூலம் முறைப்படி செய்யப்பட்டது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, டெண்டர் கோரப்பட்டதா? ஏலம் விடப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : டெண்டர் இதிலே எப்போதும் விடுவதில்லை. இம்மாதிரியான காரியங்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை வைத்து வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டவர்களின் யோக்கியதாம்சங்களைப் பார்த்து, அதற்குள்பட்ட வரம்பிற்குட்பட்ட அதிகாரிகளைக் கலந்து செய்யப்படுகிறதே தவிர வேறு

[13th February 1968]

யாருக்கோ தூக்கிக் கொடுத்தார்கள் என்பது அரசியலுக்குப் பொருத்தமாக இருக்கலாமே தவிர இவ்விடத்திற்கு கண்டிப்பாக பொருத்தம் ஆகாது.

திரு. கே. ராஜாராம் : எத்தனை பேருக்குக் கொடுக்கப் பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அது வேண்டுமானால் சபைக்குக் கொடுக்கலாம். கெடுதல் ஏற்பட்டது என்று சொன்னால் இந்த அரசாங்கம் பழைய அரசாங்கம் வைத்துவிட்ட நஷ்டத்தை பெரிதாக்காமல் இருந்தது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. கே. ராஜாராம் : அதை நான் மீண்டும் கூறுகிறேன். பழைய அரசாங்கம் நஷ்டம் பண்ணவில்லை. ஸ்டாக் தான் வைத்து விட்டுப் போனார்கள். விற்பப் பிறகுதான் லாபமா, நஷ்டமா என்று தெரியும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அந்த பருப்பை வாங்கியிருந்த நிலைமையில் அன்றைய சூழ்நிலையில் 22 லட்ச ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படக்கூடிய தன்மையில் பருப்பு விலை இறங்கி விட்டது. நம்முடைய விலையைவிட வெளியே விலை குறைவாக இருந்தது. விற்க முடியாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருந்த வேளையில் வெளி மாகாணங்களில் பருப்பிற்கு தடை போட்டு விட்ட காரணத்தால் வியாபாரிகள் பருப்பு வகைகளை அதிக விலைக்கு விற்க ஆரம்பித்தார்கள். அந்த நிலையில் நாம் அதிக விலைக்கு விற்பது நஷ்டத்தை ஓரளவு சமாளித்துக் கொண்டோம் என்றுதான் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பதிலிலிருந்து இன்னும் கொஞ்சம் ஸ்டாக் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. 1965-ம் வருடத்தில் பருப்பு கொள்முதல் செய்ததாக கூறப்படுகிறது. இரண்டு வருடத்திற்கு மேலாகின்றது. நண்பர் தியாகராஜன் சொல்வதுமாகிரி பருப்பு ரொம்ப காலத்திற்கு இருக்காது. ஜாக்கிரதையாக வைத்திருக்க வேண்டும். இப்போதே காலதாமதம் ஆகிவிட்டது. இந்த வருடமும் விலைச்சல் நன்றாக உள்ளது. வாகன்ஸ் சப்ளை செய்து இருக்கிறார்கள். துவரம் பருப்பு விலையெல்லாம் சரிகிறது. அதுவும் குறிப்பாக பத்து, பன்னிரண்டு நினைங்களாக விலை மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே சீக்கிரம் விற்றாவிட வேண்டும். அதற்கு தக்க முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, இப்போது நம்மிடம் கைவசம் இருக்கிற பருப்பு குறைவுதான். 500 டன்னுக்கு குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. அதுவும் பல்வேறு மாவட்டங்களில் பல்வேறு கிடங்குகளில் இருக்கிறது. 200 டன்கள் துவரம் பருப்பதான் இங்கே இருக்கிறது. இந்த வருஷம் துவரம் பருப்பு வரவு வந்து கொண்டிருக்கிறது. நல்ல விலைச்சல் காரணத்

[18th February 1968]

தால் நமக்கு எத்தகைய நெருக்கடியும் இருக்காது என்று தெரிய வருகிறது. உணவு இலாகா அதிகாரி ஒருவர் உத்தர பிரதேசம், மத்திய பிரதேசம் முதலிய இடங்களுக்கு சென்றுவந்தார். அதன் பயனாக அங்கேயிருக்கிற கடை கட்டுப்பாடுகூட டிசம்பர் 1-ம் தேதியோடு எடுக்கப்பட்டுவிட்டது. கொண்டக்கடலை வகை, பட்டாணிக் கடலை, உத்தர பிரதேச அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று உதவி செய்திருக்கிறார்கள். அதை கம்ஸ்ப்யூம் கோவாப்ரேடிவ் சொசைட்டியில் சொல்லி, ஆயிரம் டன் எடுக்கப்படாத நிலைமையில் இங்கே விலை குறைந்திருக்கிறது. ஆயிரம் டன் உத்தர பிரதேசத்திலிருந்து வாங்கி, கூட்டுறவு சங்கங்களிடம் சொல்லி எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அத்தோடு மத்திய உணவு அமைச்சர் அவர்களுடன் கடந்த ஜூன் மாதம் பேசியதின் விளைவாக ஹரியானாவில் 450 டன் (Grams) ராஜஸ்தானில் 1,800 டன் (Grams) கொடுத்து உதவினார்கள். அவைகள் கூட 'புட் கார்பொரேஷன்' மூலமாக வந்து சேர்ந்து விட்டது. வருகிற ஆண்டில் நல்ல நிலைமையில் பருப்பு நெருக்கடி தீரும்.

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, பருப்பு வகைகளை விற்க முனைவதற்கு முன் டெண்டர் விடவேண்டும் என்று ஏதாவது விதிமுறை இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, குறிப்பிட்ட காலத்தில் அதற்குரிய அதிகாரிகள் இதை செய்கிறார்கள். டெண்டர் என்றால் இதுவியாபாரியல்ல. நமக்குத் தேவையில்லை, மேலும் நஷ்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக, அதற்குரிய வியாபாரிகளுக்கு அதற்கான அறிவிப்பைக் கொடுத்து அவைகளுக்கு உள்ள ஒரு முறையான கோட்பாடுகளை அமைத்து அந்தந்த அதிகாரிகள் இதைச் செய்கிறார்கள்.

திரு. கே. ராமதாஸ் : தலைவரவர்களே, இந்த சர்க்கார் ஹரியானாவிலிருந்தும், உத்தரப் பிரதேசத்திலிருந்தும் வாங்கப் போவதாக சொல்லப்படுகிறதே அதில் நஷ்டம் வராமல் இந்த அரசாங்கம் பார்த்துக் கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, இந்தச் சர்க்கார் கண்டிப்பாக நஷ்டம் வராமல் பார்த்துக் கொள்ளும் என்பதை கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தக் காரியத்தில் மீண்டும் அரசாங்கம் ஈடுபடுவதில்லை என்று திட்டவட்டமான நம்பிக்கைக் கொண்டு, இதை வெளியிலே உள்ள கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகவோ, 'புட் கார்பொரேஷன்' மூலமாகவோ அவர்கள் வரவழைக்கச் செய்து அதற்கு நாம் அனுமதி சீட்டு வழங்கி அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை செய்வது என்ற கொள்கையை இந்த அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கிறது.

[13th February 1968]

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, அமைச்சர் சொல்வது விரிந்து இதைச் சர்க்கார் கொள்முதல் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளப் போவதில்லை என்று கொள்ளலாமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, கண்டிப்பாகக் கொள்ளலாம். இந்த அரசாங்கம் திட்டவட்டமாக முடிவெடுத்திருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக இனிமேல் அரசாங்க கணக்கில் வாங்குவதில்லை. அது சுட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக அல்லது தனிப்பட்ட வியாபாரிகளின் மூலமாக அந்தக் காரியத்தைச் செய்வது, அதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய வசதிகளை செய்து தருவது என்று அரசாங்கம் முடிவு எடுத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Grazing permits

* 15 Q.—THIRU M. ETHIRAJULU : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the income derived from the issue of grazing permits by the Forest Department in the State during the years 1964-65, 1965-66 and 1966-67?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இம்மாநிலத்தில் வனத்துறையால் அளிக்கப்பட்ட மேய்ச்சல் அனுமதிகள் மூலம் 1964-65, 1965-66, 1966-67 ஆண்டுகளில் பெற்ற வருவாய் கீழ்க் கண்டவாறாகும்—

(அ) 1964-65	ரூ. 5,67,984
(இ) 1965-66	ரூ. 5,72,604
(உ) 1966-67	ரூ. 5,54,442

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தலைவரவர்களே, இப்போது இருக்கிற பெருவாரியான புல் விளையும் நிலங்கள் நெல் விளையும் நிலங்களாக மாறி இருக்கிற காரணத்தால் ஆடு, மாடுகளுக்கு மேய்ச்சல் நிலங்கள் சரியாக கிடைக்காத காரணத்தால், வன இலாகாவில் ஆடு, மாடுகள் மேய்ப்பதற்கு அனுமதி சீட்டுப் பணத்தைப் பெற்றாகக் கொண்டு வழங்கப்படுகிறது. இது இலவசமாக வழங்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவரவர்களே, மூலக் கேள்விக்கும் இந்தக் கேள்விக்கும் தொடர்பில்லை யென்றாலும், புல் விளையும் நிலங்கள் நெல்விளையும் நிலங்களாக மாறுவதை அரசாங்கம் வரவேற்கிறது. நாட்டு மக்களும் வரவேற்பார்கள். உணவு நெருக்கடி தீரும் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் உணர வேண்டும். இப்போது குறைவான கட்டணம் தான் வசூலிக்கப்பட்டு அனுமதி வழங்கப்படுகிறது. எருமை மாட்டிற்கு ஆண்டு ஒன்றிற்கு ஒரு ரூபாயும் பசு அல்லது எருதிற்கு 50 காசும் செம்மறி ஆட்டிற்கு 25 காசும் வெள்ளாட்டிற்கு 5 காசும் வசூலிக்கப்படுகிறது.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தலைவரவர்களே, அதைக்கூட கொடுக்க முடியாமல் கிராமப்புறங்களில் உள்ளவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றதான் இலவசமாக அனுமதிக்கப்படுமா என்று

[13th February 1968]

கேட்டேன். ஆகவே வன இலாகா, கிராமப் புற மக்கள் ஆடுமாடுகளை இலவசமாக மேய்ப்பதற்கு மேய்ச்சல் நிலங்களுக்கு அனுமதி சீட்டு வழங்குமா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : குறைந்த கட்டணம் தான் வசூலிக்கப்படுகிறது. இதைக் கூட கொடுக்க முடியவில்லை என்று எந்த கிராம மக்களிடமிருந்தும் தகவல் வரவில்லை.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS

(1) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN : At a meeting of the Business Advisory Committee held at 2-30 p.m. on the 12th February 1968, the following programme of business has been decided :—

February 13, 14 and 15—Discussion on the Governor's Address.

February 16—

(1) Presentation of the First Supplementary Statement of Expenditure for 1967-68.

(2) Discussion on the Governor's Address (continued).

February 17—

(1) Discussion on the First Supplementary Statement of Expenditure for 1967-68.

(2) Discussion on the Governor's Address (last day).

February 18—Holiday.

February 19—Non-official Business.

February 20—Appropriation Bill and other official Bills.

February 21—Reply to the Debate on the Governor's Address by the Hon. the Chief Minister.

The Council will meet from 3 to 6 p.m. daily and the House will adjourn on the 21st.

III. ADJOURNMENT MOTIONS.

MR. CHAIRMAN : Now, there is notice of a motion under rule 43 of the Council Rules given by Thiru K. Rajaram for the adjournment of the business of the House. Now I understand that the Hon. the Chief Minister is indisposed and it is also brought to my notice that it will be better if it is taken up when he is present in the Council. Therefore, I put it off to a later date.

ANNOUNCEMENT—Cont.

(2) PANEL OF VICE-CHAIRMEN.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that under rule 14 of the Madras Legislative Council Rules, I have nominated the following Members of the Legislative Council to be the Panel

[13th February 1968]

of Vice-Chairmen for the Thirty-first Session of the Legislative Council under the Constitution :—

- (1) Thiru N. V. Natarajan.
- (2) Thiru A. R. Damodaran.
- (3) Thirumathi S. Manjubashini.
- (4) Thiru J. Ponnuswamy Villavarayar.

IV.—MOTION *RE* CONDONATION OF THE ABSENCE OF
THIRU A KRISHNASWAMY VANDAYAR, M.L.C.

THIRU K. RAJARAM : Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the absence of the hon. Member Thiru A. Krishna-swamy Vandayar from 28th January 1966 to 30th November 1967 be condoned."

THIRU K. RAMADASS : I second it, Sir.

THIRU K. BALASUBRAMANYA AYYAR : How can it be condoned when he is not present? He may not be present even in future.

MR. CHAIRMAN : That we have to wait and see.

The question is—

"That the absence of the hon. Member Thiru A. Krishna-swamy Vandayar from 28th January 1966 to 30th November 1967 be condoned."

The motion was put and carried and the absence of the hon. Member was condoned.

V.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS.

THIRU N. V. NATARAJAN : Sir, I move—

"That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Council thank him for the Address @ delivered to the Members of the Legislature on the 10th February 1968."

THIRU C. P. CHITRARASU : Mr. Chairman, I second it.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

"That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Council thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 10th February 1968."

* திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, நமது மாநிலத்தின் மதிப்பிற்குரிய ஆளுநர் அவர்கள் சட்டமன்றம், சட்டமன்றப் பேரவை ஆகியவைகளின் கட்டுக் கட்டத்தில் ஆற்றியுள்ள சொற்பொழிவானது சட்ட மன்றக் கட்டடங்களிலே ஆற்றிய உரைகளில் சிறப்பிடம் பெறக்கூடியது என்றால் மிகையாகாது.

[13th February 1968] [திரு. என். வி. நடராசன்]

குறிப்பாக சென்ற ஆண்டில் நமது நாட்டில் பற்பல பகுதிகளில் நிலவிய அரசியல் கொந்தளிப்பிற்கும், நிலையற்ற தன்மைக்கும் மாறாக நமது மாநிலத்தில் நல்ல திறமை மிக்க நிர்வாக இயந்திரத்தின் துணை கொண்டு, நிலையான, இணக்கமான ஆட்சியின் நலன்களை நம்மால் துய்க்க முடிந்தது என்று பெருமதிப்பிற்குரிய ஆளுநர் அவர்கள் அவர் தம் சொற்பொழிவில் எடுத்துக் காட்டியிருப்பதானது தமிழக அரசுக்கு மட்டுமல்லாமல் தமிழகத்தைச் சார்ந்த நம் அனைவருக்குமே பெருமை தரக்கூடியது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

தமிழகத்தின் இன்றைய நல்ல ஏற்றத்தினை உலகத்திலுள்ள பல் வேறு நாடுகளிலும் உள்ள பேரறிஞர்கள் அவ்வளவு பேரும் தமிழகத்தின் தலைநகராம் சென்னை மாநகரில் கூடி, தமிழ் நாட்டின் ஏற்றத்தினையும் தமிழ் மொழியின் சிறப்பினையும் கண்டு களிக்கத் தக்க வகையில், தமிழுக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் தமிழ் நாட்டுக்கும் சிறப்பினைத் தரத்தக்க விதத்தில் நடந்து முடிந்த உலகத் தமிழ் மகாநாட்டுக்குப் பெரும் துணையாக நின்ற தமிழக அரசு மேற்கொண்ட நல் முயற்சிகளை அனைவரும் பாராட்டுகிறார்கள், போற்றி பேசுகின்றார்கள். பல நாடுகளிலிருந்து வந்து கலந்து கொண்ட மொழி வல்லுநர்கள், பேரறிஞர்கள் தமிழக அரசின் இந்த நற்பணியினைப் பாராட்டிப் போற்றிப் புகழ்ந்தாலும், தமிழ் நாட்டில் தமிழர்களாகப் பிறந்த சிலர் இந்த உலக மகாநாட்டின் வாயிலாக இரண்டு கோடி ரூபாய் வசூலாயிற்றுமே என்று பெரு மூச்சு விட்டுக் கொண்டு வின் விவாதங்களில் இறங்குகிறார்கள். அவர்கள் இப்படியெல்லாம் பேசுவதை தமிழ் அனை பேரறிஞர் அவர்களை மன்னிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

இவ்வளவு சிறப்புக்குரிய நமது தமிழ்மொழி வேறு எந்த மொழிக்கும் அடிமைப்பட்டு இருக்கக்கூடாது என்பதை இந்த மாநிலத்தில் திராவிடர் இயக்கமும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் இன்று நேற்று அல்ல, கடந்த பல ஆண்டுகளாக, ஏன், கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக இடைவிடாத அறிவுடமை கொண்ட பிரச்சாரப் பணியிலும் அறப் போராட்டங்களின் வாயிலாகவும் எடுத்துக்காட்டி வந்து இருக்கின்றன. நான் இதைச் சொல்லும்போது, காங்கிரஸ் தரப்பில் உள்ளவர்களுக்கு மிகவும் பணிவன்போடு சொல்லிக் கொள்ளுவேன், இந்திய நாட்டிலிருந்து ஆங்கிலேய அந்நிய ஆட்சியை அகற்றியதை எவ்வளவு பெருமை யாக காங்கிரஸ் இயக்கமும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த தலைவர்களும் தொண்டர்களும் பேசிக் கொள்கிறார்கள்? எவ்வளவு பெருமைப்படுகிறார்கள்? அதிலே நாங்கள் குறுக்கே நிிற்கிறோமா? ஆட்சேபிக்கிறோமா? இல்லையே. அந்நிய ஆட்சியை இந்த நாட்டிலிருந்து அகற்றியது எவ்வளவு வரலாற்றுச் சிறப்புக்கு உரியது என்று தேசியத்தார் கருதுகிறார்களோ அதை எங்கள் தலைவர் அண்ணா அவர்களும் நாங்களும் மனமார மதிக்கிறோமோ அதே போன்று கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக தமிழ் மொழியும் தமிழ் நாடும் இந்தி மொழிக்கு அடிமைப்பட்டு இருக்கக் கூடாது என்பதற்காக தொடர்ந்து போராடி இன்று அது வெற்றி பெற்று, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் அதன் அரசும் வெற்றிப் பாதையில்

[திரு. என். வி. நடராசன்] [13th February 1968]

செல்லும்போது, இந்த முப்பது ஆண்டு வரலாற்றுப் பெருமையை காங்கிரஸ் இயக்கத்தினரும் உணர்ந்து மதிப்போடு நடந்து கொள்ளவில்லையென்றால் அது அவர்களுக்குப் பெருமையிலலை. அப்படி அவர்கள் கழகத்தின் தொண்டனைக் குறைவாக மதிப்பிடுவார்கள் என்றால் அதனால் கழகத்திற்குள்ள பெருமை குறைந்து விடாது. அதற்குப் பதிலாக காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் மக்களால் மதிக்கப்படமாட்டார்கள், காலத்தால் ஒதுக்கித் தள்ளப் படுவார்கள் என்று நான் எடுத்துக் காட்ட கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன்.

நமது மதிப்பிற்குரிய ஆளுநர் அவர்கள் அவரது பேருரையில் எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார்கள், “ பல்வேறு மொழிகளைப் பேசும் நமது இந்தியப் பெரு நாட்டில் ஒரு மொழித் தொகுதியினர்க்குள்ள உரிமைகளும் வாய்ப்புகளும், தங்களுக்கும் உள்ளன என்ற எண்ணமும், தாங்களும் இந் நாட்டின் பொதுச் செயல்களை உருவாக்குவதில் தங்கள் முழுப் பங்கினையும் ஏற்க முடியும் என்ற மன நிறைவும் மொழித் தொகுதியினர் ஒவ்வொருவருக்கும் ஏற்பட வேண்டும். ஒரு மொழித் தொகுதியினர் பிற மொழித் தொகுதியினர் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்றால், தமிழையும் பிற தேசிய மொழிகளையும் மத்திய ஆட்சி மொழிகளாக ஏற்க வேண்டும். இதற்கு இணங்க அரசியல் அமைப்பும் ஏற்ற வகையில் திருத்தப்படவேண்டும் என்று எனது அரசு கருதுகிறது. இவ்வாறு குறிப்பாக, அரசியல் அமைப்பு திருத்தப்படுகிற வரையில், ஆங்கிலம் மட்டுமே மத்திய ஆட்சி மொழியாக நீடிக்க வேண்டும் ” என்பதை ஆளுநர் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டி இருப்பதை நாம் அனைவரும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். ஆளுநர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறிய கருத்தைத்தான் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக திராவிட முன்னேற்ற கழகமும், தமிழக மக்களும் வலியுறுத்தி எடுத்துக் கூறி வந்து இருக்கிறார்கள். அப்போதெல்லாம் அந்த நீண்ட கால போராட்டத்தில் எங்களுக்கு என்றாவது வெற்றி கிடைக்கும் என்றும் நமது மொழி காக்கப்படும் என்றும் மனமார நம்பியிருந்தோம். இன்று தமிழக அரசு மொழிச் சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்கு தமிழ் நாட்டுக்கு மட்டும் இன்றி இந்தியாவிலுள்ள இதர மாநிலங்களுக்கு வழி காட்டக் கூடிய அளவிற்கு இரு மொழிக் கொள்கையை நிறைவேற்றி இருக்கிறது. இந்த ஒரு முடிவு தமிழ் நாட்டுக்கு மட்டுமல்லாமல் இன்றைய தினம் மொழிச் சிக்கலில் தவித்து நிற்கும், இந்தியாவுக்கே வழி காட்டியாக அமையப் பெற்றிருக்கிறது. ஆங்கில மொழி ஒரு ஏகாதிபத்திய மொழி என்று சிலர் கூறுவதை நான் இங்கே சுட்டி காட்டி அதற்கு பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த அந்நிய மொழியின் உதவியால்தான் இந்திய நாடும் இந்திய மக்களும் பல்வேறு துறைகளில் கடந்த காலங்களில் முன்னேறி இருக்கிறார்கள் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. தமிழ் மொழி தமிழ் நாட்டின் ஆட்சிமொழியாக இருக்க வேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது. ஆனால் நாம் இந்திய நாட்டின் பிற பகுதியினரோடு தொடர்பு கொள்ளவும் உலகத்தோடு தொடர்பு கொள்ளவும் நமக்கு ஒரு மொழி தேவையென்றால், அதற்கான தகுதியும் எல்லோருக்கும் சம வாய்ப்பு

[13th February 1968] [திரு. என். வி. நடராசன்]

அளிக்கும்படியான சக்தியும் ஆங்கில மொழி ஒன்றுக்குத்தான் இருக்கிறது. நான் இன்னும் சொல்லுவேன், ஆங்கிலத்திற்கு அடுத்தபடியாக இந்தியாவிற்கு ஒரு ஆட்சிமொழி வேண்டுமானால் அந்த சிறப்பு தமிழுக்குத்தான் இருக்கிறதேயல்லாது இந்தி மொழிக்கு இல்லை.

இந்தியாவில், அல்லது உலகின் வேறு எந்தப் பகுதியிலும் இந்தி மொழிபற்றி ஆராய்ச்சி நடத்தப்படவில்லை. இந்திபற்றி ஆராய்ச்சி நடத்துவதற்கு உலகப் பேரறிஞர்கள் எங்கேயும் கூடவில்லை. ஆனால் தமிழ் மொழியின் மேன்மை பற்றி கலந்து பேசி மேலும் ஏற்றம் காண்பதற்கு உலகம் முழுதும் உள்ள பேரறிஞர்கள் இரண்டாம் முறையாக நமது சிங்காரச் சென்னையில் தமிழ்த்திரு நாட்டில் கூடி தமிழின் மேம்பாட்டை எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு சிறப்பும் மேம்பாடும் உடைய மொழியாக தமிழ் மொழி இருந்தும், அதனை இந்தியாவின் ஆட்சி மொழியாக ஆக்கப்பட வேண்டும் என்று நாங்கள் பிடிவாதம் செய்யவில்லை. இந்திய நாட்டில் ஒற்றுமை நீடித்து இருக்க வேண்டுமானால் இந்திய நாட்டின் பதினான்கு மொழிகளில் ஒன்று ஆட்சி மொழியாக ஆக வேண்டும் என்று எந்த மொழியைத் திணித்தாலும் அது அநீதியாகும். இந்திய ஒற்றுமையைக் குலைக்கும், எனவேதான் இந்தி ஆட்சி மொழி என்பதை அகற்றி உலகத் தொடர்பு மொழியாக ஆங்கிலத்தை மட்டுமே மத்திய அரசின் ஆட்சி மொழியாகவும் தொடர்பு மொழியாகவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவேண்டும் என்று வலியுறுத்தி வருகின்றோம். வரலாற்று சிறப்பு பெற்ற தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்தாத நிலையில் ஒரு பிரதேச மொழியான இந்தி ஆட்சிமொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துவது நாட்டுக்கு மட்டும் இன்றி இந்தி மொழி வளர்ச்சிக்கே எவ்வளவு கேடு விளைவிக்கும் என்பதை இந்தி ஆதிக்கக்காரர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டைச் சார்ந்த காங்கிரஸ் கட்சியினைச் சேர்ந்தவர்களும் இதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காங்கிரஸ் தலைவர்களில் சிலர் ஆங்கிலம் ஆட்சிமொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துவதன் மூலம் இந்திய ஒற்றுமைக்குக் கேடு விளைவிக்கிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். இது எவ்வளவு பொருந்தாத கூற்று என்று எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அமெரிக்கா விடுதலை பெற்றது ஆங்கில அறிவின் துணை கொண்டு தான் என்பதை யாரும் மறந்து விடக் கூடாது. மகாத்மா காந்தி, பண்டித நேரு போன்றவர்கள் ஆங்கில மொழியின் துணைகொண்டு தான் இந்திய மக்களை ஒன்றுபடுத்தி ஆங்கிலேய ஆட்சிக்கு எதிராக அவர்களுடைய சக்தி முழுவதையும் திரட்டி நாட்டின் விடுதலைக்காகப் பாடுபட்டார்கள். இன்றைய தினம் உலக அரசியலிலே ஐக்கிய நாட்டுச் சபையினை எடுத்துக் கொண்டால், ருஷ்ய நாட்டுக்கும், இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, பிரான்ஸ் போன்ற பல்வேறு நாடுகளுக்கும் இடையே எவ்வளவு அபிப்பிராய பேதங்கள் இருந்தாலும் அவைகளுக்கு இடையில் ஒருமித்த கருத்துகளை ஏற்படுத்துவதற்கு உதவியாக இருக்கும் மொழி ஆங்கில மொழி தான். ஆங்கிலேயர்கள் ஆண்டுகொண்டு இருந்த காலத்திலாவது

[திரு. என். வி. நடராசன்] [13th February 1968]

4-30
p.m.

ஆங்கில மொழி ஏகாதிபத்திய மொழி, நம்மை அடிமை கொள்ளும் மொழி என்று வாதிடலாம். ஆனால் விடுதலை பெற்ற இந் நாட்டில் இன்று அந்த வாதம் பொருந்தாத ஒன்று. ஆங்கிலேயன் ஆள்கிறான் ஆகவே அந்த மொழி ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்திய சாயலோடு இருக்கிறது என்று அன்று சொல்லியிருந்தால் அது வாதத்திற்கு காவனம் ஏற்கக் கூடியதாக இருந்திருக்கும். இன்றைய தினம் ஆங்கிலேயர்கள் நம் இந்தியாவை ஆளவில்லை. ஆகையால் ஆங்கில மொழி, உலக மொழிகளில் சிறந்த மொழி, எல்லா விஞ்ஞான கருத்துக்களைக் கொண்ட மொழி என்ற தன்மையில் இருக்கிறதே தவிர ஏகாதிபத்திய சாயல் அந்நாடு சிறிதும் கிடையாது. இன்னும் சொல்லப்படுகிறது இந்திருந்ததான் ஏகாதிபத்திய சாயல் இருக்கிறது. ஏகாதிபத்திய வெறி இருக்கிறது, ஆங்கிலத்திற்கு இல்லை. உலக நாடுகள் சபையில் ஐதராபாத் யாருக்குச் சொந்தம், இந்தியாவுக்கா, பாகிஸ்தானுக்கா, என்ற பிரச்சனை வந்தபோது, பாகிஸ்தான் தரப்பிலே சர் ஐப்ரஹிம்கான் என்ற ஒரு பேரறிஞர் வாதாடினார். இந்தியாவின் சார்பில் டாக்டர் எ. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் வாதாடினார்கள். இந்தியாவின் பக்கத்தான் நியாயம் இருக்கிறது, ஐதராபாத் இந்தியாவுக்குத்தான் சொந்தம் என்று அவர்கள் 3½ மணி நேரம் ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் வாதாடி வென்றார்கள் என்றால் அதற்கு துணையாக இருந்த மொழி ஆங்கிலம் என்பதை மத்திய அரசு மறந்து விட்டதா? ஆகையால் ஆங்கிலம் ஏகாதிபத்திய மொழி என்றே இந்தியாவை துண்டாடக் கூடியது என்றே சொல்லுவது பொருந்தாத கூற்றாகும். ஏதோ இந்திதான் இந்தியாவை ஒன்றுபடுத்தி வைத்திருந்தது போலவும் ஆங்கிலம் வந்து அதை துண்டு துண்டாகச் செய்துவிட்டது போலவும், இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்காக இந்திதான் ஆட்சிமொழியாக இருக்கவேண்டுமென்றும் என்று பேசுவது சொத்தை வாதம், மாணவர் சமுதாயம் எதிர்காலத்தில் நல்ல பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய செல்வங்களாவர். அவர்களுக்கு ஏற்ற வகையில் கல்வித் துறையை அமைத்துக் கொள்ளவும், உலகத்தில் தொடர்பு கொள்ளவும் திட்டத்தை நடைமுறையில் கொண்டுவர வேண்டும். இந்திய ஒற்றுமையை பலப்படுத்த வேண்டுமென்றால் தமிழர்களுக்கு தமிழும் ஆங்கிலமும் தான். அந்த அடிப்படையில் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் தாய்மொழியோடு, தொடர்பு கொள்ள ஆங்கிலம் துணைமொழியாக இருக்கும்படியான திட்டத்தை இனி யாகிலும் உறுதியாகக் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் காங்கிரஸ் தலைவர்களை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக நம்முடைய நாட்டு ஒற்றுமையைப் பொறுத்த அளவில் எடுத்துக் கொண்டாலும் மாணவத் தோழர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு பிற மாநிலங்களை விட நம் மாநிலத்தில் கூடுமான அளவு அவர்கள் அமைதியை அறிவுத் துறையிலேயும் கடைப்பிடித்து வந்திருக்கிறார்கள். அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக சில பேர் மாணவர்களிடத்தில் ஆத்திரமூட்டக் கூடிய வகையில் நடந்துகொண்ட காரணத்தினால் மாணவர்களினால் போராட்டங்களின் பேரால் தவறான காரியங்கள் நடைபெற்றுள்ளன. ஆனால் அந்த தவறுகளுக்கு மாணவர்கள் காரணமல்ல

[13th February 1968] [திரு. என். வி. நடராசன்]

என்பதை நாம் அறிவோம். மாணவர்கள் மொழிச் சிக்கலில் சம்பபிப்பட்ட ஒரு முடிவு வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி வந்தார்கள் அந்த முடிவை தமிழக அரசு ஏற்று இன்றைய தினம் நிறைவேற்றி விட்டது. எனவே மாணவத் தோழர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுவேன். தமிழ் நாட்டில் இனி இந்தித் திரைப்புக்கு இடமில்லை என்று திட்டவட்டமாக தமிழக அரசு அறிவித்து விட்டது. நாங்கள் ஆற்றவேண்டிய பணியை முடித்துவிட்டோம் என்று தமிழ் நாட்டு முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா உறுதி கூறி இருக்கிறார்கள். மாணவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுவேன், இனி இந்தி எதிர்ப்புக்கு தமிழ் நாட்டில் இடமே இல்லை. இந்தி எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளிலும் சுபெடவேண்டிய அவசியமில்லாமல் போய் விட்டது, சென்ற திங்கள் 23-ம் தேதியிலிருந்து. எனவே மாணவர்கள் தங்களுடைய கல்வித் துறையில் அதிக கவனம் செலுத்தி, அதிலே அவர்கள் வெற்றி பெற்று எதிர்காலத்தில் நாட்டை ஆளக் கூடிய தகுதியையும் திறமையையும் பெறுவதற்கு அவர்கள் முனைய வேண்டுமென்று நான் மிக மிகப் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று காங்கிரஸ் தரப்பில் நம்முடைய ஆட்சியைப்பற்றி, திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தைப்பற்றி, இவர்கள் நாட்டைப் பிளவுபடுத்துகிறார்கள், நாசகமாக்குகிறார்கள் என்று பூச்சாண்டிகாட்டப்படுகிறது. இனிமேல் இந்தப் பூச்சாண்டிகள் பவிக்காது. அவர்களுக்கு நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்ளுவேன். நாட்டை பிளவு படுத்துகிறவர்கள் யார் என்றால், இந்தி பேசாத மக்கள்மீது யார் இந்தியை சுமத்துகிறார்களோ அட்சி மொழியாக அவர்கள்தான் நாட்டை துண்டாடக் கூடியவர்கள். நாட்டைப் பிளவு படுத்தக்கூடிய துரகிரிஷ்டம் ஒன்று இருக்குமானால், காங்கிரஸ் கட்சிக்குத்தான் அந்த துரகிரிஷ்டம் போய்ச் சேரும். நாட்டின் முதல்வர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இதை தெளிவாகக்கூறி இருக்கிறார்கள். ஆகவே நாட்டை பிளவு படுத்துவது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசல்ல. அதற்கு மாறாக இன்றைய தினம் காங்கிரஸ் தலைமையிலே இருக்கிறவர்கள்தான் அந்த அவல நிலைக்கு ஆளாகி இருக்கிறார்கள். நான் இன்னும் சொல்லிக் கொள்ளுவேன் தமிழக அரசு எடுத்த முடிவு இந்தியாவைத் துண்டாடுகிறது என்று சொன்னால், அந்த முடிவை என் காங்கிரஸ்காரர்கள் எதிர்க்காமல் போய் விட்டார்கள்? துணிவு இருந்தால் எதிர்த்திருக்க வேண்டும். தமிழ் நாட்டு மக்கள் மற்ற எல்லா மாநில மக்களையும் விட அரசியல் தெளிவு பெற்றவர்கள். காங்கிரஸ்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி, திராவிட முன்னேற்ற கழகமாக இருந்தாலும் வேறு எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் அவர்கள் சொல்லுவதை மிகவும் துண்ணறிவோடு ஆராய்ந்து பார்த்து அதற்கேற்ற தீர்ப்பளிக்கும்படியான நல்லதொரு அரசியல் பொறுப்புணர்ச்சியை தமிழக மக்கள் இன்றைய தினம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை காங்கிரஸ் தோழர்கள் மறந்துவிடக்கூடாது. நாம் எடுத்த முடிவை டெல்லியில் நிறைவேற்ற வேண்டிய சிக்கல் இருக்கிறது என்று தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் அடிக்கடி சொல்லி வருகிறார். ஒங்கே முடிவெடுத்து விட்டால் போகமா வகை வந்தே திடீ-

[திரு. என். வி. நடராசன்] [13th February 1968]

வேற்ற வேண்டாமா என்று சொல்லி வருகிறார். அதை நீங்கள் செய்வதுதானே! இங்கே சட்ட மன்றத்தில் நிறைவேற்றி, எங்கள் கடமையைச் செய்தாகிவிட்டது அங்கு நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றால் நீங்கள் அங்கு போய் போராடவேண்டுமே, தவிர இங்கிருந்துகொண்டு ரகளை செய்வதா என்று நான் காங்கிரஸ் தலைமையைக் கேட்கிறேன். எனவே தமிழக அரசு எடுத்த முடிவு நாடாளு மன்றத்தில் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற முறையிலிருந்து தவிர அதற்கு தோழர் சுப்பிரமணியம் போன்றவர்கள் பாடுபட்டும், அதற்கு துணை நிற்க தமிழகம் தயாராய் இருக்கிறது. மாணவர்கள் மட்டுமல்ல, திராவிட முன்னேற்ற கழகமும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசும் அந்த முயற்சியிலே அவர்களுக்கு துணையாக இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதற்குப் பதிலாக தமிழ் நாட்டின் மேடைகளில் முன்னுக்குப்பின் முரணாக காங்கிரஸ் தலைவர்கள் பேசுவதால்தான் நாட்டிலே குழப்பம் ஏற்படுகிறது. மொழிப் பிரச்சனையில் நாங்கள் ஈடுபட்டு ஆற்றிய பணி, தொண்டு இவைகளை யாராவது கேலி செய்ய முற்படுவார்களானால் உள்ளம் கொதிக்கத்தான் செய்கிறது. மகாதமா காந்தி பெற்ற சுதந்திரத்தை சில பேர் கேலி பண்ணினார்கள் என்றால் அன்றைய தினம் காங்கிரஸாருக்கு ஆத் திரம்தான் வந்தது. ஆனால் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், மகாத்மா காந்திக்கும் கழகக் கொள்கைக்கும் சில வேறுபாடு இருந்தாலும் நாட்டை மீட்ட ஒரு மாபெரும் தலைவர் என்ற அந்தப் புகழையும், சிறப்பையும் எடுத்துக் கூறுவதற்கு எந்த நேரத்திலும் பின் வாங்கவில்லையே! அப்படிப்பட்ட பண்பை காங்கிரஸ் கட்சியினர் பெற்றிருந்தால் இந்த நாட்டிலே எவ்வளவு பெரிய பிரச்சினையாக இருந்தாலும் எளிதாகச் சாதித்திருக்கலாம் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மத்திய சர்க்காருக்கு இன்னும் சொல்லுவேன், மொழிப் பிரச்சனையில் உள்ளபடியே தமிழ் நாட்டு அரசாங்கத்தின் முடிவுதான் இந்தி பேசாத மக்களுடைய நலன்களையும், உரிமைகளையும் முழுக்க முழுக்க காப்பாற்றி, பொதுவாக மொழிச் சிக்கலைத் தீருவதற்கு வழிகாட்டியாக அமையப் போகிறது என்று பெருமையோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த முடிவை செயல்படுத்துவதற்கு அனைத் திந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் நிஜலிங்கப்பா அவர்களும், மற்ற காங்கிரஸ் தலைவர்களும், இந்திய பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களும் இந்திய நாட்டின் ஒற்றுமையை நாம் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று தூய எண்ணத்தோடு அணுக வேண்டுமே தவிர, மிகச் சாதாரணமான ஒரு பிரச்சனை என்ற முறையில் கவனத்தை செலுத்தக்கூடாது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கவர்னர் அவர்கள் உணவுத் திட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பாக ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி வழங்கப்படும் திட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டு, அந்த திட்டத்தை மேற்கொண்டு விரிவு அடையச் செய்வதற்கான முயற்சியில் சர்க்கார் அக்கரை செலுத்தி வருகிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் நம்மைப் பார்த்து காங்கிரஸ்காரர், தேர்தல்

13th February 1968] [திரு. என். வி. நடராசன்]

காலத்தில் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி தருகிறேன் என்று சொன்னீர்களே, எங்கே ஒரு படி அரிசி, எங்கே ஒரு படி அரிசி என்று கேட்கிறார்கள். ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி வழங்குவோம் என்று தேர்தல் அறிக்கையில் கூறப்படவில்லை. எங்கள் கழகத் தேர்தல் அறிக்கையில் முறையாக இன்ன இடத்தில் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி வழங்குவோம் என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது என்று காங்கிரஸ் தரப்பினர் குறிப்பிட்டுக் காட்ட முடியுமா என்று கேட்கிறேன். இருந்தாலும் தேர்தல் கூட்டங்களில் பேசும்போது ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி வழங்குவோம் என்று சொன்னோம். ஏதோ நாங்கள் பதவி ஏற்று 4 ஆண்டு 8 மாதங்கள் ஆட்சி செய்து தீர்த்து விட்டது போலவும், தேர்தல் இன்னும் 4 மாதங்களில் நெருங்கிக்கொண்டு வருவதால் நாம் மக்களிடம் ஒட்டுக் கேட்பது போலவும், எங்கே ஒரு படி அரிசி, எங்கே ஒரு படி அரிசி என்று ஊர் ஊராக கேட்பது அரசியல் நாகரீகம் ஆகாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

4-10
p.m.

திரு. கே. ராமதாஸ்: காங்கிரஸ்காரர்கள் மட்டும் கேட்கவில்லை. தேர்தல் அறிக்கையில் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் போஸ்டர்கள் அச்சடித்து ஒட்டப்பட்டன. மேடைகளிலே பேசப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பார்த்து மக்கள் கேட்கிறார்களே தவிர காங்கிரஸ்காரர்கள் மட்டும் கேட்கவில்லை.

திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்லுவது ஒரு படி அரிசித் திட்டத்திலிருந்து நழுவி விடுவதற்காகச் சொல்லவில்லை. ஒரு படி அரிசித் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்று முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால் கனம் ராமதாஸ் அவர்கள் குற்றம் சாட்டிப் பேசுகிறார்கள். தேர்தல் அறிக்கையில் குறிப்பிடாத ஒன்றை, வெறும் சுவராட்டிகளில் குறிப்பிட்டதையே தேர்தல் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டது போல் எடுத்துக் கொண்டு செயலாற்ற முன் வந்துள்ள இந்த அரசின் பணிகளை மற்றவர்கள் கேலி பேசுகின்றார்கள் என்று கனம் ராமதாஸ் கூறுவதை பேச்சளவுக்கு எடுத்துக் கொள்வதானாலும் எந்தக் காங்கிரஸ்காரராவது கேலி பேசுவோரைப் பார்த்து அரசுக்குக் கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுத்துப்பார்ப்போம் என்று குறைந்தபட்சம் காங்கிரஸ் தலைவர்களாவது பெரும் தன்மையுடன் எங்களுக்குத் துணையாக நின்று பேசினார்களா என்று கேட்கிறேன்.

திரு. கே. ராமதாஸ்: எங்கள் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. என். வி. நடராசன்: அவர் அப்படி சொல்லியிருந்தால் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் படி அரிசித் திட்டம் என்ன ஆயிற்று என்று 'போஸ்டர்'களை உள்ளூர் காங்கிரஸ் கமிட்டிகளின் பெயரில் வெளியிட்டு வெறும் பாணிகளைக் கொண்டுவந்து நிறுத்தியிருப்பது காமராசரைக் கேலி செய்வதாகாதா என்று கேட்கிறேன். சென்ற மாதம் கருநாடக அடுத்துள்ள புலியூரில் நடைபெற்ற ஒரு கூட்டத்தில் பேசுவதற்காக நான் சென்று இருந்தபோது அங்கே தெருவில்

[திரு. என். வி. நடராசன்] [13th February 1968]

ஒரு பாணையைக் கட்டி, தொங்க விட்டு இருந்தார்கள். இது என்ன இது, உறியடித் திருவிழாவா என்று நான் கேட்டதற்கு, இல்லை என்றார் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் ஒரு படி அரிசி எங்கே என்று கேட்டு இதைக் கட்டியிருக்கிறார்கள் என்று கழகத் தோழர்கள் சொன்னார்கள். நான் சொன்னேன், பால் பாணையைத் தான் உறியில் தூக்கிவைத்து தொங்க வைப்பார்கள். அரிசிப் பாணையை தொங்கவிடமாட்டார்கள் அதைக் கீழேதான் வைப்பார்கள் என்று சொன்னேன். அடுத்த ஊர் கூட்டத்திற்கு நான் போயிருந்த போது அங்கே காங்கிரஸ் தோழர்கள் பாணையைக் கீழே வைத்து இருந்தார்கள். எதற்காக இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் படி அரிசித் திட்டத்தை இந்த அரசு கை விட்டு விட்டது போல சிலர் குற்றம் சாட்டிப் பேசுகிறார்கள். திட்டம் கை விடப்படவில்லை. இந்தத் திட்டம் இரண்டு மாவட்டங்களிலே கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது. இன்னும் சில மாவட்டங்களில் சிறுசுச் சிறுசு கொண்டுவரப்பட இருக்கிறது.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : சென்ற மாதத்திலே உணவமைச்சர் அவர்கள் பொங்கல் திருநாளன்று எல்லா ஊர்களிலும், குறிப்பாக நகர மன்றங்கள் உள்ள ஊர்களிலெல்லாம் ஒரு படியரிசித் திட்டம் விஸ்தரிக்கப்படும் என்று உறுதி அளித்தார்கள். இப்போது அது ஏன் கைவிடப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பொங்கல் அன்று நகர சபைகள் உள்ள ஊர்கள் அனைத்திலும் படி அரிசித் திட்டம் விஸ்தரிக்கப்படும் என்று எங்கேயும் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கை கொடுக்கவில்லை. இப்போது இருப்பதைக் காட்டிலும் பொங்கலின்போது பல இடங்களிலே இந்தத் திட்டம் விஸ்தரிக்கப்பட இருக்கிறது. அதைப் பற்றி விவரங்கள் அறிவிக்கப்படும் என்றுதான் சொல்லப்பட்டது. இதையொட்டி சில பத்திரிகைகள் படியரிசித் திட்டம் இங்கே விஸ்தரிக்கப்படலாம், அங்கே விஸ்தரிக்கப்படலாம் என்று அவர்களாக அபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டனர். ஆனால் பொங்கல் நேரத்தில் அறுவடை இருந்த காரணத்தாலும், அரிசி விலையும் கணிசமான அளவிற்குப் பல இடங்களில் இறங்கி வந்த காரணத்தாலும் சில நிலைமைகளை உத்தேசித்து படி அரிசித் திட்டம் விஸ்தரிக்கப்பட இருந்த கட்டம் ஒத்தி வைக்கப்பட்டு இருக்கிறதே தவிர அது கைவிடப்பட்டு விட்டது என்று சொல்லுவதோ அல்லது இதிலே ஏதோ ஒரு விவேகக் குறைவான காரியத்தில் ஈடுபட்டுக் குழம்புகிறார்கள் என்று சொல்லுவதோ தவறானதாகும்.

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, நண்பர் எத்திராஜுலு அவர்கள் கேட்டார்கள், படியரிசித் திட்டம் ஏன் பொங்கல் அன்று எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை என்று. வரவேற்கப்படவேண்டிய கேள்விதான். ஆனால் செய்ததைப் பாராட்டினார்களா என்றால் இல்லையென்றுதான் வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது.

[திரு. என். வி. நடராசன்] 13th February 1968]

இதே மன்றத்திலே திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்கள் தொழில் அமைச்சராக இருந்தபோது நாங்கள் அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்தோம், பஸ் தொழில் முழுவதையும் தேசியமயமாக்குங்கள் என்று. அப்போது அவர் சொன்னார், 'உங்களுக்குப் பொருளாதாரம் புரியாது, அது அவ்வளவு சுலபமல்ல' என்று சற்றுக் கடுமையாகவே பதில் சொன்னார். நான் அவரைப் போல பொருளாதாரம் தெரிந்தவன் என்று சொல்லிக் கொள்ள முற்படவில்லை. உடனே நான் கேட்டேன், 'பொருளாதாரம் புரிந்த உங்களைக் கேட்கிறேன், உங்களுடைய பொருளாதாரம் என்ன' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், 'அது ஒரு கலப்படப் பொருளாதாரம்' என்று பதில் அளித்தார். 'அதாவது பஸ் தொழிலைத் தேசியமயமாக்க மறுக்கின்றீர்களா' என்று திரும்பக் கேட்டேன். 'செய்தால் நஷ்டம் வரும்' என்று அவர் பதிலளித்தார். கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

இன்றைய அரசாங்கம் பதவியேற்ற மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே பல சூட்டுகளைத் தேசியமயமாக்கியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, காங்கிரஸ் ஆட்சியில் பஸ் தொழிலில் ஏற்பட்டு வந்துள்ள நஷ்டத்தைக் கூடுமான வரையில் குறைக்கப்பட்டு வருகிறது. இதைப் பாராட்டுகின்றார்களா, படியரிசி எங்கே என்று கேட்கும் பண்பாளர்கள்? இதைப் பாராட்டியிருந்தால் அரசியல் கட்சிகளுக்கிடையே இருக்கவேண்டிய கணயத்தைப் போற்றி வாழ்த்து இருக்கலாம். ஆகவே, தமிழக அரசு இந்தப் பத்து திங்களிலே செய்ததை காங்கிரஸ் ஆட்சி 20 ஆண்டுகளிலாவது சாதித்து இருந்தால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தேர்தலுக்கு நின்று ஆட்சி பீடத்தில் அமரவேண்டிய அவசியமேயிருந்திருக்காது.

பஸ்களை தேசியமயமாக்கும் திட்டத்தின்போது முன்பு ஒரு முறை மதிப்பிற்குரிய நண்பர், இராசாராம் நாயுடு அவர்கள் கேட்டார்கள், நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் இதையெல்லாம் செய்து விட முடியுமா என்று? அதற்கு நான் சொன்னேன் ஐயா, நாங்கள் ஆட்சிக்கு வரப்போகிறோமா இல்லையா என்பதை இன்னும் ஒரு ஆண்டு காலம் பொறுத்திருந்து பாருங்கள். அதற்குள்ளாகவே எங்களுடைய திறமையை நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால், நீங்கள் இந்திய சர்க்காருடைய அனுமதி பெற்று எங்களிடம் ஆறு மாத காலம் அல்லது ஒரு ஆண்டு காலம் ஆட்சியை ஒப்படைத்துப் பாருங்கள். செய்து காண்பிக்கிறோம், பிறகு வேண்டுமானால் நீங்கள் ஆட்சியில் அமர்ந்து மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முற்படுங்கள் என்று கூறினேன்.

அப்படிப்பட்ட அதிகாரம் எங்களிடம் இல்லை என்று கனம் உறுப்பினர் இராசாராம் அன்று சொன்னார் 'இப்போது அந்த அதிகாரத்தை மக்களாகப் பார்த்து எங்களிடம் ஒப்படைத்து இருக்கிறார்கள். ஏழை மக்களின் வாழ்வில் ஒளிநிசம் நிலைமையை அண்ணாவின் ஆட்சி உண்டாக்கி வருகிறது. பஸ் கட்டணத்தைக் குறைத்து இருக்கிறோம் அதே நேரத்தில் நஷ்டத்தையும் குறைத்து இருக்கிறோம்.

[13th February 1968]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : நீங்கள் இப்போதைக்குச் சிறிய அளவில்தான் தேசியமாக்கி இருக்கின்றீர்கள். இதை இதற்கு முன்பு இருந்த அரசாங்கமே செய்து இருக்கிறது. முழுவதையும் தேசியமயமாக்குங்கள் பார்க்கலாம்.

திரு. என். வி. நடராசன் : அதுவரையில் அரைப் பாராட்டுக் கூட காங்கிரஸ் தரப்பிலிருந்து கிடைக்கக் கூடாதா?

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : முழுவதையும் தேசியமயமாக்குகிறோமா. இல்லையா என்பதைப் பார்ப்பதற்கு இன்னும் நான்கு ஆண்டுகள் இருக்கின்றன என்பதை கனம் உறுப்பினர் அறிவார்களா?

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, ஏன் இதை யெல்லாம் சொல்லுகின்றேன் என்றால், அரசியல் துறையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் அண்ணா அவர்கள் காட்டும் கணயத்தினை காங்கிரஸ் தரப்பினர் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன் என்கிறார்கள், மன்னிக்கவும், காங்கிரஸ் கட்சியினர் சார்ந்தவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறார்கள். இவர்கள் பாராட்டி எங்களுக்குப் பெருமை ஏற்பட வேண்டும் என்பது அல்ல எனது கோரிக்கை. இதற்கு முன்பு எங்களைப் பற்றி வேறு விதமாக எண்ணியிருந்தவர்கள் எல்லாம் இப்போது எங்களைப் பாராட்ட முன்வந்து இருக்கிறார்கள். எதிர்பாராத தரப்பிலிருந்து எல்லாம் எங்களுக்கு பாராட்டுதல்கள் வந்து குவிக்கின்றன. அவர்களை விட நாங்கள் வீராதிரிகள் என்று எடுத்துக் காட்டுவதற்காக இதைச் சொல்லவில்லை. எங்கள் செயலில் தூய்மை இருக்கிறது. சொல்லில் நாணயம் இருக்கிறது. எங்களுடைய பொதுவாழ்வு பட்டம் பதவிக்காக மட்டும் இல்லை. உள்ளபடியே மொழிப் பிரச்சனையில் வெற்றி காணவில்லையென்றால் பதவியை விட்டு விலகிவிடுவோம் என்று வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள். இன்றைக்கு வெற்றி கண்டு இருக்கிறோம். இதைச் சொல்லுவதற்குக் காரணம், பத்து மாதம் களில் இந்த ஆட்சி என்னத்தைச் சாதித்துவிட்டது என்று கேட்கும் காங்கிரஸ் நண்பர்களுக்கு அண்ணாவின் ஆட்சி மிகக் குறைந்த காலத்திலேயே சாதித்துள்ள சாதனைகளை காணிக்கை யாக வைக்கிறேன். அவர்கள் இந்தச் சாதனைகளை மதிக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், இன்று எதிர்க்கட்சியில் வீற்று இருக்கும் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இன்னும் நீண்ட பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஒருகால் ஆட்சிக்கு வந்தால் உங்களை மற்றவர்கள் பாராட்டமாட்டார்கள். பஸ்களை தேசியமயமாக்கும் பிரச்சனை, மொழிப் பிரச்சனை ஆகியவைகளில் மட்டும் அல்ல. இன்னும் விவசாயத் துறையில் இந்த அரசு பத்து மாத காலத்திற்குள் பெரும் சாதனைகளைச் சாதித்து இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டிலிட நடப்பு ஆண்டில் அதிக அளவிற்கு மின் விசை ஏற்றங்களுக்கு மின் விசை வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. கடந்த ஆண்டில் 32 ஆயிரம் ஏற்றங்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. இப்போது அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. வீணைச்சலும் அதிகமாகியிருக்கிறது, கொள்முதலிலும் அதிக அளவிற்கு இந்த அரசு

[13th February 1968] [திரு. என். வி. நடராசன்]

கொள்முதல் செய்து இருக்கிறது. இப்போது பஸ் கட்டணங்களைக் குறைத்து இருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் பெருமைப் படக்கூடிய ஒன்று இல்லையா என்பதை காங்கிரஸ் நண்பர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இவ்வளவு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு இருக்கும்போது 'கழக ஆட்சி வந்து ஒன்றுமே செய்யவில்லை, இவர்கள் வந்தபிறகு சட்டமும் அமைதியும் சீர்குலைந்து போய்விட்டது' என்றெல்லாம் பேசுகிறார்கள். இது நியாயம் தானா? எப்படியாவது எங்களைப் பதவியிலிருந்து கவிழ்த்து விடவேண்டும் என்பதற்காகவா இதை யெல்லாம் சொல்லுவது? 'அது வலுவிலிழந்து போன காங்கிரசால் இனி முடியுமா? எங்கே சட்டமும் அமைதியும் கொட்டுப் போய் விட்டது? ஆளுநர் அவர்கள் தமது பேருரையில் சொல்லியிருப்பதைப் போல இந்தியாவிலேயே மற்ற எந்த மாநிலங்களைக் காட்டிலும் இங்கேதான் சட்டமும் அமைதியும் ஒழுங்காக நிலவியிருக்கிறது. சற்று மனச் சாட்சியோடு யோசித்துப் பார்க்கும்படி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். 1965-ஆம் ஆண்டு இதே மன்றத்திலே நான் பேசும்போது குறிப்பாக சட்டம்—அமைதி குலைவு பற்றிப் பேசும்போது, அன்றைய தினம் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக வீற்று இருந்த மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் முதலியார் அவர்கள் அறிவுரை கூறினார்கள். வேண்டுகோள் விடுத்தார் என்று சொல்லலாம். அன்று அவர் கூறினார், 'நீங்கள் எதிர்ப்பை விட்டு விடுங்கள். அமைதியாக இருங்கள், காமராசர் அவர்கள் 'இந்தித் திணிப்பு என்று வந்தால், அவற்றைக் கிழித்து எறிவேன்' என்று சொல்லியிருக்கிறார். 'அவர் அனைத்து இந்தியத் தலைவர்களில் ஒருவர். எனவே அவர் பேச்சை நம்புங்கள்' என்று கேட்டுக் கொண்டார். நாங்கள் அமைதிகாத்து நின்றோம். ஆனால் அன்று என்ன நடந்தது? கையை வெட்டுங்கள், காலை வெட்டுங்கள் என்றெல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சியினர் சொன்னார்கள். கழகத் தலைவர்கள்-தொழிலர்கள் வீட்டில் பற்றந்து கொண்டு இருந்த கழகக் கொடிகளையெல்லாம் பிடித்து எரித்தார்கள். எவ்வளவோ வன் செயல்கள் நடந்தன. எவ்வளவோ ரகளை நடந்தன. துப்பாக்கி வேட்டுக்கள் பறந்தன. அன்று சட்டம் அமைதியாக இருந்ததா? சீர்குலைந்ததா? அன்று இருந்த நிலை இன்றைக்கு இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா? இன்னும் சொல்லப் போனால் இன்றைக்கு அங்கே வடக்கேயிருந்து வரும் சிலர் பேசும் பேச்சுக்களால்தான் வீண் குழப்பங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : சட்டமும் அமைதியும் சீர்குலைந்து விட்டது என்று சொன்னால் கனம் நண்பர் அவர்களுக்கு கோபம் வருகின்றது. நேற்று தூத்துக்குடியில் நடந்தது என்ன? தமிழகத்தின் தனிப்பெரும் தலைவர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அங்கே சென்றபோது அவரது கார் கற்களால் அடித்து நொறுக்கப் பட்டது. அவர் மேலே கற்கள் வீசப்பட்டன, மயிரிழையில் அவர் உயிர் தப்பினார் என்பதை நண்பர் இன்றைய பத்திரிகையில் படித்திருக்கிறாரா என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[18th February 1968]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : வேண்டும் என்றே விவரங்களைத் திரித்துக் கூறும் பத்திரிகைச் செய்திகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு இப்படிச் சொல்லக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : இப்படிப்பட்ட சம்பவங்களை நேரில் பார்த்து இங்கே வந்து பேசக்கூடியவர்கள் யாரும் இருக்க முடியாது. பத்திரிகைச் செய்திகளைக் கொண்டுதான் ஓரளவிற்குப் பேசமுடியும்.

திரு. என். வி. நடராசன் : கனம் உறுப்பினர் எத்திராஜுலு அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன், இன்னுள்ள அமைதியான நிலை குறித்து பாராட்டலாமா இல்லையா என்று கேட்கிறேன். இன்று தொழில் அமைச்சராக உள்ள கனம் நாவலர் அவர்கள் அன்று தேனியில் பொதுக் கூட்டத்திற்குச் சென்றபோது பெரும் கற்களால் தாக்கப்பட்டு படுகாயம் அடைந்தார். அன்று அதைப் பற்றி அன்றைக்குச் சட்டம், அமைதி என்ன ஆயிற்று? ஒரு ஆறுதலாவது ஆட்சி பீடத்தில் இருந்தவர்கள் அல்லது காங்கிரஸ்காரர்கள் கூறினார்களா?

திரு. எம். எத்திராஜுலு : அவர் தாக்கப்பட்டது உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்?

திரு. என். வி. நடராசன் : அப்போது நான் அவருடன் இருந்தேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அப்படி அன்றைக்கு ஒரு தபரை அறிந்தது இல்லை, தாக்கப்பட்டது பற்றி நான் கேள்விப் படவும் இல்லை. வதந்தியாக இருக்கலாம்.

4-20
p.m. திரு. என். வி. நடராசன் : அரசியலில் இருந்துகொண்டு நாவலர் அவர்களை கனம் உறுப்பினர் தேனி தியாகராசன் அன்று அறியாதார் என்றால் உண்மையிலேயே உங்களுக்காகப் பரிதாபப் படுவதைத்தவிர நான் வேறு ஒன்றும் சொல்லுவதற்கு இல்லை. அரசியலில் அன்று அவ்வளவு உறக்கம் கொண்டிருந்தீர் போலும்! பரிதாபம்! ஆகவே எதற்காக சொல்லுகிறேன் என்றால் இன்றைய தினம் சட்டம், அமைதி சீர்குலைந்து விட்டது என்று ஏதாவது ஒன்றைக் கிளற வேண்டும். ஏதாவது ஒன்றைச் சொல்லி திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசை பாற்படுத்த வேண்டுமென்று காங்கிரஸார் திட்டமிட்டிருப்பார்களோ என்பதால்தான் கனம் உறுப்பினர் எத்திராஜுலு அவர்கள்கூட சொன்னார்கள். என் விட்டிற்கு முன்னால்கூட வந்து வன்முறைச் செயல்களில் ஈடுபட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். வன்முறைச் செயல்கள் விரும்பத்தக்கதல்ல. அதற்காக நாட்டில் முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இரண்டு நாட்களுக்கு முன் எவ்வளவோ வேதனையோடு அறிக்கை விடுத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ் காரர்கள் இதுபோல ஏதாவது எங்களுக்கு ஒரு ஆறுதல் சொன்னது உண்டா? ஆகவே சட்டம், அமைதி சீர்குலையவில்லை.

[18th February 1968] [திரு. என். வி. நடராசன்]

இதற்கு முன்னிருந்ததைவிட இப்போதுதான் சட்டம், அமைதி காப்பாற்றப்படுகிறது, அன்றைதினம் முதல்வராக இருந்தவர் மாணவர்களைப் பேச அழைக்கவே மறுத்தார்கள். இன்று முதல்வரவர்கள் அவர்களைப் பேச அழைத்து, அவர்களுக்கு ஆவன கூறி அந்த பிரச்சினையை எவ்வளவு சுலபமாக தீர்த்திருக்கிறார்கள்! சட்டம் அமைதி குலைந்து விட்டது என்றால் அதற்கு துப்பாக்கி தான் வேண்டுமா? அல்லது தடி வேண்டுமா? சிறைவாசம் வேண்டுமா? அவசரச் சட்டம் வேண்டுமா? அவைகளால்தான் இந்த நாட்டில் சட்டம் அமைதி நிலைபெறச் செய்யமுடியும் என்றால் அப்படிப்பட்ட ஆட்சி நீண்ட நாளைக்கு நிலைத்திருக்குமா? அதற்கு காங்கிரஸ் ஆட்சியின் முடிவே எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது. எனவே சட்டம் அமைதி சீர்குலைந்திருக்கிறது என்று அங்கலாய்ப்பதை நியாய உணர்வு படைத்தவர்கள் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார்கள்.

அது மட்டுமல்ல. அண்மையில் நடைபெற்று முடிந்த உலகத் தமிழர் மாநாட்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய பண்பு எப்படிப்பட்டது என்பதை நாடு மேலும் அறிந்திருக்கிறது. நாங்கள் முன்பு இருந்தவர்களை குறை சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. முன்பு மலேயாவில் நடைபெற்ற முதல் மாநாட்டிற்கு எத்தனை பேரை அழைத்துப் போனார்கள்? எங்கள் கட்சியின் சார்பாக எத்தனை பேர் போனார்கள். ஐம்பது பேர்கள் சென்றதில், எதிர்க் கட்சியின் சார்பாக, இன்று தமிழுக்காகவே இருக்கிறவர்களான திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக, தமிழுக்காக தங்கள் உயிரையே அர்ப்பணித்த இயக்கத்தினர் சார்பில் எத்தனை பேர் அழைக்கப்பட்டார்கள். நடுநிலைமையோடு சிந்தித்துப் பார்த்துச் சொல்லுங்கள். ஒரே ஒருவர்தான், நாவலர் அவர்கள். ஆனால் இன்று உலகத் தமிழ் மாநாடு நடந்தது: கப்பலோட்டிய வீரத் தமிழன் வ.உ.சி-க்கு சிலை எடுத்திருக்கிறோம். பாதிக்கு கம்பனுக்கு சிலைகள் எடுத்திருக்கிறோம், கண்ணகிக்கு சிலை எடுத்திருக்கிறோம், மேலைநாட்டு தமிழ் வல்லுனர்களுக்கு சிலை எடுத்திருக்கிறோம். இதை நான் எதற்காக சொல்லுகிறேன் என்றால், எங்கள் பண்பு எப்படிப்பட்டது என்பதைக் கூறவே தவிர வேறில்லை. ஆகவே எந்தத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஏற்பட்டு, நல்ல முறையிலே நடந்து, தனது கடமைகளை செய்து வருகிறது. அதனால் தமிழ் மக்களுக்கு நன்மையும் பெருமையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்கு அழைப்பு எனக்கு வரவில்லை.

திரு. என். வி. நடராசன் : அப்படி வரவில்லை என்றால் அது தவறில்லை போயிருக்கும். தமிழர் எல்லோரும் அதனை நடத்தினார்களே தவிர தமிழக அரசு அதற்கு பொறுப்பு அல்ல. அவருக்கு வரவில்லை என்றால் அது வருந்தத்தக்கதே. அவருக்கு இன்னும் சொல்லிக்கொள்ளவேன், அதற்கெல்லாம் பொறுப்பானவர் திரு. வி. எஸ். தியாகராஜ முதலியார் அவர்கள்தான் செக்ரட்டரி

[திரு. என். வி. நடராசன்] [13th February 1968]

ஜெனரல். நமது மதிப்பிற்குரிய குடியரசு தலைவர் டாக்டர் ஜாகிர் உசேன் அவர்கள் கண்டு களித்து, இந்தியாவிலேயே இது போன்ற ஒரு சிறப்பான நிகழ்ச்சியை நான் கண்டதில்லை என்று சொன்னாரே, கனம் உறுப்பினர் தியாகராசன் அவர்களுக்கும், எங்களுக்கும், அரசுக்கும், தமிழர்கள் அத்தனை பேருக்கும் அது எவ்வளவு சிறப்பு! அந்த நிலைமையைப் பெறுவதற்கு தமிழக அரசு எவ்வளவு சிறந்த ஒத்துழைப்பைத் தந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

திரு. என். அர். தியாகராஜன் நான் பார்க்கவில்லை. எனக்கு அழைப்பு வரவில்லை.

திரு. என். வி. நடராசன் : அடுத்து நடைபெறும் மாநாட்டிற்கு நானே தேனிக்கு சென்று தியாகராசன் அவர்களுக்கு நேரில் அழைப்பு கொடுத்து அழைத்து வருகிறேன் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து தொழில் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், இன்றைய தினம் கோவையில் ஏறத்தாழ எட்டு ஆலைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது அதை அடக்குமுறையால் அடக்கி அந்த பிரச்சினையை தீர்ப்பதைவிட, தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையில் அவர்களுடைய உரிமைகள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்பதற்காக அவர்களை அழைத்துப் பேசி எட்டு ஆலைகள் இன்றைய தினம் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஓரளவு பாங்கியிலிருந்து அவர்களுக்கெல்லாம் கடன் பெறுவதற்கு தமிழக அரசு உத்தரவாதம் கொடுத்து, அந்த பாங்கிகளிலிருந்து பணம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இது தொழிலாளர்களுக்கு உடனடி பரிகாரத்தை அண்ணாவின் அட்சி செய்துள்ளது. பெரும் போராட்டங்களை எல்லாம் தவிர்த்திருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு என்ன செய்தது, என்ன செய்தது என்று இது வரை கேட்டுக் கொண்டிருந்தீர்களே. இன்னும் என்னென்னவோ செய்யப் போகிறது. சற்றுப் பொறுத்து பார்த்துக் கொண்டிருங்கள். நமது மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் தொழிலமைச்சர் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் இங்கு வரும்போது, ஐயா, எங்களுக்கு பொருளாதாரம் தெரியாதென்று சொன்னீர்களே, இதோ பாருங்கள். எங்கள் ஆட்சியில் பஸ் ஓட்டுகள் அனைத்தையும் தேசியமயமாக்கி, இன்று லாபம் வந்து, அந்த பணம் மக்களுக்கு எந்த அளவு பயன்படுகிறது என்று சொல்லும்படியான நிலை நிச்சயம் உண்டாகும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இவ்வளவும் கழக அரசுக்கு மக்கள் கொடுக்கும் ஒத்துழைப்பே தவிர வேறு ஒன்று மில்லை.

மற்றும் இன்று கல்வித் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் கழக ஆட்சியில் முன்னேற்றம் கண்டு இருக்கிறது. முன்பு அரசின் கருத்து ஒருவிதமாக இருந்ததால், அதை நிறைவேற்றுகிற அதிகாரிகளின் கருத்து ஒருவிதமாக இருந்தது. அதுமட்டுமா கல்வி நிபுணர்கள் கருத்து வேறுவிதமாக இருந்தது. இன்று

[10th February 1968] [திரு. என். வி. நடராசன்]

கல்வி அமைச்சர் அவர்கள், கல்லூரி முதல்வர்கள், கல்வி நிபுணர்கள், அதிகாரிகள் ஆகியோருடன் கலந்து பேசி எல்லோருக்கும் பொதுவான திட்டத்தை அரசு சார்பாக மேற்கொள்கிறார். முன்பு அப்படி இல்லை. நான் சொல்லுகிறேன், நீங்கள் செய்யவேண்டுமென்ற முறையிலே நாடாளுபவர்கள் கல்வித் துறையில் நடந்து வந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலை இப்போது இல்லாமல் மாறி வருகிறது. எனவே மாணவர்களானாலும் தொழிலாளர்களானாலும் விவசாயத் துறையிலிருப்பவர்களானாலும் எல்லோருக்கும் இன்று சிறுக்கச் சிறுக்க ஏற்றம் கிடைத்து வருகிறது. முழுவதும் கிடைத்து விடவில்லை என்றாலும் அப்படிப்பட்ட நிறைவு வாழ்வளிக்கும் செயல்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மேற்கொண்டு உள்ளதை நமது மதிப்பிற்குரிய ஆளுநர் அவர்கள் அவரது உரையில் எடுத்துக் காட்டியிருப்பதற்காக அவர்களுக்கு மீண்டும் என்னுடைய நன்றியைக் கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

(Thiru A. R. Damodaran in the Chair)

* THIRU G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Vice-Chairman, Sir, I have been representing more than two lakhs of teachers. There are atleast ten lakhs of souls in these families. I would always—rather I had been—praying for a day, when I would have the need to speak only about the academic side of education, and not the professional side. I earnestly thought that the time would come soon, but it has not come so far. That does not mean that the present Government has not done anything to the teachers during the last ten months. My tributes are due to the present Government for one or two of their actions. First of all, they have just reduced the number of periods from 40 to 35 in the middle of the year, that is, from 1st January 1968. This is a step which teachers applaud. They say—“Here is a Government which has just listened to us, listened to our difficulties, and which has changed the thing even during the middle of a year”. The second point which teachers appreciate is the Government—present Government—said that teachers should be paid according to their qualifications, and that secondary grade teachers, who are posted to higher grade vacancies ought to get secondary grade scales. I thought the Government would by one stroke of the pen give that salary to all the 12,000 and odd teachers according to their qualifications working in lower posts. Then the Government announced that it would be according to a phased programme and that five thousand teachers would be selected and given their due and legitimate salary in 1967-68. The Government order was passed. But now I am a little surprised to find that only 3,500 teachers are going to get that benefit this year. When I went through the order of the Department just allotting the benefit to 100 teachers in each educational district, thus enabling 3,500 teachers to get the benefit, I thought what made the Government do so. There is a paragraph in that order stating that something would be announced to—what are called—protected teachers. Sir, on the sacred floor of this House, I had the privilege to bring in a Resolution—I

4-30
p. m.

[Thiru G. Krishnamoorthy] [13th February 1968]

not exactly remember the year—perhaps in 1955 or so, I just brought the Resolution recommending to the Government that Secondary Grade teachers, irrespective of the classes they were handling, should be given secondary grade scales of pay. The Resolution was accepted by the then Government and then the scale of pay Rs. 45-2-85 was given to all the Secondary Grade teachers irrespective of the classes they were handling. Then, after a year or two, the Government thought that the acceptance of the Resolution made them shell out some three crores of rupees, and they begun to reverse the order saying that as in the case of local body schools, posts would be allotted in Aided Elementary Schools also. They suddenly revised the salaries they had accepted through the Resolution. What was given by the right hand was taken away by the left hand. I brought an 'Adjournment Motion' in this House, which had its own fate. The Government announced later that such teachers as were getting secondary grade scales of pay on that particular date, when the new order reducing their salary was passed, would be called 'protected teachers' or declared posts occupying teachers'. Now that protected teacher matter has been brought within the 5,000 teachers. I do not know why there is a paragraph stating that the matter of 'protected teachers' would be announced separately. My own surmise is—I want to be wrong—among the 5,000 teachers sanctioned by the Government to get benefit this financial year, 1,500 protected teachers may be included. But that is not the case. Government have been paying all these years for these 'protected teachers' the difference in salary and dearness allowance of Rs. 48 per month—difference in emoluments between a Higher Grade Teacher and Secondary Grade Teacher. Then the difference was Rs. 48. Now it is about Rs. 60 including the new Dearness Allowance. Five-thousand teachers must be selected from the Secondary Grade Teachers actually occupying higher grade posts. When this matter came up last time on the sacred floor of this House, I had occasion to submit to the Government that the provision in the original Government Order was that the teachers should get it in the year 1967-68. Naturally the Government would have allotted for the whole year of 1967-68. Now since the allotment is only for 5,000 teachers and since the Hon. Minister said on the sacred floor of this House that a person would be entitled to draw salary only from the date on which he occupies that post, I had occasion to submit that the benefit might be extended to all the 12,000 teachers, as the allotment would be enough for this year. Now I am surprised to find only 3,500 teachers are to get this benefit and it may be only from January or so. I would beseech the Government to see that all the teachers are given this benefit by one stroke of the pen. I hear that in fixing the seniority among these teachers, the Department feels a lot of difficulty and there is a lot of confusion. If by one stroke of the pen, the allotment made in the educational budget for 1967-68 is spent, all the 12,000 teachers would get that benefit.

[13th February 1968] [Thiru G. Krishnamoorthy]

We, teachers, had been expecting some announcement during the course of the 10 months, about all benefits which did not involve any finance. First of all, with regard to leave rules, the teachers are experiencing great difficulties. 1st April 1964, the day on which the Government began to accept the payment to teachers in aided secondary schools, has become a very troublesome day. From that date, the teachers are not eligible for any leave. In Aided Secondary Schools, they do not know who is their master. The Government is the pay master from that date. There is a contract between the teacher and the management. There is no meaning in that contract. God alone knows whether that contract is legally valid to-day. Each management was having its own leave rules. Even a decade ago, I had occasion to submit that uniform leave rules should be prescribed by Government. Now even to-day when the Government is in charge of these schools, when the Government has got the power to say that all the schools should close on one day and re-open only on another day, what makes the Government feel that these schools are different? Being the pay masters with powers to say that an institution should open on a day a day or shut on another day, what is the difference that makes them treat the teachers in such a way? There is no meaning for different agencies. I would appreciate the statement of the Hon. the Minister at one of the public meetings which appeared in the press reporting that he was having a tabular statement of the disparities among teachers under various agencies, to treat them on a par with other teachers. Even during the Question Hour, I had occasion to submit that irrespective of the agencies, Teachers under all agencies should have the same privileges. The teachers are possessing the same qualifications, handling the same classes and are inspected by the same inspectorate and governed by the same Government. Is it not fair to give them the same benefit? By one stroke of the pen, the Hon. Minister can do this. When Teachers in thousands of aided elementary schools can avail of 15 days earned leave per year with full salary and allowances, with provision for posting of a substitute at the cost of Government, is not possible for the Government extend the scheme to the few hundreds of High schools under Aided management? If it is done, Krishnamoorthy will not speak much about that. Now there is only 12 days casual leave for the teachers. If a teacher exceeds that limit for a day, he has to go on leave on loss of pay for that day. There are many emergencies which force us to take leave in spite of adherence to duty. Now it is more than 4 years and nothing has been defined. Even for a funeral a teacher has to go on leave on loss of pay, if he exceeds his casual leave limit of 12 days. I hope the Government would at once go into the matter and see that the teacher is given some leave. Who is the pay master? If a teacher goes on leave in an Aided High School, who is to pay him for that period? That matter has to be decided by the Department immediately. Anything applied to the Government teachers must be made to apply to these teachers also. Now the City Compensatory Allowance is being drawn by the teacher in a Government school, holding the same general,

[Thiru G. Krishnamoorthy] [13th February 1968]

technical and other qualifications. The teachers in Aided Schools have not been given this allowance. House Rent Allowance is being drawn by the teachers in Municipal and Government schools. The District Board school teachers and Aided School Teachers are not getting this. Why this discrimination, Sir? All these injustices should be put an end to.

4.40 p.m. With regard to Security of service I would like to submit to the Government that this not going involve a naya paise to the exchequer. These things can be done by one stroke of the pen. If a Teacher goes wrong he can be put under suspension, and Government can conduct an enquiry as in the case of a Government Teacher.

Coming to House Rent Allowance for the last 22 years, from 1946, this allowance is not being paid to Aided and Board School Teachers. The Motussal Teachers will get only Rs. 3 per month and Teachers in urban areas will get up to Rs. 12 per month. Whatever it is, it does not cost more than six lakhs of rupees. For a Government getting more than 200 crores of rupees by way of revenue—it may be 220 crores even—it is nothing. We do not want to be discriminated as among ourselves. We do uphold and appreciate the present policies of the Government. We do appreciate their policy that all should be treated on a par in respect of everything. When I saw the board and the portrait of Tiruvalluvar and the couplet of Tiruvalluvar—the Tirukkural—in the bus, when I saw the couplet boldly written on a red plate in white print, I thought 'this Government is really setting an example to the All-India Radio and to the cinema'. If, in the cinema, for the first five minutes or the last five minutes, spiritual things that elevate the minds of men are displayed—after all, mere living is not the be all and end all of everything—if on the Radio which is a powerful medium for ten minutes in the morning, for ten minutes in the afternoon and ten minutes in the evening, some of the principles of Valluvar or the teachings of Gandhiji are broadcast, that ought to make us patriotic. Apart from displaying the portrait of Valluvar and the couplets of Kural, if these things are also done, everything would be grand. It is true that these have to be done by the Central Government. Sir, I was referring to the question of delay. I know the Government are in full sympathy with the teachers and the teaching profession. I would have been happy if in the first six months of their assuming office, these things had been done.

Next I come to medical concession. I saw in the papers what the Hon. the Health Minister said at a function held at the Kellet High School. I felt so happy. Of course, I did not attend that function. He announced that medical concessions had been granted. Sir, the other day, the Hon. Chief Minister asked me if the teachers would accept the Siddha system and I pledged on the sacred floor of this House that they would. But the Government Order has not been passed and there is delay. There is a Government Order passed some months raising the pay scales of teachers from the higher grade to the secondary grade. But they

[13th February 1968] [Thiru G. Krishnamoorthy]

are to get this only from January. Delays can be avoided. Did we not see statues had been erected within a short period? The world had come to Madras within a short period. People wonder how the Ministry had been functioning so speedily. Why not they function with such speed in the case of teachers also? (laughter.) I know they have sympathy towards teachers. But some speed is required. Everything is being run well. In fact, I find lot of rice now. I buy only rice. It has become cheap. I bought one measure of rice at two rupees this morning, rice which is two years old. The prices of pulses have come down. Everything is nice. The Government have reported profits in the bus industry. Everybody appreciates these. If at all people elect a party to power, it is because of their conviction that the Government is run on better lines. We teachers have great faith in the Government but let us have things rather quickly.

Now I come to pension. There are only fifty or sixty teachers who retired before April 1, 1955. Their number is gradually dwindling. They are already more than seventy or seventy-five years old, and their number will come to zero in course of time. Any pension given to them will not be a recurring expenditure. The Government is already granting a pension called old age pension to certain people. But these fifty or sixty teachers who have retired get nothing. These people come to me and say 'See, Krishnamoorthy, we have worked for thirty or thirty-five years when the Guru-disciple relationship existed. Should we not get at least twenty rupees?'. I plead that they must be granted the pension on the basis of the ex-gratia pension given by the Railways. After all, it may cost the Government some 2,000 or 3,000 rupees, and gradually the amount will dwindle. This morning, I had the privilege of receiving a communication from North Arcot district—if I remember the place alright—regarding family pension. The family pension of a lady teacher is Rs. 3.40. I cannot understand—and no one can understand—how a family pension can be such a figure as Rs. 3.40. The Rule says that the pension shall be half the pension the husband would have got had he been alive. When in the whole of Tamilnad one can get a pension of at least Rs. 20 subject to certain qualifications such as old age, etc. should not the family pension in the case of a teacher be increased at least to that level? After all generally speaking teachers do not die in harness. And, as the hon. Mr. Rajah Iyer used to point out, the grant of pension is circumscribed by so many rules, such as so many years of service, etc. The family pension itself is payable for five years to ten years. I thought the present Government would raise it by one stroke of the pen to rupees twenty the moment it took charge. It has not been done and I hope it will be done without further delay.

Dearness allowance in pension is being paid to teachers who retired from Government schools, etc., and not in the case of teachers retiring from aided schools why this disparity. Why not the aided school teacher also get this ten rupees in addition

[Thiru G. Krishnamoorthy] [13th February 1968]

to the twenty rupees? There are teachers who still do not know whether pension is granted to retired teachers. Actually a couple from Tirunelveli came to me and asked: 'Is pension granted to teachers who have retired? Are we eligible for pension?' So, they do not know all these. We do not have enough propaganda agencies to tell them what they are eligible for. They are not able to get copies of the debates of the Legislative Council to read Krishnamoorthi's speech and the Hon. Minister's assurances. (laughter.) Government Orders are not printed in the Gazette. Sometimes, we do not know what the Government Order is. So, I would plead that this ten rupees must be paid to all teachers.

Then, there is another disparity in pension among the B.T. grade teachers. There is a date, 1st July 1960. B.T.'s who retired prior to that date get a pension subject to a maximum of thirty rupees, whereas according to the order which took effect on 1st July 1960, even secondary grade teacher get a quarter of their pay—Rs. 35—as pension. Because their pay was Rs. 140—they get Rs. 35—and this is the case of teachers retiring after 1st July 1960. B.T.'s retiring after that date get sixty or seventy five rupees as maximum pension. What is this disparity, a B.T. retiring before 1st July 1960 getting only Rs. 30 and a secondary grade teacher retiring after that date getting Rs. 35 and a B.T. retiring after that date getting sixty or seventy five rupees? This disparity ought to be removed.

4-50
p.m.

Next I come to Administration. We have 35 District Educational Officers and should there not be co-ordination in their work? These are days of Governor's Conferences, Chief Ministers' Con-

(Mr. Chairman in the Chair.)

ferences and so on. Should we not tell the District Educational Officers and the six Inspectresses that they should gather together and see how a particular G.O. should be interpreted and what the view of the present Government is? We must make them more sympathetic and more humane. They must be made to feel that after all they are there to help the drawing up of the chariot of education. That ought to be their attitude. Of course, these are the ill-effects of the educational policy that we had been having all these years to consider everything as alien and to interpret the rule as illiberally as it can be interpreted within the language or sometimes more illiberally than would be admitted by the language. That has been going on. Now suddenly the Physical Training Instructor has just been told, 'Well, you have been paid the B.T. scale of pay for the last sixteen years; hereafter you will be paid only the secondary grade scale; instead of the Rs. 140-250 scale, you will be paid only in the Rs. 90-140 scale, because you have not passed this test or because you have not appeared for such and such an examination'. Sir, the teacher should be protected. Once the service of a teacher has been verified, attested, and his salary approved by the District Educational Officer, on no account should that salary be reduced.

18th February 1968] [Thiru G. Krishnamoorthy]

Unnecessary correspondence is going on between the Educational Officers and the teachers. This ought to be avoided. Now the Hon. Minister had the kindness to say at a public meeting that teachers would have a record of their service. Each teacher must have his record-sheet or the service register, and a copy of the register must be with the institution. Wherever he is posted, irrespective of the agency, he must be paid the same salary. The teacher has served the nation. He has not served any private individual. He has served the nation. He has passed the examination prescribed by the Government. He has undergone the course prescribed by the Government. He is teaching only the Indian children in the different schools in which he is working. Owing to domestic reasons he is working in different schools. The teachers have to get transferred from place to place from the aided school to the district board school or to a Government school at some other place. Even though they get this transfer in their interest, their prospects should not be affected. Their salary entered in their service register should speak. Even during the time of Sri Avinashilingam Chettiar, when he was the Minister for Education, I had occasion to put in print a parallel Grant-in-Aid Code whereby a teacher would be guaranteed his salary entered in his service register. So, these things could be easily done. They do not cost the Government much.

There should be what is called an Audit Code. Now there are so many auditors. After all they are human beings. One auditor may interpret a rule in one way and another in a different way. There should be a definite audit code so that the management may be clear as to what expenditure will be admitted and what not.

Now, Sir, the department is not at times brisk. The age of retirement was fixed as 58. Now the Hon. Minister on the sacred floor of this House assured me that the decision regarding the age of retirement would be announced if possible before December, as I requested. It has not been announced so far. Now it is fixed as 58. When the Government passed an order fixing the age of retirement as 58, there were so many implications affecting very many. Now suddenly, after one or two years, in one or two districts at least, the officers say, 'Well, teacher, you have been paid the staff grant inclusive of the pension that ought to have been deducted on the next day after you completed the age of 58'. Who committed this fault? The District Educational Officer committed that fault. Before the teacher completed his 58th year, the District Educational Officer ought to have fixed his pension. The District Educational Officer should have said, 'On completion of the 58th year, this particular teacher in this particular school will get only this much salary plus pension; both these together should not exceed his last salary drawn'. This the District Educational Officer should have done. But he did not do it. But after two years or so, when the Accounts Department pointed out the defect, the department began to say, 'Well, the staff grant has been paid along with the pension'. Who paid

[Thiru G. Krishnamoorthy] [13th February 1968]

that? The department say, 'Now, teacher, you must deposit that 18 months pension that was included in the staff grant paid at the rate of Rs. 50'. The amount comes to Rs. 900. In the case of one headmaster, it comes to Rs. 2,300. For a poor teacher, it is Rs. 300. Now, they have taken steps to fix it all right, after so much of correspondence with the Accounts Department. What about the superannuated teachers, in aided high schools, who were paid the staff grant inclusive of pension, and who are now asked to refund that amount, if their pension application is to be just considered at all? If the age of retirement in respect of aided high school teachers is 60, this trouble would not have arisen, or if the Government today pass an order that in the case of teachers between 58 and 60 working in aided high schools, the date of actual relief from the job should be the date of the commencement of pension, the whole thing will be all right. If the teacher's age of retirement is raised to 60, it will solve every difficulty. Though there are letters to the Editors of papers in various States stating that the age of retirement should be reduced, that does not help in our case. We want very able teachers. We want expert teachers. In colleges they work till the completion of their 65th year. Experience is the best teacher. So I request the present Government to fix the age of retirement at 60 for all teachers. The teachers have been classified separately, and though they work in Government schools, their age of retirement is 58, but a Government servant has to retire at the age of 55. The teacher, though he may be a Government servant, is not a N.G.O. for the purpose of fixing the age of retirement. He is included in the category of teachers and not treated as an N.G.O. Now, therefore, it is not difficult to increase the age from 58 to 60. I would like the age of retirement put at 65, as in the case of the Universities and colleges. But let it be 60 in the first instance. The present Government would be setting an example to other States, as they have been setting examples to other States in various other matters, that experience is the best teacher. The experienced teacher can do justice to the nation.

Sir, let me, before concluding just speak about the salary of the teacher. The Kothari Commission Report has been shelved. It has not been implemented. The Sergeant Committee has in its report made suggestions for an expenditure of over Rs. 300 crores. The expenditure to be incurred under the Kothari Commission's recommendations may work out to a similar figure. I have been suggesting, and the Chief Minister has been kind enough to consider my point. I saw from a statement in the January Kalaimagal issue that Krishnamoorthy had suggested the levy of one rupee per pupil. I would say that if one rupee per pupil per month is levied, it would amount to Rs. 9 crores per year in Tamil Nad alone. The Government would have had some experience in collection. In respect of the World Tamil meet, they were able to collect money. It is not a difficult job. The school collects the money. The treasury takes it, and the

13th February 1968] [Thiru G. Krishnamoorthy]

District Educational Officer disburses it. There need be no agency for collection at all. They will get Rs. 9 crores. Let us not wait for the Central Government to give us any grant. They would not pay, because then they will have to pay to other States also. Our Government need not take any money from the usual Exchequer. Let them collect a nominal fee. It is called Guru Dakshina. Loyalty to the Guru has to be instilled into the pupil. At least the term 'Guru dakshina' will play a prominent role in the parents' houses. Each parent will be asked, 'Well, father, have you paid the one rupee Guru Dakshina?' This levy of one rupee as 'Guru Dakshina' will unconsciously and subconsciously make the pupils and the parents think that there is a person to whom Guru Dakshina has to be given. If the Government do not want the term 'Guru Dakshina', they may give a different name to it. But this 'Guru Dakshina' will come to Rs. 9 crores per year, and a teacher can be paid as many rupees as the number of pupils, the teachers. But then a particular teacher does not teach all the thirty-five periods. So the formula is, the total number of pupils divided by $1\frac{1}{3}$ that is, about three-fourths of the amount, he will get. From a strength of 55 pupils, they can get about Rs. 40 extra. From the elementary school to the college, let the teachers get some extra amount as monthly bonus. If this is paid separately, this will be a great satisfaction to them.

I now come to the language problem. We teachers are not politicians, and we do not want to enter politics. All that we request the Government is to see that no teacher should be sent out on account of the change of policy of the Governments. This assurance I was able to get even from the previous Government. Now on account of the change of policy with regard to the language or crafts or any other subject, no teacher should be sent out. He has been a teacher for some months, and he must be protected. Now the Hon. Minister was stating that the cases of temporary teachers would be considered separately as per the Director's statement or some such thing. Who is a temporary teacher? But for the change in the policy of the Government, he would have continued. A man comes to the teaching profession not because he is a born teacher and not because he is a victim of circumstances, but for many reasons. Now, he has decided to become a teacher. He has studied and he has entered the teaching profession. He may be a temporary teacher for so many reasons. He may be temporary for one year or two years or three years.

THE HON. THIRU V. R. NEDUNCHEZHIAN: 'A teacher without qualifications.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY: Once they have been teachers, the general qualifications with regard to a specialist will not arise. Language Pandits may have studied only up to III Form or even less, but they are expert in their language and knowledge. In this connection, I wish to submit to the Government that a teacher is a teacher. He knows psychology. When he

[Thiru G. Krishnamoorthy] [13th February 1968]

is trained in languages, he is taught so many other things. If the Hon. Minister would go into the syllabus for training schools, he would find that Civics is taught to them, History is taught to them, Politics is taught to them and the Constitution is taught to them. They do not study merely that language. They are improved there, and beyond that, they are teachers. The teacher is a person who knows how to deal with the children. He is a person who has faith that his life is dedicated for that purpose. He is fit for everything. Now, as a clerk, as a librarian, correspondence has to be carried on in Tamil. He is a Tamilian. He is an aged person. He is a teacher and he is a man of responsibility. He knows to write Tamil letters, answer correspondence and handle books in the library. He may have only a little knowledge of English, but with that, he will improve. So, no teacher, if he has put in even only one day's service, should be sent out. If he joins a district board school or a Government school, there is, what is called, acting period or probationary period. He has entered the teaching profession. Let the Government say that their policy has changed with regard to language, and not with regard to teachers. Here is a Government that should say, "Once you are a teacher, we will protect you. You will all be protected teachers under that particular scale. Irrespective of our change in policy, you will draw the same scale and the same salary. We may ask you to just go to a training school or a 'Thirukkural class.'" With regard to the Thirukkural couplet, I would say that from the VI to the XI Standard, even from earlier years, pupils should have Thirukkural teaching. Are these Language Pandits not fit to teach Thirukkural? Out of the 35 periods,—I do not

13th February 1968] [திரு. எம். எத்திராஜுலு]

மற்றொரு விதமாகவும் இருந்தால் அது தவறாகாது. ஆளுநர் உரை பொது மக்கள் குறைகளுக்கு எப்படி தீர்வு காண்பது என்பது முக்கியமான அம்சமாக, அடிப்படை கருத்தாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும். அந்த முறையிலே அவர்களுடைய உரை அமையவில்லை என்பதை அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் சென்ற 23-1-1968 தமிழகத்தின் ஆட்சி மொழித் தீர்மானம் வந்தபோது இந்த மன்றத்தை கூட்டி இந்த மன்றத்தின் கருத்துக்களை அரசாங்கம் கேட்டிருக்க வேண்டும். அதுபற்றி இந்த மன்றத்திற்கு தெரிவிக்காததற்கு என்னுடைய ஆழ்ந்த வருத்தத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். ஏனென்றால் இந்தியாவிலேயே மிகச் சிறப்புள்ள தலைவர்கள், அதிகம் படித்தவர்கள், பட்டதாரிகள் போன்றவர்களெல்லாம் தமிழகத்தின் மேலவையிலே இருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு பெயர் இந்த அவை பெற்றிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய மன்றத்தில் இருக்கக் கூடிய மேன்மை தங்கிய நமது லட்சுமணசுவாமி முதலியார் அவர்களுடைய கருத்துக்களையும், நிதித் துறையில் வழிகாட்டக் கூடிய மேன்மை தங்கிய பாலசுப்பிரமணியம் ஐயர் அவர்களுடைய கருத்துக்களையும், ஆயிரமாயிரம் இளைஞர்களை பட்டதாரிகளாக்கக் கூடிய அண்ணாமலை சர்வகலாசாலை உப அத்தியட்சகராக இருக்கக்கூடிய ராஜா சர் முத்தையா செட்டியார் அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களையும் இந்த மன்றத்திலே கேட்க இந்த அரசு ஒரு வாய்ப்பு கொடுக்கவில்லை என்பதை நான் மிக வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

என் இந்த பயம் என்று என் மனம் பரிசுடலில்...

[திரு. எம். எத்திராஜுலு] [13th February 1968]

பரவியது பற்றி எல்லோரும் பெருமை அடைந்தோம். இதில் யாருக்கும் எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடு இல்லாமல் இருந்தாலும் இன்று வெளிநாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள் எல்லாம் நிகழ்ச்சி நிரல் பற்றியும் எல்லாம் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சட்டசபை அங்கத்தினருக்கு அதைப்பற்றித் தெரியாது. தெரியாது. 3-ம் தேதி அன்றைய தினம் பெரிய ஊர்வலம் நடக்கிறது. குடியரசுத் தலைவர் அதைப் பார்க்கப் போகிறார் என்று பத்திரிகையில் நான் பார்த்தேன். ஆனால் எனக்கு அழைப்பிதழ் வரவில்லை. வராத காரணத்தினாலும் பார்க்க வேண்டும் என்று விரும்பியதாலும் இந்த அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிற பெருமான் முதலமைச்சர் சென்று எனக்கு ஏன் அழைப்பிதழ் அனுப்பவில்லை என்று கேட்டேன். பெருமான் முதலியார் சொல்கிறார். ராஜாஜித்கே அழைப்பு வரவில்லை, என்றால் நீங்கள் எம்மாதிரி என்று அடுக்குத்தனமாக கேட்போது நான் மிகவும் வேதனையடைந்தேன். என்னை அவர் இந்த சட்டசபையின் அங்கத்தினராக நினைத்தாரா என்று நான் நினைக்கவில்லை. இன்னும் இரண்டு, மூன்று மணி நேரம் இருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு கார்டு கொடுங்கள் என்று கேட்டேன். அவர் நிராகரித்துவிட்டார். நான் இந்தக் காட்சியாக ஒரு கார்டை எடுத்து என்னோடு வருபவர்களை அனுமதிக்க வேண்டுமென்று எழுதிக் கொடுத்தார். அப்படியிருக்க ஒரு பெருமான் முதலியார் சொல்லக்கூடிய வார்த்தை இது என்பதை வேதனையுடன் சொல்கிறேன். இந்த தமிழ் மகாநாடு திராவிட முன்னேற்ற கழக அரசு ஏற்பாடு செய்தாலும் கூட, காங்கிரஸ் கட்சிக்காக இல்லாவிட்டாலும் தமிழன் என்ற முறையில் எனக்கு இதில் பங்கு இல்லையா? நாங்கள் எல்லாம் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றால் எங்களை அவர்கள் வரவேற்க வேண்டாமா? தெரிந்து வேண்டாமா? எங்களுக்கு பரிபூரண உரிமை உண்டு என்பதை இந்த அரசு நினைத்திருக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இரண்டாம் உலகத் தமிழ் கருதாங்கு மகாநாடு பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்த மாதிரி, அதனுடைய நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் முழுக்க, முழுக்க அரசாங்க சார்பாக நூற்றுக்கு நூறு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு நடத்தப்பட்டதல்ல. அந்த மகாநாட்டில் பல்வேறு அமைப்புகள் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியை சேர்ந்தது என்ற வேற்றுமையும் இல்லை எல்லா கட்சியை சேர்ந்தவர்களும் அதிலே பங்கு பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் நடவடிக்கைகள் எல்லாம் நூற்றுக்கு நூறு அரசாங்கத்தினுடைய அடிப்படை அதிகாரத்தில் நடைபெற்றது என்று கொள்ள முடியாது. அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும், அமைச்சர்களும், மற்றவர்களும் இதில் பங்கு பெற்றிருக்கிறார்கள். அதற்காக பல்வேறு குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு அதில் அங்கம் வகித்திருக்கிறார்கள். அதில் எல்லா கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், மற்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட இதில் தலைவராக இருந்திருக்கிறார்கள். திரு. சி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் கூட இருந்து இருக்கிறார்கள்.

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்]

கிறார்கள். கட்சி வேறுபாடு ஏதும் இதில் கிடையாது. இந்த அடிப்படையில் யாரும் புறக்கணிக்கப்படவில்லை ஆகவே அழைப்பு முதலியவை அனுப்புவதில் ஆங்காங்கு சில தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும். அதற்காக வருத்தப்பட வேண்டுமே தவிர திட்டமிட்டு புறக்கணிக்கப்பட்டது என்ற தீர்மானம் அந்த குழுவிலே நடைபெற்றதாக தெரியவில்லை. இந்த மகாநாட்டின் குழுவின் துணைத் தலைவராக நான் இருக்கிற காரணத்தால் அப்படிப்பட்டவை நடைபெறவில்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது நல்ல ஒரு விளக்கம். திரு. எத்திராஜுலு சொன்ன விஷயம், அழைப்பு அனுப்புவதில் தவறு ஏற்பட்டது கூட பரவாயில்லை. ஆனால் நேராக போய் பெருமான் முதலியாரை, பொறுப்பான இடத்தில் உள்ளவரை கேட்கும்போது—அவர் எனக்கு நன்றாக தெரிந்தவர், எனக்கே சந்தேகமாக இருக்கிறது—அம்மாதிரி பதில் சொல்லக் காரணம் என்ன? அம்மாதிரி சொல்லியிருந்தால் அதை விசாரித்து என்ன என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் சொல்லக்கூடியவர் இல்லை. ஏன் சொன்னார்? அமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்கம் நேரடியாக நடத்தவில்லை, குழுக்கள் நடத்துகின்றன என்று சொன்னார். இருந்தாலும் கிராமத்திலே உள்ளவர்கள் அரசாங்கமே நடத்தியதாக நினைக்கிறார்கள். ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் இந்த குற்றச் சாட்டை விசாரித்து அந்த சந்தேகத்தைப் போக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியது போலும், கனம் உறுப்பினர் எத்திராஜுலு அவர்கள் சொன்னது போலும் பதில் சொல்லி இருந்தால் அது சொல்லக்கூடாத ஒன்றாகும். அது தவறு தான். அதைப் பற்றி விசாரித்தறிந்து என்ன சொன்னார் என்று கேட்டறிந்து கனம் உறுப்பினர் அவருக்கும், இந்த அவைக்கும், தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : அமைச்சர் அவர்கள் சமாதானம் சொன்னது குறித்து என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதை என்னுடைய வருத்தத்திற்காக இங்கே தெரிவிக்கவில்லை. இதில் எல்லோருக்கும் பங்கு உண்டு. அதிலே எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாட்டிற்கும் காங்கிரஸ் கட்சியில் இடமில்லை என்பதை காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மகாநாட்டிற்கு வந்த பிரதிநிதிகள் சிலர் என்னிடம் கேட்டார்கள். இந்த மகாநாடு முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களால் தானே ஏற்படுத்தப்பட்டது, என்னை இதை பெருவாரியான காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் பார்க்க முடியவில்லை என்று கேட்டார்கள். அழைப்பு கிடைக்கவில்லை, கலந்து கொள்ள முடியவில்லை என்று அதனால் சொன்னேன் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் மகாநாடுபற்றி விளக்கம் கொடுத்து இருந்தார்கள். சில பேரைப்

[திரு. எம். எத்திராஜுலு] [13th February 1968]

பற்றித்தான் சொல்கிறேன். கலந்து கொண்டவர்களைப் பற்றி சொல்லவில்லை. எங்களைப்போன்றவர்கள் வரமுடியவில்லை என்பதைத்தான் சொல்கிறேன். ஆகவே இதை நான் இந்த நேரத்தில் இதோடு நிறுத்துக்கொள்கிறேன். மீண்டும் குறுக்கிடவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : தலைவரவர்களே, அழைப்பின்பேரில் தான் பழைய முதலமைச்சர் அவர்கள் வந்தாரா? காமராஜர் அவர்கள் வந்தாரா? கருத்திருமன் வந்தாரா? இதையெல்லாம் உறுப்பினர் தெரிந்து கொள்வாரா? இதில் ஏதாவது அவருக்கு சந்தேகம் இருக்கிறதா, என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தலைவரவர்களே, அவர்களுக்கு அழைப்பு அனுப்பிவிட்டால்போதும், மற்றவர்களுக்குவேண்டாம் என்று அங்கத்தினர் நினைக்கிறாரா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இப்போது இந்த ஆட்சி விலைவாசியைப்பற்றி எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதை நான் அழுத்தம் திருத்தமாக சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த கட்சி பதவி எற்றவுடன் விலைவாசியை குறைப்போம் என்று அவர்களிடையே அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள் அறிக்கையில் சொல்லியது மட்டுமல்ல. பத்திரிகையில் கூட எத்தனையோ முறை வந்திருக்கிறது. அவர்கள் எவ்வளவோ முயற்சிசெய்தும் மத்திய சர்க்கார்மீது பழி போட்டுக்கொண்டு சொல்லும் நிலைமை தான் இருக்கிறது. இப்போது எந்த விலை குறைந்திருக்கிறது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். படி அரிசி திட்டத்தை சென்னையிலும், கோவையிலும் வைத்துக்கொண்டு மற்ற இடங்களை தட்டிக்கழித்து விட்டபோதிலும் எந்த விலை குறைந்திருக்கிறது? வேதனை அடைந்த நிலையில் அழுத கண்ணீரோடுதான் இதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எந்த விலையும் குறையவில்லை.

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கண்ணீர் வடிக்கிறார்கள். நான் அவருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வேன். 1967-ம் வருடம் ஜனவரி திங்களில் மிகையாக வத்தல் ஒரு கிலோ விலை 6-25. 1968 ஜனவரி திங்களில் ஒரு கிலோ விலை 2-40. அவர்கள் கண்ணீர் வடிக்க வேண்டாம். அதே போல் கடலை எண்ணெய் எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு கிலோ 67-ல் 4-50. இப்போது 3-25. நல்லெண்ணெய் 67-ல் கிலோ 5 ரூபாய். இப்போது 4 ரூபாய் எனவே அவர் கண்ணீர் வடிக்க வேண்டாம்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தலைவரவர்களே, அவர்கள் சொல்வதைப் போலவே நானும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நடுத்தர குடும்பங்கள் எப்படி குடும்பம் நடத்த முடியும்? மற்ற பொருள்களை விலைக்கு வாங்கி குடும்பம் நடத்த முடியுமா என்று தீர்மானிக்க வேண்டும். காங்கிரஸ் சர்க்காரில் தவறு இருந்தது. என்று சொன்னால் அவர்கள் செய்த தவறுக்குத்தான் பொது மக்கள் அவர்கள் வீட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டார்கள். ஆனால் நீங்கள் செய்த தவறுக்கு உங்களையும் வீட்டிற்கு அனுப்பவேண்டுமா? காங்கிரஸ்

[13th February 1968] [திரு. எம். எத்திராஜுலு]

சர்க்கார் செய்தது என்று சொல்லி, சொல்லி தப்பித்து கொள்வப் பார்க்கிறீர்கள். துவரம்பருப்பு லிட்டர் 2-25 ஏழை நடுத்தர மக்கள் வாங்கி சமைக்க முடியுமா? கால பருப்பு லிட்டர் 2-62. வாங்க முடியுமா? தேங்காய் எண்ணெய் 7 ரூபாய் வாங்க முடியுமா? நல்லெண்ணெய் ரூ. 3-75-க்கு வாங்கி எத்தனை நாளைக்கு குழம்பு தாளிக்க முடியும்? சொல்லுங்கள். எவ்வளவு விலை ஏறியிருக்கிறது? சீயக்காய் சர்வசாதாரணமாய் முன்பு தெருவில் விற்றுக் கொண்டு போவார்கள். இப்போது ரூ. 2-25-க்கு எப்படி வாங்குவது?

நடுத்தர குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 4, 5 குழந்தைகள் வைத்து இருப்பவர்கள், 3 ரூபாய் சம்பாதிப்பவர்கள். எப்படி குடும்பம் நடத்த முடியும்? இதைத் தீர்ப்பதற்கு நிச்சயமாக மயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள் வேன். பல ஆண்டுகள் இந்த ஆட்சியே நீடிக்கட்டும், நீங்களே ஆட்சி நடத்துங்கள். ஆனால் ஏழைத் தொழிலாளர்கள் காப்பாற்றப்பட வேண்டாமா? அது அரசின் கடமை என்பதை மறந்து விடக் கூடாது. அரசு என்றால் யாருக்காக? என்னைப் போல இருப்பவர்களையே சொல்லுகிறேன், அமைச்சர்கள் வந்தால் பார்க்க முடிவதில்லை. அவர்களிடத்தில் குறைகளை சொல்லாமல் வேறு யாரிடத்தில் சொல்வது. அப்படியே வந்தாலும் அவர்களை அவர்கள் கட்சிக்காரர்கள் கும்பலாக சூழ்ந்து கொள்கிறார்கள் அப்படி சூழ்ந்து கொண்டால் குறைகளை யார் கேட்பது? காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்தபோது மக்கள் தங்கள் குறைகளைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இருந்தது. இதைக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பாருங்கள். இப்போது என் அந்த நிலை இல்லை?

படி அரிசி என்கே விற்கிறது? படி அரிசி ஒரு ரூபாய் 25 பைசா விற்கிறது. என்றாலும் நல்ல அரிசி கிடைக்கிறதா? கடலூரிலே ஒரு படி அரிசி ஒரு ரூபாய் 75 காசு. இன்னும் மற்ற ஊர்களிலே 4 ரூபாய், என்கே படி அரிசி? விலை குறைந்து விட்டதா? ஏழை களுக்கு உதவுகிற வகையிலே, நடுத்தரக் குடும்பத்தினர் 4, 5 குழந்தைகள் உள்ளவர்கள், தாழ்ந்த வகுப்பினர் அவர்களுக்கு குறைந்த விலையிலே கிடைக்கத் திட்டம் உண்டா? இதற்குத் திட்டமிட வேண்டாமா? உங்கள் ஆட்சியிலே மக்களுக்கு கொல்லைகள் நீங்கும் என்று தேர்கல் அறிக்கையிலே கொடுத்திருக்கிறீர்கள். சில பிரபல பத்திரிகைகள், தினத் தந்தி போன்ற பத்திரிகைகள். நல்ல விளம்பரம் கொடுத்து இருக்கின்றன. நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் மறு தினமே ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி கிடைக்கும் என்று இந்தப் பத்திரிகையிலே பெரிய அளவிலே விளம்பரம் போடப்பட்டு இருக்கிறது.

திரு. என். வி. நடராசன் : நாங்கள் சொன்னபடி மக்களுக்குப் போடவில்லையா?

5-20
p.m.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : போட்டிருக்கிறோ இல்லையோ அதைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. இருக்கிற குறைகளைச் சொல்லிக் கொள்ளு தீர வேண்டும். ஒரு படி அரிசி போடுவதாகச் சொல்கிறீர்கள்.

[திரு. எம். எத்திராஜுலு] [13th February 1968]

ஏழை, நடுத்தர வகுப்பாரைக் கேட்டுப் பாருங்கள், அவர்களுக்கு எவ்வளவு தொல்லை இருக்கிறது என்று தெரியும். ஆகவே இதைப் பற்றித் திட்டம் போட்டாக வேண்டும். விலைவாசியை உடனடியாகக் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். எந்த ரூபத்திலே இருந்தாலும் விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசியவர்கள் நாட்டிலே அராஜகம் நடக்கின்றது. சட்டம் ஒழுங்கு நிலை நிறுத்தப் படவேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லி இருக்கின்றார்கள். நான் ஏற்கனவே சொன்னது போல 138 அங்கத்தினர்கள் உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். கண்ணை மூடிக் கொண்டு ஆட்சி நடத்துவதற்கு உங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. யார் எதைச் செய்தாலும் உங்களை அகற்ற முடியாது. எது நடந்தாலும் அது முடியாது. 138 அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட நீங்கள் எந்தக் காரியத்தையும் துணிந்து செய்வதற்கு தைரியம் இருக்கும்போது ஏன் பயப்படுகிறீர்கள்? மீண்டும் ஒரு முறை வராவிட்டால் என்ன செய்வது என்ற ஒரே பயத்தைத் தவிர வேறு என்ன இருக்க முடியும்? இதைத் தவிர வேறு என்ன பயம் உங்களுக்கு? அராஜகத்தை ஒடுக்குங்கள். நேற்று முன் தினம் தூத்துக்குடியிலே எங்கள் அரும் பெரும் தலைவர் திரு. சுப்ரமணியம் அவர்களின் காரை அடித்து நொறுக்கி இருக்கிறார்கள். இதைச் சொன்னால், பத்திரிகையிலே வந்த செய்தியை ஏன் நம்புகிறீர்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். இது நியாயம் தானா? கோவையிலே என்ன நடந்தது? திண்டுக்கல்லிலே என்ன நடந்தது? சட்டம், ஒழுங்கை பாதுகாக்க வேண்டிய கலெக்டர், டி.எஸ்.பி.கள் அடிபடவில்லையா? ஏதோ காலிகள் இதைச் செய்தார்கள் என்றால் அவர்களை அடக்க வேண்டாமா? இப்படிப்பட்ட காலித்தனத்தை உங்கள் ஆட்சி ஒடுக்க வேண்டாமா? கிருமதி இந்திரா காந்தி என்ன சொன்னார்கள்? எனக்கு கட்சியைவிட நாடுதான் பெரியது என்றார்கள். நாட்டிலே காலித்தனர் நடப்பதை ஒடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லையா? இதைக்கருத்திலேகொள்ள வேண்டாமா? நான் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாடு தான் பெரிதே தவிர கட்சி பெரிதல்ல என்ற சித்தாந்தத்தை இந்த அரசு அடிப்படைத் திட்டமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

திரு. என். வி. நடராசன் : நான் பணிவோடு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன், தமிழகத்தின் தனிப் பெரும் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திண்டுக்கல் சம்பவத்தைப் பற்றி கேள்விப்பட்டவுடன் மிகுந்த வேதனையோடு ஒரு அறிக்கை விட்டதோடு மட்டும் அல்லாமல் மேற்கொண்டு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்படி சொல்லி இருக்கும்போது, கனம் உறுப்பினர் அதை மறைத்து விட்டு, அதை நடப்பதாகவும் வேண்டும் என்றே அதை அடக்கவில்லை என்ற முறையிலே பேசுவது நியாயத்தின் அப்பாற்பட்டது அல்லவா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாக இல்லையா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

[13th February 1968]

திரு. எம். எத்திராஜுலு : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் அறிக்கையைப் பார்த்து ரந்தோஷப்பட்டேன். இந்த அறிக்கை வந்த மறு தினத்திலேயே திண்டுக்கல்லிலும், அதற்கு மறுதினத்திலே தூத்துக்குடியிலும் இப்படிப்பட்ட தாக்குதல் சம்பவம் நடைபெற்று இருக்கிறது. அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்பதற்கு உரிமை இல்லையா? பத்திரிக்கையிலே இந்தச் சம்பவங்கள் குறித்துச் செய்திகள் வந்து இருப்பது தவறு என்றால் அந்தப் பத்திரிக்கையை நிறுத்துங்கள். ஏன் இப்படிப்பட்ட செய்திகளைப்போடுகிறீர்கள்? பத்திரிகையிலே படித்துத் தெரிந்து கொள்வதைத் தவிர நாங்கள் எப்படி நேரிடையாகப் போய் பார்க்கமுடியும் என்பதை பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் இப்படிப்பட்ட கலவரங்கள் ஏற்படுகின்றன. அராஜகம் ஏற்படுகிறது என்று இந்த அரசு நினைத்தால் தயவுசெய்து காங்கிரஸ்காரர்களைப் பிடித்து உள்ளே வைத்து விடுங்கள். இந்த ஆட்சியில் அராஜகத்தை நிறுத்த முடியவில்லை என்றால் காங்கிரஸ்காரர்களை உள்ளே வைத்து விட்டாவது ஆட்சியை நடத்துங்கள் என்று பணிவோடு கூறிக்கொள்கிறேன். நாங்கள் அதைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. இப்படிப்பட்ட அராஜகத்திற்குப் பயந்து கொண்டு, கலவரங்களுக்குப் பயந்துகொண்டு நாங்கள் இந்த ஆட்சியின் அநீதியை மக்களுக்கு எப்படி எடுத்துச் சொல்லாமல் இருக்க முடியும் என்பது தான் எனக்கு விளங்கவில்லை. மாணவர்கள் கலகம் செய்கிறார்கள். நாட்டிலே அராஜகமும், கொந்தளிப்பும் ஏற்படுகிறது, கிளர்ச்சி நடக்கிறது என்று சொன்னால், இவற்றை ஒடுக்க தைரியம் இல்லை என்றால், வரசு எதற்கு?

அடுத்து அமைச்சர்களை பார்த்து மக்கள் குறைகளை சொல்ல முடிவதில்லை. அரை மணி, முக்கால் மணி நேரம் காத்து இருந்தாலும் பார்க்க முடியவில்லை. சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களே பார்க்க முடியவில்லை என்றால் சாதாரண குடிமக்கள் எப்படி பார்க்க முடியும். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்தபோது, நீங்கள் எல்லாம் எம்.எல்.ஏக்களாக இருந்தபோது நீங்கள் வந்தால் உங்களை எல்லாம் எங்கள் கட்சியை சேர்ந்த மந்திரிகளை உடனடியாக சந்தித்து பேசுவது வழக்கம். உங்கள் ஆட்சியில் பொதுமக்கள் சுலபமாக மந்திரிகளை பார்க்க முடிவதில்லை. யார் குறைகள் சொன்னாலும் கேட்டுத் தீர்ப்புக் கூறுங்கள். நியாயம் வழங்குங்கள். யாராவது வந்து குறை சொன்னால் அங்கே இருக்கிற உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த கட்சிக் காரியதரிசியிடம் கூறுப்படி சொல்லப்படுவதாகக் கேள்விப் படுகிறேன். எவ்வளவு தூரம் உண்மையோ, இது தவறாக இருந்தால் மன்னித்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி கட்சிக் காரரிடம் சொல்லி அதைத்துவரும்படி சொல்லுவது நாம் வேறு வழியைக் காட்டுகிறோம் என்பதுதான் பொருள்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே கனம் உறுப்பினர் அவர்களுடைய பேச்சிலே குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்க வேண்டும். என்னைப் பொறுத்த மட்டில் கனம் உறுப்பினர்களை அன்போடு வாவேற்று அவர்கள் கூறுவதைக்

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்] [13th February 1968]

கேட்டுக் கொள்கிறேன். எல்லா அமைச்சர்களும் அப்படித்தான் இருந்து வருகிறார்கள். அமைச்சர்களைச் சுற்றிச் சூழ்ந்து கொள்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இது எல்லாக் காலத்திலும் இருக்கின்ற ஒன்றுதான். நாங்கள் எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கின்ற போது அமைச்சர்களைச் சந்திக்கப் பல நேரங்களில் காத்து இருக்க வேண்டிய நிலை இருந்தது. பல தடவைகளில் திரு. ராஜா ராட நாயுடு அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு சென்று முதல் அமைச்சரைச் சந்திக்க காத்து இருந்து சந்திக்க முடியாமலே பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று திரும்ப வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. எனவே கனம் உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன், எங்கள் அமைச்சர்களைப் பொறுத்த மட்டில் நாங்கள் எப்போதும் உறுப்பினர்களைச் சந்தித்துப் பேசு காத்திருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : நான் பல தடவைகள் கடலுருக்குப் போய் இருக்கிறேன். என்னைச் சந்திக்கும்படி கனம் உறுப்பினர் விரும்பி, நான் சந்திப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்காமல் திரும்பியது இல்லை.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : கடைசியாக இந்த அமைச்சரவைக்கு ஒன்று சொல்லிக் கொள்ளுவேன். சலவைத் தொழிலாளர்களைத் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பட்டியலிலே சேர்க்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி மட்டும் இரண்டொரு வார்த்தைகளைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இது பற்றி மத்திய அமைச்சரவையில் கூட, பிரதம மந்திரி அவர்களையும் உள்துறை அமைச்சர் அவர்களையும் கண்டு வேண்டிக் கொண்டு இருக்கிறேன். அதன் காரணமாக 1959-ஆம் ஆண்டிலே முதல் அமைச்சராக வந்தவுடன் திரு. காமராசர் அவர்கள்கூட இதுபற்றி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு வற்புறுத்தியெழுதி இருக்கிறார். மற்ற மாநிலங்களில் சலவைத் தொழிலாளர்களைத் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பட்டியலிலே சேர்த்துக் கொள்ளு போலவே நமது மாநிலத்திலும் அவர்கள் அவ்வாறு சேர்க்கப்பட்டு ஆகவேண்டும் என்று கண்டிப்பானதொரு கடிதம் எழுதினார். ஆனால் அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. அதன்பேரில் தமிழக சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் உள்பட 100 உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் 47 பேர், ஆக இவர்களுடைய கையெழுத்துக்களை வாங்கி இது சம்மந்தமான ஒரு விண்ணப்பம் பிரதம மந்திரி அவர்களிடம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இதற்குப் பிறகு மீண்டும் நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களை 26-5-1967 அன்று சந்தித்து மற்ற மாநிலங்களில் உள்ளது போலவே, தமிழகத்தில் கூட, செங்கோட்டையிலும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் உள்ளது போலவே, தமிழகத்தில் உள்ள அனைத்துச் சலவைத் தொழிலாளர்களையும் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பட்டியலிலே சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்றேன். அவர்கள் கல்வித் துறையிலும் உத்தியோகத் துறையிலும் முன்னேறாத நிலையில் இருக்கின்றார்கள். மேலும் இந்த மானிலத்தில் பிற்பட்ட வகுப்பினர் என்று அறிவிக்கப்பட்டு இருப்பதால், தமிழகத்திலுள்ள சலவைத் தொழிலாளர்

[13th February 1968] [திரு. எம். எத்திராஜுலு]

கள் பிற்பட்ட இனத்திலுள்ள மற்றவர்களுடன் போட்டி போட்டு முன்னேற முடியவில்லை. எனவே மற்ற மாநிலங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட பட்டியலில் சேர்த்திருப்பது போல் தமிழகத்திலும் சேர்க்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டேன். கடந்த ஒன்பதாம் தேதி கூட ஐதராபாத்தில் பிரதம மந்திரி அவர்களிடம் இது பற்றி மனு ஒன்றினைக் கொடுத்தபோது அவர்கள் சொன்னார்கள், "இது உள்துறை இலாகாவின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதோடு தமிழக அரசும் இதன் பேரில் சிபாரிசு செய்தால் அது உடனடியாகச் சேர்க்கப்படும்" என்று கூறினார்கள். இதையும் நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து இருக்கின்றேன். சென்ற மாதத்திற்கு முன் மாதம் 18-ம் தேதியன்று சிதம்பரத்தில் அவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லியிருக்கின்றேன். 1965-ஆம் ஆண்டில் மத்திய சர்க்கார் அமைத்த கமிட்டியானது 'இது முன்னேறிய சமூகம்' என்று கருதுவதால் நாங்கள் செய்வதற்கு ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லிவிட்ட காரணத்தால் தமிழக அரசு ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று அறிவித்துவிட்டது உத்தியோகத் துறையில் இந்தச் சமூகத்தினர் ஒரு சதவிகிதம் கூட முன்னேற முடியவில்லை. கடந்த மாதத்தில் சாவீஸ் கமிஷன் தேர்வு ஒன்று நடந்தது. 75 பேர் முன்சீப் வேலைக்கு சென்றார்கள். அவர்களில் ஒரே ஒரு சலவைத் தொழிலாளர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர், எட்டாண்டு காலம் சிறந்த வழக் கறிஞராகப் பணியாற்றியவர், ஆனால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலை இன்னும் நீடித்து இருப்பது வருமபத்தக்கது தாலு என்பதை இந்த அரசாங்கம் பரிசீலனை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக இன்று நாட்டில், தமிழகத்தில் நிலவிவரும் அராஜகப் போக்கிற்கு எல்லாரும் ஒன்று சேர்ந்து முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு மாணவர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு சில குண்டர்களால் காங்கிரஸ்காரர்களுக்குப் பெரும் அநீதி இழைக்கப்படுகிறது. என்பதை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவதோடு, மொழி பிரச்சினை யைப் பொருத்த வரையில் மற்ற கட்சிக்காரர்களுக்கு அது பற்றிய அபிப்பிராயங்களைச் சொல்ல எவ்வளவு உரிமையிருக்கிறதோ அதே உரிமை எங்களுக்கும் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் இத்திதான் வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு அவர்களைக் காங்கிரஸ் காரர்கள் பேரில் மோத விடுவது விரும்பத்தக்கதா என்பதை யோசிக்க வேண்டும்.

திரு. என். வி. நடராசன் : தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நீங்கள் இப்போது தெளிவாகச் சொல்லுகிறதைப் போல சொல்லி யிருந்தால் நாட்டிலே பிரச்சினை யிருக்காது. நமது நாட்டைப் பொருத்தவரையில் மொழிக் பிரச்சினை வெகு எளிதில் தீர்த்துவிட்டிருக்கும்.

[13th February 1968]

திரு. எம். எத்திராஜுலு : எனவே இதற்கு நாம் அனைவரும் நல்லதொரு முடிவைக் காண வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்ன உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு சட்ட பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக ஆளுநர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திலே, அதையொட்டி சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நமது மாநிலம் இந்த 30, 40 ஆண்டுகளில் பல துறைகளில் முன்னேற்றம் அடைந்து இருப்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது, மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் சென்னை மாநில முதலமைச்சராக இருந்தபோது கோவில்களை பெல்லாம் அனைவருக்கும் திறந்துவிட்டார்கள். ஆத்ம வளர்ச்சிக்கு கோவில்களில் சென்று வழிபாடு செய்ய வேண்டும் என்று ஒருவர் நினைத்தால், அதற்கு எந்தவிதமான தடையும் இருக்கக்கூடாது என்று, மனிதனாகப் பிறந்த யாரும் கோவிலுக்குள் சென்று வழிபாடு செய்யலாம் என்று உத்தரவு இட்டார்கள்.

திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் கல்விக்கூடங்களில் கதவுகளை பெல்லாம் திறந்துவிட்டு அறிவு வளர்ச்சிக்கு எந்தவிதமான முட்டுக்கட்டையும் இருக்கக்கூடாது என்ற நிலையை உண்டாக்கினார்கள். ஏழை என்ற காரணத்தினால் பள்ளிக்கூடத்தில் ஒரு சிறுவன் துழைய முடியவில்லை என்ற நிலை இருக்கக்கூடாது என்று அதைச் செய்தார்கள்.

இப்போது நமது தமிழக அரசின் முதல் பட்ஜெட் இன்னும் பத்து அல்லது பதினைந்து நாட்களில் நம் முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட இருக்கிறது. இந்த நிலையில் மருத்துவ மனைகளில் யாரும் சென்று இலவசமாக நோய்க்குச் சிகிச்சை பெறலாம் என்ற நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த அரசாங்கம் உத்தரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். முதலாவதாக உடல் வளர்ச்சி இருந்தால்தான் அதன்பிறகு அறிவு வளர்ச்சிக்கும் ஆத்ம வளர்ச்சிக்கும் இடம் இருக்கும். சுவரை வைத்துக் கொண்டதான் சித்திரத்தினை எழுத முடியும். எனவே அனைவருக்கும் இலவச மருத்துவ வசதி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்த ஆசிரியர்களின் நிலை உயரவேண்டும் என்று எனது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. கிருணஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் வாதிட்டார்கள். ஆசிரியர்களின் ஓய்வுபெறும் வயது உயர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். நாம் ஆசிரியர்களின் ஓய்வு வயது உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்று ஒரு முகமாகக் கேட்கிறோம். அதே நேரத்தில் அரசாங்க ஊழியர்கள் அவர்களுடைய ஓய்வுபெறும் வயதை 55-க்கு மேல் உயர்த்தக் கூடாது என்று வாதாகுகிறார்கள். எந்த ஆசிரியர் கழகமும் 60-க்குக் குறைந்து ஓய்வு வயது இருக்கலாம் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்காது. அதேபோல் அரசாங்க ஊழியர்களின் எந்த

[13th February 1968] [திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

அமைப்பும் ஓய்வுபெறும் வயதினை 55-க்கு மேல் உயர்த்த வேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்டு இருப்பதாக நாம் காண முடியாது. இவையிரண்டிலும் உள்ள உண்மைகளை அரசாங்கம் உணர வேண்டும். என்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வில் தேர்ச்சி பெற்ற ஒருவன் அரசாங்க அலுவலகத்தில் எல்.டி.சி-யாக 90 ரூபாயில் நுழைந்தால் அவர்கள் மிகமிகச் சாதாரண அதிகாரி பதவிகளில் இருந்தால்கூட தாசித்தாராகவோ, இன்னும் சொல்லப்போனால் டெபுடி கலெக்டராகக்கூட ஓய்வு பெறுகிறார்கள். எனவே அவர்களைப் பொருத்த வரையில் ஓய்வு பெறும் வயதினை 55-க்கு மேல் உயர்த்தி விட்டால் அவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வுகளின் வாய்ப்புகள் குறைந்து விடும் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். ஆனால் ஆசிரியர்களின் நிலை அப்படிப்பட்டது இல்லை. ஆசிரியர் 90 ரூபாயில் நுழைந்தால், அவர் பட்டதாரியாக இருந்தால் 250 ரூபாயில் ஓய்வு பெறலாமே தவிர அவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வுக்கு வாய்ப்புகள் இல்லை. எனவேதான் அவர்கள் தங்கள் வயதினை ஓய்வுபெறும் வயதினை 60-ஆக உயர்த்த வேண்டும் என்று அடிக்கடி கேட்டு வருகிறார்கள்.

அடுத்து ஆசிரியர்களில் பல்வேறு பிரிவினராக இருக்கிறார்கள் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களே கூறினார்கள். அந்தத் துறையில் நுழைந்தால் அவர்களுடைய ஊதியம் என்னென்ன விகிதத்தில் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகள் இருக்கின்றன என்று புரியவில்லை என்று கூறினார்கள். அரசாங்க ஆசிரியர்கள், லோகல் பாடி. ஆசிரியர்கள் தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆசிரியர்கள், நகர மன்ற ஆசிரியர்கள் இன்னும் அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுக்கே உள்ள நகைச் சுவையோடு கூறினார்கள். அநாமதி கிடைத்துவிடும் என்று ஆரம்பிக்கப்பட்ட பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்கள் என்றெல்லாம் இருக்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள். தகுதி பெற்ற ஆசிரியராக ஒருவர் நுழைந்தவுடன் அவருக்கு என்று ஒரு பதிலெண் கொடுக்கப்பட்டு அவர் எந்தப் பள்ளியில் பணியாற்றினாலும் அவருக்கு இந்திந்த சம்பள விகிதம். இந்திந்த உரிமைகள் சலுகைகள் உண்டு என்று தீர்மானித்து அளித்துவிட்டால் இப்படிப்பட்ட சிக்கல்கள் இருக்காது. அதிகாரிகளுக்கும் வீண் குழப்பங்கள் இருக்காது. எனவே ஆசிரியர் என்று நுழைந்து விட்டால் அவர் எந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் பணியாற்றினாலும் அவருக்கு உள்ள சம்பளங்களோ சலுகைகளோ எந்தவிதத்திலும் பாதிக்கப்படாத நிலை ஏற்பட்டாலொழிய இன்றைக்குள்ள பாருபாடுகள் இருந்துதான் தீரும்.

அடுத்து ஒரு எம்.ஏ. பட்டாதாரி கல்லூரியில் பீயூட்டாக நுழைந்தால் 250 ரூபாய் கிடைக்கிறது. ஆனால் அவர் பீ.டி. பட்டம் பெற்று உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போனால் 140 ரூபாய் தான் கிடைக்கிறது. அவர்களுடைய ஆரம்பச் சம்பளத்தில் எவ்வளவு வித்தியாசம் பாருங்கள். அங்கே 250, இங்கே 140. 110 ரூபாய் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இந்த வித்தியாசம் இருக்க வேண்டியதுதான் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதைச் சென்ற முறை கூறியபோது ஒரு சமாதானம் கூறப்பட்டது. எம்.ஏ., எம்.எஸ்ஸி. பட்டம் பெற்றவர்களை கல்லூரிகளில்

[திரு. எம். ராஜாஅய்யர்] [13th February 1968]

ட்டியதாக டெமான்ஸ்ட்ரேடராகப் பணியாற்றுவதற்கு ஊக்குவிப்பதற்காக அவர்களுக்கு அதிக ஊதியம் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்பவர்கள்.

நான் ஒரு பழைய கல்வி இயக்குநர் அவர்களுடைய அலுவலகத்திற்கு சென்ற போது அன்றைய கிணம் மிஸர் அங்கு நின்று கொண்டிருந்தனர். அதிலே என்விடம் படித்த ஒரு பெண் நின்று கொண்டிருந்தாள். அவர் என்னை அணுகி நீங்கள் கல்வி இயக்குநர் அவர்களைப் பார்த்து ஒரு வார்த்தை கூற வேண்டுமென்று கூறினாள். காரணம் என்னவென்றால், “நான் பல்கலைக்கழகத்தில் மாணவராக தேர்ச்சி பெற்று ‘ஜூனியர்’ எம்.எஸ்சி. பட்டம் பெற்ற பெண், டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர் பதவிக்கு நான் மனு செய்திருக்கிறேன். நீங்கள் ஒரு வார்த்தை சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னாள்” நான் அந்த தோல்வி மனப்பான்மை இருக்கக் கூடா தென்று வாதாடினேன். உனக்கு கிடைக்கிற பதவி உன்னிடம் இருக்கக் கூடிய தகுதியினால் கிடைக்கிறதே தவிர பழைய ஆசிரியர் ஒரு வார்த்தை சொன்னால் அதனால் கிடைத்தது என்கிற நிலையில், உனக்குள்ள சுயநம்பிக்கை கோர்ந்து போய் விடக் கூடாது, கிட்டாயம் கிடைக்கும் என்று நான் கூறினேன். ஆனால் அந்தப் பெண்ணுக்கு கிடைக்கவில்லை. ஏன் கிடைக்கவில்லை என்று விசாரித்தபோது, இவர்கள் வந்து சிறிது காலம் தங்குகிறார்கள் இடையில் நிற்கிறார்கள். சீக்கிரமே வேறு கல்லூரிக்கு விடுவரையானதாகச் சென்று விடுகிறார்கள். டியூட்டர் டெமான்ஸ்ட்ரேடர்களாக வெகு நாட்கள் இருப்பதில்லை என்று கூறினார்கள். இது எவ்வளவு தவறு என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன். அவரவர்கள் கருதிக்க தகுந்தபடி உரிய வேலை கிடைக்கும் என்ற நிலை இருக்க வேண்டும். அவர்கள் தங்குகிறார்களா என்ற கருத்து அங்கு வரவே கூடாது. ஏன் வரவே கூடாது என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்லுகிறேன். எம்.எ. எம்.எஸ்சி., டியூட்டர் டெமான்ஸ்ட்ரேடர்களை போட்டால் ரூ. 250 கொடுக்க வேண்டும், ஒரு பி.எஸ்ஸி-ஐ போட்டு விட்டால் ரூ. 200 போதுமே. அதனால் ரூ. 50 லாபம் என்ற மனப்பான்மை இருக்கிறதோ என்று ஐயுறுகிறேன். அது ரூ. 50-க்காக ஒரு பெரும் பட்டதாரி நியமிக்கப்படவில்லை என்பதைப் பார்க்கிறோம். தகுதி அடிப்படைக்கு ஏற்ப இங்கு சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஒரே தகுதியுள்ள ஆசிரியர்கள் என்ன வேலை செய்தாலும் ஒரே சம்பளம் உண்டு என்ற நிலை வந்தால்தான் நம்முடைய சமூகாயத்தில் நல்ல சோஷலிசக் கொள்கை கடைபிடிக்கப்படுகிறது என்று கூற முடியும்.

5-40
P.M.

தலைவரவர்களே, மொழிப் பிரச்சனை சிக்கலான பிரச்சினை என்ற கருத்தை அளவுநர் அவர்கள் நன்கு தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் திட்ட வட்டமாக எடுத்துக் கூறினார்கள். அதைப் பற்றி என்னைப் போன்ற ஆசிரியர் களுக்காவது விவாதத்தில் இறங்க உரிமை இடையாக, ஆசிரியர்களாக இருக்கவும் வரை, அனால், உண்மையில் என்ன மொழி போதிக்கப்

[13th February 1968] [திரு. எம். ராஜாஅய்யர்]

படித்து அமைச்சின், நமது அரசின் கல்வி மொழிக் கொள்கை, முதலாவது கொள்கை, தமிழ் நாட்டில் அறிவு முழுவதும் தமிழ் மூலமாக போதிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கை. அதை எந்த விதமான கருத்து வேறுபாடுமின்றி நான் வரவேற்கிறேன். அதில் கருத்து வேற்றுமையுள்ளவர்கள் என்னை மனவிரிக்கவேண்டும். எந்த நாட்டிலும் அறிவு வளர்ச்சி அந்நிய மொழியில் போதிப்பதில்லை என்ற நம்பிக்கை ஒருவராவும் எற்றுக் கொள்ளக் கூடாத ஒரு கல்வித் தத்துவமாகும். அகவே இடையில் எத்தனை நாளைக்கு கல்வி அங்கிலத்தில் போதிக்கப்பட வேண்டும் என்று வாதிக்கலாமே ஒழிய, நிரந்தரமாக தாய்மொழியே சிறந்தது என்பது பற்றி பரிந்துரைகள் வந்திருக்கின்றன. பலர் இந்த நாட்டின் உயர்கல்வி என்றென்றும் அங்கிலத்தில் போதிக்கப்பட வேண்டும் என்று வாதாடுகின்றனர். அனால் இதை எதிர்த்து கல்வி அறிஞர்கள் எடுத்துக்கூறி இருக்கிறார்கள். பாகிஸ்தான் நாட்டில் வளர்ச்சி கல்விக் காலம் பல்கலைக் கழக கமிஷன் ரிப் போர்ட்டில், “A foreign language as a medium of instruction is educationally insound” என்று கூறி இருக்கிறார். சாணேவேந்தர்களுள்ளும் கம. அங்கிலம் அந்நிய மொழி, அந்தந்த பிராந்திய மொழியினால் உயர்கல்வி வளரவில்லை போதிக்கப்படுவது தெரியமையாதது. தவிர்க்க முடியாதது. It is inevitable என்று கூறி இருக்கிறார்கள். நமது மதிப்பிற்குரிய சாணே வேந்தர் அவர்கள் டாக்டர் ருதலியார் அவர்கள் கலைமையில் அமைக்கப் பட்டிருந்த செகண்டரி கல்விக்கமிஷன் பரிந்துரையில் மிக அமகமாக கூறியிருக்கிறார்கள். படிப்பவர்களை எல்லாம் நாம் ‘Emanipate from the strangle hold of verbalism’ என்று கூறி இருக்கிறார்கள். அந்நிய வார்த்தைகள் வந்துகடந்ததை தெரிவிக்கின்றனவே அக்க அந்நிய வார்த்தைகளின் மீடியிலிருந்து அவர்களுக்கு விடுதலை கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறி இருக்கிறார்கள். சாந்தினி அவர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள் மிக அமகமாக, மாணவர் களுக்கெல்லாம் இந்த அந்நிய மொழி நாமில் சுவையாக இருக்கிறது அவற்றிலிருந்து விடுதலை கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறி இருக்கிறார்கள். இதை எற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றால், நமது நாட்டின் கல்வித் கொள்கையில் அது ஒரு கோளாறு என்று நான் நான் கூறுவேன். அதை எற்றுக்கொள்ள வேண்டுமா என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. இந்த அடிப்படை கல்விக்கல்விக்கை எல்லோரும் எற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் விருப்புகிறேன். நம் நாட்டில் தமிழ் போகதை மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்றால் அங்கிலத்தின் சிறப்பைக் குறைப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். அது சுவறு. மாணவர்கள் அவர்களுடைய கல்லூரியில் படிக்கக் கூடிய விஷயங்களுக்கெல்லாம் தமிழில் படிப்பார்களேயானால் அங்கிலமும் கன்னடம் கர்நாடகாக்கூடிய அற்றல் மிகுதியாகும். அங்கில மொழியை அவர்கள் கற்க முடியும். நான் கேட்கிறேன் அங்குவர் கற்பிப்பதற்காகவா கன்னிதமும், விஞ்ஞானமும், வாலாறு சங்கப்படுகிறதா? அல்லது அங்கிலம் அல்லம் கன்னிதம், விஞ்ஞானம், வாலாறு மதவியலைகளை படிப்பதற்காகவா? கணிதம், விஞ்ஞானம், வாலாறு மற்ற துறைகளில் மிகவும்

[திரு. எம். ராஜா அய்யர்] [13th February 1968]

ஆழ்ந்து, நன்கு ஆராய்ந்து படிக்கப்படவேண்டுமானால் அவை தாய் மொழி மூலம் படிக்கப்பட வேண்டுமெனயொழிய, அவை ஆங்கிலத்தின் மூலமாக அல்ல. அவை தமிழ் மொழி மூலமாக வேதான் கற்பிக்கப்படவேண்டும். ஆனால் ஆங்கிலம் படிப்பதற்கு ஆங்கிலம் மூலமாகத்தான் படியும். தமிழ்நாட்டு மாணவர்கள் எல்லோரும் ஆங்கிலம் கற்கவேண்டும் நன்றாக கற்கவேண்டும், என்பதில் எந்த வித சந்தேகமும் இல்லை. அதற்காக பிரபாடங்களை ஆங்கிலத்தின் மூலம் படிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு கொள்கை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாத ஒரு கொள்கை என்பதை நான் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மற்றொரு குறைபாடு கூறப்படுகிறது. இவர்கள் உயர் படிப்பு எல்லாம் ஆங்கிலத்தில் அல்லாது தமிழ் மொழியில் படித்து விட்டால் இவர்களுக்கு பிற மாநிலத்தில் வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கா நென்று கூறுகிறார்கள். இப்படி ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் பிற மாநிலங்களில் வேலைகிடைக்கும் என்ற நோக்கத்துடன் ஆங்கிலத்திலே படிக்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அப்போது அந்த மாநில பட்டதாரிகளுக்கு எங்கு வேலை கிடைக்கும்? வேலை கிடைப்பது, அவரவர்கள் தகுதிக்கேற்ப வேலை கிடைப்பது, அதற்கு வேறு வகையான ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று சாரி அவர்கள் எழுதி இருக்கிறார்கள். 'unemployment', 'Education Commission', ரிப்போர்ட்டில் திரு. ஆர். ஏ. கோபால் underemployment' இதைபோக்குவதற்கு எல்லாம் என்ன வழி என்று கூறி இருக்கிறார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை போக்குவதற்கு அந்நிய மொழியில் படித்தால் போதும் என்பது ரோம்ப சுருக்கமானது. 'Over simplification of a complex problem' என்று நான் கருதுகிறேன். எல்லோரும் கொ போலவே ஆங்கிலத்தில் படிப்பார்களானால், அந்தந்த மாநிலத்திலும் வேலைவற்ற ஆங்கிலப் பட்டதாரிகள்தான் மிக அதிகமாக இருப்பார்கள். எனவே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஆங்கிலம் மூலம் படிப்பதானால் போய் விடாது. நம் பட்டமளிப்பு விழாக்களைப் பாருங்கள். பட்டமளிப்பு விழா எவ்வளவு புனிதமான வைபவம்? என்ன நடக்கின்றது. பட்டதாரிகளெல்லாம், "எங்களுக்கு இந்த உரை கேவை இல்லை, எங்களுக்கு வேலை கேவை" என்று அவர்கள் கோஷம் போடக் கூடிய ஒரு கேவலமான நிலை இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது மிக நல்லதல்ல. அதற்கு தீர்வு காண்பதற்கு ஆங்கில மொழி மூலம் நமது கல்லூரிகளில் போதனை செய்துவிட்டால் மாக்கிரம் போதாது என்று கூற விரும்புகிறேன். மற்றொரு எதிர்ப்பு கூறப்படுகிறது. ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டாமா. உலக மொழி அவர்களுக்கு தெரிய வேண்டாமா என்று கேட்கிறார்கள். நம்முடைய கல்வி திட்டம் பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளில் சாதாரண மாணவர்களைப் பற்றிய கல்வித் திட்டம் ஆராய்ச்சி செய்யக் கூடிய 'Genius' என்று சொல்லுவார்களே, ஆற்றல் மிக்க அவர்களுக்கு இந்தப் பிரச்சனை கஷ்டமல்ல. அவர்களுக்கு இந்த கல்விக் கூடங்கள் கூட கேவை இல்லை. அவர்களுக்கு இந்தக் கல்விக் கூடங்கள் எல்லாம் இடையூறுகளாகக் கூட அமையலாம். அவர்களுக்கு இருக்கிற

[13th February 1968] [திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

அப்படிப்பட்டவர்களின் ஆராய்ச்சிக்குத் தேவை ஏற்படும்போது அவர்கள் ஆங்கில மொழி மட்டுமல்ல, பிரஞ்சு, ரஷ்யன், ஜர்மனிய மொழிகளை எல்லாம் படிக்கிறார்கள். பழைய மாணவர்கள் எத்தனை பேரை பார்க்கிறோம். பெங்களூர் சென்று 'இந்தியன் இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் சயன்ஸ்க்கு போய் லைப்ரரி பக்கம் போய் பாருங்கள். அங்கு பல மாணவர்கள் பிரஞ்சு கற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். நீங்கள் ஏன் பிரஞ்சு படிக்கிறீர்கள் என்றால், அப்போது தானே அந்த 'Research' அங்கு எவ்வளவு தூரம் போயிருக்கிறது என்று தெரிந்து கொண்டு அதற்குமேற்கொண்டு நாங்கள் படிக்க முடியும். ஆகவே பிரஞ்சு படிக்கிறோம், ரஷ்யன் படிக்கிறோம் ஜர்மனி மொழி படிக்கிறோம் என்று கூறுகிறார்கள். அந்த மாதிரி மிகவும் ஆற்றல் படைத்த மாணவர்கள் அவர்கள். அதற்காக எல்லா மாணவர்களும் ஆங்கிலம் மூலம் விஞ்ஞானம் படிக்க வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்படக் கூடாது என்று நான் வாதாடுகிறேன்.

அம்மாதிரியாக மிகவும் ஆற்றல் படைத்த மாணவர்களுக்காக எல்லா மாணவர்களையும் ஆங்கிலத்தை படிக்கவேண்டுமென்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தக்கூடாது என்று வேண்டுகிறேன். சீராக செல்லக்கூடிய நம்முடைய அரசின் காலை நாமே தட்டிவிடக் கூடாது. அவர்களை பின் தோக்கி செல்லவிடக்கூடாது. அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்து கல்வி குழுக்கள் எல்லாம் இந்த கொள்கையை பாராட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வார்த்தைகள் இல்லை, புத்தகங்கள் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. முதலில் கொள்கையை ஏற்றும் கொள்ளுங்கள். வார்த்தைகள், புத்தகங்கள் இல்லை என்ற சாக்குப் போக்கைச் சொல்லி இப்பொழுதுள்ள நிலைமையே நீடிக்க வேண்டும் என்றால், நான் அதை எதிர்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சிலர் இன்னும் சொல்கிறார்கள். ஆங்கில வார்த்தைகளை அப்படியே வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று. வேண்டுமென்று தேவைப்பட்டால் அப்படியும் வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் அர்த்தம் உள்ள தமிழ் வார்த்தைகள் இருக்கும்போது அரைநிட்டுவிட்டு ஆங்கிலத்தை வைத்துக் கொள்ள வேண்டாம். உதாரணமாக தொடுகோடு, வெட்டுக்கோடு என்று சொல்லவேண்டுமென்றால் இரண்டு கோடுகளைப் போட்டு மாணவர்களுக்கு காட்டினால் அதுபற்றி விவரித்துக் கூற வேண்டியதில்லை. பார்த்த மாத்நிரத்தில் அது தொடுகின்றது இது வெட்டுகின்றது என்று நன்றாக புரிந்து கொள்ளலாம். அவைகள் வாழ்நாள் முழுவதும் எப்படிப்பட்ட கோடு என்பதை உணர்ந்து கொள்ளக் கூடும். இதை ஆங்கிலத்தில் இது 'Tangent' என்றும், இது 'Slant' என்றும் சொல்லவேண்டுமானால் வெட்டுவதை தொடுகின்ற கோடு என்றும் அல்லது தொடுகின்றதை வெட்டுகின்ற கோடு என்றும் மாற்றி சொல்லி, தெரியாமல் மாணவர்கள் முழிக்கிறார்கள். பல உதாரணங்கள் என்னுடைய சிறிய அனுபவத்தில் நான் சொல்ல முடியும். ஆனால் இப்பெரும் சபையின் நேரத்தை வீணாக்க விரும்பவில்லை. ஒரு மாணவனை வட்டத்தின் மையம் பற்றி ஆங்கிலத்தில் கேட்டபோது that point is the centre of the circle என்று சொல்கிறான்.

[திரு. எம். ராஜாஅய்யர்] [13th February 1968]

அதற்கு முந்திய வாக்கியத்தில் வட்டம் என்ன என்பது பற்றி ஆங்கிலத்தில் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. "The course of point equidistant from a fixed point" என்று. அடுத்து "that point is called the centre of the circle" என்று கூறப்படுகிறது. முதல் வாக்கியத்தை விட்டு விட்டு இரண்டாவதை மட்டிலும் கூறினால் அது அபத்தமான விடையாகும். இன்று மாணவர்களை கேட்கிறேன். வட்டத்தின் மையம் என்ன என்று கேட்டால், "அந்த புள்ளிதான் வட்டமையம்" என்று ஒரு மாணவனும் கூறமாட்டான். ஏனெனில் "அந்த புள்ளி" என்றால் "எந்த புள்ளி" என்ற எண்ணம் தோன்றும், மாணவர்கள் ஆங்கில மொழியில் படிக்கும்போது அடையும் கஷ்டத்தைப் பார்க்கிறேன். தங்களுடைய தாய்மொழியில் படிக்கக்கூடிய மாணவர்கள் அவ்வளவு வேகத்தில் முன்னேறுகிறார்கள் என்பதையும் பார்க்கிறேன். ஆகையினால் தாய்மொழி மூலம் கல்வி கற்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையை மாற்றக்கூடாது என்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இரண்டாவதாக ஆங்கில மொழியை கட்டாயமாக எல்லோரும் படிக்க வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்துகிறேன். ஆனால் இன்று மொழிகள் சம்பந்தப்பட்ட வரை ஒரு பள்ளியில் எத்தனை மொழிகளை மாணவர்கள் விரும்பிப் படிக்க விரும்புகிறார்களோ அதையெல்லாம் படிக்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் இன்று இந்தி மொழி படிக்க வசதி செய்து கொடுக்க முடியுமா என்றால் இன்றிருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில், கொந்தளிப்பில், வெறுப்பில், முடியாது. என்னை ஒரு பெற்றோர் கேட்டார். "நான் ஒரு பெற்றோர். என்னுடைய பையன் இந்தி படிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன் உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடுத்து ஜீவாதார உரிமைப்படி 'ரிட்' போட்டு நான் இப்போதிருக்கக்கூடிய அமைப்பை தகர்த்து எறிய உரிமை இல்லையா" என்று கேட்டார். நான் சொன்னேன், "நீதிமன்றத்தில் நீங்கள் அவர்களுடைய ஜட்ஜ்மெண்டை வாங்கலாம். அதை கண்ணாடி போட்டு மாட்டி வைக்கலாம். அதைப் பார்த்து பயந்து படிக்க எந்த மாணவன் தயாராக இருக்கிறான்?" என்று மொழியைப் படிக்க எதிர்ப்பு இருக்கிறது என்றால் அதைப் படித்துத்தான் நீரவேண்டுமென்ற விதியை கொஞ்சம் ஒத்திப் போடவேண்டும். இந்த அரசு இந்தி போதிக்கப்படக்கூடாது என்று கூறினும் ஏழை இந்தி ஆசிரியர்களை வெளியேற்றிவிடுங்கள் என்று சொல்லவில்லை. இந்தி ஆசிரியர்கள் பள்ளிகளில் இருக்கும்வரை என்றாவது ஒருநாள் 10 அல்லது 15 ஆண்டுகள் கழித்து ஒருசில மாணவர்கள் சேர்ந்து வேறு ஒரு மொழியைப் படிக்க விரும்பிக் கேட்டால் அப்போது அதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். இந்த இந்தி ஆசிரியர்களுள் வருங்கால நிலைமையைப் பற்றி கேள்வி நேரத்தின் போது கேட்டேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது முழுத் தகுதியில்லாதவர்கள் வெளியே அனுப்பப்படுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதை நன்றாக ஆராயவேண்டுமென்று விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில், ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 120 ஆசிரியர்களை தகுதியற்றவர்கள் என்று முடிவு செய்து டிஸ்டிரிக்ட் ஆபிசரிடமிருந்து ஒரு திட்டம்

[13th February 1968] [திரு. எம். ராஜாஅய்யர்]

கொண்டுவரப்படுகிறது என்று அறிந்து வருந்துகிறேன். இந்தி போதித்த ஆசிரியர்கள் நேற்றுவரை இந்தி சொல்லிக்கொடுத்து வந்தவர்களை தகுதியற்றவர்கள் ஆக்கி வெளியே அனுப்பினிட வேண்டாம் என்று இந்த அரசை மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களில் சிலர் பி.ஏ. பாஸ் பண்ணியவர்கள். பி.டி. கோர்ஸ் டிரெயினிங் படிக்காமல் தகுதியற்றவர்களாக இருக்கலாம். அவர்களை பி.டி. ஆசிரியர்களாகவே கருதலாம், இவர்கள் எல்லோரும் மொழி போதிக்கும் பயிற்சியைப் பெற்றவர்களாகும். ஒரு மொழியை போதிப்பதில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் வேறு மொழியில் பயிற்சிக்காக மூன்று மாதம் டிரெயினிங் கொடுத்து, இவர்களை தமிழ் ஆசிரியர்களாக நீங்கள் நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தலைவரவர்களே, மற்றொரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். அடுத்த ஆண்டு இந்த டிரெயினிங் பள்ளிகள், அதாவது சீனியர் பேசிக் ஜூனியர் பேசிக் இவைகளில் எல்லாம் மாணவர்களை பொறுக்கும் முறை வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்று இருக்கும் ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கையைப் பாருங்கள். டிரெயினிங் படித்து வந்த ஆசிரியர்களில் வேலை இல்லாமல் எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள்? எவ்வளவு ஆசிரியர்கள் ஓய்வு பெறுகிறார்கள்? எவ்வளவு வேகமாக கல்வி வளர்கிறது? தேவைக்கு மேல் எத்தனை ஆசிரியர்கள் அதிகமாக பன்மடங்கு இருக்கிறார்கள். டிரெயினிங் பள்ளிகளில் மேலும் மாணவர்களை ஆசிரியர் பயிற்சிக்கு எடுக்காதவாறு இந்த இந்தி ஆசிரியர்களுக்கு தமிழ் போதிக்கக் கூடிய மொழிப் பயிற்சி கொடுத்து மொழி ஆசிரியர்களாக இவர்களை அமர்த்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்த மொழி சிக்கலில் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடியது சமஸ்கிருதம் அராபிக் ஆகிய இரண்டு மொழிகளாகும். இரண்டும் மிகவும் புராதன மொழியாகும். அதில் உள்ள இலக்கியங்கள் உலகம் எல்லாம் போற்றக்கூடியது. அதை போதிப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப் போதிக்கும் பள்ளிகள் மிகவும் குறைவு. முன்பொருமுறை கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்போது 159 பிள்ளைகள்தான் வடமொழியை 10, 11-வது வகுப்பில் விருப்பப்பாடமாகப் படிக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் பல பள்ளிகளில் இல்லை. மொத்தம் 100 பள்ளிகள் இருக்கலாம். நமது மாநிலத்திலுள்ள பள்ளிகளில் சமஸ்கிருதம், அராபிக், உருது ஆகியவை போதிக்கும் ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள் ஆகவே மாணவர்களை 6-வது வகுப்பி் விருந்து இவைகளை விரும்புகிறவர்கள் படிக்குமாறு செய்ய வேண்டும். கிராப்ட் போன்றவைகளுக்கு நான்கு பிரியடுகள் இருக்கிறது. அவைகளில் கொஞ்சம் குறைத்து இது போன்ற மொழிகளை நமது மாநிலத்தில் இருக்குமாறு செய்ய வேண்டுமென்று நான் விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழை வளர்க்கும் அரசு தமிழ் ஆசிரியர்கள்பால் ஒரு மாற்றத்தாய் மனப்பான்மை கொண்டு உள்ளது என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சொல்லும் இடங்களிலெல்லாம் கேட்கிறேன். ஒரு கல்லூரி

[13th February 1968]

ஆரம்பிக்கப்பட்டு, இரண்டாவது கிரேடுக்கு கல்லூரி முதல் கிரேடு கல்லூரியாக்கப்பட்டால் அங்கு கட்டாயமாகப் பொருளாதாரப் பேராசிரியர், மற்றப் பேராசிரியர்கள் தேவையென்று பல்கலைக் கழகம் வலியுறுத்துவதாகவும், ஆனால் தமிழ் பேராசிரியர்களைப் பொறுத்தவரை "may be appointed" என்று போட்டிருப்பதாகவும் நான் அறிகிறேன். "shall and may" என்ற பாகுபாடு இருந்துதான் தீரவேண்டுமா? "There should be a professor for English, for Mathematics, for Economics" என்று எல்லாம் இருக்கிறது. தமிழ் பேராசிரியர்கள் என்றால் இருக்கலாம் என்று இருக்கிறது. நமது அரசுக் கல்லூரிகளில் எங்கெங்கு ஆங்கில பேராசிரியர்கள் இருக்கிறார்களோ அதற்கொப்ப தமிழ் பேராசிரியர்கள் இருக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு போடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

DR. A. LAKSHIMANASWAMY MUDALIAR: The University insists that there should be a Professor of Tamil in all Colleges teaching Tamil.

THIRU M. RAJAH IYER: I am very happy to hear that, Sir. In fact, my intention was to provoke the Vice-Chancellor, so as to learn the truth.

Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar: All I wish to mention is a fact and not a controversy.

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: I am glad to learn that truth, Sir. எனக்குத் தெரிந்தவரையில் ஒருசில கல்லூரிகளில் இவ்வாறு இருப்பதாகத் தெரிந்தது. அந்தக் கல்லூரிகளில் தமிழ் பேராசிரியர்களாக இருந்து இப்போது அஸிஸ்டென்ட் பிரபொஸர்களாக பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறபடியால் அதுவும் திட்டவட்டமாக அரசாங்க கல்லூரிகளில் இருந்து வருவது எனக்குத் தெரியும். அந்தக் குற்றத்தை பல்கலைக் கழகத்தின் மீது இதுவரை சுமத்தி வந்தார்கள். ஆனால் இப்போது அது பல்கலைக் கழகத்தின் குற்றமல்ல என்று திட்ட வட்டமாகத் தெரிகிறது. இப்போது அது அரசாங்கத்தின் குறை என்று தெரிந்துவிட்டபடியால் இந்த பிரச்சனை ஒரு நொடியில் தீர்ந்துவிடும் என்று கருதுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய எல்லாவற்றையும் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தலைவர் அவர்களே! நம் முன்னால் இருக்கக்கூடிய ஒரு பிரச்சனை மாவட்ட கழகப் பள்ளிகளையும், அரசாங்கப் பள்ளிகளையும் இணைக்கும் ஒரு பிரச்சனையாகும். 1-4-1968 முதல் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் பள்ளிகள் எல்லாம் அரசாங்கப் பள்ளிகளாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட இருக்கின்றன. இந்தப் பள்ளிகளில் பணிபுரிகின்ற ஆசிரியர்களுக்கு எவ்விதக் குறைபாடும் இருக்காது என்று கூறினார்கள். நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புவதெல்லாம், எந்த மாறுதல் செய்தாலும் அதனாலே இருக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு எந்த விதமான குறையும் ஏற்படக் கூடாது. இந்த அடிப்படைக் கொள்கையை அரசு ஏற்றுக் கொள்ளுமானால் அது ஒரு நல்ல பயர்ந்த முடிவாகவே இருக்கும் என்பதைக்கூற விரும்புகிறேன்.

[13th February 1968] [திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

நெருக்கடியான காலத்தில் நாம் வாழ்கிறோம். பள்ளிக் கூடங்களை மூடும்படியான ஒரு நிலை ஏற்படுகிறது. ஜனவரி மாதம் 13-ம் தேதியிலிருந்து பள்ளிகளெல்லாம் அடைக்கப்பட்ட வேண்டும் என்று அரசாங்கம் உத்திரவு இட்டது. அந்த அறிவிப்பு வானொலி மூலம் அறிவிக்கப்பட்டது. இந்தச் செய்தி அதிகார பூர்வமான ஒன்று ஆகும். அதிகார பூர்வமான செய்தியாக இருப்பதனால் தான் வானொலிக்கும் செய்தித்தாள்களுக்கும் கொடுக்கிறார்கள். இந்த அறிவிப்பைக் கேட்டு பல பள்ளிகள் அடைக்கப்பட்டன. அரசாங்க உத்திரவு எல்லா இடங்களுக்கும் போய் சேர வேண்டும் என்றால் அதிக கால தாமதம் ஆகத்தான் செய்யும். இந்த அறிவிப்பைக் கேட்டு இதையே அதிகார பூர்வமான உத்திரவாக எண்ணிச் சில பள்ளிகள் அடைக்கப்பட்டன. ஆனால் சிலர் இதை அதிகார பூர்வமானதாக ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தார்கள். இந்த உத்திரவு எல்லா ஊர்களுக்கும் செல்ல வேண்டும் என்றால் தபால் மூலம் மட்டும் அனுப்பினால் சிக்கிரத்தில் போய் சேராது. என்னுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த முதுகனத்தூர் பகுதிகளில் உள்ள பள்ளிகளுக்கு இந்த உத்திரவு போய் சேர வேண்டுமானால் தபால் மூலம் செல்கின்ற போது அதுவும் குராயிற்றுக்கிழமையாக இல்லாது இருந்து தபாலில் தாமதம் இல்லாமல் இருந்தால் தான் விரைவில் கிடைக்கும். அப்படியும் இரண்டொரு நாட்கள் சென்று விடும். இப்படி வானொலியில் அறிவிக்கப்பட்டதை அதிகார பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து ஆசிரியர் பள்ளியை மூடவில்லை. அதனால் மாணவர்கள் இதை எதிர்த்துப் பள்ளியை விட்டு வெளியேறி வருகிற நிலை ஏற்பட்டது. கடலாடி என்ற ஊரில் அந்தப் பள்ளியை மூடாத நிலை ஏற்பட்டது. அந்தப் பள்ளியை விட்டு வெளியே வந்த மாணவர்கள் அந்தப் பக்கமாக வந்த ஒரு புதிய பஸ்ஸை நொறுக்கி இருக்கிறார்கள். அந்த பஸ் அன்றைக்குத்தான் புதிதாக பொட்டிட்டு மாலை போடப்பட்டு வெளியே விடப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட நிலைகள் ஏற்படக் காரணமாகச் சிலர் இருந்து விடக்கூடாது. அதிகார பூர்வமான உத்திரவு வரவேண்டும் என்று இருக்காமல் வானொலியில் அறிவிப்பு வந்ததும் ஸ்தலத்தில் உள்ளவர்கள் தக்க முடிவெடுக்கும் உரிமை வேண்டும். தக்க நடவடிக்கை எடுக்கத் தடையாகவுள்ள தவறும் அதிகாரிகள் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு வேண்டிய உத்திரவு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்யப்படிக் கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

[13th February 1968]

VI. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. STATUTORY RULES AND ORDERS.

* 79. Notification issued with G.O. Ms. No. 1924, Public (Services-A), dated the 2nd September 1967, making an amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954 regarding the exclusion of Gazetted Lecturers in Agriculture, Rural Extension Training Centres from the Commission's purview. [Laid on the Table of the House under Section 120(5) of the Constitution of India.]

* 80. Notification issued with Memo. No. 65733-U1/67-2, Revenue, dated the 21st September 1967, making an amendment to the furnishing of Security by Officers and Servants Rules issued with Revenue Department Notification S.R.O. No. A. 1039 of 1961, dated 23rd September 1961, published at pages 1077-1078 of Part V of the Fort St. George Gazette, dated the 25th October 1961. [Laid on the Table of the House under Section 116(3) of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959).]

* 81. Notification issued with G.O. Ms. No. 1915, Revenue, dated the 3rd November 1967, making an amendment to the Revenue department Notification II-1 No. 725 of 1965, dated the 15th February 1965, published at pages 285-290 of Part II Section 1 of the Fort St. George Gazette, dated the 17th February 1965. [Laid on the Table of the House under Section 73(5) of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 26 of 1963).]

* 82. Notification issued with Government Memo. No. 51206-J2/67-6, Revenue, dated the 23rd October 1967, making an amendment to the Revenue Department Notification II-1 No. 2587 of 1966, dated the 9th June 1966, published at page 981 of Part II-Section 1 of the Fort St. George Gazette, dated the 22nd June 1966. [Laid on the Table of the House under Section 73(5) of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 26 of 1963).]

* 83. Notification issued with G.O. Ms. No. 1712, L.A., dated 20th September 1967, regarding the division of wards and reservation of seats in the Kuzhithurai Municipality. [Laid on the Table of the House under Section 304(d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

B. REPORTS, NOTIFICATION AND OTHER PAPERS.

† 8. Copy of D.O. No. 5169/E6/68-1, dated 27th January 1968 addressed to Prime Minister of India by the Chief Minister of Madras regarding the Language Resolution passed by the Madras Legislative Assembly.

* Laid on the Table of the House on 12th February 1968.

13th February 1968]

APPENDIX I.

(Vide answer to starred question No. 10 on page 10.)

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பின்வரும் ரயில் திட்டங்களை கீழ்க்காணும் வரிசை முறையில் நிறைவேற்றமாறு 1965, செப்டம்பர் திங்களில் மத்திய அரசுக்குப் பரிவுரை செய்யப் பட்டுள்ளது :—

1. சென்னை-அரக்கோணம், சென்னை-கும்மிடிப்பூண்டி இருப்புப்பாதையில் மின்சார ரயில்கள் விட ஏற்பாடுகள் செய்தல்.

2. செலத்திலிருந்து கரூர் வழியாக திண்டுக்கல்லுக்கு பிராட்கேஜ் (Broad gauge) இருப்புப்பாதை ஒன்றைப் புதிதாக அமைத்தல் திண்டுக்கல்லிலிருந்து மதுரை வழியாகத் தூத்துக்குடி செல்லும் இருப்புப்பாதையை பிராட்கேஜ் இருப்புப் பாதையாக மாற்றுவதல்; இதில் மணியாச்சியிலிருந்து திருநெல் வேலிக்குச் செல்கிற இணைப்பும் அடங்கும்.

3. திருநெல்வேலியிலிருந்து நாகர்கோவில் வழியாகத் திருவனந்தபுரத்திற்கு (நாகர்கோவிலிருந்து கன்னியாகுமரிக்கு ஒரு கிளைப்பாதையுடன்) பிராட்கேஜ் இருப்புப்பாதை ஒன்றைப் புதிதாக அமைத்தல்.

4. திருச்சிராப்பள்ளிக்கும் விழுப்புரத்திற்கும் இடையில் உள்ள குறுக்குவழி இருப்புப் பாதையை பிராட்கேஜ் இருப்புப் பாதையாக மாற்றியமைத்தல்; விழுப்புரத்திலிருந்து செங்கற் பட்டிற்கு கூடுதலாக பிராட்கேஜ் இருப்புப்பாதை ஒன்றை அமைத்தல் அரக்கோணத்திற்கும் செங்கற்பட்டிற்கும் இடையே உள்ள இருப்புப் பாதையை பிராட்கேஜ் பாதையாக மாற்றியமைத்தல்.

நான்காவது திட்டக் காலத்தில் கீழ்க்காணும் பாதைகளை அமைப்பது குறித்து ஆய்வு வேலைகளை மேற்கொள்ளும்படி இந்திய அரசுக்குப் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது :—

1. சின்னசேலம்—செங்கற்பட்டு

2. தேனி—கடலூர்.

3. மாணாதுரை—தூத்துக்குடி.

4. திருப்பத்தாருக்கும் கிருஷ்ணகிரிக்கும் இடையில் எடுத்து விட்ட இருப்புப்பாதையை மீண்டும் அமைத்தல்.

5. தஞ்சாவூர்—பட்டுக்கோட்டை.

6. கோயம்புத்தூர்—சாமராஜநகர்.

7. கும்பகோணம்—நீடாமங்கலம்.

8. மன்னார்குடி—திருத்துறைப்பூண்டி.

9. தூத்துக்குடி—திருச்செந்தூர்.

10. திருச்செந்தூர்—கன்னியாகுமரி.

11. சென்னை மாநகரைச் சுற்றிச் செல்கிற வட்ட ரயில் பாதை (Circular Railway for Madras City).

[13th February 1968]

APPENDIX II.

(Vide answer to Starred Question No. 11 on page 12)

Statement showing the various by-pass schemes proposed in Madras state.

Serial number	High way number.	Place of by-pass.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)
<i>National Highways.</i>			
1	45	Madras City ..	The Land acquisition for this by-pass road was approved during Third Plan but was subsequently deferred by Government of India for want of funds.
2	4	Poonamallee ..	Estimate for Land Acquisition only has been sanctioned and Land Acquisition proceedings are pending.
3	4	Sriperumbudur ..	Estimate for Land Acquisition has been sanctioned and Land acquisition is in progress.
4	5	Red Hills ..	Derequisitioning of lands by the defence department is awaited.
5	46	Ranipet and Arcot.	Alignment approved by Government of India. Land acquisition Estimate has not been sanctioned due to want of funds.
6	46	Visharam	Land acquisition has been sanctioned by Government of India and Land acquisition proceedings are in progress.
7	7	Virudhunagar ..	Land Acquisition has been completed. Proposals for taking up the formation have been sent to Government of India for approval.
8	7	Koilpatti	Land Acquisition only has been sanctioned, and land acquisition proceedings are in progress.
9	7	Tirunelveli	Work has not yet been approved by Government of India.
10	49	Manamadurai ..	Land Acquisition completed. Formation work has not yet been approved by Government of India.
11	49	Parthibanur ..	Land acquisition completed; formation work has not yet been approved by Government of India.

13th February 1968]

Serial number.	High way number.	Place of bypass.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)
12	49	Ramanathapuram ..	Alignment has not yet been taken up due to non-approval of Government of India.
13	45 & 7	Dindigul	The cost of formation is inclusive of Land acquisition also. Land acquisition is in progress.
14	7	Hosur	Land acquisition has been sanctioned and is in progress.
15	7	182/5-8 of National Highway-BCC Road	Formation of by-pass is in progress.
16	7	180/3-6 of BCC Road.	Land acquisition has been completed.
17	5	Eliminating the level crossings at mile 26/0 and 29/2 of National Highway 5 near Gummudi-poondi.	Land acquisition is in progress.
18	49	By-pass at mile 1/8 to 3/0 at Madurai Dhanuskodi road.	Alignment has not yet been fixed and work is proposed to be deferred.
19	46	Vaniambadi ..	Land acquisition has been provisionally sanctioned. Revised estimate is to be sanctioned.
20	46	Vellore.	Land acquisition has not yet been sanctioned due to want of funds.
21		Forming by-pass road from Customs House to 5/1 of G. M. T. road by-passing Basin Bridge and Viyasarbadi.	The work has been deferred for the present.
22		Srivilliputhur by-pass.	Land acquisition is in progress.
23		Forming a by-pass from mile 0/0 to 0/7 in Tiruchirappalli — Coimbatore road.	Land acquisition is in progress.
24		Forming ring road on western portion of Coimbatore Town outside the built-up area.	Provision is proposed to be made in the State Fourth Five-Year Plan.

[13th February 1968]

Serial number.	High way by number.	Place of pass.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)
25		Bypass road to Salem town from mile 3/4 of Salem-Cuddalore road to meet mile 232/1 of N. H. 47 for giving access to Salem Iron quarry.	Provision is proposed to be made in the State Fourth Five Year Plan.
26		Forming bypass in Erode joining Erode Muthur road and Erode—Karur road.	Do.
27		By-pass to Tiruvellore town branching at mile 29/3 of Madras Tiruvellore. road and to meet at mile 28/3 of Tirumuzhi-Satyavedu road.	Do.
28		Kariamangalam by-pass in Dharma-puri district from mile 173/7 to 175/7 of National Highways 7.	The estimated cost of work is Rs. 3.15 lakhs including land Acquisition and formation. Land acquisition has been completed. Formation work will be taken up shortly.

APPENDIX III.

(Vide Item V on page 24)

Address by Sardar Ujjal Singh, Governor of Madras, to the Members of the Madras Legislative Assembly and the Madras Legislative Council assembled together at the Assembly Chamber, Fort. St. George, at 11 a.m. on Saturday, the 10th February 1968.

Hon'ble Members of the Legislature,

It is again my pleasant privilege to welcome you to this new session of the Legislature. While congratulating you all on your record of work so far, I should share with you a sense of satisfaction that in the year which has just gone by, amidst all the political turmoil and instability witnessed in several parts of our country, this State has been able to reap the benefits of a stable and close-knit Government, supported by a sound and efficient administrative machinery. The manner in which different ranks of public servants have adjusted themselves to the new situation created by transfer of power from one political party to another, testifies to the political neutrality and professional competence of our civil service. This undoubtedly augurs well for the success of parliamentary form of democracy in our State.

13th February 1968]

2. Such success is indeed to be expected in a land which has rich traditions of culture and civilisation dating back to pre-historic times. Tamilnad had an opportunity recently to have a glimpse of this glorious past when the Second World Conference on Tamil Studies was inaugurated by our revered President Dr. Zakir Husain in the City amidst scenes of unprecedented public enthusiasm and mass participation. The discussions at the Conference in which scholars and savants from different parts of the world participated have shown how Tamil is rich and flexible enough to be fashioned into an instrument of modern thought. The many faceted achievements of the Tamil-speaking people in the realms of poetry and philosophy, art and architecture, which were highlighted during the celebrations connected with the conference should have kindled in all our people a genuine sense of pride in their past and an abiding faith in their future amidst all their present difficulties.

3. The World Conference on Tamil Studies has given proof that language has a powerful appeal and that statesmanship demands that the love and affection which people have for their respective languages should be respected. India is a vast mosaic of different languages, cultures and civilisation and it is necessary to foster a climate in which different languages and cultures can flourish in amity and realise their full potential. Every linguistic group should have the satisfaction that it has equal rights and privileges with other linguistic groups and will be enabled to play its full role in shaping national affairs. My Government are of the view that if domination by one linguistic region over the other linguistic regions is to be avoided, Tamil and other national languages should be adopted as the official languages of the Union and that to this end, the Constitution should be suitably amended. Till amendment of the Constitution in these specific terms is made, English should continue as the official language of the Union. The Official Languages (Amendment) Act, 1967, recently passed by Parliament runs counter to this basic objective of assuring the several national languages of this vast country their due place of honour. It has also been admitted that the resolution on language policy passed simultaneously with the Official Languages (Amendment) Act, has placed the non-Hindi regions under a special disadvantage by casting on their people unequal burdens. Following the lead given by my Government, this Assembly has recently resolved that the Union Government should immediately suspend the operation of the resolution on language policy passed by Parliament. My Government will urge the Union Government to convene a high level conference of leaders of political parties, to re-examine the language problem and devise measures for removal of the hardship caused by the language resolution passed.

4. The Government have already taken steps to implement the decision of the Legislative Assembly that Tamil and English should alone be taught in all the schools in the State. The clear

[13th February 1968]

definition of policy of this Government on the language issue and its endorsement by the Legislative Assembly should give the student community the confidence that their interests will be zealously safeguarded and that there is no need for them to have recourse to any agitation. I have no doubt that students will now concentrate on studies and utilise their opportunities for becoming useful citizens. In formulating their policy, Government have had the benefit of valuable suggestions offered by scholars and leaders of the teaching profession like Vice-Chancellors of Universities. The decision to change over to Tamil as medium of instruction at the university level need cause no apprehension that the present standards in regard to English will be allowed to deteriorate. Government are fully aware of the importance of English in our curriculum and will take appropriate measures in consultation with educationists and universities for ensuring that the present standards of instruction and attainment in the English language are in fact improved upon.

5. The language problem is in a sense part of the bigger problem of evolving a truly co-operative federal polity, in which the States representing different cultures and ways of life are assured of their rightful place. The serious imbalance in distribution of resources, in relation to responsibilities as between Centre and the States, has distorted the healthy relationship which should exist between the Centre and the constituent units in a large federation. True federalism means that the Centre as well as the units, should have adequate resources for the discharge of their respective responsibilities, and that discretionary loans and grants from the Centre in respect of matters falling constitutionally within the competence of the States should play only a peripheral role. Till recently, we had at least the consolation that discretionary Central assistance was steadily rising from year to year, thus enabling the States to meet the needs of the people in a larger measure than would otherwise have been possible. But in the last two years, this trend has been reversed and Central assistance to the States, far from registering any growth, has in fact come down. The obligations of the States, in regard to repayment of interest and loans given by the Central Government in the past, have however increased appreciably with the result that the net Central assistance to the States for purposes of economic development is far less than in previous years. In terms of the Constitution, the States do not have adequate independent resources of their own. The transfer of resources from Centre to States on a statutory and non-statutory basis has also fallen short of needs, particularly in the last two years, thus disturbing the even tenor of progress in spheres for which the States are responsible. It is the firm view of my Government that in the light of the experience of the last fifteen years, a high level review of the provisions of the Constitution dealing with the delimitation of resources and powers as between the Centre and the States is essential. Such a review will obviously take a little time and the scope of the review will have

[13th February 1968]

to be defined with care in consultation with all concerned. Meanwhile, it is possible to meet at least partially the points of view of the States, if the terms of reference of the Finance Commission could be enlarged to take care of the more pressing needs of the States. Article 280 (3) (c) of the Constitution clothes the President with powers to refer to the Finance Commission any matter in the interests of sound finance and is thus broad enough to permit a study in depth by the Finance Commission of the difficulties of the States in regard to such matters as repayment of loans. In the wake of the decision of the Planning Commission to have the Fourth Plan effective only from 1969-70, it is necessary to have a new Finance Commission to consider afresh the needs of the States, particularly in regard to committed expenditure, and frame an award which will be co-terminous with the new Fourth Plan. In the past the terms of reference of the Finance Commission have been settled by the Central Government unilaterally without any reference to the States. The spirit of the federal Constitution and the new political set up in the country in which Governments belonging to different political parties are in power at the Centre and in the States, alike demand that the terms of reference of the new Finance Commission should be settled in full consultation with the States. My Government hope that the Government of India will initiate action for such consultation and settle the terms of reference of the new Finance Commission in the light of the views expressed by State Governments.

6. It is only when the requirements of the States in regard to committed expenditure are properly assessed through a new Finance Commission and fully provided for through statutory devolution, it will be possible for the States to look with confidence to the new Fourth Plan. We have till then to function within the framework of annual plans, taking care to see however that there is no serious setback in the tempo of development and that the projects already under way are brought to fruition quickly.

7. The House will recall that, keeping these objectives in view, we had presented along with the regular Budget for 1967-68, a plan of the order of Rs. 85.28 crores. Modest as this outlay was in relation to our performance last year, the Planning Commission still wanted us to restrict the outlay on the plan for the current year to Rs. 77.28 crores on the basis of its assessment of our resources. While we took steps to restrict the expenditure under certain heads of development with reference to the considerably smaller allocations indicated by the Planning Commission, we recognised that it will not be possible to keep the plan within the limits indicated by the Planning Commission without seriously jeopardising the minimum rate of progress needed in vital sectors like minor irrigation, agricultural production and power. The State Government have therefore adhered, by and large, to the plan as drawn up by them, while pressing

[13th February 1968]

the Central Government at the same time for increased assistance. Though the Central Government have not agreed to any step up in their assistance for the plan for the current year, the House should be glad to note that the State hopes to fulfill a plan of the order of Rs. 88 crores for the current year. The increase in outlays over the level initially contemplated has occurred largely under productive sectors like minor irrigation, fisheries and power. The House should in particular be glad to note that the outlay on rural electrification has been stepped up from Rs. 6 crores to Rs. 7.5 crores in the current year.

8. The fulfilment of a bigger plan, without being matched by additional Central assistance, will naturally deplete our resources and add to our difficulties next year. Government will have a fuller opportunity to place these difficulties before the House when the Budget Estimates for 1968-69 are presented. The difficulties which this State, along with many others, face in fulfilment of developmental programmes will abate in some measure only when there is greater transfer of resources in terms of the award of the new Finance Commission expected to be appointed shortly.

9. The emphasis in the current year's plan has been on agricultural production, for this Government are convinced that it is the neglect of agricultural production in earlier plans that has been at the root of all our present economic ills. The two principal planks in Government's campaign for stepping up agricultural production in the current year have been the promotion of cultivation of the high yielding variety, ADT-27, over large areas in all parts of the State and the conversion of a significant area under single crop into double crop lands. The House should be glad to note that a great measure of success has been achieved in respect of both these programmes. About 8.65 lakhs of acres have been cultivated with high yielding varieties of paddy in the State in the first season. An additional extent of 4.5 lakhs of acres is expected to come under high yielding varieties of paddy in the Navarai seasons, apart from about fifty-seven thousand acres to be brought under hybrid millets. ADT-27 has given consistently high yields in almost all areas, particularly in Thanjavur, where an average yield of one tonne of rice (1,600 Kilograms of paddy) per acre has been reported. A total extent of nearly 3 lakhs of acres in the State has been converted into double crop paddy lands in the current year. As the House is aware, in Thanjavur district, this programme of double cropping took the form of raising ADT-27 in the regular Samba season in a large area of traditionally single crop land, the bulk of which was expected to raise a second Thaladi crop later. Though there has been some shortfall in performance in relation to target, it is still gratifying to learn that about 2 lakhs of acres of traditional Samba in the district had been brought under ADT-27 first and under a second crop later. I have no doubt that the House will join me in commending the achievements of the farmers of

[13th February 1968]

Thanjavur district and the services of our staff at all levels who assisted them in these tasks. Agricultural seminars held in all districts in which farmers, legislators and officials of Government participated have played an important part in enlisting the enlightened co-operation of the agriculturists in programmes for stepping up food production. If the present tempo is kept up, we may reasonably look forward to the conversion of still larger areas from single crop to double crop in the years to come.

10. The Government are aware that this process of conversion of single crop to double crop lands in Thanjavur delta will call for a large scale programme of extension of power for filter-point tube wells and other subsidiary sources of irrigation. The experience in the last two or three years has shown that cultivation even in the Cauvery delta is subject to the vagaries of nature. If poor storage in irrigation reservoirs arising from deficiencies in rainfall in catchment areas is not to retard production, we should place greater reliance on lift irrigation even in delta areas. It is with a view to promote lift irrigation on a larger scale in Thanjavur district that Government decided on taking over the three private electricity undertakings functioning in the district. The House should be glad to know that we have already issued notices for taking over these undertakings which will vest in the Government in the early part of the next financial year.

11. Our efforts at augmenting agricultural production in the current year would have met with even greater success but for the fact that seasonal conditions have not been as uniformly good as we would have liked them to be. The South-West monsoon set in rather late and water could be let down for irrigation from Mettur only in the first week of July. Even so, the short-term Kuruvai and Kar paddy crops were successful. But lack of adequate storage in the Mettur reservoir has led to a situation in which even with the most judicious management of the water available, we cannot meet the needs of the Thaladi crop in full. Departmental pumpsets are being pressed into service on a large-scale to save as much of the Thaladi crop as possible. Poor rainfall has affected agricultural operations in the Lower Bhavani Project area where no water could be let down for a second crop. The prospects for the Navarai crop in Chingleput and North Arcot districts are however normal. Even after making allowance for these adverse factors, we hope that the production of food-grains in 1967-68 will, in the aggregate, show a fair measure of increase over last year's figure.

12. I had occasion to refer in my last address to the difficulties in the supply of chemical fertilisers to farmers. The Government have kept a close watch over distribution and the Hon'ble Members will have noticed that the position in respect of supply of fertilisers, particularly for the high yielding varieties programme, has been far more satisfactory than in previous years. The quantity of fertilisers made available for normal programmes is however still inadequate and we hope that the Government

[18th February 1968]

of India will make available a large quantity next year for these programmes also. Our farmers are now very keen on the use of fertilisers and it is unfortunate that just when the value of fertilisers is being realised by the farmers, the Centre should have taken away the subsidy available on fertilisers. Among the various measures undertaken by Government for saving the crops in the current year, special mention should be made of the arrangements for aerial spraying of pesticides and insecticides on paddy crops in the districts of South Arcot, North Arcot, Chingleput, Coimbatore, Madurai, Ramanathapuram and Tirunelveli. Aerial spraying, on a scale not hitherto attempted, has enabled us to counter effectively attacks of pests and diseases over large areas in the current year.

13. The high yielding varieties programme and increase in consumption of fertilisers can produce results only when facilities for irrigation are assured. With the scope for further extension of irrigation under major and medium irrigation projects being limited, Government have laid emphasis on schemes for utilisation of sub-soil and ground water. It is only through massive programmes for sinking of surface wells, bore wells and filter-point tube-wells and further extension of power for lift irrigation, that we can bring about significant increase in agricultural production. Regarding that it will not be possible to push through such a programme within the limited resources available for the Plan, we moved the Government of India for special assistance of the order of Rs. 20 crores. It is a matter for regret that Government of India have not met our request even partially, though they should have realised that any additional outlays on minor irrigation programmes will be matched by additional production and will not therefore be inflationary. We have in the current year already energised nearly 42,000 pumpsets as against only about 30,000 in 1965-66 and about 33,000 in 1966-67. The total number of pumpsets energised so far is nearly 3.31 lakhs. Government have also endeavoured to meet the demands for loans for oil-engines and pumpsets and for sinking of new wells within the resources available. Government are now convinced that it will be possible to meet the needs of the farmers in a fuller measure, only if full advantage is taken of the funds made available by institutions such as Reserve Bank, Life Insurance Corporation, Agricultural Refinance Corporation and Commercial Banks for these programmes. Assistance from these institutions, cannot however be availed of directly by the Government, but can be routed only through the Central Land Mortgage Bank and Primary Land Mortgage Banks. Government are anxious that this State should not lose its legitimate share of institutional finance made available for agricultural development and to this end, a change of policy on the lines desired by the Government of India and the Planning Commission is called for. In the coming year, Government will route all assistance for sinking of new wells and installation of oil-engines and pumpsets through land mortgage banks. The

[18th February 1968]

Agro Industries Corporation which will soon start functioning with full complement of staff, will also concentrate on distribution of pumpsets and tractors on hire purchase terms. The State Government will, with matching assistance from the Government of India, subscribe to the debentures of the General Land Mortgage Bank on a larger scale than hitherto and ensure that the Central Land Mortgage Bank secures its legitimate share of the funds available from central financing agencies and commercial banks. Government are aware that this new pattern of financing of agricultural development programmes, calls for a considerable strengthening and streamlining of the co-operative machinery for processing applications for loans and propose to initiate action in this regard immediately so as to facilitate a smooth transition to the new arrangement from the commencement of the next financial year. Government hope that the co-operative organisation will also prepare itself to face the new challenge and will equip itself to serve the farmers, particularly the small farmers, more efficiently.

14. In my last address, I had referred to the Government's proposals to set up a committee to study the working of co-operative organisation in the State. The need for such a study has become all the greater, in the light of the present decision of Government to rely on institutional finances to a greater extent than hitherto. The Government have therefore decided to appoint a Committee with Thiru K. Santhanam as Chairman to review the working of the co-operative movement in our State and formulate proposals for its reform and reorganisation on sound lines. The Committee is in particular being requested to submit an interim report urgently on the need for changes in the provisions of the Act relating to elections to co-operative institutions and constitution of co-operative organisations. I have no doubt that the reform of the co-operative organisation on the basis of the recommendations to be made by this Committee, will enable the co-operative movement in our State to play a more fruitful role in building up our rural economy.

15. Apart from such resources as are made available by Government and the co-operative sector, it is necessary also to harness the resources of panchayats and panchayat unions for tasks of agricultural development. It is in this view that Government have already permitted Panchayat Union Councils to utilise their surplus funds for purchasing tractors and other agricultural implements to be made available on easy terms to the farmers. This has not merely served to supplement the provisions made by Government for these programmes, but has taken the facilities for use of improved implements to the very door-steps of the farmers. Government are also now examining how best the surplus funds of various temples can be utilised for effecting permanent improvements such as sinking of wells and installation of pumpsets in lands belonging to them. Such improvements will not only promote increased production which is direly needed by the community, but also assure higher incomes for the temples.

[13th February 1968]

16. While endeavouring to stimulate agricultural production, we should simultaneously ensure that the fruits of increased production are shared equitably by all participants in the process of production. We have, in particular, to take care to see that the interests of cultivating tenants are adequately safeguarded. The Government have decided to undertake legislation for providing a statutory record of tenancy rights. A Bill in this regard is now being drafted and will be introduced in the Legislature shortly. The record of tenancy rights, which we have in view, will assure fixity of tenure for the tenants and thus facilitate effective enforcement of land reform measures. It will also enable the ryots to secure credit on easy terms.

17. While increase in production is the only effective antidote for our difficulties on the food front, the Government have also recognised the importance of ensuring the smooth flow of supplies of foodgrains at fair prices so as to mitigate the hardship for vulnerable sections among our people. One of the earliest steps taken by this Government, after assuming office, was to intensify procurement of foodgrains with minimum hardship to the producers. Government's efforts in this regard have been successful as will be evident from the fact that even with the exemption from procurement of small farmers holding one acre and less, the quantity procured during 1967 was of the order of 8.5 lakhs tonnes as compared with 7.26 lakhs tonnes in 1966. We also took effective steps against smuggling of foodgrains across our borders and dealt severely with anti-social elements engaged in profiteering in foodgrains. The work of the Collectors and their staff in pushing through a programme of procurement of this order smoothly and efficiently is specially commendable. All these measures have enabled us to maintain uninterrupted supplies of foodgrains. The introduction of one-rupee-a-measure scheme in Madras City and Coimbatore, together with belt areas, at a cost of a little over Rs. 5 crores in the current year, has been a boon to the poor. There has also been a visible improvement in the availability of rice in open market which has brought about a significant reduction in the open market price of rice, thus providing considerable relief to the poorer sections of our society. While the State Government have done all that lies in their power to keep prices in check, it should be realised that the economic policies of the Central Government are primarily responsible for the present inflationary situation. In my last address, I had stressed that taking note of the widespread discontent among the people, the Centre should come forward in a big way to assist the States in implementing their policy of holding the prices, particularly of foodgrains. This plea has not evoked any response from the Centre. I would however like to reiterate the need for the Centre extending a measure of assistance to the States in their efforts to keep the prices of foodgrains and other essential articles at reasonable levels.

[13th February 1968]

18. The House will recall that the failure of agricultural production during the Third Plan period was one of the main causes for the setback in industrial sector also. The rise in prices of foodgrains and the consequent erosion in the purchasing power of the masses led to a serious decline in demand for industrial products, causing recession in many industries. This was further aggravated by the sharp cuts effected in developmental outlays in the last two years. The textile industry in this State, had in particular to pass through a very difficult phase. When this Government took office in March last, a few textile mills had closed down and many were on the verge of closure. Though it is primarily the responsibility of the Central Government to regulate and promote large scale industries, it is matter for regret that they did not come forward with any concrete proposals for dealing with the problems of these mills. The State Government, acting on their own, however took prompt steps to study the problem of "sick mills" through an Expert Committee under the Chairmanship of Dr. Lokanathan and on the basis of the report of the Expert Committee, evolved a scheme under which the mills were enabled to reopen with additional finance provided by the banks on the basis of guarantees extended by the State Government. Under this scheme, the State Government have extended guarantees in respect of 18 mills, which would otherwise have closed down throwing a large number of workers out of employment. The industrial recession also understandably led to strained relations between management and labour in many undertakings. In this difficult situation, while safeguarding the legitimate interests of labour, Government have generally endeavoured to bring about an amicable settlement between management and labour, so as to create a favourable climate for industrial development in our state. With improvement in agricultural production and liberalisation of bank credit, we hope that industrial production will soon pick up. Government are fully conscious that it is only through industrial expansion we can create adequate opportunities for employment for our skilled manpower and to this end, Government will provide all facilities for entrepreneurs who come forward to set up new industries or expand existing units. The State Government will also continue to press its case for a fair share of the investments by the Centre in major industrial projects. The Fourth Plan has been put off to 1969-70. The State Government would strongly urge that the Salem Steel Plant whose economic and technical feasibility has now been firmly established should definitely find a place in the new Fourth Plan.

19. The legislative programme in this session is not heavy. According to existing legal provisions, the electoral rolls of Assembly constituencies are adapted for holding elections to the Madras City Corporation, Municipalities and Panchayats in the State. Till 1966, there was an annual revision of electoral rolls of Assembly constituencies and hence an up-to-date electoral roll was always available for holding elections to local bodies. In

[19th February 1968]

terms of the amendments of the law governing the revision of electoral rolls of Assembly constituencies, a revision of electoral rolls will hereafter be necessary only before a general election or bye-election or when specially directed by the Election Commission. The Election Commission has stated that it is not prepared to take up revision of electoral rolls of Assembly constituencies for purposes of holding elections to local bodies. It is therefore necessary to take powers for ordering the preparation or revision of electoral rolls of local bodies by suitably amending the Acts governing the local bodies, viz., the Madras City Municipal Corporation Act, 1919, the Madras District Municipalities Act, 1920 and the Madras Panchayats Act, 1958. A Bill in this regard will be introduced in the current session of the Legislature.

20. The Government have increased the singlepoint tax on sugar-cane at the point of last purchase in the State, from 4 per cent to 7 per cent with effect from 25th January 1968. A notification under Section 59 (1) of the Madras General Sales Tax Act, 1951, has been issued for the purpose. A Bill replacing the notification will be introduced in the Legislature during the present session. Apart from this, the main business in this session, will of course, be the consideration of Supplementary Estimates for the current year and the Budget Estimates for 1968-69.

21. I take this opportunity of reminding the people of Tamilnad, both young and old, of the great future that lies ahead of them. I have no doubt that they all realise that for steady progress in all directions, peaceful atmosphere, disciplined behaviour, and hard work are essential. It shall be our endeavour to maintain and foster the healthy atmosphere conducive for the welfare and progress of all citizens of this great State irrespective of caste, creed, or language. I look forward with keen interest to our deliberations with the confidence that they will be carried on with the restraint and dignity for which this Legislature is justly renowned. All of us, whichever political party we may belong to are but imbued with the one objective of making our State an ideal one—one, in which as envisaged by the great saint Thiruvalluvar, 'hunger, disease, and aggression are not to be found'.

“உறுதியும், ஒப்பினியும், செறுபகையும் சேராதிவல்லது நாடு.”

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Wednesday, the 14th February 1968

The Mouee met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (The Hon. Thiru M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

MR. CHAIRMAN : Questions 16 to 22 are postponed, owing to the sudden engagement of the Hon. the Minister for Education with the Minister from Ceylon. Now we will take up question No. 23.

Free travel in Government Buses

* 23 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to allow Members of Legislature to travel free of charge in the Government Buses; and

(b) if so, the present stage of the proposal?

சர்க்கார் பஸ்ஸில் இலவச பயணம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:—

(அ) சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்களை சர்க்கார் பஸ்ஸில் கட்டணமில்லாமல் பிரயாணம் செய்ய அனுமதிக்கும் உத்தேச முண்டா?

(ஆ) ஆமெனில், அது எந்நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) இல்லை.

(ஆ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தலைவரவர்களே, சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் அடிக்கடி பல இடங்களுக்குப் போவதற்கு சரியான போக்குவரத்து வசதி இல்லாத காரணத்தால், சர்க்கார் பஸ்களில் ஏறிப் பிரயாணம் செய்வதற்கு சலுகை கொடுக்கப் படுமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, முதல் சலுகை கட்டணத்தோடு அளிக்கப்பட முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது.

[14th February 1968.]

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தலைவரவர்களே, அதைத்தான் நான் கேட்டேன். கட்டணம் இல்லாமல் கேட்கவில்லை. க்யூவில் நின்று பஸ்ஸில் ஏறவேண்டுமென்று அங்கே பஸ் நிலையத்தில் இருப்பவர்கள் சொல்வதால், ஒரு சர்க்குலர் அனுப்பி, முதல் சலுகை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, கூடுமானவரை முன்கூட்டியே தெரிவித்துவிட்டால், எம்.எல்.ஏ., எம்.எல்.சி.-க்களுக்கு அவர்கள் வருவதற்கு ஒரு மணி நேரத் திற்கு முன்வரை அவர்களுக்காக அந்த இடம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும். அதற்குள் அவர்கள் வராவிட்டாலும், அது பற்றிய தகவல் வராவிட்டாலும், வேறு யாருக்காகவாவது அந்த இடத்தைத் தருவது என்ற நிலைமை உருவாக்குவது என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்களுக்கு சரியாக இருக்கிறது. ஆனால் சென்னையில் டவுன் பஸ்களில் எம்.எல்.ஏ., எம்.எல்.சி. என்று அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியுமா?

Sothuparai, Kuppamparai Anicut Project

* 24. Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for works be pleased to state—

(a) the estimated cost for the Sothuparai, Kuppamparai Anicut Project, Periakulam Taluk Madurai District;

(b) the extent of land which will get irrigation facility by this dam; and

(c) whether the work on this Project will commence this year?

சோத்துப்பாறை, குப்பாம்பாறை அணைக்கட்டு திட்டம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:—

(அ) மதுரை ஜில்லா பெரியகுளம் சோத்துப்பாறை, குப்பாம்பாறை அணைக்கட்டு திட்டத்திற்கு எவ்வளவு செலவாகும் என மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது?

(ஆ) இந்த அணைக்கட்டிலிருந்து எத்தனை ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி கிடைக்கும்?

(இ) இந்த ஆண்டு அந்தத் திட்டம் சம்பந்தப்பட்ட வேலை துவக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) இத் திட்டத்திற்குத் தோராயமாக ரூ. 141.80 லட்சம் செலவாகுமென மதிப்பிடப் பட்டுள்ளது. தொடக்க நிலை அறிக்கையின் அடிப்படையில் இவ்வாறு மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

[14th February 1968]

(ஆ) முதல் போகப் பயிற் பருவத்தில் 5,314 ஏக்கரா பரப்பளவுக்கு பாசன வசதி உறுதிப்படும் எனவும், ஆயக்கட்டில் சேர்க்கப்பட்டு இதுவரை பாசன வசதியளிக்கப்படாதிருக்கும் 400 ஏக்கருக்கும் பாசன வசதியளிக்கப்படுமெனவும் எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. அதுமட்டுமன்றி, மொத்தப் பரப்பளவாகிய 5,714 ஏக்கராவில் இரண்டாம் போகப்பயிற்றுக்காக பாசன வசதி வழங்கப் படுமெனவும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

(இ) இத் திட்டம் இன்னும் மேற்பார்வைப் பொறியாளர், நிலையிலேயே ஆய்வில் உள்ளது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இந்தத் திட்டம் ஏற்கனவேயே சென்ற ஆண்டு வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. அதுபோல் சென்ற ஆண்டு எடுக்காமல் போன காரணம் புரியவில்லை. இப்போதாவது எடுக்கப்படுமா என்பதற்கு திட்டவட்டமான தேதி தெரியுமா என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அது மேற்பார்வை பொறியாளர் அளவில் இருக்கிறது. தலைமை பொறியாளரின் முடிவான அறிக்கை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அது வந்ததும் திட்டம் உடனடியாக மேற்கொள்ளப்படும்.

Dindigul-Karur Railway Line

* 25. Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether this broad-gauge line will be extended up to way line into broad-gauge;

(b) when this work will be started;

(c) whether this broad-gauge line will be extended up to Madurai?

திண்டுக்கல்-கரூர் ரயில்பாதை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:—

(அ) திண்டுக்கல்-கரூர் ரயில்பாதையை அகலப் பாதையாக (Broadgauge) போடப் போகிறார்களா?

(ஆ) இந்த வேலை எப்பொழுது ஆரம்பமாகும்?

(இ) இந்த அகலப்பாதை மதுரை வரை விஸ்தரிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ), (ஆ) & (இ) கருதி விருந்து மதுரைக்குத் திண்டுக்கல் வழியாக அகல ரயில் பாதை ஒன்றைப் புதிதாக அமைக்கும் பொருட்டு தொடக்கப் பொறியியல்—போக்குவரத்து ஆய்வுகளை நடத்த இந்திய அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இந்தப் பொறியியல்—போக்குவரத்து ஆய்வுப் பணிகள் தென் மண்டல ரயில்வே நிர்வாகத்தினால் மேற்கொள்ளப் பட்டு தற்போது நடந்தேறி வருகின்றன.

[14th February 1968.]

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டில் எத்தனை ரயில்பாதைகளை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் திட்டமிட்டிருக்கிறது? அது பற்றி மாநில அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, மேட்டுப் பாளையம்—உதகமண்டலம், மாயவரம்—தரங்கம்பாடி பேரலம்—காரைக்கால், மன்னார்குடி—நீடமங்கலம் ஆகிய ரயில் பாதைகளை அகற்றிவிடலாம் என்று மத்திய அரசு உத்தேசித்திருக்கிறது. இது பற்றி தஞ்சை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இடத்திலிருந்தும், நீலகிரி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலிருந்தும் விவரம் கேட்டிருக்கிறோம். எவ்வளவு வருமானம், போக்குவரத்து எப்படியிருக்கிறது என்ற விவரங்களை எல்லாம் கேட்டிருக்கிறோம். நீலகிரி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து அதற்கான அறிக்கை வந்துவிட்டது. அதைக்குறிப்பிட்டு மத்திய அரசிற்கு நீலகிரி—மேட்டுப்பாளையம்—உதகமண்டலம் ரெயில் போக்குவரத்தை எடுக்க வேண்டாம் என்று கோரி கடிதம் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. ராமதாஸ் : தலைவரவர்களே, இந்த ரெயில்களை அகற்ற வேண்டுமென்பதற்கு என்ன காரணம் கூறியிருக்கிறார்கள்? பிரயாணிகள் அடிக்கடி போகாத காரணமா? அதனால் வருமானம் குறைந்து விட்டது என்ற காரணத்தினாலா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வருமானம் குறைந்திருக்கிறது என்றுதான் காரணம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பிரயாணிகள் போகாத காரணம்தான்.

திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் : கருர்—திண்டுக்கல் ரெயில் பாதை வேலை எப்போது முடியும் என்பதை சர்க்கார் சொல்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இது இப்போதுள்ள சூழ்நிலையில் 1968-க்குள் முடிவடைந்து விடக்கூடும் என்று தென்மண்டல ரயில்வே நிர்வாகிகளிடமிருந்து நமக்குச் செய்தி வந்துள்ளது.

Buses registered in the State

* 26. Q.—THIRU M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state the total number of buses registered in the State as on 1st June 1967 by (i) the State Government; and (ii) private enterprise?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (i) 1,397.

(ii) 5,561.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவரவர்களே, நமது மாநில சர்க்காரின் கொள்கை பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்கிறபடியால் நாளடைவில் இந்த 5,561 பஸ்களையும் மாநில சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு விடுமா என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

14th February 1968]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, கேள்வியிலேயே எல்லா பஸ்களையும் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்வது அரசு திட்டம் போட்டிருக்கிறதா என்றால், அப்படியில்லை. பஸ்கள் உடனடியாக எடுத்துக் கொள்வது என்ற உத்தேசம் தேசிய கொள்கை இப்போது வகுக்கப்படவில்லை. 75 மைல்களுக்கு மேல் உள்ள பஸ் வழி தடங்கலை எடுத்துக் கொள்வது என்று திட்டமிட்டிருக்கிறோம். ஆகவே திடீரென்று இந்த 5,561 பஸ் ரூட்களையும் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. அதற்கு எந்தவிதமான ஆபத்தும் வந்துவிடாது.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தலைவரவர்களே, 75 மைல்களுக்கு மேற்பட்ட எவ்வளவு பஸ்கள் இப்போது எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இப்போது 216 வண்டிகள் தேசியமய கொள்கை காரணமாக தனியார் துறையிலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் அரசினர் பஸ்கள் இப்போது 209 ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : எடுக்கப்பட்ட பஸ்கள் எந்த அடிப்படையில் எடுக்கப்பட்டன? அவர்களுக்கு ஏதாவது நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நஷ்ட ஈடு கொடுக்கத்தக்க விதத்தில் திட்டமிடப்படவில்லை. ஆகவே நஷ்ட ஈடு எதுவும் கொடுக்கப்படவில்லை. எந்த அடிப்படையில் எடுக்கப்பட்டது என்றால், 75 மைல்கள் என்ற அடிப்படையில் எடுக்கப்பட்டது. அதைப்போலவே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 75 மைல்கள் என்ற அடிப்படையிலும், சென்னையிலிருந்து செல்லக்கூடிய பஸ்கள் என்ற அடிப்படையிலும் இவைகள் எல்லாம் எடுக்கப்பட்டது.

திரு. ஆர். எம். சேஷாத்நிரி : தலைவரவர்களே, சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட பஸ்களில் எவ்வளவு பஸ்களை ஹைக்கோர்ட்டில் வழக்குத் தொடுத்து எடுத்து செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, சுமார் ஒரு ஆறு அல்லது ஏழு வண்டிகள் ரிட் போட்டு அதனால் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்போது 216 வண்டிகளில் 209 வண்டிகள் சர்க்கார் துறையின் சார்பாக ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. சுமார் 7, 8 வண்டிகள் கோர்ட்டிற்குப் போன காரணத்தால் தடைப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார் : தலைவரவர்களே, அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட வழிகளினால் பாதிக்கப்பட்ட பழைய பஸ் உரிமையாளர்களுக்கு எல்லாம் முன் அறிவிப்பு இல்லாமல் புது வழிகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முன் அறிவிப்பு இல்லாமல் அவர்களுக்கு புது வழிகள் உரிமை காலம் முடிவு அடைந்தவுடன்

[14th February 1968.]

கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வண்டி ஓட்டுவதற்கு இந்தக் காலத்தில் வண்டி ஓட்டலாம் என்று ஆர்.டி.ஓ. மீட்டிங் போட்டு அதன் மூலம் இவை தெரிவிக்கப்படும். இப்போது காலம் முடிந்தவுடன் கண்ட நேரத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் பல உரிமையாளர்கள் தங்களை பாதித்திருப்பதாக அரசாங்கத்திற்குத் தெரியப் படுத்தி இருக்கிறார்களா? அமைச்சர் அவர்களிடம் இது பற்றி தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

திரு. கே. ராஜாராம்: ஒரு பஸ் ரூட்டை இழந்துவிட்ட ஒரு வருக்கு வேறு மாற்று ரூட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாற்று ரூட் கொடுப்பது என்பது முறைப்படி செய்யாமல் திடீரென்று மாற்றிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு கொடுப்பது என்பது ஆர்.டி.ஓ. ஆக்ஸ்பெண்டிச்சர் கேட்டு அனைவருக்கும் தெரிவித்து கலந்து கொடுக்காமல் ஒருவருக்குக் கொடுத்திருப்பதாக கம்பிளெயின்ட் ஏதாவது வந்திருக்கிறதா என்று கேட்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, அப்படி ஏதாவது முறையீடு வரவில்லை. இந்த மாற்று வழி தடங்கல் கொடுப்பதில் அரசாங்கம் நேரடியாக ஈடுபடுவதில்லை. ஆங்காங்கு இருக்கிற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் நீதியின் அடிப்படையில் அந்த வழிதடங்கல்களை கொடுக்கிறார்கள். அந்த வகையில் எந்தவிதமான முரண்பாடும் நடந்ததாக எந்தவிதமான முறையீடுகளும் அரசாங்கத்திற்கு வரவில்லை.

THIRU R. M. SESHADRI: Considering the fate which has overtaken six or seven bus routes, which have been nationalised and which have been quashed by the High Court of Madras, have the Government any intention of filing an appeal against the judgment of the High Court in order to see that the other nationalised buses are saved?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: சட்டப்படி கொடுக்கப் பட்டுள்ள தீர்ப்புகளுக்கு எப்படி சட்டப்படி நாம் அதை அணுக வேண்டுமோ அந்த வகையில் அரசு அணுகும்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு: தேசியமயம் என்று வந்தபிறகு புதிதுபுதிதாக பஸ் ரூட்டுகள் இப்போது தனியார்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறதே?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: 75 மைல்களுக்கு மேற்பட்டு ரூட்டுகள் யாருக்கும் தனியார்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அதற்குக் கீழே உள்ள 50 மைல், 25 மைல் போன்றவற்றிற்கு தேசிய மய கொள்கை வரும்போது அநெல்லாம் கவனிக்கப்படும்.

Hostel for Legislators

* 27 Q.—THIRU M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) the total estimated cost of the Hostel for Legislators under construction in the Government Estate; and

(b) the probable date when it will be completed and made available for occupation by the Members?

[14th February 1968]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: (அ) ரூ. 48.50 லட்சம்.

(இ) இந்தக் கட்டிடம் 1968 சனவரி திங்கள் 5-ம் தேதி இந்திய குடியரசு தலைவரால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. தொலை பேசி அமைத்தல் போன்ற இன்னும் சில வேலைகள் செய்யப்பட இருக்கின்றன. இந்த கட்டிடம் சட்டமன்ற துறையினருக்கு எவ்வளவு விரைவில் முடியுமோ அக்காலத்தில் ஒப்புவிக்கப்படும்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: தலைவரவர்களே, 48½ லட்ச ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்டிருக்கும் ஹாஸ்டல் சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் பார்த்துக் கொண்டு போகும் நிலையில் தான் இருக்கிறது. அங்கு வேறு யார்யாரோ இருக்கிறார்கள். ஆனால் சட்டமன்ற உறுப்பினர் விடுதி என்று கூறப்படுகிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அல்லாதவர்கள் “கெஸ்ட்ஸ்” அதாவது விருந்தாளிகள் தங்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது எவ்வளவு சிக்கிரமாக எங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, பார்த்துக் கொண்டே போய்க்கொண்டிருந்தால் அதற்குப் போகவேண்டுமென்ற ஆவல் பிறக்கும், அதில் ஒரு கவர்ச்சி ஏற்படும். இருந்தாலும் நடைபெறுகிற உலகப் பொருட்காட்சி மகாநாடு முடிவு பெற்றதும் அங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இடம் பெறுவார்கள்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: தலைவரவர்களே, முன்புள்ள விடுதி ஒன்று “ஓட்டு” ஹாஸ்டல் என்றும் மற்றொன்று “நியூ” ஹாஸ்டல் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. இந்த புதிய ஹாஸ்டலுக்கு என்ன பெயர் சூட்டப் போகிறார்கள் என்று தெரிந்துகொள்ள முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அதையும் யோசித்து விரைவில் முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு. சி. முத்தையா: தலைவரவர்களே, பட்ஜெட் விரைவில் வரவிருக்கிறது. அங்கத்தினர்கள் வந்து இடம் இல்லாத நிலை, கிடைக்காத நிலைமை இத்தனை வருட காலத்தில் இப்போது தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது தான் முதல் தடவையாக இருக்கிறது. இதை மற்றொரு அங்கத்தினருக்கு ஏற்படாத சூழ்நிலையில் அந்த இடத்தை ஏற்பாடு செய்து, மேலும் அமைச்சர் அவர்கள் வாரத்திற்கு ஒரு தடவை ஹாஸ்டலுக்கு வந்து அங்கத்தினர்களை சந்திப்பாரா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அங்கு இருக்கிற அங்கத்தினர்களை சந்திக்கும் பொறுப்புள்ள இலாகாவில் நான் இல்லை. கட்டிடத்தைப் பொறுத்தவரை தான் நான் சொல்லலாம். இப்போது வெளிநாட்டுக்காரர்கள் அங்கே தங்கியிருப்பதால் நாம் தான் பெருந்தன்மையுடன் சங்கடங்களைத் தாங்கிக் கொண்டு அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும்.

[14th February 1968.]

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவரவர்களே, புதிய ஹாஸ்டலுக்கு லெஜிஸ்லேட்டார்ஸ் ஹோம் என்று பெயர் வைக்க முடிவு செய்திருக்கிறார்களா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். லெஜிஸ்லேட்டார்ஸ் ஹோம் என்று பிற மாநிலங்களில் இருக்கிற படியால் அப்படி வைக்கலாம். லெஜிஸ்லேட்டார்ஸ் அங்கு குடிபுகுந்தவுடன் பழைய ஹாஸ்டலை என்ன செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் இன்னும் முடிவெடுக்கவில்லை. பெயரைக் குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறிய யோசனையை பிறகு தான் சிந்திக்க வேண்டும்.

திரு. கே. ராமதாஸ் : தலைவரவர்களே, இப்போது புதிய ஹாஸ்டல் கட்டிய பிறகு ஏற்கனவே உள்ள ஹாஸ்டல்களை என்ன செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதற்குத்தான் இப்போது பதில் கூறினேன்.

Paddy Procurement

* 28. Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the fact that the coolies engaged in the harvest work in the areas of Ambasamudram taluk, Tirunelveli district are obstructed on their way back to their homes at Alangulam and are compelled to hand over the paddy they carry as their wages, for procurement purposes by the State Government Officials; and

(b) if so, the action taken thereon?

நெல் கொள்முதல்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் அம்பாசமுத்திரம் தாலுக்கா பகுதிகளில் கூலிக்கு நெல் அறுவடை செய்யும் ஏழைகள் தங்கள் கூலி நெல்லை வீட்டுக்குக் கொண்டு போவதை ஆலங்குளம் பகுதியில் தடுத்து தமிழக அரசு அலுவலர்கள் உணவுக் கொள்முதலுக்கு நெல்லை அளக்கும்படி வற்புறுத்துவது தமிழக அரசு அறியுமா?

(ஆ) ஆமெனில், அதன்மேல் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) இல்லை.

(ஆ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

[14th February 1968.]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, சாதாரணமாக உத்தியோகஸ்தர்கள் அனுப்பிய குறிப்பை வைத்துக் கொண்டு பதில் சொல்வது வழக்கத்தில் இருந்துகொண்டு வருகிறது. நடைமுறையில் அங்கே ஏழைகள் கூலி வேலை செய்து கிடைக்கக் கூடிய நெல்லை அதிகாரிகள் பறிமுதல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களிடமிருந்து எந்தவிதமான பதில் வந்தாலும் அதிகாரிகளுக்கு திட்டவட்டமாக உத்தரவு போடவேண்டும். ஏழைகள் தலைச்சமையாகக் கொண்டு போவதை நீங்கள் பறிமுதல் செய்யக் கூடாது என்று திட்டவட்டமாக உத்தரவு போடுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, அதிகாரிகள் பதில் எழுதுவதை அப்படியே சொல்கிறார்கள் என்பது அதிகாரிகளுக்கும் பெருமையல்ல. நமக்கும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் அது பெருமையல்ல. அவர்கள் சொல்வது போல இது மாதிரியாக அம்பாசமுத்திரத்திலிருந்து ஆலங்குளம் சென்று எடுத்துப் போகிறார்கள் என்பது பற்றி சிறு சிறு புகார்கள் வந்து கொண்டிருந்தன. அதைக் கடைசியாக பரிசோதனை செய்து பார்த்த நேரத்தில் வேறு மாநில மார்க்கெட்டுகளுக்குக் கடத்திச் செல்லப்படுகிறது ஒருசில சமூக விரோத சக்திகளால். அதுமட்டுமல்ல. அரை மூட்டை அளவிற்கு கொண்டு போகலாம் என்பதற்கு விதிமுறை இருக்கிறது. அதற்கும் மேல் எடுத்துக் கொண்டு போவதற்கும் தாராளமாக அனுமதிக்க தாசில்தார்களுக்கும் சிவில் சப்ளை அதிகாரிகளுக்கும் உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் எந்தவிதமான இடைஞ்சலும் இல்லை. ஆனால் இதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு பக்கத்தில் இருக்கிற பற்றாக்குறை இடங்களுக்குக் கொண்டு போவதாகப் புகார்கள் வந்ததே தவிர, அதிகாரிகள் துன்புறுத்தியதாக எதுவும் தெரியவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலிருந்து தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு அறுவடைக்கு தேர்ப்பூதி காரணமாகச் செல்கிறார்கள். அவர்கள் அறுவடை செய்து கூலியாகப் பெற்ற நெல்லை ராமநாதபுரம் கொண்டு வர முடியாத நிலையில் உத்தியோகஸ்தர்கள் எடுத்துச் கொண்டு அவர்களே கொள்முதலுக்கு நெல்லைக் கொடுத்தார்கள் என்று கணக்கு வைத்துக் கொள்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு இதே காலத்தில் திருமங்கலத்தில் ஒரு லாரி முழுவதும் கூலிக்காரர்களின் பெயர்களுக்கு ஜாபிதாவுடன் கொண்டு போனதைப் பறிமுதல் செய்தார்கள். நானும், ராஜாராம் நாயுடிலும் தலையிட்டு ஒழுங்கு செய்யும் நிலை ஏற்பட்டது. ஆகவே உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு கண்டிப்பாக உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்த அரசாங்கம் வந்த பிறகு அப்படி ஒன்றும் தகவல் இல்லை. தாராளமாக கொடுக்கப்படுகிறது. சம்பிரதாயத்திற்குச் சொல்வது போல் நம்முடைய கனம் உறுப்பினர் தியாகராஜன் அவர்களுக்கு எந்த

[14th February 1968.]

பதிலும் திருப்பதி அளிப்பதில்லை. இது குறித்து அரசாங்கம் மிகுந்த அக்கறையோடு கவனித்த நேரத்தில் அம்பாசமுத்திரத்திலிருந்து ஆலங்குளத்திற்கு கொண்டு செல்வது போல், சில சமூக விரோக சக்திகள் இதை வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு கள்ளக் கடத்தல் செய்வதை பிடிக்கிறார்களே தவிர, கூலிக்காரர்களைத் துன்புறுத்தி கொள்முதலுக்கு எடுத்துக் கொண்டதாக எந்தவிதமான நிலைமையும் இல்லை என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU R. M. SESHADRI: Will the Government at the very minimum at least be pleased to send the complaints to the Collector, and ask the Collector to verify (a) whether it is true, and (b) if it is true, to take necessary steps to check these malpractices?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: The Government are already doing the maximum. The complaint was looked into and an enquiry was made, and it was found that some anti-social elements under the camouflage of agriculture labourers, lifted some of the stocks.

THIRU A. R. DAMODARAN: I understand the Government are taking steps to prevent the transport of paddy across the border from Madras to Kerala. May I know, Sir, what law is being infringed by harvesting people taking it from one district to another place in another district? The Hon. Minister referred to black-marketing and other malpractices. May I know the law that exists? I would like to have clarification from the Hon. Minister.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: According to clause 3 of the Madras Paddy, Rice Movement Control Order, no person can transport or move more than 10 liters of paddy or rice from one district to another. It is incorporated in the Paddy Control Order. Later, it was enhanced to 10 Madras measures by executive instructions. Now one can take 10 Madras measures of rice without permit, and if more quantity is to be taken, the Civil Supplies Authorities should be addressed for getting permission to transport it.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, போனதெல்லாம் போகட்டும். இப்போதாவது அரசாங்கம் உண்மையிலே கூலி வேலை செய்யும் மக்கள் சம்பாதித்த நெல்லை எவ்வளவு வேண்டுமானாலும், கொண்டு போக அனுமதிக்க உத்தரவு போட முடியுமா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: தலைவரவர்களே, உத்தரவு ஏற்கனவேயே இருக்கிறது. அதை நல்ல வகையில் நடைபெற வலியுறுத்தி வேண்டுமானால் மீண்டும் உத்தரவு போடலாம். ஆனால் கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் ஒட்டுமொத்தமாகக் கருதாமல், கடத்துகுகாரர்கள் சொல்லும் கோரிக்கையா என்பதையும் பரிசீலனை செய்து உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டு

[14th February 1968]

மென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி உண்மையில் கூலிக்காரர்கள் பாதிக்கப்பட்டதாக தனிப்பட்ட முறையில் முறையீடு காணுவருவார்களானால், அதையும் மிகுந்த அக்கரையோடு கவனிக்க அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Water-supply and Drainage Schemes in 1966-67

* 29 Q.—**THIRU M. RAJAH IYER:** Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) the number and details of the water-supply and drainage schemes under the Urban Schemes other than Madras City formulated in 1966-67; and

(b) whether the schemes which were not taken up for execution during 1966-67 will be executed this year?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா: விவரப்பட்டியல் அ சட்டமன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: தலைவரவர்களே, ஏழு நகர மன்றங்களில் இந்தத் திட்டம் 1966-67-ல் “சாங்ஷன்” ஆகியிருக்கிறது. இந்த ஏழு திட்டங்களும் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு விட்டதா, அல்லது வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறதா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா: தலைவரவர்களே, அது எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை.

As soon as the Chief Engineer gives technical sanction, the work will be started. With regard to Water Supply Scheme for Perundurai, etc., the scheme will be commenced as soon as estimates are technically sanctioned. In regard to Ramanathapuram Water-supply Scheme, detailed estimates for the remaining items of work have to be prepared. The Chief Engineer has given technical sanction for the first stage of the scheme comprising sinking of manhole well at a cost of Rs. 11.200. He has also given technical sanction for the laying of pumping main at an estimated cost of Rs. 23.37 lakhs. This work is taken up for execution.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, அர்ப்பன் வாட்டர் சப்ளை சம்பந்தமாக 1966 ஏப்ரல் 27-ம் தேதியில் (G.O. Ms. No. 235) ரான்ற உத்தரவு ஏற்கனவே முனிசிபல் வாட்டர் சப்ளை செய்த திட்டத்தோடுகூட நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் மேற் கொண்டு 50 நகர பஞ்சாயத்துக்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்கிறது. அதன்படி திட்டம் தயாரித்து, 50 நகர பஞ்சாயத்துக்களின் பெயர்கள்கூட குறிப்பிட்டு இருக்கிறது. அது என்னவாயிற்று என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல முடியுமா?

[14th February 1968.]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : அதுபற்றிய விவரம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டம் என்று சொன்னார்கள். அது நடைமுறையில் இருக்கிறதா? அதிலிருந்து தமிழக சர்க்காருக்கு மத்திய சர்க்கார் ஏதாவது பணம் கொடுத்திருக்கிறதா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, நான்காவது திட்டமே இன்னும் வந்து சேரவில்லை. அதைக் கொஞ்சம் விரிவுபடுத்தி செய்ய கனம் எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்கள் மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டம் ஒரு வருட திட்டமாகப் பிரித்து நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. அது அனைவருக்கும் தெரிந்த விஷயம். நடப்பு வருடத்தில் இது சேர்க்கவில்லை. அடுத்த வருடமாக அந்த நகரப் பஞ்சாயத்துக்களை நகரசபையோடு சேர்த்து, ஏற்கனவே போட்டிருந்த உத்தரவை அமுல் செய்வார்களா என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, தொகை இதற்கு குறிப்பிடவில்லை. கொடுக்கப்பட்ட தொகையே வெட்டுப் பட்ட நிலையில் இருக்கிறது. அதை மனதில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Free medical treatment for teachers

* 30. Q.—THIRU M. RAJA IYER: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether there is any pay limit for teachers serving in local bodies and former District Board High Schools to be eligible for free medical treatment in Government Hospitals; and

(b) if so, the details thereof.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : (அ) ஆம்.

(இ) திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 300-க்கு மேற்படாத சம்பளம் பெறும் உள்ளாட்சிப் பணியாளர்களும், அவர்களுடைய குடும்பங்களும், அரசிதழ் பதிவு பெறாத அரசாங்க அதிகாரிகளைப்போல் இலவச மருத்துவப் பரிசோதனை, மருத்துவ சிகிச்சை பெறும் உரிமை பெறுவர்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவரவர்களே, அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு இந்த மாதிரி சம்பள வரிடம் இல்லாமல் மருத்துவ வசதி பெறும் உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் உள்ளாட்சி மன்றங்களில் அந்த ஊழியர்களுக்கு 300 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வருபவர்களுக்கு இந்த இலவச வசதி கிடையாது என்றிருக்கிறது. குறிப்பாக டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டில் இருக்கும் ஹைஸ்கூல் தலைமை

[14th February 1968.]

ஆசிரியர்களுக்குத்தான் இந்த இலவச மருத்துவ வசதி கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு ஒப்ப டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டுகளுக்கும் வரிடம் இல்லாமல் செய்ய அந்த நிபந்தனையை நீக்க அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : தலைவரவர்களே கனம் உறுப்பினர் அவர்களின் கருத்து பரிசீலிக்கப்படும்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ADJOURNMENT MOTION REGARDING ATTACK ON MADURAI URBAN DISTRICT CONGRESS COMMITTEE AND THE RURAL CONGRESS COMMITTEE OFFICES AT MADURAI ON 12TH FEBRUARY 1968.

* திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, தேற்றிரவு மதுரையில் ரூண்டர்கள் பலர் சேர்ந்து காங்கிரஸ் ஆபிசை தாக்கு போது மக்களுக்கும் தொல்லை கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இது போல் இன்னும் சில திண்டுக்கல்லில் நடந்திருக்கிறது. நெல்லையில் நடந்திருக்கிறது. தூத்துக்குடியில் நடந்திருக்கிறது. இன்னும் கோயம்புத்தூரில், பொள்ளாச்சியில் நடந்திருக்கிறது. அதை யொட்டி ஒத்திவைப்பு பிரேரணை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு ஒத்திவைப்பு பிரேரணைகளையும் உடனடியாக எடுத்துத் தக்கவாறு பதில் கொடுக்குமாறு அமைச்சரவையை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அவைத்தலைவர் : அதுபற்றி எனக்கு நோட்டீஸ், அதாவது தகவல், மூன்று மணிக்குக் கொஞ்சம் முன்னால் தான் வந்தது. ஆகவே அதற்கு உயிர் நாளைக்குத்தான் வருகிறது.

III.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—contd.

MR. CHAIRMAN : Two hon. Members have given notice of amendments to the Motion of Thanks on the Governor's Address, Thiru P. Ethiraj and Thiru K. Ramadoss, and both can move their amendments, and have them duly seconded. Then the discussion both on the Motion and the amendments will take place.

திரு. பி. எதிராஜ் : தலைவரவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் உரையின் மீது நன்றியறிவிப்பு தீர்மானத்திற்கு கொடுத்துள்ள திருத்த பிரேரணையை இப்போது பிரேரேபிக்கிறேன்.

That the following be added at the end :

'but regret to note that no mention has been made :

1. about giving remission to the tenants by the land-holders for the lands in which the crops failed for want of rain and water and other natural causes; and fixing fair price for paddy after taking into consideration the mounting wages of the agricultural labour, cost of manure and capital investment, etc.

[திரு. பி. எதிராஜ்] [14th February 1968.]

2. about fostering the industrial development of the State by solving the labour disputes in factories effectively;

3. about the confused situation created out of the language policy of the State Government; and

4. about the slackness in rural development work by Panchayats and Panchayat Unions for want of funds.'

திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு : இதை நான் ஆமோதிக்கிறேன்.

திரு. கே. ராமதாஸ் : தலைவரவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் உரை மீது கொடுக்கப்பட்ட தீர்மானத்திற்கு நான் கொடுத்துள்ள திருத்த பிரேரணையை இப்போது பிரேரேபிக்கிறேன்.

That the following be added at the end :

'but regret to note that no reference has been made :

1. regarding the steps to be taken to check the deterioration of law and order situation;

2. to the extension of "Ruppee a Measure rice Scheme" to the entire State; and

3. about the growing unemployment especially among educated young men, technical graduates and diploma holders.

திரு. எஸ். ராஜமார்த்தாண்டம் : இதை நான் ஆமோதிக்கிறேன்.

* திரு. பி. எதிராஜ் : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் உரையிலே உண்மைக்கு மாறான சில விஷயங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. வெறும் ஏமாற்றம் அளிக்கும் உரையாக அமைந்து இருக்கிறதே தவிர, அதில் ஒன்றும் இல்லை. குறிப்பாக கவர்னர் அவர்களின் உரையிலே முன்பு இருந்த அரசாங்கம் வேளாண்மைத் துறைக்குப் போதிய கவனம் செலுத்தாததுதான் இன்றைய பொருளாதாரத் திட்டங்களின் தோல்விக்குக் காரணம் என்று கூறுகிற முறையிலே அமைந்திருக்கிறது. நமது மாநிலத்தில் முதலாவது திட்டம் அடால் அகி வந்த நேரத்தில் உணவுப் பொருளின் உற்பத்தி 30 லட்சம் டன்னை இருந்தது. முதலாவது திட்டம் முடிவு அடைந்தபோது அது லட்சம் டன்னை உயர்ந்தது. இரண்டாவது திட்டம் முடிவு அடைந்தபோது 30 லட்சமாக இருந்தது 53 லட்சமாக உயர்ந்தது. மூன்றாவது திட்டம் முடிவு அடைந்தபோது 30 லட்சம் டன் என்று இருந்த உணவு உற்பத்தி 60 லட்சம் டன்னை பெருக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்றிக்கு இரண்டு பங்கு என்ற விதத்தில் கடந்த மூன்று திட்டங்களில் அதிக உற்பத்தி அகியிருக்கிறது. ஆனால் வேளாண்மைத் துறையிலே முன்பு இருந்த அரசாங்கம் போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை. அதற்குத் திட்டம் இடவில்லை. போதிய நாட்டம் செலுத்தவில்லை என்று சொல்வது உண்மைக்கு மாறானது ஆகும். இதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதோடு கூட இந்த அரசாங்கம்

[திரு. பி. எதிராஜ்] 14th February 1968]

ஆடுதுறை (ஏ.டி.டி) 27-ஐ அபரிமிதமாகப் பெருக்கி அதிக வளைச்சலைக் கண்டிருக்கிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆடுதுறை 27 நெல்லைக் கண்டு பிடித்ததே அன்றைக்கு இருந்த அரசாங்கம் தான். அது இந்த அரசாங்கம் செய்தது இல்லை என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அதேபோல இந்த பசுவிலும் 1375-ம் பசுவிலும் கால மழையிலாத காரணத்தினாலும், ஏரிகளில் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினாலும், நெல் உற்பத்தி மிக மிக பாதிக்கப்பட்டு விட்டது. குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்திலே அரசாங்கத்தின் புள்ளிவிவரப்படியே இந்த ஆண்டு தாளடிப் பயிர் நாலு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட ஏக்கர்களில் சாகுபடி செய்யப்பட்டது. ஆனால் அவற்றில் இரண்டு லட்சம் ஏக்கருக்கு மேல் பாழாகிவிட்டது. இனி அவற்றுக்குத் தண்ணீர் விட்டாலும் கூட அவற்றில் உற்பத்தி யாகாது என்று தெரிகின்றது. இந்த நிலையில், தஞ்சை மாவட்டத்தில் முதல் போக சாகுபடி எட்டு லட்சம் ஏக்கரிலுங்கூட எதிர் பார்த்த விளைச்சலில்லை. தாளடிப்பயிர்கள் ஏராளமாக அழிந்து போய் விட்டால், உற்பத்தி வெகுவாகக் குறைந்து விட்டது என்று அதிகாரிகளே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் இல்லாமல், இந்த மாநிலம் முழுவதும் பல மாவட்டங்களில் பெருவாரியாக பயிர் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டது, உற்பத்தி குறைந்துவிட்டது என்ற செய்திகளைப் பத்திரிகைச் செய்திகளின் மூலம் அறிகின்றோம். இதனால் ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள், குத்தகைச் சாகுபடிக்காரர்கள் அனைவரும் வெகுவாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டுள்ள விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்பட வேண்டும். இது போலவே பாதிக்கப்பட்டுள்ள குத்தகை சாகுபடிக்காரர்களுக்கும் நிவாரணம் அளிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் அதுபற்றி ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் ஒன்றும் இல்லாதது ஏமாற்றத்தை அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, நெல் விலையை உயர்த்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கை கடந்த இரண்டு ஆண்டுகாலமாக நமது மாநிலத்தில் இருந்து வருகிறது. இப்படி நெல் விலையை உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, காங்கிரஸ்காரர்கள் விவசாயிகளை அரசாங்கத்திற்கு எதிராகத் தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்று பரவலாக பிரசாரம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அது உண்மைக்கு மாறானது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இப்படி விவசாயிகளைக் காங்கிரஸ்காரர்கள் தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்று சொல்லும்போது, ஏதோ ஏராளமாக பெரிய பெரிய நிலச்சுவான் தாரர்கள் இன்னும் ஏராளமாக இருப்பதுபோலவும் அவர்களைக் காங்கிரஸ்காரர்கள் தூண்டிவிடுவதுபோலவும் பேசுகிறார்கள். பெரும் நிலச்சுவான்தார்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் இருப்பதாக எண்ணுவது வீண் பிரமைதான். நமது மாநிலத்திலே 100-க்கு 60-க்கும் மேற்பட்ட பட்டாதாரர்கள் ஒரு ஏக்கருக்கும் குறைவாக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள்தான். 25 சதவிகிதத்தினர் ஒரு ஏக்கருக்கு மேல் ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களாவர். மொத்தத்தில் 15 ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்துக்கொண்டுள்ள விவசாயிகள் 20 ஆயிரத்திலிருந்து 25

[திரு. பி. எதிராஜ்] [14th February 1968.]

ஆயிரம்பேர்தான் இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, ஒரு ஏக்கர் முதல் 5 ஏக்கர் வரை நிலம் உள்ள விவசாயிகள்தான் 100-க்கு 85 பேர் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டி, இன்றைக்கு அவர்கள் வாழவே முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த அளவிற்கு இன்றைக்கு உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகிவிட்டது. அதே நேரத்தில், மற்ற பொருள்களின் விலைகளும் பெரும் அளவிற்கு உயர்ந்து விட்டன. எனவே நெல் விலையை உயர்த்தித்தருவது மிக மிக நியாயமானதாகும்.

மேலும் இன்றைக்கு நெல்லைத் தவிர, வேறு என்ன பயிரிட்ட பதிலும் அதிக இலாபம் கிடைக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் கரும்பைப் பயிரிட்டால் கிட்டத்தட்ட 2 ஆயிரம் ரூபாய் லாபம் கிடைக்கிறது. இன்னும் அதிக அளவில் பாடுபட்டால் அதே ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் ரூபாய் 5 ஆயிரம் 8 ஆயிரம் வரையில் கூட லாபம் கிடைக்கிறது என்று நேற்று இங்குள்ள அங்கத்தினர்களிடமிருந்தே அவர்களுடைய சொந்த அனுபவத்திலிருந்து அறிந்துகொண்டேன். எனவே சாதாரண விவசாயிகளுக்குப் பலன் கிடைக்கும் வகையில் மூட்டைக்கு ஐந்து ரூபாய் கூட்டிக்கொடுத்தால் உதவியாக இருக்கும். உலவு உற்பத்தி அதிகமாகப் பெருகவேண்டும், அதிகமாக நெல் பயிரிடப்பட வேண்டும் என்பது ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டுமென்றால் நெல் விலையைக் கூட்டிக்கொடுக்கவேண்டும். இதைச் சொல்லும்போது மத்திய சர்க்காரை ஆதாரமாகக் காட்டி அவர்கள் நிர்ணயித்துள்ள விலை நியாயமானது, அதையே கொடுக்கிறோம் என்று மத்திய சர்க்காரை உதாரணமாகக் காட்டப்படுகிறது. தங்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கும்போது மத்திய சர்க்காரைக் காட்டுகிறார்கள். மற்ற சமயங்களில் மத்திய சர்க்கார்தான் எல்லாவற்றுக்கும் பொறுப்பு என்று குற்றம் காட்டிப் பேசுகிறார்கள். இப்படிப் பேசுவது இயற்கையாகிவிட்டது ஆனால் அதே மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்கார்கள் நெல்லுக்கு அதிக விலை கொடுப்பதை ஆட்சேபிக்கவில்லை என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் மற்றவரிடமிருந்து அண்டையிலுள்ள ஆந்திர கேரள மாநிலங்களில் க்விண்டாலுக்கு ரூபாய் 60, 65 என்று கொடுக்கும்போது நமது மாநில விவசாயிகள் மட்டும் என்ன பாலம் செய்து விட்டார்கள்? என் அவர்களுக்கு மட்டும் பிடிவாதமாக குறைந்த விலை கொடுக்கப்படுகிறது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இப்போது கொடுக்கப்படும் கொள்முதல் விலை இந்த அரசு நிர்ணயித்தது அல்ல. மத்திய சர்க்கார் ஆக அக்ரிகல்சரல் ப்ரைஸ் கமிஷன் சேகரித்துள்ள புள்ளிவிவரங்களின் அடிப்படையில், இந்த மாலத்தில் இந்த விலை கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று நிர்ணயித்தார்கள். அதை ஏற்றுக்கொண்டு முந்தைய அரசாங்கம் கொடுத்து வந்ததை நாங்கள் அப்படியே கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். விவசாயிகளுக்கு என இப்போது இவ்வளவு உருக்கமாக வேண்டித் கொள்ளுபவர்களுடைய ஆட்சிகாலத்தில் 1965-ஆம் 1966-ஆம்

[14th February 1968] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கொள்முதல் நடந்துதான் இருக்கிறது. அப்போதெல்லாம் விலையைக் கூட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்காமல் இப்போது மட்டும் வற்புறுத்துவதன் காரணத்தைச் சொல்லி அப்போது கொடுத்துவந்ததற்கு இப்போது என்ன குறைந்து விட்டது என்று கனம் அங்கத்தினர் விளக்கினால் சௌகரியமாக இருக்கும்.

திரு. பி. எதிராஜ் : தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் ஆட்சியில் கடந்த ஏழாண்டில் நான்கு முறை நெல்விலையை உயர்த்திக் கொடுத்தார்கள். அதைத் தவிர, விவசாயிகளை ஊக்குவிப்பதற்காக என போனஸ் என்றும் கொடுத்து வந்தார்கள். இப்போது அந்தத் தொகையையும் சேர்த்துவிட்டு விலையை மாற்றாமல் இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இப்படி போனஸும் விலையும் சேர்த்துக்கொடுக்கப்படுகிறது என்று கனம் அங்கத்தினரே ஒப்புக்கொள்கிறார். எனவே முன்பு கொடுக்கப்பட்டு வந்த விலையில் கொஞ்சம் கூட மாற்றம் இல்லை. இது சரியானது, நியாயமானது என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட விலையாகும். இந்த விலையால் விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்பட்டுவிட்டது என்று எந்த விவசாயியிடமிருந்தும் புகார் வராத நிலையில் அவர்கள் திருப்தியோடுதான் இருக்கிறார்கள் என்று பொருள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் இந்த விலையை திருப்தியோடு ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று தெளிவாகச் சொல்ல முடியும்.

திரு. பி. எதிராஜ் : தலைவர் அவர்களே, அப்படி அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டு இருந்தால், வலதுசாரி கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சியினர் சார்ந்த விவசாயிகளும் கட்சிக்காரர்களும் கொள்முதல் விலை உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்று அரசாங்கத்திற்கு துதுகோஷ்டியாக வந்திருக்க மாட்டார்கள். உயர்த்தப்படவில்லை, உயர்த்த முடியவில்லை என்றால் கூட பரவாயில்லை. ஆனால் திருப்தியோடு இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அது வேதனைக்குரிய ஒன்று, ஆட்சேபிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. நெல் பயிரிடும் சிறிய விவசாயிகளும் சரி, வயலில் இறங்கி வேலை செய்யும் விவசாயத் தொழிலாளர்களும் சரி, ரொம்பவும் தொல்லைப்படுகிறார்கள். உற்பத்திச் செலவு பெரும் அளவிற்கு ஏறிவிட்டது. ரசாயன உபத்தின் விலையும் தாறுமாறாக ஏறிவிட்டது. கூலியும் உயர்ந்து விட்டது. இந்த நிலையில் நெல்லின் விலையை மட்டும் கூட்டிக் கொடுத்ததாக இருந்தால், பயிரிடும் விவசாயிகளுக்கு என்ன ஆர்வம் இருக்க முடியும்? பூந்தாழங்குடி சம்பவமே கூலி உயர்வை அடிப்படையாகக் கொண்ட போராட்டம்தான்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கிளர்ச்சியினைப்பற்றி உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படியானால் கனம் உறுப்பினருடைய அபிப்பிராயம் என்ன? கூலி உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறாரா?

[14th February 1968.]

திரு. பி. எத்திராஜ் : நிச்சயமாக உயர்த்தப்படவேண்டும், அதே நேரத்தில் நெல்லின் கொள்முதல் விலையும் உயர்த்தப்பட வேண்டும். இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பு உடையது, மன்னார்குடியில் நடந்த விவசாயிகள் கருத்தரங்கில் பேசும்போது மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களே குறிப்பிட்டார்கள், 'சாதாரண கூலிக்காரன் வேறு எதற்கும் போராடவில்லை. தன் வயிற்றுப் பசிக்காகத்தான் போராடுகிறான்' என்று. ஆகவேதான் சொல்லுகிறேன், கூலி உயர்த்தப்பட்டே ஆகவேண்டும் என்று. அந்த அளவிற்கு நெல் விலையையும் கூட்டிக்கொடுத்தால்தான் சாதாரண விவசாயியும் வாழமுடியும். அவர்களை வாழவிடுங்கள் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் சங்கத்தினை நடத்துகின்றேன். அதோடு சாகுபடி செய்கிறவன் என்ற முறையில் அதில் கிடைக்கும் அனுபவங்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

8-40
p.m.

அதோடு கூட நான் ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அரசாங்கம் என்றால்—நான் சொல்லுவது அரசியல் அடிப்படையில் அல்ல—சில சமயங்களில் அரசாங்கம் அடக்குமுறையைக் கூட கையாண்டே ஆக வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டால், அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் சொல்லுகிறேன். சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு என்பதைவிட அரசாங்கமும், பலாத்காரமும் நடந்தால், சமுதாய விரோத சக்திகள் கிளர்ந்தெழுந்து சமூகத்தின் அமைதியைக் குலைத்து அவர்கள் நிர்ப்பந்தத்தின் மூலம் மக்களை தங்களுக்கு சாதகமாகத் திரட்டுவதற்கு முயற்சித்தார்களானால், அதை அடக்குவது அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பு. அதே மாதிரி தான் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இன்றைக்கு விவசாயத் துறையில் அமைதியற்ற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். தஞ்சாவூர் விவசாயிகள் சார்பாக பல தூது கோஷ்டிகள் அமைச்சர்களை சந்தித்திருக்கிறார்கள். நானும் பல இடங்களைச் சுற்றிப் பார்த்ததிலே இப்போது அங்கு கூலி உயர்வுப் பிரச்சனை மாத்திரம் நடக்கவில்லை என்பதை சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அங்கு விவசாயிகளையும், விவசாயக் கூலிகளையும் பலாத்காரத்தின் மூலம் நாங்கள் சொல்லுவது போல நீங்கள் நமக்க வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தப் படுத்தி சர்வாதிகாரத்தைத் திணிப்பதற்கென்றே அரசாங்கம் அங்கே வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. அது அடக்கப்படவேண்டும். அதை அடக்காவிட்டால், அடுத்த வருஷம் விவசாய சாகுபடி ஆரம்ப காலத்தில் மிகப் பெரிய ஆர்ப்பாட்டம் நடத்த திட்டம் தீட்டுவதாக அறியப்படுகிறது. இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு பூந்தாழங்குடியில் துப்பாக்கி குடு, எண்ணூரில் துப்பாக்கி குடு நடந்திருக்கிறது. முந்திய அரசாங்கம் துப்பாக்கி பால் சுடும்போது எல்லாம், நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் துப்பாக்கிக்கு வேலையே இருக்காது என்று சொன்னார்கள். அதற்காக துப்பாக்கி குடு இருக்கக் கூடாது என்றால், இருக்கத் தான் செய்யும். ஆனால் ஒரு இடத்தில் துப்பாக்கி பிரயோகம் நடந்தால், அதற்கு நீதி விசாரணைவேண்டுமென்று கேட்டால்

[14th February 1968] [திரு. பி. எத்திராஜ்]

நிச்சயம் கொடுக்கவேண்டும். அப்படி இங்கே காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்தபோது சென்னைத் துறைமுகம், அண்ணாமலைநகர் சம்பவம் போன்றவைகளில் நடந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்கு நீதி விசாரணை கோரப்பட்டது. அப்போதெல்லாம் நீதி விசாரணை கொடுக்கப்பட்டது. அதே போல பூந்தாழங்குடி, எண்ணூரில் நடைபெற்ற துப்பாக்கி பிரயோகங்களுக்கு நீதி விசாரணை நடத்த வேண்டும்.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : இந்தி எதிர்ப்பின் போது சுட்டுத்தள்ளப் பட்ட மாணவர்களைப்பற்றி நீதி விசாரணை உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. எத்திராஜ் : அண்ணாமலை சர்வகலாசாலைக்கு வெளியே நடந்த துப்பாக்கி பிரயோகத்திற்கு அன்று இருந்த சர்க்கார் நீதி விசாரணை நடத்தியதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதோடு கூட இன்றைக்கு விவசாயிகள் கோரிக்கையாகிய நெல் விலையை உயர்த்தாமல் இருப்பதற்கு முக்கியமான காரணம் இந்த ஒரு படி அரிசி திட்டம். குறைந்த விலைக்கு அரிசி கிடைக்க வேண்டும் என்பதை யாரும் ஆட்சேபிக்க முடியாது. ஆனால் அது யாரைப் பார்த்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டால், கிராமங்களில் இருக்கின்ற, அன்றாட வேலை செய்கின்ற மிகக் குறைந்த கூலி வாங்குகிற விவசாயிகள், தொழிலாளிகள் இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் ஒரு குடும்பத்தினர் ஒரு நாளைக்கு ரூ. 10 அல்லது ரூ. 15 சம்பாதிக்கக் கூடிய கோயம்புத் நிலம் சென்னையிலும் மாத்திரம் கொடுப்பீர்களானால், கிராமப் புறங்களைப் புறக்கணித்துவிட்டு நகர்ப்புறங்களை மட்டும் வாழ வைத்தால், நகர்ப்புற மக்களை எதோ உங்கள் பக்கம் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும், அதனால் கிராமப்புற மக்களுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கவில்லை என்று ஆகிறது. ஆகவே எல்லா மக்களுக்கும் பாரபட்சமில்லாமல் இந்த படி அரிசி திட்டத்தை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு நல்ல முறையிலே எங்கள் கட்சி ஒத்துழைப்பு தர தயாராக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நமது கிராம அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் மிக நல்ல முறையில் இயங்கிக் கொண்டு வந்தது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இந்தியாவிலேயே நமது மாநிலத்தில்தான் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் சிறந்த பணியாற்றி இருக்கின்றன என்று பெருமைப் பட்டுக்கொண்டிருந்தோம். ஆனால் இப்போது அந்த பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடம் கட்டுவதற்கும், குடிதண்ணீர் வசதி செய்வதற்கும் பணம் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. அதற்கு உடனடியாக ஒரு ஏற்பாடு செய்து குடிதண்ணீர் வசதிக்கும் கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டுவதற்கும் வசதி ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. பி. எத்திராஜ்] [14th February 1968]

அடுத்தபடியாக, மொழிப்பற்றிய முக்கியமான விஷயத்தில், மாநில பள்ளிகள் அனைத்திலும் தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரண்டு மொழிகள் மட்டுமே கற்பிக்கப்பட வேண்டுமென்ற சட்டமன்றப் பேரவை முடிவிலை செயல்படுத்த இவ்வாறு ஏற்கெனவே நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டு விட்டது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் இந்த மொழிச்சிக்கலை மீண்டும் ஆய்வு செய்வதற்கும், மொழித் தீர்மானத்தின் விளைவாக ஏற்பட்டிருக்கும் இன்னல்களை நீக்குவதற்கான வழிவகைகளை ஆய்வதற்கும் அரசியல் கட்சித் தலைவர்களின் உயர் மட்ட மாநாடு ஒன்றினைக் கூட்ட வேண்டுமென்று எனது அரசு வலியுறுத்தும் என்று சொல்லுவது ஒன்றுக்கொன்று பொருத்தமில்லாமல் இருக்கிறது. இந்த அரசாங்கத்தினுடைய தீர்மானம் நிச்சயமாக இரு மொழிக் கொள்கைதான் என்று தெளிவாக அறிவித்து விட்ட பிறகு, அதோடு ஆட்சி மொழி பற்றி மேல் மட்டத் தலைவர்களுடைய கூட்டத்தைக் கூட்டி அதனைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று அரசு வற்புறுத்தும் என்று சொல்வது மிகவும் வியப்பாக இருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால், மாணவர்கள் மத்தியில் உங்கள் பிரச்சனை தீர்ந்து விட்டது என்று சொல்வதும் வெளியே நீங்கள் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தால் அதற்கு நாங்கள் சம்மதிப்போம் என்று சொல்லாமல், சம்மதிக்க மாட்டோம் என்றும் சொல்லாமல் இருக்கிறது. இதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டியது முக்கியமான கடமை என்று சொல்லிக் கொண்டு, நமது முந்திய அரசாங்கத்தினுடைய காலத்திலே தொழில்கள் எவ்வளவு வேகமாக வளர்ந்து வந்தன இப்போது தொழிலாளர்களிடையே வேலையின்மையும், கதவடைப்புகளும் நடந்துகொண்டே இருக்கிறது. அதைப்பார்க்கும்போது நாம் எல்லோரும் வருத்தப்பட்டுவோம். தொழில் வளர்ச்சிக்கு இன்றைய தினம் குந்தகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொழில் கொள்கையில் ஒரு புரட்சிகரமான ஏற்பாடு செய்து, எப்படியாவது அதிலே எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை கொடுக்க வேண்டும், படித்தவர்களுக்கும் வேலை வேண்டும், அப்படிப்பட்ட தொழில் கொள்கையை வகுக்க வேண்டுமென்று கோடுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. சி. பி. சி. சிற்றாசு : தலைவரவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது நன்றி தெரிவிக்கின்ற முறையில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் இன்று நாட்டில் நடைபெறுகின்ற நிலைமைகளை அப்படியே, கொஞ்சமும் திரித்துக் கூறாமல், மாற்றாமல், எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார்கள். அவர் உரையைப்பற்றி சென்னை மாநிலத்திற்கு வெளியே என்ன கருத்துக்கள் வந்தாலும், அதைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல் இந்த மொழியைப்பற்றி மிக விளக்கமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். மொழியைப்பற்றி ஏற்படுகின்ற கிளர்ச்சிகள் நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும், 30 ஆண்டுகளாக நடைபெறுகின்றன. ஆனால் அதில் உலகத்தையும் எடுத்துக்கொண்டால் 16-வது

[திரு. சி. பி. சிற்றாசு] 14th February 1968]

கிறது. 16-வது நூற்றாண்டில் அது வரையிலும் பைபிள் என்று சொல்லப்படுகிற விவிலியம் லத்தீன் மொழியில்தான் இருந்தது. லத்தீன் மொழியிலிருந்த பைபிளை பிரான்ஸ் நாட்டுமக்கள் படித்து ரசிக்க முடியவில்லையே என்று கருதிய அந்த நாட்டுமக்கள் ரோமாபுரியிலிருந்த போப்பாண்டவருக்கு ஒரு விண்ணப்பம் அனுப்பினார்கள். பைபிள் லத்தீன் மொழியிலே இருக்கிறது, எங்கள் மொழியிலே அதை மொழிபெயர்க்க அனுமதி தாராங்கள் என்று கேட்டிருந்தார்கள். ஆனால் போப்பாண்டவர் அவர்கள் லத்தீன் மொழி தான் தேவ பாஷை, அந்த மொழி தவிர வேறு எந்த மொழியிலும் பைபிளை மொழிபெயர்க்க அனுமதிக்க முடியா தென்று மறுத்து விட்டார்கள். பிறகு புரட்சியிலே பழக்கப்பட்ட பிரான்ஸ் நாட்டு மக்கள், இன்னும் 3 மாதங்களுக்குள்ளாக எங்கள் மொழியில் பைபிளை மொழிபெயர்க்க நீங்கள் உத்தரவு தரா விட்டால் பாரிஸ் உயர்நீதி மன்றத்தின் முன்னால் பைபிள் கொளுத் தப்படும் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதற்குப்பிறகு ரோமா புரியிலுள்ள போப்பாண்டவர் வேறு வழி இல்லாமல் சர்வ கருணையோடு மொழி பெயர்க்க அனுமதி தந்தார்கள். அதன் காரணமாகத் தான் மார்ட்டின் லூதர் அவர்களுடைய பிராட்டஸ்டண்டு இயக்கம் தோன்றிற்று. இதுதான் காரணம் என்று அங்கே இருந்தவர்கள் இது இரண்டையும் சொன்னார்கள். அடுத்து அயர்லாந்து வர லாற்றில் ஒரு முக்கியத்துவம் உண்டு. அயர்லாந்திற்கு விடுதலை வேண்டுமென்று ஈமன் டிவேலரா கேட்டபோது பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் ஒரு சூழ்ச்சி செய்து, ஒரு கபடமான நிபந்தனையை விதித்தது. “டிவேலரா அவர்களே, உங்களுக்கு அயர் மொழி வேண்டுமா, அயர்லாந்து வேண்டுமா, இரண்டையும் ஒன்றாகத் தர முடியாது. அயர் மொழி வேண்டுமானால் தருகிறோம், ஆனால் அயர்லாந்து பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் அடிமையாக இருக்கும். அல்லது அயர்லாந்து வேண்டுமா விடுதலை தருகிறோம், ஆனால் அங்கில மொழி ஆட்சி செய்யும்” என்று சொன்னார்கள். கிளர்ச்சியிலே டிவேலரா தாக்கு மரத்தில் நிறுத்தப்பட்டார். அரை மணி நேரம் இருந்திருந்தால் டிவேலரா தூக்கிலிடப்பட்டு செத்துப்போயிருப்பார். ஆனால் அதற்குள்ளாக அமெரிக்காவிலிருந்து அவசர உத்தரவு வந்தது. அந்த உத்தரவுப்படி டிவேலராவைத் தூக்கில் ஏற்றக் கூடாதென்று போடப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் சொல்லிற்று, இவன் மொழிக்கிளர்ச்சியில் ஈடுபடுகிறான். நாட்டு விடுதலை கேட்கிறான். இந்த நாட்டிலே இருக்கிறவன். இந்த நாட்டு சட்டப்படி தண்டிக்கிறார்களே என்று சொன்னார்கள். டிவேலரா அமெரிக்க நாட்டில் பிறந்தவன், உங்கள் நாட்டில் சூடியேறியவன். எனவே பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் அவனைத் தூக்கில் இடுவதை அனுமதிக்கமாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். அவன் காப்பாற்றப்பட்டான். அவன் சொன்னான், “எனக்கு மொழியைக் கொடுங்கள், மொழி ஒன்று இருக்குமானால் பின்னால் நாட்டைப் பெற்றுக்கொள்ளுவேன். நாட்டைப் பெறுவதில் இப்போது நான் தவறிவிட்டாலும் அதை எனக்கு மீள்கால சந்தக்கிறேன் பெற்றுக்கொள்ளுவேன்”

[திரு. சி. பி. சிற்றரசு] [14th February 1968]

இன்று எனது மொழி காப்பாற்றப்படாவிட்டால் என் மக்களுக்கு மொழியும் இருக்காது, நாடும் இருக்காது” என்று கூறினான். அந்த வரலாற்றினைப் படிக்கும்போதுதான் இந்தியை எதிர்க்கும் துணிவு வந்தது என்று எடுத்துக்கொண்டாலும் எடுத்துக் கொள்ளாவிட்டாலும், பதினான்கு மொழிகள் தேசிய மொழிகள் என்று சொல்லி அவைகளுக்கெல்லாம் சம அந்தஸ்தும் சம வாய்ப்பும் இருக்கும் என்று சொல்லிவிட்டு வெறும் இந்தி வளர்ச்சிக்கு மட்டும் பத்து கோடி ரூபாய், மற்ற பதினாறு மொழிகளின் வளர்ச்சிக்கு 57 லட்சம் ரூபாய் என்று சொன்னால், பதினான்கு மொழிகளை ஒன்றாகக் கருதுகிறார்கள் என்று அர்த்தம்? இந்தி வளராத மொழி. மேற்கு ராஜஸ்தானிக்காரன் பேசும் இந்தி கிழக்கு ராஜஸ்தானிக்காரனுக்கும் புரியவில்லை. என்ன மொழி இந்தி மொழி? மனிதனுடைய கண்கள் இந்தியில் ஆனபால், ஆனால் மூக்கு பெண்பால். இப்படி ஒரு மொழி இருக்குமா? இது ஒரு மொழிதானா? இதில் கற்றுக்கொள்ளுவதற்குத்தான் என்ன இலக்கியம் இருக்கிறது? துளசிதாஸர் ராமாயணம் இருக்கிறது. தமிழிலே கம்பராமாயணம் இருக்கிறது. அது போதாதா ராமாயணம் வேண்டும் என்றால்? தமிழிலே என்ன இல்லை? எதற்காக இந்திமொழியை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்? ஏற்கெனவே தமிழ் கெட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் சிலர் தமிழ் கெட்டுவிட்டதா இல்லையா என்று இன்னும் யோசிக்கிறார்கள். தோசை என்பது தமிழ் இல்லை. இட்லி—தமிழ். இட்டுப் பளஸ் அலி இஸ் ஈக்வேல் டி இட்லி. தோசை நம்முடையது இல்லை. முஸ்லிம்களுடையது. மாவை ஊற்றும் போது ஒரு “சொய்” அதைத் திருப்பிப்போடுமோது இன்னொரு “சொய்” இரண்டு “சொய்”, தோசை. இன்னும் மத்திய சர்வீஸுக் கான தேர்வுகளை இந்தியில் எழுத வேண்டுமா? யூ.பி.எஸ்.ஸி தேர்வுகளுக்கு காஷ்மீரம் முதல் கன்னியாகுமரி வரையில் எடுத்துக்கொண்டால் மொத்தம் 80 ஆயிரம் பேர் எழுதுகிறார்கள். தமிழ் மாநிலத்தில் அதில் எட்டாயிரம் பேர் இருந்தால் அதில் தேறுகிறவர்கள் பரவாயிரம் பேர் இருக்கலாம். அவர்களில் 500 பேருக்கு வேலை கிடைக்குமோ என்னவோ. இந்த 500 பேருக்கு வேலை வாங்கவேண்டும் என்பதற்காக நாலரை கோடி மக்கள் இந்தி கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதில் என்ன நியாயம்? எங்களைப் போய் அங்கிலத்திற்கு ஆதரவாக இருக்கிறவர்கள், வெள்ளைக் காரணக்கு வால் பிடிக்கிறவர்கள் என்றெல்லாம் சொல்லி கேலி பேசுகிறார்கள். ஆனால் அப்படிச் சொல்லுகிறவர்களுக்கு அங்கில் அசை விடவில்லை. அவர்கள் கட்சிக்கே இன்னும் ‘காங்கிரஸ்’ என்றதான் பெயர். காங்கிரஸ் என்பது அங்கிலம் அல்லாமல் தமிழா? காங்கிரஸ் என்பதற்கு என்ன தமிழ்? சொல் லங்கள், பதினைந்து நாள் அவகாசம் தருகிறேன். சொல்லிவிட்டு வீடுகளா? எங்கள் கட்சிக்கு அப்படி ஒரு அங்கிலப் பெயர் இல்லை. இன்னும் எங்களைவிட அவர்கள் என்ன செய்துவிட்டார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அப்படிக்கேட்டால் இதைத்தான் நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இப்போதுதான் வண்டி எறியிருக்கிறோம்.

[14th February 1968] [திரு. சி. பி. சிற்றரசு]

அம்பத்துருக்குப் போகிறவனும். சரி, காட்பாடிக்குப் போகிறவனும் சரி, கோயம்பத்துருக்குப் போகிறவனும் சரி, ஒரு ரயிலில் தான் ஏறுவான். நான் போகிற ரயிலில் நீ ஏன் ஏறுகிறாய் என்று கேட்டால் என்ன அர்த்தம்? நீ ஆவடியோடு இறங்கிவிட்டாய், நான் அதற்கு அப்பாலும் போவேனே? எதற்கு எடுத்தாலும் மத்திய சர்க்காரை கேட்கிறோம், மத்திய சர்க்காரைக் கேட்கிறோம் என்று எங்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார்கள். மத்திய சர்க்காரைக் கேட்காமல் கோயமுத்தூர் கிருஷ்ணையா கேட்கிறது, கொஞ்சம் நோட்டு கொடு என்று! யாரைக் கேட்பது? தரமாட்டேன், தர மாட்டேன் என்றால் யாருக்கு? பொதுமக்களாகிய உங்களுக்கு லாபம் இல்லையா? உங்களுக்கு லாபம் கிடைக்க வேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய ஆசை. அது வருமா என்று நாங்கள் எதிர் பார்க்கிறோம். இந்த நாட்டிற்குத் தமிழகம் அல்லது தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று 70 வயதான சங்கரலிங்க நாடார், 78 நாட்கள் உண்ணாவிரதமிருந்தார். உண்ணாவிரத மிருந்து இறந்து விட்ட பிறகு அப்போதிருந்த முதலமைச்சரைக் கேட்கிறோம், ஏன் சங்கரலிங்க நாடார் இறந்தார், என்று. சோறு தின்னாமல் இறந்து விட்டார்! அப்படிப்பட்ட நல்ல சமா தானத்தை எடுத்துக் கூற அமைச்சர் வந்தார். இந்த நாட்டிற்குத் தமிழகம் என்று பெயர் வைக்கக் கூடாதா? ஆந்திரம் என்று ஆந்திராவிற்கு இருக்கிறபோது, கர்நாடகம் என்று மைசூருக்கு இருக்கிறபோது, கேரளம் என்று மலையாளத்திற்கு இருக்கிற போது, நமக்குத் தமிழகம் என்று பெயர் இருக்கக் கூடாதா என்றால், அகில உலகத்தாளுக்குத் தெரியாது என்றார்கள். அப்படி யானால் இந்தியா என்பதை பாரத் என்று வைத்தீர்களே, எப்படி? காசி என்பதை வாரணாசி என்று மாற்றினீர்களே, சைனாபஜார் என்பதை சுபாஷ் சந்திர போஸ் ரோடு என்று மாற்றினீர்களே, தெரியாதா? தெரியாவிட்டால், படத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு போகிறான். ‘Map’ இல்லையா? இங்கே இருக்கிற சைதாப்பேட்டையில் இப்படிப் போனால் கூடுர் 60 மைல் என்று போடவில்லையா, அந்த மாதிரி கைகாட்டி போடுகிறது. இன்றைக்கு அமைச்சர் அவர்களை நாராயணசாமி என்றால் எப்படித் தெரியும்? நெடுஞ்செழியன் என்றால் தெரியும். ராமையா என்றால் யாருக்குத் தெரியும்? அன்பழகன் என்று தான் தெரியும். ஆகையினால் காலப்போக்கில் தெரிந்துகொள்கிறான். நான் முன்னே சொன்ன மாதிரி தமிழில் தான் இயற்கை சொற்கள் இருக்கின்றன. வெற்றிலை—வெற்றுப் பளஸ் இலை. அந்தக் கொடியில் காயும் இல்லை, பூவும் இல்லை, பிஞ்சும் இல்லை. ஒரு கொடி, ஒரு இலை—வெற்றிலை. ஒரு மொழி ஆராய்ச்சி செய்கிறவன், ஒரு மொழி பேசுகிறவன் எவ்வளவு நாளைக்கு இருப்பான் என்று ஆராய்ச்சி செய்தான். ஒரு மொழியை எங்கிருந்து பேசுகிறவன் எவ்வளவு நாளைக்கு இருப்பான் என்று பார்த்தால், எவன் பேசுகிற மொழி நெஞ்சிலிருந்து மாத்திரம் வருகிறதோ அவன் நீண்ட நாள் இருப்பான். எவன் பேசுகிற மொழி அடி வயிற்றி

[திரு. சி. பி. சிற்றரசு] [14th February 1968.]

விருந்து வருகிறதோ, அவன் சீக்கிரம் போவான். அந்த மாதிரி தமிழைப் பேசிப் பாருங்கள். தெலுங்கு பேசிப்பாருங்கள், கன்னடத்தில் பேசிப் பாருங்கள், மலையாளம் பேசிப் பாருங்கள். இவர்களெல்லாம் சீக்கிரம் சாக மாட்டார்கள். அவன் அடிவயிற்றிலிருந்து கத்துகிறான். 'மை காஷ்மிர் ஜாதா ஹின்', 'மை இதர் ஆதா ஹன்'. இப்படி கத்தக் கூடாது. இது சயன்ஸ். தமிழுக்கு வயது என்ன என்று ஒரு ஆங்கிலேயன் கேட்கிறான். "What is the age of Tamil." "I am sorry, Sir. What is the age of God." 'கடவுளுக்கு என்ன வயது?' 'தெரியாது' அப்படியானால் இதுவும் தெரியாது. கடவுளின் வயதை நீ சொல், நான் தமிழின் வயதைச் சொல்லுகிறேன். அப்படி காலத்திற்கு முற்பட்ட தமிழை விட்டு விடு என்றால், எப்படி விட்டு விட்ட முடியும்? இங்கிலாந்து நாட்டு மாவீரன் சர்ச்சில் தேம்ஸ் நதிக்கரையிலே நின்று கொண்டு அந்த நாட்டு மக்களைப் பார்த்து கேட்டான், ஹிட்லரின் குண்டுகளுக்கு இரையாகியெயின்ட் டீட்டர்ஸ் தேவாலயம் இடிபடுகிறபோது, மன்னர்கள் வாழ்கின்ற பக்கம் ஹாம் பாஸஸ் இடிபாடுகளில் அகப்பட்டுக்கொண்டிருந்தபோது, தேம்ஸ் நதிக்கரையில் நின்று கொண்டு சர்ச்சில் கேட்கிறான், "நங்கள் அசையாப் பொருள், அசையாப் பொருள்கள் எவற்றுத் தேவை இல்லை. உங்கள் உடலிலே ஒரு சிறு துளி ரத்தம் இருக்குமானால் தாருங்கள். உங்கள் கால்களிலே தண்ணீர் இருக்குமானால் அதைத் தாருங்கள். உங்கள் உடலிலே வியர்வை இருக்குமானால் தாருங்கள். அதைக் கொண்டு பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தைக் காப்பாற்ற முடியும். அப்படிக் காப்பாற்ற முடியவில்லை என்றால், நமது நாடகப் பேரறிஞர் இருக்கிறார் அவ்வொ, ஷேக்ஸ்பியர், அவர்கள் எழுதிய 'As you like it' என்ற ஒரு நாடகம் போதும். Merchant of Venice என்ற ஒரு நாடகம் போதும். இவைகள் இருந்தால் வெள்ளைக் காரர்கள் இருந்தார்கள் என்பதை அந்தக் காலத்திலும் காட்டுவதற்கு வயலாறு நமக்கு துணை செய்யும்" என்று சொன்னான்.

4-09
p.m. விட்டான். நான் இங்கே இல்லை, அன்றைக்குக் கும்பகோணத் திற்குப் பக்கத்தில் உள்ள நாச்சியார்கோவிலில் கூட்டம். அங்கு பேசி விட்டு ஊருக்குத் திரும்பினேன். நான் புறப்படுகிறபோது என் மகள் உடல் நிலை சரி இல்லை. என்றாலும் அவள் இறந்து விடுவாள் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை, அதனால் நேராக வராமல் எங்கெங்கோ சுற்றி விட்டு வந்து சேர்ந்தேன். மகளைச் சுகுடாட்டிலே வைத்து விட்டு விட்டிலே உட்கார்ந்திருக்கிறேன். நான் விட்டிலே இருக்கும்போது கைது செய்யப்பட்டேன். நான் அப்போது இருந்த அரசாங்கத்திடம் கேட்டேன், 'என்னைக் கருணை கூர்ந்து வெளியே விடுங்கள் என்று. கேட்கவில்லை, இப்போது கருணை காட்ட வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். கருணை காட்டலாம். நண்பர் என். வி. நடராசன் பேசினார். அவரைப் பாராட்டக்கூடாது? ஏன் பாராட்டப் போகிறீர்கள்? யாரைப் பாராட்டுவது? நீங்கள் ஒப்புக் கொள்வது இல்லை. அங்கே

[திரு. சி. பி. சிற்றரசு] [14th February 1968]

இருந்து பெரிய மனிதர்கள் வந்து இந்தச் சர்க்காரைப் பாராட்டினால் உங்களுக்குப் பொறுப்பது இல்லை. அங்கே A.C.C. யில் கேவலமாக பேசினீர்கள் எப்படி இந்த அரசைப் பாராட்டலாம் என்று. இன்னும் நமது கனம் எத்திராஜ் கவர்னர் இப்படிச் செய்து விட்டாரே என்று குறைப்பட்டுக் கொண்டார். கவர்னர் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? உணவு பற்றி என்ன சொன்னார்? இவர்கள் வந்த பிறகு உணவு நிலைமை சீராக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். தேர்தலுக்கு முன்னால் என்ன நிலைமை? கடைகளிலே அரிசி இருந்ததா? இப்போது அரிசி தாராளமாகக் கிடைக்கிறது. இலங்கையிலே இருக்கிறவன் திட்டிகிறான் இப்படி ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி என்று போடலாமா என்று. தேர்தல் அறிக்கையிலே சொல்லி இருக்கிறோம் என்றால் தேர்தல் அறிக்கையிலே சொன்னவைகளை எல்லாம் உடனே செய்து தான் ஆக வேண்டுமா என்று சொல்கிறான். அவர்களுக்குச் சமாதானம் சொல்லி விட்டு வருகிறோம். ஏன் அவர்கள் அப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்றால் அங்கிருந்த சர்க்கார் 75 பைசாவிற்கு அரிசி வாங்கி 25 பைசாவிற்குப் போட்டுக் கொண்டு வந்தது. இப்போது இருக்கும் புதிய அரசு நாங்கள் வந்தால் அரிசியை இனமாகப் போடுவோம் என்றார்கள். அதன்படி போட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். இதனால் அந்த நாட்டு அரசாங்கத்திற்கு 60 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று அவர்களின் வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கஷ்டத்தை அவர்கள் உணர்ந்த காரணத்தினால், ஏன் இந்தக் காரியத்தை எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள், எப்படி சமாளிக்கப் போகிறீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அரசாங்கம் என்றால், ஜனநாயகம் என்றால், முதலாளிகள் என்றால் யார்? இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிற நாமல்ல. ஜனநாயகத்தில் நிதிபதிகள் மக்கள். தேர்தலிலே தோல்வி ஏற்பட்டது என்றால் அதற்காக 72 மணி நேரம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுமா? இதற்கு என்று பெரிய Scientist வேண்டுமா? பெரிய சயன்ஸ் படித்தாக வேண்டுமா? மக்களை மறந்து விட்டோம், அதனால் மக்கள் நம்மைத் தேர்தலில் மறந்து விட்டார்கள் என்பது தானே சாதாரண உண்மை. வெற்றி பெற்று விட்டோம் என்றால் அதற்காக அதிகமாகச் சந்தோஷப்படுவது இல்லை. மக்களை மறந்து விட்டவர்களை மக்களும் மறந்து விடுகிறார்கள். இந்த முறையிலே தான் நாட்டிலே உள்ள ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியும் தேர்தலை அணுக வேண்டும்.

கவர்னர் அவர்கள் தெள்ளத் தெளியச் சொல்லி இருக்கிறார்கள், தமிழ் மொழி மதிக்கப்படும் என்று, மொழிதான் மனிதன் தன்னுடைய உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்துவதற்கு உரிய கருவி யாகும். அந்த மொழிக்கு ஆபத்து வந்தால் யாரையும் அவன் விட மாட்டான். அதனால் தான் தாய் பசியாக இருந்தாலும் பிறன் பழிக்கும் காரியத்தைச் செய்யாதே என்று பழமொழி ஏற்பட்டு இருக்கிறது. "எப்பொருள் யார் யார் வாய் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அரிது" எப்பொருள் எத்தன்மைத்தாயினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது

[திரு. சி. பி. சிற்றரசு] [14th February 1968.]

அறிவு" என்று திருவள்ளுவர் கூறி இருக்கிறார். இதை எப்படி எழுதுவது புல்லடாப், கமாவில் தான் தகராறு "எப்பொருள் யார், யார் வாய் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்பொருள் காண்பது அரிது" என்று இப்படியும் எழுதுவார்கள். இப்படிப்பட்ட தன்மையிலே திருவள்ளுவர் தன்னுடைய குறளை எழுதி இருக்கிறார். அதை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பது என்றாலும் மிகவும் கடினம். திருக்குறளிலே சொல்லப்படாத பொருளை இல்லை. பசித் தவனுக்குச் சொல்லி இருக்கிறார், பசித்தவனைப் பார்த்துச் சொல்கிறார், பயித்தியக்காரனை பசி என்று இனிமேல் சொல்லாதே. இதோ இருக்கும் நாடு உன்னுடையது. இந்தத் தரை உன்னுடையது. ஒரு மணி தானியம் போட்டால் அரைக்கால்படியாக நான் விளைச்சலைத் தருகிறேன். உன் உழைப்பைக் கொடுத்து உணவை உற்பத்தி செய்து பசியாற்றிக் கொள்ளாமல் பசி என்று சொல்கிறேய் என்று நில மகள் கூறுகிறாள்.

தலைவர் அனுமதித்தால் நான் இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். காதலிக்கு கடிதம் எழுதாதே என்கிறார் திருவள்ளுவர். "கண்ணோடு கண்ணோக்கொக்கின் வாய்ச் சொற்கள் என்ன பயனும் இல்" என்று கூறி இருக்கிறார். கடிதம் எழுதித் தான் கலியாணம் நடக்கும் என்றால் படிக்காதவர்கள் எல்லாம் கலியாணம் இல்லாமல் சாமியாராகத்தான் இருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு விடும். திருக்குறளில் கூறப்பட்டு இருப்பது வயது வந்த அத்தனை பேருக்கும் பொருந்தும். எந்தக் காலத்திற்கும் பொருந்தும், எந்த நாட்டிற்கும் பொருந்தும். இப்படிப் பெருமை உடைய திருக்குறளைத் தந்த திருவள்ளுவருக்குச் சொந்தக்காரர்கள் என்று நாம் நினைக்கிறபோது நமக்குப் பெருமையாக இருக்கிறது. அதனால் தான் அரசாங்க போக்குவரத்து வண்டிகளில் திருக்குறளை எழுதும்படி செய்திருக்கிறோம். இன்றைக்கு இருப்பவர்களுக்குப் பொருள் விளங்காமல் இருக்கலாம். ஆனால் எதிர்காலத்தில் வருபவர்களுக்குக் கண்டிப்பாக அதன் பொருள் விளங்கும். "துப்பார்க்குத் துப்பாய் துப்பாக்கி துப்பார்க்கு துப்பாய் தூம் மழை" என்று குறளை எழுதி இருந்தால் இன்றைக்கு இருப்பவர்கள் துப்பாக்கியைத் தூக்கிக் காட்டுவார்கள். இந்தக் குறளை எல்லாம் மொழி பெயர்த்து எழுதுவது என்றால் அவ்வளவு சுலபம் அல்ல. அது முடியாத காரியம் ஆகும். இப்போது எழுதி விட்டோமானால் நாளா வட்டத்தில் அது வசதியாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்தில்தான் இதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள் நமது பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் திரு. கருணாநிதி அவர்களும், உணவு அமைச்சர் திரு. மதியழகனும், அவர்களைப் பற்றி நான் இங்கே விமர்சனம் செய்யக் கூடாது. நமது உணவு அமைச்சர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு யார் யாரைப் பிடித்து எந்தெந்த அதிகாரிகளைச் சந்தித்து எப்பாடுபட்டு ஒரு லட்சத்து 40 ஆயிரம் டன் அரிசியை கொள்முதல் செய்து இருக்கிறார். ஏ.டி.டி. 27-ஐ நாங்கள்தான் கொண்டு வந்தோம் என்று நீங்கள் பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்கிறீர்கள். இப்போது ஆடுதுறை ஏ.டி.டி. 37-ஐ கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள்.

[14th February 1968] [திரு. சி. பி. சிற்றரசு]

இப்படித் கண்டு பிடிப்பது எப்போதும் நடந்துகொண்டு இருக்கின்ற ஒன்று. இதற்குப் பிறகு வேறு ஒன்றைக் கண்டு பிடிப்பார்கள். இன்றைக்கு ஏரோப்ளேன் இருக்கிறது. இது எப்படி வந்தது? ஏரோப்ளேன் வருவதற்கு முன்னால் மனிதன் மாட்டின் மீது சென்று கொண்டு இருந்தான். அப்போது மனிதன் நினைத்தான் இந்த வேகம் போதாது, இன்னும் வேகமாகப் போக வேண்டும் என்று. இதன் பிறகு குதிரையின் மேல் ஏறிச் சவாரி செய்தான். இதுவும் போதாது என்று நினைத்தான். அதனால் குதிரை வண்டியைக் கண்டு பிடித்தான். இந்த வேகமும் போதவில்லை, எனவே சைக்கிளைக் கண்டு பிடித்தான். இதுவும் 50 வயது வரையில் தான் ஓட்ட முடிகிறது. 50 வயதிற்கு மேல் போனால் 10 மைலுக்கு மேல் போனால் சைக்கிள் அவன் மேலேயும் அவன் கீழேயும் இருப்பான். சைக்கிளில் போனால் போதாது என்று மோட்டார் சைக்கிளைக் கண்டுபிடித்தான். தான் மட்டும் மோட்டார் சைக்கிளில் போனால் சரிப்படாது என்று சைட் காரையும் கண்டுபிடித்தான். மோட்டார் சைக்கிளில் போனால் மழையிலும் வெய்யிலிலும் தொல்லைப் பட்டுக் கொண்டு செல்ல வேண்டி இருக்கிறது. அது அவ்வளவு சௌகரியமாக இல்லை. ஆகையால் வசதியானதாகவும் விரைவாகவும் செல்லக் கூடிய வண்டி வேண்டும் என்று நினைத்தான். எனவே அவன் காரைக் கண்டுபிடித்தான். காரிலே போனால் 6, 7 பேர் தான் போக முடிகிறது. இன்னும் அதிகம் பேர் போக வேண்டும், இதற்கு என்ன வழி என்று ஆராய்ந்து இரயிலைக் கண்டுபிடித்தான். ஆயிரம் பேர், இரண்டாயிரம் பேர், போகக்கூடிய இரயிலைக் கண்டு பிடித்தான். நான் செல்லச் செல்ல இரயில் பிரயாணத்தில் பாலங்கள் இடிந்து விழ்ந்து உயிர்கள் பலியாவதையும், நேரம் அதிகமாகச் செலவாகி விடுவதையும் கண்டு இதையும் விட வேகமாகச் செல்லக்கூடிய ஒரு வண்டியைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும் என்று கருதி விமானத்தைக் கண்டுபிடித்தான். இப்படி படிப் படியாக வளர்ந்து வருவது விஞ்ஞானம். அதைப் போன்றது அல்ல மொழி விஷயம். விமானம் வந்ததால் மாட்டு வண்டி அழியவில்லை. இரண்டும் இருந்துகொண்டு தான் இருக்கும். ஆனால் மொழி விஷயத்தில் அப்படிச் சொல்ல முடியாது. மொழி அழிந்து விட்டால் மொழியின் பெருமையைச் சொல்லிக்கொண்டு இருக்க வேண்டியது தவிர, மற்றபடி மொழியை நாம் அறிய முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். இன்றைக்கு கடல் கொண்ட கபாடபுரத்தைப்பற்றி பேசிக் கொண்டு தான் இருக்கின்றோமே தவிர அதைக் காண வேண்டும் என்றால் முடியாது. மொழி விஷயமும் அப்படித்தான். மொழியை நாம் பாதுகாக்காவிட்டால் அது அழிந்து விடும்.

23-ம் தேதிக்குப் பிறகு மாணவர்கள் அமைதியாக பள்ளிக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு, மூன்று நாட்களாக நடந்து வரும் சம்பவங்கள் மிகவும் வருத்தத்தைக் கொடுக்கிறது. அரசாங்கத்தில் ஈடுபட்டவர்களை தண்டிக்க வேண்டும். அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அதைப்பற்றி கவலைப்படக்கூடாது. அவர்கள்

[திரு. சி. பி. சிற்றரசு] [14th February 1968.]

வகித்து வரும் பதவிக்கு உள்பட்டே இந்த நாடும், இந்த நாட்டு மக்களும் இருக்கிற வரை சட்ட ரீதியாக மரியாதை தரவேண்டும் என்பதில் குறைபாடு கிடையாது. நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் உடல் நலத்தை பரிசோதனை செய்வதற்காக மருத்துவ மனையிலே இப்போது இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நாளை மறுநாள் வரும்போது இதற்கு நிச்சயமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளோம். ஜனநாயக உரிமையின் பெயரால் எந்த நாட்டில் வாழ வேண்டியவர்களுக்கும் இருந்தாலும், வாழக்கூடியவர்கள் என்பதை ஒவ்வொரு தலைமகனும், தலைமகளும் உள்ளத்திலே ஏற்றுக்கொண்டு வாழவேண்டும். தமிழகத்தில் உள்ளவர்கள் கொண்டிருக்கும் எண்ணத்தை, ஐந்தி பற்றி அவர்கள் கொண்டிருக்கும் எண்ணத்தை டெல்லிக்குத் தெரிவித்தாகி விட்டது. டெல்லியிலிருந்து என்ன பதில் வருகிறது என்பதைப் பார்த்துக் கொண்ட பிறகு தான் அதற்கு மேற்கொண்டு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கூறி கவர்னர் பெருமான் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து முடிந்துக் கொள்கிறேன்.

* THIRU K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, the first two or three pages of the Governor's Address deal with a very important issue, language. In our country, all are agreed, this issue has created great trouble throughout the whole of India. It has agitated the minds of the student population, the educationists and the scientists in all parts of the country. Even violent agitations have taken place and large scale destruction of Railway and other properties has occurred. It is a very important issue and, therefore, the Governor is perfectly right in devoting a fairly good part of his Address to a settlement of the issue. As yet, we have not seen any way to approach this issue. A suggestion has been made in the Governor's Address that a high-level conference of all political parties should be held to decide this language issue for a long time to come in our country. I would add, 'not only political parties, but representatives of other sections also like educationists, scientists, etc. They also should be called for the purpose of settling this issue in our country for ever. Otherwise, it will become a danger to democracy and the unity of the country and will also hamper our progress in the social and economic fields. It will retard the progress of the country for a long time to come. And, therefore, it is imperative that thinking mind especially the legislators, must come together to find some solution to this great problem.

I have been thinking about this for some time and I think I should take this opportunity especially because my term is coming to a close after six months and I may be here or may not be here later to offer my suggestions for a satisfactory solution of this problem, satisfactory according to me. The language issue was said to be settled in 1950 when the Constitution fathers, taking the whole situation obtaining then, thought that for fifteen years, English should continue to be the official language and that Hindi also might be there. They thought that after fifteen years, Hindi would be the sole official language of

[14th February 1968] [Thiru K. Balasubramanya Ayyar]

the Union. That was the idea then. One peculiar feature of our Constitution was, apart from its length with 350 articles or more and eight Schedules and the numerous amendments, that it, instead of allowing the ordinary law to regulate the language to be used for administration, took the great trouble of mentioning it in the Constitution itself. Sir Ivor Jenkins, in one of his lectures on constitution referred to this rather peculiar feature which our Constitution fathers introduced for the purpose of regulating the language to be used in Parliament, Legislatures, educational institutions, etc., instead of leaving it to be determined by the ordinary law. At that time, it was probably right because the chief reason that motivated the Constitution makers was the great prejudice against British rule. We got our freedom after great difficulty, after a big fight as it were. Therefore, they thought, even though we used English as the language of liberty, as the language of agitation throughout the country, that English was associated with British rule and must be dropped after some time. Our Constitution fathers were practical and therefore, said that English should continue for some time, i.e., fifteen years and that thereafter, Hindi should become the sole official language. This is clearly provided in the Constitution by means of a proviso and they were also very careful to say 'unless the Parliament says otherwise'. That is, they were not very confident that even in fifteen years, Hindi will become the sole official language. What has happened after the Constitution came into effect in 1950? Then came the great provision about linguistic States. That produced a revolution because many have become linguistic in outlook also. It has been said that the official language of the State is the regional language or the mother-tongue. Many of the Hindi States have Hindi as the mother-tongue of the people. Our Southern States have naturally their own language as the official language. Even though my Leader here and I did not welcome the formation of linguistic States, the States Reorganisation Bill was passed. One corollary or consequence of that Act was that immediately after its passing, the States adopted the principle of having as official language either the regional language or the mother-tongue. We also did it here. Tamil became the official language of our State. Similarly, in Mysore, Andhra, etc. Once that has happened, once linguistic States have been established and the regional languages have become the official languages of those States, the question becomes quite different altogether. Hindi can no longer become the link or the national language because it has become the official language of some States. In addition, it will become the official language of the whole of India. That is giving Hindi a status quite discriminatory against the other languages. That is a fundamental fact that must be considered now. If the Constitution fathers were alive to-day, they would not say that Hindi should continue as the sole official language of the country. When we accuse Rajaji of inconsistency and say that Rajaji compelled us to learn Hindi at that time, we must remember this fundamental fact, that the linguistic States have come into existence

[Thiru K. Balasubramanya Ayyar] [14th February 1968]

and the regional languages have become the languages of administration of the States. Of course, Rajaji might say, it does not matter, if one is inconsistent. He is not a person to be worried about inconsistency. The question now naturally arises whether Hindi could be the official language of the country since it is the official language of some States also. When Rajaji compelled people to learn Hindi, this fact was not there. Now when we go to northern States, we deal with the Railway porters and others in Hindustani. We have necessarily to speak in their language, as otherwise, we have ourselves to carry the luggage. So, for purposes of commerce and other jobs like the one I have stated, we could use that language. But the official language, the language of administration, the language that has to be used in communications between various States, is different. It has to be developed by the genius of our own people.

4-20 p.m. How did Hindustani come here? Because it was the camp language of the Emperors then. Aurangzeb toured the southern States, and people naturally wanted to learn that language, and Hindustani developed. Hindustani is not Persian nor is it Arabian. It is quite a different language. It was for the development of commerce that language was learnt and for the convenience of the people. The development of a commercial language for the convenience of the people is quite a different thing from what is the official language of a State or a language for administrative purposes or for education purposes. The Constitution fathers, instead of leaving it to the ordinary law of the land, took the trouble in Part XVII of the Constitution to say that English shall be also the official language for fifteen years and that Hindi shall be the sole official language after. That Part in the Constitution should no longer hold good. Rajaji is perfectly right when he says that it should be suspended. The only question we have to solve is whether every language mentioned in the Constitution can be the official language. Whether the medium of instruction should be Tamil or not in Tamilnad, it is for the State to decide. If the State decides that the medium should be English or Tamil, that is entirely an internal matter. After discussion this question will be decided. We are not concerned with that question at all now. The question that is posed before us is, 'What is the official language of the Union, and what should be the language each and every one should learn?' That question remains and has to be solved now. The best way to solve the problem, it seems to me, is that each State should have English and the regional language or the mother tongue of the people of the State. Every State should have two languages. If every State has two languages, what shall be the official language of the centre? That cannot be the language of any region—not for the time being. Of course, the Dravida Munnetra Kazhagam says that fourteen languages have been mentioned as the languages of the Indian Union in the Constitution, and they should all be the official languages of the Union. That is a matter to be considered and discussed. But all the fourteen languages cannot be the administration languages immediately, at the same

14th February 1968] [Thiru K. Balasubramanya Ayyar]

time. But what shall be the language for practical purposes? Here I am not speaking for the British Government nor on behalf of that Government. But what was the language which was being used in our country up to now as the official language of the Union? They said, 'Hindi or English'. So practically English was the official language all these fifteen years. English is no longer the language of America or of Britain. English has become the world language now. Who asked English to become the world language? It is because of the development of the countries by the use of the English language. Even in the U.N.O. and U.N.E.S.C.O. English is being used largely. In countries like Russia, Sweden, and Norway they have made arrangements for the purpose of people studying English. Rajaji said the other day that when he had a meeting with Mr. Gromyko in Armenia while he (Rajaji) went out on a Peace Conference, Gromyko spoke chaste and beautiful English as good an English as an Englishman would speak. Mr. Gromyko has learnt English so well. He is a Russian. He is fully patriotic. The question is not that. It is a practical question. At one time French was the language spoken by many countries. When the Rt. Hon. V. S. Srinivasa Sastri went to the League of Nations his speech was translated into French. He told me that French was the language of the League of Nations. At that time French was the language. Now English has come to take that place. The French are not sorry about it. It is only we who quarrel about these things. They are not quarrelling about them. De Gaulle did not say, 'Why should not French be the language of the United Nations?'. It is a matter of the development of the language. English language has developed greatly, and it has become the language of the UNESCO and so on. Therefore, every Embassy man and the Ambassador here, whenever they go out to foreign countries must know English. In spite of the fact that the slogan 'Down with English' was there, we cannot say, 'Down with the Embassy people'. They must learn English. Otherwise, they cannot do their work. English has now become the World language. The period of fifteen years was fixed in the Constitution only for the purpose of gauging whether English would continue to be the language of the administration or not in the Centre. All these things are not of our own making. It is the world progress that has made it. Therefore, in order to be one with the World, we shall continue to have English. We studied English for 150 years, and it is wrong to say that English was imposed by the British Government. The Vice-Chancellor of the Madras University once put me in a Publication Committee, and at that time I looked into the records of the University. I found then that ten thousand residents of the Madras City put in a mahazar to the East India Company to say that English should be taught to them. Why did they do it? Did not they have great love for their own language or Persian? Hindustani was the language in and around Madras, and a large number of people spoke Hindustani then. But still they asked for English to be taught to them, because they appreciated the fact that through

[Thiru K. Balasubramanya Ayyar] [14th February 1968.]

English, they could learn science and other useful branches of knowledge. English was also useful for commerce with the East India Company. For these two purposes, our forefathers wanted that English should be taught to them. They were much more practical at that time. Therefore, they put in that mahazar to the East India Company. This is an established fact. For the first time then English was taught here. Before that Persian was taught. English came to be taught similarly in Bengal. Raja Ram Mohan Roy led an agitation for the purpose of teaching English. The Government of India at that time decided that Persian might be the language, and they did not want English. They were afraid that with the teaching of English the people of India would get love for liberty, democratic institutions, and all that. But we wanted English, and therefore we had it. English is not a language imposed by the British rule. Of course, the British came here and many British civilians were there. Naturally we wanted to learn English and help in the administration. They conducted the administration in English. Therefore, it is wrong to say that English was imposed upon us. We wanted English and for 150 years we learnt English. English was the language that was used at the time when the Constitution of India was framed in our country, and the Constitution came into force in 1950. Therefore, let English continue until the time comes when all the languages of our country can become the official languages, if possible. It is a matter for the generations to come to decide whether they should have all the languages of the country as official languages. We shall leave out that question now. For the present, the only solution, according to me, is that every State should have English and the Regional language as their languages. To the regional language Hindi, nobody has objection. But so far as the Centre is concerned, English shall continue to be the official language.

When this State was a composite State, the District Munsiffs in the judiciary of our State learnt the languages of Telugu and Kannada, after they became District Munsiffs. They passed the translation tests in these languages. They learnt those languages and went to those areas for service. The story is also told of how a Tamilian Munsiff who went to the Telugu area was quick enough to learn Telugu and even say "Nekaddu nakoddu" to the counsel during cross-examination. The District Munsiff's knowledge of Telugu was much appreciated. When the Counsel said 'Yes', the Munsiff said 'No'. (Hon. Member: It means, 'You say yes; I say no'). I am only mentioning this to say how that particular District Munsiff learnt that language perfectly. (An hon. Member: Imperfectly) A language cannot be imposed on a people. Those people who have to serve in different regions will learn the language of the area. It is not a difficulty at all. If people want to serve in Uttar Pradesh, they will learn the Hindi language. If they want to serve in any other State, they can learn the language of that State.

14th February 1968] [Thiru K. Balasubramanya Ayyar]

People coming here from the north must learn the language of this part of the country. They have got a provision about judges going from one State to another. These judges must learn the language of the area. Otherwise, they cannot function. That is a thing which can be regulated quite happily without any difficulty. But, the real reason behind all this is that there are vested interests and people think that they should impose Hindi on other people. We should make a provision that every State will have English and the regional language or the mother-tongue. Then, Hindi States will have their own language and the Southern States will have their language. For the Centre English should be the language of administration. If this is done, there could be no emotion because all the Hindi zealots can talk thoroughly Hindi in their own States and in Delhi also they can talk Hindi. It will be quite all right. That is the only solution, according to me. I thought about it and I spoke to other great men also. But this is my calm, considered opinion. When all political parties meet at a national convention, if this is decided upon, then everything will be perfectly all right. If we do not want English at any time in future, then we may consider what language should be there—whether all the fourteen languages should be there or whether any particular language has developed so much as to become the official language of the Union. Recently I read a letter written by the Secretary of the Bojpuri Association and published in "The Hindu". He says that about 15 million people round about Delhi speak that language, that language has been given no quarter, and that imposition of Hindi has almost destroyed that language. Therefore, the imposition of a language will destroy another language. Therefore, I say that the Governor's Address is perfectly right in suggesting that there should be a conference of political parties to consider this matter. I would only add that various interests, educational, political, economic and other interests should also be associated with this conference. Leading men of these interests should join together, deliberate and finally settle the question. Otherwise, the fate of our country, will be jeopardised. There are outsiders who are waiting to pounce upon us. If we go on discussing the language problem and creating disunity among our people, democracy in our country will be in danger. Property worth lakhs and lakhs of rupees is being destroyed. If violence is rooted in our country, then it will be very difficult to restore democracy. It will be very difficult to see that the rule of law is there. Very soon our great people, our thinkers, leaders of political thought and Chief Ministers should join together and frame a general rule which will not discriminate against any State or section of our people, but will give due prominence and attention to all the languages of the country and their development. I hope that opinions of all people will be taken into consideration and a solution arrived at.

4-30
p.m.

The next subject I want to deal with is agricultural policy. I shall not talk about procurement and other such things. I shall deal with them during the discussion on the budget. Now, the Governor's Address is perfectly all right when it says that the

[Thiru K. Balasubramanya Ayyar] [14th February 1968.]

farmer should be protected. He has also complimented the farmer. I would only request the present Government to put a stop to further land reform policies. People who are committed to certain ideologies are always thinking about them. Let our agricultural economy be no longer disturbed by talking about cultivating tenants and rights of labourers. I would rather request our Government to concentrate their whole attention on giving all sorts of incentives to farmers for the purpose of seeing that the farmers do their work enthusiastically. I feel there should be no talk about record of rights for the cultivating tenant. The cultivating tenant has been sufficiently pampered. Frequently he has been given all sorts of privileges in our country. As a result, no longer cultivation takes place and there is only quarrel. There is a law giving moratorium to all tenants who have to pay dues. Fortunately, I think that that moratorium will cease by 1968. I hope and trust that the present Government will not resuscitate that law. Many people have not given even their ordinary dues. Many small landholders having three or four acres have not received even that portion which is their due according to the 60:40 proportion. Therefore, if we talk of a record of rights, there will be agitation for further rights. Our Agriculture Minister, Thiru Govindaswami, one day spoke about vested interests creating trouble. I read it in the papers. He is perfectly correct. He put his finger on the right spot. Vested interests create trouble which leads to agrarian disputes. That thing ought to be looked into and the farmer should be entirely protected. Our farmer is not a zamindar. That notion, I think, unfortunately, our northern friends have got. They think zamindari tenure is prevailing here. Zamindari has been abolished here. The ryotwari proprietor is only a farmer. Even the cultivating tenant hires labour. Therefore, there is a third party called labour and there is a fourth party also which consists of cattle, bullocks and so on. The fourth party also contributes as much to cultivation as the tenant, the labourer and the landlord. Therefore, there are a number of people involved. They should all co-operate for the success of agricultural operations. A mere cultivating tenant will not have any capacity to hire a tractor. A tractor cannot be used on a mere three-acre land. At least twelve acres are required for using a tractor. The Government's policy is perfectly all right when it says that the imbalance between agricultural industry and other industry should no longer be there. Such industries as the agro-industries should be developed. For example, we want tractors. There must be machinery for repairing tractors. Otherwise, once a tractor does not function, we will have to go to Russia for repairing it. I have seen many tractors in the Thanjavur district well-placed there without any work. Therefore, it is not enough to supply tractors and give money through co-operative societies. There should be an industrial organisation for the purpose of repairing tractors when they go out of order. Therefore, agro-industry should be developed. It should not be concentrated in urban areas. Urbanisation is going on merrily. It is only because of the non-development of the villages that people are rushing to the cities. Therefore, it is better to

14th February 1968] [Thiru K. Balasubramanya Ayyar]

stop urbanisation and start agro-industries in rural parts. It is better to go on mechanising agriculture. This country from the days of Kural has been living on agriculture. No longer the soil in Thanjavur is fertile to yield more. Fertilisers should be applied to the soil. Unless manure is applied to the soil, it will not yield. No longer will Mother Earth be kind enough to yield a good crop.

Another thing I want to mention is this. I had discussion with Thiru Thirumalai, P.W.D. Secretary, the other day with regard to some provision, especially in the delta areas by which extra rain water during monsoon is stored. Unfortunately, in the delta area, there is no open place for big tank. There should be some provision. I was mentioning this to Thiru Thirumalai, P.W.D. Secretary some time ago. He said that there were some difficulties. I hope the Hon. the Minister for Food will give his attention to it either by making ponds bigger or by silt-clearance and so on. All these things can be done. For example, this year due to the South West monsoon, there was heavy rain. Unfortunately, in the North East monsoon, there was very little rain. All the water that poured into Thanjavur district went away. That is the difficulty. Therefore, if we could conserve that water against inadequacy in the next season, it would be something useful. That is what I was thinking. There seems to be some difficulty. The difficulty is there are no open spaces for the purpose of tanks. But we can increase the bed of barks. That can be done. For tank reconstruction, we should apply for some money to the Centre and spend more money upon that. We saw the monsoon, which is a failure, and now it is giving trouble to cultivators. In spite of the fact that Mettur water is supplied for cultivation, the cultivators are experiencing difficulties. In respect of that many Mirasdars told me that half of their 'Thaladi' crop died. Unfortunately our country is depending mainly on grains. We have filter point tube wells and other things. We know that they have done a great deal of good work. Many cultivations have been done with the filter point tube wells. The Lift irrigation has also been very useful. We should develop that kind of schemes. We must concentrate on that kind of progress much more, so that we can avoid all these difficulties.

Another important thing that has happened is the labour dispute in industries. I am not speaking for labour or against labour. I am also not speaking for or against employers. But there must be some agency by which the demands of labour should be gauged, at the same time justice must be done to the employers. There is the Bonus Act. It says that even if there is a loss, 4 per cent bonus should be given. I think it also applies to Companies. How can anybody give bonus, when there is loss? It is not salary. It is 4 per cent bonus and that too not on profit, but on loss. It is in favour of the employees. Well, we should concede everything to labour. I am not against labour. Labour is very essential. The labour laws are in favour of labour, and all the conciliation officers are generally in favour of labour and

[Thiru K. Balasubramanya Ayyar] [14th February 1968.]

not in favour of employers. Government should hold the balance, and the scales even. It should interfere as much as possible whenever it is necessary. It is all right when the Labour Minister said that he would wait for some time so that the employee and employer might adjust among themselves. But it takes a long time. The first thing is strike. As soon as a strike takes place, lakhs of rupees are lost. It is after some time say 15 days or so they get conciliation reasonably. If they get hungry, they get a little more reasonable conciliation, and they drop some of their demands. We cannot wait till then. That is why the Government should insist that something should be done quickly. Otherwise, industry may not be safe. At the same time, the demands of labour should also be met. I think the Government of the country does not belong to a particular party. After it becomes the Government of the people, it should adjust all differences between the employee and employer. It should hold the scales even and wherever there is trouble, they must try to interfere, not by Government orders, but by calling them to conciliation, by using their influence for the purpose of settling their disputes. We know that many textile mills were closed on account of the strikes. Many industries in Madras were also closed. This policy, which I ask the Government to adopt is to see that justice is done to both the parties. They should also see that justice is done quickly, so that industry may not suffer. Otherwise, industries become crippled not only for this reason but also on account of the other difficulties that are created on account of the corporation taxation. Because of this the industry is not able to get over the recession.

I want to say a few words about prices also. Poor people are able to get rice, but vegetables are costly. You take a middle class man. Every person has to spend 3 rupees for vegetables per day. Ordinarily, one has to spend rupees two or three. He has to spend 90 rupees for vegetables alone every month. What will he do for all other things? In Madras, it is very costly. The price of gingelly oil is also very high. Some hon. Members said that the price of chilly has gone down. I am very happy about it.

THIRU C. P. CHITRARASU : What about mutton?

THIRU K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I do not think people always take mutton. It is a mistake which people always make. Sometimes, they eat mutton and on all other days, they are vegetarians like many other vegetarians. I understand that some suggestion was made by the previous Minister for Co-operation that there should be vegetable garden. I think no steps have been taken in this regard.

I would like to refer to one other thing. Sir. That is with regard to the Urban Land Tax. I think that is a thing about which every one is suffering. We foresaw it at the time when it was before the Select Committee. But the Select Committee did not pay heed to our representation. The tax is collected on the basis of the market value. Who can determine this market value? The

14th February 1968] [Thiru K. Balasubramanya Ayyar]

Urban Land Tax Officer says that he has fixed Rs. 15,000. Nobody has till now succeeded in any representation that was made. It is impossible to succeed. It is fixed by the Officer. I would like to quote an instance in which it was fixed at Rs. 4,000. They wanted the place for a post-office. It was fixed at Rs. 4,000. An appeal was preferred against the land acquisition. It is very difficult to determine the market value. In Urban Land Tax, the tax is based on the market value. I have no objection to fixing of Rs. 30 or 40 instead of half-a-rupee or so. We will be too happy to pay that amount. But they go on ferreting out sale deeds, etc., and finally they come to their own conclusions. The Cosmopolitan Club had to pay Rs. 55,000. They made a representation to the Hon. Chief Minister.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : It is so situated. It is on the Mount Road.

THIRU K. BALASUBRAMANYA AYYAR : The tax alone is Rs. 55,000.

THIRU K. RAJARAM : For one year or three years?

THIRU K. BALASUBRAMANYA AYYAR : It is only for one year. The Hon. the Chief Minister was invited to a Tea Party at the Club and there they represented. But the Chief Minister was very careful in his reply. He said "எங்கள் ஆபீசர்கள் ஏதோ சொல்கிறார்கள். நீங்கள் சொல்வதையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு வந்துவிட்டார்."

What else could he say at a Tea party? So that is also correct. That is a matter, however, between the Cosmopolitan Club and him. This Urban Land Tax is pressing upon the middle-class people. Middle-class men suffer a great deal and not the rich men. Fortunately, they have now been asked to pay for two years and not four years. After some representation, the Chief Minister ordered payment to be made in two or three instalments. We are thankful to him for these small mercies. So, the position should be reviewed.

Then, I come to the Buckingham Canal and the Cooum. Every year, I am referring to the mosquito trouble. It is terrible. I do not know about the Ministers who do not sleep at all.

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : We have taken special steps to eradicate mosquitoes. The Commissioner of the Corporation of Madras has already been asked to deal with this effectively.

THIRU K. BALASUBRAMANYA AYYAR : But the mosquitoes do not hear all this. We are satisfied but the mosquitoes seem to grow. (An hon. Member : They have developed immunity.) The Mayor said that the drainage scheme had been completed. But my own view is that the Buckingham canal and the Cooum river are the breeding ground for these mosquitoes. If these could be closed, then the problem could be solved. There is

[14th February 1968.]

no use of using dredgers. There is no risk of commerce being reduced by closing these. After all, there is not much commerce done through these. It is better that this great river and the canal are closed. Rivers are said to join the sea. Our poets have said that these rivers go and join their lord, the sea. But our Coom refuses to join her Lord. Even, if she is made to join her Lord by means of dredging, etc., she gets divorced from her Lord in no minute. It is impossible to have dredgers for the purpose of clearing the Coom. Better you have another Puhar and now on the Coom so that we may forget about river for ever.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவரவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் உரையில் என்னையும் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே இரண்டு பகுதிகள் சிறப்பாக இடம் பெற்றுள்ளன. ஒன்று இந்த அரசி னுடைய மொழிக் கொள்கை, இன்னொன்று உணவுக் கொள்கை. இந்த இரண்டும் தான் சிறப்பிடம் பெற்றது என்று நான் சொன்னால், அது மிகையல்ல என்று நினைக்கிறேன். இந்த ஆண்டு நான் பணிபுரியும் கல்லூரியில் “ ” என்று சொல்கிற கலைப்பகுதியில் பயின்ற மாணவர்களில் முதல் பகுதியில் அதாவது காலாண்டு தேர்வில் தோல்வி பெற்றவர்களை எல்லாம் தமிழ் பகுதிக்கு மாற்றினோம். அரையாண்டு தேர்வில் எல்லோரும் தேர்வு பெற்றிருக்கிறார்கள். எனவே கருத்தை வைத்தால், அவர்கள் சிற மொழிகளில் பயிலுவதில் உள்ள தொல்லையால் அவர்களுடைய அறிவு தடைப்பட்டு விடுகிறது. நடுத்தர, கடை நிலையில் உள்ள மாணவர்கள் நேரிடையாக இதில் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே எல்லா கல்வி நிலையங்களிலும், அரசாங்க கல்வி நிலையங்கள் என்று மட்டும் அறிவித்திருப்பதற்கு பதில் எல்லா கல்விக் கூடங்களிலும் தமிழ் மூலம் பயிற்விடுவதற்கு பதில் முறையை விரைவில் கொண்டு வரவேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று வேண்டுகொள்கிறேன். தமிழ் மொழியிலே சொல்லிக் கொடுக்கும்போது சிக்கல் ஏற்படு கிறது. சொல்லாட்சி வரவேண்டும், புத்தகங்கள் வரவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அடுத்த கல்வி ஆண்டில் தமிழ் நான் என்று அறுதியிட்டு சொல்லிவிட்டால், நாம் எதிர்பார்ப்பதற்கு மேலாக புத்தகங்கள் நடைமுறைக்கு வெளியே வந்து விடும். ஆசிரியர்கள் எல்லாம் தாம் மொழி பெயர்த்த புத்தகங்கள் செல வாவினும் என்று தெரிந்தால், இப்போதே மொழி பெயர்க்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள். அதில் எந்தவிதமான ஸ்தூலம் இல்லை. நாட்கள் வரையறை இல்லாமல் நீடித்துக்கொண்டு போகிறதே என்று தான் அவர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் உறுதியாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படு கிறேன். இன்னும் தக்க சொல் தமிழில் இருக்கிறதா என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையில் நாளாவட்டத்தில் தக்க சொல் வந்துவிடும். தமிழைப் பயின்றவர்கள், சொல்வது தான் தக்க சொல். அதைக் கேட்க, கேட்க பழக்கத்திற்கு வரும். அதுவே தக்க சொல்லாகிவிடும். வானொலி என்று முதலில்

[14th February 1968] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

சொல்லும்போது கிண்டல் செய்தவர்கள் பலர். இப்போது அதைச் சொல்லாதவர்கள் இருக்க முடியாது. அழகான சொல் என்று எல்லோரும் பாராட்டுகிறார்கள். ஆங்கிலேயன் ஒரு சமயம் வருகிற போது இப்போது வைத்திருக்கிற கார், மோட்டார் என்று சொல்லும்போது தஞ்சையில் சென்று கொண்டிருந்தான். தஞ்சையில் பெரிய கோவில் தேரைப் பார்த்தான். அப்போது அவன் காரில் போய்க்கொண்டு இருந்தான். வானளாவ உயர்ந்து நின்ற தேரைப் பார்த்து ஆறடி உயரத்தில் இருந்த காரில் இருந்த ஆங்கிலேயன் கேட்டான். அங்கே உள்ளவர்கள் அங்கேயிருக்கிற உருவத்தை, ஏற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதைப் பார்த்து “கார் பெஸ்டிவல்” என்று பெயர் வந்தது. இவ்வளவு பொருத்தம் இல்லாத சொல், தன் பார்வையில் பட்டதை ஆராயவில்லை, ஒன்றுமில்லை, அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டான். அவ்வாறே மலையாளத்தில் சுற்றுப்பயணம் செய்து கொண்டு வந்த ஆங்கிலேயன் கேட்டான். அங்கே ஏழைப் பெண் ஒருத்தி முந்திரிப் பருப்பு விற்றுக் கொண்டிருந்தாள். அங்கு அதை “காசி நட்டு” என்று தான் சொல்வார்கள். அதாவது காசிக்கு எட்டு என்று விற்கும் பொருளாகும். இதைக் கேட்டு “cashew nut” என்று வைத்துக் கொண்டான். அதில் மொழி ஆராய்ச்சிக்கு இடம் கொடுக்கவில்லை. அந்தச் சொல்லை ஒதுக்கி விடவில்லை. குறை சொல்லவில்லை. இந்தச் சொல் அகராதியில் கூட இடம் பெற்றிருக்கிறது. அவ்வாறாக தமிழுக்கு நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கத் தேவையில்லை. நாம் வைக்கும் பெயர் தான் அதற்கு. அதற்காக இன்னும் நிபுணர்கள் வெளிநாடுகளிலிருந்து வரவேண்டுமென்பது தேவையில்லை. ஆகவே துணிந்து இந்த அரசு இந்தக் கொள்கையை விரைவில் செயல்படுத்தி தமிழுக்குச் செய்து வருகிற தொண்டு முடி சூட்டி, மகுடம் சூட்ட வேண்டு மென்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஐப்பான் நாட்டிலும், சீன நாட்டிலும், ரஷ்ய நாட்டிலும் அவர்களுடைய தாய்மொழியிலே பயின்றுதான் விஞ்ஞானத்தில் இந்த அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறார்கள். அதைப் போல நாம் நம்முடைய நாட்டில் தாய் மொழியில் விஞ்ஞானத்தைப் பயின்று அதை உயர்த்த முடியும் என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் நாம் இருக்கிறது தமிழ்நாடு. இந்தப்பகுதி ஒரு பெரிய குடியரசிலே இந்திய குடியரசிலே இருக்கிறது. அதற்கு நமக்கு ஒரு தொடர்பு மொழி தேவைப்படுகிறது. அது எது என்று ஆராயும்போது ஆங்கிலம் தான் இருக்கவேண்டு மென்பதைத் தெளிவாகச் சொல்லியிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். நம் நாட்டில் மட்டுமல்லாமல், உலகத்திலேயே தொடர்பு கொள் வதற்கும், உலக பொது மொழியாக ஆங்கிலம் இருப்பதால், நம்முடைய வளர்ச்சி அறிவைப் பெற்றுக்கொள்வதில் மொழி தடையில்லாமல் தாய்மொழி கல்வியும், ஆங்கிலம் மூலமாக உலகம் பூராவும் தொடர்பு கொண்டு உலக வளர்ச்சி யெல்லாம் தமிழிலே கொள்ள ஆங்கிலத்தைப் பொது மொழியாகவும் நாம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது பாராட்டுக்குரிய முடிவாகும். இந்த முடிவை தமிழ்நாட்டு மக்கள் கட்சி வேறுபாடின்றி நம் நாட்டில்

பிற
பகல்
2-05

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [14th February 1968.]

வருங்காலத்தை சீர்படுத்தும் நிலையில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். பலர் இதை ஒரு கௌரவப் பிரச்சனையாகக் கருதுகிறார்கள்—பிரெஸ்டிஜ் க்லெஸ்சன் என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவார்கள். இதை அவர்கள் சொல்லி விட்டார்களே, நம்மை அவர்கள் முந்திக்கொண்டுவிட்டபிறகு நாம் அதை ஏற்றுக்கொண்டால் மற்றவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த பெரும் தலைவர்கள் இதை கட்டிக்கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்காமல் இந்தியா முழுவதும் ஒன்றுபட்டு நிற்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் இதைச் சிந்தித்துச் செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட முக்கியமான பிரச்சனைகளை அணுகும்போது அதற்குரிய முக்கியத்துவத்தினைக் கொடுத்து அணுக மறுக்கிறார்கள் என்றுதான் எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. இந்த மொழிப் பிரச்சனையில் மட்டும் இல்லை. அன்று கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தமிழகத்தோடு இணைக்கப்பட வேண்டும் என்று நாங்கள் போராடியபோதும் அவர்கள் இதே நிலையைத்தான் மேற்கொண்டு, 'இது அங்கே இருந்தால் என்ன, அது இங்கே இருந்தால் என்ன' என்ற முறையில் தான் அணுகினார்கள். அது மட்டும் அல்ல. அந்தக் கிளர்ச்சிக்கு எதிராகவே பல காங்கிரஸ் நண்பர்கள் அன்று நடந்துகொண்டார்கள். நான் சொல்லுவது கொஞ்சம் கடுமையாக இருந்தால் அவர்கள் என்னை மன்னிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிறகு பல போராட்டங்களுக்குப் பிறகு அந்த மாவட்டம் தமிழகத்தோடு இணைந்தபோதும் 1976-ல் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் இணைந்தது, ஆனால் நெய்யாற்றங்கரை பகுதியை வெட்டி எடுத்து விட்டார்கள். இன்றைக்கு உணவுப் பெருள் கோளத்திற்குச் செல்லுவதைத் தடுக்க முடியவில்லை என்பதும், நாம் நெய்யாற்றங்கரை பகுதியை இழந்துவிட்டதை பெரியதொரு காரணமாகக் கொள்ள வேண்டும். நெய்யாற்றினை இயற்கையானதொரு எல்லையாகக் கொண்டு அந்தப் பகுதியினை தமிழகத்தோடு சேர்த்திருக்க வேண்டும். அதற்காக நாங்கள் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டு இருந்தபோது பண்டித நேரு போன்ற பெரும் தலைவர்கள்கூட எங்களுக்கு எதிராக பிரச்சாரம் செய்தார்கள். 'நியாயமாகச் சேர்ந்திருக்க வேண்டிய நெய்யாற்றங்கரைப் பகுதி, செங்கோட்டைப் பகுதி, கோளத்தில் உள்ள தேவிகுளம், பிரீமேரி பகுதிகள் ஆகியவைகள் எல்லாம் தமிழகத்திற்குக் கிடைக்காமல் போய்விட்டது. அந்நியச் செலவாணியைப் பெரும் அளவிற்கு ஈட்டித் தரும் அப்பகுதிகள் எல்லாம் தமிழகத்திற்கு இன்றி கோளத்தோடு இணைக்கப்பட்டுவிட்டது. இப்படிப்பட்ட செயல்களைப் பார்க்கும்போது, காங்கிரஸ் தலைவர்கள் எல்லாம் பார்த்த மனப்பான்மையுடன் இந்தியா முழுதும் ஒன்று என்ற கருத்தோடு அவற்றை விட்டுவிட்டார்கள் என்று யாரும் எண்ணிவிடமாட்டார்கள். ஏன் என்றால், இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள் அண்டை மாநிலங்களான கோளத்திலோ ஆந்திரத்திலோ அல்லது கன்னடத்திலோ வரும்போது, அங்குள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்களுடைய

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [14th February 1968]

கட்சிப் பாகுபாடுகளையெல்லாம் மறந்து அனைத்துக் கட்சியினரும் ஒன்றாக இணைந்து மாநிலத்தின் உரிமைகளுக்காகப் பாடுபடுகிறதைப் பார்க்கிறோம். எனவே இந்த மொழிக்கொள்கையில் ஒரு தெளிவான முடிவை எடுத்து மீண்டும் அவர்கள் மக்களின் அன்பைப் பெறவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், நான் காங்கிரஸ் விட்டு அந்தக் கொள்கை காரணமாகத்தான் வெளியேறினேன். சிலர் இல்லை என்று கூடமறுத்தார்கள். ஆனால் அதைப்பற்றி கவலையில்லை. மதிப்பிற்குரிய பெரியார் அவர்கள்—பெரியார் என்று சொல்லும்போது மதிப்பிற்குரிய பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களைச் சொல்லுகிறேன், அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள், அன்று எப்படி இருந்திருப்பினும், இன்றையச் சூழ்நிலையில் ஆட்சிமொழியாக தமிழும் தொடர்பு மொழியாக ஆங்கிலமும் இருந்தால்போதும்—தொடர்பு மொழியாக இந்தியாவிற்கு மட்டும் இன்றி உலகத்திற்கே என்று பறை அறைந்து, தமிழ் மக்களை ஒன்று படுத்தி இந்த மொழிச் சிக்கலிலிருந்து விடுபடச் செய்யவேண்டிய பொறுப்பு இந்த நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு பிரஜைக்கும், அரசியல்வாதிக்கும் உண்டு என்று சொன்னதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் தலைவர்களும், இதை உணர்ந்து சட்டமன்றப் பேரவையில் இந்தத் தீர்மானத்தினை எதிர்க்காமல் இருந்து மக்களுடைய உணர்ச்சிகளுக்கு மதிப்பளித்ததற்காக நான் அவர்களுக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது மட்டும் போதாது. அவர்கள் மொழிப்பிரச்சனையில் தங்கள் கருத்துக்களை மக்கள் மத்தியில் தெளிவுபட எடுத்துச்சொல்லி மக்களுடைய ஐயப்பாடுகளைப் போக்க முன்வரவேண்டும் என்று அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பிற மாநிலங்களில் பார்க்கும்போது, மாநிலத்தின் உரிமைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று வரும் போது அங்குள்ள அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் அவ்வளவுபெரும் தங்கள் கட்சிப் பூசலையெல்லாம் மறந்து ஒன்றுபட்டு நிற்பதைப் பார்க்கிறோம். அந்த நிலை இங்கே வரவேண்டும்.

அடுத்து, நமது ஆளுநர் அவர்கள் தங்கள் பேருரையில் மொழிக் கொள்கைக்கு அடுத்தபடியாகக் குறிப்பிட்டது உணவினைப்பற்றி. இதுதான் இன்று பெரிய நெருக்கடியில் இருப்பதாகும். தமிழகத்தில் பற்றாக்குறை நிலையிலே என்றாலும் கூட, உணவைப் பொருத்த மட்டில், பல சிக்கல்கள் இருப்பதால் அதை எவ்வாறு சீரமைப்பு செய்து அனைவருக்கும் நல்ல முறையில் உணவளித்திட அரசு செயல்பட இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி ஆளுநர் அவர்கள் தங்கள் உரையில் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு என் நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட சீரிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் அரசுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆனால் அதில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. தாளடிப் பயிர் அழிந்து விடக்கூடிய நிலையில் இருந்தம்கூட அவற்றைக் காப்பாற்ற முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. மேட்டூர்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [14th February 1968.]

நீர்த் தேக்கத்தில் நீர் மட்டம் போதிய அளவில் இல்லாத காரணத்தினால், கிடைக்கும் நீரை மிகுந்த முன் எச்சரிக்கையுடன் பகிர்ந்து அளித்தும் தாளடிப்பயிரின் முழுத் தேவைக்கும் நீர் விட முடியாத ஒரு நிலையை அடைந்து இருப்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் அவர் தம் உரையில். இந்த நிலை தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் இன்றி அநேகமாக மாநிலத்திலுள்ள அனைத்து மாவட்டங்களிலும் இருக்கிறது. ஆனால் இதுபற்றி முழுதுமாகக் குறிப்பிடவில்லை. ஒருக்கால் குறிப்பிட்டால் மக்கள் பீதியடைவார்கள் என்ற எண்ணத்தினால் விடப்பட்டு இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. ஆனால் அந்தந்த மாவட்டத்தில் உள்ளவர்கள் தங்கள் மாவட்டத்தில் உள்ள அவல நிலையை அரசாங்கம் அறிந்து இருக்கிறது என்றால்தான் ஆறுதல் அடைவார்களே தவிர, சொல்லாமல் விடப்பட்டு இருந்தால், 'எங்களுடைய நிலை அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாதோ' என்று தான் ஐயப்பாட்டைவார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொருத்த வரையில், சுமார் 20 ஆயிரம் ஏக்கர் பயிர் கருகிப் போய் விடும் நிலையில் இருக்கிறது. பத்தாயிரம் ஏக்கருக்குமேல் ஏற்கெனவே கருகிப்போய்விட்டது. எங்கள் மாவட்டத்தில் சமீபத்தில் நடந்து முடிந்த விவசாயிகள் கருத்தரங்கிற்கு மாண்புமிகு விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் அங்குள்ள விவசாயிகளை நேரில் சந்தித்து அவர்களுடைய குறைகளைக்கேட்டு அறிந்தார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த நேரத்தில் அவர்களிடம் இதுபற்றித் தெளிவாக வற்புறுத்திச் சொன்னோம். ஆனால் மழை இல்லாத காரணத்தினால் அவர்களும் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை, அரசும் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. வருணபகவானைப் பிரார்த்திப்பதைத் தவிர, வேறு ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை என்ற நிலை இருந்தாலும் எஞ்சியுள்ள பத்தாயிரம் ஏக்கர் நிலத்திலுள்ள பயிரைக் கொஞ்சம் முயற்சி எடுத்திருந்தால், காப்பாற்றியிருக்க முடியும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தாகும். இதைத்தான் விவசாயத் துறை இயக்குனர் அவர்களிடமே அமைச்சர் அவர்கள் முன்னிலையில் வற்புறுத்திச் சொன்னோம். அங்கே உள்ள பேச்சுப்பாறை அணையில் தண்ணீர் அளவு வெகுவாகக் குறைந்துபோனாலும், அதற்குக் கீழே நாற்பது அடித் தண்ணீர் இருக்கிறது. அங்கே விசை ஏற்றங்களை வைத்து, அவற்றின் மூலம் தண்ணீர் பாய்ச்சி அந்தப் பயிரைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டோம். விசை ஏற்றங்களைத் திடீரென்று கொண்டுவர முடியாது என்பதற்காகத்தான் ஒரு மாதத்திற்கு முன்பே அதுபற்றி வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டோம். கருத்தரங்கில் இதைப் பிரஸ்தாபித்துக் கேட்டுக்கொண்ட போது, கருத்து வேறுபாடு இன்றி, கட்சிவேறுபாடு இன்றி, எல்லோரும் அதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். பொதுக் கூட்டத்தில் பேசும்போதும் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு வேண்டிய நட

[14th February 1968] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

வடிக்கையையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: நடவடிக்கை எடுக்கப் படவில்லை என்று சொல்வது சரியாகாது. செயலாளர் அவர்களை தக்கநடவடிக்கை எடுக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டேன். அவரும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டார்கள். தொடர்ந்து என்னென்ன முயற்சி எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்று தெரியாது. இப்படிப்பட்ட நிலைகளில் அரசாங்கம் தன்னால் முடிந்ததைச் செய்து யிரைக் காப்பாற்றுவதற்கு தயங்காது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை எல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய மகிழ்ச்சி. ஆனால் உத்தரவு போடுகிறார்கள், அவைகள் நடக்கவில்லை என்பதை அவர்களுக்கே சொல்லுவதைத் தவிர வேறு ஒருவரிடத்திலும் சொல்ல முடியாது. எனவே அவர்களிடத்தில் சொல்லுகிறேன். இதிலிருந்து நான் அறிந்து கொள்ளுகிறது ஒன்றே ஒன்று தான். ஆட்சி எது சொன்னாலும் அதிகாரிகள் தான் எல்லாம் செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. இதற்கு முன் ஆட்சியில் இருந்தவர்களும் சொன்னார்கள். இப்போது இருக்கிறவர்களும் எல்லாம் சொன்னார்கள். குறிப்பாக நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், தலைச் சுமட்டில், சுமையாக கொண்டு போகிற நெல்லை விவசாயிகளிடமிருந்து பறிக்கக் கூடாதென்று உத்தரவு போடுவீர்களா என்று கேட்டார்கள். உத்தரவு நீங்களும் போட்டீர்கள். அவர்களும் போட்டார்கள். இன்னும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். உணவமைச்சர் அவர்கள் கன்னியாகுமரிக்கு வந்தபோது கூட தலைச் சுமட்டில் கொண்டு போகிற நெல்லைப் பிடிக்கிறார்கள் என்ற அபவாதம் வரக் கூடாதென்று சொன்னேன் என்று சொன்னார்கள். இதெல்லாம் சொன்னால் நடக்குமா என்பது எனக்கு சந்தேகமாக இருக்கிறது. எனக்கு மட்டுமல்ல, எல்லோருக்கும். அதற்குக் காரணங்கள் பல. அதிகாரிகள் ஒரு முடிவை வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். நாங்கள் அந்த விவசாய கருத்தரங்கிலே சொல்லுகிறபோதே, தண்ணீர் இறைத்தால் பிரயோசனமில்லை என்ற முடிவை எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இறைத்துப்பார்த்து, 900 கன அடி தண்ணீர் பாய்கிறது, தண்ணீர் இறைத்துக் கொண்டிருந்தால் ஒரு சானல் முழுவதும் தண்ணீர் போக முடியும், அதை நான்கு சானல்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்தால் 150 கன அடி கொடுக்க முடியும் என்று அவர்களே ஒத்துக்கொண்டார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு வந்து சென்றபோது டிஸ்டிரிக்ட் டெவலப்மெண்டு கமிட்டியைக் கூட்டி. எங்கே பம்பு கொண்டு வந்தீர்கள் என்றெல்லாம் கேட்டோம். பம்பு வருகிறது, வருகிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். கடைசியில் வரவில்லை. ஆனால் அதற்கு முன்னாலேயே எங்களுக்குத் தெரியும் அதிகாரிகள் மட்டத்தில் பம்பு ஒன்றும்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [14th February 1968.]

பிரயோசனமில்லை, வேண்டுமென்றால் 7000 ஏக்கரில், ஆயிரம் ஏக்கரைப் பாதுகாக்க முடியும் என்ற முடிவுக்கு வந்து விட்டார்கள். நான் சொல்லுகிறேன், இன்று இருக்கிற உணவு நிலையில், ஐந்து ஏக்கரைப் பாதுகாக்க முடிந்தால் கூட, அதை உடனடியாகச் செய்ய முயற்சி செய்ய வேண்டும். நீங்கள் ஆணை பிறப்பித்துக் கொண்டே தான் இருக்கிறீர்கள். இன்றும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் நடக்கவில்லை. நடக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை அரசு இயந்தரத்தில் இருக்கிறது என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே அதில் ஓரளவு என்ன மாற்றம் செய்யவேண்டும் என்பதெல்லாம் எங்களை விட உங்களுக்கு நல்ல படியாகத் தெரியும். நீங்கள் எதிர்க் கட்சியாக இருந்தும், இப்போது ஆளும் கட்சியாக இருந்தும் நீங்கள் சொல்வது அமல் நடத்தப்படாமல் இருப்பதை நீங்கள் அறிந்தும் அதை வெளிப்படையாகச் சொல்ல முடியாமல் இருப்பது உங்களுக்கும் புரிகிறது, எங்களுக்கும் புரிகிறது. எனவே அதில் என்ன தொல்லை இருக்கிறது என்று பார்த்து, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுத்து அதை சீக்கிரம் செய்யவேண்டுமென்று நான் மிகப் பணிவன்புடன் இந்த அரசை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல, இப்போது உணவுத் துறையிலே, நீர் கொள்பகுதியில்—அதாவது 'Cat hment area'—தண்ணீர் அதிகம் தேங்குவதற்கு தக்க மழை இல்லை என்று கவர்னர் உரையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, பக்கம் 10-ல் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் இந்த நீர் கொள்பகுதியில் காட்டையே அழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வனத்துறை பார்த்துக்கொண்டே இருக்கிறது. அதிலே ரப்பர் வைக்கிறார்கள் எங்கள் பகுதியில். ரப்பர் வைப்பது நல்லது தான். ஆனால் நிலப் பரப்பில் நான்கில் ஒரு பகுதி காடு இருக்க வேண்டுமென்று எல்லாம் விதி இருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு எஞ்சிய பகுதியிலே தான் ரப்பர் வைக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் காட்டை அழித்து விட்டு ரப்பர் வைத்ததனால் நீர் கொள்பகுதியில் மழை இல்லாமல் போய் விட்டது. அதற்கு எந்தவிதமான குந்தகமும் செய்யாமல் நீங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல, விசை ஏற்றங்களை மிகுதிப்படுத்துவதற்கும், இன்னும் உணவுத் துறையை வளர்த்து அபிவிருத்திப்படுத்துவதற்கும் நம் நாட்டில் கூட்டுறவுத்துறையின் மூலம் விவசாயிகளுக்கு கடன் முதலானவைகளை எல்லாம் கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்தோம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் வேறு எதையும் செய்யாமல், கூட்டுறவுத் துறையை நம்பினால் விவசாயிகளுக்கு நேரடியாக உதவி வராது என்பது என்னுடைய முடிந்த முடிவு. அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கிற சிலர் தாங்களே நிரந்தரமாக, சர்வாதிகாரமாக இருந்துகொண்டு அதைச் சரிவர செயல்படுத்த மாட்டேன் என்கிறார்கள். அதற்குத் தேவையான சட்டம் செய்து, கூட்டுறவுத்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [14th February 1968]

துறையை ஒழுங்குபடுத்திய பிறகு கூட்டுறவு மூலம் நீங்கள் உதவி செய்ய வேண்டுமே தவிர, இன்றுள்ள கூட்டுறவு உதவி செய்வதற்கு பதில் தொல்லை செய்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் எவ்வளவு கொள்ளையடித்தாலும் அவர்களை மாற்ற முடியவில்லை. கூட்டுறவு இயக்கத்தையே அழித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பல முறை நானே இந்த சட்ட மன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன். குறிப்பாக எடுத்துக்காட்டிற்கு ஒன்று சொல்லுகிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பீபிள்ஸ் கோவாபரேடிவ் பாங்க் என்று இருக்கிறது. அதைப்பற்றி நானே விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை இங்கிருந்து ரிஜிஸ்டிராருக்கு அனுப்புகிறார்கள், ரிஜிஸ்டிரார் அதை எடுத்து இங்கே அனுப்புகிறார்களே தவிர, ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை என்ற சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே சட்டத்தைத் திருத்தி வைத்துக்கொண்டு நீங்களே நேரடியாகச் சென்று பார்க்கிற நிலையை வகுத்துக்கொண்டு நன்மை செய்யவேண்டும். அதற்கு முன்னால், விவசாயத்துறை மூலமாவது நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்து, இந்த குத்தகைதாரர்களுடைய நலன் பாதுகாக்கப்படுவதுபற்றி கவர்னர் உரையில் சிறப்பாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நண்பர் பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள் அதற்காக சீர்திருத்தம் செய்து ரொம்ப குழப்பம் உண்டு பண்ணி விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். குத்தகைதாரர்களுக்கு தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய 60-40 சட்டத்தை நெல் விவசாயம் மிகுதியாக செய்யப்படுகிற மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் நீடிக்க வேண்டுமென்று நான் அரசை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் 17-வது பக்கத்தில் உணவுக் கொள்முதலைப்பற்றிச் சொல்லுகிறபோது, அதிக இடர் தராத வகையில் உணவுக் கொள்முதலை மும்முரப்படுத்தி இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே ஒப்புக்கொள்கிறார்கள், இடர் இருக்கிறது என்று. ஆனால் அதிக இடர் தராத வகையில் அதைச் செய்யவேண்டுமென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி கேள்வி நேரத்தின் போது கூட சொன்னேன். தலைச் சமட்டில் கொண்டு போவது அறுவடை செய்த கூலி, கள்ள மார்க்கெட்காரர்கள் எல்லா மாவட்டத்திலும் இருக்கிறார்கள். அதுவும் எல்லை மாவட்டங்களில் மிகுதியாக இருக்கிறார்கள். எங்களுக்குத் தெரியும், கன்னியாகுமரி மாவட்ட எல்லையிலிருந்து தினசரி 500 மூட்டை நெல் கேரளத்திற்குப் போகிறது. யாராலும் அதைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. அரிசி விலை ஏறுமே தவிர, பந்தோபஸ்து போடப் போட கேரளாவிற்குச் செல்லுகிற அரிசி ரூபாய் ஐந்து ஆகுமே தவிர, பந்தோபஸ்து இல்லாமல் இருந்தால் ரூபாய் 3-க்கு கிடைக்கும், பந்தோபஸ்து அதிகமாகப் போட்டால் ரூபாய் 5 ஆகும். ஆக கடத்துவதைத் தடுக்க முடியாது. லாரி லாரியாகப் போகிறது. தடுக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை. நமது நாட்டில் சட்டத்தை மதித்து நடக்க இன்னமும் அதிகாரிகளும், மக்களும் பழகவில்லை. அதனால் இந்த நிலை எல்லாம் ஏற்படுகிறது. உண்மை

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [14th February 1968.

விவசாயிகளுக்குத் தடை இருக்கக் கூடாதென்றால், உண்மை விவசாயி வேஷத்தில் கடத்தப்படுகிறது. அதை எப்படி தடுக்க முடியும்? ஆகவே இப்போது என்ன நடக்கிறது, சட்டம் இருக்கிறது, அதிகாரம் இருக்கிறது, அழுக்கு உடை அணிந்து தலையிலே அரிசி வைத்துக்கொண்டு போனால் பிடித்து விடு என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அழுக்கு உடை போட்ட ஏழைகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எனவே நம் நாட்டில் இப்படிப்பட்ட சட்டங்களை, தடைகளை அமல் நடத்துவதற்கு தகுதி பெறாத நிலையில் இருப்பதாலும், நம் தமிழகத்தில் உணவு நிலைமை நாம் எதிர்பார்த்த மாதிரி மோசமில்லாத நிலையில், பற்றாக்குறை மாறிலமாக இல்லாமல் இருப்பதனால், உணவுக் கட்டுப்பாடுகளை எல்லாம் ரத்து செய்து விடுவது மேல் என்பது என் கருத்து. எல்லைப் புறங்களில் மிகுந்த பாதுகாப்பை செய்து வைத்துக் கொண்டு, சட்டத்திலே கூட தனியாக வசதி செய்து கொண்டு எல்லைப் பகுதியில் தலை சுமட்டில் கொண்டு போகிறவர்களைக் கண்ட உடனே சட வேண்டும். அந்த மாதிரியாக சட்டத்தை நாம் செய்து வைத்துக் கொண்டு அதை துஷ்பிரயோகம் செய்யாமல் செய்வதற்கு எல்லைப்புறங்களில் திடீரென்று போய் பார்த்து விசாரணை செய்துகொண்டு, மற்ற பகுதிகளில் கட்டுப்பாடு, தடைகளை அகற்றி விட்டால், உண்மையிலேயே அரிசி, நெல் விலை அதிகப்படாது என்பது என்னுடைய பரிபூரணமான நம்பிக்கை. இந்தப் பகுதியிலே ஒரு படி அரிசி கொடுக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். மற்றப் பகுதிகளுக்கும் அதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். கொடுப்பதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள். அதற்காக மற்ற கட்சிகளும், தமிழக மக்களும் சேர்ந்து அவர்களைப் பாராட்டி அதை வெற்றி பெறச் செய்ய வேண்டுமே தவிர, அவர்களுக்கு பாணியைக் காட்டிக் கொண்டு கிண்டல் செய்வது என்றால், நாகரிகமான செயல் அல்ல, ஒத்துழைப்பின் மூலம் தான் நம் நாட்டு மக்கள் முன்னேற்றத்தைப் பெற முடியும். எதற்காக இதை நான் சொல்லுகிறேன் என்றால், எந்த அளவு முயற்சித்தாலும் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போட முடியாது. அதற்கு அரிசி இல்லை. அதை மூடி மறைத்துக் கொள்ள இந்த அரசு முயன்றால் அதுவும் முடியாது. உடனடியாக தடைகளை ரத்து செய்து, கட்டுப்பாடுகளை எடுத்துவிட்டு, எல்லை ஓரங்களில் மட்டும் கட்டுப்பாட்டை மிகுதிப்படுத்துவதன் மூலம் விலைவாசியைக் குறைக்க முடியுமே தவிர, சட்டத்தின் மூலம் விலைவாசியைக் குறைக்க முடியாது. இது நாங்கள் திருப்தித்துக் காட்டிய ஒரு உண்மை என்பதை மிகத் தெளிவாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

5-20 p.m. இறுதியாக ஒரே ஒரு விஷயம், நான் பேச வேண்டியது. கல்வியைப் பற்றிப் பேசி இருக்கிறோம். ஆசிரியர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக ஒரு தனி சட்டம் அமைக்கவேண்டுமென்று நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உண்மையில் நமது மதிப்புமிக்க துணைவேந்தர் அவர்களுக்குக்கூட தெரியும். கன்னியா

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] 14th February 1968]

சுமரி மாவட்டம் இந்த பல்கலைக் கழகத்தோடு இணைந்திருந்த போது, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள தென் திருவிதாங்கூர் இந்து கல்லூரியில் இருந்த ஊழல்களை அகற்றுவதற்கு பல தடவை வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள். எனக்கு ஒரு நம்பிக்கை, இன்னும் ஒரு ஆண்டு அந்தக் கல்லூரி சென்னை பல்கலைக் கழகத்தோடு தொடர்பு கொண்டிருந்தால் அந்த ஊழல்கள் முற்றிலும் களையப் பட்டிருக்கும். ஆனால் அந்தக் கல்லூரியிலே இருக்கிற ஆசிரியர்களின் வேலை நிலை கீழே போய் இருக்கிறது. இன்னும் கடந்த இரண்டு மாதங்களாக ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் கிடைக்கவில்லை. தமிழ் மாநிலத்திலேயே 1,900 மாணவர்களைக் கொண்ட ஒரு பெரிய கல்லூரி. 75 ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் பி.யூ.ஸி. க்கு கிராண்ட் கொடுத்து வருகிறார்கள். அதைத் தனிப்பட்டவர்களுக்கும் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆசிரியர்கள் மாணவர்களிடத்திலே சம்பளம் வாங்கிக் கொள்வதற்கு அனுமதிக்கிறார்கள். 200, 250 வாங்குகிறார்கள். இன்றைக்கு ஆசிரியர் பயிற்சி பெறுவதற்கு டீச்சிங் கிராண்ட் நான்கிற்கு மூன்று என்று கொடுக்கிறார்கள். அவ்வளவு பணம் கொடுத்தும் ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றிச் சட்ட மன்றத்திலே பல தடவை எடுத்துக் கூறப்பட்டு விட்டது. இதைக் கேட்டால் கல்வி இலாகா இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. 1961-ம் வருடம் இந்தச் சட்டப் பேரவையில் திரு. வி. சுப்பரமணியம் அவர்கள் கல்வி அமைச்சராக இருந்தபோது எதிர்க்கட்சியில் இருந்த ராமசாமி என்ற உறுப்பினர் அவர்கள் அந்தக் கல்லூரியின் அவல நிலையைப் பற்றி எடுத்துக் கூறினார். அன்றைக்கு ஆடிட்டிங் போடச் சொன்னார்கள். ஆடிட்டிங் போட்டு ஆடிட்டர் அறிக்கை தயாரானது. ஆனால் அது இந்தச் சபையின் முன் வைக்கப்படவில்லை. அந்த அறிக்கை என்ன ஆயிற்று, அது இந்தச் சபையின் முன் வைக்கப்படுமா என்றால், இது வைப்பதற்கு இல்லை, ஏனெனில் காலம் கடந்து விட்டது என்கிறார்கள். இப்படிச் சொல்வதனால் அது இப்படி ஊழல் செய்கிறவர்களுக்கு ஊக்கம் தருவதாக அமைந்து விடுகிறது. இந்தக் கல்லூரி சென்னையோடு தொடர்பு கொண்டு இருந்தபோது பல்கலைக் கழகம் ஒரு எச்சரிக்கையை அனுப்பியது. ஆனால் அந்தக் கல்லூரியின் நல்ல காலம் அது பிரிந்து சென்றுவிட்டது. உண்மையிலே கல்விப் பணியிலே ஈடுபடுகிற ஆசிரியர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. இப்படிப்பட்ட ஊழல் மிகுந்த நிர்வாகத்தை அகற்றி விட்டு அந்தக் கல்லூரியை ஏற்று நடத்த அரசு ஒரு சட்டத்தை இயற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கவர்னர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து, காலம் கொஞ்சம் அதிகம் கடந்து விட்டதற்கு வருத்தம் தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன்.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : பெரு மதிப்புக்குரிய அவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த 10-2-1968-ம் நாள் அன்று தமிழகச் சட்ட மன்ற கூட்டு அவையிலே பேருரை ஆற்றிய ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். ஆளுநர் அவர்கள் முக்கியமாக மத்திய அரசிற்கு

[திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்] [14th February 1968.]

ஒரு எச்சரிக்கை விடுகின்ற வகையிலே வீர உரை ஆற்றி இருக்கிறார்கள். இப்படிச் சொன்னால் அது மிகையாகாது. இந்த மாநிலத்தில் உள்ள பலரும், மத்திய சர்க்காரில் உள்ள பலரும், ஆட்சியில் இருக்கின்ற யாவரும் இந்த உரை பற்றி என்ன செய்ய வேண்டும் என்ற முறையிலே ஆலோசனையில் ஈடுபடுகிற அளவிற்கு நமது ஆளுநர் அவர்கள் வீர உரையாற்றி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள் இந்த நாட்டிலே அவர் அவர்களின் தாய்மொழிக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து அவர்களைக் கௌரவிக்கின்ற முறையிலே, அவர்களின் மொழி உணர்ச்சிக்கு நாம் மதிப்பு அளிக்கின்ற வகையிலே, இந்த நாட்டினுடைய 14 மொழிகளும் தேசிய மொழிகளாக ஆகின்ற காலம் வரையிலும் தமிழகத்தில் தமிழ் ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டும், 14 மொழிகளும் தேசிய மொழிகளானால் தான் நியாயம் கிடைக்கும், இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் ஆட்சி மொழியாக ஆங்கிலம் அது வரையில் இருந்து வரவேண்டும் என்று தெள்ளத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காருக்கு அறிவுரை கூறுகிற முறையிலே இதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்காக இந்த அவை மட்டும் அல்ல, தமிழ்நாடு மட்டுமல்ல, தமிழ்நாட்டில் உள்ள அத்தனை மக்களும், தமிழ்நாட்டு மாணவர்களும் கவர்னர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். நான் இப்படிச் கூறினால் அது மிகையாகாது. இந்த நாட்டினுடைய கவர்னர் அவர்கள் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், நமது இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் பல மாநிலங்களில் எத்தனையோ கிளர்ச்சிகள், கொந்தளிப்புகள் ஏற்பட்டிருந்தும் கூட, கடந்த 10, 11 திங்களாக தமிழ் நாட்டிலே சரியான இணக்கமான நல்ல திறமையுள்ள ஆட்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இது எவ்வளவு உண்மை என்பதைப்பற்றி நான் எடுத்துக் கூறுவதற்குப் பல சான்றுகளைச் சொல்ல முடியும். தமிழக அரசு சாதித்துள்ள சாதனைகளைக் குறித்து எனக்கு முன்னால் பேசிய நமது மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ன சாதித்துவிட்டது என்று அவர்கள் வெளியிலே பேசிக் கொண்டு இருப்பதைத் தான் இங்கேயும் குறிப்பிட்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கடந்த 10 திங்களிலே என்னென்ன காரியங்களைச் செய்தது என்று அடுக்கடுக்காக எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டு போனால் காலம் இடம் தராது என்று நான் கருதுகிறேன். எத்தனை திட்டங்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தீட்டி இருக்கிறது. இந்தப் பத்து மாதங்களுக்குள் பல திட்டங்களைத் தீட்டி அமுல் செய்து வருகிறது. வேறு எந்த மாநிலத்திலும், இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலும், கடந்த பத்து மாதங்களில் செய்ய முடியாத பெரிய சாதனைகளைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் சீரிய தலைமையின் கீழ் செய்து காட்டியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் முதல் பட்ஜெட்டிலே புஞ்சை நிலங்களுக்குள்ள வரியை நீக்கியிருக்கிறார்கள். அதன் மூலம்

[திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்] 14th February 1968]

அனேக ஏழை விவசாயிகளுடைய வருவாய் பெருகுகின்ற வகையிலே, அவர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கும் ஒரு திட்டம் அமுல் செய்யப்பட்டது. அடுத்து பல ஆண்டுகளாக தமிழ் மக்களின் ஆசையான தமிழ்நாட்டிற்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார்கள். அடுத்து அவர்கள் கல்லூரியில் புதுமுக வகுப்பிற்கு இலவசப் படிப்பு என்று செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். சென்னை, கோவை போன்ற நகரங்களுக்குப் படி அரிசித் திட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டு வந்தார்கள். அதுவும் பதவி ஏற்ற மூன்று மாதங்களில் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். பல ஆண்டுகளாக, சட்ட மன்றத்தில் பல எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் கேட்டு வந்த இவற்றைக் கூட காங்கிரஸ் அரசாங்கம் செய்ய மறுத்து வந்தது. சுய மரியாதைத் திருமணங்களைச் செல்லுபடியாக்கச் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும் என்று எல்லா எதிர்க் கட்சிக்காரர்களும் பல ஆண்டுகளாகச் சட்ட மன்றத்தில் கோரி வந்தார்கள். இந்தக் கோரிக்கை காங்கிரஸ் அரசினால் ஏற்கப்படாமல் இருந்து வந்தது. பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்களின் ஆட்சி ஏற்பட்டவுடன், அவர்கள் இந்த சுய மரியாதைத் திருமணங்களைச் செல்லுபடியாக்கும் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அடுத்து, பஸ்களைத் தேசிய மயம் ஆக்கும் பெரிய காரியத்தை அமுல் செய்ய முடியுமா என்று பலர் நினைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். சென்ற தேர்தல் நேரத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்தச் சந்தேகத்தை வெளியிட்டு வந்தார்கள். அதையும் நஷ்ட ஈடு கொடுக்காத முறையில் மிகவும் யோசனை செய்து எந்தெந்த வழித் தடங்களில் தனியார் பஸ்கள் செல்லுகின்றனவோ அவற்றை எந்த விதமான நஷ்ட ஈடும் இன்றி எடுத்துக்கொள்ளும் அரிய திட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அறிஞர் அண்ணா அவர்களையும் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் திரு. கருணாநிதி அவர்களையும் எவ்வளவு பாராட்டினாலும் அது மிகையாகாது. இப்படி இந்த நாட்டிலே உள்ள பஸ் ஸ்டாடுகளைத் தேசிய மயமாக்கும் திட்டத்தைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது.

திரு. கே. ராஜாராம்: தேசிய மயமாக்கும் திட்டம் சென்னை அரசாங்கத் திட்டம். இது காங்கிரஸ் அரசாங்கத் திட்டம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் திட்டம் என்று அல்ல. இப்போது புதிதாக உள்ளது 75 மைலுக்கு மேல் உள்ள ஸ்டாடுகளை எடுத்துக் கொள்வது என்பது தான். பஸ்களைத் தேசிய மயமாக்குவது முன்பே இருந்த திட்டம் தான். பல இடங்களில் பஸ்கள் தேசிய மயமாக்கப்பட்டு அரசாங்க பஸ்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலேயே விடப்பட்டு வந்தது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: முன்பு இருந்தது தேசிய மயமாக்கும் திட்டம், ஆனால் அது பெயரளவில் இருந்தது. 120 மைல்களுக்கு மேல் இருக்கும் தடங்களை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு அரசாங்க வண்டிகளை விடும் திட்டமாக இருந்தது. அதுவும் அரசாங்க பஸ்கள் மட்டும் வராத காரணத்தினால்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [14th February 1968]

களும் ஓடும் என்று இருந்தது. இந்த வழித் தடங்களில் உரிமை காலாவதி ஆன உடன் அவர்களின் உரிமை புதுப்பிக்கப்படும். அரசாங்க வண்டிகளும் ஓடும், ஆனால் இப்போது தனியார் வண்டிகளுக்கு உரிமை புதுப்பிக்கப்படுவதில்லை. அரசாங்க பஸ்கள் மட்டும் ஓடும். இது தான் இந்த அரசின் திட்டம்.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்.: அன்று இருந்தது எல்லாம் ஏறக்குறைய ஒரு ஜில்லாவிற்கு நான்கு பஸ் ஸ்டாண்டுகள் கூட இல்லாத அளவில் இருந்தது. ஆனால் முன்பு நாங்கள் எல்லாம் பஸ்களை தேசிய மயமாக்கவேண்டுமென்று எதிர்க் கட்சியாக இருந்தபோது கேட்டதற்கு, அப்படிப்பட்ட திட்டத்தைச் செய்வதாகக் கூறி வந்தார்களே தவிர, மேற்கொண்டு முயற்சி செய்யவில்லை. அப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம், அந்த பஸ்ஸுக்கு சொந்தக்காரர்கள் எல்லாம் அவர்களுடைய கட்சியில் இருக்கிற காரணத்தால், அவர்களால் அதைச் செய்ய முடியவில்லை. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்தவுடன் 75 மைலுக்கு மேல் உள்ள வழி தடங்களை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்வது என்ற சீரிய திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து அதன் மூலம் அரசாங்கத்தின் வருவாயைப் பெருக்க வழி வகுத்திருக்கிறார்கள். முன்பு தேசிய மயம் ஆக்கப்பட்ட பஸ்களில் ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் கொடுக்கப்படும் அறிக்கையைப் பார்த்தால் நஷ்டத்தில் போய்க் கொண்டிருந்தது. இப்போது இந்த அரசாங்கம் வந்தவுடன் பஸ் கட்டணத்தைக் குறைத்திருக்கிறது. அதிலும் நஷ்டம் குறைந்திருக்கிறது. வருகின்ற ஆண்டுகளில் லாபம் வருமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத்தகைய சீரிய திட்டத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நிறைவேற்றியிருக்கிறது.

விவசாயத்தில் உற்பத்தியை எந்தெந்த வகையில் பெருக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டு விவசாயிகளுக்குத் தேவையான வசதிகளையெல்லாம் செய்து கொடுத்திருக்கிறது. மேலும் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரங்களை எந்தவகையிலும் கஷ்டம் இல்லாமல் கிடைக்கிற வகையில் எவ்வளவோ திட்டங்கள் போட்டுக் கொடுத்து வருகிறது. அதைப்போல மூடப்பட்ட எத்தனையோ தொழிற்சாலைகள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு திறக்க ஏற்பாடு செய்து, அவர்களுக்கு எல்லாம் "K. ngarant" கொடுத்து அதன் மூலம் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வசதி அளித்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, காந்தியார் கொள்கை என்று போற்றுகிற மதுவிலக்குக் கொள்கையை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மிகவும் தீவிரமாக இந்த மாநிலத்தில் நிறைவேற்றுவது என்று உறுதி எடுத்து அதன்படி நடத்தி வருகிறார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்யும் அண்டை மாநிலங்களில் இன்று மதுவிலக்கு படிப்படியாக தளர்த்தப்பட்டுவிட்டது. மைசூர் மாநிலத்தில் மதுவிலக்கு திட்டம் தளர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி செய்கிறது. ஆந்திராவில் மதுவிலக்குத் திட்டம் தளர்த்தப்பட்டுச் செய்கிறது. ஆந்திராவில் மதுவிலக்குத் திட்டம் தளர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அங்கும் காங்கிரஸ் கட்சி தான் ஆட்சியில் இருக்கிறது.

[14th February 1968] [திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்]

மகாராஷ்டிராவிலும் அப்படியே. ஆக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க் கட்சியாக இருந்தபோதும் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை ஆதரித்து வந்தது. இப்போதும் அந்தத் திட்டத்தை இந்த அரசு தீவிரமாக செயலாற்றி வருகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோல சமீபத்தில், சென்ற திங்களில் அகில உலகமும் வியக்கும் வண்ணம் உலகத் தமிழ் மகாநாட்டை நடத்தி, தமிழின் எழுச்சியையும், தமிழ் என்றால் எப்படிப்பட்டது, பல்லாண்டு காலத்திற்கு முன்பும் ஒரு பழம்பெரும் தமிழன் கைக்கொண்டு வந்த நாகரிகத்தை உலகுக்கு உணர்த்தி, தமிழின் உயர்வை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக பலகாலமாக இருந்து வந்த மொழிப் பிரச்சனையில் அண்மையில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தின் மூலமாக அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் ஹிந்தி எந்தவிதத்திலும் வராது, ஹிந்தி கிடையாது என்று திட்டவாட்டமாக தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரண்டு மொழிகள் மட்டுமிருந்தால் போதும். தமிழ்நாட்டில் ஆட்சி மொழியாக தமிழும், அகில உலகத் தொடர்பிற்கும், இந்திய பேரரசின் தொடர்பிற்கும் ஆங்கிலம் போதும் என்ற முறையிலே தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். இப்படியாக பல திட்டங்களை தமிழ்நாட்டின் மக்கள் நன்மையைக் கருதி நிறைவேற்றி இருந்தும் கூட, சாங்கிரஸ் காரர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு என்ன செய்து விட்டது என்று கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அதற்கு நாம் வேறு பதில் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. ஆனாலும் நேற்று பேசிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. என். வி. நடராசன் அவர்கள் கூட கேட்டுக் கொண்டார்கள். இத்தனை நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறோமே, ஒன்றையாவது பாராட்டியிருக்கிறார்களா என்று கேட்டார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறுவார்கள் மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகையானாலும் அதற்கு மணம் உண்டு என்று. அந்தவகையில் நினைப்பவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்காரர்கள். அப்படிப்பட்ட பண்பாடு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு உண்டு. ஆனால் அப்படி நடக்க வேண்டும் என்று விரும்பாத அவர்களிடத்திலே நாம் பாராட்டை எதிர்பார்ப்பது சரியல்ல என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோல நாட்டிலே எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் பேசுகின்ற பேச்சுக்கள் எல்லாம் படி அரிசி எங்கே, எங்கே என்று கேட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். படி அரிசி திட்டத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் கொண்டு வருவோம், விலைவாசியைக் குறைப்போம் என்று சொன்னது. அதேபோல ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் "Statutory Revision" உள்ள கோயமுத்தூர், சென்னை ஆகிய இரண்டு இடங்களுக்கும் படியரிசி திட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அதன் மூலம் குறைந்தது 8 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் தமிழக அரசிற்கு நஷ்டம் ஏற்பட்ட போதும் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அதை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்]

[14th February 1968]

கிரார்கள். இந்தத் திட்டத்தை தமிழகம் பூராவும் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற ஆர்வம் காரணமாக உணவு அமைச்சர் அவர்களும், அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் இன்று திட்டம் தீட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள். முதலில் காங்கிரஸ்காரர்கள் படியரிசி திட்டத்தை வெறும் ஏமாற்று வேலை என்று கூறினார்கள். போட்டவுடன் சென்னைக்கும், கோவைக்கும் மட்டும் தானா, கிராமங்களுக்கு இல்லையா என்று கேட்டு வந்தார்கள். அப்படி கேட்கிற அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே படியரிசி திட்டம் போடுவதில் விருப்பமிருந்தால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மத்திய அரசிடம் “சப்ஸிடி” கேட்ட நேரத்தில், அவர்கள் அதை ஆமோதித்திருக்க வேண்டும். “சப்ஸிடி” கொடுக்கக் கூடாது என்று இங்கேயுள்ள காங்கிரஸ் தலைவர்கள் அங்கே டெல்லிக்குப் போகும்போது எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். படி அரிசி திட்டம் எங்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கும் திட்டம், நீங்கள் உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்ட நேரத்தில் இங்கே உள்ள காங்கிரஸ் தலைவர்கள் அங்கு செல்லும் நேரத்தில் உதவக்கூடாது என்று கூறிவந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு படி அரிசி திட்டம் போடக்கூடாது என்ற எண்ணத்தால், முட்டுக்கட்டை செய்து வந்திருக்கிறார்கள். உண்மையில் போடவேண்டும் என்ற நோக்கமிருந்தால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு செய்யும் காரியங்களுக்கு ஒத்துழைக்க வேண்டும். அவர்களும் மத்திய அரசிடம் வேண்டிய வகையில் பேச வேண்டும். அதை விடுத்து இப்போது போகிற இடங்களில் எல்லாம்—சென்ற இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் ஊருக்கு வந்திருந்தார்கள்—வரும் வழியில் பாணையைக் கட்டி பாணை இருக்கிறது, பணம் இருக்கிறது, எங்கே படி அரிசி என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். படியரிசி திட்டத்தை, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு படிப்படியாக எப்படியும் எங்கள் ஊர் காலத்தில் கொண்டுவந்தே திருவோம் என்ற உத்தரவாதத்தை அறிஞர் அண்ணா அவர்களும், உணவு அமைச்சர் அவர்களும் பல கூட்டங்களிலும் சட்ட மன்றங்களிலும் விளக்கமாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

10 இதற்கும் மேலாக இந்த நாட்டிலே உள்ள மொழிப் பிரச்சினை
n. குறித்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசிற்கு ஒரு திட்ட வட்டமான கொள்கையிலே என்று காங்கிரஸ் தலைவர்கள் செல்லுமிடங்களில் எல்லாம் கூறி வருகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆகியிலிருந்து 30, 40 ஆண்டுகாலமாக ஹிந்தியை எதிர்த்து வந்திருக்கிறார்கள். அந்தப் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். சிறை சென்றிருக்கிறார்கள். தடியடி பட்டிருக்கிறார்கள். தங்கள் இன்னுயிரை இழந்திருக்கிறார்கள். அந்த அரசிற்கு மொழி விஷயத்தில் திட்டவட்டமான கொள்கையிலே என்று சொல்லும் காங்கிரஸ்காரர்கள் அவர்களுடைய மொழிக் கொள்கை என்ன என்பதைப் பற்றிப் பேசுகிறார்களா என்றால், இல்லை. அண்மையில் டெல்லியில் ஆட்சி மொழிச் சட்டம் நிறைவேறிய சமயத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது என்று தேசிய மாணவர்களை எல்லாம் கூட்டி

[14th February 1968] [திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்]

ஆங்காங்கு தமிழகத்தில் காங்கிரஸ் தலைவர்கள், “இதோ பாருங்கள், தி.மு.க. விற்கு மொழிக் கொள்கை கிடையாது. பாராளுமன்றத்தில் சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். தி.மு.க. பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டும்” என்கிற வகையில் மறைமுகமாக மாணவர்களை எல்லாம் தூண்டிவிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அதைப்பார்த்த பிறகு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த நாட்டிற்கு, தமிழ்நாட்டிற்கு, தமிழையும் ஆங்கிலத்தையும் தவிர ஹிந்தியை எந்தக் காலத்திலும் தமிழ் மக்கள் ஒப்புக்கொள்ளப் போவதில்லை என்று தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அத்தகைய தீர்மானம் சட்டமன்றத்திலே வந்தபோது கூட எதிர்த் கட்சி, அதாவது காங்கிரஸ் காரர்கள் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கவும் இல்லாமல் எதிர்த்துக் கொள்ளவும் இல்லாமல் நடுநிலைமையில் இருந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் உண்மையில் அவர்களுக்குத் தான் மொழிக் கொள்கையிலே என்று சொல்ல வேண்டும். உண்மையிலேயே காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்தியை எதிர்ப்பதாக இருந்தால், அதற்குத் தைரியமாக வெளிப்படையாக முன்வர வேண்டும். பிற மாநிலங்களில் எல்லாம், அந்த மாநிலத்தின் நன்மையைக் கருதி சகல கட்சியினரும் ஒன்றுபட்டு மத்திய சர்க்காரோடு போராடிவருகிறதைப் பார்க்கிறோம். அவர்களைப் போலவே இங்குள்ள காங்கிரஸ்காரர்களும் இந்த மொழிக் கொள்கையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தோடு தோளோடு தோள் நின்று, மத்திய அரசோடு போராடுவதற்கு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படியில்லாமல், எங்களுக்கு இந்தியான் வேண்டும் என்று சொல்லுபவர்களாக இருந்தால், அதையாவது வெளிப்படையாகச் சொல்ல முன் வர வேண்டும். இந்தி மொழி இந்த நாட்டிற்குத் தேவையற்ற மொழி என்பதைப்பற்றி திரு. சிற்றரசு அவர்கள் தெள்ளத்தெளியக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த மொழியானது இலக்கண இலக்கியம் அற்ற மொழியாகும். எந்தவிதமான இலக்கியங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டிராத மொழி இந்தி மொழி. சுகாதார அடிப்படையில் கூட அவர் எடுத்துக்காட்டினார். இந்தி பேசுகிறவர்கள் அதிக நாட்கள் உயிர் வாழ்வதற்கு வாய்ப்புகள் குறைவு என்று. அத்தகைய ஒரு மொழியை, ஒரு சில மாநிலங்களில் மட்டும் பேசக் கூடிய ஒரு மாநில மொழியை மற்ற, மற்ற மாநிலங்களின்மீது சுமத்தி, அவர்களை இரண்டாம்தரக் குடிமக்களாக ஆக்குவதற்காகத்தான் மத்திய அரசு அந்த ஒரு மொழித் திட்டத்தை செயல்படுத்துகிறார்கள் என்று சொன்னால், தமிழகத்திலுள்ள காங்கிரஸ் காரர்களும் அதைக் கண்டித்து எதிர்க்கவேண்டியவர்கள்தான். அந்தக் கடமை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. இந்தப் புனிதமான கடமையிலிருந்து இம்மாநிலத்திலுள்ள காங்கிரஸ் நண்பர்கள் தவறக்கூடாது. எனவே இந்த ஒரு விஷயத்தில் தமிழகக் காங்கிரஸ்காரர்கள் எதிர்க் கட்சியோடு ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி கூறும் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆமோதித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன், வணக்கம்.

[14th February 1968.]

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெரும்தகை அவர்கள் உரையின்மீது பேசுவதற்கான நல்வாய்ப்பினை தந்தமைக்கு என் நன்றியறிதலை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கவர்னர் பெரும்தகை அவர்கள் இம்மாநில மக்களின் உணர்ச்சிகளை நன்கு அறிந்தவர். ஒரு நாடு என்றால் அந்நாட்டிலுள்ள மக்களின் வாழ்வு எப்படிப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும் என்பதை நன்கு எண்ணிப்பார்த்துத்தான் அவர் தங்களுடைய உரையில் கவனத்தில் ஒரு வாசகத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்.

“அதுபசியும், ஓவாப்பினியும் சேறுபகையும்
சோதியல்வது நாடு”

என்று. பசியும் பினியும் பகையும் அற்ற ஒரு இலட்சிய மாநிலமாக நமது மாநிலத்தை உருவாக்கவேண்டும் என்பதுதான் நம்முடைய குறிக்கோளாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக இதை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு குறிக்கோளை இதற்கு முன்பு யாருமே எடுத்துச் சொல்லி வரவில்லை. அண்ணா அவர்கள் என்றே நான் எண்ணுகிறேன். நமது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதல் அமைச்சராக உள்ள காரணத்தினால், இப்படிப்பட்ட ஒரு குறிக்கோளை எடுத்துச் சொல்லி அதைச் செயலாற்ற வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார். எனவே கவர்னர் பெரும்தகை அவர்களுக்கு நமது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவர்களாவோம் நாம்.

முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி பீடத்திற்கு வந்தபிறகு ஏற்பட்ட மாற்றங்களை சற்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுகிறேன். எங்கெங்கெல்லாம் உழுது பயிரிடக்கூடிய தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றனவோ அவற்றையெல்லாம் கணக்கெடுத்து நிலம் அற்ற ஏழை மக்களுக்குக் கொடுக்கும்படி மாவட்டக் கலெக்டர்களுக்கு உத்திரவிடப்பட்டு இப்போது நிலம் அற்றவர்கள் எல்லாம் உழுவதற்கேற்ற நிலங்களைப் பெற்று வருகிறார்கள்.

விவசாயம் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தியடைந்து உணவு உற்பத்தி பெருகவேண்டும் என்று கோப்பவர்களுக்கெல்லாம் தாராளமாக பம்பு செட்டுகளைக் கொடுத்து விவசாயம் பெருகி வருகிறதைப் பார்க்கிறோம். இந்த ஆண்டில் ஏராளமான பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் வழங்க ஏற்பாடாகியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். முன்பெல்லாம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒருபோகத்திற்குமேல் பயிரிட வசதிகள் இல்லை என்று அங்குள்ள மிராசதாரர்கள் சொல்லுவார்கள். இன்றைக்கு அந்த நிலம் முற்றிலும் மாறிவிட்டது. இப்போது இரண்டுபோகம் பயிராகக் கூடிய நிலம் ஏற்பட்டுவிட்டது. அந்த அளவிற்கு உற்பத்தியும் அமோகமாகப் பெருகிவிட்டது. ஆடுதுறை-27 என்று சொல்லுவார்கள். அதை திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்தான் கொண்டு வந்தார்கள் என்றாலும் இப்போது இந்த ஆடுதுறை-27 பயிரை

[14th February 1968] [திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

நமது அரசாங்கம் பல இடங்களுக்கும் விஸ்தரித்து பெரும் அளவிற்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறது. இன்னும் நன்கு வளர்ந்த பயிர்கள் பூச்சிகளால் கெட்டுவிடும் என்று தெரிந்த போது சில மாவட்டங்களிலே ஆகாயவிமானத்தின் உதவியால் பூச்சிகளை அழிக்கும் மருந்துகளைத் தெளித்தார்கள். இப்படி நல்ல பல காரியங்கள் நடந்து வருகின்றன.

ஆனாலும் எதிர்க்கட்சியினர் ஏதாவது குறைகளைச் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சி என்றாலே ஏதாவது சொல்லிக்கொண்டுதான் இருக்கவேண்டுமோ என்னவோ. படி அரிசித் திட்டத்தை நமது அரசாங்கம் சென்னையிலும் கோயம்பத் தூரிலும் செயல்படுத்திவருகிறது. இன்னும் பல இடங்களுக்கும் அது விஸ்தரிக்கப்பட இருக்கிறது. ஆனால் அதற்குள்ளாக காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இந்த ஊருக்கு ஏன் அந்தத் திட்டம் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை, அந்த ஊருக்கு ஏன் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை என்றெல்லாம் குரல் எழுப்பிவருகிறார்கள். பொருளாதாரத்தின் தத்துவம் என்ற அடிப்படையில் எனக்கு அதிகமாகத் தெரியாவிட்டாலும், ஏன் சென்னையிலும் கோயம்பத்தூரிலும் மட்டும் உடனடியாக இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்றால், அங்கே உள்ளவர்கள் நிறைய சம்பாதிக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமப் பகுதியிலே பணம் இல்லை, நெல் இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை நாம் வைத்திருக்கவில்லையென்றால் இப்படி பெரிய நகரங்களில் உள்ளவர்கள் அதிகப் பணத்திற்கு கிராமப் புறங்களிலிருந்து நெல்லை வாங்க ஆரம்பித்துவிட்டால் ஒரு பக்கம் பொருளாதாரம் சீரழிந்துவிடும் என்றுதான் நீங்கள் இங்கேயே இருங்கள், நாங்கள் உங்களுக்கு சீரான விலையில் அரிசியைத் தருகிறோம் என்று அண்ணா அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தை இங்கேயெல்லாம் செயல்படுத்திவருகிறார். கிராமப்புறங்களுக்கும் இந்தத் திட்டம் சீக்கிரத்திலேயே விஸ்தரிக்கப்படும். இப்போது விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொண்டுள்ள முயற்சியால் கறம்பாக உள்ள நிலம் எல்லாம் இப்போது சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. எனவே சீக்கிரமே ஒரு படியரிசி தரப்படும். தராமல் இருக்கமுடியாது. இவ்வளவு பேசுகிறார்கள். இதற்கு முன்பு ரூபாய்க்கு ஒரு படியரிசி எங்கே விற்பது? ஒன்றேழுக்கால் ரூபாய் அல்லது இரண்டு ரூபாய்க்குத்தானே ஒரு படி அரிசி கிடைத்தது? இதைச் சொன்னால் அப்போதெல்லாம் மழை பெய்யவில்லை என்பார்கள். இப்போது மட்டும் எங்கே மழை பெய்கிறது? அப்படியும் இந்தத் திட்டத்தை அண்ணா அவர்கள் செயல்படுத்தி வருகிறார்கள். இப்போது வேண்டுமானால் கொஞ்சம் கிராமம் இருக்கிறது. முன்பெல்லாம் பணம் இருக்கும், வாங்குவதற்கு அரிசி இருக்காது. இப்போது அப்படியில்லை. பணம்தான் வேண்டும். எனவே இந்த ஆட்சியைப் பாராட்டுவதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். மொழிப் பிரச்சனையைப்பற்றி ஏறக்குறைய உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். எனக்கு முன்னால் பேசியவர்களெல்லாம் மொழியைப்பற்றிப் பேசினார்கள். எனது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் கனம் உறுப்பினர் சி. பி. சிற்றரசு அவர்கள்

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்] [14th February 1968]

கூட கூறினார்கள், அந்த மொழி வயிற்றிலிருந்தோ, தொப்புளி இருந்தோ வரவேண்டும் என்றெல்லாம் கூறினார்கள். எனக்கு அதைப்பற்றி எல்லாம் சொல்லத் தெரியாது. அது எங்கே இருந்தாலும்கூட வந்துவிட்டுப் போகட்டும். நமக்கு மொழிப் பிரச்சனை அவசியமா? இந்த நாட்டிலே இருக்கிற பிரச்சனை மொழி தானா? நாட்டிலே எவ்வளவு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிறது, எவ்வளவு தேவைகள் இருக்கிறது, அவைகளை எல்லாம் விட்டு விட்டு அவர்கள் இந்த மொழி விவகாரத்தில் ஏன் மிகவும் குதிக்க வேண்டும்? குதிக்கத் தேவை இல்லையே? அந்த மொழியை சட்டமாக்கிய காரணத்தால் நான் மக்களின் உணர்ச்சிப் பெருக்கத் தால் ஆங்காங்கு கல்லூரிகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன, எவ்வளவோ ரகளை, எவ்வளவோ கலாட்டா. சட்டம் வருவதற்கு முன்னாலே இந்தக் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டபோது அந்த மக்களை சுட்டுக் கொன்றார்கள். 100, 150 பேரை சுட்டுக் கொன்று விட்டார்கள் என்று படித்தோம். அப்போது சட்டம் வருகிறது, வருகிறது என்று சொன்ன ஒரு சின்ன விஷயத்திற்கே அவ்வளவு பெரிய ஆபத்துக்கள் நடந்தன. ஆனால் சட்டமாக்கிய பிறகு மக்கள் உணர்ச்சி ததுமீ, ஆங்காங்கு மக்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் மறியல் செய்கிறார்கள், இன்னும் ஏதேதோ செய்கிறார்கள். காரணம் உணர்ச்சி. உள்ளபடியே நீங்கள் ஏன் சட்டமாக்க வேண்டும்? ஆங்கிலத்தை அகற்ற வேண்டும் என்கிறீர்களே? ஆங்கிலம் இப்போது பொதுமொழி, ஆகவே நான் இந்தியைக் கொண்டு வருகிறோம் என்கிறீர்களே? பொது மொழி என்றால் எது என்று உங்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். பொது மொழி உண்மையாக 14 மொழி இருக்கிறது. இன்னும் எத்தனையோ மொழிகள் இருக்கின்றன. பொது மொழி என்றால் உங்களுக்கும் எனக்கும் சம்பந்தமில்லாத, எங்கோ வெளியிலிருந்து ஒரு மொழியைக் கொண்டு வந்து மத்தியப் பிரதேசத்தில் ஒரு மொழி இருக்கிறது, கேரளத்தில் ஒரு மொழி இருக்கிறது. மற்ற, மற்ற மாநிலங்களில் மொழிகள் இருக்கின்றன. அந்த மொழிகள் எல்லாவற்றிற்கும் ஒரே உரிமை. அவர்களுக்கெல்லாம் சேர்ந்து ஒரு பொது மொழி என்று சொல்லவேண்டும். அதை விட்டு விட்டு என்னுடைய மொழி நான் பொது மொழி என்றால் மற்றவர்களெல்லாம் அதை ஒத்துக் கொள்ளுவார்களா? ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்களே? ஆகவே மத்திய ஆட்சி ஒரு மொழியை மட்டும் பொது மொழி என்று சொல்வது சரியாகாது. பொது மொழி என்றால் யாருக்கும் சம்பந்தமில்லாமல், அவரவர்கள் மொழி அவரவர்களோடு இருந்து, அதற்கு அப்பாற்பட்ட மொழி ஒன்றைக் கொண்டுவந்து, இதோ பொது மொழி என்று சொன்னால் உலகம் அவர்களைப் பாராட்டும். அப்படி இல்லாமல் மத்தியப் பிரதேசத்திலும் உத்திரப் பிரதேசத்திலும் இருக்கிற மொழியைக் கொண்டு வந்து இதுதான் பொது மொழி என்றால் அது நமக்கு ஒவ்வாது. அதை எப்படி உலகம் ஒத்துக்கொள்ளுமோ தெரியாது, எப்படி பேரறிஞர் பேரறிஞர்கள் ஒத்துக்கொள்ளுவார்களோ தெரியாது. பேரவர்கள் அதைக் கண்டித்திருக்கிறார்கள். சர். ஏ. ராமசாமி முதலியார்

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்] 14th February 1968]

அவர்கள் கண்டித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே தயவுசெய்து அந்த மொழியைக் கொண்டு வராதீர்கள். ஆங்கிலம் இருக்கட்டும். அது பொது மொழி. ஆங்கிலத்திற்கு இருக்கிற உயர்வுக்கு ஒன்றே ஒன்று சொல்லுகிறேன். நேற்று காலையில் நம்முடைய தமிழகத் தின் முதல்வர் அவர்கள் மருத்துவ பரிசோதனைக்குச் சென்றிருந்தார்கள். அவருடைய இருதயத்தை பரிசோதனை செய்வதற்கு ஒரு கருவியை வைத்தார். அதற்கு பெயர் 'கார்டியோகிராம்'. இருதயம் எப்படி டக் டக்கென்று அடிக்கிறதோ அதை அப்படியே காட்டுகிறது. இந்தி படித்திருந்தால் கார்டியோகிராம் கண்டு பிடித்திருக்க முடியுமா? ஆங்கிலம் படித்தல்லவா அதைக் கண்டு பிடித்தார்கள். அப்போது நான் நினைத்தேன், இந்தியைக் கொண்டு வந்தால் மனிதன் என்ன ஆகிறது, அவருடைய வாழ்க்கையே சத்தற்றுப் போய் விடுமே! அப்பறம் ஆஸ்பத்திரி கட்டிடமே தேவையே இல்லையே! என்று நான் நினைத்தேன். ஆகவே உள்ள படி இந்தி இந்தி என்று சொல்லுகிறவர்களுக்கு சொல்லுகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : மனதில் பட்டதைச் சொல்லவேண்டும்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : மனதில் பட்டது மாத்திரமல்ல. உண்மையைச் சொல்லுகிறேன். கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு இந்தி வேண்டுமென்றால் அப்படியே சொல்லிவிட்டிடும். அதனாலே பெரிய ரகளை வருகிறது என்று பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்களே ரொம்ப ரகளை பண்ணுகிறார்கள். அதனால்தான் இந்தியா பிளவு படும் என்றால், அதற்கு யார் என்ன சொல்லுவது? ஆங்கிலத்தினால்தான் பல பிரிவுகளாக இருந்த ராஜ்யங்கள் ஒன்றாக வந்தது.

We got unity only in English. On account of Hindi, India will split into pieces. ஆகவே எனக்கு வாய்ப்பினை தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன்.

வைஸ் சேர்மன் (திரு. என். வி. நடராசன்) : சட்டமன்றம் நாளை பிற்பகல் 3 மணி வரை ஒத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

The House then adjourned.

[14th February 1964]

APPENDIX

[Vide answer to Starred Question No. 29 on page 11]

(அ) 1966-67-ம் ஆண்டில் கீழ்க்காணும் நகராட்சி நிதியுதவிகளின் குடிநீர்த் திட்டங்களுக்கு ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டுள்ளது :—
காலங்கள்
நாளானாலுக்கு
முதலில்
மீண்டும் செலவு.

(1) (குபாக.) ஆட்சி ஆர். 30-10 42-15	(2) ரூபாய். 92,300 1,74,000	(3)
1 கடைபுறநல்லூர்	15	15
2 பெருந்துறை, கருமாண்டி செல்லிபாளையம், சென்னையிலே முதலிய ஊர்களுக்கான சேர்ந்த திட்டம்.	15	10
3 இராமநாதபுரம் நகராட்சி வழியிலுள்ள மற்ற இராமங்கள்.	15	5
4 விக்கரமங்கலபுரம்	27,500	20
5 குறிச்சி பஞ்சாயத்து	80,600	10
6 நாகர்கோவில் நகராட்சி (அபிவிருத்தி திட்டம்).	38,700	..
7 நாகப்பட்டினம் நகராட்சி (அபிவிருத்தி திட்டம்). ஒரு சாக்கடைத் திட்டத்திற்கும் மேற்குறித்த ஒப்புதல் வழங்கப்படவில்லை.	..	..

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, the 15th February 1964

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Income derived by the Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department from Temples.

@* 17 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state whether five per cent of the income derived by each one of the temples of Madras State is being given to the Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department?

இந்துசமய அறக்கட்டளை ஆட்சித் துறையினருக்கு கோவில்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:—

தமிழகத்தில் ஒவ்வொரு கோவிலிலிருந்தும் வருமானத்தில் 5 சதம் இந்து சமய அறக்கட்டளை ஆட்சித் துறையினருக்குக் கொடுக்கப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : இம் மாநில அரசாங்கமும் அதன் அதிகாரிகளும் ஆற்றும் பணிக்காகவும், அப் பணியின் காரணமாக ஆகும் செலவிற்காகவும், சமய நிறுவனங்கள் அவற்றிக்குக் கிடைக்கும் வருமானத்தில், 7 சதவிகிதத்திற்கு மேற்படாது வரையறுக்கப்படும் தொகையை 1959-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் துறை ஆணையரிடம் ஆண்டுதோறும் வழங்கவேண்டும். அவ்வண்ணமே, மேற்கூறிய சட்டத்தின் 92(2) பிரிவின்கீழ், ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் குறையாத ஆண்டு வருமானமுள்ள கோவில்களின் கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்வதற்கு ஆகும் செலவின்களை, அவை தங்கள் ஆண்டு வருமானத்தில் 1½ சதவிகிதத்திற்கு மேற்படாதத் தொகையை வழங்கவேண்டும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இப்படி 5 அல்லது 7 சதவிகிதம் தரப்படும் பணத்தில் இதுவரை எவ்வளவு சேர்ந்திருக்கிறது? அந்தப் பணத்தில் மீதம் உள்ளது என்ன

[15th February 1968]

செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது, அல்லது என்ன செலவு செய்ய இருக்கிறீர்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே இது வரையில் சேர்ந்த மொத்தப் பணத்தின் விவரமில்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் கூறப்படும்.

ஆனால் அந்தப் பணம் எந்த செலவும் செய்யப்படாமல் அந்தத் தலையின்கீழ் மொத்தமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேண்டுமானால் அந்தப்பணம் பொதுத் துறைக்கு மாற்றப்படலாம் என்பது அண்மையில் திருத்தப்பட்ட சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்ட ஒன்று.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவரவர்களே, இப்படிச் சேர்ந்த பணத்தை விவசாய அபிவிருத்திக்காக செலவு செய்யப் போவதாக பத்திரிகையில் செய்திகள் வந்தன. அது உண்மையா? அப்படி செலவு செய்யப் போகிறார்களா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இந்தப் பணத்தை விவசாய அபிவிருத்திக்காக செலவு செய்வதாக இல்லை. ஆனால் கோவிலுடைய நிலங்கள் எங்கெங்கு குத்தகைக்கு விடப்பட்டிருக்கிறதோ, அவர்கள் அதற்கான விவசாய அபிவிருத்திக்காக செய்து கொடுக்கப்படும் சலுகைகளின் அடிப்படையில் கூடுதலாக அவர்களிடம் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொண்டு பிறகு, அவர்களிடமிருந்து அந்தப் பணத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாமா என்ற யோசனை இருக்கிறது. அதைத் தவிர இந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்வதாக இல்லை.

Vellore Fort

@* 18 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) the present use of the fort at Vellore, the headquarters of North Arcot district;

(b) whether there is any proposal to close the moat surrounding the fort; and

(c) whether there is any proposal to renovate the Jalakandeswarar temple situated within the fort and install the idol there?

வேலூர் கோட்டை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:—

(அ) வட ஆற்காடு ஜில்லா தலைநகரான வேலூரில் உள்ள கோட்டை தற்போது எதற்காக உபயோகப்படுத்தப்பட்டு

[15th February 1968]

(இ) அதன் சுற்றிலுமுள்ள அகழியை மூடும் உத்தேசமுண்டா?

(உ) கோட்டைக்குள்ளிருக்கும் ஜலகண்டேஸ்வரர் ஆலயத்தை புதுப்பித்து சாமி பிரதிஷ்டை செய்ய உத்தேசமுண்டா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: (அ) கோட்டைக் கட்டிடங்களில் தற்போது அரசாங்க அலுவலர்கள் பல இடம் பெற்றுள்ளன.

(இ) இல்லை.

(உ) கோட்டையையும் கோயிலையும் “தேசிய நினைவுச் சின்னங்களாக” மத்திய அரசு பாதுகாத்து வருகிறது. தேசிய நினைவுச்சின்னங்கள் பட்டியலிலிருந்து இந்தக் கோட்டையையும் கோயிலையும் நீக்கிவிடுவது குறித்து மத்திய அரசுடன் கடிதப் போக்குவரத்து நடந்து வருகிறது. இந்திய அரசு அவ்வாறு செய்ய இதுவரை இசையவில்லை. இக் கோட்டை கோயில்களின் பாதுகாப்புப் போல் பொறுப்புப் மாநில அரசாங்கத்தார் ஏற்கப் பட்ட பின்னரே கோயிலில் தெய்வத்தின் வடிவத்தை நிலைநாட்டும் பணியை மேற்கொள்ள இயலும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவரவர்களே, இந்த ஆலயத்தை மீண்டும் புதுப்பித்து தெய்வத்தை பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டுமென்று அந்த ஊர் பொதுமக்கள் நீண்ட நாளாகக் கேட்டு வருகிறார்கள் என்பது இந்த அரசிற்குத் தெரியுமா? இதை ஆராய அரசு முயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே அந்த கோட்டையும், அதற்குள் உள்ள கோவில், கட்டிடங்கள் எல்லாம் புராதன தேசிய சின்னங்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டு, அவை இந்திய சர்க்காரின் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின்கீழ் இருப்பதால், அவற்றை மாநில சர்க்காரின்கீழ் கொண்டுவர வேண்டும் என்று இந்திய அரசிடம் கேட்டுக் கொண்டதற்கு இந்திய அரசு இணங்கவில்லை. மேலும் அந்தக் கோவிலை புதுப்பிக்க வேண்டும் என்ற அந்த ஊர் மக்களின் வேண்டுகோள் மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. ஆனால் அதைப் புதுப்பிக்கும் நிலைமையில் மத்திய சர்க்கார் இல்லை. ஏனென்றால் அந்தக் கோவிலுக்குப் பக்கத்தில் ஒரு மசூதி இருக்கிறது. இதைப் புதுப்பித்தால் மசூதியையும் புதுப்பிக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தால், பழைய தேசிய நினைவுச் சின்னங்களாக ஏற்றுக் கொண்டதை மறுபடியும் வேறு விதங்களுக்குப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று மத்திய சர்க்கார் அந்த வேண்டுகோளுக்கு இசையவில்லை. ஆனால் அதை மாநிலப் புதை பொருள் ஆராய்ச்சியின்கீழ் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் வற்புறுத்தி எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

[15th February 1968]

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றிய விவரம் இல்லை. கோவில், மசூதிக்கட்டிடங்கள் எல்லாம் நினைவுச் சின்னங்களாகவே இந்திய சர்க்காரின் மேற்பார்வையில் இருந்து வருகின்றன.

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, வேலூர் கோட்டை மிலுள்ள ஜலகண்டேஸ்வரர் ஆலயம் புதுப்பிக்கும் நிலையில் இல்லா விட்டாலும் அதை மதுரையில் உள்ளது போல கலைக்கூடமாக மாற்ற முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அவைகள் எல்லாம் இந்திய சர்க்காரிடம் இருப்பதால், அவைகளைக் கலைக்கூடமாக மாற்றவேண்டுமானாலும் அவர்களுடைய அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் அவர்களின் மேற்பார்வையில்தான் வைக்கப்பட வேண்டும்.

District Educational Officers

@* 19 Q.—THIRU G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) the number of posts of District Educational Officers in the State kept unfilled as on 30th September 1967;

(b) the date from which such posts are 'vacant'; and

(c) the reasons for not filling up these posts?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) & (உ) இக் கேள்விகளுக்கு இடமில்லை.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY : Sir, are the Government aware that there was a scheme sponsored by the Director of Higher Education to train Assistant Professors from training colleges in the executive and post them as District Educational Officers?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் :
"unfilled as on 30th September 1967"

அதற்குதான் இல்லை என்று பதில் வந்தது. வேறு ஒன்றும் அது பற்றி பதில் வரவில்லை.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY : Am I to understand, Sir, that all these posts are filled up to-day?

THE HON. THIRU V. R. NEDUNCHEZHIAN : All these posts are filled up to-day.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY : Are these posts filled up, Sir, by direct recruitment or by promotion or by promotion from training colleges?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அதுபற்றிய விவரம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

* Question postponed from the list of questions for the 14th February 1968.

15th February 1968]

Non-teaching staff

@* 20 Q.—THIRU M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) the permissible strength of the non-teaching staff in Aided Secondary Schools; and

(b) whether there is any proposal to revise it?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) அவை முன் விவர அறிக்கை ஒன்று வைக்கப்பட்டது.

(இ) இல்லை.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவரவர்களே, இந்த அறிக்கையின் படி, மாநில தனியார் பள்ளிகளில் உள்ள எழுத்தார்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. 1—4—64-க்கு முன்னால் வைத்துக் கொண்டிருந்த எழுத்தார்கள், அட்டென்டர்கள், ஸ்லீப் பர்கள், இவர்களுடைய எண்ணிக்கை இந்தப் பட்டியலின்படி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. மாணவர்களின் எண்ணிக்கையின் விகிதாசாரப்படி பார்த்தால், மிகவும் குறைவு. ஆகவே அந்தந்த பள்ளிக்கூடங்களில் 1—4—64-க்கு முன்பு எவ்வளவு எழுத்தார்கள் இருந்தார்களோ, அவர்களை அப்படியே தொடர்ந்து வைத்துக் கொள்வதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவு போடும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் 1—4—64-க்கு முன்பு அவர்களுக்கு மாணேஜ்மென்டார் தங்கள் நிதியிலிருந்து சம்பளம் கொடுத்துக் கொண்டு இருந்திருக்கிறார்கள். நாம் எடுத்துக்கொண்ட பிறகும் அவர்கள் தொடர்ந்து அதைப் பெறும்படி செய்ய அரசாங்கம் அனுமதி கொடுக்குமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அரசாங்கமே முடிப்பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொண்டபிறகு, செலவுகளைச் சிக்கனப்படுத்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையில், நான் இருந்தது போல் இல்லாமல் எவ்வளவு தேவைப்படுகிறதோ அவ்வளவு வைத்துக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware, Sir, that the department has entered a false step of economy, so much so, the teachers have to do a lot of clerical work, and the schools have become dirty? Even if there should be 1,499 pupils (instead of 1,500), they have to engage a part-time scavenger instead of a full-time scavenger.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இதுபற்றி மீண்டும் பரிசீலிக்கும்போது கணம் உறுப்பினர் அவர்களுடைய கருத்து மனதில் கொள்ளப்பட்டு ஆவன செய்யப்படும்.

Study of Languages

@* 21 Q.—THIRU M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether the State Government has made any recommendation to the Centre regarding the official language and the study of languages in schools and colleges; and

* Question postponed from the list of questions for the 14th February 1968
b Printed as Appendix on page 64

[15th February 1968]

(b) if so, to place on the table of the House a copy of the same?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) ஆகஸ்ட் 1967-ல் மத்திய அரசுக்கு அனுப்பிய பள்ளிகளில் மொழி பயிலுவதைக் குறித்த அறிக்கையை அங்கத்தினர் குறிப்பிடுகிறார்கள் எனக் கருதுகிறேன். இதன் பிரதி ஒன்று எல்லாச் சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களுக்கும் அனுப்பிவைக்கப்பட்டுள்ளது.

இதற்குப்பின், மும்மொழித் திட்டத்தைக் குறித்து சட்டசபை எடுத்த முடிவுகளை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் பிரதியும் எல்லா சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களுக்கும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவரவர்களே, இந்தக் கேள்வி யானது நாம் தீர்மானம் போடுவதற்கு முன்னால் நான் அனுப்பிய தாரும், இப்போது ஆட்சி மொழி பற்றியும், பள்ளிகூடங்களிலும், கல்லூரிகளிலும் என்னென்ன மொழி படிக்க வேண்டும் என்பது பற்றி அரசாங்கத்தின் திட்டவாட்டக் கொள்கை தெரிகிறது. அது சம்பந்தமான அறிக்கையும் நம்மிடம் இருக்கிறது. தீர்மானமும் நமக்குத் தெரியும். கவர்னர் அவர்கள் உரையில் இதுபற்றி குறிப்பிட்டிருப்பது தெரியும். ஆனால் இதுபற்றி மத்திய அரசாங்கத்தின் கருத்து நமது மாநில அரசாங்கத்திற்குத் தெரிய வந்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அதுபற்றிய கருத்து எதுவும் வரப்பெறவில்லை.

Junior and Senior Basic Training for Men and Women

@ * 22 Q.—**THIRU M. RAJAH IYER :** Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—(i) the number of applications received (ii) the number called for interview and (iii) the number selected, in the Ramanathapuram District for (a) Senior Basic Training and (b) Junior Basic Training for Men and Women, during 1967-68?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) முதலில் அதாரப் பயிற்சி :—

	கிடைத்த விண்ணப்பங் களின் எண்ணிக்கை.	நேர்முகத் தேர்வுக்கு அழைக்கப் பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.	தேர்ந்தெடுக் கப்பட்டவர் களின் எண்ணிக்கை.
--	--	---	---

(1)	(2)	(3)	(4)
ஆண்கள் ..	4,664	4,420	385
பெண்கள் ..	3,196	3,196	200

(இ) இரண்டில் ஆதாரப் பயிற்சி :—

	(1)	(2)	(3)
ஆண்கள் ..	1,091	1,050	135
பெண்கள் ..	1,221	1,221	120

a Question postponed from the list of questions for the 14th February 1968.

15th February 1968]

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவரவர்களே, ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். சீனியர்டேசிக்கு பயிற்சிக்கு 4,664 பேர் விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள். அவர்களில் 4,420 பேரை நேர்முகத் தேர்விற்காக அழைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் 385 பேர்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வளவு தான் முடியும். எடுக்க முடியாது என்று தெரிந்தவர்களை ஏன் இவ்வளவு வீண் செலவு செய்து நேர்முகத் தேர்விற்கு அழைக்கவேண்டுமென்று கேட்க விரும்புகிறேன். உதாரணமாக ஒரு பெண் 'எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பெய்லானவளுக்கு ஜூனியர் 'பேய்லா'க்கு முதல் சலுகை என்று இருக்கிறது. இதிலே 500 அப்ளிகேஷன்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பெய்லானவர்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே எட்டாம் படிவம் பாஸ் செய்த பெண் நேர்முகத் தேர்வில் நன்கு பதில் அளித்திருந்தும் தேர்ந்தெடுக்க முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். “எனது தகுதி எட்டாவது தான் என்று விண்ணப்பத்திலேயே கூறியுள்ளேன். ஏன் என்னை வீண் செலவு செய்து கூப்பிடவேண்டும்? கைக் காப்பை விற்று திருக்கோஷ்டியுரிவிருந்து ராமனாதபுரத்திற்கு வந்திருக்கிறேன். என்னை ஏன் அழைத்திருக்கவேண்டும்” என்று அழுகிறது. ஆகவே 385 பேர் எடுக்க வேண்டுமென்றால், ஒரு 700 அல்லது 1,000 பேரை மட்டும் கூப்பிட்டால் போதாதா? ஏன் 4,000 பேரை அழைக்கவேண்டும்? அழைக்கும் முன்னாலேயே யார் யாரை அழைப்பது என்று தீர்மானித்து இந்த அழைக்கும் தொல்லையைக் குறைக்குமா இந்த அரசு என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அந்த ஆசிரியர் பயிற்சிக்கு என்ன அடிப்படையில் கல்வி, மற்றும் யோக்கியதாம்சங்கள் இருக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறதோ, அப்படி உள்ளவர்கள் எல்லாம் விண்ணப்பம் செய்து விடுகிறார்கள். நாம் இதற்கு ஒரு கட்டுப்பாடு, விதி ஏற்படுத்திக்கொண்டால், அதற்குள் இருப்பவர்களை மட்டும் தேர்ந்தெடுக்க வசதி ஏற்படும். அதற்குத்தான் “கன்சல்டேடிவ் கமிட்டி”யில் வைத்து மார்க்கு எண்களை அதிகமாக்கலாமா அல்லது வயதைப் பொறுத்து வைக்கலாமா என்று யோசிக்கவேண்டும் அல்லது வேறு தகுதி, வரை முறையை ஏற்படுத்திக்கொண்டால், விண்ணப்பங்களை குறைக்கலாம். இந்த முறைப்படி இல்லாத விண்ணப்பங்களைத் தள்ளி விட்டால், அது சட்டப்படி முரண்பாடு உடையதாகும் என்பதற்காக எல்லா விண்ணப்பங்களையும் பார்த்து தகுதி உள்ளவர்களை எல்லாம் அழைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் ஒவ்வொரு வருடமும், ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்று வெளியே வருகிறார்கள். அவர்களில் பெரும்பாலோர் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த ஆசிரியர் பயிற்சிக்கு எவ்வளவு தேவை இருக்கிறதோ, அதற்கு மேல் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதத்திற்கு மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு கொஞ்ச காலத்திற்காவது இப்போ

[15th February 1968]

துள்ளவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் வரை, வேறு ஏதாவது தொழிலில் அவர்களுக்கு இடம் கொடுத்து, ஆசிரியர் பயிற்சிக்கு இப்போது எடுக்கும் நபர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அநேக இடங்களிலிருந்து ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டு வந்திருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு எங்கும் புதிதாக ஏற்படுத்தவில்லை. இந்த ஆண்டும் தேவையில்லை என்றிருக்கிறோம். ஏதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி, வேலை இல்லாமல் இருப்பவர்களின் எண்ணிக்கையைக் கணக்கெடுத்து ஒரு வரைமுறை வைத்துக் கொள்வது நல்லது. “ஸ்டைபெண்டை” எடுத்துவிடலாம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஏழை மாணவர்கள் படிக்கக் வேண்டுமென்பதற்காக அதை எடுக்க வேண்டாம் என்ற கருத்தும் இருக்கிறது. இதை எல்லாம் “கன்சல்டேடிவ் கமிட்டியில்” வைத்து ஒரு திட்டவட்டமான முடிவு எடுக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY : Sir, is there a section in the department to work out statistics as to the requirement of teachers every school year to fill up retirements and also to supply teachers to new schools, and do the Government propose to just regulate admission in training institutions with the help of the statistics? If there is not such a section will they create such a section?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இப்போதில்லை. அந்த நிலைமைகளை எல்லாம் கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னது போல், எவ்வளவு பேர்கள் ஐந்து ஆண்டிற்கு தேவைப்படுவார்கள் என்று குத்துமதிப்பாக திட்டமிட்டு அதன் அடிப்படையில் வேண்டுமானால் எவ்வளவு பேர் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று முடிவெடுத்து அதற்கு என்ன தகுதி வைக்கலாம் என்று முடிவெடுக்கலாம்.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார் : தலைவரவர்களே, தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் பயிற்சிப் பள்ளிகளை நாம் எடுத்துக் கொண்டால், அல்லது கொஞ்ச காலத்திற்கு நிறுத்திவிட்டால், ஆசிரியர்களின் பயிற்சிக்குச் சேர்க்கும் எண்ணிக்கை குறையும். இதன் மூலமாக தனியார் பள்ளிக்காக கொடுக்கப்படும் அதிகப்படியான பணமும் பொது மக்களிடம் தேங்கியிருக்கும். ஆகவே தனியார் பள்ளிகளை நிறுத்த அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே அதுபற்றி முடிவெடுக்கவில்லை. புதிதாகப் பள்ளிகளை மேற்கொள்ளுவது இல்லை என்ற முடிவிற்கு வந்திருக்கிறோம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, நெல்லை ஜில்லாவில் 1,500 பேர்கள் செகண்டரி கிரேடு, ஹையர் கிரேடு பி.டி.க்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். பி.டி. படித்தவர்கள்

[15th February 1968]

மட்டும் மதுரையில் 300 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். மேலும் மதுரை ஜில்லாவில் கிட்டத்தட்ட 1,200 பேர்கள் இருப்பதாக “எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்சு” விருந்து கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஆக ராஜ்யம் முழுவதும் இருபதினாயிரம் பேருக்கு மேல் ஆசிரியர்கள், பயிற்சி பெற்றவர்கள், வேலையில்லாமல் இருப்பதாக திட்டவட்டமாகத் தெரிகிறது. ஆகவே ஒரு ஐந்து ஆண்டு காலத்திற்காவது இந்தப் பள்ளிகளை எல்லாம் ரெடிவிடமி ஏற்கனவேயே படித்தவர்களுக்கு வேலையெல்லாம் கொடுத்த பிறகு மீண்டும் திறப்பது என்பதுபற்றி முடிவெடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, கனம் உறுப்பினர் சொல்வது போல் அவ்வளவு பெரிய தொகை, 20,000 பேர்கள் இல்லை. ஆனால் ஓரளவு இருக்கிறது. படித்து விட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இதுபற்றி அடுத்த ஆண்டிற்குள் யோசித்து தக்க முடிவெடுக்கப்படலாம் என்று இருக்கிறது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவரவர்களே, இந்த 4664 பேர் விண்ணப்பம் செய்ததில் 385 பேரைப் பொறுக்குவது என்பது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. பொறுக்குக் குழுவில் உத்தியோக பற்றற்ற அங்கத்தினர்களைப் போடுவது அந்த அங்கத்தினர்களுக்கு செய்யும் பெரும் பாதகம் என்று கருதுகிறேன். பொதுமக்களின் பழிக்கும், பொல்லாப்பிற்கும், கோபத்திற்கும் அவர்கள் ஆளாக வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டியில் அதிகாரிகளே இருந்து விட்டால், ஏன் இவர்களை எடுக்கவில்லை என்று அவர்களைக் கேட்க முடியும். ஆகவே டிரெயினிங் பள்ளிகளுக்கு பொறுக்குக் குழுவில் இருக்கும் அங்கத்தினர்கள் பொது மக்களின் கோபத்திற்கு ஆளாகாதபடி எம்.எல்.ஏ. போன்றவர்களை இதில் நியமிக்காமல் இருக்க அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அதிகமான அளவிற்கு விண்ணப்பங்களுக்கு இடம் கொடுத்து விட்டு, குறைந்த அளவிற்கு ஆட்களை எடுக்கும்போது இப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் வருகின்றன. அதிகாரிகளுக்கே விட்டுவிடலாம் என்ற கருத்தும் இருக்கிறது. அதிகாரிகளிடமே விட்டுவிடக் கூடாது, அதில் பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகளும் இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தும் இருக்கிறது. ஆகவே இரண்டையும் ஆராய்ந்து திட்டவட்டமான முடிவு காணவேண்டும்.

திரு. எம். அய்யாசாமி : தலைவரவர்களே, ஏழை எளியவர்களுக்காகதான் “ஸ்டைபெண்ட்” திட்டம் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இப்போதுள்ள 18 ரூபாய் போதாமல் பல மாணவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதை இப்போதுள்ள நிலைவாதி நிலைமைகளை உத்தேசித்து உயர்த்துவதற்கு அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

[15th February 1968]

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, ஆசிரியர் தொழிலுக்கு யாரும் வராத காலத்தில் “ஸ்டைபண்ட்” கொடுத்து அவர்களை இழுக்க வேண்டியிருந்தது. அப்போதுள்ள விலைவாசிகளுக்கு ஏற்ப 18 ரூபாய் என்று வைக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போது ஆசிரியர் பயிற்சிக்காக வருகிறவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக உள்ளது. சாதாரணமானவர்களுக்கு இந்த 18 ரூபாய் ஓரளவிற்காவது உதவியாக இருக்கும் என்று கொடுத்து வரப் படுகிறது. இப்போது 385 இடங்களுக்கு 4,500 பேர் விண்ணப்பம் செய்யும் நிலைமையிருப்பதால், “ஸ்டைபண்ட்” இல்லாவிட்டால் கூட பயிற்சிக்கு வரத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் திக்கற்ற வர்கள், விதவைகள் இவர்களை எல்லாம் இப்படிப்பட்ட பயிற்சிப் பள்ளிகளில் சேர்த்து, அவர்களுக்கு புனர் வாழ்வு அளிக்கும் போது, இந்தச் சிறுதொகை அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்றும் கருதப்படுகிறது. ஆகவே, இந்தத் தொகையை உயர்த்தி கொடுக்கும் நிலையில் இல்லாவிட்டாலும், இருப்பதாவது இருக்கக் குமே என்ற நிலை இருக்கிறது.

MR. CHAIRMAN : Questions 31 to 36 are addressed to the Hon. the Chief Minister. They will be taken up on some other day.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, 35-வது கேள்வியில், கூத்தா நல்லூர் என்றிருக்கிறது. அதைப் பூந்தாமங்குடி என்று மாற்றிக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

Seniority of Secondary Grade Trained Assistants

* 37 Q.—**THIRU M. RAJAH IYER :** Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether any list of seniority of Secondary Grade Trained Assistants in Government service is maintained;

(b) if so, at what level; and

(c) whether promotions to the post of Junior Deputy Inspectors of Schools are made according to their seniority?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) கோட்ட நிலையில் கல்விக் கோட்ட ஆய்வாளரிடமும் வட்ட நிலையில் மகளிர் பள்ளி ஆய்வாளரிடமும் வைத்து வரப்படுகின்றன.

(உ) தகுதி, திறமை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பள்ளி இளநிலை துணை ஆய்வாளர் பதவிகளுக்குப் (Senior Deputy Inspector) பதவி உயர்வு அளிக்கப்படுகிறது. தகுதியும் திறமையும் பெரும்பாலும் நிகராக இருக்கும்போது மட்டுமே பணிக்கால அளவு கருத்திற் கொள்ளப்படுகிறது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவரவர்களே, ஜூனியர் டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் பதவிக்கு செகண்டரி கிரேடிஸிருந்து பொறுக்கும் போது கோட்ட நிலையிலே பொறுக்கி எடுப்பதால் பிற கோட்டம்

[15th February 1968]

களில் உள்ள சீனியராக இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு இந்த வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடுகிறது. எனவே கோட்ட நிலையில் பொறுக்கு வதை விட, மாநில நிலையில் யார் சீனியர் என்று பார்த்து அவர்களுக்கு உயர்வளித்தால் நல்லதாக இருக்கும். எனவே கோட்ட நிலையில் இருப்பதை விட, மாநில நிலையில் செய்ய அரசாங்கம் ஆராயுமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இதைச் சீர்திருத்தி அமைக்கலாம் என்ற முயற்சி நடைபெற்று வருகிறது. அப்போது கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் எடுத்து தெரிவித்த கருத்து மனதில் கொள்ளப்பட்டு ஆவன செய்யப்படும்.

District Educational Officers

* 38 Q.—**THIRU M. RAJAH IYER :** Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) the number of District Educational Officers (Special District Educational Officers and Gazetted Headmasters of the same category) whose services have not yet been regularised;

(b) the number of years of service put in by the incumbents in the posts without having been regularised;

(c) the reasons for the delay; and

(d) the steps, if any, proposed to be taken to end this delay?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) 23.

(இ) 2 அதிகாரிகள் ஏறத்தாழ 9 ஆண்டுகளாக இவ்வாறு பணியில் உள்ளனர்; மற்ற 21 அதிகாரிகளின் இத்தகைய பணிக் காலம் ஏறத்தாழ 10 திங்களிலிருந்து 2½ ஆண்டுகள் வரையுள்ளது.

(உ) 9 ஆண்டுகளாக பணி முறைப்படுத்தப்படாமல் உள்ள இரண்டு அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரை, அவர்களுக்கு எதிரான ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள் இன்னும் முடிவு பெறாமல் உள்ளதால் அவர்களுடைய தற்காலிக சிப்டன்ங்களை முறைப்படுத்த இயலாது. எஞ்சிய 21 அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரை நிர்வாகக் காரணங்களினால் அவர்களின் பணிகளை முறைப்படுத்துவதில் தாமதம் ஆகியுள்ளது.

(ஈ) ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுவரும் இரண்டு அதிகாரிகளின் பணிகளை முறைப்படுத்துவது குறித்து, மேற்படி ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள் முடிந்த பின்னர் முறைப்படுத்தும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும். எனைய 21 அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரை இது குறித்து கமிட்டிநாட்டு அரசாங்க அலுவலர் தேர்வுக் கழகத்துடன் கடிதப் போக்குவரத்து நடந்து வருகிறது. அவர்களுடைய பணி விரைவில் முறைப்படுத்தப்படும்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவரவர்களே, இந்த 29 “மில்லிக்ட்” எஜுகேஷனல் ஆபிசர்கள்” உடைய சர்வீஸ் “ரெகலரைஸ்” ஆகும் போது, நமது மாநிலத்திலேயே வெகு நாட்களாக, பல

[15th February 1968]

ஆண்டு காலமாக சேவை செய்த சில மாவட்ட கல்வி அதிகாரிகள், கன்னியாகுமரியிலிருந்து இங்கே வந்து சேர்ந்து ஜூனியர் என்று பதவியில் குறைக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. இதுபற்றி அரசாங்கத்திற்குப் புகார் வந்திருக்கிறதா? வந்திருந்தால் அதை ஆராய்ந்து நியாயம் வழங்குமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இதில் காலத்தாழ்வு ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை இணைத்து பல விளக்கங்கள் பெறவேண்டும் என்பதால் தான். இப்போது கல்வித் துறை இயக்குனர் இதற்கான குறிப்புகளை சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு பதில் வந்தவுடன் இந்த 21 பேர் முறைப்படுத்தப்படுவார்கள்.

Puranic Stories and Festivals

* 39. Q.—THIRU P. ETHIRAJ: Will the Hon the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to prohibit the conduct of puranic stories and festivals by people belonging to one religion in such a way as to wound the religious susceptibilities of the people belonging to another religion; and

(b) whether there is any proposal to ban the festival at Sirkazhi which depicts Saiva Saint Thirugnanasambandar as impaling the Jain Saints on the spike?

புராணக் கதைகளும் திருவிழாக்களும்

திரு. பெ. எதிராஜ்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) ஒரு மதத்தினர் மற்றொரு மதத்தினரை இழிவுபடுத்தும் வகையில் புராணக் கதைகளையும், திருவிழாக்களையும் நடத்துவதை தடைசெய்யும் உத்தேசமுண்டா?

(இ) சைவ மதத்தைச் சேர்ந்த திருஞானசம்பந்தர் சமணர்களைக் கழுவினெற்றுவதாக சீர்காழியில் நடைபெறும் திருவிழாவை தடை செய்யும் உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: (அ) இவ்வினா பொதுப்படையாக உள்ள காரணத்தினால், அத்தகைய குறிப்பான நிகழ்வுகளைப்பற்றி அறிவித்தாலென்றி, எத்தகைய தகவலும் கொடுப்பதற்கு இயலாது.

(இ) இக் குற்றச்சாட்டு உண்மையல்லதாகையால், அத் திருவிழாவைத் தடை செய்யும் எண்ணமில்லை.

திரு. பி. எதிராஜ்: தலைவரவர்களே திருஞானசம்பந்தரும் சமணர்களும் விவாதம் நடத்தி, சமணர்கள் அந்த புராண ஸீவாதத்தில் தோற்றதாகவும், அதன் காரணமாக யுத்தங்களில்

[15th February 1968]

தோற்றவர்களை இந்தக் காலத்தில் ஜெயித்தவர்கள் பழிவாங்குவதற்காக எதையெதையோ செய்வதைப் போல, மாண தண்டனை கொடுப்பது போல, தோற்ற சமணர்களை பழிவாங்குவதற்காக ஒரு சமண புலவர் கழுவில் ஏற்றப்படுவதாக சித்தரிக்கப்படும் திருவிழா நடத்தி, அதில் ஒரு மனிதரை மேடையில் ஏற்றி, கழுவில் ஏற்றுவதுபோல் உற்சவம் நடந்து வருவதை இந்தக் காலத்தில், பகுத்தறிவாளர்கள் ஆட்சி நடத்தும் காலத்தில், மனிதாபிமானம் அற்ற முறையில் நடத்துவதைத் தடை செய்ய இந்த அரசாங்கம் ஏன் முயற்சிக்கக்கூடாது?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, பொதுவாக சமய பூசல்கள் இருந்த காலத்தில் இப்படிப்பட்ட மாற்சரியமும், பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெற்றிருக்கின்றன. ஏறத்தாழ சமய இயல் ஒற்றுமை ஒங்கியிருக்கும் காலமிது. ஆகவே மத சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளை அவரவர்கள் நோக்கத்தின்படி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போய் பகுத்தறிவு கொண்டு நடைபெற வேண்டாம் என்றால், பல்வேறு நிலைமைகளில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியவரும் நாடு முழுவதும். ஆகவே அந்த நிலைமை இப்போதில்லை. மேலும் அவரவர்கள் சமயத்திற்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று தான் இருக்கிறது. சட்டமும் அதற்கு உரிமை வழங்கி இருக்கிறது. சீர்காழியைப் பொறுத்த வரையில், தருமபுர ஆதினத்தைச் சார்ந்த ஸ்ரீ சட்டநாத சுவாமி ஆலயத்தில் சித்திரா மாதம் நடைபெறும் பிரம்மோற்சவத்தில், சைவத்தை சார்ந்த பெரியார்களில் ஒருவராகிய திருஞானசம்பந்தர் அவதரித்ததை முன்னிட்டு மேற்படி உற்சவம் நடத்தப்படுகிறது. அதில் நான்காம் நாள் விழாவன்று திருஞான சம்பந்தர் திருநீற்றின் பெருமையை உணர்த்தும் நோக்கத்துடன் பாண்டிய மன்னனுக்கு ஏற்பட்ட ஜூரநோயை திருஞான சம்பந்தர் தீர்ப்பதாயும், சமணர்கள் அது கண்டு தோல்வியுற்று ஓடுவதாயும் விழா நடத்தப்படுகிறது.

இந்த விழாவின்போது ஒரு நபரை சமணம் மாதிரி வேஷம் போடச் செய்து, தோழுட்டி அருகில் பந்தலில் உட்கார வைத்து, ஞானசம்பந்தருக்கும் சமணருக்கும் வாக்குவாதம் நடைபெறுவதாக வைத்து கடைசியில் சமணர் தோற்றுப் போவதாக கொண்டாடப்படுகிறது. ஆனால் சமணர்களைக் கழுவினெற்றுவதற்குக் கழுமரம் வைத்து அதில் ஏற்றுவதாக விழா நடத்தப்படுவதில்லை. இந்த விழா குறித்துப் பொதுமக்கள் சேவார்த்திகள் யாரும் இல்லை தடை செய்யவில்லை. தடையாக இருக்கிறது என்று சொல்லவும் இல்லை எனத் தெரிகிறது.

திரு. பி. எதிராஜ்: தலைவரவர்களே, நிரண்டு அண்டிற்கு நான் பல்லாம் கழு மரத்தில் ஏற்றப்படுவது போன்ற காட்சிகள் நடந்தன. பிறகு நிறுத்தப்பட்டன. இப்பொழுது சமணர்கள் தோல்வியடைந்ததாகக் குறிப்பிடும் உற்சவம் மட்டும் நடக்கிறது. இந்தக் காலத்தில் கூட மூட நம்பிக்கையை மண் வைத்து

[15th February 1968]

மனிதாபிமானத்திற்கு புறம்பாகவும், மற்ற மதத்தினரைப் புண்படுத்தும் விதத்திலும் இருப்பதால், இதைத் தடை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே இதுபற்றி அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டு தடை செய்வதை விட, ஆங்காங்கு உள்ள தலைவர்கள் இதில் ஈடுபட்டு சமயத் தலைவர்களை சந்தித்து இதற்கு மதத்தின் அடிப்படையில் ஒரு முடிவெடுத்தால் நல்லதாகும். கனம் உறுப்பினர் அவர்களே இதைப் பொறுத்த வரையில், துணையாக இருந்து செய்தால், மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும்.

திரு. பி. எதிராஜ்: அரசாங்கம் தலையிடாவிட்டால் மூட நம்பிக்கைகளை எதிர்த்து ஓயக்கம் நடத்தத் தயாராக இருக்கிறோம். அதற்கு அரசாங்கம் தடைசெய்யாமல் இருக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: நல்ல நிலைமைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு யார் எதைச் செய்தாலும் அதற்கு அரசாங்கம் துணையாக இருக்கும்.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு: தலைவரவர்களே, சைவ மதத்திற்கும், ஜைன மதத்திற்கும் சண்டையிருப்பது இருக்கட்டும். ஒரே வைஷ்ணவ மதத்தில் மொட்டை நாமம் போடுவதா அல்லது பாதம் வைத்த நாமம் போடுவதா என்று காஞ்சிபுரத்தில் தகராறு ஏற்பட்டு பெருமானுக்கு 15 நாட்கள் நாராஜே போட்டால் இருந்தார்கள் என்பது இந்த சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, மூலக்கேள்விக்கும் இந்தக் கேள்விக்கும் தொடர்பில்லையென்றாலும் கூட இதுபற்றிய பல வழக்குகள் நீதிமன்றத்தில் இருக்கின்றன.

திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவரவர்களே, இங்கே கனம் உறுப்பினர் எத்திராஜ் அவர்கள் குறிப்பிட்ட அடிப்படையில், சமணர்கள் இந்த சர்க்காரிடம் இந்த விழாவைத் தடுப்பதற்கு முறையிட்டிக் கொண்டால் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: முதலிலேயே சொன்னேன். இது போன்ற நிலைகளில் சமாதானம் நிலவவேண்டுமென்பதற்காக, ஆங்காங்கு உள்ள தலைவர்களின் முயற்சியினால் பேச்சுவார்த்தை நடந்து பல திருவிழாக்கள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த உரைப் பொறுத்தவரையில், பொறுப்பு உள்ளவர்கள் முயற்சி எடுத்து அதைச் செய்யலாம் என்று குறிப்பிட்டேன்.

Adyar Beach.

* 40. Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to beautify the Adyar beach, Madras; and

(b) if so, the details thereof?

[15th February 1968]

அடையார் கடற்கரை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:—

(அ) சென்னை அடையாறு கடற்கரையை அழகுபடுத்தும் செய்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவரவர்களே, இந்த அடையாறு பக்கத்திலுள்ள கடற்கரை அமைதியாக, எழுது பவர்கள், பேசுபவர்கள் சிந்திப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் இருந்து வந்திருக்கிறது. இப்போது அசை அழகுபடுத்த வேண்டும் என்று எனக்கே ஓரிருவர்கள் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இனிமேலாவது அதை அழகுபடுத்தும் திட்டத்தை அரசு மேற்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இந்த கடற்கரையை மிகவும் அழகாக ஏற்படுத்தி விட்டால், பின்னர் எல்லோரும் அங்கு சென்று உட்கார்ந்து விடுவார்கள். பின்னர் அமைதியாக உட்கார்ந்து சிந்திக்க முடியாது.

Buildings at Mandapam Camp purchased from the Ceylon Government.

* 41 Q.—THIRU M. RAJAH IYER: } Will the Hon. the
THIRU N. R. THIAGARAJAN: } Minister for Works be pleased to state the proposals that the Government have for the utilisation of the buildings at Mandapam Camp purchased from the Ceylon Government?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: மண்டபம் முகாமில் உள்ள 565 கட்டிடங்களில் 298 கட்டிடங்கள் பல்வேறு மத்திய, மாநில அரசாங்கத் துறைகளுக்காகவும் பிற நிறுவனங்களுக்காகவும் ஒதுக்கித் தரப்பட்டுள்ளன. எஞ்சியுள்ள 267 கட்டிடங்கள், இலங்கையிலிருந்து தாயகம் திரும்புவோர் தற்காலிகமாகத் தங்கி இருப்பதற்குப் பயன்படுகிற வகையில் செப்பனிடப்படுகின்றன.

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: தலைவரவர்களே, இந்த மண்டபம் முகாமிலுள்ள அந்த கட்டிடங்களை எல்லாம் நமது அரசு என்ன விலைக்கு வாங்கியது என்று சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அந்த கட்டிடங்களை நமது தமிழக அரசு 19 லட்ச ரூபாய்க்கு வாங்கியது.

[15th February 1968]

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவரவர்களே, 19 லட்சம் ரூபாய்க்கு வாங்கிய அந்த 565 கட்டிடங்களில் பல புயலால் பாதிக்கப்பட்டு மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. அவைகளை செம்மைப்படுத்துவதற்கு எவ்வளவு பணம் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இதிலே 298 கட்டிடங்களிலே மத்திய அரசின் சில துறைகளும், மாநில அரசின் சில இலாக்காக்களும் இன்றையதினம் இடம் பெற்று இருக்கின்றன. மீதமுள்ள 267 கட்டிடங்கள் பாழடைந்த நிலைமையில் இருக்கின்றன. அவைகளை செம்மைப்படுத்துவதற்காக ரூபாய் 8,57,150 செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை இலங்கையிலிருந்து தாயகம் திரும்புகிறவர்களுக்கு பயன்படுத்துவதற்காக இந்திய அரசு செலவழிக்க வேண்டும். முதலில் மாநில அரசு செலவழித்து பின்னர் இந்திய அரசிடம் பெற்றுக்கொள்ளும். இதே போல முன்பு சில கட்டிடங்கள் பாழடைந்திருந்தன அவைகளை செம்மைப்படுத்துவதற்கு ரூபாய் 1,33,400 இந்த அரசு செலவு செய்திருக்கிறது.

By-pass Roads in the East Ramanathapuram district.

* 42. Q.—THIRU M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether there are proposals to construct by-pass roads for the National Highways at Manamadurai, Partibanur, Ettivayal and Ramanathapuram in the East Ramanathapuram district; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) மாணமுதரை, பார்த் திபனூர், இராமநாதபுரம் ஆகிய இடங்களில் புறச்சாலைகளை (By-pass road) அமைப்பதற்கான செயற்குறிப்புகள் பரிசீலனையில் உள்ளன. எட்டி வயலில் புறச்சாலை அமைப்பது குறித்த செயற்குறிப்பு எதுவும் இல்லை.

(இ) மாணமுதரை புறச்சாலை, பார்த்திபனூர் புறச்சாலை:

நிலங்களைக் கையகப்படுத்தும் நடவடிக்கைகள் முடிந்து விட்டன. நிதிப் பற்றாக்குறையினால் சாலை அமைக்கும் பணியை மேற்கொள்ள இயலவில்லை.

இராமநாதபுரம் புறச்சாலை : சாலை போகும் வழியைக் குறித்து இந்திய அரசு இன்னும் ஒப்புதல் வழங்கவில்லை.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவரவர்களே, நான் கேட்டதற்கு இடங்களில் எட்டிவயலுக்கு புறச்சாலை அமைக்கும் யோசனை இல்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே எட்டி வயல்தான் மிகவும் முக்கியம். மிகவும் குறுகலான பாதையில் ஒரு கண்மாய் மடையின் மீது கார்கள் போக வேண்டியிருக்கிறது. ஸ்டேட் டிரான்ஸ் போர்ட் டிரைவர்களுக்குக் கூட ஸ்பெஷல் டிரைவினிங் கொடுத்தால் ஒழிய அதில் போக முடியாது. அதைப் போன்ற குறுகிய ரோடு எங்கும் கிடையாது. 6½-க்குள் இருக்கிறது. பக்கக்கிவள்ள சிலங்களை எல்லாம் கூட கொக்கை

[15th February 1968]

தூர்ஜிதம் செய்வதற்கு திட்டம் இருந்ததாக அறிந்தேன். அந்த ரோட்டை அகலம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால், விபத்துக்கள் அதிகமாகும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட மூன்று புறச்சாலைகளுக்கே நிதியில்லை என்று மத்திய அரசு தெரிவித்து விட்டது. தேசிய நெடுஞ்சாலை என்ற காரணத்தினால், இந்திய அரசுதான் அதற்கான பணத்தை ஒதுக்கி இந்த உதவியைச் செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக, எட்டிவயலைப் போலவே, ராமநாதபுரம் கடைத்தெருவில் திடீர் திருப்பங்கள் ஒன்பது இருக்கின்றன. அங்கே ஒரு புறச்சாலை அமைக்க நிதி வசதியில்லை. அவைகளில் எல்லாம் வேலை தொடங்கப்படும் சூழ்நிலை உருவாகுமானால், அதைத் தொடர்ந்து இந்த எட்டிவயல் புறச்சாலை கவனிக்கப்படும்.

Marudayar Scheme.

* 43. Q.—THIRU T. K. SUBBIAH: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) the present stage of the Marudayar Scheme in Tiruchirapalli district;

(b) the acreage that will get irrigation facilities by the above scheme?

(c) the expenditure that will be incurred; and

(d) whether the work of changing the course of the Ponnaru canal and connecting it with Marudayar is comprised in the above scheme.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருச்சி ஜில்லாவில் மருதையாறு திட்டம் எந்த நிலையில் உள்ளது?

(இ) இந்தத் திட்டத்தினால் எத்தனை ஏக்கர் பாசன வசதி பெறும்?

(உ) எவ்வளவு செலவாகும்?

(எ) இந்த திட்டத்தில் பொன்னாறு கால்வாய் தலைப்பு மாற்றி இத்துடன் இணைக்கும் திட்டம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) மருதையாற்று நீரில் சோடியம் உப்பும் அதிக அளவில் இருப்பதால் அந்த ஆற்றின் நீர் நன்செய்ப் பயிருக்கு ஏற்றதல்ல என உணரப்பட்டு, இத் திட்டம் கைவிடப்பட்டது.

(இ) (உ) (எ) : இவ்வினாக்கள் எழவில்லை.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, மருதையாறு திட்டம் என்பது வெறும் மருதையாறு தண்ணீரைக் கொண்டு போடப்பட்ட திட்டமல்ல. அந்தத் திட்டம் திருமாவூர் கிராமத்திற்கு

[15th February 1968]

அருகில் கொள்ளிடத்திலிருந்து கால்வாயைப் பிரித்து அந்தத் தண்ணீரை மருதையாற்று நீரோடு சேர்த்து பாசனத்திற்கு விட வேண்டுமென்பது. ஆகவே இந்தத் திட்டம் உண்டா இல்லையா என்றுதான் கேள்வி கேட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, கொள்ளிடம் நீரை இத்துடன் கலந்த பிறகும் அந்தக் தண்ணீரிலே உள்ள சோடியம் உப்பும், சூளோரைட் உப்பும் நீங்கவில்லை, அதன் தன்மை அப்படியே இருக்கிறது என்று பரிசீலனையின் முடிவு தெரிவித்த காரணத்தால், அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டது.

Pullambadi Canal Scheme.

* 44. Q.—THIRU T. K. SUBBIAH: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) the number of tanks covered by the Pullambadi Canal Scheme;

(b) the different agencies which maintain them; and

(c) if they are not under the control of the same agency, whether the Government propose to bring them under the control of one single agency?

புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் திட்டம்

திரு. டி. கே. சுப்பையா : மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் திட்டத்தில் எத்தனை ஏரி, குளங்கள் உள்ளன?

(இ) இவைகள் எந்த எந்த இலாகாவின் நிர்வாகத்தின் கீழ் பராமரிக்கப்படுகின்றன?

(உ) ஒரே இலாகா நிர்வாகத்தில் இல்லை என்றால், எல்லா வற்றையும் ஒரே நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவர அரசினர்க்கு உத்தேசமுண்டா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) இருபத்தைந்து.

(இ) பொதுப்பணித்துறை ஐந்து ஏரிகளைப் பேணி வருகிறது; ஊர்திய ஏரிகளை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பேணி வருகின்றன.

(உ) இக்கருத்துறை குறித்து ஆராயப்பட்டு வருகிறது.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, ஆற்றுப்பாசனத்தில் உள்ள நிர்வாகம் எல்லாம் ஆர். சி. டிவிஷன் திட்டத்தின் கீழே இருக்கும்போது, இப்போது வாய்க்கால் ஒருசில ஏரிகளை ஒன்றிப்பு நிர்வாகத்தின் கீழ்விடுவதால், சரிவர அந்த சீரமைப்பு ஏற்படுவதில்லை. அடிக்கடி உடைப்பு ஏற்பட்டு பாசனம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டுகூட புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஆர். சி. டிவிஷன் கீழே எல்லா வற்றையும் கொண்டுவர அரசாங்கம் முன்வருமா?

[15th February 1968]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இப்போது இந்த சிறிய பாசனங்கள், சிறப்பு சிறிய பாசனங்கள், உணவு உற்பத்தி திட்டம் என்று எல்லாம் பல்வேறு வகையிலிருந்து பல தொல்லைகளுக்கு விவசாய மக்களை ஆளாக்கிவரும் நிர்வாகத்தின் கீழ் எல்லாம் ஒரே வளைவிற்குள் கொண்டுவர முயற்சி நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது. அப்படி, கொண்டுவரும் அவைகளில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே உள்ளதையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். அதற்காக ஒரு சட்டம் போட்டுத்தான் மாற்ற வேண்டும். ஆகவே படிப்படியாக இந்த நிலை உருவாகும் வேளையில் இதுவும் கவனிக்கப்படும்.

Evasion of betting tax.

* 45 Q.—THIRU M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any reports of evasion of betting tax at the Race course in the State; and

(b) if so, the action taken thereon?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்வி எழவில்லை.

MR. CHAIRMAN : The Hon. Minister is not under any obligation to answer this question, because it does not arise out of the main question.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவரவர்களே, நேரடியாக ஏமாற்றுவிட்டாலும் கூட, கணக்குவைப்பதில் டுலிதமான ஏமாற்றங்கள் நடைபெறுவதாக பலர் கூறக் கேட்டிருக்கிறேன். ஆகவே அரசாங்கம் உளவாளிகளை வைத்து உண்மையை அறிந்துகொள்ள முடியுமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, அந்த மாதிரியான எந்தவிதமான தகவலும் இல்லை. ஏதாவது ஒரு ஆதாரம் இருக்குமானால், அரசாங்கம் அது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்கலாம். ஆனால் சாதாரணமாக குதிரை பந்தயத்தில் சில டிக்கெட்டுகள் கிழிந்துபோயும், உருமாறி போயும், அல்லது குறித்த கால கட்டத்தில் அந்தக் குதிரை பந்தயத்திற்கான வெற்றிப் பணத்தைப் பெறாமல் இருந்தால், அதெல்லாம் கூட குதிரை பந்தய சங்கத்தில் சேர்த்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் முழு தொகையும் அவர்களுக்கு உரியதல்ல. அது சம்பந்தமாக ஏதாவது அதிகமாக இருக்குமானால், அரசாங்கம் அதுபற்றி பரிசீலனை செய்ய தயாராக இருக்கிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, குதிரை பந்தயங்கள் நடைபெறுவதை ஒழிப்போம் என்று தீவிரமாகப் பிரசாரம் செய்தார்கள். ஒழிக்கப் போகிறீர்களா? அல்லது மீண்டும் தொடர்ந்து நடத்தப் போகிறீர்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, அரசாங்கம் தொடர்ந்து நடத்தவில்லை. இப்போது நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. குதிரை பந்தயத்தை ஒழிக்கவேண்டும்

[15th February 1968]

மென்பது அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையாக இருந்தாலும், இன்னும் இரண்டு வருடத்திற்கு அதை ஒத்தி போடுவது என்று அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது.

திரு. கே. ராமதாஸ் : குதிரைப் பந்தயம் போன்ற சூதாட்டங்கள் சென்னையில் ரீதியில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றைத் தடை செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எந்த சூதாட்டத்தைச் சொல்கிறார் என்று தெரியவில்லை.

திரு. கே. ராமதாஸ் : சூதாட்டம் என்று சொன்னால், இந்தக் குதிரை பந்தயத்தில், எந்த குதிரை ஜெயிக்கும் என்று பந்தயம் கட்டிவது, சிட்டாடுவது எல்லாவற்றையும் தடைசெய்ய சட்டம் கொண்டுவர திட்டம் உண்டா என்றறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். டி. சுந்தரம் : தலைவரவர்களே, ஏழைகளைத் தாக்கும் பாதிக்கும் எந்தவிதமான இன்னலையும் தடுப்பது என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் லட்சியமாக இருக்கிறது. குதிரை பந்தயம் அந்த இன்னல்களில் ஒன்றாகும். ஏழைகள் மாத்திரமல்ல, அந்த மக்களும் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் இரண்டு ஆண்டுகட்குப் பின்னராவது இதை ஒழிக்க வழி செய்யுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, குதிரை பந்தயத்தை ஒழிக்கும் கொள்கையிலிருந்து இந்த அரசாங்கம் பின்வாங்கவில்லை. ஆனால் இதில் ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது. இது அகில இந்திய ரீதியில் லாபகரமாக இருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் நம்முடைய ஊர் பணம் பெங்களூர் போகக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதைபெல்லாம் யோசித்து முடிவெடுக்கத்தான் இரண்டு வருடம் தவணை கொடுக்கப்பட்டது.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, குதிரை பந்தயத்தை ஒழிக்க வேண்டும், ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள், ஆனால் குதிரை வம்சமே ஒழிந்து போய்விடும் என்று சிலர் சொல்கிறார்களே, அதற்குப் பிறகு குதிரையின் நிலைமை என்ன வாகும் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, குதிரைகளின் வம்சத்தைப்பற்றிக் கவலைப்படுகிறவர்கள் சிலர் இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் மனித வம்சத்தைப் பற்றியும் கவலைப்படும் வேலையை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இரண்டிற்கும் மத்தியில் தான் ஒரு கொள்கையை அரசாங்கம் நிர்ணயிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, அகில இந்திய கொள்கையை நினைக்கிற சர்க்கார் மதுவிலக்கு வருமானத்தையும் அதேபோல் கருதி மதுவிலக்கைத் தளர்த்துவார்களா? அதுபற்றி என்ன கொள்கைகள் என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

[15th February 1968]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, கனம் அங்கத்தினருடைய நோக்கம் மதுவிலக்கை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்பதா?

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, என்னுடைய கருத்தைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. அரசாங்கத்தினுடைய கருத்து என்ன? அகில இந்திய ரீதியில் குதிரை பந்தய வருமானத்தை பெறவேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கம் நினைக்கிறது. இதே போன்று வருமானங்கள் தாக்கடிய திட்டங்களை எல்லாம் இந்த அரசாங்கம் பரிசீலிக்குமா என்று தான் கேட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே ஒத்துக் கொள்ளப்பட்ட காந்தியார் திட்டத்தை அண்டை மாநிலங்கள், காங்கிரஸ் மாநிலங்கள் கைவிட்டு விட்டன. ஆனால் இங்கே மதுவிலக்கு திட்டத்தை தீவிரப்படுத்திய நேரத்தில், இங்கேயுள்ள வருமானம் ஏற்கனவேயே குறைந்திருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் குதிரை பந்தயத்தை ஒழித்துவிட்டு அந்த வருமானத்தையும் நாம் குறைத்துக்கொள்ள தயாராக இருக்கும் நேரத்தில், அதற்கு அகில இந்திய ரீதியில் மற்ற மாநிலங்கள், காங்கிரஸ் மாநிலங்கள் ஒத்துழைத்தால் பரவாயில்லை. அந்தக் கருத்தில்தான் குறிப்பிட்டேன்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[NOTE.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. CHAIRMAN : Now we resume discussion on the Governor's Address. As usual, there is a rush of speakers. So, I request hon. Members to restrict their speeches to 15 or 20 minutes. 3-40 p.m.

Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliar will now speak.

* THIRU V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Mr. Chairman, Sir, I find a lot of unrest in our State, especially industrial unrest, with the result recession has set in and business has slackened. There is a lot of conflict between the employer and the employed, and many of the concerns are on the verge of closure. If the economic recession, as it is, is allowed to continue, what will be the fate of our State, especially when we are faced with so many other problems? What are the steps that the State Government propose to take to combat this recession? When business slackens, there will be unemployment and the Government will lose a lot of money by way of sales tax, and all sorts of complications will arise. Therefore, I would request the Hon. Minister to give us clearly in his reply the proposals that are under contemplation by the Government to combat this menace.

[Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliar] [15th February 1968]

I now come to agricultural economy. Agriculture is also slowly deteriorating, even though much has been said both in the press and on the platform; nothing has been done so far to improve the lot of the agriculturist. We are now faced with food shortage, especially after the failure of the North-east monsoon. Recently, the level of the reservoirs has been going down. Some of the districts, especially the Tanjore district, which is considered to be the granary of South India, are facing a big crisis. It looks as if there may not be any kind of bumper harvest now. Of course, I was pleased to note that the Government have relaxed the rules now and they are releasing some water from the Mettur reservoir. This is so far as the Tanjore district is concerned. With regard to the other districts, my submission is that the Agriculture Department and the Industries Department also have not been coming to the help of the agriculturists in time. The ryots have to wait in long queues to get any tractor or any other agricultural implements, seeds, and so on. Even in regard to the subsidy that is being distributed to the ryots, it is not being given in time. Well-sinking work is very slow and not progressing rapidly.

Sir, the previous Government have contemplated the abolition of land revenue. It looks as if the present Government have shelved that proposal completely. The Agricultural Income-tax legislation, that is now before the Assembly, will, I am afraid, hit hard the producers. While I am of opinion that there should not be complete abolition of land revenue, still the burden of land tax is very heavy. So, keeping a small portion as basic land tax. I would request the Government to abolish the major portion of the land tax as early as possible. When the Agricultural Income-tax legislation comes before the House for discussion, I shall have my say, but still I would say that that proposal should be shelved for some time, even though the Government may say that they want money for so many development schemes. Unless food production is stepped up and proper incentives given to ryots to produce more, I am afraid the ryots would have no inclination to produce more. That is my submission, Sir.

In regard to the rupee-a-measure of rice scheme, the Government are bearing heavy financial commitments. But still, in the mofussil areas, the people are becoming disappointed and they expect that this scheme should be extended to mofussil areas also as early as possible. The present Government before they thought of this scheme should have consulted the expect that this scheme should be extended to mofussil areas Centre and put up a definite proposal to extend it to the whole of the State instead of implementing it in the metropolitan areas of Coimbatore and Madras. Now we find that rice is selling at prohibitive prices in the mofussil and even in semi-urban areas. This problem is very much confronting the Government, and I would like to know what it is they propose to do to extend the scheme to other areas. I should like to make it clear to the Government that something should be done to help the poor labourers both in agriculture and industry.

15th February 1968] [Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliar]

Sir, the law and order problem is worrying the minds of the people everywhere. The common man was thinking of a morsel of food previously. Now he is thinking about the protection of his person and property. Everywhere we find people are getting scared and the police are inactive. When people complain to the police in certain areas, we find the police are not responsive, and they do not go to the aid of the people. The law and order situation must be tackled properly. Unless vigorous steps are taken by convening an All-Party Conference, and the law and order problem not allowed to deteriorate, there will be complete chaos and confusion, and it will become difficult to rectify the situation later.

Sir, there is still a lot of delay in the disposal of papers in the different departments of the Government, and something must be done to dispose of papers quickly. For example, if a ryot puts in a petition to the Government, it takes months and even years to get any reply at all. The papers do not see the light of day at all. Something, therefore, must be done to see that quick disposal of papers is effected—especially papers coming from the villagers must be disposed of very quickly.

In regard to the nationalisation of road transport, the Government have enunciated a policy. But still it should be possible for the Government to do something for the displaced small operators by giving them some other route. Even though the Hon. the Minister for Public Works has been speaking on public platforms that something will be done for the displaced operators, the administrative machinery is moving very slowly. The Collectors in the districts do not take any quick decision. So, I would request the Hon. Minister to issue definite instructions to the effect that some of these displaced operators—especially the small operators—are given some chance and are not wholly put off the road. This is all my submission, Sir.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு ஆளுநர் அவர்களின் பேருரையின்மேல் சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன் வருகிறேன். முதலாவதாக அந்த உரையிலே நம்முடைய தமிழ் மக்கள் சார்பிலே உலகத் தமிழ் மாநாடு மிகவும் சிறப்பாக, பிரமாதமாக நடந்ததைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாநாடு மிகவும் நல்ல முறையிலே, எல்லோராலும் போற்றப்படக்கூடிய நிலைமையில் நடந்திருக்கிறது என்பதை எல்லோருமே ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். அதை நடத்தியவர்களுக்கெல்லாம் எங்களுடைய பாராட்டு தல்கள். ஆனால் அந்த மாநாட்டை ஒட்டி நடந்த சில விஷயங்களை மாத்திரம் நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். இங்கே சில மெம்பர்கள் ஏதோ அழைப்புகள் வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். எனக்கெல்லாம் அழைப்பு வந்திருந்தது. ஆகவே அதைப்பற்றி எல்லாம் நான் சொல்ல முன் வரவில்லை. ஆனால் என்னுடைய மனதில் தோன்றிய இந்த வசூல் விஷயத்திலே மாத்திரம், நான் அந்த மாநாட்டிற்கு வரவிட்டாலும்கூட, ஒன்று செகல்ல

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [15th February 1968]

விரும்புகிறேன். அந்த மாநாட்டிற்கு—நம்முடைய தாய்மொழிக் காக மிகவும் சிறப்பாக நடத்த வேண்டிய மாநாடு—எவ்வளவு பணம் வேண்டுமென்று நிர்ணயித்துக் கொண்டு அந்த அளவுக்கு மாத்திரம் பணம் வசூலித்திருந்தால், இன்று ஏராளமாக அதன் பேரிலே பணம் வாங்கப்பட்டு, அந்தப் பணமேல்லாம் பல துறைகளிலே, பல காரியங்களுக்காக வழங்கப்படுகிறது என்ற ஒரு கருத்து நிவவாது.

3-60
p.m.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: ஆங்காங்கு மாவட்டங்களில் வசூலிக்கப்பட்ட பணம் அனைத்தும் உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்காக மட்டும் வசூலிக்கப்படவில்லை. உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்காக வசூலிக்கப்பட்ட நேரத்தில் ஆங்காங்குள்ள மாவட்ட மேன்மைக் காக, மாவட்டத்தினுடைய முன்னேற்றத்திற்காக வசூலிக்கப்பட்ட பணம். அதை வைத்துக் கொண்டு மிகக் குறைந்த தொகையைத் தான் மாநாட்டிற்காக அந்தந்த மாவட்டத்திலுள்ள ஆட்சித் தலைவர்கள் அனுப்பி இருக்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன விஷயத்தை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் அந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்க வேண்டியத்திலே என்பது என்னுடைய கருத்து. சர்க்கார் எத் தனையோ துறைகளில் வருமானம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக்கொண்டு மாவட்ட அபிவிருத்திக்காக இதைச் செய்திருக்க வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கேள்வி. அப்படி செய்திருக்க வேண்டாமென்று நினைத்ததனால் அதைச் சொன்னேன். ஏனென்றால் புனிதமான ஒரு காரியத்தைச் செய்கிற நேரத்தில், ஏதோ டெம்ரரி பர்பிட் கொடுத்து, அதைச் செய்து, இதைச் செய்து வாங்குகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதனால் தான் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மொழிப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக நம்முடைய கீழ் சபையில் தீர்மானம் நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபம் செய்திருக்கிறார்கள். மிகப் பரந்த நோக்கத் துடன் அந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி இருந்தாலும் கூட, இன்னும் அதிலே மேலும் பரிகாரம் காண்பதற்காக, ஒரு சமரச மான நிலையை உருவாக்குவதற்காக அதில் வழிவகை செய்தும் அந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். கவர்னர் உரையிலே அதைப் பிரஸ்தாபித்திருக்கிறார். ஆனால் அந்த பிரஸ்தாபத்தின்படி இனிமேல் ஹைலெவல் கமிட்டி ஏதாவது போட்டு ஒரு சமரசமான முடிவுக்கு வரவேண்டி இருக்குமானால், அதற்கு முன்னரே அதை விட்டுக் கொடுக்கின்ற நிலைமை இருக்குமானால், இந்த நாட்டிலே இருக்கும் மக்களிடத்திலே நம்முடைய சர்க்கார் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை கைவிட்டு விட்டார்களே என்ற எண்ணம் ஏற்படாமல் இருக்க முடியுமா? அதனால் இந்தத் தீர்மானத்தை இவ்வளவு அவசரமாக நிறைவேற்றாமல், ஆற அமர செய் திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அந்த கமிட்டி போட்டு

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] 15th February 1968]

அதிலே ஏதாவது ஆதாயம் ஏற்படுகிறதா என்று பார்த்து செய் திருந்தால், நன்றாக இருந்திருக்கும். அதிலே வருங்காலத்தில் எப்படி விவாதிக்கப் போகிறார்கள், அதிலே ஒரு நல்ல சமரசத் திற்கு வழி ஏற்படுமானால், அந்தக் கமிட்டியின் தீர்ப்புக்கு இந்தத் தீர்மானம் குந்தகமாக இருக்குமோ என்ற எண்ணம் குறுக்கிடுமே என்பது என்னுடைய நினைப்பு.

திரு. என். வி. நடராசன்: 39 ஆண்டுகளாக இந்த நாட்டில் தமிழக மக்களுக்கு ஏற்பட்ட உணர்ச்சியை, அவர்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறி வருவதை மதிக்காத இந்திய அரசு மட்டும் அவசரமாக ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியுள்ளபோது, நாம் நிதானம் காட்ட வேண்டுமென்று சொல்லுவது நியாயம் தானா என்பதை கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: ஒருவர் வேகமாகச் செய் தார்கள் என்பதற்காக நாமும் அப்படி செய்யவேண்டுமென்ற அவ சியமில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அதனாலே நமக்கு சங்கடங்கள் இருக்கும் என்று தான் என்னுடைய கருத்தைச் சொன்னேனே ஒழிய, ஒரு பைத்தியக்காரன் ஏதோ செய்து விட்டுப் போனால், அதற்காக நாமும் அவசரப்பட்டு செய்யவேண்டு மென்று சொல்வதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இந்த தமிழக சட்ட மன்றத் தில் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள மொழித் தீர்மானத்தினால் என்ன கெடுதி வந்து விடும் என்று கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் விளக் கினால் நலமாக இருக்கும்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: ஹைலெவல் கமிட்டி என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே ஏதாவது ஒரு சமரசம் ஏற்பட்டு வேறு ஏதாவது விட்டுக்கொடுத்து ஒரு மாற்றம் ஏற்படவேண்டு மென்றால், இதை விட்டுக்கொடுத்து விட்டார்கள் என்று ஜனங்க ளிடத்தில் ஒரு தப்பான எண்ணம் உண்டாகக் கூடும். அதற்காக பயந்து இதை விட்டுக் கொடுக்காமல் இருந்து விடுவோமோ என்று நான் நினைக்கிறேன். ஒரு சூழ்நிலையை நாம் உண்டாக்கிக்கொண் டோம். ஒரு ஆசை வார்த்தையை உண்டாக்கி விட்டால் அதி லிருந்து தைரியமாக பின்வாங்குவது கஷ்டமாக இருக்கிறது.

அடுத்தபடி, பைனான்ஸ் கமிஷன் பற்றி அடிக்கடி பிரஸ்தாபித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். பைனான்ஸ் கமிஷன் வைத்தால் நமக்குரிய பங்கு என்ன வரவேண்டும் என்பதை நிர்ணயித்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் அப்படி பைனான்ஸ் கமிஷன் வந் தாலும் நமக்கு எவ்வளவு வரும் என்று வைத்துக்கொண்டு நம் முடைய மாகாண பொருளாதாரத்தை சீக்கிரம் ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதுதான் நல்லதேயொழிய, அதை எதிர்பார்த்துக் கொண்டே நம்முடைய பொருளாதாரம் அப்படி இருக்கிறது, இப்படி இருக்கிறது என்று சொல்வதில் பிரயோசனமில்லை. அதை ஒரு முடிவுக்கு கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் அழுத்த மாகச் சொல்லுகிறேன்.

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [15th February 1968]

அடுத்தபடியாக, விவசாயம் ஏற்கனவே நம்முடைய மாநிலத்தில் விவசாயத்திற்குரிய அபிவிருத்தி காரியங்கள் பல செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. மின் விசை கொடுப்பது, பம்பு செட்டு கொடுப்பது, மற்ற விஷயங்கள் எல்லாம் செய்து உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே முன்னேற்ற கரமாகவே நடத்தியிருக்கிறார்கள். என்ன இருந்தாலும், இந்த மாநிலத்திலே அடியிலே இருக்கிற தண்ணீரைக் கொண்டு வந்தாலொழிய, இனி வேறு காரியத்திலும் தண்ணீர் பெறுவதற்கு முடியாதென்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பருவ மழையை நம்பிக்கொண்டிருந்தால் சங்கடம்தான். தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. ஆக மின் விசை கொடுப்பதிலே அதிகம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். “போர்” போடுகிற டிரில்லிங் மெஷின் ஜாஸ்தியாக வாங்குவதற்கு விவசாய இலாகா ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதோடு கூட, நம்முடைய விவசாய அமைச்சரிடத்தில் நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன், கிணறு தோண்டுவது என்றால் அதற்கு ‘டிவைனரஸ்’ வேண்டும். எங்கள் பக்கத்தில் கிணறு தோண்டுவதற்கு ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

இருபத்தைந்தாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து கிணறு வெட்டினாலும் தண்ணீர் இல்லை. இந்த மாதிரி ரொம்ப செலவு செய்து பணம் பாழானதே தவிர, தண்ணீர் இல்லாமல் பாதிக்கப்பட்டுப் போகிறார்கள். சர்க்காரிடத்திலே லோன் வாங்கி தண்ணீருக்காக கிணறு ஏற்பாடு செய்த பிறகு பெருந்த ஏமாற்றத்திற்கு உள்ளாகிறார்கள், வாங்கிய கடனை அடைப்பது என்றாலும் ரொம்பசிரமம் ஆகி விடுகிறது. அந்த வகையிலே அதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். டிராக்டர் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். டிராக்டர்கள் எல்லா இடங்களிலும் இல்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் இருக்கிறது. அதைக் கூட வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று சொல்கிறார்கள். டிராக்டர் விஷயம் ரொம்ப மோசம் என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். சென்ற 2 வருடங்களாக பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். கனம் உறுப்பினர் திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியாருக்கும் தெரியும். விவசாய உற்பத்திக்கு இந்த டிராக்டர் பயன்படுவது இல்லை. ஆங்காங்கு ரிப்பேராகி நின்று விடுகின்றன. இந்த டிராக்டர்களைக் கொண்டு எப்படி வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன, இவைகள் எப்படி இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ள விவசாய இலாகா ஒரு கமிட்டியைப் போட்டார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில், 100-க்கு 70 டிராக்டர்கள் வேலை செய்வது இல்லை. Repair காரணம் என்ன? உப கருவிகள் இல்லை, நட்டு இல்லை என்கிறார்கள். இதை விட பிளேடுகள் சரியாக இல்லாத நிலையில் டிராக்டர்கள் வேலை செய்யாமல் நின்று விடுகின்றன. இதைக் கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

4-00
p.m.

அடுத்து, படி அரிசித் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தப் புதிய அரசு பதவிக்கு வந்தவுடன் ஒரு திட்டத்தைச் சொன்னார்கள். அதன்படி கோவையிலும், சென்னையிலும் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தைப் பின்பற்றுவதற்கு உத்தேசித்தார்கள். அப்போது திட்டம் தீர்மானித்து, அதன்படி கோவையிலும், சென்னையிலும்

[15th February 1968] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

யிலும் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடுவதாகச் சொன்னார்கள். அப்பொழுதே நான் வேண்டாம் என்று கூறி இருந்தேன். இந்தத் திட்டத்தை நீங்கள் அதிக நாள் நிரந்தரமாக நீடித்துச் செய்ய முடியாது, இதனால் அதிகம் செலவு ஆகும், இதோடு கூட இதனால் யாதொரு பிரயோஜனமும் இல்லை என்று எடுத்துச் சொல்லி வந்தேன். நீங்கள் எலெக்ஷன் சமயத்தில் எதைச் சொல்லி இருந்தாலும் கவலை இல்லை. அதற்காக இந்தப் படி அரிசித் திட்டத்தை அமுல் செய்து கொண்டு இருக்க வேண்டுமோ என்பதுதான் கேள்வி. இந்த இரண்டு நகரங்களில் மட்டும் போட்டு விட்டு, மற்ற இடங்களுக்குப் போடாமல் விட்டு விட்டார்கள். இப்படி இரண்டு நகரங்களுக்குப் போட்டதால், மற்றவர்கள் இன்றைக்குக் கேட்கிறார்கள் எங்களுக்கு இல்லையா படி அரிசித் திட்டம் என்று. எல்லா இடங்களுக்கும் இன்றைக்கு விஸ்தரிக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்களைத் தயவு செய்து இந்த திட்டத்தை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைச் செய்வது கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். இப்படி வாபஸ் வாங்குவதற்கு தயங்கிக் கொண்டு, இதை இன்னும் அமுல் செய்து கொண்டு இருந்தால், விணைப் பணம்தான் பாழாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடு கூட, உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு 8.5 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு செய்த கொள்முதல் 7 லட்சத்து சொச்சம் ஆகும். அதிகம் கொள்முதல் செய்து விட்டதாகச் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். அதிகம் கொள்முதல் செய்திருப்பது வாஸ்தவம்தான். ஆனால், இது மிக அதிகம் என்று கூற முடியாது. இப்போது இருக்கிற நிலைமையில் விருதுநகரிலிருந்து ஆரம்பித்து செங்கோட்டை வரையில் கிட்டத்தட்ட 5, 6 தாலுகாக்களில், சாத்தூர், சிவகாசி, அருப்புக்கோட்டை, சங்கரன்கோவில், தென்காசி இந்த வட்டாரங்களில் ரொம்ப பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. இதே போல கோயம்புத்தூர், சேலம் ஜில்லாக்களில் நெல் விளையக் கூடிய பகுதிகளில் நெல் இன்றைக்குப் பயிராகவில்லை. இந்தப் பிராந்தியங்கள் பருவ மழை தவறிவிட்ட காரணத்தினால், பஞ்சப் பிரதேசங்களாகக் காட்சி அளிக்கின்றன. எதிர் காலத்தை நினைக்கும்போது, மிகப் பயங்கரமாக இருக்கிறது. எதிர் காலம் நன்றாக இருக்குமா என்பது சந்தேகத்திற்குரிய ஒன்று ஆகும். சோழவேந்தன் பகுதியிலே வைகையாற்றிலேயே தண்ணீர் இல்லாமல் பல இடங்கள் வறண்டு இருக்கின்றன. அதனால் எதிர்பார்த்த விளைச்சல் வராது. திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலே முசிறி, லால்குடியில் இதே நிலைமைதான் இருக்கிறது. எனவே, ஒட்டு மொத்தமாக ஆராய்ந்து பார்த்தோமானால், உங்களின் குறிக்கோளான படி அரிசித் திட்டம் சரியாக நடக்குமா என்பது சந்தேகத்திற்குரிய ஒன்றாகும். இப்போதே இது மாதிரி இருந்தால் இன்னும் lean months இருக்கின்றன.

நிலைவாசி ஒரு புறம் ஏறிக்கொண்டிருந்தாலும் பல பண்டங்களின் நிலைவாசிகள் இறங்கிக்கொண்டு வருவதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் பல பொருள்களின் நிலைகள்

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [15th February 1968]

இறங்கி இருக்கின்றன. மின்காய் விலை சென்ற ஆண்டு 840 ரூபாய் இருந்தது. Agricultural Income-Tax Officer உங்கள் ஊரிலே மின்காய் ஏராளமாகப் போடுகிறீர்கள் என்கிறார்கள். அவர்கள் கண் போட்டதனால் 840 ரூபாயாக இருந்தது இன்றைக்கு 150 ரூபாயாகப் போய் விட்டது. இப்போது மின்காய் வியாபாரம் மந்தமாக இருக்கிறது. அதனால் மின்காய் போடுகிறவர்கள் இல்லை. சர்க்கார் தயவு செய்து மின்காய் Export -க்கு ஏதாவது வழி கண்டு பிடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : முன்பே எற்றமறி பார்ப்பீர் முறை இருந்து கொண்டு இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : மின்காய் ஏற்றுமதிக்கு முன்பு பார்ப்பீர் முறை இருந்தது. அது போல மீண்டும் ஏற்றுமதிக்கு பார்ப்பீர் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டு ரூபாய் 700 இருந்தது. இப்போது 111 ரூபாய் ஆகப் குறைந்து விட்டது. சில இடங்களில் 108, 107 ரூபாய் கூட விற்கிறது. தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே அங்குள்ள மார்க்கெட்டிங் சொசைடி இந்த விலைக்குத்தான் விற்கிறது என்று தெரிவித்திருக்கிறது. அரிசி விலை சில இடங்களிலே குறைந்து விட்டது என்கிறார்கள். 95 பைசாவிற்குக் கூட விற்கிறது என்கிறார்கள். எங்கள் பக்கத்திலே கம்பு ஒரு ரூபாய் ஒண்ணே அரைக்கால் ரூபாய்க்கு விற்கிறது. அரிசி விலை இப்போது ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. இதோடு மற்ற தானியங்களின் விலையைக் கணக்கிட்டால் விலை குறைந்திருப்பதாகத் தெரியும். எல்லா Commodities -களும் விலை குறைந்தாலும் அரிசியின் விலை குறையாது. ரொம்பத் தாறுமாறாக ஏற்படலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எதிர் காலத்தை எப்படிச் சமாளிப்பது என்பதை இந்த அரசாங்கம் இப்போதே யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சேலம் Steel Plant பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முன்பு எல்லாம் எங்கள் பக்கத்தில் இருக்கும் வியாபாரிகள் நாம் இரும்பு வியாபாரியாக இல்லாமல் போனோமே என்று வருத்தப் படுவது உண்டு. இரும்பு விலை ஏறி அவ்வளவு மதிப்பு அதற்கு இருந்தது. ஆனால் இப்போது இரும்பு மதிப்பு இழந்து விட்டது. எங்கள் பக்கத்தில் Steel Rolling Mill இருக்கிறது. அதில் உற்பத்தியான இரும்பு செலவாகாமல் கிடக்கிறது. அதனால் இந்த மில்லையே செய்கிற நிலைமை ஒருவாக இருக்கிறது. இந்த மாதிரி நிலைமையிலே எப்பொழுதோ இருக்கும் நிலையை நினைத்து இப்போது காரியம் பண்ணுவது அவ்வளவு நல்லது அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முன்பு பில்லட் (Billet) கிடைக்க முடியாத நிலைமை இருந்தது. இப்போது Billet -கள் கிடைக்கிறது, ஆனால் Demand இல்லை. ஆகவே புதிதாக மில்களைக் கட்டிப் பயன் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது தமிழ் நாட்டில் உள்ள Steel Mills வேலை செய்ய முடியாத நிலை உண்டாகிக் கொண்டு வருகிறது. எனவே எந்தக் காரியமாக இருந்தாலும், மிகவும்

15th February 1968] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

யோசித்துச் செய்ய வேண்டும். நம்முடைய நாட்டிலே ஏதோ செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக எதையும் செய்துவிடக் கூடாது. அவசரமாகவும் பிடிவாதமாகவும் ஏதோ செய்தாக வேண்டும் என்பதற்காக எதுவும் செய்யக் கூடாது.

அடுத்து நான் குறிப்பிட விரும்புவது (Co-operative Re-organization) கூட்டுறவுத் துறை மிகவும் சீர்திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதில் வேண்டிய சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இதிலே ரொம்ப காலமாக ஒரு மாதிரியான monopoly வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப் போக்குவதற்கு எந்தெந்த முறையிலே சட்டம் இயற்ற வேண்டும் என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று அரசு விரும்புவதை நான் வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம் நாட்டிலே இப்போது உள்ள நிலைமை என்னதான் இருந்தாலும், ஒரு கஷ்டமான நிலை, அமைதி இல்லாத நிலை. இன்றைக்கு யாரைப் பார்த்தாலும் நிம்மதியாக இல்லை. சிலர் வேண்டும் என்றே அமைதி இல்லாத நிலையை உண்டாக்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதை யார் செய்தாலும் Unsocial movements, சமூக விரோதிகள் என்று சொன்னாலும் சரி, வேறு எப்படிச் சொன்னாலும் சரி, இதை எல்லாம் எந்தக் கட்டுக்காரர்கள் செய்தாலும் சரி, மக்கள் மத்தியிலே ஒடிந்கை, அமைதியை நிலைநாட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். யாரிடத்திலும் தயை, தாட்சண்யம் காட்டாமல் என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்யவேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* THIRU A. R. DAMODARAN : Mr. Chairman, Sir, this Ministry has been in office for only ten months and it is perhaps too short a time for us to judge, as many Members have alleged, whether the deterioration in the law and order position is directly attributable to the acts of the Ministry or whether it is a general malaise that seems to affect the entire nation. We must realise that when the D.M.K. Ministry took charge in the year 1967, conditions in the whole of India had deteriorated to a great extent, economic frustration was there, industrial recession had already set in, rampant inflationary conditions existed, and there can be very little doubt that in the history of our democratic nation, no popular Ministry has taken office under such extremely difficult conditions. It is a matter of credit that during these past ten months, in spite of the very many difficulties that have assailed our economy, the D.M.K. Ministry has by and large acquitted itself very creditably in the field of administration. I realise, of course, that in making this statement, I may anger some of my Friends on this side of the Opposition, but belonging as I do to the non-aligned block in the Legislative Council, I am in a position to act somewhat as a dispassionate observer of the record of achievements of this Ministry. A great deal has been said of Police firings in our State, of stone-throwing in various parts

[Thiru A. R. Damodaran] [15th February 1968]

of our State, and of the agitation that has been brought about in the wake of the language resolution that has been passed by Parliament. But all these were not brought about by the acts of the Government but were the acts of an angry populace which had waited in patience for over two years for the Central Cabinet and the Central Government to find a formula which would be acceptable to all the States of India. When Thiru Gulzarilal Nanda moved his resolution in 1965 and when we had the violent anti-Hindi agitations in Tamil Nad, there was an assurance given by the then Prime Minister that an acceptable solution would be found and that an appropriate amendment would be brought forward to the Constitution to satisfy the people of the non-Hindi regions. We have waited for two years, perhaps even more, three years, and when no solution was forthcoming, I do not think it was possible for any Government in Tamil Nad not to have taken the rather extreme position which our Government have taken in the recent past by moving the language resolution in the Assembly. People have criticized the D.M.K. Ministry for rejecting the tri-lingual formula and for adopting the bilingual formula and for stressing that the regional languages of the various regions of India and English should be the two sole languages that should be in use in the administration of our country. I do not see any reason at all why people should fight over this issue and if they would think over this matter they would find that in many of the Hindi-speaking States, it is not only the tri-lingual formula that has been rejected, but also the bilingual formula in the sense that many of the Hindi-speaking areas today—Uttar Pradesh, Madhya Pradesh, Bihar and Rajasthan—have all adopted Hindi to be the sole language of administration, not only in their respective States but also at the Centre. I, therefore, cannot understand the plea that is made by some Members that we should have patience in this matter and that we should try to negotiate with other groups in the country regarding the language issue. I think the time has come for us to realise and realise very definitely that unless we make a fight on this issue, we will go the way of what happened in 1950, which my hon. Friend Thiru Balasubramanya Aiyar referred to, when the Constituent Assembly debated the question of the official language: but the fact which he failed to mention was that that resolution was put to vote and carried by a majority of one, the President of the Constituent Assembly having cast his vote in favour of the retention of Hindi as the official language of India.

திரு. கே. ராஜாராம்: ஒரு ஒட்டு மொத்தரீதியில் பால் பண்ணியது என்பது காங்கிரஸ் கட்சிக் கூட்டத்தில்தானே ஒழிய, பார்லிமெண்டிலோ அல்லது சட்டசபையிலோ அல்ல என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[15th February 1968]

THIRU A. R. DAMODARAN: I thank him for the correction. But that does not alter the situation one little bit when we remember that in 1950 the Opposition was severely limited and the entire administration of the country was in the hands of the Congress. I accept that it may have been passed in the Congress Party, but even there the fact is that this resolution was passed after a very serious opposition from the Congress Members of the South. If today there is opposition to the imposition of Hindi, I am sure it is not only from Members who are sympathetic to the D.M.K. Ministry, but also from the vast rank and file within the Congress Party itself which agrees to a very large extent with the policy which has been pursued by the D.M.K. Ministry. I welcome the resolution on language that has been passed by the Legislative Assembly recently on this issue though, of course, I share somewhat the regret which was expressed by my hon. Friend Thiru Ethirajulu when he said that we in the Council had not been given an opportunity of debating that resolution. Possibly considerations, political considerations, weighed with the Government, but I am sure that by and large they would have received the wholehearted support of this House. While I welcome the resolution that has been passed in the Legislative Assembly, I may be permitted to make one or two observations on certain aspects of the resolution that the Assembly has adopted.

I am wholly in agreement, as I said, with the bilingual formula that has been suggested by the Madras Government regarding the official language and the language of administration in our State. Now, very many adjectives have been used to describe the language issued. We are told that there is such a thing as official language. We are told that there is such a thing as language. We are told that there is such a thing as the language of administration and the language of the Law Courts. A new adjective has been introduced by the distinguished Union Minister of Education in that he has described some languages as library languages. Therefore, endless discussion will go on as to what language should remain in various institutions in our country. One of the most oppressive topics that has dominated our lives in the past 16 years is the language that should be adopted as the medium of instruction in our educational institutions. I hesitate to tread on what has become a very emotional issue, but some Members of this Hon. House have themselves spoken in very unequivocal terms about the need to introduce Tamil as the medium of instruction in higher educational institutions, and it is this aspect of the language resolution that I would like to refer to. The language resolution has stated that within a period of five years expeditious steps be taken to introduce Tamil as medium of instruction in all the colleges and as the language of administration in the various departments of the State Government. I am not concerned with the latter part of the resolution which says that the language of administration should be Tamil. There can be no doubt that it should and will be Tamil. But as far as the medium of

[Thiru A. R. Damodaran] [15th February 1968]

instruction in higher educational institutions is concerned, I have this observation to make. Just as we are anxious to see that Hindi is not imposed on the non-Hindi regions of the South, we should also realise that there is a substantial body of opinion in this part of the country at least that the introduction of Tamil as the medium of instruction in higher educational institutions should not lead to the banishment of English from higher educational institutions. I have no desire to stop the trend of introducing Tamil progressively in the various Science courses, in the pre-University classes, in the degree courses, and in the professional institutions of our land. As I said, there is a substantial body of opinion which is very strongly in favour of Tamil being introduced because they feel that Tamil having been the medium of instruction in schools, it should naturally follow that if Tamil is made the medium of instruction in our higher educational institutions, it will be much easier for the student to acquire a mastery over the subject which he has chosen to learn in the degree course. As I said, I accept this view. But I would also like my Friends on the other side who are extremely zealous in this matter to realise that there is a substantial body of opinion, which feels that unless children are educated in the medium of English, their opportunities would be narrowed and opportunities for acquiring proficiency in new branches of knowledge, new technology and various new fields of scientific studies that have been opened to the students would be denied to them. I, therefore, request that when liberty is given for introducing Tamil as a medium of instruction, which we all welcome, no step should be taken by this Government to banish English as a medium of instruction in our higher educational institutions. I hope that this is not the intention of Government. It was not very clear to us when we read the newspapers and you would have noted that there have been hundreds of letters published in the English dailies that English should not be banished, for linguistic minorities are likely to suffer a great hardship if Tamil is made the sole medium of instruction in colleges and higher educational institutions. A plea has been made for adopting the Tamil medium as the only medium of instruction in our educational institutions. I feel Sir, we should adopt the principle which we have adopted in foreign affairs, namely, the principle of peaceful co-existence, of both these languages in higher educational institutions. There has been, I think, a mistaken tendency on the part of some to think that the student agitation in the South was purely an anti-Hindi movement. I think, being only one generation away from the present-day students, and I can assert with some degree of confidence and with a certain amount of decisiveness that it was not purely an anti-Hindi measure, but it was also a pro-English move. Those who mistake this move think that it was only directed against Hindi and to improve the status of our regional language. They are making a serious miscalculation and it may very well land us in trouble which we are not anticipating at the present moment. We must also realise that there are thousands of South Indians who are employed in other parts of

[15th February 1968] [Thiru A. R. Damodaran]

the country and they are forced to put their children in schools where Tamil is not the medium of instruction. Hitherto, those South Indian families have been educating their children in English medium schools and at the time of joining colleges, they have allowed their children to migrate back to Madras to study in University institutions where English has been a medium of instruction. I believe that certain amount of compromise has to be struck. While I am not criticising the Government for having introduced or for having declared as its objective the progressive use of Tamil as the medium of instruction even in the higher technological institutions, I would make an earnest plea to them in the interests of a substantial body of opinion that English be allowed to continue as the medium of instruction in all educational institutions without any hindrance or without any time-limit being placed on it. We have been told that people in North India are against English, and therefore, they are against adopting English as the link language or, official language, for the purposes of the Union. I have here a Report that has been published by the Ministry of Education in Delhi in 1966. It gives an account of the English Medium Schools that are run by the Central Government itself in various States of India. In the year 1966, out of 89 Central Schools that run by the Ministry of Education directly under the control of the Ministry of Education, for which funds have been voted by Parliament, 22 of them are in Uttar Pradesh, 6 of them are in Rajasthan, 6 of them are in Madhya Pradesh, 3 of them are in Bihar, making a total of 37 Central Schools out of 89. The corresponding figure for the 4 Southern States are Madras 4, Andhra Pradesh 3, Kerala 4 and Mysore 5. That means for the entire Southern Region only 16 Central Schools have been run, whereas in Uttar Pradesh alone, the land of the Hindi zealots and Hindi patriots, the Central Government is running 22 schools, directly under its control, having English as the medium of instruction. I only wish to mention this not to show that discrimination has been exercised—undoubtedly it has been exercised, but to show that even those people, who are shouting against English in the North are sending, have sent, and will continue to send, their children to English Medium Institutions.

THIRU K. RAJARAM: They prefer English medium institutions.

THIRU A. R. DAMODARAN: They are preferring to send—as I said they will continue to send—their children to English Medium Schools, and yet the politicians all over the land speak, as if the regional language has come to rule over us, and as if the people all over the land prefer only their own mother tongue as the medium of instruction in all the teaching institutions. I would like to sound a note of caution, because we must realise that out of the 500 million odd people in our country, 275 million are below the age of 25, and if you apply the rule of democracy, this means that a minority above the age group of 30, is ruling the age group below 30. There is a significant point to be drawn from this.

[Thiru A. R. Damodaran] [15th February 1968]

In that way, we are likely to be misled by our own ideas, by our own notions, and by our own solutions to problems without paying heed to the explosive feelings that have crept into our student world because of the bitterness and frustration that has been created by the acceptance of certain political philosophies, which are not in the interest of education in general. I have expressed myself strongly in this matter. I would not only appeal to the Government of Madras, but I would also make a strong appeal to the Vice-Chancellor of the University of Madras to bear in mind the opinion of the student world in this regard. Frankly speaking, I have not had an opportunity to discuss this issue with him in person. I make this appeal in public because I feel, in view of the volume of public opinion expressed, no step, should be taken for banishing any particular language from the field of higher education, but to allow both the languages to co-exist. In that way, we will be solving much of the argument that has been thrown from either side of the House, whether this is a better medium or that is a better medium. We can speak in eulogy of this language or that language after finding a solution to help the student community to get rid of its bitterness and frustration with which it is so much afflicted now.

The language policy is one of the most important parts of the Governor's Address. We will have opportunities for talking on other subjects during the Budget discussion. You have restricted the time-limit to 15 or 20 minutes. I thank you Sir, for giving me this time, and I hope the Ministry will take into account the sentiments which I have expressed on behalf of the younger generation.

* திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார் : தலைவரவர்களே, கவர்னர் பெருமானுடைய அறிக்கையிலே பெரும் பகுதி இந்த பாஷைப் பிரச்சனையைக் குறித்துத்தான் இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்த அளவிலே, இன்னுள்ள சூழ்நிலையில் அதிகமாக பாஷைப் பிரச்சனையைப்பற்றிப் பேசாமல் இருப்பதுதான் நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், அந்தப் பிரச்சனையை எடுத்தாலே எல்லோரும் ஒரு வகையிலே உணர்ச்சிவசப்பட்டு விடுகிறோம். உணர்ச்சி வசப்பட்டால் ஓரளவு நியாயமும் சரியாக வராதென்று பெரியவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆக பாஷைப் பிரச்சனையை கொஞ்சம் நிதானமான முறையிலே, கொஞ்சம் ஆறிய பிறகு பார்த்து அந்தப் பிரச்சனையில் ஒரு திட்டவட்டமான முடிவு எடுக்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், இந்தி கூடாது என்பதிலே, இந்தி திணிக்கப்படாக்கூடாது என்பதிலே யாருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் கிடையாது. ஆட்சிமொழி தமிழாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதிலேயும் அபிப்பிராய பேதம் கிடையாது. அந்த இரண்டையும் தனியாக ஒதுக்கி வைத்து விட்டு, மேற்கொண்டு என்ன செய்வது அகில இந்திய ரீதியிலே என்கிற பிரச்சனை வரும் போதுதான் புதிய புதிய பிரச்சனைகள் வந்துகொண்டே இருக்கின்றன. அந்த பிரச்சனைகளை உடனடியாகத் தீர்க்க வேண்டுமென்றால், முடியாது என்பது ஒருபுறம்

15th February 1968]

[திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

மிருக்க, அந்தப் பிரச்சனையை அணுகுவதற்கு முன்பு கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய அறிக்கையில் கடைசியில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், 'எந்த அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பினும், வள்ளுவப் பெருந்தகை இயம்பியுள்ளது போன்று, பசியும் பிணியும் பகையும் அற்ற ஒரு லட்சிய மாநிலமாக நமது மாநிலத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்பதுதான் நம் அனைவருடைய குறிக்கோள் ஆகும்.' அதை மாத்திரம் சட்டசபையிலே இருக்கக்கூடிய நாம் அனைவரும் மனதிலே வைத்துக்கொண்டு விவாதங்களில் இறங்க வேண்டுமென்றுதான் கருதுகிறேன். அதே சந்தர்ப்பத்தில் மொழிப் பிரச்சனை முடிந்து விட்டதாகவும் இல்லை. கவர்னருடைய அறிக்கையில் கடைசியில் குறிப்பாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், 'அண்மையில் நிறைவேற்றப்பட்ட மொழித் தீர்மானத்தின் விளைவாக ஏற்பட்டிருக்கும் இன்னல்களை நீக்குவதற்கான வழி வகைகளை ஆய்வதற்கும் அரசியல் கட்சித் தலைவர்களின் உயர்மட்ட மாநாடு ஒன்றினைக் கூட்ட வேண்டுமென்று எனது அரசு வலியுறுத்தும்.' வரவேற்கிறேன். எங்களுடைய மாபெரும் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் கூட சமீபத்திலே பேசி இருக்கிறார். அவசியம் ஏற்பட்டால் முதலமைச்சர் அவர்களுடன் கலந்து பேசி அகில இந்திய ரீதியாக திட்டவட்டமாக, ஒரே திட்டமாகச் செய்யலாம், குழப்பங்கள் வராத நிலையில் இந்தப் பிரச்சனை தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதில் கருத்து வேறுமை இல்லை என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லி வருகிறார்கள். ஆனால் எனக்கு முன்பு பேசிய மதிப்பிற்குரிய நண்பர் தாமோதரன் அவர்கள் கூறியபடி சில சந்தர்ப்பங்கள், சூழ்நிலைகளில் வேறு பாஷைகளைக் கற்க வேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தம் வந்திருக்கிறது. பொதுவாகப் பேசுவதாக இருந்தாலும் என்னைப் பற்றிய அளவிலே நான் பேசுகிறேன். என்னுடைய பையன்கள் ஆங்கிலக் கல்விதான் கற்றார்கள். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. (11-வது ஸ்டாண்டர்ட்) முடிந்த உடன் பி.யூ.சி. வகுப்பிற்குச் சேரவேண்டுமென்றால் 'Second Language' பிரச்சனை வந்து விடுகிறது. கல்வியமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆங்கிலக் கல்வியிலே படித்தபின் பி.யூ.சி. வகுப்பிற்குச் சொல்லும்போது அவர்கள் தமிழுக்கும் லாயக்கில்லை, இந்திக்கும் லாயக்கில்லை. 'Second Language' ஒன்று படித்துத் தான் திரவேண்டும். அதைப் படித்துத்தான் திரவேண்டுமென்ற ஒரு நிர்ப்பந்த நிலை வரும்போது நான் என்ன செய்தேன் என்றால், பிரன்ச் படிக்கச் சொன்னேன். காரணம் என்னவென்றால், எனக்கு ஒரு தனி நம்பிக்கை. தமிழ்நாட்டு மாணவர்கள், நம் மாணவர்கள் இருக்கிறார்களே எவ்வளவு பாஷைகள் வேண்டுமானாலும் கற்கக் கூடிய திறமை உள்ளவர்கள். அந்தத் திறமையில் நம்பிக்கை வைத்து என்னுடைய குமாரர்களில் 4 பேர் பிரன்ச் படித்திருக்கிறார்கள். அந்த ஒரு வருஷம் நான் 'Second Language' அந்த பி.யூ.சி. தாண்டி 'Degree Course' க்கு போயாகி விட்டது என்றால் 'Subject' பிரச்சனையே இல்லை. தானாக போய்விடுகிறது. எதற்காகச் சொல்லுகிறேன், சந்தர்ப்பம், சூழ்நிலை, இதுகளை ஒட்டிச் செல்லவேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தமான நிலையில் நாம் இருக்கிறோம் என்பதை அரசுக்கு

[15th February 1968]

[திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

நான் ஞாபகமுட்டத்தான் சொல்லுகிறேனே தவிர ஏதோ குறை சொல்ல வேண்டுமென்று அல்ல. பாஷை பிரச்சனையை இந்த அளவில் விட்டு விடுகிறேன்.

அடுத்து, விவசாயப் பிரச்சனையைப்பற்றிப் பேசும் போது குறிப்பாக ஒரே ஒரு விஷயம் நான் நண்பர் ஜெயராம் செட்டியார் அவர்கள் பேசும் போது சொன்னார்கள். டிராக்டர்களைல்லாம் நின்று விடுகிறது, அதற்கு வேண்டிய சாமான்கள் எல்லாம் கிடைக்கவில்லை— 'Track Links' என்று நினைக்கிறேன். அவை எல்லாம் இங்கேயே செய்யலாம். நானே செய்கிறேன். பாக்கி இன்று நமக்கு இருக்கக் கூடிய பரும பிரச்சி, கவர்னர் உரையின் கடைசியில் இருக்கக் கூடிய பிரச்சி, பசி இன்மை, மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு, படித்த மாணவர்கள் படித்த பிறகு என்ன செய்வது, என்பதுதான் ஒரு பெரிய பிரச்சி. இந்தப் பிரச்சியை எடுத்துக்கொண்டு இன்றையதினம் பார்ப்போமேயானால், நாட்டிலே இருக்கின்ற நிலையை எண்ணிப் பார்த்தால், சாதாரணமாக ஓரளவு மனம் கலங்கக் கூடிய நிலைதான் இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். அமைதி இல்லை என்று சொன்னால், மதிப்பிற்குரிய நண்பர் நடராசன் அவர்கள் முன்பு இல்லையா என்று கேட்பார்கள். அவர்களை நான் குறை கூற வேண்டும் என்பதற்காகப் பேசவில்லை. அமைதி இல்லை என்று சொல்லுவதைக் காட்டிலும் மனதிலே நிம்மதி இல்லை என்று நான் சொல்லுவேன். எந்தத் தொழிலை எடுத்தாலும், ஒரு சாதாரண வியாபாரி, அன்றாடம் சரக்கு வாங்கி விற்கிறவர்கள் கூட, என்ன சார் வியாபாரம் என்னமோ நடக்கிறது, என்ன இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்களே ஒழிய, எந்தத் தொழிலை எடுத்தாலும் அதிகம் மந்தம். புதிதாக வேலை வாய்ப்புகள் ஏதாவது இருக்கிறதா என்றால் இல்லவே இல்லை. இருக்கின்ற தொழில்கள் சரியான முறையிலே நடக்கிறதா என்று பார்த்தால் அதிலே சிக்கல். பல மில்கள் மூடவேண்டிய நிலை. இதற்கெல்லாம் காரணம், நான் குறை கூறுவதற்காகச் சொல்லவில்லை, அரசாங்கம் கடைப்பிடிக்கும் தொழில் கொள்கை, தொழிலாளர் கொள்கை, திட்டவட்டமாக அறிவிக்கப்பட்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். பல இடங்களில், அரசியல் காரணத்தால் அல்ல, அங்கு இருக்கின்ற சந்தர்ப்பம், சூழ்நிலை காரணமாக சில ஆலைகளில் யூனியன் தகராறுகள். அதனால் பல சிக்கல்கள். அதைத்தான் மதிப்பிற்குரிய தொழிலாளர் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு யூனியன் என்று. மனப் பூர்வமாக நான் அதை வரவேற்கிறேன். இன்னும் அதை விட ஒரு படி மேலே செல்லவேண்டுமென்றால், நான் சொல்லுவேன், சில தேசங்களில் இருப்பதைப் போல அரசியலுக்கே சம்பந்தமில்லாத முறையில் தொழிலாளர்கள் நன்மையைக் காப்பதற்காக இருக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். அது இந்த நாட்டிலே வருமோ, வராதோ, எனக்குத் தெரியாது. இவ்வளவும் ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், ஒரு காலத்தில் நினைத்தோம், வேசமாக நாடு வளரவேண்டும், நாட்டிலே வேலை வாய்ப்புகள் அதிகரிக்க வேண்டும், புதிதாக தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும்

[15th February 1968]

[திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

அல்லது புதிதாக தொழில்களை ஆரம்பிக்க சக்தியுள்ளவர்கள் அதைச் செய்யவில்லை என்றால் 'National Waste' தேசத்திற்கு ஒரு நஷ்டம், கஷ்டங்கள் எவ்வளவு இருந்தாலும், அதை சமாளித்து தொழில்கள் ஆரம்பித்து வேலை வாய்ப்புகளைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில்தான் இருந்தோம். அதிலுள்ள சிக்கல்களைப் பார்த்தால் ஏன் ஆரம்பித்தோம் தொழில்களை என்ற எண்ணம்தான் இன்றையதினம் தொழில் நடத்துகிறவர்கள் மனதில் இருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றும் கிடையாது. நான் குறிப்பாக தொழில் நடத்துகிறவர்கள் என்று ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், இந்தத் தொழில் அதிபர்கள் என்ற வார்த்தையை உபயோகிக்க நான் விரும்பவில்லை.

இப்போது எங்கே பார்த்தாலும் தொழில் துறையில் அமைதி கிடையாது. இதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. முக்கியமாக நமது தமிழ்நாட்டை எடுத்துக் கொண்டு பார்ப்போமானால் நமது நாட்டில் இருக்கக் கூடிய பெரிய தொழில் பஞ்சாலைத் தொழில் ஒன்றுதான். கோவை நகரம்தான் இந்தத் தொழிலில் மூன்றால் நிற்கிறது. கோவையில் மாத்திரம் அல்லாமல் நமது ராஜ்யம் முழுவதும் பரவலாகப் பஞ்சாலைகள் இருக்கின்றன. தனியார் துறையில் மட்டுமல்ல, அரசாங்கத்தின் கையில் கூட்டுறவுத் துறையில் பல பஞ்சாலைகள் இருக்கின்றன. இப்படிப் பவிரண்டு பஞ்சாலைகள் இருக்கின்றன. இந்தப் பஞ்சாலைத் தொழில் எவ்வளவு மோசமான நிலையில் இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லி இந்த அரசாங்கம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது இல்லை. அசெம்பிளியில் அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் இந்தப் பஞ்சாலைத் தொழில் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருப்பதன் காரணமாக 18 ஆலைகளுக்குப் பண வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு பாங்கு காரண்டி (Bank guarantee) கொடுத்து இந்த ஆலைகள் மூடப்படாமல் அல்லது மூடி இருக்கிற மில்கள் திறந்து வேலை செய்யும்படியான ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். கோவையைப் பொறுத்த அளவில் இப்படி பாங்கு காரண்டி (Bank guarantee) கொடுத்து மில்கள் வேலை செய்ய வழி செய்திருக்கிறார்கள். இப்படி வேலை செய்யாமல் மூடப்படும் நிலையில் இன்னுள்ள மில்கள் 18 என்று எண்ணிவிடக் கூடாது இன்றைக்குப் பல மில்கள், காளேஸ்வரா, கம்போடியா, ரங்கவிலாஸ், பாலமலை; இன்னும் இப்படிப் பல மில்கள் இன்றைக்கு மூடி இருக்கின்றன. இன்னும் பல மில்கள் இன்றைக்கு மூடப்படுமோ என்று சொல்ல முடியாது. அநேகமாக நான் சொல்கிறேன். அடுத்த மார்ச் வாக்கில் பார்ப்போமானால், இன்னும் பல 10, 15 மில்கள் மூடப்படக்கூடும். இந்த நிலையில்தான் இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டிலே உள்ள பஞ்சாலைகள் உள்ளன. மதிப்பிற்குரிய தொழில் அமைச்சர் அவர்களே, மின்சாரத்துறைக்கும் அமைச்சராக இருக்கிற காசனத்தினால் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். சில மில்களிலே மின்சாரக் கட்டணம் கட்டுவதற்கு கூட பணம் இல்லாமல், அதிகாரிகள் பணம் கட்டாததனால் 1968-69 எடுத்துக்கொண்டுபோக முயற்சி செய்து மிக் அதிபர்கள் அமைச்சர்

[15th February 1968]

[திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

சருக்கு S.O.S. அனுப்பி அமைச்சர் உத்திரவின் பேரில் Fuse எடுத்துச் செல்வதைத் தள்ளிவைத்திருக்கிறார்கள், இதுதான் இன்றைக்குப் பஞ்சாலைத் தொழிலின் நிலைமை. இதை எல்லாம் சரியான முறையிலே சீர்தூக்கிப் பார்க்க ஒரு முக்கூட்டுக் கமிட்டியை அரசாங்கம் கூட்ட வேண்டும். இந்தத் தொழில் நசிந்து விடாமல் நிரந்தரமாக நடக்க எந்த முறையிலே செய்யலாம், ஒவ்வொருவரும் எந்த அளவிற்கு விட்டுக் கொடுத்தால் இந்தத் தொழில் நிலைக்குப் எப்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்வதற்குக் காரணம், இந்தப் பெரிய தொழில் பாதிக்கப்படுமானால், தமிழ்நாட்டின் பொருளாதாரமே சீர்குலைந்து விடும். நான் வேடிக்கையாகக் கூறுவதாகக் கருதத் கூடாது. பஞ்சாலைத் தொழில் தமிழ் நாட்டின் மிகப் பெரிய தொழிலாக இன்று இருந்து வருகிறது. இந்தத் தொழிலை விட்டால் வேறு பெரிய தொழில் கிடையாது. அதுவும் குறிப்பாக இன்னும் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எந்தெந்த அளவிலே பஞ்சாலைத் தொழிலின்மேல் நாளுக்குநாள் தாங்க முடியாத அளவிற்குப் பளு ஏறிக்கொண்டு வருகிறது என்பதை நான் புள்ளி விவரத்துடன் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் அதிகமாக ஐந்து நிமிடங்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் மன்னிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாலைத் தொழிலில் 1960-ல் இருந்த Basic Wages அடிப்படையில் சம்பளம் 2 லட்சத்து 28 ஆயிரம். இன்று அது 4 லட்சத்து 84 ஆயிரம் ரூபாய் ஆகும். Dearness Allowance பஞ்சப்படி 1960-ல் 5 லட்சத்து 5 ஆயிரம், இன்றைக்கு 12 லட்சத்து 84 ஆயிரம். ஒரு Worker ஒரு ஆளுக்கு 1960-லே Dearness Allowance 828, இப்போது 1,648 ரூபாய். Percentage கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால் 99 சதவிகிதம். அதே மாதிரி Provident Fund Contribution எடுத்துப் பார்ப்போமானால் 1960-லே 50 ஆயிரம். இன்றைக்கு 1 லட்சத்து 30 ஆயிரம். 170 சதவிகிதம் அதிகம். அது போக மின்சாரக் கட்டணத்தை எடுத்துப் பார்ப்போமானால் 1960-லே 1 லட்சத்து 29 ஆயிரம் ரூபாயாக இருந்தது, இன்று 4 லட்சத்து 64 ஆயிரம். Spindle-க்கு 8 ரூபாய் 7 பைசாவாக இருந்தது. இன்றைக்கு 15 ரூபாய் 12 காசு, ஒரு கதிருக்கு மின்சாரக் கட்டணம். Excise duty மத்திய அரசாங்க வரி இவைகள் எல்லாவற்றையும் விட விஸ்வ ரூபம் எடுத்து விட்டது. 1961-லே எக்ஸைஸ் வரி விதிக்கப்பட்டது. 1961-லே விதிக்கப்பட்ட எக்ஸைஸ் வரி 47 ஆயிரம். இப்போது 1966-லே 6 லட்சத்து 87 ஆயிரம். பல மடங்கு உயர்ந்து விட்டது. இதே முறையில் பஞ்ச லைகள். இதை எடுத்துக் கொண்டு பார்ப்போமானால் ஆப்பிரிக்கன் பஞ்சு 1960-லே 1,440 ரூபாயிலிருந்து 1,500-க்குள் இருந்தது இன்றைக்கு 2,500 ரூபாய். அமெரிக்கன் பஞ்சு 1,400 ரூபாயிலிருந்து 2,710. Egyptian Cotton விலையும் உயர்ந்து விட்டது. 1,400-ல் இருந்து 3300 ரூபாயாக உயர்ந்துவிட்டது. நம் நாட்டிலே உற்பத்தி ஆகிற பஞ்சின் விலையும் உயர்ந்துவிட்டது. 60-ம்

15th February 1968]

[திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

நெம்பர் னாலுக்கு இதைப் பயன்படுத்துகிறோம். இந்தத் தொழில் தமிழ் நாட்டில் உள்ள பெரும்பாலான மக்கள் நம்பி இருக்கிற தொழிலாகும்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : மில்கன் மட்டுமல்ல. கைத்தறி நெசவுத் தொழிலும் மிக நெருக்கடியிலே தான் இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார் : அந்த விஷயத்திற்கும் பின்னால் வருகிறேன். கைத்தறி நெசவாளர்கள் அல்லது விசைத் தறியில் ஈடுபட்டு இருக்கிறவர்கள் இந்த இரண்டும் Decentralised Sector இதுவும் பலஹீனமான பகுதியில் இருக்கின்றது என்ற கருத்தை வைத்துத்தான் நமது அரசாங்கம் கைத்தறிக்கு வருடா வருடம் விழா வைத்து ரிபேட் 10 சதவிகிதம் கொடுக்கின்றது. மத்திய அரசாங்கத்திலும் பலஹீனமான பகுதி என்பதை உத்தேசித்து இவர்களுக்கு ஓரளவு சலுகை கொடுத்து வந்திருக்கிறார்கள். கடைசியில் என்ன ஆயிற்று? சென்ற பட்ஜெட்டிலே ஒரு கிலோ கிராமுக்கு ஒரு ரூபாய் 10 பைசா என்று இருந்ததை 6.20 பைசாவாக்கி விட்டார்கள். அன்று படுத்த தொழில் இன்றைய தினம் வரையில் தலை எடுக்கவில்லை. அமைச்சர்கள் டில்லிக்குச் சென்று பேசி வந்ததின் காரணமாக 6.20 பைசா என்பதை 5.20 என்று செய்து விட்டார்கள். ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள், ஒட்டகத்தின் மேல்கனத்தை ஏற்றி விட்டு ஒரு சிறு மூட்டையை எடுத்து விட்டால், ஒட்டகம் கனம் குறைந்து விட்டது என்று நினைக்குமாம். மனிதன் ஒட்டகம் அல்ல. இன்றைக்குத் தொழில் வளரவில்லை. எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் மத்திய அரசாங்கமும், நமது அரசாங்கமும் திட்ட வட்டமாகச் சொல்ல வேண்டும். கைத்தறியோ, விசைத் தறியோ, மில்கனோ எதுவாக இருந்தாலும், பலஹீனமான இந்தத் தொழில்கள் மீது எக்ஸைஸ் வரி விதிக்கப் பட மாட்டாது என்று திட்ட வட்டமாக அரசாங்கம் அறிவித்து விட வேண்டும். நான் இன்னும் ஒன்று கூட அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் அது மொழிப் பிரச்சனை. இன்னும் ஒரு படி அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் நீங்கள் எப்படி மொழிப் பிரச்சனைக்காக சட்ட மன்றத்தில் தீர்மானம் போட்டு இருக்கிறீர்களோ, அதே மாதிரி தமிழ் நாட்டில் தொழில், பொருளாதாரம், மக்களுடைய வாழ்க்கை இவைகள் எல்லாம் மத்திய அரசின் இப்படிப்பட்ட வரிக்கொள்கையால் அடியோடு பாழாகிவிடும் என்று ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டு மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏன் இவ்வளவு அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் இன்று போகும் நிலையைப் பார்த்தால், நமது பகுதியில் உள்ள னாற்பு ஆலைகளை யெல்லாம் அடியோடு மூடிவிடக்கூடிய நிலை ரொம்ப தூரத்தில் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அகில இந்திய பஞ்சாலைச் சம்மேளனம் என்று இருக்கிறது. அது இந்தியா முழுவதற்கும் பொதுவாக இருக்கக் கூடிய ஒரு ஸ்தாபனம். நாங்களும் அதற்கு உள்பட்டவர்கள், கட்டுப்பாட்டவர்கள்.

[15th February 1968]

[திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

ஆனால் அதனுடன் எங்களுடைய உறவு எப்படி இருக்கிறது என்று கேட்டால், தவளையும் எலியும் உறவு கொண்டுவது மாதிரி யாகும். இரண்டும் கயிற்றைக் கட்டிக்கொண்டால் எப்படியிருக்கும் ஒன்றுக்கு தண்ணீர் வேண்டும் மற்றதற்கு மேடு வேண்டும். மகாராஷ்டிரத்திலும் குஜராத் திலும் உள்ள ஆலைகள் எல்லாம் 'கம்போஸிட் யூனிட்ஸ்' என்று சொல்லலாம். நூற்பது நெசவுபோடுவது இரண்டும் அந்த மில்கள் செய்கின்றன. ஆனால் இங்குள்ள ஆலைகள் அப்படியில்லை. பெரும்பாலான ஆலைகள் நூற்பு ஆலைகள்தான். ஆகவே நாங்கள் நிரந்தரமாக கைத்தறித் தொழிலையும் விசைத் தறித்தொழிலையும் நம்பியிருக்கவேண்டியவர்கள். அவை இருந்தால்தான் இவைகள் இயங்க முடியும். இல்லாவிட்டால் இங்குள்ள பஞ்சாலைகள் எல்லாம் அடியோடு நாசமாகப் போய்விடும். இப்போது புதியதாக ஒரு தலைவலி இந்த எக்ஸைஸ் வரி விதிப்பதில் வரிகொடுப்போர் சில தவறுகளில் சடுபட்டுள்ளார்கள் என்று சொல்லி அதைத் தடுத்து நிறுத்தவேண்டும் என்று சொல்லி கடுங்கு இவ்வளவு என்று நேரடியாக மில்களிலேயே வருலிக்கலாம் என்ற நிலையை உருவாக்கிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த நிலை வருமானால் தமிழ்நாட்டிலுள்ள அவ்வளவு நூற்பு ஆலைகளையும் மூடவேண்டியவரும் என்று எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன். இப்போது 300 கேஸ் உற்பத்தி செய்யும் ஆலை மாதம் ஒன்றுக்கு 14½ லட்சம் ரூபாய் எக்ஸைஸ் கட்ட வேண்டும். அதாவது வருஷத்திற்கு பதினெட்டு லட்சம் ரூபாய் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அதோடு மற்ற வரிகளையும் சேர்த்துப்பார்த்தால், மில்களே இயங்க முடியாது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். எனவே இதையெல்லாம் அரசாங்கம் நன்கு யோசித்து, தமிழ் நாட்டில் இந்த பஞ்சாலைத் தொழில் காப்பாற்றப்படவேண்டுமானால், தமிழ் நாட்டின் பொருளாதாரம் காப்பாற்றப்படவேண்டுமானால், இப்படிப்பட்ட தீவிர நடவடிக்கை எடுத்து அதை மத்திய அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதனோடு இன்றையதினம் எஞ்சியிருப்பது எஞ்சியீயரின் தொழிற்சாலை. அவற்றிலும் இன்றையதினம் 'அண்டர் கபெசிட்' என்று சொல்லுவார்களே, அந்த முறையில் முழுக்க முழுக்க வேலை செய்ய முடியவில்லை. எனவே அவற்றுக்கு வேண்டிய பொருள் உதவியும் வசதிகளையும் அளித்து அவை முழுக்க முழுக்க வேலை செய்வதற்கு உதவியாக அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தங்கள் உரையில் வேலைவாய்ப்புகள் அதிகமாகி தொழில்வளம் ஒங்கினால்தான் சுபிட்சமாக இருக்க முடியும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் குறிப்பை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால் அதற்கு வேண்டிய முக்கியமான சூழ்நிலை, தொழில் துறையில் அமைதி. மக்கள் மத்தியில் திடமான நம்பிக்கை, முதல் போடுகிறவர்கள் மனத்திலும் நம்பிக்கை, படித்தவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இவைகள் ஏற்படவேண்டும். இப்படிப்பட்ட முழு நம்பிக்கை மக்களிடத்தில் இன்று ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். இன்னும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன், பஞ்சாலைத் தொழிலானது விசைத்தறித் தொழில் நம்பியிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நாள் சூசகமாக குறிப்பிட்டார்கள் கைத்தறித்

[திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]
15th February 1968]

தொழிலில் இருப்பவர்கள் சிறுகச் சிறுக வேறு தொழில்களுக்கு மாற்றிக் கொள்வது நல்லது என்று, அது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கை. முன்பு எல்லாம் கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருந்த கூட்டுறவு சங்கங்கள் எல்லாம் விசைத் தறிகளை முழு முச்சுடன் எதிர்த்தார்கள். பின்னால் அகில இந்திய ரீதியிலே அசோக மேத்தா கமிட்டியின்கீழ் இது பரிசீலனைக்கு வந்த போது விசைத் தறிகள் இந்த நாட்டுக்கு பனிரெண்டாயிரம் கொடுப்பதாக முடிவு ஏற்பட்டபோது எல்லா விசைத்தறிகளும் எங்களுக்கே ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். இந்தப் பிரச்சனை இன்னும் முடிவு ஆகவில்லை. ஆனால் இந்தியா முழுவதிற்குமாக கனகத் எடுத்துப் பார்த்தால் மொத்தத்தில் உள்ள விசைத்தறிகளில் 50 சதவிகிதம் மகாராஷ்டிரத்தில் இருக்கிறது. எனவே, அவர்களை நம்பி வாழ வேண்டியிருக்கிறது. அந்தத் தொழிலும் பாதகம் அடைபடியானால் இங்கு நாம் வாழ முடியாது. கதிர்கள் அதிகமாகி விட்டன, உற்பத்தி பெருகி விட்டது, உற்பத்திச் செலவும் அதிகமாகி விட்டது. அதே சமயத்தில் தேக்கமும் இருக்கிறது. பஞ்சத்திற்குக் குழந்தைகளை விற்பார்களே அது மாதிரிதான் இன்றைய தினம் நூல் விற்கப் படுகிறது என்று தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதுபற்றி மத்திய சர்க்காருக்கு இந்த அரசு எழுத வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். இந்த வருஷ பட்ஜெட்டை 28-ம் தேதி வைக்கப் பட இருக்கிறது. அதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு ஆலைகள் எல்லாம் மிகக் கட்டுப்பாடாக பட்ஜெட்டிலே என்னென்ன வரி விதிப்புகள் இருக்கப்போகின்றன என்பதை எதிர்பார்த்து உற்பத்தியை அப்படியே தேக்கி இருக்கிறார்கள். மேலும் ரிசர்வ் பாங்கின் கட்டுப் பாடுகளின் மூலம் லிமிட்டெட்ஸும் குறைத்து விட்டார்கள். இந்த மாதிரி பிரச்சனைகள் வளர்ந்துகொண்டே இருக்கின்றன. உடனடியாக இந்தப் பிரச்சனைகளை கவனிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி இந்த அறிக்கையில் புதிதாகத் தொழில் செய்ய விரும்புகிறவர்கள் அல்லது இருக்கும் தொழிலை இன்னும் அபிவிருத்தி செய்து சீரான முறையில் அமைக்க விரும்புகிறவர்கள், இவர்களுக்கு அரசாங்கம் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது புதிதாக யாரும் தொழிலில் ஈடுபட முன்வர விரும்புவது இல்லை. அதே மாதிரி இருப்பதையும் அபிவிருத்தி செய்யும் எண்ணம் இல்லை. இந்த எண்ணம் சமீபத்தில் ஏற்பட்ட எண்ணம். இது மாற்றப்பட வேண்டும் என்றால் அவர்களை அழைத்து அவர்களுக்கு என்னென்ன வசதிகள் வேண்டும் என்று கேட்டு அறிந்து தொழில் துறையிலும் ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலையை உருவாக்கினால்தான் வளர்ச்சி ஏற்படும். உற்பத்தி பெருகும். வெறும் அறிக்கை மாத்திரம் போதாது. Follow up action என்று சொல்வார்களே, சொன்னதை செயலில் கொண்டுவருவதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நான் முதலிலும் குறிப்பிட்டேன், கடைசியிலும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன் நாட்டின் நலன்களையும் எதிர்

4-0
p.m

[திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

[15th February 1968]

காலத்தையும் மனதில் கொண்டு இந்த மொழிப் பிரச்சனையில் ஒரு முடிவைக் காண வேண்டும். தமிழ் பண்டிதர்கள் பாலைக்குப் பாடை என்று சொல்லுவார்கள். அது மாதிரி இந்தப் பாலைப் பிளையை சீக்கிரம் முடித்தால் நல்லது என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு : தலைவர் அவர்களே கவர்னர் அவர்களின் உரைமீது நான் சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். கவர்னர் உரையிலே தமிழ் நாட்டு மக்கள் எதிர்பார்த்த திட்டங்கள் ஒன்றும் இடம் பெறக் காணோம் என்பது பொது மக்களுக்கு ஏமாற்றத்தைக் கொடுக்கிறது. காரணம் நாட்டில் விலை வாகிகள் விஷம் போல் ஏறிக் கொண்டிருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல.

இந்த படியிரி திட்டம் நாட்டில் பெரும் தலைவலியாக இருக்கிறது. கிராமத்தில் உள்ள விவசாய ஏழை தொழிலாளர்கள் ஹரிஜன காலனியில் உள்ள ஹரிஜன மக்கள் இன்னும் நகரத்தில் உள்ள தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இன்றைக்கு இரண்டு ரூபாய், மூன்று ரூபாய், நான்கு ரூபாய் ஆங்காங்கு ஒவ்வொரு விலையாக விற்பனைக் கொண்டு வருகிறது இந்த அரிசி. கிராம மக்களுக்கு இரண்டு, மூன்று மாதங்களுக்குத்தான் வேலை கிடைக்கின்றது. அதாவது சாகுபடி காலம், அறுவடை காலம். மிகுதி நோங்களில் அந்த வேலை கூட இல்லாமல் கிராமத்திலுள்ள தொழிலாளர்கள் பட்டினி கிடக்க நேரிடுகிறது. அப்படி பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு, ஹரிஜன காலனியில் அவஸ்தைபடும் ஹரிஜனங்களுக்கு, விவசாய தொழிலாளர்களுக்கு முதலிலே இந்த படியிரி திட்டத்தைக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். காரணம் சராசரி ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் கூலிக்கு வேலை செய்யும் கிராமத்தில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு இது கிடைப்பதில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு கோயம்புத்தூரிலும், சென்னையிலும் பார்ப் போமானால் 5 ரூபாய் முதல் 10 ரூபாய் வரை தொழிலாளர்களுக்கு வேலை நல்ல உயர்ந்த கூலியில் கிடைக்கின்றது. இதிலும் அரசாங்கம் தவறிவிட்டது. அதோடு மட்டுமல்ல. இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு பெரிய திட்டங்களை நாங்கள் கொடுத்து விட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் வந்தபிறகு விவசாயிகளுக்கு புதிய திட்டம் கிடைத்ததா என்று பார்த்தால் கிடையாது. ஏற்கனவேயிருந்த அரசாங்கம், 1, 2, 3, 4 என்று ஐந்தாண்டு திட்டங்களை போட்டு படிப்படியாக நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்கியதோடு விவசாயிகளுக்கு என்னென்ன தேவை என்று பார்த்து கால்நடை பராமரிப்பு, உரம், கிணறு வெட்டிச் கொடுத்தல் முதலியன செய்து, சிறு நீர்ப்பாசன வசதியில் அபிவிருத்தி என்று உணவு உற்பத்தி திட்டங்களின் கீழ் பல ஏரிகளை அபிவிருத்தி செய்தது. இப்படி பல திட்டங்களைப் போட்ட காரணத்தால், நாட்டில் உணவு உற்பத்தி ஒவ்வொரு வருடமும் கூடிக் கொண்டு வருகிறது. ஆனால் இன்றைக்கு விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ தாங்கள் தான் உற்பத்தியைப்

[15th February 1968] [திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு]

பெருக்கிவிட்டதாகக் கூறுகிறார்கள். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவைப் பார்த்தால், சிதம்பரம் நீங்கலாக மற்ற பகுதிகளில் எல்லாம் மானம் பார்த்து ஒரு மாதம் இரண்டு மாதம் தான் ஜலம் ஏரியில் வந்திருக்கிறது. அதுவும் கூட இந்த ஆண்டு பருவ மழை தவறி ஏதோ மின்சார வசதியின் காரணமாக கிணற்றுப் பாசனத்தால், ஒரு ஏக்கர் இரண்டு ஏக்கர் விளைந்தது போக மீதியெல்லாம் அழிந்துவிட்டது. நூற்று முற்றிவிட்டது. ஒரு மாதம் இரண்டு மாதம் ஜலம் தான் ஏரியில் இருக்கிறது. திண்டிவனம், செஞ்சி, பகுதிகள் குறிப்பாக தண்ணீர் இல்லாமல் 50 கிராமங்களுக்கு மேல் உழவு ஓட்ட முடியவில்லை. அந்த பயிர்கள் எல்லாம் நாசமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் செஞ்சி, கள்ளக்குறிச்சி, விழுப்புரத்தில் ஒரு பகுதி, அந்தப் பக்கம் விருத்தாசலம் தாலுக்கா முதலிய இடங்களில்கூட நிரந்தரமாக தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. அரசாங்கம் படிப்படியாக கிணறுகளை வெட்டி, ஆழப்படுத்தி உதவினால் கூட போதும். கிணற்றில் தண்ணீர் எடுக்க முடிய வில்லை. அதற்கெல்லாம் அரசாங்கம் முதலிடம் கொடுத்து கிணறுகளை ஆழப்படுத்தி உதவி செய்யவேண்டும். பம்பு போட்டு அடியில் இருக்கும் தண்ணீரை மேலே கொண்டுவர வசதி செய்ய வேண்டும். அதோடு மட்டுமல்ல. மின்சார வசதி அதிகமாக இந்த ஆண்டு கிடைத்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். காரணம் இதற்கு முன்பு மேட்டூரை நம்பிக் கொண்டிருந்தோம். ஆனால் இப்போது மைசூர் மின்சாரம், நெய்வேலி அனல் மின்சாரம் முதலியவை இப்போது கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்பு பேசிய கோயம்புத்தூர் உறுப்பினர் மாண்புமிகு பொன்னுசாமி செட்டியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். தொழில்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டு விட்டன. மில்களை எல்லாம் மூடிவிட்டார்கள். அதன் காரணமாக விவசாயத்திற்கு அந்த மின்சாரம் இன்றைக்கு கூடுதலாக கிடைத்திருக்கலாமே ஒழிய இந்த அரசாங்கத்தின் மூலமாக சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு அதிகமாக மின்சாரம் கிடைத்துவிட்டது என்று சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமில்லை. கல்லூரி விஷயத்திலும் நான் இங்கே ஏற்கனவேயே சென்ற கூட்டத்திலும் சொன்னேன். எல்லா ஜில்லாக்களையும் விட தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் கல்லூரி குறைவு. ஏதோ தனிப்பட்ட முத்தையா செட்டியார் அவர்கள். மூலம் சிதம்பரத்தில் அண்ணாமலை யூனிவர்சிட்டி இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு காங்கிரஸ் அரசாங்கம் வந்த பிறகு கடலூரிலும், விருத்தாசலத்திலும் கல்லூரியை அமைத்தார்கள். பல வருடங்களாக திண்டிவனத்தில் கல்லூரி வேண்டுமென்று கேட்டோம். விழுப்புரத்தில் கல்லூரி வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டு கூட அதற்கு கலெக்டர் மூலமாக மனுக்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. காரணம் திண்டிவனம், விழுப்புரம், செஞ்சி, கள்ளக்குறிச்சி இந்த பகுதிகளில் கல்லூரி கிடையாது. ஆனால் ஹைஸ்கூல் அதிகமாக இருந்து அங்குள்ள மாணவர்கள் படிக்க முடியவில்லை. அதற்கும் அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டும்.

[திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு] [15th February 1968]

அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பயணம் செய்யும்போது அங்கத்தினர் களுக்குக் கூட அந்த சுற்றுப் பிராயண அறிக்கை அனுப்பப்படு வதில்லை. ஆனால் எங்கள் ஜில்லா அமைச்சர் அனுப்புகிறார்கள். அதாவது சென்ற ஆண்டிலே பஞ்சாயத்து யூனியனில் வரவேற்பு பெற்றுக்கொள்வதாக 19-ம் தேதி ஒரு அறிக்கை கிடைத்தது. நான் அந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலில் ஒருவர். அந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் வரவேற்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டு அமைச்சரைக் கூப்பிட்டு அதற்கு வருவது நான் இதுவரை நடந்த சம்பிரதாயம். 25-8-1967-ம் தேதியன்று வரவேற்பு பெற்றுக் கொள்ளப்படும் என்று அமைச்சரின் அறிக்கை கிடைத்தது. அதற்குப் பின்னால் 19-ம் தேதி ஒரு நோட்டீஸ் கிடைத்தது. 22-ம் தேதி விவரம் அமைச்சர் அவர்கள் வரவேற்பை பெற்றுக்கொள்வார்கள். அதற்காக கூட்டம் போட்டு நோட்டீஸ் வந்தது. கூட்டத்தில் கேட்டேன். சேர்மன் கூப்பிட டாரா? அல்லது வேறு அங்கத்தினர்கள் அழைத்தார்களா? என்று கேட்டுவிட்டு பின்னர் சேர்மனிடம் சென்று அமைச்சரை அழைத்தார்களா என்று கேட்டேன். அவர் நான் கூப்பிடவில்லை என்று சொல்லி விட்டார். எப்படி, நீங்கள் கூப்பிடாமல் அமைச்சர் வருவார், தீர்மானம் போட வேண்டாமா என்று கேட்டேன். ஆஸ்பத்திரியைத் திறப்பதற்குக் கூப்பிடுவது என்று இருந்தோம். ஆனால் இப்போது அவரே வருவதால், அதற்கு வரவேற்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதில் விவாதம் நடந்தது. அது குறித்து எம்.எல்.ஏ. எல்லாம் எப்படி வரலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அது எல்லாம் நடைமுறை சம்பிரதாயம். ஆனால் நான் ஒன்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் வரவேற்புக்கு வந்தபோது அப்படி பொன்னப்ப நாயுடு அவர்கள் இந்த கூட்டத்திற்கு வந்திருக்கவேண்டும். எதிர்த்தாராம் என்று அமைச்சர் சொன்னாராம். என்னையோ இது பற்றி கேட்டிருக்க வேண்டும். ஏதோ சொல்வதை வைத்துக் கொண்டு அப்படிப் பேசுவது நியாயமா என்று கேட்கிறேன். என்னை என்ன நடந்தது என்று கேட்டிருக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் அழைப்பின் பேரில்தான் அந்த பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு வருவதாக சொன்னேனேயொழிய, எங்களுக்கு அழைக்கின்ற பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கெல்லாம் போக முடியாத நிலைதான் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு வருகிறோம், எங்களுக்கு அழைப்பு கொடுங்கள் என்று எந்த அமைச்சரும் சொல்லமாட்டார் கள். அழைத்தவர்களிடம்தான் வருவார்கள். அழைக்காத வீட்டிற்கு அழையாத சம்பந்தியாக போக மாட்டார்கள். முன்னால் ஒரு தேதி கொடுத்தேன். அந்தத் தேதியில் போக முடியவில்லை என்ற நிலைமை இருந்தது. பிறகு எனக்கு வேறு தேதி கொடுக்க வேண்டுமென்று தகவல் கொடுத்தார்கள். அதன் பிறகு தேதி கொடுத்தேன். என்னிடம் தேதி வாங்கிய பிறகு அவர்கள் கவுன்சிலில் தீர்மானம் போட்டிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அப்படி செய்யாதது அவர்கள் குற்றமே தவிர, அதற்கு நான்

[15th February 1968] [திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி]

பொறுப்பில். ஏதோ கட்சி மாச்சரியத்தால் அவர்கள் எதிர்த் தார்கள் என்ற கேள்விப் பட்டேனே தவிர, என்னைப் பொறுத்த வரையில் கட்சி மாச்சரியமோ, அரசியல் மாச்சரியமோ கிடையாது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் காங்கிரஸ் அங்கத் தினர்களை மிகவும் மதிக்கிறேன். எனக்கும் அவர்களுக்கும் தனிப் பட்ட முறையில் விரோதம் கிடையாது.

திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு: அதேமாதிரி நமது அரிசன இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் திண்டிவனத்திற்கு வந்திருந் தார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: அதோடு காங்கிரஸ் கூட் டங்களிலெல்லாம் மந்திரிகள் அழைக்காமல் வருகிறார்கள் என்று சட்டசபை உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேசும்படியான நிலைமை இருந்தது. பஞ்சாயத்து யூனியன் நிகழ்ச்சிகள் என்றால், எந்தக் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும் நாங்கள் போய் கலந்து கொள் கிறோம். காங்கிரஸ் பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்தவர்களா, அல்லது கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களா என்று பார்ப்பது கிடையாது. அப்படி இருக்கிறபோது பஞ்சாயத்து யூனியன் நிகழ்ச்சி களில் அரசியல் வராமல்தான் ஐக்கிரதையாகப் பேசி வருகிறோம். இது காலம் கடந்த பிரச்சனையாக இருந்தாலும், அதை வைத்துக் கொண்டு பொதுக் கூட்டங்களில் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு பதில் சொல்லவேண்டிய நிலைமை வந்தால் சங்கடமான நிலைமை ஏற்படுகிறது.

திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு: அமைச்சர் அவர்களுக்கு வர வேற்பு கொடுக்கக்கூடாது என்ற எண்ணம் எனக்குக் கிடையாது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: அழைக்காமல் வந்தோம் என்று மட்டும் சொல்லாதீர்கள்.

திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு: அப்படி நான் சொல்லவில்லை. ஒரு சம்பிரதாயம், வட்டார கவுன்சில் நகரசபையில் ஒரு தீர்மானம் போட்டு, வரவேற்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்ட பிறகு கூப்பிட்டிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். சேர்மனைக் கேட்டதில் நான் கூப்பிடவே இல்லை என்று சொல்லி விட்டார்.

MR. CHAIRMAN: இதையே பேசிக்கொண்டிருந்தால் வேறு எதற்கும் நேரமிருக்காது. கனம் உறுப்பினர் வேறு விஷயங் களைப் பற்றிப் பேசவேண்டும்.

திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு: நம்முடைய மாகாணத்தில் சிறிய நீர்ப் பாசனம், பெரிய நீர்ப்பாசனம் (பி.டபிள்யூ.டி., மைனர் இரி கேஷன்) என்று இரண்டு பகுதிகள். பிரிட்டிஷ்காரர்கள் காலத்தி லிருந்து, காங்கிரஸ்காரர்களிடம்கூட நான் எவ்வளவோ எடுத்துச் சொன்னேன், அதை ஒன்றாக வேண்டுமென்று. மதுராந்தகத் திலே நடந்த கருத்தாங்கிலேகூட மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் சொன்னேன். அதற்கு வேண்டிய

[திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு] [15th February 1968]

நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். காரணம் விவசாயம் ரொம்ப பாதிக்கப்படுகிறது. ஆற்றுக்கு 90 ஏரிகள் சிறு நீர்ப்பாசனம். அதை பஞ்சாயத்து யூனியன் துறைக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு ரூ. 4,000 கிடைக்கிறது. அது வாய்க்கால் துடைப்பதற்குக் கூட பத்தாது, மதகுக்குக் கூட பத்தாது. 200 ஏக்கர் ஆயக்கட்டு இருந்தால் அது பி.டபிள்யூ.டி. 199 ஏக்கர் இருந்தால் மைனர் இரிகேஷன். இது என்ன பாயம் பண்ணியதோ தெரியவில்லை. இந்த பாகுபாட்டை நிதிகுவதற்கு சீக்கிரம் பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் வழிவகை செய்யவேண்டும். அதற்கு ஒரு சட்டத்தையும் இயற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இந்த பஸ் ஸ்டாட், எங்கே பார்த்தாலும் போகிற வண்டி விழுகிறது, எழுந்து புரளுகிறது. காரணம், ஜனங்கள் கேட்கிறார்கள் எல்லா ஊருக்கும் பஸ் போகவேண்டுமென்று தப்பு என்று நான் சொல்லவில்லை. ரோடுகள் சரியான ஏறையில் இல்லை. பெரும்பாலான ஊரில் ஹைவேஸ் எடுத்துக் கொள்வது சம்பிரதாயம். எங்கள் நாலுக்காவில் பஸ் ஸ்டாண்டுகளுக்கு பஸ்கள் போய்கொண்டிருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து யூனியனில் அதை ஹைவேஸ் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இது வரையில் அவர்கள் மண்ணையாவது போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆவணிப்பூர்-திண்டிவனம், ஆட்சிப்பாளக்கர்-திண்டிவனம், வடசுவர்-திண்டிவனம் இவைகளெல்லாம் கிராமப் பாதைகள், 10, 15 மைல்களுக்கு மேல் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இரண்டு மூன்று வருஷ காலமாக, அதற்கு போடவில்லை. அதிலும் பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி, எங்கெங்கு புதிய பஸ் ஸ்டாண்டுகள் கிராமங்களுக்கு போகிறதோ அதற்கெல்லாம் முதலிடம் கொடுத்து, அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: தலைவரவர்களே, கவர்னர் பெருமானுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசும் வகையில் நான் இங்கு நிற்கிறேன். கவர்னர் பெருமானுடைய உரை பல ஆண்டுகளாக இருந்த முறைக்கும், இந்த முறை அமைந்துள்ளதற்கும் பெரும் மாறுதல் காணக்கூடியதாக அமைந்திருக்கிறது. கவர்னர் பெருமானார் மத்திய அரசின் பிரதிநிதியாக இந்த மாகாணத்தில் இருப்பவர். அப்படியிருந்தும் கூட மத்திய அரசு தமிழகத்திற்கு காட்டும் பாரபட்சங்கள், அநீதிகளை அப்படியே படம் பிடித்து அவர்கள் உரையிலே எடுத்துச் சொல்லியது உண்மையிலேயே மிகவும் பாரபட்சிக்குரியது. அவர் மத்திய அரசின் பிரதிநிதியாக இருந்தால்கூட அப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லுகிறார் என்றால், அப்படிப்பட்ட முறையிலே எந்த அளவு உண்மை பொதிந்திருக்கிறது என்பதை ஒவ்வொருவரும் தெளிவாக உணர முடியும். அவருடைய அந்த துணிச்சலான முறைக்கு நான் என்னுடைய பாராட்டுதல்களை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[15th February 1968] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

அவருடைய உரையிலே ஆட்சி மொழியைப்பற்றி பெரும் பகுதியை அவர்கள் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். மொழிப் பிரச்சனை இன்றைக்கு நாட்டிலே ஒரு கொந்தளிப்பை உருவாக்கி இருக்கிற ஒரு பிரச்சனை. இந்தி மொழி நாட்டில் இந்தி மொழி பேசாத மக்கள் மீது திணிக்கப்பட்டால் நாடு பிரிவினை அடையும் என்ற கருத்தினை பரவலாக பலர் பேசுவதை நாம் காண்கிறோம். இந்தி மொழி தேசிய மொழியாக்கப்படவேண்டுமென்று அரசியல் நிர்ணய சபையிலே விவாதிக்கப்பட்ட சமயத்தில் எங்கள் முஸ்லிம் லீக்கின் தலைவர், கண்ணியத்திற்குரிய காயிதே மில்லத் அந்த விவாதத்தில் பங்குகொண்டு, அரசியல் நிர்ணய சபையிலே பேசும்போது, அந்த மொழி தேசிய மொழியாக்கப்பட்டால், நாடு பல துண்டாகப் பிரியும் என்ற பேச்சை அங்கு பேசி, அவர்கள் அதை ரிகார்டு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த எச்சரிக்கையையும் மீறி அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி இந்தக் கொந்தளிப்பை மத்திய அரசு உருவாக்கி இருப்பது விரும்பத்தக்கதல்ல. இந்தி திணிப்பு தடுக்கப்படுகிற முறையிலே தமிழக அரசு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் பாராட்டுக்குரியவை. நான், முஸ்லிம் லீக் தன் முழு ஆதரவையும் இந்த அரசின் முயற்சிக்குக் கொடுக்க தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இப்போது சமீபத்தில் நமது கீழ் சபையில் மும்மொழித் திட்டத்தை அகற்றி, இருமொழித் திட்டத்தை வலியுறுத்த ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதன் மூலம் இந்தித் திணிப்பைத் தடுப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முயற்சி வரவேற்கத்தக்கது, பாராட்டுக்குரியதாக இருந்தால்கூட முஸ்லிம்கள் லீகைச் சேர்ந்த நான் இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் முஸ்லிம்கள் ஓரளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு சமர்ப்பணத்தைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசு எங்களுடைய இந்த சின்ன குறையை நிறைவு செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் இதை அவர்கள் முன் நான் சமர்ப்பிக்க முற்படுகிறேன். மும்மொழித் திட்டத்தின் மூலம் இந்தி திணிக்கப்படுகிறது, அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியாக இருமொழித் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. இந்தி தடுப்பிலே வேறு சில மைனாரிட்டி மொழிகளும் தடுக்கப்படுகின்றன என்பதை அரசு உணரும் என்று நம்புகிறேன். மூன்று மொழி என்ற நிலையில் முஸ்லிம்களிலே ஒரு கணிசமான பகுதியினர் உருதுவை தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தாய்மொழியான உருது படிப்பதற்கு வசதிகள் நீண்ட காலமாக இந்த நாட்டில், தமிழகத்தில், இருந்து வருகிறது. இப்போது அதில் சிறு சிக்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்தச் சிக்கல் தீருவதற்கு மும்மொழித் திட்டம் மறுபடியும் வேண்டுமென்று நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. மும்மொழித் திட்டம் வந்தால், அதன் போர்வையில் இந்தி வரும் என்பதை நான் உணர்கிறேன். இந்தி வரக்கூடாது என்பதிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எந்த அளவு தீவிரமாக இருக்கிறதோ, அதிலே கொஞ்சமும்

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [15th February 1968]

குறையாத தீவிரம் கொண்டவர்கள் முஸ்லிம்கள். ஆனால் உருது படிப்பதற்கு வாய்ப்பளிக்கக்கூடிய ஒரு சிறு நிருத்தத்தை இந்த தீர்மானத்திலே செய்யமுடியும்.

மூன்று மொழி என்ற முறையிலே முதலாவதாக இங்கிலிஷ் கட்டாய பாடமாக உண்டு. முன்பு இருந்த அம்சம். இரண்டாவதாக தாய் மொழி அல்லது பிரதேச மொழி, மூன்றாவதாக எலெக்டிவ் என்ற மொழி. அதாவது இஷ்ட பாடம் என்ற முறையிலே இஷ்ட பாடமாக உருது படிக்கலாம், மலையாளம், தெலுங்கு படிக்கலாம் என்று இப்படி எசுத் இருந்தது அப்போது. 3-வது மொழி அகற்றப்பட்டு விட்டது. ஆகவே, நான் குறிப்பிடுவது, இப்படி 4, 5 மொழிகள் படிப்பதற்கு இல்லாத நிலை இன்றைக்கு உருவாகி விட்டது. ஒரு மாணவன் உருது தாய்மொழியாகக் கொண்டான். தமிழைப் பாடமொழியாக எடுத்துப் படிக்க வேண்டும். உருது படிக்க எலெக்டிவில் எடுத்துப் படிக்க வசதி இருந்தது. தமிழை எடுத்துப் படிக்கக் கூடியவன் உருது படிக்க வாய்ப்பு இல்லாத நிலை உருவாகி இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் உருது மீடியத்தில் (Medium) தாய்மொழியில் படிக்கக்கூடிய மாணவன் தமிழ் படிக்க வழி இல்லாமல் செய்வதாக இருக்கிறது. இந்த நிலை மாறவேண்டும், எலெக்டிவ் வர வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கேட்கிறேன். அதற்கு மாற்று யோசனையை நான் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் அதன்மீது தீவிரமாக கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

Curriculum Syllabus அடிப்படையிலே எலெக்டிவ் என்ற பாடம் இருக்கிறது. Optional என்று சொல்கிறேன். இஷ்ட பாடம் என்று தமிழிலே சொல்கிறோம். அதிலே விஞ்ஞானம், கணிதம், Physics, Chemistry போன்றவை Optional Subjects முந்தைய Syllabus இப்போதும் அப்படியே இருக்கிறது. மூன்று மொழிகள் Optional எடுத்துப் படிக்க முடிந்தது. முதலாவதாக அராபிக், இரண்டாவதாக சமஸ்கிருதம், மூன்றாவதாக பர்சியன் என்ற இந்த மூன்று மொழிகளில் ஒன்றை எடுத்துப் படிக்க வசதி இருந்தது. அந்த எலெக்டிவிலே இருந்த வசதியைக் கொஞ்சம் விரிவாக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மூன்றையும் எலெக்டிவ் என்று சொல்கிறோம். இன்னும் 5 மொழிகளையும் அத்துடன் சேர்க்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய கோரிக்கை. இப்படி 5 மொழிகள் என்றால் தமிழ், உருது, மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு என்ற மொழிகள். இந்த ஐந்தையும் எலெக்டிவில் சேர்த்தால் நான் குறிப்பிடுகிற குறை ஓரளவு நிறைவு ஏற்படக்கூடிய வகை ஏற்படும். இரண்டு மொழி (two language formula) என்ற தீர்மானத்தை நாம் அமுல் படுத்த முடியும். இந்த யோசனையில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி ஆராயவேண்டும் என்று பணிவாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தியை வரவேற்கலாம். சமஸ்கிருதம் எப்படியோ அப்படியே. சமஸ்கிருதம், உருது இருக்கும். அதையும் சொல்லி விடுகிறேன்.

[15th February 1968] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

எலெக்டிவ் இப்போதும் இருக்கிறது. எலெக்டிவ் முன்பும் இருந்தது. இப்போதும் இந்த 3 Optional அராபிக், சமஸ்கிருதம், பர்சியன் மொழிகள் இருக்கின்றன. ஐந்து மொழிகள் என்றால் இந்தியையும் சேர்க்கலாம். இந்தி பசு ரூபத்திலே வந்தால் வர வேற்கலாம், ஆனால் புலி ரூபத்திலே வருகிறது. அதனால் எதிர்க்கிறோம். அதைத் தள்ளிவிட்டோம்.

(THIRU A. R. DAMODARAN, Vice Chairman, in the Chair.)

அடுத்து, நான் சொல்லவிரும்பும் மற்றொரு யோசனை பி.யூ.சி. வகுப்பிலே ஆங்கிலம் எடுக்கப்பட்டு, கலாசாலைகளில் ஆங்கிலம் கட்டாய பாடமாக இருந்தது மாற்றப்பட்டு, தமிழில் போதனை செய்வது என்று இப்பொழுது திட்டம் வகுக்கப்படுகிறது. இந்த 5-20 அம்சத்திலே உருது தாய்மொழியாகக் கொண்ட உருது மீடி. p.m. யத்தில் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரை படித்த மாணவனை திடீரென்று தமிழில் படிக்கச் சொன்னால் எப்படிப் படிக்க முடியும்? இதில் சிந்தனை செலுத்த வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்குச் சிறு பயிற்சி கொடுக்கலாம். தமிழ் மொழியில் பாஸ் செய்தவர்கள் தமிழில் படிக்கலாம், மைனாரிடி மொழியினர் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பாஸ் செய்தவர்கள் இங்கிலிஷ் மீடியத்தில் மற்ற சப்ஜெக்ட்களைப்படிக்க வகை செய்தால் இந்தச் சிக்கல் தீருவதற்கு வழி உண்டு என்ற முறையிலே இந்தப் பிரச்சினையில் அரசாங்கம் கொஞ்சம் தாராள மனதுடன் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடி, நான் சொல்ல விரும்பும் ஒரு பிரச்சனை முஸ்லீம் வாக்ப் (wakf) போர்ட் பற்றியது. முஸ்லீம் வாக்ப் போர்ட் முன்பு எல்லாம் முஸ்லீம் மக்களுடைய அபிமானத்திற்குரிய பிரதி நிதிகளால் நிர்வகிக்கப்படவேண்டும் என்ற கோரிக்கை இருந்து வந்தது. நானும் இந்தக் கோரிக்கையை வலியுறுத்திப் பலமுறை இந்த மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். முந்தைய அரசு அந்தக் கோரிக்கையின் பேரில் சில நடவடிக்கைகளை எடுத்துச் சில பிரதி நிதிகளைப் போட்டிருந்தார்கள். முஸ்லீம்களின் அபிமானத்திற்குரிய சில பிரதிநிதிகளை வைத்து வாக்ப் போர்டை உருவாக்கி இருந்தார்கள். என்றாலும் இது முஸ்லீம்களுக்குப் புரண திருப்தி தருவதாக இருந்ததில்லை. என்னுடைய கோரிக்கை ஏற்கப்பட்டு இந்தக் குறை ஓரளவுக்கு நிவர்த்திக்கப்பட்டது என்றாலும் இன்னும் சில குறைகள் இருக்கின்றன. என்னுடைய கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டோ என்னவோ இந்த அரசு அந்த வாக்ப் போர்டைக் கலைத்துவிட்டு, இப்போது கமிஷனருடைய அதிகாரத்திற்குள் அந்த நிறுவனத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. கமிஷனர் நிர்வகிப்பதனால் முஸ்லீம்கள் திருப்தி அடைவதற்கு இல்லை. மேலும் முஸ்லீம்களுடைய அபிமானத்தைப்பெற்ற பிரதிநிதிகள் அந்த போர்டில் நியமிக்கப்பட்டு அந்த நிர்வாகம் மாற்றப்பட வேண்டும். அதற்கான முயற்சியை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [15th February 1968]

இந்தச் சபையிலே பேசிய நண்பர்கள் விலைவாசியைப்பற்றி வலியுத்திப் பேசினார்கள். விலைகள் ஏறிக் கொண்டே இருக்கின்றன என்று நண்பர் எத்திராஜ் அவர்கள் சொன்னார்கள். நமது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் என். வி. நடராசன் அவர்கள் சொன்னார்கள் சில பொருள்கள் விலை குறைந்து இருக்கின்றன என்று. நண்பர் எத்திராஜ் போன்றவர்கள் பேசியது சரியல்ல. சில பொருள்கள் விலை உயர்ந்திருக்கின்றன. சில பொருள்கள் விலை குறைந்திருக்கின்றன. இதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். விலைவாசியைப்பற்றி அரசாங்கம் செய்த திட்டம் சரியல்ல என்று ஒரு குற்றச்சாட்டை அடிக்கடி பேசுகிறார்கள். இது சரிதான் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். விலைவாசி உயர்வதற்குக் காரணம் என்ன? எப்படி விலைவாசி ஏறுகிறது? இதைப்பற்றிக் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தம்முடைய உரையிலே தெளிவாக்கி இருக்கிறார்கள். (Inflation) பணப் பெருக்கத்தின் காரணமாக விலை வாசிகள் உயருகின்றன என்பதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பணத்தின் மதிப்பை மத்திய அரசு எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு குறைக்கின்றதோ அவ்வளவுக்கு விலை மேலும் போய்க்கொண்டிருக்கும். இந்த அரசு விலைகளைக் குறைக்க என்ன நடவடிக்கை எடுத்தாலும், அது முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. விலைவாசியைக் குறைக்க வேண்டுமென்றால், இந்த அரசு மத்திய அரசுடன் போராட வேண்டும். அதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் விலை குறைய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றால், இதற்காகத் திட்டம் தீட்டவில்லை இந்த அரசு என்று, அது சரியாகாது. இது மிகப் பெரிய பொருளாதார அம்சம் ஆகும். விலைவாசியைக் குறைத்துத்தான் ஆக வேண்டும் என்றால், நான் ஒரு மாற்று யோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆனால் அது இந்தச் சட்டமன்றத்தின் வரம்புக்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்றாகும். அரசியல் நிர்ணயச் சட்டம் நிறுத்தப் படவேண்டும். விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கு மத்திய அரசு நோட்டு அச்சடிப்பதை உடனடியாக நிறுத்தி அந்த அதிகாரம் மாகாணங்களுக்கு வழங்கப்படவேண்டும். இப்படி மாநில அரசுகளுக்கு நோட்டு அடிக்கிற உரிமை வழங்கினால்தான் விலைவாசியை மாகாண அரசாங்கங்களால் கட்டுப்படுத்தமுடியும்.

திரு. கே. ராஜாராம்: நோட்டு அடிக்கும் உரிமை பரவலாக்குப் படவேண்டும் என்று கூறுகிறீர்கள். தனிப்பட்டவர்களும் நோட்டு அடிக்கிறார்கள்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: நான் அதைச் சொல்லவில்லை. விருதுநகர் பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் நோட்டு அடிக்கிறார்கள். இதைக் குறிப்பிடவில்லை. மாகாண அரசாங்கங்களுக்கு இந்த உரிமை வழங்கப்படவேண்டும் என்று கூறுகிறேன்.

அடுத்து, நமது நண்பர் எத்திராஜ் சொன்னார்கள், நாட்டிலே அமைதிக் குறைவு பரவலாக இருக்கிறது, இதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும், இதைக் கட்டுப்படுத்த முடியாவிட்டால் காங்கிரஸ்காரர்களையெல்லாம் உள்ளே தள்ளி விடுங்கள் என்று பேசினார்கள். அது வரம்புமீறிய பேச்சு என்று நான் சொல்லுவேன். அவர்கள் எவ்வ

[15th February 1968] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

துச் சொன்ன கருத்து ஒன்றும் புதியது அல்ல. அது ஒரு பழைய கருத்துத் தான். 1965-ம் ஆண்டு இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடந்த சமயத்தில் நமது முந்தைய முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் இதே முறையைத்தான் பின்பற்றினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் முக்கிய தலைவர்களை எல்லாம் பிடித்து உள்ளே வைத்தார்கள். அந்த முறையை ஏன் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பின்பற்றவில்லை என்ற ஆச்சரியத்துடனேயோ என்னவோ, எங்கனையெல்லாம் உள்ளே வையுங்கள் என்று நண்பர் எத்திராஜ் அவர்கள் சொல்லியிருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். ஆனாலும் ஒன்று சொல்லுகிறேன், இப்போது சமீபத்தில் நடைபெற்ற இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் 1965-ல் நடந்த இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தைவிட பன்மடங்கு அதிக பலம் வாய்ந்த போராட்டமாகும். முன்பு இருந்த அந்த ஆட்சி மட்டும் இப்போது இருந்திருந்தால், ஒரு ஆயிரம் இடத்திலாவது துப்பாக்கப் பிரயோகங்கள் நடைபெற்று இருக்கும். பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்கள் பலியாகி இருப்பார்கள். அப்படியின்றி ஒரு இடத்தில் கூட தடியடியோ துப்பாக்கிப் பிரயோகமோ இல்லாமல், ஒரு உயிர் கூட சேதமாகாமல் அந்தப் போராட்டத்தை சமாளித்ததற்காக இந்த ஆட்சிக்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொண்டு கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையினை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் 21 பாராக்கள் கொண்ட 23 பக்க உரையைப் படித்திருக்கிறார்கள். ஆரம்பத்திலேயே எங்கள் ஆட்சியாளர்கள் நடுநிலைமையில் பணியாற்றுவார்கள் என்று முதல் பாராவில் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். நாட்டிலே உள்ள அனைவருக்கும் பொதுவான ஆட்சியாக இருப்பதுதான் நடுநிலைமை என்று சொல்ல வேண்டும். ஆனால் இப்போது அவர்கள் நடுநிலைமை என்று சொல்வது எப்படி இருக்கிறது என்றால், கவர்னர் பெருமான் கூறி இருப்பதுதான் அந்தப் பக்கத்தின் நடுவில் இருக்கிறதே தவிர, ஆட்சியாளர்கள் இடத்தில் நடுநிலைமையைக் காணோம். நடுநிலைமையுடன் இந்த ஆட்சியாளர்கள் நடந்திருப்பார்களானால், கீழ் சட்ட மன்றத்தைக் கூட்டியபோதே மேல் சட்ட மன்றத்தையும் கூட்டி இருக்க வேண்டும். மேல் சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்களின் கருத்தையும் கேட்டு இருக்க வேண்டும். அப்போது நிச்சயமாக அரசாங்கம் நடுநிலைமையுடன் இருப்பதாகச் சொல்லமுடியும். கவர்னர் அவர்களுக்கே நான் எழுதி இருந்தேன், இந்திய அரசியல் சட்டம் 174-ம் பிரிவின்படி கவர்னர் அவர்கள் இரு சபையையும் கூட்ட வேண்டும் என்று கோரியிருந்தேன். அதற்கு வந்த பதிலிலே “புரோரோக்” செய்வதும் “சம்மன்” செய்வதும் தான் என் பொறுப்பு, இடையிலே சட்ட மன்றத்தை “ஸ்பீக்கர்” கூட்டி இருக்கிறார். அது எனக்கு சம்பந்தம் இல்லை என்று வந்து விட்டது. இந்த நிலையில் பார்க்கும் போது கவர்னர் அவர்களால் சொல்லப்பட்ட நடுநிலை மீறப்பட்டு விட்டது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்] [15th February 1968]

அதமட்டுமல்ல, இன்று போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் எல்லாம், சர்க்கார் காரியாலயங்கள் எல்லாம் நடுநிலையில் இருந்து பணியாற்றுவதாகத் தெரியவில்லை. இது அமைச்சர்களுக்குத் தெரியுமோ, தெரியாதோ. தெரிந்துதான் இருக்கவேண்டும். ஒரு சின்னஞ் சிறிய ஊரிலேயுள்ள போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குள் போக வேண்டுமானாலும்கூட அந்த ஊரில் உள்ள வாய்ச் செயலாளரை அழைத்துக்கொண்டு போனால்தான் சப்-இன்ஸ்பெக்டரைப் பார்க்கக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. இதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் நடுநிலை என்று சொன்னால் அந்த நடுநிலை என்ன தெரியவில் என்பார் பட்டி என்ற ஊரிலே தேர்தல் முடிந்த பிறகு வெற்றி விழா கொண்டாடுவார்கள். அப்போது அங்குள்ள காங்கிரஸ் காரர்களின் வீட்டு கம்பவுண்டுக்குள் நுழைந்து வரண்டாவிலும் உள்ளிலும் வெடிகளை வெடித்துப் போட்டார்கள். பல ரௌடிக் தனங்களைச் செய்தார்கள். அந்த வீட்டுக்காரர் அதில் ஒருவரைப் பிடித்து வீட்டுக்குள்ளேயே வைத்திருந்து, என் கட்டிப்போட்டு என்றாகுதல் சொல்லலாம், பிறகு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குத் தகவல் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் வந்து என்ன செய்திருக்க வேண்டும்? விசாரித்திருக்கவேண்டும். விசாரித்தார்கள் என்றால் இல்லை. அதற்கு மாறாக அந்த வீட்டுக்காரரை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துச் சென்று பல துன்பங்களுக்கு ஆளாக்கினார்கள். இதுபோல என்ன இல்லை, இரண்டு இல்லை. என் ஜில்லாவில் நூற்றுக்கணக்கில் தினமும் இதுபோல நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இது எல்லாம் நடுநிலைமை என்றால், அந்த வார்த்தையை கடவுள்தான் காப்பாற்றவேண்டும். குறிப்பாக தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் அவர்கள் கோவை, மதுரை மாவட்டங்களில் சுற்றுப் பயணம் செய்தபோது நடந்த பயங்கரங்களை எல்லாம் பத்திரிக்கையில் பார்த்திருப்பீர்கள். நடுநிலைமையில் ஒரு அரசாங்கம் நடக்கிறது என்றால், அந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுத்திருக்க வேண்டும் என்று சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அகவே நடுநிலை என்று கவர்னர் கூறுவது முற்றிலும் தவறு. அதிலும் குறிப்பாக போலீஸார் கொஞ்சம் கூட நடுநிலைமை வகிக்கவில்லை. அவர்கள் நடுநிலைமை வகிக்கவேண்டுமென்றால், உண்மையாக நாட்டு மக்கள் அனைவரும் இந்த நாட்டுப் பிரஜைகள் என்று கருதுவதாக இருந்தால், போலீஸ் இலாகாவை ஹைகோர்ட்டின் கீழ் விட்டு விடவேண்டும். ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜ் உத்தரவின்படி போலீஸ் நடக்கவேண்டும். ஆனால் இன்று இது இவர்களிடம் இருந்து எதிர்பார்க்க முடியாது. என் என்றால் ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜே நடுநிலையில் இருந்து தீர்ப்புக் கொடுத்த காரணத்தினால், அவர்கள் ஒழிக என்று கூக்குரல் இட்டுக்கொண்டு அவர் வீட்டைச் சுற்றிப் போனவர்கள் ஒரு நடுநிலை வகிப்பார்களா. இந்த நிலை 100 வருஷமாக இருந்தது இல்லை. இந்த ஒரு வருஷத்தில்தான் வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலேகூட பெரியார் அவர்கள் உயர்நீதிமன்றத் தீர்ப்புக்கு எதிராக சில சந்தர்ப்பங்களில் பல போராட்டங்கள் நடத்தியிருக்கிறார்கள்

[திரு. மு. கருணாநிதி] 15th February 1968]

என்று கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே அப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்பது புதுமையாக இருக்கின்றது. ஆனால் பெரியார் அவர்களுடன் இப்பொழுது பெரியாரைப் பேணுது ஒழுகின் பெரியாரால் போராடும் இடம்பைத் தரும் என்று குறப்படி பயந்து கொஞ்சம் அதிகமாக பழகும் காரணத்தினால், அவர்கள் கூறியதை வைத்துக் கொண்டு அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. அல்லது அப்படியே நடந்திருந்தால் அந்தக் காலத்திலேயே அவருடன் மறைமுகமாக நெருங்கிப் பழகி கொண்டு பெரியாரிடம் கூறி இதை நடத்தும்படி கூறியிருக்கலாம். அதாவது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் இந்த ஒரு வருட அனுபவத்தில் சொல்கிறேன் போலீஸ் நடுநிலைமை வகிக்கவில்லை. ஆகவே ஒரு வருடத்திற்காவது போலீஸை ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜ்களிடம் விட்டு வைப்பதை ஆட்சியாளர்கள் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படிச் செய்வதற்கு அரசியல் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறதா என்று உறுப்பினர் விளக்கினால் பரவாயில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அரசியல் சட்டம்தான் கவனிக்கப் படுவது இல்லையே. அரசியல் சட்டத்திற்கு மாறாகத்தான் நடப்பது என்று அகிவிட்டது. பிறகு அதைப்பற்றி கவலைப்படுவானேன்? அரசியல் சட்டப்படி நடப்பதாயிருந்தால் செக்ஷன் 195 படி இரு சபைகளைக் கலைக்காத காரணம் என்ன?

அடுத்து, உலகத் தமிழ் மகாநாடு பற்றி கவர்னர் அவர்கள் இரண்டாம் பத்தியில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உலகத் தமிழ் மகாநாட்டிற்கும் எங்களுக்கும் சம்பந்தமே இல்லை என்று நேற்றுக் கூடச் சொன்னார்கள். ஆனால் கவர்னர் அவர்கள் உரையில் அது பற்றி இருக்கிறது. அந்த மகாநாட்டிற்கு எனக்கு மட்டுமில்லை, இன்னும் பல நண்பர்களுக்கு அழைப்பு அனுப்பப்படவில்லை. அது போகட்டும். அந்த மகாநாட்டில் ஏராளமான தொகை வசூலானதாகத் தெரிகிறது. தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் அவர்கள் கூறுகிறார், இரண்டு கோடிக்கு மேல் வசூல் அளி இருக்கும் என்று. பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் 20 லட்சம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். எது உண்மை என்று தெரியவில்லை. எனக்கு மகாநாடு நடத்தி அதுபவம் இருக்கிறது. ஒரு மகாநாடு முடிந்தவுடன் வசூலானது எவ்வளவு, செலவு எவ்வளவு, மிச்சம் கையில் இருப்பது எவ்வளவு என்று சொல்ல முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு மகாநாட்டு அதுபவம் இருப்பதுபற்றி அவரைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த மகாநாட்டில் பூம்புகார் குழுவினர் என்று ஒரு குழுவினரும் உலகத் தமிழ் மகாநாட்டை நடத்துகின்ற குழுவினரும்,

[திரு. மு. கருணாநிதி] [15th February 1968]

இன்னும் கருத்தாங்கு நடத்துகிறவர்கள், கண்காட்சி நடத்துகின்றவர்கள் என்று இப்படிப் பல குழுக்கள் இருக்கின்றன. முதலில் சொன்ன குழுவினர்கள் கணக்கை ஒப்படைத்து விட்டார்கள். ஆனால் மற்றவர்கள் இன்னும் கணக்கை ஒப்படைக்கவில்லை. கண்காட்சிக் குழுவின் தலைவராக சா. கணேசன் இருக்கிறார்கள். அந்தக் குழு நேற்றுத் தான் பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். விரைவில் சொல்ல இருக்கிறார்கள். கருத்தாங்குக் குழு விற்கு திரு. வி. எஸ். தியாகராஜ முதலியார் தான் தலைவர். அவர்கள் அந்தக் கணக்கை ஒப்படைப்பார்கள். இவற்றிற்குப் பின்னால்தான் மொத்தக் கணக்குத் தெளிவாகத் தெரியும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : நான் கேட்பது எல்லாம் மகாநாடு முடிந்தவுடன் மொத்தமாக கையில் இருந்தது எவ்வளவு என்றுதான். யார் யார் வசம் எவ்வளவு இருக்கிறது என்றுதான் கணக்கு கேட்டேன். அந்தக் கணக்கு இதுவரை கூறப்படவில்லை. திருச்சி ஜில்லாவில் மட்டும் 33 லட்சம் வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மதுரை ஜில்லாவில் பல லட்சம் வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பல இடங்களில் ரகிது கொடுக்கப்படவில்லை. தேனியில் ஒரு கிராமத்தில் மட்டும் 1,500 ரூபாய் வசூல் செய்யப்பட்டதாக அந்த பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் சொல்கிறார். ஒப்படைத்த பணம் 500 என்று சொல்லப்படுகிறது பாக்கியுள்ள ஆயிரம் ரூபாய் என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. ரகிது கொடுக்கப்படாமல் வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பள்ளிகளில் மாணவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தி 8 அணு வழங்கினால் தான் பள்ளிக்குள் வரலாம். இல்லாவிட்டால் வரக்கூடாது என்று கட்டாயப்படுத்தி வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக ஒரு நிதி விசாரணை ஒரு ஐட்டினை வைத்து நடத்தினால் எவ்வளவு ஊழல் நடந்திருக்கிறது என்பதைத் திட்டவாட்டமாக ரூஜு மூலம் காட்ட முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அகவே இனியாவது வசூல் செய்வதில் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். இந்த விஷயங்களில் ஆசிரியர் கெட்டபெயர் வரும் நிலைமையில் இருக்கக்கூடாது. அதிலும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்த உரிமை கொடுத்திருக்கக் கூடாது. அத்தகைய வசூல் நடந்திருந்தால், அந்தக் கணக்கு சரியாக வந்திருக்கிறதா கலெக்டர்கள் வசூல் செய்தது எவ்வளவு? சூப்பிரெண்ட் ஆப் போலீஸ் வசூல் செய்தது எவ்வளவு? பள்ளிகளில் வசூலாகியது எவ்வளவு? ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வசூல் செய்தது எவ்வளவு, விற்பனை வரி அதிகாரிகள் அமைச்சர்கள் என்ற இந்த கணக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டும். நாட்கள் அதிகமாக அதிகமாக சந்தேகமும் வளர்ந்து கொண்டே போகும். அது நல்லதல்ல.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே இப்போது நடந்த உலகத் தமிழ் மகாநாடு மாத்திரமல்ல. திராவிட முன்னேற்ற கழகக் கட்சியின் சார்பாக நடந்த எல்லா மகாநாட்டு கணக்குகளும் அதிகார பூர்வமாக 'நம் நாடு' பத்திரிகையில்

[திரு. மு. கருணாநிதி] 15th February 1968]

அவ்வப்போது வெளியிடப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் நான் பார்த்தவரையில், எந்த காங்கிரஸ் மகாநாட்டு கணக்கும் வெளிவந்து நான் காணவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அமைச்சர் அனுபவம் எப்படியோ. ஆனால் என்னுடைய அனுபவத்தின்படி எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களையும் பொதுமக்களையும் வைத்துக் கொண்டு, யார் யார் எவ்வளவு கொடுத்தார்கள் என்று கூட்டத்தில் படிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படித்தான் தேர்தல் நிதிக்கும் கொடுத்திருக்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. எங்கள் கமிட்டியில் நான் கடைசியாக இருந்தவரை வசூல் செய்தது இவ்வளவு, கையிருப்பு இவ்வளவு என்று மொத்தமாகவும் கணக்கு கொடுத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கனம் உறுப்பினர் அவர்களின் தனிப்பட்ட நானயத்தைப்பற்றி எந்தவிதமான தவறும் கூறவில்லை. தனிப்பட்டு நான் சொல்லவில்லை. கட்சி சார்பாகச் சொல்கிறேன். திராவிட முன்னேற்ற கழக மகாநாடோ அல்லது தேர்தல் நிதியோ எதுவாக இருந்தாலும் கணக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த கணக்குகள் கோர்ட்டு வரையிலும் போய் கோர்ட்டிலும் படிக்கப்பட்டு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எந்த காங்கிரஸ் மகாநாட்டு கணக்கும், ஆவடி காங்கிரஸ் மகாநாடு உள்பட எந்த காங்கிரஸ் மகாநாட்டு கணக்கும் பகிரங்கமாக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறதா?

திரு. கே. ராஜாராம் : மகாநாட்டைப் பற்றிய சர்ச்சைக்குப் போக வேண்டியதில்லை. உறுப்பினர் தியாகராஜன் அவர்கள் உலகத் தமிழ் மகாநாட்டு வசூலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வசூலித்தது எவ்வளவு? உத்தியோகஸ்தர்கள் வசூலித்தது எவ்வளவு என்ற கணக்கு வரவில்லை என்று தான் சொன்னாரே ஒழிய, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நடத்திய மகாநாட்டில் கணக்கு காட்டப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை ஒருக்காலும் அவர் சொல்லவில்லை. ஆனால் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சருக்கு ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் நடத்திய மகாநாட்டில் கணக்குகளை அங்கத்தினர்களின் காரிய கமிட்டியைக் கூட்டி அந்த கணக்குகளை எல்லாம் படித்தும், அச்சிட்டு அனுப்பியும் இருக்கிறார்கள். இதுவரை எந்த மகாநாட்டு கணக்கும் வெளிவராமல் இருந்ததில்லை. ஒரு பொறுப்பான நிலையில் தலைவராகவும் பொருளாளராகவும் அவர், இருந்ததால்தான் பதில் சொல்ல வந்தேன். தமிழ்நாட்டு காங்கிரஸ் கட்சியும் இதுவரை நடத்திய எல்லா மகாநாட்டு கணக்குகளையும் அச்சிட்டு தமிழ்நாட்டு காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறது. கூட்டத்திலும் படித்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

5-40
P.m.

[15th February 1968]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : உலகத் தமிழ் மகாநாட்டு கணக்குகள் வெகு விரைவில் வெளியிடப்படும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு சட்டமன்றத்தில் அறிவித்து அது பத்திரிகையிலும் வந்திருக்கிறது. அப்படி வந்த பிறகும் அதையே கிளறி, கிளறி பேசுவது ஏதோ தவறு நடந்து விட்டது என்று நாட்டு மக்கள் உணர்வேண்டும் அல்லது அவர்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும் என்ற முறையில் பேசியதால் தான் நான் அதைச் சொன்னேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : நான் கேட்டது எல்லாம் கடைசியாக கைவசம் உள்ள ரூபாய் எவ்வளவு என்றுதான். கையிருப்பு இவ்வளவு தொகை என்று ஒரே வார்த்தையில் கூறி விட்டால் முடிந்துவிடும். ஆகவே கணக்கு இன்னும் ஒப்பு விக்கப்படவில்லை என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன்.

அதைத் தவிர, உலகத் தமிழ் மகாநாட்டில் சிலை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் ஆட்களுக்கு ரொம்ப புத்தி மட்டம் என்று ஏற்றுக்கொள்கிறேன். மவுண்ட் ரோட்டில் முக்கியமான இடத்தில் 20 வருடங்களாக மந்திரிகளாக இருந்தார்கள். ஒரு மந்திரியும் சிலை வைத்துக் கொண்டார்களா என்றால் இல்லை. சுரங்கப்பாதை வைக்கத் தெரிந்தது இவர்கள் மிகவும் புத்திசாலிகள். வந்த பத்தே மாதத்தில் சிலை. நாங்கள் அப்படி வைக்கவில்லை. இருபது வருடங்களாக மந்திரியாக இருந்திருக்கிறார்கள். ஏழு, எட்டு முதலமைச்சர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். கடைசியாக இருந்த முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் இருபது வருடங்கள் அமைச்சராக இருந்தும், மூன்றாண்டு முதலமைச்சராக இருந்தும் சிலை வைக்க நினைக்கவில்லை. ஆனால் வந்த பத்தே மாதத்தில் பிரமாதமாக ஜமாய்த்து இருக்கிறார்கள். இன்னுமுள்ள பாக்கி எட்டு மந்திரிகளுக்கும் வைத்துவிடுங்கள்.

திரு. என். வி. நடராசன் : உங்கள் தலைவர்களுக்கு சிலை வைக்க வில்லை என்றால் அவர்களிடத்தில் மக்களுக்கு அன்பு இல்லை. ஜமாய்த்துவிட்டார்கள் என்றால் அண்ணா அவர்கள் பொது மக்கள் உள்ளத்தில் அவ்வளவு இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

திரு. சி. வி. ராசகோபால் : பொதுமக்கள் அவ்வாறு சிலை வைக்க விரும்பியது பஞ்சமா பாநகங்களில் ஒன்று என்று கனம் அங்கத்தினர் நினைக்கிறாரா?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அப்படியில்லை. மற்ற எட்டு மந்திரிகளுக்கும் சிலை வைக்கச் சொல்லி தான் நான் சொல்கிறேன். வைக்க வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. அத்தகைய புத்திசாலித் தனம் எங்கள் ஆட்களுக்கு இல்லை என்றுதான் குறிப்பிட்டேன். எங்களுக்குத் தெரிந்ததெல்லாம் சுரங்கப்பாதை வைப்பது மேம்பாலம் கட்டுவது. ஆனால் உங்களுக்குத் தெரிந்தது. அதன் மேல் சிலை வைப்பது.

[15th February 1968]

திரு. கே. ராஜாராம் : இது சம்பந்தமாக ரசக் குறைவாக இந்த சபையில் இருந்து விடக்கூடாது என்று எல்லா அங்கத்தினரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். வி. நடராசன் : தரக் குறைவாகவும் இருந்துவிடக் கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சிலைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். புத்திசாலித்தனமாக மவுண்ட் ரோட்டின் முக்கியமான இடத்தில் சிலை வைத்துவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். எங்களுக்கு என்னவோ ஆண்டவன் அப்படிப்பட்ட புத்திச்சாலித்தனத்தை அளித்திருந்தால், அது ஆண்டவனுடைய குற்றம் என்று அவரை கனம் தியாகராஜன் அவர்கள் மன்னிப்பாராக.

ஆனால் நான் இங்கே சொல்லவந்தது திரு. காமராஜர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் கலைவாணர் என். எஸ். கிருஷ்ணன் அவர்களின் சிலையை வைக்கவேண்டுமென்று தென் இந்திய நடிக சங்கத்தினர் அப்போது முதலமைச்சராக இருந்த காமராஜரை போய்ப் பார்த்து வெலிங்க்டன் சிலை இருந்த இடத்தில் அந்த சிலையை அகற்றிவிட்டு அங்கே கலைவாணர் சிலையை வைக்கலாம் என்று கேட்டபோது மதிப்பிற்குரிய காமராஜர் அவர்கள் சொன்னார். வெலிங்க்டன் கொடுமானவன், கொடியவன், அந்த இடத்திலே கலைவாணர் சிலையை வைக்கவேண்டாமென்று கூறி விட்டார். பிறகு கலைவாணர் சிலைக்கு சர்க்காரிலே இடம் கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்குப் பிறகு சென்னை மாநகராட்சி மன்றம் காமராஜர் சிலையை மறைந்த மாவீரன் பண்டித ஜவஹர் லால் நேருவை அழைத்து திறந்து வைப்பது என்று முடிவெடுத்து காமராஜரின் சிலையை வைப்பதற்கு ஒரு இடம் தேடி அதே வெலிங்க்டன் சிலையிருந்த இடத்தில் வைக்கக் கேட்டபோது, அப்போது கலைவாணருக்குக் கூறியதை மறந்துவிட்டு பரவாயில்லை வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறிவிட்டார். அதற்குப் பிறகு சிலை வைக்கப்பட்டது. காமராஜரின் சிலை வைக்கும் அளவிற்கு எதிர்க் கட்சியான திராவிட முன்னேற்ற கழகம். பெருந்தன்மையோடும், பரந்த மனப்பான்மையோடும் நடந்து கொண்டது. ஆனால் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு சென்னை மாநகராட்சியில் வரவேற்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று தீர்மானம் கொண்டுவந்த போது காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் அண்ணாத்துரைக்கு வரவேற்பா? அவருக்கு என்ன தகுதியிருக்கிறது? என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது? என்ற வார்த்தைகளை அங்கே கேட்டு விட்டு மன்றத்தை விட்டே வெளி நடப்பு செய்தார்கள். இந்த இரண்டு மனப்பான்மையும் அரசியலில் தெளிவுபடைத்தவர்கள் உணர்ந்து கொண்டால் போதுமானது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இந்த சிலை வைத்ததை எதிர்க்கவில்லை. மீண்டும் பாக்கி உள்ளவர்களுக்கும் எட்டு அமைச்சர்களுக்கும் மவுண்ட் ரோட்டில் வைக்கவேண்டு

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்] [5th February 1968]

மென்று தான் சொல்கிறேன். அமைதி எதிர்க்கவில்லை. எங்கள் ஆட்களுக்கு புத்திசாலித்தனம் போதவில்லை என்று தான் வருத்தப் பட்டிருக்கோணோம். வேறு ஒன்றுக்குறைசொல்லவில்லை. ஒருவரைப் பார்த்து ஒருவர் கையை நீட்டிக்கொண்டு 9 பேரும் மடிக்கப்பட்டால் நற்கடம்தான். அதற்குப் பிறகு கவர்னர் தனது உரையில் மூன்றுவது பாராவில் மொழிபெற்றப் பேசியிருக்கிறார்கள். மொழிபெற்ற தீர்மானத்தைப் போலப்படுத்துவதை மத்திய அரசு உடனடியாக நிறுத்தி வைக்கவேண்டுமென்று இந்த அரசு எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறது என்று பொலியிருக்கிறார். மொழிச் சட்டத்துடன் வந்த தீர்மானத்தை நிறுத்தி வைக்கவேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கடைசியாக அரசியல் கட்சி தலைவர்களின் உயர்மட்ட மாநாடு ஒன்றைக் கூட்டவேண்டுமென்று இந்த அரசு வலியுறுத்தும் என்றும் கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இங்கே ஏற்கனவேயே தீர்மானத்தைப் போட்டுவிட்டு அதன் பின்னால் சர்க்கார் உயர்மட்ட தலைவர்கள் மாநாடு கூட்டி அந்த மாநாட்டிலே தீர்மானம் நிறைவேற்றினால், அந்தத் தீர்மானத்திற்கும், இந்தத் தீர்மானத்திற்கும் முரண்பாடாக இருக்கும் என்பது தான் என்னுடைய கருத்து.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இதைப் போலவே நாடாளுமன்றத்தில் அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவராக காமராஜர் அவர்கள் இருக்கும்போது தமிழகத்திலேயிருந்து சென்ற மூன்று நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும், ஆதரவு கொடுத்து, ராஜ்ய சபையிலும் திரு. செங்கல்வராயன் போன்ற மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களும் ஆதரவு கொடுத்து, மேலும் தமிழ் நாட்டிலிருந்து சென்றிருக்கும் 'டெபுடி மினிஸ்டர்' திரு. ராமசாமி போன்றவர்களும் அதற்கு ஆதரவு அளித்து பேசிவிட்டு, அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேறிய பிறகு மறுபடியும் வேறுபட்ட தீர்மானம் கொண்டு வந்ததற்கும் முரண்பாடு உண்டு அல்லவா என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் யோசிக்க வேண்டும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: என்னைப் பொறுத்தவரையில், பதில் சொல்லவேண்டுமென்றால், இந்தச் சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்தம் தரவேண்டும் என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அந்தத் தீர்மானம் கூடாது, ரத்து செய்ய வேண்டும் என்பதுபற்றி எங்கள் தலைவர் காமராஜர் அவர்களிடமும், காரிய கமிட்டியிலும் நான் பேசியிருக்கிறேன். ஆகவே இங்கே உள்ள நிலைமையில் எங்கள் தலைவர் சொன்னது போல், அரசியல் கட்சி தலைவர்கள் வரையில், ராஜ்ய மட்டத்தில் ஒரு ஏகமனதாக தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற முடிகிறதா? ஒட்டுக்குத் தான் கூட்டு சேர்ந்திருக்கிறார்களே தவிர மொழி சம்மந்தமாக எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. அகில இந்திய ரீதியில் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், வாக்கு எதிர்க் கட்சிகளுக்குத் தான் அதிகமாகக் கிடைத்திருக்கிறது.

ஆகவே எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் அத்தனை பேரும் கூடி ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவார்கள். அல்லது தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலாவது, காங்கிரஸ் கட்சி தான் தனி,

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்] 15th February 1968]

காங்கிரசைத் தவிர மற்றக் கட்சிகள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் அது உங்களால் முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: நாங்கள் பல கட்சிகள் ஒன்று சேருவது இருக்கட்டும். நீங்கள் ஒரே கட்சி, நீங்கள் ஒன்று சேர்ந்து இந்த மொழிப் பிரச்சனையில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றுவீர்களா?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: உங்கள் கட்சிக்கும் எங்கள் கட்சிக்கும் உள்ள வித்தியாசம், நீங்கள் இங்கே 3 கோடி மக்களிடத்தில் எதை எதையோ சொல்லிக்கொண்டு குண்டுச் சட்டிக்குள் குதிரை ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். நாங்கள் 50 கோடி மக்களுக்குக் கட்சி. 14 மொழிகள், 18 ராஜ்யங்கள் கொண்ட உபகண்டம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: நாங்கள் குண்டுச் சட்டிக்குள் குதிரை ஓட்டுவது இருக்கட்டும். நீங்கள் அண்டாவுக்குள் ஆனை ஓட்டிக்கொண்டிருங்கள். நான் கேட்பதெல்லாம், உங்கள் கட்சி ஒரு அகில இந்தியக் கட்சி. நீங்கள் மட்டும் அகில இந்தியாவிலும் ஒன்றாக இணைந்து மொழிப் பிரச்சினையில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்ற துணிவு இல்லையே, ஏன்?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: இங்கே ஒரே மாநிலம். ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஒரே விதமாக ஒட்டுக் கேட்டு வந்தவர்கள், ஒரு தீர்மானத்தைச் சேர்ந்து போட முடியவில்லையே என்பது தான் என் கருத்து. ஆக இங்கேயாவது எதிர்க்கட்சிகள் அத்தனை பேரும் ஒன்று சேர்ந்து தீர்மானம் போடுங்கள், அல்லது அகில இந்திய ரீதியிலேயாவது எதிர்க்கட்சிகள் சேர்ந்து ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வாருங்கள் என்பதைத்தான் மொழிப் பிரச்சினை பற்றி கவர்னர் உரை மீது நான் குறிப்பிட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

இதைத் தவிர, கவர்னர் அவர்கள் 5, 6, 7, 8 பாராக்களில் திட்டங்கள் சரிவர நடைபெற மத்திய சர்க்கார் உதவி செய்யவில்லை என்றிருக்கிற பேசியிருக்கிறார்கள். திட்டங்கள் சரிவர நிறைவேற்றுவதற்கு மத்திய சர்க்கார் உதவவில்லை என்று மறைமுகமாக கூறி இருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். திட்டங்கள் சரிவர நடைபெற எந்தெந்த ராஜ்யங்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் அதிகமாக உதவி செய்கிறது. எந்தெந்த ராஜ்யங்களுக்கு அப்படி உதவி செய்யவில்லை, காங்கிரஸ் ராஜ்யங்களுக்கு ஏதாவது அதிகமாக உதவி செய்திருக்கிறதா. இவைகளைக் கூறியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அந்தத் திட்டங்கள்பற்றி கவர்னர் அவர்கள் கூறாமல் விட்டு விட்டார்கள். அதற்காக வருந்துகிறேன். ஆனால் சென்ற ஆண்டிலும் இந்த ஆண்டிலும் புது திட்டங்கள் என்று ஒன்று கூட நமது ராஜ்யத்தில் செயல்படவில்லை.

இது தவிர, விவசாயம் பற்றி கூறியிருக்கிறார்கள். மின்சாரம் பற்றி நான் ஒன்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மின்சாரம் 42,000 பம்பு செட்டுகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக இங்கே

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்] [15th February 1968]

கூறியிருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த கணக்கு, தொழிலுக்கு மின்சாரம் அதிகமாகக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தோம். இந்த ஓராண்டு காலத்தில் தொழிலுக்கு மின்சாரம் உபயோகப்படுத்துவது அறவே குறைந்து போய்விட்டது. புதிய தொழில்கள் ஒன்றும் திறக்கப்படவில்லை. எங்கள் மதுரை ஜில்லாவில் இரண்டு மில்கள் மூடப்பட்டுவிட்டன. ஆகவே மின்சாரம் 'சர்ப்ளசாக' இருக்கிறது. இது தவிர, நெய்வேலியில் உற்பத்தியாகிற மின்சாரத் தைக் கூட தமிழக அரசாங்கம் முற்றிலும் பயன்படுத்த முடியவில்லை என்பதைப் பார்க்கிறோம். பெங்களூரிலிருந்து வேறு மின்சாரம் வருகிறது. ஆகவே மின்சாரம் தேவைக்கு அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தால் மின்சாரம் சற்று அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம். இருந்தாலும் விவசாயத் திற்குக் கொடுத்திருக்கிற மின்சாரம் இன்னும் போதாது. தொழிலுக்கும், விவசாயத்திற்கும் இன்னும் அதிகமாக மின்சாரம் உபயோகப்படுத்த திட்டங்கள் போடவேண்டும். விவசாயத்தைப் பற்றி இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய பழைய கவர்னர் ப.ம. உரைகளை நான் படித்துப் பார்த்தபோது, இந்த ஆண்டு தீவிர சாகுபடிக்காக இத்தனை பணம் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது, பம்பு செட்டுகளுக்காக கோடிக்கணக்கில் பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி எல்லாம் பழைய உரையில் வந்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டு அதைப்பற்றி ஒன்றுமே இல்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்று புரியவில்லை. ஏதாவது பணம் கொடுக்கப் போகிறார்களா என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது பேசுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த எ.டி.டி. 27 பற்றிப் பேசும்போது ஒரு நடவை நீங்கள் 27-க்கு பதில் 37 கண்டுபிடித்திருக்கிறீர்களா என்று கேட்டேன். ஆனால் கணம் அங்கத்தினர் சிற்றரசு அவர்கள் பேசும்போது மத்திய மாஜி அமைச்சர் சி. சுப்ரமணியம் அவர் நீங்கள் ADT 27 கண்டுபிடித்தால் நாங்கள் 37 கண்டுபிடித்து விட்டோம் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே அந்த ரகத்தில் இவர்களுக்கு பிடித்தமில்லை என்று கூறி 37 என்று புதிதாக கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எப்படியாகிலும் செல் உற்பத்தி அதிகமாக இருக்க வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. சென்ற பட்ஜெட்டில் நாங்கள் கண்டுபிடித்த 27-க்குப் பதில் நீங்கள் 37 கண்டுபிடித்தீர்கள் என்று நான் கேட்டதற்கு, விவசாய அமைச்சர் வருந்தினார்.

இது தவிர, சென்ற காலத்தில் உணவு கொள்முதல் சரிவர செய்யாமல் விட்டு விட்டார்கள். பயந்து கொண்டு, பழைய அமைச்சரவை கொள்முதல் செய்யவில்லை நாங்கள் செய்திருக்கிறோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு அதிகமாகக் கொள்முதல் செய்திருக்கிறார்கள்? 75,000 டன் தான். அதுவும் சென்ற ஆண்டில். இந்த ஆண்டு அந்த பழைய கணக்குப்படி 7.26 லட்சம் டன்னாவது கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் அல்லவா? அந்த அளவுக்கு இந்த ஆண்டு செய்ய முடியுமா? எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், வகையாற்றில் தண்ணீர்

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்] [15th February 1968]

வரண்டு போய் விட்டது. குளங்கள் அத்தனையும் வரண்டு போய் விட்டன. ஏரிகள் எல்லாம் வரண்டு போய் விட்டன. படி அரிசி ரூ. 3-க்கு மேல் விற்பனையாகிவிட்டிருக்கிறது. இன்னும் ஏப்ரல் ஜூன் மாதங்களில் என்ன விலைக்குப் போகுமோ தெரியாது. விலை குறைந்து விட்டது, குறைந்து விட்டது என்று கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சேலம், தர்மபுரி, கோயமுத்தூர், நீலகிரி, மதுரை, ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி, ஆக இந்த 8 ஜில்லாக்களில் ரூ. 3-க்குக் குறைவாக அரிசி இல்லை. இன்னும் இரண்டு மாதங்கள் கழிந்தால் ரூ. 7-க்கு விற்பனையும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. விலைகளைப் பற்றி அப்துல் வகாப் அவர்கள் கூறியதுபோல, விலையைக் குறைத்து விடுவோம் என்று சென்ற காலத்தில் கூறினார்கள். ஆட்சி எங்கள் கைக்கு வாட்டும், வந்தால் நாங்கள் உடனே விலைவாசியைக் குறைத்து விடுவோம் என்று கூறினார்கள். நான் கூறுகிறேன், யாராக இருந்தாலும், காங்கிரசாகவே இருந்தாலும் சரி, விலையைக் குறைக்க முடியாது. ஏனென்றால் உலகம் பூராவும் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டிருக்கிற போது, இந்தியாவில் மட்டும் விலையைக் குறைக்க முடியுமா? 'சர்ப்ளசா' உள்ள ஆந்திராவிலே கூட நெல் விலை குறையவில்லை, மற்ற பொருள் விலை குறையவில்லை. இங்கே மாத்திரம் எப்படி குறைக்க முடியும்? குறைக்கிறேன் என்று சொன்னால், அது வெறும் ஏமாற்றுவதற்காக கூறுவதாகத்தான் இருக்க முடியும். மிளகாய் விலை குறைந்து விட்டது என்றால் அது ஆட்சியாளர்களின் சாதனை அல்ல. ஆந்திராவில் அபரிமிதமாக மிளகாய் உற்பத்தியாகி இருக்கிறது. இங்கு மிளகாய் சென்ற ஆண்டை விட குறைவாகத்தான் உற்பத்தியாகி இருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் ரூ. 250-க்குத்தான் விற்பனையாகி இருக்கிறது. காரணம் ஆந்திராவிலிருந்து மிளகாய் ஏராளமாக வருகிறது. ஆந்திராவிலிருந்து மிளகாய், பஞ்சாபிலிருந்து கடலைப் பருப்பு, உத்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து துவரம் பருப்பு, மைசூரிலிருந்து புளி, இந்த நான்கு பொருள்களைத் தவிர மற்ற பொருள்களை யாரேனும் குறைக்க முடியுமா என்று யோசிக்க வேண்டும். பர்மா உலகத்தில் தானியக்களஞ்சியம். பர்மாவிலிருந்து அரிசி கொள்முதல் செய்து கொண்டு வந்து இந்தியாவில் விற்பனையாக இந்நிய சர்க்காருக்கு ரூ. 1½ கோடி நஷ்டம் வந்திருக்கிறது. அப்படி என்றால் என்ன அர்த்தம்? நம்முடைய மார்க்கெட் விலையைக் காட்டிலும் பர்மாவில் விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்று தான் பொருள். உலகத்தில் அத்தனை நாடுகளையும் பார்த்தாகிவிட்டது. அத்தனை நாடுகளுடனும் 'கரல்பாண்டன்ஸ்' செய்தேன். யாராவது, எந்த நாட்டிலாவது இந்நியாவைக் காட்டிலும் வாழ்க்கைச் செலவு கம்மியாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்களா என்றால், எந்த நாட்டிலும் இல்லை. நாங்களெல்லாம் விலையைக் குறைத்து விடுவோம் என்று கூறினால், இந்தியாவின் பிரதமர் இந்திரா காந்தி கூறினாலும் சரி, அல்லது அண்ணாதுரை கூறினாலும் சரி, அது கொஞ்சம் கூட நடக்காத காரியம். ஆகவே உற்பத்தி நமது தேவைக்கு அதிகமாக இருக்க வேண்டும். நம்முடைய தேவை

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்] [15th February 1968]

போக மிச்சத்தை வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யவேண்டும். அந்த நிலையில் தான் ஒருவாறு விலைவாசி குறைய முடியும். அதற்கு உலக நாடுகள் அத்தனையும் கூடிப் பேசவேண்டும். ஆகவே விலைவாசியைக் குறைக்காமல் போய் விட்டதற்கு ஆட்சியாளர்கள் மிகு குற்றம் சாட்ட நான் தயாராக இல்லை. என்னைப் பொறுத்த அளவிலே கூறுவென் அது உங்களால் முடியாது. ஆகவே விலைவாசியைக் குறைப்பது என்பது நடக்காத காரியம். அதற்குரிய நிதி வங்கன் உங்களிடம் இல்லை.

சேலம் உருக்காலையைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மூன்று நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நமக்கு இரும்பே கிடைக்காமல் இருந்த சமயத்தில், சேலம் உருக்காலைத் திட்டம் வேண்டுமென்று முயற்சி எடுத்துக் கொண்டவர்களில் நான் ஒருவன். ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்கள் இருந்தபோது அந்த உருக்காலையை நாம் நடத்துவதற்கு, ஐப்பானிய கம்பெனி யோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி விட்டோம். அனுமதி கொடுங்கள் என்று கேட்டார்கள். அவர் திட்ட கமிஷன் அங்கத்தினர் ஒருவராக இருக்கிறார். அவர் கணக்குப் பார்க்கு, அந்தத் திட்டத்தால் லாபம் வருமா என்று பார்த்து லாபமில்லை என்று சொல்லி விட்டார். லாபம் இல்லாமல் எத்தனையோ காரியங்கள் செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. இல்லை என்று நான் கூறவில்லை. இரும்பு இப்போது கிடைக்காமல் இல்லை. ஆகவே லாபம் இல்லாத திட்டத்தில் அரசாங்கம் அனுசுசியமாக காலை விடாமல் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், நான் குறிப்பிட விரும்புவது முனிசிபல் தேர்தல். முதலிலே இந்த அரசாங்கம் சொல்லியது நாங்கள் ஜனவரி, பிப்ரவரியில் முனிசிபல் தேர்தல்களை நடத்தி விடுவோம் என்று. பிறகு சொன்னார்கள் ஜூன் மாதத்திற்குத் தள்ளிப் போட்டு விடலாம் என்றார்கள். ஏன் தள்ளிப் போடுகிறீர்கள் என்றால் ஓட்டர் ஜாபிதா தயாரிக்க வேண்டி இருக்கிறது என்றார்கள். ஓட்டர் ஜாபிதா மத்திய சர்க்கார் விவகாரம் என்று இப்படி மத்திய சர்க்காரைக் காட்டிக் கொண்டு இருந்தால், ஏன் முதலிலேயே அந்தக் காரணத்தைச் சொல்லவில்லை. ஓட்டர் ஜாபிதாவை எடுக்க வேண்டியது நீங்கள், அதற்கு உங்கள் சொந்த முயற்சியைப் பயன்படுத்தாமல் வீண் காலதாமதம் செய்கு கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் சொந்த முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்துச் சொல்ல விரும்புவது, இதற்கு முன்பு எல்லாம் நீங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருந்தீர்கள், நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் வரியே போட மாட்டோம் என்று. புதிது புதிதாக வரிகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இருக்கின்ற வரிகளைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுக்காது மட்டுமல்ல, மேலும் மேலும் வரிகளைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இப்போது கரும்புக்கு வரி போட்டு இருக்கிறீர்கள். 7 சதவிகிதம் கரும்பை வெல்லார்க்கினால்

[15th February 1968] [திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்]

வெல்லத்திற்கு 4 ரூபாய் வீதம் வரி. இன்னும் எத்தனை சதவிகிதம் வரி வரப்போகிற பட்ஜெட்டிலே போடப்போகிறார்களோ தெரியாது. புதிய வரிகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. வரி வசூலிப்பதிலே மிக மோசமான முறைகள் கையாளப்படுகின்றன. சென்ற ஆண்டு மின்காய் 900 ரூபாய், இந்த ஆண்டு 200 ரூபாய். ஆனால் சென்ற ஆண்டு 20 ஆயிரம் ரூபாய் விற்பனைக்கு வரி போட்டிருந்தால், இந்த ஆண்டு அதைக் குறைத்துப் போட மாட்டார்கள். 25 சதவிகிதம் அதிகமாகச் சேர்த்துத் தான் போடுவார்கள். இப்படிப் போட்டுப் பலாத்காரமாக வசூல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது மட்டுமல்ல, கிராமப்புறத்து விவசாயிகள் நகரங்களுக்கு தானியங்களைக் கொண்டு வர முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. Gate-லே விற்பனை வரி அதிகாரிகள் வரி வசூல் செய்கிறார்கள். இப்படிக் கொடுமைப்படுத்தி வரி வசூல் செய்வது அரசியல் ரீதியாகச் சந்தோஷப்படக் கூடிய ஒன்றுதான். இப்படிக் கொடுமைப் படுத்தி வரி வசூல் செய்தால்தான் அவர்கள் உணர்ந்து கொள்வார்கள். ஆனால் மனிதாபிமானத்தோடு பார்க்கிறபோது இப்படிச் செய்வது நல்லது அல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். எனவே மேலும் மேலும் அதிகமாக வரி போடாமல் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

VICE-CHAIRMAN: (Thiru A. R. Damodaran): The House will now adjourn and meet at 3 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders

† 84. Notification issued with G.O. Ms. No. 2988, Home, dated the 31st October 1967, making certain amendments to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, published at pages 1 to 40 of the Fort St. George Gazette Extraordinary dated the 30th March 1940, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

† 9. Annual Report of the Madras State Khadi and Village Industries Board for 1965-66.

† 10. Report and Proceedings of the Select Committee on the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1967 (L.A. Bill No. 18 of 1967).

[15th February 1968]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 20 on page 5]

மாணியம் பெறும் செகண்டரி பள்ளிகளில் ஆசிரியர் அல்லாத பணிபாஸர் களின் எண்ணிக்கை.

பள்ளிகளில் மாணியம் எண்ணிக்கை.	எழுத்தாட்சி.	திருநெல்வேலி.	கரையார்.	தர்வாஸர்.	குப்பாபாளையம்.	தேவடிகுடி.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
250-க்கு குறைவாக யிருந்தால்.	—	1	1	1	1 (பகுதி நேர வேலை.)	1 (பகுதி நேர வேலை.)
250-க்கு மேல் ஆனால் 1,000-க்கு குறைவாக இருந்த தால்.	1	1	1	1	1 (பகுதி நேர வேலை.)	1 (பகுதி நேர வேலை.)
1,000-க்கு மேல் ஆனால் 1,500-க்கு குறைவாக இருந்த தால்.	2	1	2	1	1 (பகுதி நேர வேலை.)	1 (பகுதி நேர வேலை.)
1,500-க்கு மேல்	3	1	3	1	1	1

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Friday, the 16th February 1968

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. CHAIRMAN : Questions 46 and 47 relating to the Hon. the Chief Minister are postponed. So we will take up question 48.

Renovation of Temples

* 48 Q.—THIRU G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state with reference to the answer given to the Legislative Council Question No. 177 on the 9th November 1966—

(a) whether the renovation of the remaining 45 temples is in progress; and

(b) if so, when the renovation is expected to be completed?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) 45 கோயில்களில், 27 கோயில்களுக்கான திருப்பணி வேலை முடிவடைந்துவிட்டது. 17 கோயில்களில் திருப்பணி வேலை அடுத்த மூன்று ஆண்டுகளில் முடிவடைந்துவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. எஞ்சியுள்ள ஒரு கோயில் கேரள மாநிலத்தின் அதிகார வரம்பில் உள்ளது.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY : Is there any budget provision, and does the provision lapse at the end of each financial year in respect of temples?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : இதற்கு ஒன்றும் பட்ஜெட் புரொவிஷன் இல்லை.

THIRU V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Is there any proposal before the Government to renovate all the remaining temples? Will temples yet to be renovated be taken up?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : ஏற்கனவேயே போட்ட திட்டப்படி இன்னும் 17 கோயில்கள் பாக்கியிருக்கின்றன. இன்னும் மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் முடியும். மற்றும் பல கோயில்கள் அதாவது புதுப்பிக்கப்பட வேண்டிய அவசியம் உள்ள கோயில்கள் உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

[16th February 1968]

THIRU A. R. DAMODARAN : May I know whether the promise of UNESCO aid for the Srirangam temple has materialised?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, திருவரங்கம் கோவில் கலைப்பகுதிக்கு மட்டும் "Religious and Architectural" பகுதி என்று இரண்டாகப் பிரித்து, அந்த பகுதிக்கு ஒரு லட்ச ரூபாய் அளவிற்கு 12,500 டாலர்கள் உதவி செய்ய ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த உதவி இந்த நாட்டில் கிடைக்காத பிற நாடுகளிலிருந்து வரக்கூடிய செழுகியமான பொருள்களுக்கு கொடுக்க ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறார்கள். அது கிடைக்கக்கூடும்.

Supply of Electricity

* 49 Q.—THIRU P. ETHIRAJ : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state whether the Government will take steps to remove the disparity between the tariff rates for supply of electricity by the private sector and the public sector to the filter-point wells?

மின்சாரக் கட்டணம்

திரு. பெ. எதிராஜ் : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

வடிமுனைக் கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் அளிப்பதற்கான கட்டணத்தை தனியார் துறைக்கும் அரசாங்கத் துறைக்கும் இடையே உள்ள ஏற்றத் தாழ்வை அகற்றும் வகையில் மாற்ற அரசினர் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : வேளாண்மைக் காரியங்களுக்கு மின்சார வசதியளிக்கும் விரைவுத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் குறைந்த உறுதித் தொகை (minimum guarantee) எதையும் வசூலிக்கவில்லையென்றாலும், ஆண்டு ஒன்றுக்கு பரித்திறன் ஒன்றுக்கு ரூ. 60 குறைந்த உறுதித் தொகை வசூலிக்கத் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள மின்சாரம் வழங்கும் உரிமைதாரர்களுக்கு அரசாங்கம் ஒப்புதல் அளித்தது. வழக்கமாக ஆதாய அளவினைக் கருதாமல் விசையேற்றங்களுக்கு விரைவாக மின் இணைப்புக் கொடுக்க உரிமைதாரர்கள் இசைந்தமையால் மேற்சொன்ன முடிவு எடுக்கப்பட்டது. வடிமுனைக் கிணறுகளை நன்கு பயன்படுத்தும் உழவர்கள் பலர் குறைந்த உறுதித் தொகை அளவுக்கு மட்டுமின்றி, அதற்கு அதிகமாகவே பயன்படுத்த முடிந்திருக்கிறதென்று நடைமுறையில் அறியப்பட்டுள்ளது. எனவே, விரைவுத் திட்டத்தின்கீழ் உரிமைதாரர்களுக்குக் கடன்கள் வழங்குவதை அரசாங்கம் நிறுத்தியுள்ளது; தற்போதுள்ள தனியார் மின்சார நிறுவனங்களைப் படிப்படியாக எடுத்துக் கொள்வது அரசாங்கக் கொள்கையாகும். இதன் காரணமாக உரிமைதாரர்களின் கட்டண வீதங்களையும் வாரியத்தின் கட்டண வீதங்களையும் நிகராக்குவது இந்த நிலையில் எழவில்லை.

[16th February 1968]

திரு. பெ. எதிராஜ் : தலைவரவர்களே, இந்த மின்சார கட்டண ஏற்றத்தாழ்வின் காரணமாக ஒரே இடத்தில் இருக்கின்ற இரண்டு வகை விவசாயிகள் ஒருவர் 85 ரூபாயும், இன்னொருவர் 300 ரூபாயும், செலுத்துவது சோஷலிச சமுதாயத்திற்கு நேர் விரோதமாக இருப்பதன் காரணமாக இதை சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ளும் வரையில் இப்போதுள்ள குறைந்த பட்ச கட்டணத்தை எந்த விதமான பாரபட்சமும் இல்லாமல் இருவர்களிடமிருந்தும் வசூலிக்கும்படியான திட்டத்தை நிறைவேற்றுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அரசாங்கமே அதை எடுத்துக்கொள்ளுகிற முயற்சி மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. அப்போது ஒரே நிகராக இருக்கிற நிலைமையை கொண்டுவரும் முயற்சி வரக்கூடும். இப்போது நோட்டீஸ் கொடுத்துத்தான் எடுக்க வேண்டும். அந்த வகையில் மன்றாக்குடி—திருவாரூர் "Electrical undertaking" 15-5-1968-லும், கும்பகோணம் "Electrical undertaking" 15-6-1968-லும், நாகப்பட்டணம் "Electrical undertaking" 15-7-1968-லும், செங்கோட்டை "Electrical undertaking" 14-8-1968-லும் நம் கைக்கு வருகிறது. அந்த நிலைமையில் இது கவனிக்கப்படும்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, தஞ்சை ஜில்லாவிலே வடிமுனைக் குழாய் கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிப்பதில் அது லாபமா இல்லையா என்று பரிசீலனை செய்யாது உடனடியாக மின்சாரம் விஸ்தரிக்க வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மற்ற ஜில்லாக்களில் வடிமுனைக் குழாய் கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதில் அது லாபமாக இருந்தால்தான் கொடுக்க முடியும் என்பதால் பல விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் வழங்காமல் தடைப்பட்டிருக்கிறது. அதை உடனடியாக கவனிக்க இந்த சர்க்கார் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, தஞ்சை ஜில்லாவிலே வடிமுனைக் கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பது லாபமாகத்தான் இருக்கும் என்ற கருத்தின் அடிப்படையில்தான் இந்த முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அது மற்றைய மாவட்டங்களில் கையாளும் போது ஒரு போகம், இரண்டு போகம், மூன்று போகம் அக்க முடியும், உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் அங்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, மின்சாரம் விஸ்தரிப்பு செய்வதில் ஒரு திட்டம் போடுகிறார்கள். இத்தனை கிணறுகளுக்கு இத்தனை மின்சாரம் வாய்க்கிணை அது லாபகரமாக இருக்குமென்றால் அதை விஸ்தரிக்கிறார்கள். ஆனால் தஞ்சை ஜில்லாவில் வடிமுனைக் கிணறுகளுக்கு அந்த மாதிரி திட்டமிடவில்லை. அந்த தஞ்சை ஜில்லா அட்சி தலைவர் பதில் எழுதி அரசாங்கம் விசேஷ சலுகை வழங்கியிருக்கிறது. அதைத் தொடர்ந்து திருச்சி ஜில்லாவில் உடையார்பாளையம் தாலுக்காவில் வெற்றிகர

[16th February 1968]

மாக கொள்ளிடம் பகுதிகளில் வடிநிலைக் குழாய் கிணறுகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் நூற்றுக்கணக்கானவைகளுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பில் தடைபட்டிருக்கிறது. அதுபற்றி அரசு பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அது பற்றிய விவரமில்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் அப்போது பரிசீலிக்க முடியுமா என்பது பற்றி தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

Rameswaram, Dhanushkodi Roads

* 50 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the fact that the road from Rameswaram to Pamban in Ramanathapuram district is in a state of disrepair; and

(b) whether the Government are aware of the fact that the Dhanushkodi road is also in a state of disrepair?

ராமேஸ்வரம், தனுஷ்கோடி சாலைகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ராமநாதபுரம் மாவட்டம் ராமேஸ்வரத்திலிருந்து பாம்பன் செல்வார் சாலை மோசமான நிலையில் இருப்பது தமிழக அரசுக்குத் தெரியுமா?

(இ) இதுபோன்று தனுஷ்கோடி சாலையும் மோசமான நிலையில் இருப்பதை அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) & (இ) ஆம். அந்தச் சாலைகளின் நிலைமையை அரசாங்கம் அறியும். தற்போது ராமேஸ்வரத்திற்கும் ராமேஸ்வரம் சாலை ரயில் நிலையத்திற்கும் இடையிலுள்ள சாலையை மேம்பாடு செய்தல், ராமேஸ்வரம் சாலை ரயில் நிலையத்திலிருந்து தனுஷ்கோடிக்குச் சாலை அமைத்தல் உட்பட, ராமேஸ்வரம் ரயில் நிலையம் வரியாக, ராமேஸ்வரம் நகரத்திலிருந்து தனுஷ்கோடி வரையில் ஒரு சாலை அமைத்து அதற்குச் சல்லி போடும் வேலைக்காக, 10 லட்சம் ரூபாய்க்குத் தயாரிக்கப்பட்ட மதிப்பீடு ஒன்றிற்கு இந்திய அரசின் ஒப்பளிப்பு கேட்கப்பட்டுள்ளது. அவர்களுடைய ஒப்புதல் இன்னும் கிடைக்கவில்லை. இந்திய அரசின் ஒப்புதல் கிடைக்க பின்னர் இவ்வேலையை எடுத்துக்கொள்ளும் வரையில், இருக்கிற நிலை வசதியைக் கொண்டு அந்தச் சாலைகளைப் போக்குவரத்திற்காக எந்த அளவுக்குச் சீரான நிலையில் பேணி வரமுடியுமோ அந்த அளவுக்குப் பேணி வருமாறு சம்பந்தப்பட்ட துறை அதிகாரிகளுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது.

[16th February 1968]

திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் : தலைவரவர்களே, "East Coast Road" -க்கு பல கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ராமேஸ்வரம் செல்லும் சாலை எந்த நிலையில் இருக்கிறது? அது எப்போது முடியும்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இந்த கேள்வி மூலக் கேள்வியில் இடம் பெறவில்லை.

Kallagam-Andi Canal Scheme

* 51 Q.—THIRU T. K. SUBBIAH: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) when the Kallagam-Andi Canal Scheme in Tiruchirappalli District will be started;

(b) the estimated expenditure for it; and

(c) how many acres and villages can benefit?

கல்லகம்-ஆண்டி ஓடைத் திட்டம்

திரு. டி. கே. சுப்பையா : மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருச்சி ஜில்லாவில் கல்லகம்-ஆண்டி ஓடைத் திட்டம் எப்போது துவக்கப்படும்?

(இ) அதற்கு எவ்வளவு செலவு ஆகும் என மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது?

(உ) இதனால் எவ்வளவு ஏக்கர் எந்தெந்த கிராமங்கள் பாசனம் பெறும்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) இச் செயற்குறிப்பு அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையில் உள்ளது.

(இ) ரூ. 10.48 லட்சம்.

(உ) இச் செயற்குறிப்பைச் செயல்படுத்துவதன் மூலம், தற்போதுள்ள ஆயக்கட்டுப் பகுதியில் 200 ஏக்கராவிற்குப் பாசன வசதியை உறுதிப்படுத்துவதோடு, பகுதிக் 624 ஏக்கரா பாப்பளவுக்கும் பாசன வசதியளிக்கப்படும். மேலும் ஆயக்கட்டின் கீழ் சேர்க்கப்பட்டு இதுவரை பாசன வசதியளிக்கப்படாத திருக்கும் 76 ஏக்கராவிற்குப் பாசன வசதி கிட்டும். இத் திட்டத்தினால் பயன்பெறக்கூடிய நிலங்கள், கல்லகம், கோக்குடி, பூண்டி-கிராமங்களில் இருக்கின்றன.

Thanjavur "Broken Rice"

* 52 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) whether the Thanjavur "broken rice" was allotted to Gudalur in Madurai district;

[16th February 1968]

(b) the persons to whom permission was granted to take such broken rice from Thaujavur;

(c) how they sold it; and

(d) whether any representation has been received from the public in this regard?

தஞ்சை அரிசிக் குருணை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரை ஜில்லா கூடலூருக்கு தஞ்சை "அரிசிக் குருணை" வழங்கப்பட்டதா?

(இ) யார் யாருக்கு இவ்வரிசிக் குருணையை தஞ்சை யிலிருந்து கொண்டு போக அனுமதி அளிக்கப்பட்டது?

(உ) அவர்கள் அதை எப்படி விற்கிறார்கள்?

(எ) இதை குறித்துப் பொது மக்களிடமிருந்து முறையிட ஏதேனும் வந்ததா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) திருமதி செல்லத்தா, திரு. செல்லதுரை இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் 10 டன் அரிசிக் குருணை அனுப்ப அவர்களுக்கு அரசாங்கம் அனுமதி வழங்கியது.

(உ) அவர்கள் அதைக் கூடலூரில் மக்களுக்கு வழங்கினார்கள்.

(எ) இல்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இந்த குருணை அரசிடமிருந்து வாங்கிக்கொண்டு வந்து பொதுமக்களுக்கு பேருக்கு 5, 6 மூட்டையை அளித்து அனுகூலமாக ஒரு படி போட்டு விட்டு பாக்கியை கள்ளமார்க்கெட்டில் விற்பனை செய்ததாக ஒரு துண்டு பிரசாரம் போட்டு, அதன் பின்னால் ஒரு கடிதம் எழுதி அமைச்சருக்கு அனுப்பி அதனுடைய நகல் எனக்கு அனுப்பப்பட்டது. அதன்மீது அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, அப்படி எந்தவிதமான துண்டு பிரசாரமும் வரவில்லை. எந்த :காரணம் இங்கு செய்யப்படவில்லை. கூடலூர் பகுதியில் வேர்க்கடலை கொண்டு வதற்காக அறுவடை காலங்களில் ஆயிரக்கணக்கான விவசாய தொழிலாளர்கள் அங்கு தங்குகிறார்கள். அவர்களுக்காக அந்த உள்ளூரில் அரிசி கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக அரசாங்கத்திற்கு கொடுக்கப்பட்ட விண்ணப்பத்தின் பேரில் தஞ்சாவூர் கலெக்டர் அவர்கள் 20 டன் குருணையை மதுரை கலெக்டருக்கு அனுப்பியுள்ளார். அது மதுரை கலெக்டரின் நேரடி பார்வையின் கீழ் Retailer- களுக்கு வழங்கப்பட்டது. அது எப்படி

[16th February 1968]

சேரக விநியோகிக்கப்பட்டது என்பதை மதுரை கலெக்டர் கண்காணித்து வந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட புகார்கள் சொல்வதை கனம் உறுப்பினர் ஒரு கலையாகவே வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட எந்த புகாரும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு வரவில்லை. கனம் உறுப்பினரும் இது பற்றி எதுவும் அனுப்பவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இந்த குருணையை ஏற்கனவே கள்ளமார்க்கெட்டில் விற்பனை செய்து சம்பாதித்தவர்கள் மீண்டும் குருணை வாங்குவதற்கு இங்கே வந்து சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை கவனிக்க வேண்டும் என்று ஒரு கடிதம் சமீபத்தில் எனக்கு வந்தது. அவர்கள் இந்த வரண்டாவில் மீண்டும் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது கூட சர்க்கார் அவர்களுக்கு மீண்டும் கொடுக்கப் போகிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, இந்தக் குருணை என்பது அரிசியில் ஒரு மாதிரியான நிலைமை. சர்க்காரிடத்தில் விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கப்படுகிறது. வேறு உணவு நெருக்கடி இருக்கும் இடங்களுக்கு இது கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அது தவறாக கொடுக்கப்பட்டது என்பதற்கு ஆதாரத்தோடு குற்றம் சாட்டினால் நலமாக இருக்கும். கனம் உறுப்பினர் இதை ஒரு பாணியாக வைத்து புகார் வந்தது என்றால் அதை ஆதாரத்தோடு சொன்னால் பொது மக்களுக்கும் உதவியாக இருக்கும். அது அரசாங்கத்தின் வேலைக்கும் உதவியாக இருக்கும். ஆகவே ஆதாரம் அற்ற குற்றச்சாட்டுகளை சூட்டுவது சரியானதல்ல என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Rice Procurement

* 53 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) the rice procurement target suggested by the Central Government to the State Government after 1st March 1967; and

(b) the reply sent by the Government of Madras.

அரிசி கொள்முதல்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மத்திய சர்க்கார் எத்தனை லட்சம் டன் அரிசி கொள்முதல் செய்யும்படி 1-3-1967-க்குப் பிறகு அரசுக்கு எழுதியது?

(இ) தமிழக சர்க்கார் எழுதிய பதிலென்ன?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) தமிழ் நாட்டில் 1-11-1967 முதல் 31-10-1968 வரையிலாக 1967-68 காரிப் ஆண்டிற்கு, 10 லட்சம் டன் அரிசி கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்ற குறிக்கோள் அளவை வேளாண்மைப் பொருள் விலைவாசி ஆணைக்குழு குறிப்பிட்டுள்ளது. குறிக்கோள் அளவுகளை நிச்சயித்து இந்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து கடிதம் எதுவும் கிடைக்கவில்லை.

[16th February 1968]

(இ) 1967-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களில் புதுடெல்லியில் மாநில முதல் அமைச்சர்கள், உணவு அமைச்சர்கள் மாநாடு நடைபெற்றது. அப்போது, மாநில உணவு அமைச்சர் புதுடெல்லி உணவு அமைச்சரிடம், 1-11-1967 முதல் 31-10-1968 வரையிலான 1967-68 கார்ப் ஆண்டில் தமிழ் நாட்டிற்காக நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ள 10 லட்சம் டன் குறுகுகொள் அளவை 9 லட்சம் டன் அரிசியைக் கொள்முதல் செய்யத் தாமதமாக அரசாங்கம் முயற்சி செய்யும் என்று தெரிவித்தார். இந்த அரங்கத்திற்குப் பதில் எதுவும் எழுத வேண்டியதாயில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, சமீபத்தில் புத்தாக்கையில் வந்த செய்தியை 5 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்யப்படும் என்று வந்திருக்கிறது. அது சரியா அல்லது இப்போது அமைச்சர் சொல்வது சரியா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, 5 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று வந்தது இந்த சம்பா பயிருக்கு, அதாவது ஜனவரி மாதம் முதல் செய்ய வேண்டியது. வடக்கே கூறுகுறப்பாது நாமம் 1-ம் தேதி முதல் அடுத்த வருடம் அக்டோபர் மாதம் 31-ம் தேதி வரை "கார்ப்" வருடம் என்று பருவம் கற்பபடுகிறது. அப்படி சொல்வதில் வருடத்திற்கு 10 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் 9 லட்சம் டன்தான் செய்ய முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். குறுவை பருவத்தில்கூட கடந்த மூன்று மாதத்தில் 25 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்தோம். 1966-ல் இந்த மாதம் அது ஒரு லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்ய முடிந்தது. டிசம்பர் மாதம் 31-ம் தேதி வரை தஞ்சாவூரில் நம்முடைய புதிய திட்டங்கள், விவசாயப் புரட்சிகளின் மூலமாக ஏற்படுத்திக்கொண்ட ஏற்பாடுகளாலும், மற்ற இடங்களில் நன்கு செய்யப்பட்டதாலும் இரண்டே முக்கால் லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது. இப்போது 5 லட்சம் டன் என்பது இந்த நடைமுறை சம்பாவிற்ரு ஜனவரி யிலிருந்து 5 லட்சம் டன் என்று கலெக்டர்கள் மகாநாட்டில்கூட நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இது மே மாதம் 31-ம் தேதி என்று குறிக்கோள வைத்திருக்கிறோம். கனம் தியாகராஜன் அவர்களுக்குப் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ளேன். இந்த 10, 20 நாட்களில் 5 லட்சம் டன்னில் நாம் 1,55,317 டன்கள் நேற்று வரையில் வேகமாக கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் மகிழ்ச்சியோடு இந்த மன்றத்திற்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Non-supply of rice.

* 54 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) the reasons for not supplying rice to family card-holders for about 15 days in several towns from 1st July 1967 to 20th September 1967 in Tamil Nad; and

[16th February 1968]

(b) whether the Government are aware of the fact that the people of Periakulam, Theni, Kodaikanal, and Cumbum were affected thereby?

அரிசி விநியோகம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழகத்தில் 1967 ஜூலை 1-ம் தேதி முதல் செப்டம்பர் 20-ம் தேதி முடிய பல நகரங்களில் 15 நாள் வரை குடும்பக்கார்டுகளுக்கு அரிசி போடாத காரணம் என்ன?

(இ) பெரியகுளம், தேனீ, கொடைக்கானல், கம்பம் மக்கள் இதனால் பாதிக்கப்பட்டது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : (a) It is not correct to say that rice was not distributed on family cards in many places in the State for 15 days between 1st July 1967 and 20th September 1967. The supply was regular in all the places covered by the Family Card System. Only in Dharmapuri district, supply was suspended in 20 out of 27 places covered by the Family Card System, during July 67 since the price of rice in the open market in those places was reasonably low. The suspension of supply in Dharmapuri district was due to absence of necessity for such supplies and not due to lack of stocks.

(b) As Theni, Bodi, Periyakulam and Kodaikanal are covered by family card system and as rice was distributed to the people of those areas through Family Cards the people residing on those areas were not affected.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, தேனியில் நான் குடியிருக்கிறேன். அங்கே உள்ள நிலைமைகளைத் தெரிந்து நான் இதை எழுதினேன். ஆகவே இனி மேலாவது இப்படி தொடர்ந்தாற்போல் 15 தினங்களுக்கு அரிசி கொடுக்காத நிலைமையை அரசாங்கம் கொண்டுவராதபடி கவனிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, இது முறையானதல்ல. தர்மமும் அல்ல. எந்த நாளிலும் அரிசி போடாத நிலைமை ஏற்படவில்லை. நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல், எங்காவது போடாமல் இருந்திருக்குமானால், தர்மபுரி மாவட்டத்தில் 27 இடங்களில் 20 இடங்களுக்கு அங்கே குடும்ப கார்டு முறை தேவையில்லை, விலை வாசி குறைந்து விட்டது. மலிவாக கிடைப்பதாலும், மற்ற இடங்களில் தேவையான அளவு கிடைப்பதாலும், அங்கே கொடுக்கப்படாமல் இருந்தது. கனம் உறுப்பினர் இப்படி இனி பேசுவது என்றால் ஆதாரத்தோடு பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தேனியில் எந்த கட்டையில் எவர்களுக்கு எந்த கார்டிற்கு எந்த நாளில் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் சரியாக இருக்கும். அப்படிச் செய்யா

[16th February 1968]

விட்டால் கனம் உறுப்பினர் ஒரே பாணியாகச் சொல்வதும் நான் ஏதோ பதில் சொல்வதுமாக அமையும் என்பதை மீண்டும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தலைவரவர்களே, மிகப் பின்தங்கிய தென்னாற்காடு, வட ஆற்காடு மாவட்டங்களில் ஏன் இந்த குடும்ப காட்டு முறை விஸ்தரிக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைப் பற்றி நான் மிகவும் பெருமைப்படுகிறேன். கனம் உறுப்பினர் அவர்களும் அந்தப் பெருமையில் பங்கு கொள்ளலாம். பொதுவாகவே குடும்பக் காட்டு முறை, பற்றுக் குறையினால் தான் ஏற்படுகிறது. நமக்கெல்லாம் ஆசை, கண்ட்ரோல் இருக்கக் கூடாது என்பதுதான். அரசாங்கம் கொடுக்கக் கூடிய ஒரு அவகேடான நிலை இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் விருப்பம். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் எந்த ஊரிலும் பெரிய நகரங்களிலும், சாதாரண இடங்களிலும் ரேஷன் கிடையாது. மற்றைய பற்றுக்குறை மாவட்டங்களுக்கு உணவு விநியோகம் செய்யும் காரியத்தில் தென்னாற்காடு மாவட்டம் இரண்டாவது, மூன்றாவது வரிசையில் இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கத்தோடு சேர்ந்து உறுப்பினர் அவர்களும் பெருமைப்பட்டு கொள்ளலாம்.

Warehousing Corporation

* 55 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state the places where godowns are constructed by the Warehousing Corporation in Tamil Nad ?

வேர்ஹவுஸிங் கார்ப்பரேஷன்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்க ளீழ்க்கண்ட வினாவுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டு கிறேன்—

தமிழகத்தில் வேர்ஹவுஸிங் கார்ப்பரேஷனால் எங்கெங்கு கிடங்குகள் கட்டப்பட்டுள்ளன ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தமிழ்நாடு கிடங்குகள் கார்ப்பரேஷன் பின்வரும் 11 இடங்களில் கிடங்குகளைக் கட்டி யுள்ளது—

1. நாகப்பட்டினம்.
2. திருச்சிராப்பள்ளி.
3. திண்டுக்கல்.
4. பொள்ளாச்சி.
5. சேலம்.

[16th February 1968]

6. ராஜபாளையம்.
7. திருநெல்வேலி.
8. காஞ்சிபுரம்.
9. விருத்தாசலம்.
10. தூத்துக்குடி.
11. வேலூர்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, தேனியில் ஒரு 'வேர்ஹவுஸிங்' கோடவுன் கட்டுவதற்கு திட்டமிடப்பட்டது. அதற்காக பணம் ஒதுக்கப்பட்டு இருந்தது. சென்ற ஆண்டிற்கு முந்தியே வேலை நடந்திருக்கவேண்டும். அதற்காகவும் உத்தரவு போடப்பட்டிருந்தது. இதை எப்போது ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள் ? அத்தகைய திட்டம் இருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, தேனியில் ஒரு தற்காலிகமானக் கிடங்கு சம்பந்தமாக விவரம்தான் இருக்கிறது. அது பற்றிய திட்டம் இருக்கிறதா என்பதை பற்றி விவரம் சேகரித்துக் கொடுக்கப்படும்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தலைவரவர்களே, மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து இப்படிக் கிடங்குகள் கட்டுவதற்கு சலுகைகள் கிடைக்கிறதா ?

Assignment of lands to Harijans

* 56 Q.—THIRU M. ETHIRAJULU: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to assign lands to Harijans and the landless poor under the Grow More Food Scheme; and

(b) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) அத்தகைய செயற் குறிப்பு எதுவும் இல்லை.

(இ) இக்கேள்வி எழவில்லை.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தலைவரவர்களே, நிலங்களை உடமை யாக்காவிட்டாலும் நீண்ட கால குத்தகைக்காவது கொடுக்க முடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, ஏழை களுக்கு நிலங்களை உடமையாக்கவேண்டுமென்ற திட்டம் இல்லா விட்டாலும் கூட, அதிக உணவு உற்பத்தி திட்டம் என்ற அடிப் படையில் ஹரிஜனங்களுக்கு இல்லையென்று சொன்னாலும், வேறு பல் புதிய திட்டங்கள் இந்த அரசின் கீழ் ஹரிஜன மக்களுக்கும் நிலமற்ற ஏழைகளுக்கும், நிலம் கொடுக்கும் திட்டங்கள் இருக் கின்றன. சாதாரணமாக புறம்போக்கு தர்க்காஸ்து என்ற முறையில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள், தூங்கிக் கிடந்த நிலங்கள், எல்லாம் நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு வாராவாரப் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதனால் பல ஆயிரக்கணக்கான

[16th February 1968]

தரிக நிலங்கள், நிலமற்ற விவசாயிகள், குறிப்பாக ஹரிஜனங்கள் பெற முடியும் என்ற நம்பிக்கை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அதோடு மத்திய சர்க்காரின் ஒரு திட்டத்தின் கீழ் 50,000 ஏக்கர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்காக 10,000 குடும்பங்களை அமர்த்துவதற்கான திட்டத்தை, இந்த அரசாங்கம் செயல்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு இருக்கிறது. ஆங்காங்கு இருக்கும் புறம்போக்கு நிலங்கள், மற்ற தரிக நிலங்கள், நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு குறிப்பாக ஹரிஜன பக்கங்களுக்கும் பல்வேறு கட்டங்களில் கொடுக்க முயற்சி நடைபெற்று வருகிறது.

திரு. பெ. எதிராஜ் : தஞ்சை ஜில்லாவில் இது போன்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தஞ்சையில் ஓரத்தாடு பகுதியில் முன்பே இது போன்ற பல செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மீண்டும் புறம்போக்கு இருக்கும் நிலங்களைக் கண்டு பிடிக்கும் வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

Lands assigned to Political Sufferers

* 57 Q.—THIRU T. K. SUBBIAH : Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) whether the political sufferers have the right to sell to others the lands assigned to them by the Government; and

(b) if not, when this rule was changed?

அரசியல் தியாகிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட நிலங்கள்

திரு. டி. கே. சுப்பையா : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமிறேன்—

(அ) அரசியல் தியாகிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட நிலங்களை அரசியல் தியாகிகள் மற்றவர்களுக்கு விற்க உரிமை உண்டா ?

(இ) இல்லை என்றால், எப்போது இந்த விதி கிருத்தப் பட்டது ?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : (a) Yes, Sir.

In 1957, it was ordered that the condition that lands assigned should not be sold or otherwise alienated for a period of ten years be cancelled in the case of political sufferers.

(b) Does not arise.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, அண்மையில் நடந்த சட்டப்பேரவையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் 'விற்க உரிமையில்லை' என்றும், 'விற்கு, தகவல் தெரிந்தால் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்' என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையின் குறிக்கோள் என்ன ? இப்போது தெரிவிக்கப்பட்ட முடிவின் கருத்து என்ன ?

[16th February 1968]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, எனக்கு அது பற்றிய விவரமில்லை. ஆனால் விற்காமல் இருக்க வேண்டும்; அரசியல் தியாகிகள் வைத்திருக்கவேண்டும் என்ற நல்ல கருத்தில் தான் கொடுத்திருப்பார்கள். ஆனால் தியாகிகளுக்கு முன்னாலே இருந்த அரசாங்கத்தில் செல்வாக்கு இருந்ததால், 1957 முதல் விற்றுக்கொள்ளட்டும் என்று சட்டம் போட்டிருக்கிறதாகத் தோன்றுகிறது. முதலமைச்சர் குறிப்பைப் பற்றி விவரம் என்னிடம் இல்லை. இருந்தாலும் இதுதான் முடிவானது. விற்க உரிமை இருக்கிறது என்று தான் கூறினார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இதுதான் இருக்கிற நிலைமை.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, குறிப்பாக தியாகிகள் நிலத்தை விற்கவேண்டும் என்பதற்காக இந்தக் கேள்வியை கேட்கவில்லை. நிலத்திற்கு உரிமையில்லை என்ற நிலைமை இருப்பதால் நிலத்தை சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு, கடன் வாங்குவதற்குக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. முதலமைச்சர் அவர்களின் அறிக்கையின்படி இந்தக் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. அதைத் தெரிவிப்பதிக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தக் கேள்வியை கேட்டேன். அதை விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, இப்போது இருக்கும் நிலைமை விற்கலாம் என்பதுதான். பல பேர் இதற்குள் விற்ப்பிருக்கலாம். 1957-லிருந்து இதுவரை பொறுத்துக்கொண்டு இருந்திருக்கமாட்டார்கள். கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிற எந்தவிதமான இடைஞ்சலும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

திரு. சி. வி. ராசகோபால் : தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டம் இனி விற்கவேண்டும் என்று நினைப்பவர்களுக்கா ? அல்லது இதற்குள் விற்ப்பு விட்டவர்களுக்கா ?

மிஸ்டர் சேர்மேன் : 10 வருடத்திற்கு விற்கக் கூடாது என்று விதி உண்டு.

திரு. சி. வி. ராசகோபால் : தலைவரவர்களே, இது பற்றி முதலமைச்சர் என்ன சொல்கிறார் என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : விற்க உரிமையிருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

Loans to cultivating tenants.

* 58 Q.—THIRU P. P. THIRAJ : Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state :

(a) whether the Government are aware that the cultivating tenants are unable to get loans on account of the condition that they must obtain the consent of the Mirasdars for agricultural loans; and

(b) if so, whether the Government will take steps to abolish that system so as to enable them to get loans easily ?

[16th February 1968]

குத்தகை சாகுபடிதாரர்களுக்கு விவசாயக் கடன்

திரு. பெ. எதிராஜ் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் —

(அ) குத்தகை சாகுபடிதாரர்களுக்கு விவசாய கடன் கொடுக்க மிராசுதாரர்களின் சம்மதம் பெற வேண்டும் என்ற நடைமுறையால் குத்தகைச் சாகுபடிதாரர்கள் கடன் பெற முடியவில்லை என்பது அரசினருக்கு தெரியுமா?

(இ) ஆமெனில், அந்த நடைமுறையை ரத்து செய்து குத்தகை சாகுபடிதாரர்களுக்குச் சுலபமாக விவசாயக் கடன் கிடைக்க அரசினர் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : (a) Yes.

(b) So far as the loans under the Agriculturists' Loans Act, 1884, are concerned, the Government have already ordered that the loans be granted to the cultivating tenants in ryotwari areas, estates whether taken over or not, and unsurveyed areas, provided they furnish independent collateral security to cover the loans applied for. This concession is still in force.

So far as the loans under the Land Improvement Loans Act, 1883, are concerned, it has been considered by the Government that the rights conferred on tenants by the cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Act XXV of 1955) were not rights of ownership, that the case of loans under the Land Improvement Loans Act was different from that under the Agriculturists' Loans Act and that it is not therefore desirable to relax any further the conditions for the grant of loans to the cultivating tenants.

திரு. பெ. எதிராஜ் : தலைவரவர்களே, சர்க்காருடைய சட்டப் படி நிலை சாகுபடி உரிமை பெற்றிருக்கிற குத்தகை சாகுபடிதாரர்களுக்கு மிராசுதாரிடம் கையெழுத்து வாங்கியபின் சாகுபடி செய்வதற்கு கடன் கொடுக்க முடியும் என்று தஞ்சை மாவட்ட திலும், மற்ற பல இடங்களிலும் சொல்லப்படுகிறது. அதன் காரணமாக சாதாரண குத்தகை விவசாயிகள் அரசாங்கத்திடமிருந்து கொடுக்கின்ற கடனை வாங்க முடியவில்லை. குறிப்பாக மடாதிபதிகள், சங்கராச்சாரியார், போன்றவர்களிடம் கையெழுத்து வாங்கினால்தான் கடன் கொடுக்க முடியும் என்று சொன்னால், குத்தகை சாகுபடிதாரர்கள் விவசாயம் செய்ய முடியாது. நான் ஒரு மடாதிபதியின் குத்தகை சாகுபடிதாரர் என்ற அனுபவத்தின் பேரில் சொல்கிறேன். கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க சாகுபடிக்காரன் என்ற முறையில் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டால்தான் விவசாயம் நடைபெறும். அப்படி உத்தரவு போட அரசாங்கம் முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, மடாதிபதிகள் கோவில் நிலங்கள் சம்பந்தமாக, அறநிலைய தர்மகர்த்தாக்களைப் போய்ப்பார்க்கும் சங்கடங்களை எல்லாம் அரசாங்கம்

[16th February 1968]

ஏற்கனவே உன்னிப் பார்த்து, அதில் புதிய மாறுதல்களைக் கொண்டு வருவதற்கு ஆலோசித்துக் கொண்டு இருக்கிறது. ஆனால் இவைகள் எல்லாம் புதிய நில சீர்திருத்தத்தின் மூலமாகத்தான் "Tenant's rights" ஏற்படுகிற நேரத்தில் அமைய முடியும். அப்போது தான் சரியாக இருக்குமே தவிர மற்றபடி இன்றைக்கு இருக்கிற முறையில் நான் குறிப்பிட்ட விவரங்கள் படித்தான் இந்த விதி முறைகள் அமைந்திருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Pesticides.

* 59 Q.—THIRU G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state :

(a) the number of cases of deaths in the State in 1966 and 1967 in the case of agricultural labour while spraying pesticides;

(b) the name or names of the pesticides that caused such deaths;

(c) the crop or crops on which such pesticides were sprayed; and

(d) the steps taken or proposed to be taken by the Government to prevent a recurrence of such incidents?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) 1966-ல் 15 பேரும் 1967-ல் 4 பேரும் இறந்தனர்.

(இ) பாவிடால்; பராதிபான்.

(உ) நெல், பருத்தி, வேர்க்கடலை.

(எ) நஞ்சுடைய பூச்சிகொல்லி மருந்துகளைப் பயன்படுத்தும் போது பின்பற்றப்படவேண்டிய எச்சரிக்கைகள் பற்றி உழவர்களுக்கு அறிவுறுத்துவதற்கான எல்லா முயற்சிகளும் எடுக்கப்படுகின்றன. அத்தகைய பூச்சிகொல்லி மருந்துகளை எங்கும் உழவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும், அவற்றை விற்பனை செய்யும் போது, எச்சரிக்கை அறிக்கைகள் நேரில் படித்து விளக்கப்படுகின்றன. இந்த எச்சரிக்கைகள் அவருக்குப் படித்துக் காட்டப்பட்டன என்பதற்கு அறிகுறியாக ஒரு பதிவேட்டில் அவருடைய கையெழுத்து அல்லது கைநாட்டு பெறப்படுகின்றது.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, பூச்சி மருந்து வங்குபவர்களுக்கு மட்டும் இது விளக்கப்படுகிறதா? அல்லது அதைத் தெளிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு எப்படி வேலை செய்வது என்ற முறையை அதாவது தெளிக்கும் முறை விளக்கப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவரவர்களே, இது அவர்களுக்கும் விளக்கப்படுகிறது.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : இப்படிப்பட்ட பூச்சி மருந்துகளை எல்லாம் ஏன் ஒழிக்கக் கூடாது? பழைய காலத்தில் இது எல்லாம் இருந்ததா? கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இது தானியம்

[16th February 1968]

களில் புகுந்து இதைச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கும் தன்மையிலும் புதுப்புது வியாதிகள் வாக்கூடிய நிலைமையிலும் இருக்கிறது. இதை ஏன் அறவே ஒழிக்கக் கூடாது? இந்தப் புதிய சர்க்காராவது இந்த ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவரவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்ட மாதிரி புதுப்புது வியாதிகள் வருவதால் தானியங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட பூச்சி மருந்துகளை எல்லாம் ஆராய்ச்சியாளர்கள் கண்டு அவைகளை அழித்து வருகிறார்கள். இந்த மருந்துகள் தெளித்தும், சாகாத பூச்சிகளும் இருக்கின்றன.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மனிதர்கள் ராசிகளே ஒழிய பூச்சிகள் சாவதில்லை. மனிதர்களுக்கு பாதகம் இல்லாமல் பூச்சியை மட்டும் கொல்லும் மருந்தாக இப்போது மத்திய சர்க்கார் மூட்டைப் பூச்சியை மட்டும் கொல்லக் கூடிய விஷம் இருக்கும்படியும் மனிதர்களுக்குக் கெடுதல் செய்யாதபடியும் வாய்ப்பு செய்யப்படவேண்டும் என்று எண்ணுகிறார்கள். (அதுவும் அலரிம்சா முயற்சிக்கு விரோதம் தான்). அப்போல் நாமும் மனிதர்களைக் கொல்லாமல் பூச்சிகளை மட்டும் கொல்லக்கூடிய மருந்தை ஏன் கண்டு பிடிக்கக் கூடாது?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவரவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இது பற்றி 1961-ல் ஒரு கேள்வி கேட்டிருக்கிறார்கள். அப்போதிருந்த அமைச்சர் அவர்களும் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1966-ல் 15 பேர்கள் துரிதத்தில் 9 மாவட்டங்களில் இறந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக கொல்லவேண்டுமென்றால் தஞ்சையில் 7 பேர்களும், கோயம்புத்தூரில் இரண்டு பேர்களும், திருச்சியில் இரண்டு பேர்களும், திருநெல்வேலியில் ஒருவரும், செங்கற்பட்டில் ஒன்றும், தர்மபுரியில் ஒன்றும் ஆக 15 பேர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள். அப்புறம் 1967-ல் சேலத்தில் ஒன்று, கன்னியாகுமரியில் ஒன்று, கோயம்புத்தூரில் ஒன்று, தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் ஒன்று ஆக நான்கு பேர்களும் இறந்தனர். கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டதுபோல் அதிக எண்ணிக்கை என்று சொல்ல முடியாது. இந்த 19 இறந்தது கூட தற்கொலை செய்து கொள்ள இதைப் பயன்படுத்தி கொள்கிறார்கள். நன்கு கவனிக்கிற விவரம் தெரிந்தவர்கள் எத்தனையோ முறையில் தற்கொலை செய்துகொள்வதில் இதைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். அதை யெல்லாம் தவிர்க்கவேண்டுமென்றால் ஏற்படக்கூடிய விளைவு நன்மைகளைத்தான் பார்க்க வேண்டும். இன்றையதினம் தீங்கு எப்படி ஏற்படுகிறது என்றால் சில பேர் கையை சரியாகக் கழுவுவது இல்லை, பூச்சி மருந்து கரைக்கிற பாத்திரத்தை, ஏழை யாக இருக்கிற காரணத்தால் சரியாக கழுவாமலும், வேறு பாத்திரம் இல்லாததாலும், அந்த பாத்திரத்தில் உணவருந்தக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. பூச்சி மருந்தைத் தெளிக்கும்போது, உடுத்தியிருக்கும் ஆடையையே தலைமாட்டில் வைத்துக் கொள்வதால் அவர்கள் மூச்சை சுவாசிக்கும்போது அந்த மருந்தின்

[16th February 1968]

வேகம் மூக்கு வழியாக செல்கிறது. அந்த முறைகளை எல்லாம் தவிர்க்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இப்போது ரோப்பேன் மூலம் மருந்து தெளிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடுகிறார்கள்.

THIRUMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHY : Are Laboratory tests carried out on foodstuffs on which pesticides are sprayed to find out the residua toivity?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவரவர்களே, இந்தப் பூச்சி மருந்து தெளித்ததால், அந்த பயிர்களுக்குள் இந்த மருந்து போவதாக, அதாவது தீங்கு ஏற்படுவதாக, இதுவரை எந்த விதமான தகவலும் வரவில்லை.

THIRU G. KRISHNAMURTHY : Are the Government aware of the report published by the Government themselves that if some pesticides are sprayed on cabbage, and if that cabbage is taken within fifteen days of spraying, it would kill the man immediately?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவரவர்களே, அது மாதிரி தகவல் எவளுக்கு ஒன்றுமில்லை.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, இந்த மாதிரி விபத்துக்களை தடுக்க அரசாங்கமே பயிற்சியாளர்களைக் கொண்டு கூட்டுப் பொறுப்பில் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்து இந்த மாதிரி விபத்துக்களை தடுக்க அரசாங்கமே பூச்சி மருந்துகளைத் தெளிக்க முயற்சிப்பார்களா? அது மாதிரி செய்தால் பலவிதமான இன்னல்களைப் போக்க முடியும். வசதி உள்ளவர்கள் பூச்சி மருந்துகளைத் தெளித்துவிட்டு, வசதியில்லாதவர்கள் தெளிக்காமல் இருந்தால், அவர்களுடைய நிலத்திற்கு எல்லாப் பூச்சிகளும் வந்து பயிர்களைப் பாதிக்கின்றன. இதை முன்னிட்டுத் தான் அரசாங்கமே முயற்சி எடுத்து பணியாளர்களுக்கு உத்தரவு கொடுத்து இதை செய்ய முற்படுமா என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவரவர்களே, இப்போது பல இடங்களில் கூட்டு முயற்சியில் இந்தப் பூச்சி மருந்து தெளிக்கும் காரியம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனும், நான்கு ஸ்பிரேயர் வாங்க வேண்டும், தனிப்பட்டவர்களும், வசதி உள்ளவர்களும் ரொந்தத்தில் வாங்கி அனுபவம் உள்ளவர்களைக் கொண்டு தெளிக்கிறார்கள். அதற்கு மேல் ஏரோப்ளேன் மூலமாக தெளிக்கிற நேரத்தில், இந்த விபத்துக்களைத் தடுக்கிற முறையில் மூன்று கொடிகளை காட்டுகிறார்கள். நீலக்கொடி காட்டும் இடத்தில் ஆரம்பித்தும், வெள்ளைக் கொடி காட்டும் இடத்தில் மருந்து தெளித்துக் கொண்டும் வருகிறார்கள். சிகப்பு கொடி இருக்குமானால் அது குளம். அம்மாதிரியான பூச்சி மருந்தால் விபத்து ஏற்படக்கூடிய பகுதியில் அதெல்லாம் தவிர்க்கிற முறையில் சிகப்பு கொடி காட்டப்படுகிறது. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பி

[18th February 1968]

பிட்டதுபோல் கூட்டுப் பொறுப்பில் பூச்சி மருந்து தெளிக்கப் பட்டு, பரவலாக வெற்றிகரமாக நடந்து வருவது. இதை விவசாயிகள் பெரிதும் விரும்புகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நோத்தில் கூட ஏரோப்ளேன் மூலம் பூச்சி மருந்து தெளித்தால் ஆபத்து ஏற்படும் என்று ஒரு பெரிய கையெழுத்து வாங்கிய மகஜர் வந்தது. அதில் 400, 500 கையெழுத்து வாங்கப்பட்டிருந்தது. இது வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு பகுதியில் நடந்தது. நானே அவர்களை சந்தித்துக் கேட்டபோது 'எங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது, கையெழுத்து போடுங்கள் என்றார்கள் போட்டோம்' என்றார்கள். ஏரோப்ளேன் மூலமாக மருந்து தெளித்தால் ஆபத்தில்லை என்று நான் கூட்டத்தில் விளக்கம் சொன்னபிறகு அதே விவசாயிகள் அதை கேட்டுக் கொண்டார்கள். இந்த நிலைமை இருக்கிறது. கூட்டுப் பொறுப்பில் தெளிக்க வேண்டுமென்பதை அரசாங்கம் வலியுறுத்திக் கூறிவருகிறது.

Newspapers brought by the Panchayat Unions.

* 60 Q.—THIRU T. K. SUBBIAH: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the newspapers which are allowed to be bought by the Community Education Centres of the Panchayat Unions?

செய்தித்தாள்கள்

திரு. டி. கே. சுப்பையா : மாண்புமிகு நகராட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் —

பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் சமூக கல்வி செண்டர்களில் ஏந்தெந்த செய்தித்தாள்கள் வாங்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி :

1. தினமணி.
2. சுதேசமித்திரன்.
3. தினமலர்.
4. நவ இந்தியா.
5. நவ மணி.
6. தமிழ் நாடு.
7. நம் நாடு.
8. முரசொலி.
9. தினத்தந்தி.
10. மாலை முரசு.
11. விடுதலை.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, நவசக்திக்கு ஏற்கனவே அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருந்ததா? இப்போது அனுமதி இல்லாதிருந்தால் அதற்குக் காரணம் என்ன?

[16th February 1968]

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, இது போன்ற பத்திரிகைகளை வாங்குவதற்கான விதிமுறைகள் அவ்வப்போது அரசாங்கம் அராய்ந்து அவசியமானவற்றிற்கு 'வாங்கலாம்' என்று அனுமதி கொடுக்கிறது. இது அண்டு அண்டுக்கு அரசாங்கம் மாற்றிக் கொண்டுவரும் நிலைமை பெற்றது. இப்போது அவசியம் என்று கருதப்பட்டதற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நவசக்திக்கு இருந்து வந்ததா என்பதற்கு தகவல் இல்லை.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, கடந்த அரசாங்க அமைச்சரவையானது எந்தெந்த செய்தித்தாள்களை தருவிப்பது என்று ஆர்டர் கொடுத்திருந்தது. அந்த விவரத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : அது பற்றிய விவரமில்லை.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member]

II.—PRESENTATION OF THE FIRST SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1967-68

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1967-68-ம் ஆண்டிற்கான முதல் துணை மதிப்பீடுகளை இப்போவையின் முன்வைப்பதற்காக முன்வந்துள்ளேன். மானியக் கோரிக்கைகளை விளக்கும் விரிவான அறிக்கை யொன்று மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இத் துணை மானியக் கோரிக்கையின் மொத்தக் தொகை ஏறக் குறைய 41 கோடியே 82 லட்சம் ரூபாயாகும். இதில் 11 கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய், நடைமுறைக் (Revenue) கணக்கின்கீழ் வருகிறது. கடந்த ஜூன் திங்களில் நடப்பு ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டம் சட்ட மன்றத்தின்முன் வைக்கப்பட்ட பின்னர் ஒப்பாயிப்பு வாய்வு யுள்ள "புதுப் பணித்" திட்டங்களும் இந்தத் துணை மதிப்பீடுகளில் அடங்குகின்றன. இக் கறுவாணாய் பயன் படுத்தி பல்வேறு துறைகளில் நாள்தோறும் தேதி வரையில் செய்துள்ள செலவினங்களைக் குறித்து அய்யல் செய்து, நடப்பு ஆண்டிற்குரிய திருக்க மதிப்பீடுகளில் சேர்ந்தக்கூடிய செலவின உயர்வுகளுக்கும் வகை செய்யப் பட்டுள்ளது.

இத் துணை மதிப்பீடுகளில் காணும் மிகப் பெரிய கோரிக்கை, அரசாங்க வாணிபத்திற்கான எலக்ட்ரிக் ரகஸ்ட்ரேஷன் பற்றியதாகும். சட்ட பார்வமான பங்கிட்டுப் பகுதிகளிலும் அவ்வாறல்லாத ஏனைய பங்கிட்டுப் பகுதிகளிலும் உணவுப் பொருள்கள் தங்கு தடையின்றிக் கிட்டும் வகையில், நடப்பு ஆண்டில் கொள்முதல் செய்வதை அரசு முடிவாப்படுத்தியிருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்றி அளிவார்கள். இக்கருணங்க, அரிசி கொள்முதலுக்காக எதிர்பார்க்கப்படும் கூடுதல் செலவுகளுக்கென

[திரு. மு. கருணாநிதி] [16th February 1968]

இக் கோரிக்கையின்கீழ் 9 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. நமது மாநிலத்தில், சர்க்கரை வேண்டுமொருவர்க்கு அதனை வழங்கு வதற்கான ஏற்பாடுகளை செம்மைப்படுத்த அரசு நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக அரசாங்கக் கணக்கில் சர்க்கரை வானிப நடவடிக்கைகளின் அளவு விரிவடைந்திருப்ப தற்கினங்க, 3 கோடி 40 லட்சம் ரூபாய் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கம் வேண்டப்பட்டுள்ளது. சர்க்கரை இரூபாய்களை விற்பனைக்கு அனுப்பும்போது இச்சொகைகள் வசூலிக்கப்பட்டுவிடுவதால், அவை அரசாங்க நிதி நிலையில் எந்தவிதமான விளைவையும் ஏற்படுத்தப்படமாட்டா. இவ்வண்ணமே நமது மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள உர இரூபாய்களுக்காக, இந்திய அரசிற்குச் செலுத்தவேண்டிய தொகைக்காக 8 கோடி ரூபாய் கூடுதல் நிதி ஒதுக்குமாறு இப்போது வேண்டப்படுகிறது. இந்தக் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கமும் உர வகைகளின் விற்பனை வாயிலாகக் கிடைக்கும் வரவினங்களின் மூலம் சரிக்கட்டப்படும்.

துணை மகிப்பிடுகளில் வேண்டப்படுகிற நிதி ஒதுக்கங்களில் பெரும்பகுதி, நடப்பு அண்டிற்கான திட்டத்திலே, முன்பு ஒதுக்கப் பட்டிருந்த மாதவிடுகளிலிட இப்போது அதிக அளவில் முதலீடு செய்யக் கருதியுள்ள துறைகளைப் பற்றியதாகும். கூடக்க லூஷன் திங்களில் பெப்ரவரியின்மூன்று வகைக்கப்பட்ட திருத்த வரவு-செலவுத் திட்டக் கூடன் வசூலிக்கப்பட்ட 1967-68-ம் ஆண்டுத் திட்டத் தீர்மான 85 கோடியே 28 லட்சம் ரூபாய் மாதவிடு செய்யக் கருதி யிருக்கதை நினைவு கூறுமாறு மாண்புமிகு உறுப்பினர் மீளக் கோரிக்கொள்கிறேன். நடப்பு அண்டிற்கான திருத்த மதிப்பீடு களிலிருந்து உருவாகக்கூடிய திட்டம் 88 கோடி ரூபாய் அளவில் இருந்துமேன எதிர்பார்க்கிறோம். மின்சாரம், நிறுவனம், பின் வங்கிகள் போன்ற முதன்மை அறிக்க வேண்டிய துறைகளின்கீழ் மேலும் அதிக அளவில் முதலீடு செய்திருப்பதனால், திட்ட மாதவிடு உயர்ந்திருப்பதற்கு முக்கிய காரணமாகும். நடப்பு அண்டின் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில், துரிதமாக மின் சார வாரியத்தின் அலுவலர் செலவு 30 கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய் அளவில் இருக்கமேன மதிப்பீடுப்பட்டதற்கு மாறாக, இப்போது வரவு அலுவலர் செலவு 33 கோடியே 66 லட்சம் ரூபாய் அளவில் தீர்க்கமேன எதிர்பார்க்கிறோம். எண்ணல் அளவு மின்சாரத் திட்டம் தீர்க்கவேண்டியவகை விவாதிக்கினங்க, அக்டோபர் தீர்க்கமான மாதவிடு 9 கோடியே 80 லட்சம் ரூபாயிலிருந்து 11 கோடியே 80 லட்சம் ரூபாய்க்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. கிராம மின் வசதித் திட்ட தீர்க்கக்காக மேலும் 1½ கோடி ரூபாய் கூடுதலாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மின்சாரத் திட்டங்களுக்கான மாதவிடு உயர்ந்திருப்பதால், துரிதமாக மின்சார வாரியத்திற்கு, 3 கோடியே 77 லட்சம் ரூபாய் கூடுதலாகக் கூடன் உதவி அறிக்க வேண்டிய தேவை எப்பட்டுள்ளது. 47-வது கோரிக்கையின்கீழ் இதற்கு வசை செய்யப்பட்டுள்ளது.

16th February 1968 [திரு. மு. கருணாநிதி]

கிணறுகள் தோண்டதல், விசையேற்றங்கள் வாங்கக் கூடன் கள் வழங்குதல் போன்ற திட்டங்களின் கீழ், நமது நிதி வரம்பிற் குட்பட்டு நம்மாலியன்ற பேரளவுத் தொகையை ஒதுக்கியிருந் தாலும், உழவர்களின் தேவைகளைக் கருத்திற்கொண்டு நோக்கும் போது இது எவ்வளவோ குறைந்துள்ளது என்பதை நாம் உணர் வோம். எனவே, அயன் காப்பறுதிக் கழகம், வேளாண்மை மறுகூடன் உதவித் கழகம் போன்ற நிறுவனங்களிடமிருந்து உதவி பெற்று, இந் நிதி ஒதுக்கங்களைப் பெருக்க முற்பட்டுள்ளோம். இந்த நிறுவனங்கள் வழங்கும் கூடன் உதவியை மக்கிய நில அடை மான வங்கி பெறும் பொருட்டு, ஏற்கப்பட்டுள்ள திட்டத்தின் பாகி யாக, அவ்வங்கியின் கூடன் கட்டு அவணங்களில் (Debtures) 124 லட்சம் ரூபாய் மாதவிடு செய்வதற்கு வசை செய்துள்ளோம். இக் சொகையின் பெரும் பாகி ஏற்கனவே முதலீடு செய்யப்பட்டு விட்டது. இக் திட்டத்திற்கென, மத்திய அரசிடமிருந்து இது வரை 67 லட்சம் ரூபாய் சிறப்புக் கூடன் உதவி கிட்டுவதுள்ளது. அடுத்த ஆண்டில் இக்கையை நிறுவனங்கள் வாங்கும் கூடன் உதவியை மேலும் அதிக அளவில் பெறக் கருதுகிறோம். பின்னங் களின் கீழ் விவாதிக்கக்கூடிய வரங்கும் திட்டத்தில் மாத விடு கண் நாம் வாங்கக் கருதியிருந்த மாதவிடுகளிலிட அதிக அளவிக் கையான மாதவிடுகளை வாங்க வாங்காக, 17-வது கோரிக்கையின் கீழ் 45 லட்சம் ரூபாய் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கம் வேண்டப்படுகிறது.

அடுத்தபடியாக நடைமுறைக் (Fevvre) கணத்தில், சென்னை மாகாணிலுள்ள மாநில அரசாங்கப் பணியாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள நகர கட்டுப் பாக்காரும் செலவின்களை வெல்லவேன கோரிக்கையின்கீழ் நிதி ஒதுக்கம் வேண்டப் பட்டுள்ளதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கண்டறியார்கள். இக் கணக்கில், ஒரு மாத அளவில், 75 லட்சம் ரூபாய் அளவில் செலவாகும், அடுத்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் இது மூற்றிலும் எதிரொலிப்பதைக் கண்டறியும். கண்பாக்கம், வணு மின்நிலையத்திற்குக் தேவைப்படும் நிலங்களைக் கையாற்றிக்கு வதற்கென, இப்போது 43.5 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது பற்றியும் கிறப்பாகக் கூறிப்பிட வேண்டும். இவ்வாறு இத் திட்டத் தீர்க்கக் தேவைப்படும் நிலத்தை தன் செலவிலேயே வாங்கி வாங்குவதாக அறித்த வாக்குறுதி அனைத்தையும் மாகாண அரசு நிறைவேற்றியுள்ளது. இந்திய அரசும் தான பங்கில், இத் திட்டத்தை விவாதிக்க மாதவிடுக்காகப் போதிய நிதி வசதிகளை ஒதுக்கித் தருமேன நம்புகிறேன். காவல் துறையின்கீழ், பணி யாளர் செலவகளுக்கான நிதிக் தேவைகள் உயர்ந்திருப்பது ஒரு பரிசீலிக்க, படைக்கலங்கள், மெய் மருந்துகள் இவற்றை வாங்குவதற்கும், பேருந்து வண்டிசார்ப் பேணி வருவதற்கும் மூன்ப எதிர்பார்க்க செலவினக்கையிட அதிகச் செலவினத் தீர்க்காக இப்போது நிதி ஒதுக்கம் வேண்டப்படுகிறது. மத்திய ஆண்டுகளில் இவற்றை இத்துறைக்கு வழங்கியதற்கான தெர்வை

[திரு. மு. கருணாநிதி] [16th February 1968]

யைக் கொடுத்துத் தீர்ப்பதற்கு இந்த நிதி ஒதுக்கத்தில் கணிசமான பகுதி தேவைப்படுகிறது. மருத்துவத் துறையின்மீது, பற்பல அரசாங்க மருத்துவ மனைகளின் தற்போதைய தேவைகளுக்கு தேர்ப, மருந்து வகைகள், உணவுப் பண்டங்கள், மருத்துவ மனைக்குரிய ஏனைய தேவைகள் இவற்றிற்கென மேலும் அதிக அளவில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தொழில்கள் தலைப்பில் கூடுதலாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ள பெருந்தொகை, உண்மையில் செலவினமாக அமையாது; ஏனெனில் அது முக்கியமாய் மூலப் பொருள்களைக் கொள்முதல் செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்படும். இம் மூலப் பொருள்கள் மதுரையிலுள்ள மூலப்பொருள்கள் கிடங்கின் மூலமாகவும், கிண்டியிலுள்ள பணி நிலையத்தின் மூலமாகவும் பற்பல சிறு தொழிற் பிரிவுகளுக்கு பிறகு விற்பனை செய்யப்படும். இப் பிரிவுகள் தமிழ்நாடு சிறு தொழில்கள் கழகத்திடமிருந்து அண்மையில் அரசாங்கத்திற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளதால், இவற்றின் வாணிபம் காரணமாக நடப்பு ஆண்டின் திருத்த மதிப்பீட்டில் எந்தவகையான நிதி ஒதுக்கமும் செய்ய இயலவில்லை. சாலை, நீர்வழிப் போக்குவரத்துத் தலைப்பின்கீழ், அத்தனையின் பணிகள் பெரிதும் விரிவடைந்திருப்பதால், வேண்டப்பட்டுள்ள கூடுதல் நிதி ஒதுக்கமும், கிட்டும் அதிக வரவினங்களிலிருந்து சரிக்கட்டப்படும். இவ்வரசு மேற்கொண்ட துயர்தடைக்கும் முக்கியமான ஒரு பணி, சட்டப்படியான உணவுப் பங்கீட்டுப் பகுதிகளான சென்னை நகரிலும், அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும், கோவையிலும் ரூபாய்க் கொடும்படி அரிசி வழங்கும் திட்டமொன்றை இம் மன்றம் தனது அறிந்திருக்கிறது. இதற்கென, இவ்வாண்டின் திருத்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், 5 கோடி ரூபாய் "124. அரசு வாணிபத்திற்கான மூலதனச் செலவின்" கீழ் வகை செய்யப்பட்டிருந்தது. நடைமுறைக் (Revenue) கணக்கில், இதற்கெற்ற தலைப்பின்கீழ் அடையாள நிதி ஒதுக்கம் மட்டுமே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நடைமுறையில் இருந்து வரும் உதவித் திட்டத்திற்கான மொத்தச் செலவு 5 கோடியே 10 லட்சம் ரூபாய் ஆக இருக்கும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இச் செலவு மூலவதையும் நடைமுறைக் கணக்கின்கீழ் எழுத இவ்வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறேன். எனவே, 33-வது கோரிக்கையின்கீழ் 5 கோடியே 10 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் வேண்டப்படுகிறது.

மூலதனக் கணக்கின்கீழ், உழவர்கள், இராசாயன உர வகைகளை வாங்குவதற்கும் (50 லட்சம் ரூபாய்) நிலத்தைப் பண்படுத்துவதற்கான கடன்கள், வேளாண்மைக் கடன்கள் சட்டங்களின்கீழ் கடன்கள் வழங்குவதற்கும் (19 லட்சம் ரூபாய்) "கடன்கள்--மூலப் பணக் தொகைகள்" என்கிற தலைப்பில் அதிக அளவில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வாவேற்பாச் சென்னை உறுதியாக நம்புகிறேன். பெருந்தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் உற்சவம் இனம் 1967-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நில உச்சவரம்புத் திட்டத்தின்கீழ் இழப்பீட்டித் தொகை வழங்குவதற்கான ஒரு

16th February 1968] [திரு. மு. கருணாநிதி]

கோடியே பதினாறு லட்சம் ரூபாயாகும். இந்த இழப்பீட்டித் தொகைகள், முக்கியமாக, 10 ஆண்டுகால அளவில் வரக்கூடிய மாற்றிக்கொள்ளும் வகையில் உள்ள கடன் பத்திரங்கள் வடிவில் வழங்கப்படும். எனவே, இதற்கென 37-வது கோரிக்கையின்கீழ் வேண்டப்படும் நிதி ஒதுக்கங்களால் நடப்பு ஆண்டில் மாநில அரசின் நிதி வசதி நிலை அதிக அளவிற்கு இறுக்கம் அடையாது. திட்டத்தில் சேராத மற்றொரு பெரிய செலவினம், மண்டபத்தில் இலங்கை அரசிற்குச் சொந்தமான சில கட்டிடங்களை நமது அரசு எடுத்துக் கொண்டதற்காக அக் கட்டிடங்களின் கிரயத் தொகைக்காக, 42-வது கோரிக்கையின்கீழ் 19 லட்சம் ரூபாய்க்கு வகை செய்யப்பட்டதாகும்.

மணலியைச் சுற்றித் தொழில் வளங்களை விரைந்து பெருக்குவதற்கான அடிப்படை வசதிகளைச் செய்து தருவதற்கு விடுவது பாவ நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவதைப் பார்த்து இப்பேரவை களிப்படையுமென்று நம்புகின்றேன். சென்னை எண்ணெய்த் தூய்மைத் தொழிற்சாலைக்காக (Madras Refineries) நீர் வழங்கும் திட்டம் ஒன்றுக்கு 88 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டிச் செலவு வற்கனவே ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பெற்றுள்ளது. இதற்கு நடப்பு ஆண்டில் ஆகுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிற 40 லட்ச ரூபாய் செலவினம் தற்போதைய துணை மதிப்பீடுகளில் 42-வது கோரிக்கையின்கீழ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மற்றும், இப்பகுதியில் நிலத்திற்கடியிலுள்ள நீர் வளங்களை ஆய்வதற்காகப் பயன்படும் கருவிகளை வாங்குவதற்கு 18.5 லட்சம் ரூபாயும், இன்றியமையாத சில சாலைகளை அமைப்பதற்கு 15 லட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கியிருக்கிறோம்.

ஏனைய தலைப்புகளின்கீழ் வகைசெய்யக் கருதியுள்ள கூடுதல் நிதி ஒதுக்கங்கள் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளுக்கு மேல் இயல்பாக ஏற்படும் செலவின உயர்வினையே பொதுவாக எதிரொலிக்கின்றனவாதலின், அவற்றிற்குச் சிறப்பான விளக்கம் ஏதும் தேவையில்லையென்று கூறி, இந்த முதல் துணை மதிப்பீடுகளை ஏற்குமாறு இப்பேரவையை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

III.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—(cont.)

*THIRUMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHY : Mr. Chairman, Sir, the one question which is uppermost in every person's mind and agitating him is the language question. The Dravida Munnetra Kazhagam which has all along been accusing the Congress of a streamroller majority has committed the same sin. The recent happenings in the Madras Assembly have clearly shown what an ill-advised and hasty step they have taken. With one stroke of the pen, several changes, especially towards the end of the academic year, have been effected causing any amount of difficulty not only to the student population but also to the teachers and the parents. I consider myself, Sir, as a much more ardent lover of the Tamil

[Thirumathi Lakshmi Krishnamurthy] [16th February 1968]

language than many who profess to be so. But our love for the language should not at the same time blind us to its limitations, especially where higher studies in science and technology are concerned. Until we are able to produce original works in the scientific and technical fields, we should be very slow in introducing the Tamil medium. Sanskrit, I am afraid, has been another victim of this very hasty step. Yesterday, I was given to understand that there would be no changes and that Sanskrit would still survive. But I am afraid it is not so. With a poor strength of 152 to 160 students who study Sanskrit under electives out of a total of 2 lakhs students who study in the high schools, Sanskrit is virtually being banished from our Tamilnad. The Sanskrit language has a hoary past, and we should not deny the future student generation inheriting this very great inheritance. Even about 100 years ago, Max-Müller in Germany thought it fit to do research, and since then many experts have devoted many hours and are still doing research in Sanskrit. In other places like the United States of America, Russia, and in several of the European countries, they are doing research. We here in India and in Tamilnad have all along been proud that Sanskrit in its purity is being maintained, because it has not been contaminated by the various invasions to which unfortunately North India had been exposed. I request the Hon. the Minister for Education to consider this and reintroduce Sanskrit without delay.

8-60
p.m.

Sir, in the name of language and in the name of students, many acts of violence have been perpetrated. Even as recently as the 22nd, 23rd and 24th of last month, the residents of Sowcarpet have been subjected to stone-throwing. My hon. Friend Thiru Mohan-lal Mehta will, I hope, give you more details about the incidents which took place. It is most despicable to throw stones at unarmed people who cannot defend themselves, especially women and children who are inside the houses. After all, we all know that the residents of Sowcarpet are North Indians, but they have been with us and we can practically call them Tamilians because they have been in our midst for the past two or three generations and even more. Hatred only breeds hatred. It does not solve any problem. The wonder of it is that strong and stringent measures have not been taken. Thiru Mehta was telling us that in spite of his calling the Police, they were there only as passive spectators. I do not know whether any special instructions have been given to them in this regard. I can understand that in the case of students who are misled and who are non-violent. But I cannot understand that when such a real mob of hooligans take the law into their own hands and perpetrate such criminal acts, the upholders of law should stand by as mere helpless spectators.

Sir, whenever the question of the levy price of paddy is raised in this House, the Food Minister throws the blame on the Agricultural Price Commission. I know, from first-hand knowledge, that the Kerala Government have persuaded them to raise the levy price to Rs. 52 per quintal. To-day I would like to know from the Minister if any steps have been taken to show to the Agricultural

16th February 1968] [Thirumathi Lakshmi Krishnamurthy]

Price Commission the rising cost of production, especially the rising prices of fertilisers and also the rising wages, and to persuade them to raise the levy price of paddy.

I raise my humble voice with that of my hon. Friend Thiru Jayarama Reddiar that it will be wise to give up the scheme of one rupee a measure of rice because from the Supplementary Budget that was presented to the House just now we realise that we have incurred a debt of Rs. 5.10 crores. I do not know if it is wise at all to incur the displeasure of so many for the pleasure of so few.

Then, I would like to refer to the postponement of the civic elections, especially to the Corporation of Madras. We in this City are hoping that at least with the advent of a new set of Councilors in the Madras Corporation, much of the rubbish would be cleansed from the streets. As for the revision of the electoral rolls, if I am not incorrect, I have been given to understand that so far we have stuck to the electoral rolls which have been revised by the Election Commission. Now, I think from what is stated in the Governor's Address, that the Government want to take power in their own hands. It cannot be popular, I am afraid, to put it very mildly.

Lastly, I would like to sound a note of caution to the D.M.K. Party. This morning when I read in 'The Hindu' that the Communist Party of India had given a big pat to the D.M.K. Government, it only reminded me of Shivaji's embrace of Afzal Khan.

* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, I am grateful to you for giving me an opportunity to speak on the Governor's Address. Sir, for the last twenty years I have been regularly attending the joint session when the Governor was to address us. But my pleasure on this occasion was all the greater because of the splendid scene I witnessed for over forty minutes when the Governor spoke in pindrop silence and everybody listened with great attention. I do not suggest that formerly that did not happen, but this was all the more fascinating in view of what is happening in many States round about us and even in the Central Parliament. I hope and trust that we, the legislators, whether in the Council or in the Assembly, to whatever party we may belong or to no party as some of us do, will always maintain the dignity and prestige of the Legislature at all costs.

Sir, one or two important events took place in the beginning of this year. The first was the Conference, the International Conference on Tamil Studies. This was a Conference, the second of its kind, that was held in India, thanks to the former Chief Minister of Madras, Thiru Bhaktavatsalam. I was present at several sessions. In fact, the Conference was, to a large extent, held in the University premises. The general impression was that it was one of the most successful international conferences and I have had reports not only from those who participated from this side of Tamil Nad but from foreigners who had come here—several of them paid a

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [16th February 1968]

courtesy call to me and gave their impression. I am very sorry that my esteemed Friend Thiru Ethirajulu was not invited to this function and as the Vice-Chairman of this Conference, I wish to apologise to him. But may I remind him that after all we are Hindus and we are used to such things in marriage invitations? He may take it on the plane of a marriage invitation. If he did not receive the invitation, he should have approached the proper persons, that is, the relations of the bride and bridegroom, and not the visitors who come. As Vice-Chairman of this Conference, I may tell him that if he had only written to me or stepped into my office, he would not have been put into this anomalous position. I can never tolerate Members of the Legislature not being given their proper place at these functions. I know a storm of debate took place in this very House on the occasion when the Queen of England visited us when a certain amount of differentiation was made at the tea table between legislators and Members of the Cabinet. In a democracy such differences should never be allowed. The other highlight in Tamil Nad was the organisation of the International Trade Fair. I have been through the Trade Fair on more than one occasion and I must congratulate those who invited this Trade Fair to be held here, the organisers of the Trade Fair and the Government and the Corporation, in general on the very good arrangements that have been made. At one time we were wondering whether the Trade Fair would at all be held. I am glad that we have overcome all these difficulties. I am sure that the Trade Fair will not only be a great success but, from what I hear, it will be extended for a longer time.

I am not surprised that the Governor's Address refers to the language issue, as it is called. I do not know why the expressions 'language issue' and 'language controversy' have come to stay with us. I have always felt that this language controversy has become acute because of the spirit of intolerance—if I may be permitted to say so—of those who wish to take advantage of a particular language and force it on all others. I remember in 1965, a few days before the Independence Day, circulars were issued which were certainly intended to give some amount of anxiety to many people. Again on another occasion the same thing was done. But may I say, with all respect, that it is not the language that is so much an important factor as the attitude of the people who are responsible, the attitude of intolerance, the attitude of a superiority complex, the attitude which will not tolerate anything else even when requested to do so? I have been a Member of the Central Advisory Board of Education for many years and I have attended these meetings almost regularly. One of the chief things I noted was that the Education Ministers from the Hindi-speaking States, although they were in a position to speak in English quite fluently on occasions when they were not noted never complied with the request either of the Chairman or of the members to speak in any other language except Hindi. I know a Minister from the Uttar Pradesh who was requested repeatedly to speak in English as the

16th February 1968] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

majority of members could not understand Hindi not only refused to do so but said that he would not tolerate anybody speaking in English. When my friend, the Education Minister from Andhra Pradesh, Thiru Pattabhi Rama Rao, rose up, he addressed the meeting in fluent Telugu. He started saying, "Adhyakshalara, Ganalara". My esteemed friend, Thiru Shrinani who was a protagonist of Hindi was in the Chair. He felt very nervous and he appealed and we all appealed and Thiru Pattabhi Rama Rao fortunately, coming as he did from a non-Hindi State, complied with our request. The same thing happened on another occasion. On the last occasion, a few months ago, a Bihar Minister who knew English very well would not speak in any other language than Hindi. A curious incident occurred a little later when I was leaving Delhi and was seated in the Palam Airport. He came up, took hold of my hands with warm affection and said, "Dr. Mudaliar, what all you said was correct, but I dare not speak in English". That is the spirit of these people and there is no doubt that this spirit of intolerance is largely responsible for the manner in which several things have happened. It prevails not only among the Ministers, but I know in the Secretariat also and in other places the same spirit prevails. But we forget that many changes have taken place since the Constitution came into force in 1950. My hon. Friend Thiru Balasubramanya Ayyar referred significantly to the fact that the introduction of the linguistic States was largely responsible for giving the regional languages and the mother-tongue the importance that is due, and when fourteen languages and now fifteen I suppose, have been recognised as regional languages in the particular States, there is naturally a great difficulty for people to realise the necessity for one regional language to be the only language to be utilised. A great deal has been spoken about the unity that is prevailing if one language is spoken. I wish I could believe it and if Indian unity can be established by one language, I am prepared, in spite of the opposition of some Members, to adhere to that one language. But what is the position? The most disorganised States are the Hindi States where only Hindi is spoken. While welcoming the decision of this Government to have a bi-lingual formula, I wish to state in all humility that there are certain circumstances, which at present and in the conditions in which we are living, we should necessarily take note of. Sir, several people have thought that the Tamil language will not spread into University, so long as I am there. Sir, I am not going to be there for long. If they can introduce it, they can do so. But in the introduction of any language, nobody should feel the same difficulty that we would have experienced, if a particular language was forced on us. In a cosmopolitan city like Madras, where many linguistic groups are living, there is necessity to follow a policy of what is known as *festina lente*, proceed slow, do not hasten. I appeal to the Education Minister, the Chief Minister and others behind to realise that we have certain problems. The Education Minister at the Centre stated at a meeting of the Central Advisory Board and I took strong objection to it

4-00
p.m.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [16th February 1968]

that switching over is not like high power current being reduced to low power and vice versa. We must take note of the various factors that are at present in this particular State and try to adjust. I am quite sure that so far as the University is concerned, we are prepared to co-operate in any manner so long as the interests of the students, who have a different mother-tongue or who have been trained in a different medium are not suddenly interfered with. We have in the University given the opportunity to all students in the P.U.C. and in the B.A. Classes to follow their lessons in Tamil language. If they want to switch over to a different language, they can do so. Whether it be in the humanities or any other subject, it is not incumbent on a student to answer only in English. He can answer in Tamil, and he can also listen to the lessons in Tamil. As a matter of fact, what is happening in most of the Colleges is, it is not as if English is the medium, but it is bi-lingual formula that is adopted. The teacher teaches in English. I know that even in English lessons in Kerala, the lessons are being taught in Malayalam and in English. In fact, when a former Vice-Chancellor visited these colleges, he was surprised to note that the majority of the subjects were taught in the regional language. I hope, therefore, my plea will be seriously considered. There may be certain categories of persons to whom the immediate possibility of switching over to Tamil medium will not be available. May I, in this connection, express my sincere thanks to the Education Minister for the very fine address he delivered to the Principals of the Colleges of the City when he met them at the University buildings. They gratefully appreciated the spirit, understanding, tolerance and interest that it displayed about the future of the students. Now, Sir, I can also mention that there are certain categories of persons, who will have to be taken into consideration in general. There are some persons to whom some of the other Dravidian languages have been their mother-tongue, and who have studied either in the respective Dravidian languages or in English. I hope it will be possible for an interim period to accept this position. There are also a large number of people who speak only in Urdu and to whom Tamil is as foreign as to many others. I realise that because I, myself, have suffered from that severe handicap. When I was a youngster, I was brought up in Telugu-speaking country, where there was no kind of Tamil at all (Kurnool). I suffered both in Telugu and in Tamil. That is why some of my friends thought I do not know the Tamil language at all. Therefore at the Exhibition, the other day, at the University Examination Hall, I ventured to speak in Tamil for 3 or 4 minutes. My esteemed friend Thiru Sivagnana Gramani sent me a warm letter of thanks and congratulations. I do not know for what reason. The truth of it is that a Vice-Chancellor has to pretend to know something (Laughter). When great Pulavars are speaking in Tamil, it would lead to unnecessary difficulties, if we are to speak as eloquently as my Friend Thiru Ethirajulu. That is the only reason. I feel that certain amount of caution has to be observed, and Urdu speaking people must have an opportunity to learn.

16th February 1968.] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

Urdu and they should also be in a position to study the medium to which they have habituated.

Then I would strongly plead for the study of some other classical languages—Sanskrit, Arabic and Persian. Sanskrit is a language spoken for a long time by a section of the people. We had suggested some years ago a formula to the Government. That was evolved in a Education Committee, when my Friend Thiru Balasubramanya Ayyar and myself were present. We had suggested that so far as Part I is concerned, it may be split up into two parts, that is, Part I—Tamil, Part II—Sanskrit, Persian or Arabic. I earnestly appeal to the Hon. Chief Minister and Minister for Education to look into it. If we adopt this, there would be no commotion, and it would also enable Tamil language to develop. Let us proceed slowly according to the conditions prevalent. The other day, my esteemed Friend Mr. Rajah Iyer, said that while teachers in English were called professors, teachers in Tamil were not given that designation. Contrary to my habit of not interrupting any speaker, I was forced to get up and say that it was not a fact. I do not need any sort of stimulus to make that statement. Here is a circular of the University of Madras. Its date is 1961. I would respectfully pass it on to Mr. Rajah Iyer to see if what I have stated is correct or not. Why I am respectfully submitting this is, if it is stated that the Tamil teachers are not given the status of English teachers, the news gets flashed, whereas an insignificant answer may not find the light of day. We insist and will continue to insist that the head of the Tamil department handling degree classes should be given the status of a professor. Of course, qualifications have been laid down and, therefore, there is no point in saying that due recognition has not been given to Tamil teachers. We have readily accepted Professors of Tamil as Principals of the colleges concerned. Just as the Education Minister said, no difference has been made and we do not want to differentiate also. At the same time, I would like to give a note of warning to the Government. I was distressed to find the other day that a professor of Tamil who presided at a meeting where the Education Minister spoke, spoke in derogatory terms of the Education Minister himself. I would like to tell the Government that they should never allow a Government servant to speak where the Minister is to speak. It was never done in pre-Independence days and it should never be done whatever the set up we live in, democratic or otherwise. It gives a wrong impression. Government servants are all right provided you know how to keep them. I was myself a Government servant for thirty-three years and I know that they are all right only if you keep them where they should be kept. They are good servants but very bad masters. I want to utter this friendly warning to all Ministers. If a Secretary to Government gives you notes on twenty occasions, you may accept them on nineteen occasions. But on the twentieth occasion, whether it is right or wrong, throw it down and say it is not correct. Then everyone will think that his note is being

4-10
P.M.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [16th February 1968]

carefully perused by the Minister. This is my practice (Laughter) in the University and I am telling you this for what is worth.

It has been stated that the Centre-State relationship should be reviewed. As one who has been pleading for the review of State-Centre relations for the last twelve years at any rate, I may say that the time has come now, more than on any other occasion for a review of this to be made. I have stated, and I cannot refuse to quote it now because it is in cold print. I have stated that the Ministries in the States were treated as local bodies. I can prove that, if necessary. In fact, on one occasion, I said that if any Central Minister came to Madras, three or four or five of the State Ministers went to the airport whereas if any State Minister went to Delhi, not even a chaprasi waited there to receive him. Fortunately, today, we have got the Madras House, the Mysore House and the Hyderabad House, and the care taker now comes and meets you. That is no democracy where the Ministers of the Centre think that they can give you orders to do this and that. A person is Minister in a State today and tomorrow he goes to Delhi and begins to dictate policies to the State Ministers. Many have flown to the Centre from Bombay, Uttar Pradesh, Gujarat and other States. So long as there was one party in power throughout, these little things might not have been taken note of. I am not saying that what was being done formerly was not right or incorrect. But in the changed circumstances, things are different. Everybody has got his own self-respect. The Ministers of States have got their own self-respect. I say all this because I felt that their self-respect was my self-respect. If we respect them, they must respect us. I think all this is due to the fact that there was what was known as the Congress High Command in power. And that High Command settled all these things. No Minister or Chief Minister would ever go against the wishes of the Congress High Command except it be for his own disillusionment. Now these things have changed, may be for the worse or the better. I am not on that point. Now the Centre-State relationship has become absolutely different. Many things have taken place with regard to most States. I deplore that these things have taken place. I deplore that in many States, democratic principles have not been observed. People have now found that there is such a thing as floor-crossing. I do not know whether this is a new discovery. In the days of Dyarchy, the then Chief Minister of Madras, the Rajah of Panagal, used to say that he could prove that appointments made for attachments and dis-appointments made for detachments. If you can make 51 persons members then you get their support and the rest go away. So, all this was there even previously and it is nothing new. There have been occasions also when whole party, after elections, went over from one side to the other. The whole truth of it is, human nature being what it is, this is bound to grow. I do not take a very gloomy picture of it. Neither would it be consistent with democratic principles to say that we should pass a legislation for the purpose of preventing floor crossing. It always takes two to i

16th February 1968] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

hands. A person who wants to cross the floor cannot possibly do it if he does not have a free hand extended to him. However, this is one of the things that ought to be taken note of.

The deplorable events that have taken place in many parts of the country have led people to think of the future of India. There are those who really feel in their heart of hearts that there is something which has to be done if India is to be preserved as a nation. My esteemed Friend, the former Leader of the House and later the Leader of the Opposition, whose worthy presence I miss very much, although a worthy substitute has taken his place in the person of my Friend, Mr. Rajaram—I know them for such a long time and so I take the liberty of saying they are my worthy friends—has suggested that there should be a change in the Constitution and that the Presidential form of rule must obtain in India. He means the Presidential form of rule as, I suppose, obtains in the United States of America, where the President has got a number of Secretaries, as they are called, who are really Cabinet Ministers and who are irremovable either by the Senate or the House of Representatives. Another suggestion has been made that it would perhaps be better if there is a Federation and a Confederation, the Confederation handling certain essential subjects and the Federation, being regional Federation, looking after its own interests, than having a Centre thousands of miles away. As a matter of fact, in a measure we have a federation in the regional committees that meet—I do not know for what reason—under the chairmanship of the Home Minister. Is it suggested that none of the Chief Ministers is capable of handling the regional committee and that therefore the Home Minister must necessarily come and preside? I do not mind the Home Minister coming and attending the conference to know what is going on. Certainly I cannot think that he has to preside over these regional committees any more than, I would say, that over a Vice-Chancellors' conference the Education Minister should preside. If he did, I would not be there to question.

4-20
p.m.

Another suggestion has been made—in a way it is a very important suggestion—that we are wrong in giving representation according to the numerical strength of the people in the State and that we should go back to the suggestion that has been accepted in various bodies that every State should have one representative or a multiple of one which should be common to all States. In the United Nations, every State has got only one representative, and in all its subsidiary agencies, whether it is the world health organisation or the UNESCO or the FAO or any other organisation there is only one representative. The State of Russia and the United States have but one representative each against Monaco or Kuwait with a population which is one-hundredth of the population of Russia. Whether such a suggestion will ever be tolerated is more than I can say. But I am only mentioning this to suggest that people who are honestly interested in the future of the country are thinking on these lines.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [16th February 1968]

Another suggestion that was made by no less a person than the Vice-President of India is that these linguistic States should be abolished and that we should return once more to the former composite States. On noting this suggestion from a gentleman hailing from Andhra State, I thought, 'Well, after all when we called it the Himalayan blunder, we were ridiculed'. When we said that rivers of blood would flow, they said, 'It is never going to happen'. We see what is happening now. It is not the language that is going to give trouble. But it is the tendency to fight for villages, for roads, for tanks, for rivers and for the maintenance thereof to help the population that is supposed to give you the voting strength, that will give any amount of trouble. These are the fissiparous tendencies that have unfortunately arisen in our country, and failure to recognise these factors will never be useful.

Sir, another suggestion has been made and that is that there should be a Parliament which meets in the North for six months and which meets in the South for six months. I would say that some of the essential ministries should be in the South and some must be in the North. I do not see any reason why every Minister should attach himself to Delhi. Is there any reason for that? Why should not some Ministries be in Hyderabad? I am not talking of Madras. They may say that Madras is not fit. Perhaps they may think it a bit hot from the climatic point of view. I have no objection to some of these Ministries being in Hyderabad. After all, are not Chief Ministers and Hon. Ministers called to Delhi? Formerly, before Independence, as I said, on many occasions, the call was 'Delhi Chalo'. Now it is 'Delhi bulav'—the call of Delhi. And we find that two or three times in a month at least, some Ministers or other are always going there. I am glad the States are having their own houses there. That is one great comfort which I enjoy with the Ministers. But it seems to me that the time has come, if the Central Government is to have its influence and its good will extended to all parts of India, when there should be some Ministries located in the South. This is nothing new. Formerly the Army Headquarters was in Simla, and the other departments were in Delhi. More than one department was in another State. It is only now that vested interests have got all these things combined so that one monolithic structure is present in New Delhi, with the result there is absolutely a lack of cohesion and things do not move easily and many difficulties arise.

I have felt for some time that this question of jobs can be settled. I have always protested against the increase in the number of All India services. On the floor of this House I have said that there was no reason for an All India Medical Service, there was no reason for an All India Engineering Service, there was no reason for an All India Health Service, and so on. The only service that may be an All India service is the Forest Service. I have no objection to that because whether they live in one part or another they are in the forests, and, therefore, they can be anywhere. It seems to

[16th February 1968] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

me that the time has come when in regard to these appointments, which should affect the younger generations, there should be decentralisation and there should be fresh thinking on the mode of recruitment. I have known the Union Public Service Commission and the members thereof and I also know the State Public Service Commissions. I wish I could say that I have always felt very comfortable that they can tackle their jobs. Honestly requires that these commissions are more or less manned by non-political people. I do not see any reason why in the recruitment of those who are wanted for Central Service, you should not have a provincial recruitment in each State and take the best in the States to the Centre—whomsoever they want to choose. Those people when they go to the Centre will get familiar with what is required of them, whether it be the language or any other thing. Likewise, those who are recruited for service in the South, when they come here, will necessarily have to learn the languages in the South. The time has come when for recruitment to service, there should be devolution of responsibility. Hundreds and thousands of posts are being created. Each Ministry has become veritably a huge organisation. Let us take the telephone directory of ten years ago and now. I gave an analysis of the growth in the size of the telephone directory a few years ago. You will see that the telephone directory showing those in Government service in the Centre has grown enormously. A Central Minister has to have several Ministers of State, several Deputy Ministers, and a large number of Secretaries, Private Secretaries, and so on. I do not mind this large number in the Centre created without anybody's knowledge but for the great drain on the financial resources of the States and the Centre.

Sir, I shall come to another point. Reference has been made in the Governor's Address to the financial position and the financial responsibility. Recently a conference was held by the economists the golden jubilee session of that conference of economists, when the common talk and complaint was about the financial arrangements. We have a Finance Commission appointed once in five years. Before the end of the fifth year, many changes take place. There is what is known as committed expenditure, an expression which I must explain to those who are not familiar with it. In the plan period, a certain amount of money is given by the Central Government or by bodies like the UGC on the understanding that a portion of it will be met by the State Government and when the plan period is over, the whole of it will become, what is called, the committed expenditure for the State. So long as we were not in difficulty and we had only one party for the whole of India, it was all right. But now the Governments that have come into existence have other ideas of spending their resources, and it has become a great difficulty for every State to comply with what was called the "committed expenditure". Fortunately, I hope I am right in saying it is best to stick to committed expenditure in certain

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [16th February 1968]

Now the conference has suggested that there should be an yearly review of the financial position and that there should be a permanent Finance Commission which will go into the financial methods of adjusting revenues. In fact, the speech of the President, a distinguished member and Vice-Chancellor of the Jaipur University, Dr. Mathur, one of the world-famous economists, clearly shows that the time has come for the Centre to study its finances. Whether it will do so or not it is not possible to say. Now, the study of these finances will result in several peculiar things being revealed. Today our foreign debt is of the level of nearly Rs. 6,000 crores. The very interest on this will take a sizable portion of the revenue of the year. We, the States, know nothing about it. It is the Centre's responsibility. They get the loan because they are the Central Government and the country which was considered to be the land of plenty which could not be shaken by anybody has now become a country which goes with a begging bowl from the smallest to the richest nation in the world—from Kuwait to Russia. Sir, it seems to me that these aspects do require looking into by the Ministers of the State and the Centre so that an equal measure of justice may be done to all the States. There are several projects which are necessary and useful either for India as a whole or for the State concerned, and in one of my rather vain attempts I stated in this House there were four types of projects that could be undertaken. Under the first category are the projects that may be undertaken by the Centre for all-India purposes. Whatever they may be, Defence comes certainly there, and all the Defence equipment, Defence stores, Defence production and some of the other items also may come. Another will be projects which will be purely the responsibility of the State, whether it be in regard to electricity or any such thing. Hydro-electric power may be a State responsibility in which case the State must be in a position to redeem the loan in the State. The third may be a Centre and State responsibility as in some cases both the Centre and the State have jointly to negotiate for the benefit of a portion of the Centre and also of the State, and then an inter-State relationship may be established. What has now happened is that the Centre has been distributing its favours without any consideration of how the loan is to be repaid by the State or otherwise. Only two years ago certain States had drawn large overdrafts from the Reserve Bank. Fortunately, and I say that with pride, the Madras Government did not do so, and when those States pleaded their inability to cover the overdrafts, the Finance Minister of the day wrote off a sum which was nearly Rs. 100 crores, and asked the taxpayer—you and me—to pay for the lapses States that were not able to cover the overdrafts.

I see the present Finance Minister is more careful in these respects. He is a great conscientious objector. Therefore, he would not have any vaccination even when he goes to an area which is affected with what is known as the yellow fever, a most dangerous disease, and he got exemption from

16th February 1968] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

the Health Department to go there, I understand. It is unfortunate. As a medical man, as one who participated very bitterly in the framing of the quarantine rules of the World Health Organisation, when the European nations which had no mosquitoes refused to have inoculation, I said that this principle must be adhered to. "When a person goes to an area stricken with yellow fever, he must get inoculated." That is what I said and all other delegates very warmly supported me. Members know that there is a variety of mosquitoes. My hon. Friend has referred to mosquitoes of the natural breed. There are other mosquitoes also in society. These mosquitoes are very dangerous. Once you get the infection of yellow fever, there is no control and the whole population is finished. I wish to state that in these matters there should be more and more of co-operation and co-ordination between all Chief Ministers and Ministers of States. There is no question in a democracy of high and low. As I have stated repeatedly Ministers who are in the State today are Ministers in the Centre tomorrow. But in every respect consultation ought to be possible. Take the position of external affairs and relations with foreign States. That is a thing that affects the whole of India because if anything goes wrong—I hope there would not be an invasion—when an invasion takes place, it is not the Centre that is affected but the whole of India. We have done our best in the past to pool the resources of the State, fighting personnel and so on. I think it is necessary that in these matters consultation should be had with the Chief Ministers of the States, apart from the consultation that we must have in the Cabinet or even in parliamentary committees—of course, it is not taking place in our State because the Cabinet at the Centre is all pervading, all influential, all knowledgeable. I do feel that this is a matter which cannot be left in this condition in the present state of things. We know that there are many things that are being carried on with impunity in many States. We do not know where we stand. They say that it is one form of Communists that are doing it. I have never seen a Communist. I do not know how to differentiate between what they call left and right. Anyway, this is a thing which ought to be considered at an all-India level. I do believe that it should be possible for the Centre to take a more generous view of all States and not to carry on a sort of policy that has, unfortunately, resulted in the Bengal debacle. Bengal was the leader of India yesterday. It was stated, "what Bengal said to-day the rest of the world followed". I hope that will not be true under present conditions, at any rate, and I hope that wiser counsels will prevail.

I have only one word more to say. Sir, I deeply regret the incidents that have taken place in the State. On behalf of the University students of Coimbatore, I wish to offer my apologies to the President of the Tamil Nad Congress Committee. I was in Coimbatore three months ago. Five thousand students gathered and it filled my heart with joy. My hon. Friend was there and he would have heard about the excellent behaviour of the students. Sometimes the students go astray and sometimes others exploit them. I

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [16th February 1968]

hope and trust that our appeal to the student population now would be heeded. I would also beg of any politician, when the tension is great, to avoid any controversy through any sort of meetings or otherwise. Absolute right of freedom of speech is there. I share that freedom with everybody. But there are occasions when, in the interests of our own fellow-citizens, it is better to be silent. I remember an incident which I am afraid most of the Members here would not have known or most of them would not have been born at that time. When Lord Curzon was presiding over a meeting, a representative of the States Mr. Ananthachari by name said, "My freedom must be assured. I claim my right to do what I like. I claim my right to smoke my cigar in a powder magazine". The Commander-in-Chief said, "There can be no question about your right to set fire, not only to blow it up but to blow the rest of the country." There are tense situations like this when we should observe silence. I hope and trust that measures would be taken by this Government, by friendly warning or otherwise, to stop these ugly incidents which the Lady Member has referred to. We are here as one family. I know the contribution of those who have come from different parts of the country has been great. Most of them speak chaste Tamil. We cannot differentiate sort. The incidents that took place in Assam were heart-rending to us. The incident that took place in Maharashtra against Southerners is heart-rending. I hope and trust not only that the Government will try to assuage all such tendencies, but also all of us would join hands to see that such a thing does not take place at all.

4-40
p.m.

Sir, one word more and I have done. After all, some of us are in the passing stage of life. We have seen the best and unfortunately, we are seeing the worst. All that we are concerned about is the future of the citizens—of our country, of our own children and grand-children. I remember what Macaulay once said to Romans "Roman is more hateful than a foe". But to-day, perhaps, one may have to substitute the word "Indians" for "Roman" in this country people talk of invasions, and mass invasions, PEOPLE, who are the greatest followers of Mahatma Gandhi, speak like this. I do not know what to say. Perhaps, the followers of Mahatma Gandhi left aside all his great teachings. Now there is no prohibition in the neighbouring States of Mysore and Maharashtra. When Rajaji introduced the Sales Tax Act, he said that a revenue of Rs. 3 crores, which was the estimated loss of revenue from drink would be wiped out by having 3 pies of sales tax on a rupee. In the olden days, it was 3 pies, that is, quarter of an anna. One Finance Minister, who is now the Governor of a State said that Sales Tax had become a 'Kamadhenu' of the Government. Therefore, if at any time they want additional revenue, they increase the sales tax. Then it is that prices are soaring. Why should they not? If dearness allowance is given three times a year for the Central Government employees without any consultation with the State Governments the psychological result is not

[16th February 1968] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

only the State Governments have to give but every private employer and the University have to give some dearness allowance. The University is not in a position to give without creating difficulties. They have to increase the examination fees of the students. I am very glad when my esteemed friend Thiru Krishnamoorthy says that one rupee 'Guru Dhakshina' will do. We were collecting it in our school days. During Dasara, on one day, we used to go in procession singing Telugu songs, and collecting coins, grains and various other commodities and give them to the teachers. I am afraid my friend Thiru Krishnamoorthy should have lived sixty years ago, when I was a student to realise his ambition. I feel that it is necessary for us to think of these things in a spirit of age and culture. I note that school fees were abolished in all schools. My hon. Friend the Leader of the Opposition, Mr. Rajaram proposes that fees should be abolished for the P.U.C. class also. If we consider the effect of the abolition of the school fees up to S.S.L.C., it looks very nice and wise. But, I am quite sure that if one makes a closer study and investigation from parents, teachers, or managements, of its result, one will find it a different tale. No boy is under the control of his parents. He says, "you don't pay anything, for my studies. Why do you interfere?" Actually that is a fact. When it comes to the teacher, the student is indifferent. When it comes to the management, they are in a state of despair. The managements require money and the compensation given does not permit them to meet any of the essential needs of the school building. I beg of you to consider all these things. Don't think of the impression that may be created merely because the school fees have been abolished. Everything has got its own limitations. Why should the education be given for my children and grand children? Give it to all those who deserve. Fix a minimum income of Rs. 500 or 1,000. The abolition of school fees at this rate will create confusion in the State. I appeal to my hon. Friend to ponder over it. Do not take it as a sort of political achievement. Nothing should be viewed like that. Anything must be eventually for the good of the people. I have repeatedly said it and I wish to repeat it for the information of the members that parties should give up their flags. That has been my conviction. Otherwise no democratic country has any real democracy—republican or democratic, conservative or liberal or labour. I appealed to the Congress Government—they could have done it—they had the strength to do it. After all is said and done, we are all brothers. You may be sitting there and I may be sitting here. Tomorrow my friend may be sitting here and I may be sitting there. That is the virtue of democracy. There is no reason to suppose that anything is static. I appeal to all my friends in all humility, belonging to the old generation as I do to realise that what is wanted is good Government and not merely self-Government. We have been deceived by this idea of self-Government. We do not want self-Government if it does not ensure good Government. I hope and trust that this party, which

[Thiru R. M. Seshadri] [16th February 1968]

is in a strong position now, will see to it, irrespective of the comments made by anybody, that there is good Government in this State.

Sir, you have kindly given me the extraordinary privilege of speaking for a long time.

I conclude by quoting :

' Though the mills of God grind slowly,
Yet, they grind exceeding small
Though with patience He be waiting
Yet with exactness grinds He all '.

4-50 P.M. * THIRU R. M. SESHADRI : Mr. Chairman, Sir, I am grateful to you for allowing me to participate in the discussion on the Governor's Address. Let me start, Sir, with a small criticism. The criticism is very small indeed. I notice here several Ministers present. I notice also the other side of the medal, more Ministers absent. I realise that the norms of democratic behaviour say that even the presence of one Minister on the floor of the House constitutes adequate representation for the Government as a whole. But then, may I not take the liberty of enquiring of my good Friends, the Members of Government here, ' is it necessary or desirable to stick to the obvious norms of democratic behaviour and don't you owe a responsibility to the House when big leaders speak? Why do you Ministers choose to rely on word of mouth from other Ministers? However busy, why don't you set aside your responsible work for three hours and come, sit and listen to what is going on here?' I would plead with the Hon. Ministers present here that they should not merely go by the shadow of democracy but observe the substance of democracy and see that other Ministers are present if it is at all physically possible.

Mr. Chairman, Sir, I come to the sugary side of the matter. I have stated the saltish side because I know a slice of salt flavours the dish. The sugarish side is, I congratulate this young Government on the very splendid work disclosed in the Governor's Address. After all, in assessing the work of Government, we should keep in mind two important factors. One factor is the Government is composed of men who have been total strangers to the art of Government. They are completely new to the technique of administration. Still, if we peruse the record objectively and disinterestedly, without any political malice being attached to the assessment of the matter—on a balance of all factors you will find that the the Governor's Address discloses a state of affairs and capacity of administration quite satisfactory, which I think should compel us to tender our congratulations to the young Government in power today.

The first thing now that I am going to deal with is this. I must offer a special word of thanks to the Hon. Ministers for Food and Agriculture whose presence fortunately I have before me, for the very splendid work done by them in the field of Agriculture and Food. There is no question about it. The Hon. Ministers, Thiru

16th February 1968] [Thiru R. M. Seshadri]

Govindaswami and Thiru Mathialagan have broken new ground. I have seen reports on crops. The agriculturists have departed from old, antiquated and primitive methods of cultivation. The production of A.D.T crops has increased. Fertilisers have become the fashion of the day. People are not running away from fertilisers. They are running to fertilisers. So, a special word of thanks is due to the Government for the wonderful work done in the field of agriculture and agricultural production.

Then, again, there are ancillary matters about agriculture to which I shall revert a minute later. The main thing on which I would like to dwell is the language problem. I do not wish to expatiate on the language question today. In fact, I hate the term ' language problem ' as much as my revered Leader, Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar, hates it. But there is no other way in which this mess of a matter can be expressed in English. Luckily for me, my resolution given notice of already has secured the first priority in the balloting that took place yesterday. I think I will have an opportunity of saying what I wish to say on this problem of language when my resolution comes up before this House on Monday or Tuesday next. Now, Mr. Chairman, Sir, I shall content myself with making one brief observation on the language issue. After all is said and done I wholeheartedly endorse the suggestion made by my senior, Mr. K. Balasubramania Aiyer, yesterday or the day before that every State could have its own regional language but it could also have English side by side. This bilingual state of affair, I think, may see the terminus of this vexed problem provided all over India we have the sense to adopt this formula. This complicated problem can be solved this way and I wholeheartedly endorse as I said the suggestion made by Mr. Balasubramania Aiyer in this respect.

I said, Mr. Chairman, Sir, I would come back to certain matters ancillary to agriculture after a minute. Regarding agriculture, much has been said on the floor of the House. It has been said by member after member that prices are shooting. What are we to do? We may recall the occasion when my esteemed Friend, Mr. Balasubramania Aiyer said that prices of vegetables, etc., were going up and that agricultural prices must come down, they are the basic bed-rock of price structure. But what is the reason why they do not come down? The reason is our poor State Government is powerless to do anything very effective in this matter. This matter is entwined in the coils and meshes of Central Government policies. We are not having an effective voice in the Central Government affairs in relation to our State. The result of this position is that agricultural prices go up. This is a highly complicated and vexed problem. I am, however, happy that our Government is giving serious attention to it and I hope it will try to attempt a solution in a practical manner by addressing its efforts to the Government of India and asking them to apply themselves seriously to this question without thinking of the political vote in any particular area.

[Thiru R. M. Seshadri] [16th February 1968]

I would like to make another observation here. It has been stated in the Governor's Address that the prices of fertilisers are rising and that this is particularly regrettable at a time when employment of fertilisers in agriculture has become more a fashion than a scare. This is really unfortunate. But what can the present Government do? I am afraid it cannot do much on the question of fertiliser prices. Here I would endorse the suggestion made by Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar that the time has come when we should try to make a clean cut with regard to the powers of the Central Government which I think could and should retain certain essential things like Defence, Foreign Affairs and one or two other important things and not everything. So long as we are tied to the chariot wheels of a monolithic Central Government, I think this problem of spiralling prices is something from which we cannot hope to escape. We should endeavour to change the constitutional structure so that we might not be very much dependent on the Centre in financial matters and be independent of the Centre's leading strings under which we are suffering.

Then, Mr. Chairman, Sir, I come to the labour situation. Unfortunately, I have been noticing a tendency on the floor of the House. Whenever we talk of a labour situation in which there is a plain, palpable, visible, physical outbreak of disorder, many of the Ministers do not wish to face the facts of the situation. They rise up and say there is no disorder. But the streets and bazaars are buzzing with rumours that secret instructions have gone from the corridors of the Secretariat to the Police Officers not to interfere whenever a situation develops, unless heads are broken and blood begins to flow. I do not know whether this is true and I do not know if it is untrue. If the Government have issued any such instructions, let them say so on the floor of the House. Otherwise, let them categorically deny it. In the days gone by, it was squarely the responsibility of the Police to maintain law and order. A Police Officer cannot sit with folded hands, majestically looking on until heads are broken and blood flows. Why not sack a Police Inspector or a Police Superintendent who waits like this, make an example of him for others? You go either this way or that way and this kind of middling won't do. As I said, somebody must be made an example of. If disorder breaks out, the Police must perform its function effectively. Mr. Chairman, Sir, you have rich experience. I have also some experience. We know that the basic duty of a Police Officer is to prevent the outbreak of disorder and not to say after heads are broken he will act. That is clear abandonment, abdication, of the elementary responsibility which rests on the shoulders of the Police force. I hope the Government will take note of this situation. Let not this ugly situation go on growing till a catastrophe descends upon our beautiful and peaceful Tamilnad.

8-00 P.M. Sir, I have dealt with the labour situation, and I now come to the next point, namely, education. I have talked about food for the stomach, and I am now going to talk about food for the mind, which is education. It is a pity that the Hon. the Minister for

16th February 1968] [Thiru R. M. Seshadri]

Education, for whom I have got very great regard, is not present on this occasion here. What is the policy of the Government about the medium of instruction? They say many things, but poor people like me are unable to understand quite clearly what they are saying. I shall now put a question. The Government say, 'We want to foster, nourish, and develop Tamil'. Very well; they want to do it. But let them not forget that I am as much a child of Tamilnad as they are. I am born in this Tamilnad. You say you love Tamil greatly. My love for Tamil is not second to anybody else's love, though I may not be able to speak in Tamil as eloquently as others do. My love for Tamil is as great as anybody else's is. Please keep that in mind. Now, I ask you this. You want to nourish, foster, and develop Tamil. What are you going to do with English? I am confident that my learned friends, the Ministers here, will keep up their promise of developing English also. It is a good thing they say that English also will certainly improve. We are now trying to improve the Tamil culture and the Tamil language but not at the expense of English. I know they are men of honour, and they will keep their word. May I ask them one simple question? If you are going to make Tamil the medium of instruction in colleges and make it displace English, it may be a very good step, but what is going to happen then to boys of 'say' Sir C. V. Raman's calibre, for example, of whom we are proud, who may tomorrow take the place of Sir C. V. Raman in the fields of Science, technology, and so on? Are we not going to send our boys outside India? Are we to burden them with the imposition of the Tamil medium and the imperfect precision of understanding of the English language, in which language alone fortunately or unfortunately is enshrined the entire store-house of advanced knowledge today. I think it is a very good step that University education be imparted through the medium of Tamil. I commend you for taking this step. You ought to have done this a long time ago. It is very good, but please remember to give the option to the boys and their parents to select the language. If they want the English language, let them have the option to choose it. Let not Tamil be imposed on them. If I want to send my children to a school where English is the medium of instruction, I should be allowed the option to do so. The children should be given the option to choose the medium of instruction in the colleges. Mr. Chairman, this is a very basic, fair, and just plea which I am making strenuously and earnestly with the Members who constitute the Government today. Now, Mr. Chairman, you will forgive me if I refer to a personal matter. Because it brings in a general question of policy, I am making reference to this personal matter. I am responsible for a school where the medium of instruction is entirely English. I have pumped out tens of thousands and thousands of my hard earned rupees. The members of my family and I have contributed to this school on the lines of the Hindu way. The medium of instruction there is English. It is intended for boys. There is no other school in Madras City, so far as I know for boys to be taught in English in our own way. That is why I am for this school, which imparts education in the English medium for boys. This school about four

[Thiru R. M. Seshadri] [16th February 1968]

years ago, was named after my wife. What is going to be the fate of this school now? Wherever possible I am sending money to that school and building it up. What is going to happen to it? Are you going to force the Tamil medium of instruction on that school? Therefore, I say, in the same way as the eloquent plea was advanced by my senior and revered leader, Dr. A. L. Mudaliar, that the interests of the minorities should be safeguarded and looked after by the Government, I make the plea that as much consideration should be given to the parents and the children, their wishes and their inclinations. There should be no oppression through the Tamil language in Tamilnad. Do the Government want to eliminate the English medium of instruction in the schools? But if any student wants to go to the English medium class, should he not be given the option? There should be no force, direct or indirect, no coercion, no pressure, and no compulsion of any sort to make the students take to the Tamil medium. I know these fears are ill-founded and have no basis. But why I dare to mention them is out of a sense of anxiety that is pounding my heart about my pet child, the school. I am anxious to know whether it is going to live and survive and grow. Therefore the Hon. Minister will forgive me if I have given expression to feelings of a personal nature. I am not suggesting for a moment that they are not going to look after the English schools in the same manner as Tamil schools. Therefore, while I commend this policy of the introduction of the Tamil medium in the University classes, at the same time I wish that reservation be made so that the other party, namely, the students, who are today capable of upsetting Government after Government, particularly in Asia and this tendency is coming to India as is seen in the Coimbatore and other incidents and their parents may have the option to have English or Tamil as the medium of instruction. The poor parent in the home, who pays for the education should be given the option to choose the medium. The poor parent nowadays loses respect if he does not pay money to the boy in the college. Let the parent be heard. Let not the Government make any hasty decision about this. Let them consult every one and decide it carefully, wisely, and cautiously, as I know they will do.

Mr. Chairman, now I have dealt with the labour situation and also the language and education question. There is one other matter I want to refer to. Words cannot express the gratitude of the Tamilians for what this Ministry has achieved by holding the World Tamil Meet in January this year. I am not talking about the spectacular show. That was a grand show. But I am talking about the evocation of a passionate sense of devotion of urgency to comprehend Tamil language and culture. It has awakened the consciousness in me that I am a Tamilian and today I am walking about the streets of Madras with my head erect. I am sixty-three years old. Today merely because my learned friends have come to power, I am able to understand the extent and the degree both in area and depth of the glory of the Tamil language and Tamil culture. Thanks to my hon. Friends of the Government here, I am able to glimpse the glory of the Tamil language. Sir, it is not

16th February 1968] [Thiru R. M. Seshadri]

the spectacular show that was arranged about which I speak. I am not carried away by any spectacular show or melodrama or meretricious attractions. But I do say that every Tamilian who went into the World Meet did come out with a loftier heart, nobler heart, with more courage in him, and more character built into his system. The World Meet has helped us to understand the greatness of Tamil contribution and Tamil culture. It has made us know the great riches which lie in the past and which we have not been able to discover. The people of Tamilnad owe a deep debt of gratitude to the Madras Government for arranging this World Tamil Meet in Madras. No words can express the gratitude of the Tamil people to the Government of Madras for this.

There is one other aspect. I wish my hon. Friend Mr. Nedunchezhiyan were here when I refer to it. The greatness of the Tamil language and the Tamilian consists in this. He has learnt by scientific discovery a method of living, which attunes his character and temperament to the very earth. It is Tamilians who discovered the virtue and the merit of the Siddha system of medicine. A mustard or *vendiyam* has such potency. The Siddha system says how it is to be used in medicine and very effectively. The men who have attained the final stage of Siddha discovered this system. After all, we should also remember that the Siddha system is a very cheap and effective system. Why do I refer to this point? I am the very fortunate recipient of a very small book on the system of Siddha medicine written in Tamil and sent to me by our very capable Secretary here. (An hon. Member: Written by Balaramaiah). I did not want to mention his name, because I may have to go to him in professional capacity. Whatever it might be, that book which was sent to me—I appeal to the Education Minister and other Ministers here—should be written a little bit bigger and prescribed as a text-book in every school and every child should be taught it. Today what my wife knew about treating cold or indigestion of a child, my daughter does not know. They take a car, go to the doctor, taken an injection, and pay the bill. Why should I not plead with the Hon. Thiru Karunanidhi, the Hon. Thiru Mathialagan, the Hon. Thiru Sadiq Pasha and the Hon. Thiru Govindaswami, who I am sure are giving me their earnest attention today, that they should see to it that Siddha medicine—the elementary principles of it—is prescribed in the curriculum of schools, not merely as a system of medicine, but as a part of the culture of Tamilnad? No country in the world, no man born of any mother, has been able to discover the mine of wealth, of wisdom, of the richness, of the capacity for relieving suffering, which is contained in small *mooligais*, in small tiny plants, as has been done by the Siddha people.

Now, there is one matter to which I am sorry no reference has been made in the Address of the Governor. I have been feeling that the time has come—the time came long ago even when another Ministry was ruling us—to consider seriously the question of the appointment of a Vigilance Commissioner to deal with the question of corruption. This question has been agitating the mind of

[Thiru R. M. Seshadri] [16th February 1968]

the Central Government and we know that anything which agitates the mind of the Central Government will continue to have ripples all over but will never come to shore. So far as the Madras Government are concerned, I do not know whether the Cabinet has given any attention at all to the question of eliminating corruption by some method or other. But the Vigilance Commissioner, whatever the name may be—Lokpal or anything else—is a 'must' for the administration of the State. I am not saying that corruption is on the increase. Nor am I saying that corruption has gone down. I do not know anything about it. But I think there is corruption. One argument against the Vigilance Commissioner which the Hon. Minister, in the course of a very casual talk—told me was this. Perhaps it is the feeling in the Cabinet I hope I am not disclosing a secret. The feeling in the Cabinet about the Vigilance Commissioner is this. The capacity of our people to manufacture petitions is infinite and, therefore, if a Vigilance Commissioner is appointed, he will simply be inundated with petitions of every character—frivolous, substantial, semi-substantial, well-founded and ill-founded complaints. Then what is he going to do? I am really sorry to hear this kind of argument advanced. We must have faith in the people. Remember you owe your position to the people of this country. You cannot go about and tell the people that the people are capable of manufacturing petitions of such infinite variety that nobody will be able to find out the truth in them. After all, any intelligent, capable, competent Vigilance Commissioner can do the work in two minutes. I tell you, not that you do not know, how to do it. There is a simple device by which one can find out the truth because I have been on the other side of this table and am on this side of the table today. I know how it can be done. I shall give you an illustration. I will give the pattern, the formula, the method, the *modus operandi* of this matter. Suppose a Tahsildar gives a permit for cement bags today. Another man who applied earlier has not got the cement permit. The rival in trade keeps a watch and knows what is going on. So, if only the rival in trade puts in a petition to the Vigilance Commissioner, the Vigilance Commissioner—I do not want to dilate on the Vigilance Commissioner because I have occasions to speak on the subject in the Bar Association—calls for the files and he sees, "This man has got the cement permit within ten days. The other man sent the petition 100 days ago and he has not been given his permit. What is the reason for it?" *Prima facie*, there is suspicion about it. I do not say he is corrupt. But I do not think he is not corrupt. The matter will be looked into. Whenever there is a disparity in treatment, whenever there is discrimination in the grant of permits, licences and favours, the Vigilance Commissioner can call for the files, examine the matter and satisfy himself that everything is all right. I press very strongly on the Hon. Ministers to consider the appointment of a Vigilance Commissioner to eliminate corruption.

The last thing I want to say is to cross the t's and dot the i's of what my learned senior, Dr. Lakshmanaswami Mudaliar,

[16th February 1968] [Thiru R. M. Seshadri]

said about the Finance Commission. You know one of the most wonderful remarks about the Address is that it perhaps can be improved only from the point of view of old Nesfield's Grammar, that is the only defect. Otherwise, it is a wonderful report. One thing we find in this Address is that it is said that the terms of reference to a Finance Commission is a matter exclusively within the purview of the Central Government, but we are parties affected by it. If they give us less, we suffer, but we are not consulted in this matter. An eloquent plea is made in the Address that the State Government should be consulted, whenever the terms of reference to the Finance Commission are settled. I think this is really a sound plea. We should press this upon the Central Government for acceptance as early as possible.

There are one or two matters which I want to touch upon. One is about the Race Club. I talk about the Race Club, because my memory was revived about it by what I saw in the newspapers, this morning. I commend the action of the Government in appointing a citizen of the public, from among the public, not a Government servant or a Government officer, as a Director or Steward of the Race Club. It is a very desirable step. I endorse that step and welcome it. That is why I make bold to mention this about the Race Club.

Another thing that I want to refer to is this. There is a memorial which has been pending with the Hon. the Minister for Health for some time.

I want a couple of minutes more, Sir.

MR. CHAIRMAN : A couple of minutes will be given.

THIRU R. M. SESHADRI : A memorial has been presented and the Hon. the Minister for Health has promised that he would look into that as quickly as possible. It is stated that the application of the rules for determination of fair rent by a Rent Controller who is a quasi-judicial authority has led to extremely anomalous situations. Where the rent of a house is to-day Rs. 10, it becomes Rs. 1,000 to-morrow and a house rent of Rs. 1,000 to-day gets reduced to Rs. 10, all by a proper and correct application of the rules. I have been pleading with the Hon. the Minister for Health, because a memorial has been given by the South Indian Chamber of Commerce, that this anomalous situation should be rectified. How to do it? I have no quarrel with the application of the principles or with the principles which have been formulated. But I do say this. The Government should have a statutory provision that the margin by which the old rent can be increased or the margin by which its decrease can be effected by the Rent Controller shall be controlled by a limitation on percentage; this is so in every other State in India. I crave the Hon. Minister to look into the matter and I am sure he will look into it extremely sympathetically.

Now, the electrical undertakings, you may kindly recall, Mr. Chairman, are being acquired by the Madras Government. This is a very interesting point, which I wish to make because I feel

[Thiru R. M. Seshadri] [16th February 1968]

one habit that the Madras Government have is that no Hon. Minister acknowledges correspondence, so far as I know, and this habit should go. With the Central Government it is not so. If a letter is written, it is immediately acknowledged. I wrote two letters about the electrical undertakings, one to the Hon. Thiru Nedunchezhiyan and the other to the Hon. the Chief Minister. But I think, unless my memory serves me very badly, I have not had acknowledgments of these two letters. But the Hon. the Minister for Industries was so very good as to invite me to a conference in which the Chief of the Electricity Board and a number of Secretaries were present. The suggestion which I made and which I would like the Members of this House to take note of is, according to my very humble impression, of an extremely valuable character. What I said was this. I shall put it extremely simply. The capital of an electricity undertaking is, say, Rs. 10. The Government of Madras have given a loan of Rs. 10 to that company. Now, there is a provision in the Companies Act under which the loan given by a Government can be converted into shares. So (10×10), Government will be a 50 per cent shareholder. I hope that point is quite clear. When the Government become a 50 per cent shareholder and when the Government give compensation of one hundred lakhs or one hundred rupees, the same Government will be entitled to get back 50 per cent as share-holder, if my suggestion is accepted. I am not rather vain when I say that plea created an impression on the Hon. the Minister for Industries, because, after all, I put forward what I considered to be a very valuable suggestion for the sake of saving revenue and expenditure for the tax-payer of Tamil Nad. But then he had a Conference with the Secretaries and one Secretary said, "This particular provision in the Companies Act which permits conversion of loans advanced by a Government to share capital is there, no doubt, but it has never been worked at all". It is impossible to answer a question of this kind. A law has to be worked at some point. We have to work it and a new law should be made to work somewhere—only there has been no occasion till now. I did not argue, but I said, "Somebody must begin and you go on with that." I do not know what happened I left it at that. I think it behoves the Hon. Ministers and the Government to give really patient and careful attention, not over-ridden by Secretaries' routine and redtapist advice, to any suggestion which any hon. Member of this House gives including my humble self who is a new-comer.

Let me thank you, Mr. Chairman, for giving so much of indulgence to a new-comer as against old veterans like Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar. Thank you very much, Sir.

5-20

திரு. கே. ராமதாஸ்: தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் உரையின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பு கொடுத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கவர்னர் உரையை பார்க்கின்ற போது, சம்பிரதாயத்துக்காக அந்த அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அதில் அரசாங்கத்தின் கொள்கையோ, அல்லது எதிர்க்கால வேலைத் திட்டங்களைப் பற்றிய குறிப்போ, எவ்வுமே

[திரு. கே. ராமதாஸ்]

இல்லை. ஆனால் ஒன்றை மட்டும் நமது கவர்னர் அவர்கள் பெருமையாகக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். அதில் யாருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் இருக்க முடியாது. சமீபத்தில் நடைபெற்றிருக்கிற உலகத் தமிழ் மாநாடு குறித்து மிகச் சிறப்பாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அம்மாநாடு நல்ல முறையில் அமைந்தது குறித்து, அதை நடத்தியவர்களுக்கு நானும் என்னுடைய பாராட்டுதல்களை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதே நேரத்தில் அதில் நடைபெற்றிருக்கின்ற ஊழல்களை யாரும் மறந்து விடக்கூடாது. அம்மாநாட்டை யார் நடத்தியிருந்தாலும், அதில் நடைபெற்றிருக்கிற ஊழல்களை, பொதுமக்கள் பேசிக்கொள்ளுகின்ற நிகழ்ச்சியை, யாரும் தட்டிக்கழிக்க முடியாது. மாநாட்டைப் பற்றி பெருமையாக நாம் பேசிக்கொள்ளுகின்ற அதே நேரத்தில், அதனை நடத்தியவர்களால், அதிகாரிகளால், ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களால், கட்சித் தொண்டர்களால் செய்யப்பட்ட ஊழல்களை மக்கள் பகிரங்கமாகப் பேசிக்கொள்ளுவதைப் பார்க்கிறோம். உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்காக 10 ஆயிரம் ரூபாய் நன்கொடைகொடுத்தால் பஸ் ரூட் கொடுப்பது, 10 மூட்டை சர்க்கரை அதிகமாக கொடுப்பது, என்கிற நிலைமையை, பள்ளிகளில் படிக்கின்ற மாணவர்களிடம் கட்டாயப்படுத்தி நன்கொடை வாங்கிய நிலைமையைப் பார்த்தோம். ஆகவே இந்த அரசாங்கத்திற்கு நல்ல பெயர் வரவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன்; இந்த ஊழல்கள் குறித்து பகிரங்க விசாரணை நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து தமிழ்நாட்டில் சமீபத்தில் நடைபெற்றுள்ள நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கின்றபோது, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசிய கூட்டங்களில் கலவரம் செய்து கல்விசியதைப் பார்க்கிறபோது, நமது முதலமைச்சரே ஜனநாயகத்திற்கு ஆபத்து ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று வருத்தப்பட்டு அறிக்கைவிட்டார். மாணவர்கள் பெயரால், தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்றுள்ள நிகழ்ச்சிகளை எண்ணிப் பார்க்கின்றபோது, முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் ஜனநாயகம் வாழுமா, வளருமா என்று யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆட்சியினர் அந்த வன்முறைச் செயல்களைத் தடுக்க என்ன முயற்சி எடுத்தார்கள் என்பது நமக்குப் புரியவில்லை. தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் அவர்கள் பேசுகிற கூட்டங்கள் தடுக்கப்பட்டன; அவர் பேசுகிற கூட்டங்களில் கற்கள் வீசப்பட்டன; போலீஸார் தடியடிப் பிரயோகம் செய்தார்கள் என்று அறிந்த பிறகும், அந்த கலவரங்களை மாணவர்கள் நடத்தினார்கள் என்பதை விட்டுவிட்டு, மாணவர்களோடு சமூக விரோதிகள் சேர்ந்திருப்பார்களே, அவர்களை ஏன் கண்டுபிடிக்கவில்லை? மாணவர்கள் கல்விசினார்கள் என்று சொன்னார்கள். மாணவர்களோடு சேர்ந்து யார் சதி செய்தார்கள் என்பது தெரியாமலா போய்விட்டது? கோவையில் நடைபெற்ற சம்பவங்களுக்கு யார் காரணம்? மாணவர்களின் பெயரைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு கல் எடுத்து எறிந்தவர்கள் யார் என்று பார்க்கிறபோது, ஆளுங்கட்சிக்குக் கூட்டாளியாக

[திரு. கே. ராமதாஸ்] [16th February 1968]

இருக்கிற கம்யூனிஸ்டுகள் போட்டிருக்கிறார்கள். இதைக் கண்டும் காணாதது போல் ஏன் இருந்துகொண்டிருந்தீர்கள்? ஒருவரைக் கூட கைது செய்ய துணிவு இல்லையா? திட்டமிட்டு வன்முறைச் செயல்களை நடத்திக்கொண்டு போகலாம், போலீஸார் கைகட்டிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இதுதான் சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவது? சென்னையில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியின்போது, திரு. மோஹன்லால் மேத்தா வீடு தாக்கப்பட்டது. குறிப்பாக காங்கிரசு நகரமன்ற அங்கத்தினர் வீடு தாக்கப்பட்டது? மாணவர்கள் தாக்கினார்களா? சமூக விரோதிகள் 10 மாணவர்களை அழைத்துக்கொண்டு காங்கிரசுக்காரர் வீடுகளைப் பார்த்து தாக்கினார்கள்; இதை போலீஸார் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருப்பதா? மாணவர்கள் மொழியின் பெயரால் ஊர்வலம் செல்லும்போது, கம்யூனிஸ்டுகளும் சேர்ந்து கலவரம் செய்திருக்கிறார்கள். இதற்கு போலீஸ் பாதுகாப்பா? ஒரு இடத்தில் இந்தியில் அல்ல, ஆங்கிலத்தில் அல்ல, உருதுவில் எழுதப் பட்டிருக்கிறது. அதை இந்தி என்று நினைத்துக்கொண்டு, அதை அழிக்க ஏணி கொண்டுவரப்படுகிறது. திட்டமிட்டுக் குழப்பம் செய்யவேண்டுமென்று நினைத்தவர்கள் ஏணி போட்டார்கள். ஏணியில் ஏறுகிறவன் கீழே விழுந்துவிடுவானே என்று போலீஸ் காரர்கள் ஏணியை பிடித்துக்கொண்டார்கள். இது அரசாங்கம் தானா? இந்த விதமாக கேவலமான நிலையில் அராஜகம் நடந்து கிறவர்களுக்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு என்றால், நாட்டில் எப்படி அமைதி நீடிக்கும், எப்படி சொத்து சுதந்திரம் பறிபோகாமல் இருக்கும்?

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : போலீஸார் ஏணியைப் பிடித்தார்கள் என்பதை சர்க்காருக்கு கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் அறிவித்து அதன்மீது சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையா?

திரு. கே. ராமதாஸ் : ஆகவே போலீஸார் இந்தவிதமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ரெயிலில் வந்தவர்களை கீழே இறக்கி விட்டு ரெயிலைக் கொளுத்தினார்கள். ரெயிலில் வந்தவர்கள் எல்லாம் வட இந்தியர்களா? இந்தியைப் படிக்கவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டவர்களா? நமது பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் விரைந்து சென்று அமைதியை நிலைநாட்டினார்கள் என்று செய்தி வந்தது. ஆனால் துன்பப்பட்ட மக்கள் எவ்வளவு பேர்? அவர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு? ஏன் பாதுகாப்பு இல்லை?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பாதுகாப்புக் கொடுப்பதில்லை என்று சர்க்கார் திட்டவாட்டமாக ஒரு கொள்கையை வகுத்துக் கொண்டு இல்லை. எந்தச் சர்க்காரும் அப்படி இருக்காது. உதாரணமாக டில்லியில் ஜனவரி 1-ம் தேதி அன்று பெரிய ரகளை ஏற்பட்டது. காலித்தனம் செய்வதற்காகச் சென்ற இளைஞர்கள் குடித்துவிட்டு தெருவில் போகிற பெண்களை எல்லாம் மானபங்கம் செய்தார்கள். அதைப் போலீஸார் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்று கூட செய்தி வந்தது. அவர்கள் ஒரு அதிகாரியின் மனைவியைக் கூட மானபங்கம் செய்தார்கள். இந்தியாவில்

[16th February 1968] [திரு. மு. கருணாநிதி]

இருக்கிற ஒரு வெளிநாட்டுத் தூதுவருடைய மனைவியைக்கூட காரிலிருந்து இழுத்து வெளியே போட்டு மானபங்கம் செய்தார்கள் என்று செய்தி வந்தது. அங்கும் போலீஸார் இருந்தார்கள். எதிர்பாராமல் சில நேரங்களில் சம்பவங்கள் ஏற்படுகின்றபோது, போலீஸாரால் சமாளிக்க முடியாமல் பெரிய மக்கள் கூட்டம் கலவரத்தில் ஈடுபடுகிறபோது, இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் ஏற்படுவிடலாம். ஆகவே திட்டமிட்டு பாதுகாப்பு அளிப்பது இல்லை என்று தமிழக அரசு சூழ்நிலையை நிச்சயமாக உருவாக்க வில்லை என்பதை மாத்திரம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. ராமதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். டில்லியில் நடைபெற்றது என்ற காரணத்துக்காக சென்னையிலும் அப்படி நடைபெறவேண்டுமா என்பதுதான் கேள்வி.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : டில்லியில் நடைபெற்ற தற்காக, சென்னையில் நடைபெற வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. மக்கள் கூட்டம் கலவரங்களில், வன்முறைச் செயல்களில் ஈடுபடுகிறபோது, எதிர்பாராது சில சம்பவங்கள் நடைபெற்று விடுகின்றன. உதாரணமாக ஒரிஸ்ஸாவில், சென்ற ஆண்டு காங்கிரசு அமைச்சரவை இருந்தபோது, இப்போது பரதம மந்திரியாக இருக்கிற இந்திரா காந்தி அம்மையார் மீது கல்விசைப்பட்டு மூக்கில் காயம் ஏற்பட்டது. அங்கே போலீஸார் இருந்தார்கள். வேண்டுமென்றே பாதுகாப்பு கொடுக்காமல் இருந்துவிட்டார்களா?

திரு. கே. ராமதாஸ் : எதிர்பாராது நடைபெறுகிற நிகழ்ச்சிகளைப் போலீஸார் தடுக்க முடியாத நிலை ஏற்படுவது வேறு. ஆனால் அம்பத்தூரில் ரெயிலை நிறுத்தியது, அந்த ரயிலில் வந்த மக்களை ஓட்டி விரட்டியது, அவர்களுக்கு காயம் ஏற்படும்படி துன்புறுத்தியது; அதற்கு மறுநாள் ஆவடியில் வண்டியை நிறுத்தியது, அதில் வந்தவர்கள் ஆண்கள், பெண்கள் என்று பார்க்காமல், கர்ப்பினி என்றுகூட பார்க்காமல் விரட்டியது; இவையெல்லாம் திட்டமிட்டு செய்யப்பட்டபோது, அந்த மக்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லையே என்பதைத் தான் சொல்லுகிறேன். திடீரென்று சம்பவம் ஏற்பட்டால், திடீரென்று கல்விசினால், அதற்குப் பாதுகாப்பு இல்லை என்று சொல்லலாம். திட்டமிட்டு செயல்படுகிறபோது, அதைத் தடுக்க ஏன் போலீஸ் இல்லை? மாணவர்களை விரோதித்துக்கொள்ளக்கூடாது, மாணவர்களை விரோதித்துக்கொண்டால் 1972-ல் பாதிக்கும் என்பதற்காக, மாணவர்கள் எது செய்தாலும்

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : திண்டுக்கல்லில் மாண்புமிகு திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசிய கூட்டத்தில் மாணவர்கள் 10 பேர் போலீஸார் தாக்குதலுக்கு ஆளாகி இருக்கிறார்கள் என்பதை நினைவூட்டுகிறேன்.

[16th February 1968]

5-311 - திரு. கே. ராமதாஸ் : போலீஸார் தாக்குதல் ஏற்பட்டதற்கு காரணம் என்ன என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? மாணவர்கள் என்றால், எத்தனை வயது மாணவர்கள்? 7 வயது விரும்பு 12 வயதிற்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் அல்ல. மாணவர்கள் அடிபட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறீர்கள். ஏன் அடிபட்டார்கள்? எப்படி அடிபட்டார்கள் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? காரணத்தைச் சொல்லவில்லை. மாணவர்கள் பெயரால் கலவரம் திட்டமிட்டு செயல்படுகிறபோது, அதை ஏன் தடுத்திருந்ததில்லை? இந்த சர்க்கார் ஏழைகளுடைய சர்க்கார், தொழிலாளிகளுடைய சர்க்கார் என்று பெருமையாக அமைச்சர்கள் பேசினார்கள். திருவொற்றியூரில் தொழிற்சாலைக்கு 4 முதலாளிகள் செல்லுகிறார்கள்; அவர்களுடைய காரை தொழிலாளிகள் தடுக்கிறார்கள், முதலாளிக்கு ஆபத்து என்ற காரணத்திற்காக துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்யவில்லையா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தொழிலாளிகளால் முதலாளிக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டிருந்தால் அப்போது உறுப்பினர் எப்படி பேசியிருப்பார் என்பதையும் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. கே. ராமதாஸ் : தொழிலாளியாக இருந்தாலும் முதலாளியாக இருந்தாலும் பாதுகாப்பு சமமாக இருக்கவேண்டும். முதலாளி பாதிக்கப்படுவார் என்பதற்காக, அஞ்சி குறிக்கிட்ட துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்தீர்களே. ஆனால் தூற்றுக்கணக்கான மக்கள் ஊரிலிருந்து சென்னைக்குப் பல காரணங்களுக்காக ஆஸ்பத்திரியில் சேர்ந்து வைத்திய வசதி பெறுவதற்கும் மற்ற மற்ற காரணங்களுக்கும் வருகிறவர்கள் அடிக்கப்பட்டு துன்பப்படுத்தப்படுகிறபோது, அது ஏன் தடுக்கப்படவில்லை?

அப்போது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அங்கே ஒரு நீதி இங்கே ஒரு நீதியாக இருக்கிறது. தடை செய்ய வேண்டிய இடத்தில் தடை செய்யாமல் திட்டமிட்டு ஊக்கம் தந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறேன். ஆகவே பாதுகாப்பு நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சிகள் தாக்கப்படுகிறார்கள் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் விரும்பும் ஜனநாயகம் பிழைக்கவேண்டுமானால், வளரவேண்டுமானால் இந்த பாரபட்ச நிலைமை போக்க வேண்டும். கோவையில் தாக்குதல் நடைபெற்றது. காங்கிரஸ் கட்சிகள் வீடுகள் தாக்கப்பட்டன. அங்கே யாருமே கைது செய்யப்படவில்லை ஆனால் மதுரையில் கலவரம் ஏற்பட்டது. காங்கிரஸ் கமிட்டி ஆபீஸ் உடைத்தெறியப்பட்டது. காங்கிரஸ் கட்சிகள் தாக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் சமீபத்தில் வந்த செய்தி 10-12 காங்கிரஸ்காரர்கள் வீடு தேடி கைது செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதாகும். இது ஜனநாயகமா? பழி வாங்கும் மனப்பான்மை.

[16th February 1968]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மதுரையிலும் கோவையிலும் பல பள்ளிக்கூடங்கள் தாக்கப்பட்டன. திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கொடிகள் கிழிக்கப்பட்டன. எம்.ஜி.ஆர். மன்றங்கள் தாக்கப்பட்டன. இதை மாண்புமிகு உறுப்பினரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. கே. ராமதாஸ் : அவை சமூக விரோதிகளால் தாக்கப் பட்டால் அதை கண்டனம் செய்கிறேன். ஒரு பக்கத்தில் கலவரம் செய்பவர்களை விட்டுவிட்டு மற்றொரு பக்கத்தில் சம்பந்தப் படாதவர்கள் 10 பேரைக் கைது செய்தால் இது எதைக் காட்டுகிறது? ஜனநாயகம் வளரவேண்டுமானால் எந்த அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாயினும் சரி, தவறு செய்தால் அது தவறு என்று சொல்ல பின் வாங்குகிறவர்கள் அல்ல காங்கிரஸ்காரர்கள். திண்டுக்கல்லில் ஒரு மாநாட்டைக் கலைக்கும் அளவுக்கு பந்தலைக் கொளுத்தி இருக்கிறார்கள். ஆனால் மதுரையில் காங்கிரஸ்காரர்கள் அடிப்பட்டு போலீசாரால் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை ஏன்? நீதி வழி நின்றவர்கள் அடிபட்டிருக்கிறார்கள். இது பழைய விஷயம் அல்லவும் கூட இந்த அரசாங்கம் ஒழுங்கு சட்டத்தை நடைமுறையில் நிலைநாட்ட வேண்டும். யாரால் தாக்கப்பட்டார்கள்? தாக்கினவர்கள் மாணவர்களா? உங்கள் தொழிலாளர்களான கம்யூனிஸ்டுகள் செய்த சதி.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தயவுசெய்து இப்போது கூட அந்த கம்யூனிஸ்டு கட்சியினர் பெயரை மாண்புமிகு உறுப்பினர் தெரிவித்தால் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

திரு. கே. ராமதாஸ் : நாங்கள் சொல்வது பெயர் தெரியாதவர்கள்; சமூக விரோதிகள். எங்களிடத்தில் அதிகாரம் இல்லை. ஆகவே நான் சொல்வதற்கில்லை. அமைச்சர்கள் பொதுக் கூட்டத்தில் கலவரம் நடைபெறுகிறது. நம் மாண்புமிகு அமைச்சர் செல்லும்போது படி அரிசி கேட்டதற்காக 40 பேர் கைது. இவர் பவனி செல்கிறார். ஆம்பூரில் போகும்போது கேட்டார்கள். கேட்பது குற்றமா? நீங்கள் சொன்னதை கேட்டார்கள். இங்கே.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வழக்குப் போட்டிருக்கிறார்களா?

திரு. கே. ராமதாஸ் : கைது செய்யப்பட்டார்கள். வழக்கு போட்டார்களோ என்னவோ. நீங்கள் வந்ததும் விட்டிருப்பார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஒரு காலத்தில் நம் முன்னாள் அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் தலைவர் விட்டிலேயே தாக்கப்பட்டாரே, அவர் உயிருக்கு ஆபத்து வந்ததே. அப்போது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா? யாராவது கைது செய்யப்பட்டார்களா?

திரு. கே. ராமதாஸ் : கைது செய்யப்பட்டார்கள். நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே நடைபெறும் திகழ்ச்சிகளைச் சொல்லும்போது, திசை திரும்பும் பாணியில் அங்கே நடை

[திரு. கே. ராமதாஸ்] [16th February 1968]

பெற்றதே இங்கே நடைபெற்றதே என்று சொல்வது—இது தன்னார் குழாயடியில் பெண்கள் பேசும் பேச்சுபோல்—நேற்று அவன் 'டாக்கி'யில் போனான். நான் போகக்கூடாதா என்று பெண்கள் பேசுவது போல்...

திரு. என். வி. நடராசன் : அது மாதிரி இங்கே பேசக்கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் சொல்வது கூட்டத்திலே யாராவது ஒருவர் அசம்பாவிதத்தில் ஈடுபட்டு விட்டால் அவரைக் கண்டுபிடிப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்பதைத் தவிர, இன்னார் என்று தெரிந்தும் விட்டுவிட்டோம் என்பதல்ல. ஒரு பெரும் கூட்டத்தில் ஒருவர் தவறு செய்தால் கண்டுபிடிப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது.

மிஸ்டர் சேர்மன் : பேச்சுக்கு ரொம்ப 'மிரேக்' போடாமல் இருக்கலாம்.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார் : கண்டு பிடிக்க முயற்சிக்கிறோம் என்றால் இந்தப் பேச்சு வராது. அதனால் வேறு உதாரணம் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் வந்தது. இனி 'எதிர்க்காலத்தில் நடைபெறாமல் பார்த்துக் கொள்கிறோம்' என்று சொன்னாலும் தல்லது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதைச் சொல்லாததால் முயற்சிக்கவில்லை என்று அர்த்தமல்ல.

திரு. கே. ராமதாஸ் : நான் உதாரணத்திற்குச் சொன்னேனே தவிர, தவறாகச் சொல்லவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் சொல்லவில்லை.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : இதற்கு ஆட்சியாளர்கள் உடந்தை என்று சொல்வது...

திரு. கே. ராமதாஸ் : உங்களைப் பாராட்ட முடியாது. எங்களுக்கு புரண்பாதுகாப்பு தேவை என்பதை வலியுறுத்தி இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் கூட்டம் நடைபெறாமல் தடுத்து நிறுத்தினால் அஞ்சக்கூடியவர்கள் அல்ல. பொதுவாக சூழ்நிலை வேறு விதமாக உருவாகி வருகின்றது. அகஸ்தல் "காங்கிரஸ்காரர்கள் தமிழ்நாட்டில் ஆட்சியைக் கவிழ்க்கப் பார்க்கிறார்கள்" என்று சொல்கிறார்களே—அப்படி அல்ல. உங்கள் கூட்டணியில் கூடவே இருந்து கொண்டு ஒரு சில கட்சிகள் வளர்ந்து வருகின்றன. அகவே அவர்களைப் பற்றி உஷாராக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது உங்கள் நன்மைக்குத்தான். இந்த நிலைமை மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும்.

கூடையாக நான் சொல்வது இந்த அமைச்சரவை பதவி எடுத்துக் கொள்வதற்கு முன்பு "3 படி லட்சியம்; திருப்படி நிச்சயம்" என்று சொன்னார்கள். இதைத் திருப்பித் திருப்பி

[16th February 1968] [திரு. கே. ராமதாஸ்]

சொல்லும்போது அமைச்சரவர்களுக்கும் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் ஆத்திரம் வரும். ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், கவர்னர் உரையில் ஒரு படி அரிசி நீடிக்கும்; மற்ற எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் வரும் என்ற சூசகமான வார்த்தை அறிக்கையில் இருந்தால் நம்பிக்கை இருக்கும். அப்படி ஒன்றும் இல்லை. சென்னையிலும் கோவையிலும் போடுகிறார்கள். பரங்கி மலையைச் சேர்த்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு உண்டா? இல்லையா? ஒரு அமைச்சர் சொல்கிறார் "பருவ நிலை தவறிவிட்டது" என்று. இன்னொரு அமைச்சர் 'கிடையாது' என்கிறார். சில அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள் "இது நடக்காத காரியம். இப்போதே திண்டாடுகிறோம். மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு எங்கே போடுவது?" என்று பேசுகிறார்கள். இப்படி இருக்கும்போது இந்த ஆண்டில் இல்லாவிட்டாலும் அடுத்த ஆண்டு நிச்சயமாக வரும் என்று திட்டம் கவர்னர் உரையில் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதில் உங்களுக்கு ஒரு திட்டவாட்டமான கொள்கை உண்டா? பெண் உறுப்பினர் சகோதரி பேசும்போது 'இதை விட்டு விடுங்கள்' என்கிறார்கள். நீங்கள் 2 படி என்று சொல்கிறீர்கள். எங்கள் கட்சிக்கு ஒரு தெளிவான கொள்கை உண்டு. நீங்கள் போடவேண்டும் என்று சொல்கிறீர்களா? அல்லது எடுத்து விடவேண்டும் என்று சொல்கிறீர்களா?

திருமதி லக்ஷ்மி கிருஷ்ணமூர்த்தி : என் தனி அபிப்பிராயத்தைச் சொல்வதற்காக எங்கள் பார்ட்டியைச் சொல்லக் கூடாது. எங்கள் பார்ட்டியில் கொள்கை ரொம்ப உண்டு.

திரு. கே. ராமதாஸ் : உங்கள் நண்பர் சுதந்திராக் கட்சி உறுப்பினர் 'ரேஷன்' திட்டத்தை எடுக்க வேண்டும் என்று அந்த சபையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைத்தான் நீங்களும் செய்யப் போகிறீர்கள். 2 ஜில்லாவுக்குப் போட்டுவிட்டு மற்ற ஜில்லாக்களுக்குப் போட முடியாமல் கஷ்டம் வரும்போது சுதந்திராக் கட்சி உறுப்பினர் சொன்னது போல்தான் கடைபிற்றப் போகிறது. அதவே ஒரு படி அரிசித் திட்டம் உண்டா இல்லையா என்று மீண்டும் பதிலில் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போல் மத்திய சர்க்காரைக் குறித்து நம்முடைய மதிப்புக்குரிய கவர்னர் அவர்கள் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இந்த அமைச்சரவைக்கு என்ன கருத்தோ அது கவர்னர் உரையில் காணப்படுகிறது. நம் முதலமைச்சர் முசுல் எல்லோரும், சரி பிடித்துக்கொண்டது என்றால் அதற்கு மத்திய சர்க்கார் காரணம்; கத்தரிக்காய் விலை ஏறியது என்றால் அதற்கு மத்திய சர்க்கார் காரணம் என்று கை காட்டும் பணியில் அவர்கள் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். நம் கவர்னர் அவர்கள் மத்திய சர்க்காரின் காரணமாக இந்த நிலைமை என்று சொல்லதைப் பார்க்கிறோம். கொள்முதல் பற்றிப்பலர் பேசினார்கள். விவசாய

[திரு. கே. ராமதாஸ்] [16th February 1968]

6-40 p.m. அமைச்சரவர்கள் 'விலை மத்திய சர்க்கார் நிர்ணயித்தது' என்று சொல்கிறார்கள். ஆந்திராவில் அவர்கள் கொள்முதல் விலையை உயர்த்த வேண்டும் என்று எழுதிக் கேட்டு வாங்கி இருக்கிறார்கள். கேரளத்திலும் ஏற்றி இருக்கிறார்கள். உங்கள் விலைக்கும் கேரள விலைக்கும் என்ன வித்தியாசம்? விலையை உண்மையாகவே உயர்த்த வேண்டும் என்று உங்கள் உள்ளத்தில் இருந்தால் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் 'உயர்த்த வேண்டும்' என்று கேட்டு அவர்கள் மறுத்திருந்தால் மத்திய சர்க்காரைக் காட்டலாம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : விலையை உயர்த்த வேண்டும் என்று எங்களுக்கு இல்லை. இது போதுமான விலை, நியாயமான விலை என்று கருதப்படுகிறது. இதே விலையைத்தான் உங்கள் சர்க்கார் கொடுத்தது. அதை ஏன் சொல்லவில்லை? கேரளத்தில் அதிக விலை கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறீர்களே தவிர, அந்தக் கேரளாவிலேயே எவ்வளவு நெல் கொள்முதல் செய்கிறார்கள்? ஆந்திராவுக்கும் இங்கேயிக்கும் உள்ள ஒரு அடிப்படை வித்தியாசத்தை இந்தச் சபை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இங்கே 8 லட்சம் டன் கொள்முதல் என்றால் விவசாய மக்களிடத்தில் வாங்கி, இல்லாத மக்களுக்குத் திரும்ப கொடுக்கப் படுகிறதற்காக கொள்முதல் செய்வது. ஆந்திராவில் கொள்முதல் ஆரம்பம் செய்வது விசாகை—ஐதராபாத் ஆகிய இரு நகர ரேஷனுக்குமட்டும். மற்ற இடங்களில் ரேஷன் கிடையாது. அவர்கள் 50,000 டன் கூட கொள்முதல் செய்வதில்லை. அவர்கள் மீது பழி போடுவது என்பதல்ல. இது நியாயமான விலை என்பது சர்க்காரின் அப்பட்டமான கருத்து. உங்கள் சர்க்காரும் இதே கருத்தைத் தான் கொண்டிருந்தது. இது குறைவு என்று நாங்கள் கருதவில்லை என்பதையும், நம் கொள்முதல் 8 லட்சம் டன்களில் 7 லட்சம் டன் இங்கேயே செலவாகிறது என்பதையும், கேரளத்தில் அவர்கள் கொள்முதல் செய்வதில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கொள்முதலுக்குத் தருவதை ஒத்துக் கொள்ள முடியாமல் சிரமமாக திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னொரு மாநில சர்க்கார் விவகாரம் பற்றி இங்கே பேசக் கூடாது. வெளியே ஏற்றுமதி செய்வதற்காகக் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது என்பதையும் இந்த மன்றத்திற்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராமதாஸ் : திட்டவட்டமாக கொள்முதல் விலை போதும் என்று அமைச்சர் தெரிவித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் உங்கள் சர்க்கார் என்று சொன்னார்கள். நமது முந்தைய சர்க்கார் என்று சொல்லியிருக்கலாம். இப்போது இருக்கிற சர்க்காரை 'நமது சர்க்கார்' என்று நான் நாங்கள் தெரிவித்து வருகிறோம். உங்கள் சர்க்கார், எங்கள் சர்க்கார் என்று பேசுவதில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் 'உங்கள் சர்க்கார்' என்று பேசுவது எனக்கு கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருந்தது. இந்தக் கொள்ளுதல் விலையைப்பற்றி அமைச்சர் தெளிவாக்கிய பதிலு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. கே. ராமதாஸ்] 16th February 1968]

அடுத்து சென்னை நகரைப் பொறுத்தவரையில், டாக்டர் லக்ஷ்மணசாமி முதலியார் அவர்களும், கனம் பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்களும் தெரிவித்தது போல, நமது மாநகராட்சி மிக கேவலமான திசையில் சென்று கொண்டிருக்கிறது. கொசுத் தொல்லை மட்டுமல்ல. அரசாங்கத்தால் ஏற்படும் தொல்லையோடு, மாநகராட்சி மன்றத்தால் ஏற்படும் தொல்லைகளும் சேர்ந்து மக்கள் சென்னையில் அமைதியற்ற வாழ்வு நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் நடராஜன் அவர்கள் இந்த ஆட்சியை நீங்கள் பாராட்டவில்லையே என்று வருத்தப்பட்டார்கள். நான் அவருக்கு சொல்லிக்கொள்ளுவேன். எங்கள் தலைவர் திரு. சாஜா ராம் அவர்கள் முதன் முதலில் பாராட்டினார்கள். மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ரத்து செய்யமாட்டோம், காந்தியடிகளின் எண்ணத்தை பிரதிபலிக்கிற வகையில் பின்பற்றுவோம் என்று இந்த அரசாங்கம் சொன்னவுடன் அவர் பாராட்டினார்கள். நல்ல காரியங்கள் இந்த அரசாங்கத்தால் செய்யப்படும்போது, காங்கிரசுக்காரர்கள் பாராட்டுவார்கள். பாராட்டாமல் இருக்க காங்கிரசுக்காரர்கள் அவ்வளவு பண்புகெட்டவர்கள் அல்ல. ஆனால் குறைகள் ஏற்படும்போது, அதைச் சொல்லவும் பின்வாங்கமாட்டார்கள். ஒன்றைமட்டும் நீங்கள், ஆளுங்கட்சியில் இருப்பவர்கள் தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள் உங்களை ஏன் பாராட்டவேண்டும்? நீங்கள் காங்கிரசைப் பாராட்டிய அமைச்சர்களாக வந்தீர்கள்? செய்யாத குற்றத்தை எல்லாம் காங்கிரசு அரசாங்கம் செய்ததாகச் சொல்லி அல்லவா நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தீர்கள். காங்கிரசைப் பாராட்டியிருந்தால், மக்கள் உங்களை ஆட்சியில் அமர்த்தியிருப்பார்களா? அப்படியிருக்கும்போது, உங்களைக் காங்கிரசுக்காரர்கள் பாராட்டவேண்டும் என்று எதற்கு எதிர்பார்க்கிறீர்கள்? எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள் ஆளுங்கட்சியின் குறையைத் தான் சொல்லுவார்கள்.

திரு. என். வி. நடராசன் : தமிழ்நாட்டின் இன்றைய முதலமைச்சரும், கழகத்தின் மாபெரும் தலைவருமான அண்ணா அவர்கள், நேரு போன்ற பெருந்தலைவர்களின் சாதனையைப் பாராட்டி, அதே நேரத்தில் குற்றங்களைக் கண்டித்திருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. ராமதாஸ் : எனக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் பாராட்டியதும் ஞாபகம் இருக்கிறது. நேரு அவர்கள் சென்னைக்கு வருகிறபோது, கருப்புக் கொடி என்ற பெயரால் கல் போடச் சொன்னதும் ஞாபகம் இருக்கிறது. நல்ல காரியங்கள் செய்கிறபோது பாராட்டுவோம், குற்றங்கள் செய்கின்ற போது கண்டிப்போம் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இறுதியாக உலகத் தமிழ் மாநாடு எவ்வளவு பெருமைபடத் தக்கதாக நடைபெற்றிருந்தாலும், அதில் நடைபெற்றிருக்கிற ஊழல்களை களைந்தெறிகின்ற முறையில் விசாரணை ஏற்படுத்தவேண்டும். பகிரங்கமாக பேசப்படுகின்ற ஊழல்களை விசாரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து என் உரையை முடிக்கின்றேன்.

[16th February 1968]

MR. CHAIRMAN : I understand that it is agreed to sit beyond 10 o'clock in order to give scope to hon. Members to speak. I request hon. Members to limit their speeches to ten minutes.

திரு. க. அறிவழகன் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நம் மாநிலத்தின் ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்ற இந்த தீர்மானத்தின் பேரில் நானும் என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை சொல்வதற்கு அனுமதி அளித்ததற்கு நமது கண் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆளுநர் உரையின் பெரும் பகுதி மொழித் தீர்மானத்தைப் பற்றியும், நமது மாநிலத்தில் அமைய இருக்கிற மொழிக்கொள்கை பற்றியும் விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறது. மொழிக் கொள்கையில் நமது மாநில அரசு சட்டசபையைக் கூட்டி எடுத்த முடிவை மாண்புமிகு காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் சிலர் அவசர முடிவு என்றும், ஏதோ மத்திய அரசுக்கு எதிராக எடுத்த முடிவு என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தலைவர் அவர்களே, நான் குறிப்பிட்ட விரும்புகிறேன், நாம் எடுத்த முடிவு மத்திய அரசுக்கு எதிரான முடிவு அல்ல. மாநில அரசு அதன் அதிகாரங்களுக்கு உட்பட்ட முடிவைத்தான் மொழித் தீர்மானத்தில் எடுத்துள்ளது. இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் 17-வது பிரிவின் கீழ் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற எல்லாக் கருத்துக்களையும் பார்க்கின்ற நோத்தில், மாநிலத்தில் எந்தக் கல்லூரியிலும், உயர்நிலைப் பள்ளியிலும், கல்வி நிறுவனத்திலும், இந்தி சொல்லித்தரப்பட வேண்டும் என்று இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் எந்த இடத்திலும் குறிப்பிடவில்லை. ஏதாவது ஒன்றை வற்புறுத்தி மாநில அரசு செய்யவேண்டும் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அந்தப் பகுதியைப் படிக்க, தலைவர் அவர்களே, என்னை அனுமதிக்க வேண்டுகிறேன். 17-வது பிரிவில் இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் 350 என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற பகுதியில், மாநில அரசு ஏதாவது ஒன்றை உறுதியாக செய்யவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது என்றால், அது

"It shall be the endeavour of every state and of every local authority within the state to provide adequate facilities for instruction in the mother-tongue at the primary stage of education to children belonging to linguistic minority groups; and the president may issue such directions to any State as he considers necessary or proper for securing the provision of such facilities."

பெரும்பான்மையைச் சேராத சிறுபான்மை மக்களுக்கு மாத்திரம் அவர்களுடைய தாய்மொழியில் சொல்லிக்கொடுக்கையில், மாநில அரசும், மாநில அரசைச் சேர்ந்த ஸ்தல அரசுக்களுக்கும் கடமை என்ன என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே தவிர, இந்திய அரசாங்கத்தின் ஆட்சி மொழியாக ஆகின்ற இந்தியைக் கட்டாயமாகச் சொல்லித்தரவேண்டும் என்று இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் எந்த இடத்திலும் குறிப்பிடவில்லை. நான் இந்தக் கருத்தை குறிப்பிடுகிற நேரத்தில், நம்முடைய மத்தியில் உள்ள பெரும் தீர்மானத்தில் முன்னாள் தலைமை நீதிபதியாக இருந்த திரு. சப்மார்ஷ்

[16th February 1968] [திரு. க. அறிவழகன்]

அவர்கள்கூட இந்தியைக் கட்டாயமாக உயர்நிலைப் பள்ளியில் சொல்லித்தர வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று குணடூரில் வழக்குரைஞர்கள் கூட்டத்தில் எடுத்துக் குறிப்பிட்டிருப்பதை நினைவு கூற விரும்புகிறேன். ஆந்திராவில் நடைபெற்ற பெரும் போராட்டத்திற்குப் பின்னால், அங்கே உள்ளவர்கள் இந்தக் கருத்தைப் பற்றி ஒரு நீதிபதியின் எண்ணத்தை அறியவேண்டும் என்று விரும்பி அவருடையக் கருத்தைக் கேட்டிருக்கிறார்கள், அவரும் மாநில அரசு இந்தியை உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் சொல்லித்தர வேண்டிய அவசியம் இல்லை, சொல்லித்தர வேண்டும் என்று இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் குறிப்பிடவில்லை என்பதிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், அந்த வகையில், நமது மாநில அரசு, நல்ல அறிவு வாய்ந்த கருத்தில் இந்தியை நமது உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் சொல்லித் தரவேண்டிய தில்லை என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். நமது காங்கிரசு உறுப்பினர் ஒருவர் சொன்னதுபோல, இது அவசரமாக செய்த முடிவு அல்ல. காரணம், கடந்த 30 ஆண்டுகளாக இந்த மாநிலத்தில் உள்ள பெரும் பேராசிரியர்கள், துணைவேந்தர்கள், மற்ற பேரறிஞர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்தை அமுலாக்கும் வகையில் இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற அமைதியையும், சட்ட ஒழுங்கையும் நிச்சயமாக தலைவர் அவர்களே அறிவார்கள். ஆனால் சீதையைத் தேடிச்சென்ற அனுமான், இவ்வகையில் சென்ற இடம் எல்லாம் தீ வைத்தது போல, தமிழ்நாடு காங்கிரசு கட்சிக்கு ஆதரவு தேடச்சென்ற உயர்திரு சுப்பிரமணியம் அவர்கள், சென்ற இடம் எல்லாம் கொதித்து எழுகின்ற நிலைமையை அவர்கள் உருவாக்கிவிட்டார்கள். அவர்களுக்கு காட்டப்பட்டிருக்கிற எதிர்ப்பை நான் நினைக்கும்போது வருந்துகிறேன். ஆதரவு தேடச் சென்று எதிர்ப்பை தேடிக்கொண்டார் என்ற முறையில், சகோதர கட்சிக்கு மேலும் எதிர்ப்பு உருவாகி விட்டதே என்று எண்ணும்போது வருந்துகிறேன்.

இந்தியைப் பொருத்தவரையில், அப்படியாவது காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் 'நாங்கள் தான் கொண்டு வந்தோம், இந்தியை இந்நாட்டினர் படிக்கவேண்டும்' என்று சொல்லுகிறார்களா என்றால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்ல மாட்டார்கள். யாரும் இந்தியைப் படித்துத் தீரவேண்டும் என்றோ, கட்டாயமாகப் படிக்கவேண்டும் என்றோ திட்டவட்டமாகச் சொல்பவர் இல்லை. அதுவும் ஆளுங்கட்சியின் தலைவர், அகில இந்திய காங்கிரசுக் கட்சித் தலைவராக இருந்த காமராசர் அவர்கள், பெங்களூரில் பேசும்போது, இந்திய அரசியல் சட்டத்தில், இந்தி இந்தியாவின் ஆட்சிமொழியாக ஆகவேண்டும் என்று இருக்கிற பிரிவால், தென்னாட்டு மக்களுக்கு பாதகம் ஏற்படாமல், அவர்களுக்கு நியாயம் செய்யப்பட வேண்டும் என்ற விதத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட திருத்த மசோதாவிற்கு, கொண்டு வரப்பட்ட திருத்த தீர்மானங்களையும், அந்த மசோதாவின் கருத்துக்கள் கெடும் வகையில் கொண்டுவரப்பட்ட மொழித் தீர்மானத்தையும் பார்த்த

[திரு. க. அறிவுமுகன்] [16th February 1968]

பிறகு, 'இனிமேல் இந்தியை எவன் படிப்பான்' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் படித்துப் பார்த்த பிறகுதான், தமிழக அரசு 'இனி இந்தியை இந்த நாட்டு மக்கள் படிக்கத் தேவையில்லை இந்தியை படிக்காமலே நமது உரிமைகளை பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியும், பாதுகாக்க நாம் மேலும் போராட முடியும்' என்ற தம்பிக்கையில், இந்தியை உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலிருந்து எடுத்த விட்டார்கள். இதை நினைக்கிற நேரத்தில், நமது மாண்புமிகு காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் இந்தியைப் பற்றி சொல்லுகிற கருத்துகளை நினைக்கின்ற நேரத்தில், ஒரு சிறு நிகழ்ச்சி எனக்கு நினைவிற்கு வருகிறது. ஒரு நண்பர் வீட்டின் கதவு தட்டப்பட்டது அவர் கதவைத் திறந்தார். திறந்தவுடன் அவருடைய நெருங்கிய நண்பர் வாசற்படியில் நின்று கொண்டிருந்தார். வாசற்படியில் நின்ற நண்பரின் அருகில் ஒரு நாய், அல்செஷன் நாய், நின்று கொண்டிருந்தது. நண்பர் வரும்போது நாயை அழைத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறாரே என்று சஞ்சலப்பட்டு உள்ளே அனுமதித்தார். உள்ளே சென்று அமர்ந்தவுடன், நாயும் உள்ளே சென்று அங்கே உள்ள பொருள்களை எல்லாம் தட்டிவிட்டு உடைத்து விட்டு, அதற்குப்பிறகு வெல்வெட்டு மெத்தையில் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டது. நண்பர் ஒருமணி நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்துவிட்டு வெளியே சென்றார். செல்லும்போது நாயை அழைத்துக்கொண்டு செல்லவில்லை. உடனே விட்டுக்கார நண்பரிடத்தில் ஞாபக மூட்டினார் "என்ன நாயை மறந்து விட்டுக்

(Thiru N. V. Natarajan, Vice-Chairman in the Chair.)

செல்கிறீர்களே?" என்று. "நாயா? அது என்னுடையதல்ல. அது உங்களுடையது என்றல்லவா கருதிக் கொண்டிருந்தேன்?" என்று நண்பர் சொன்னார். அது போல் இன்றைய தினம் இந்த வந்து விட்டது. இங்கேயிருந்து விரட்டியாக வேண்டும். உள்ளே னுழைந்துவிட்டது. அது வந்தது யாரால் என்று எண்ணிப் பார்க்கும் நேரத்தில் ஒரு வேளை காங்கிரசுக்காரர்களால் வந்ததா என்றால் அவர்கள் கூட வற்புறுத்திச் சொல்லவில்லை. அதை விரட்டும் நேரத்தில் கோப்படுகிறார்களே தவிர, இந்தி ஒரு வருக்கும் சொந்தமல்லாத பொருளாக தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஆகிவிட்டது என்று கருதுகிறேன். இனிமேல் யாருப் இந்தியைக் காப்பாற்ற முடியும் என்று எண்ணவில்லை. தமிழக முதல்வர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், இனிமேல் தமிழகத்தில் இந்தியைக் கொண்டு வரக்கூடிய ஏற்றப் படைத்தவர்கள் வேறு எவருமில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள் அது வசலாற்று உண்மையாகி விட்டது என்று குறிப்பிட்ட மொழிப் பிரச்சனை பற்றி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஆசிரியர் தொழில் பிரச்சனை பற்றி மதிப்பிற்குரிய துணை வேந்தர் அவர்கள், ராஜா ஐயர் அவர்கள், கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பல முறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசாங்க மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர் சங்க துணைச் செயலாளர் என்ற முறையில் நான் கல்வி அதிகாரிகளைச் சந்தித்துக் கேட்டேன்

[திரு. க. அறிவுமுகன்] 16th February 1968]

தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு அரசாங்க கல்லூரி ஆசிரியர்கள் போல் வசதிகள் செய்து தருவது முடியாது என்று சொன்னார்கள். இரண்டு பேரும் ஒரே வேலையைச் செய்கிறார்கள். அரசாங்கக் கல்லூரி ஆசிரியர்களைப் போலவே அரசினர் பள்ளி ஆசிரியர்களைப் போலவே தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் வசதி செய்து தரக் கூடாதா? என்று கேட்டேன். அப்போது அவர்கள் "செய்ய முடியாது" என்று சொன்னார்கள். காரணம் 'அரசுப் பணியில் வேலை பார்ப்பவர்களை நாங்கள் இஷ்டப்படி மாற்ற முடிகிறது. தனியார் பள்ளிகளில் வேலை பார்ப்பவர்களை மாற்ற முடியாது' என்று சொன்னார்கள். நான் பதில் சொன்னேன் "நீங்களும் அரசுப் பள்ளிகளில் இருக்கும் ஆசிரியர்களை மாற்றுவதால்தான் கல்வித் தரம் குறைந்து விட்டது. அவர்கள் ஒரு இடத்தில் நிலை பெற்றுவாழ்ந்தால் தான் மகிழ்ச்சியோடு சொல்லிக் கொடுக்க முடியும். அந்தந்த ஆசிரியர் விரும்பும் இடத்தில் வேலை பார்க்க முடியும் உங்கள் எண்ணத்தின்படி மாற்றுவது தவறானது" என்று 2 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சுட்டிக்காட்டினேன். இன்றைய தினம் தமிழக அரசின் கல்வியமைச்சர் மாண்புமிகு உயர்திரு நெடுஞ்செழியன் அவர்கள், ஆசிரியர் பிரதிநிதிகள் அவரிடத்தில் தங்கள் குறைகளைச் சொல்லும்போது, அதை நீக்கும் முறையில் பணியாற்றுவதுகண்டு என் மன மகிழ்ச்சியை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முன்பு ஆசிரியர்கள் வேலை நேரத்தை மிகவும் அதிகப் படுத்தி னார்கள். 35 பிரிபடாக இருந்தது 40 ஆக உயர்ந்தது. அவ்வளவு நேரம் வேலை செய்வது ஆசிரியர்களுக்கு கடினம். அதைக் கேட்டுக் கொண்டு குழந்தைகள் அமர்ந்திருப்பதும் கடினமாக இருக்கிறது. இந்த நாட்டில் குழந்தைகளில் பலர் காலையில் சிறிது உணவு கொண்டுவிட்டு வந்து நாளெல்லாம் பசியோடு பள்ளியில் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். சிலர் பள்ளி முடிந்த பின் நடந்து செல்ல வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சிறிது நேரம்படித்தாலும் தரத்துடன் படிக்கவேண்டும். ஆகவே அதிகமாக ஏற்றிய கல்வி நேரத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டேன். கல்வியமைச்சர் அவர்கள் கருணை கூர்ந்து ஆசிரியர்கள் வேலை நேரத்தை குறைக்க முடிவு செய்து, இன்றைய தினம் ஆசிரியர்கள் வேலை நேரம் குறைக்கப்பட்டதால் ஆசிரியர்கள் மகிழ்ச்சியோடு தமிழக அரசைப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழக அரசு மிக விரைவிலேயே, நகரத்திலே பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு நகர ஈட்டுப்படி தருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். முதலமைச்சரிடத்தில் ஆசிரியர் பிரதிநிதிகளை அழைத்துச் சென்ற நேரத்தில், நகர ஈட்டுப்படி தருகிறேன் என்று சொன்னார்கள். சுகாதார அமைச்சர் உயர்திரு சாதிக் பாட்சா அவர்கள் தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு மருத்துவ வசதி தருவதாக உறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். கருணை கூர்ந்து பட்ஜெட்டில் அவர்களுக்கு மருத்துவ வசதி தருவதற்கு இடம்பெற்றுத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வேன். மிக நீண்ட காலமாக விட்டுவாடகை பாடி தரப்பட வேண்டும் என்பது ஆசிரியர்கள் எல்லோருடைய உள்ளத் திடீக்

[திரு. க. அறிவழகன்] [16th February 1968]

கையாகும். ஒரு முறை முன்னாள் முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் ஒரு கட்டத்துக்குச் சென்றபோது இந்தியா பாகிஸ்தான் போர் நடந்த காலத்தில் இது நடைபெற்றதாகும் அவரிடத்தில் அப்போது தங்கள் உணர்ச்சியை அடக்க முடியாமல் "நீங்கள் எங்களுக்கு வீட்டு வாடகைப் படி தரவேண்டுமென்று" தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் கேட்ட நேரத்தில் 'நிச்சயம் கேட்காதீர்கள்; அது கிடைக்காது' என்று சொல்லிவிட்டார். அப்போது ஏற்பட்ட மனக்குறை இன்னும் நீங்கவில்லை. தமிழகத்தில் பீதி உணர்ச்சியை உருவாக்கி இருக்கிறோம். இந்த அரசு தமிழக மக்களுக்கு திருப்தி தரும் கல்வி தர வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் ஆசிரியர்கள் ஊக்கத்துடன் பணியாற்ற அவர்கள் கேட்கும் வீட்டு வாடகைப் படியை கருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். இவை மூன்றைத் தவிர மற்ற கோரிக்கைகள் கோத்தாரி கமிஷன் சிபாரிசுகளை விசைவிலேயே நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தமிழக அரசு ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்த பின் அமைதி கெட்டு விட்டது என்ற பேச்சு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அமைதி கெடுவதற்குக் காரணம் ஒன்றை மட்டும் கூறி என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன். மதிப்புக் குரிய தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் அவர்கள் கோவை கூட்டத்தில் குறிப்பிட்டதாக 'இந்து' பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. இப்போதுள்ள போலீசுக்கும் அரசுக்கும் நாங்கள் அஞ்ச மாட்டோம் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இந்தக் கூற்றைச் சொன்னதில் எனக்கு என்ன வருத்தம் என்றால், அவருக்கு ஏன் இவ்வளவு அச்சம் இவ்வளவு சீக்கிரம் ஏற்படவேண்டும்? தமிழக மக்களைப் பாத்து, பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தைப் பார்க்கும்போது ஏற்படாத அச்சம் அதற்குள்ளே தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவருக்கு ஓரிரு மாதங்களில் ஏற்பட்டுவிட்டதே என்று நினைக்க எனக்கு வெட்கமாக இருக்கிறது. உண்மையில் ஒரு கட்சியை வளர்க்க வேண்டுமென்று நினைப்பவர்கள் கருப்புக் கொடி ஆர்ப்பாட்டத்தை, மக்கள் எதிர்ப்பை வீரத்துடன் வணக்கத்துடன் ஏற்றுக் கொண்டால் தான் வளர முடியும். நான் காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்களுக்குச் சொல்லுவேன், நாங்கள் என்றென்றும் ஆட்சி பீடத்தில் இருக்கவேண்டும் என்று விருப்பம் மிக்கவர்கள் அல்ல. எதிர்ப்புகளைச் சமாளிக்க வேண்டும். ஏதோ உங்களுக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டு விட்டது என்று நினைக்குமாறு சட்ட மன்றத்திலும் மற்ற இடங்களிலும் சொல்வார்களானால், மக்கள் "இவர்கள் அஞ்சி, அஞ்சி சாகிறார்கள். இவர்களை நம்பி பயனில்லை. அடுத்த 5 ஆண்டுகளுக்கு இவர்களை நம்ப முடியாது" என்று நினைப்பார்கள். ஆகவே எதிர்ப்புகளைச் சமாளிக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே இந்த எதிர்ப்புகளை தாங்குவதுதான் ஒரு அரசியல் கட்சி நடத்தும் சாதாரணவிஷயம் என்ற முறையில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று குறிப்பிடுகிறேன்.

16th February 1968] [திரு. க. அறிவழகன்]

மற்றொரு விஷயம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இன்றைய தினம் அரசுக் கட்டிலில் அமர்ந்திருக்கிறது என்றால் பல்லாயிரக் கணக்கான இளைஞர்கள் சிறைக்குச் சென்றபின், நூற்றுக்கணக்கானோர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட பின், சிலர் தன்னைத் தானே தீயிட்டு எரித்துக் கொண்ட பின், அரசுக் கட்டிலில் அமர்ந்திருக்கிறது. அந்தத் தியாகம் செய்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைப் பார்த்து, அப்படிப்பட்டச் செயல்களை பாராட்ட முடியாவிட்டாலும், சில நேரங்களில் அந்தச் செயல்களைக்கண்டு ஒரு வேளை பொருமை அடைகிறார்களோ என்று கருதுகிறேன். மறுபடி அரசுக் கட்டிலில் அமர வேண்டுமானால் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு செய்த தியாகத்தை சொல்லிக் கொண்டிராமல், சமாளித்து மக்களுக்குத் தொண்டு செய்து வளரவேண்டும் என்பதில் எங்களுக்கு எந்தவிதமான மாற்சரியமும் இல்லை என்று குறிப்பிட்டுக் கொள்வோம். அதே நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் எந்தக் காரியத்தையும் அவசரப்பட்டுச் செய்யாது. ஆலோசித்துத்தான் செய்யும். தமிழ்ப் பாட மொழியாகக் கொண்டு வருகிறோம் என்றால் அரசுக் கல்லூரிகளில்தான் செய்கிறது. ஆங்கிலத்தில் படிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறவர்கள் தனியார் கல்லூரிகளில் படிக்க முடியும். அரசுக் கல்லூரிகளில் தமிழ் பாடமொழியாகி விட்டால் அதிலே வந்து சேரவேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்கள் தொகை குறையும். ஆகவே இதுபோன்று பலரை சேர்த்துக் கொள்வதில்லை, பலருக்கு இடம் கிடைப்பதில்லை என்று இருக்கும் தொல்லை குறைந்து பார் யார் விரும்புகிறார்களோ அவர்கள் மாத்திரம் அரசுக் கல்லூரிகளில் சேரமுடியும். அதனால் தொல்லை குறையும். இது ஒரு விதமான தந்திரமான முடிவு என்று கூட கருதுகிறேன். ஆனால் தமிழகத்தில் தனியார் கல்லூரிகள் மிக அதிகமாக இருக்கின்றன. மதிப்புக்குரிய துணைவேந்தர் அவர்கள் மிகச் சிறப்பாக எல்லாக் கல்லூரிகளையும் நடத்தி வருகிறார்கள். ஆகவே பல்வேறு கல்லூரிகளில் ஆங்கிலம் பாட மொழியாக இருப்பதால் ஆங்கிலத்தில் படிக்கமுடியும். மதிப்புக்குரிய உறுப்பினர் திரு. ராஜா ஐயர் அவர்கள் இது பற்றி இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்து விளக்கியுள்ளார்கள்.

தமிழ்ப்பாட மொழியாகாவிட்டால் நிச்சயம் 10, 20 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் நமது சமுதாயம் தலைநிமிர்ந்து நிற்கமுடியாது. ஒரு பாட்டமளிப்பு விழா ஒன்றில் முன்னர் கவர்னராக இருந்த ஜயசாமராஜ உடையார் தெரிவித்த ஒரு கருத்து நினைவுக்கு வருகிறது. அதைக்கூறிவிட்டு நான் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். அந்த நேரத்தில் நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இருந்தார்கள். ஒரு பக்கத்தில் இன்றையதினம் இங்கு வீற்றிருக்கின்ற மாண்புமிகு துணை வேந்தர் உட்கார்ந்திருந்தார். தமிழ்ப் பாடமொழி ஆகவேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும் தமிழ்ப் பாடமொழி அவதை மிகவும் அவசரப்பட்டு செய்யக்கூடாது என்று கருதிக் கொண்

6-00
p.m.

[திரு. க. அறிவழகன்] [16th February 1968]

டிருந்த துணைவேந்தர் அவர்களுக்கும், மத்தியில் கனம் ஜயசாம் ராஜ் உடையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். “நம்முடைய நாட்டில் கடந்த 100, 200 ஆண்டுகளாக ஆங்கிலம் படித்தவர்கள் தங்களுடைய தாய்நாட்டு மக்களுக்கு செய்ய வேண்டிய தொண்டு ஒன்று இருக்கிறது என்று கருதாமல் அவர்கள் தாங்கள் படித்த விஞ்ஞான அறிவும் கல்வி அறிவும் தாய் மொழியில் தெரிவிக்கின்ற எண்ணம் இல்லாமல் சோம்பித் திரிந்துவிட்ட காரணத்தால் இன்றையதினம் தாய் மொழியைப் பாடமொழியாக்க முடியுமா முடியாதா என்று பிரச்சனை எழுந்து விட்டது; இன்றையதினம் ஆங்கிலம் படித்தவர்கள் தாய்மொழிக்கு செய்ய வேண்டிய தொண்டு இருக்கிறது. தாங்கள் படித்த கருத்துக்களை தெரிவிக்க விரும்புகிறவர்கள் அந்தச் செயலில் ஈடுபடவேண்டும். அதில் ஈடுபடாத காரணத்தால் தமிழ் நாட்டுக் கல்லூரிகள் பல்கலைக் கழகங்களில் தமிழ் நாட்டு மாணவர்கள் தமிழில் கற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு வேலை பாதிக்கப்படுமோ என்ற தவறான அச்சம் இருக்கிறது. மாணவர்கள் தயாராக இருந்தாலும் கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள் பலர் தமிழில் சொல்லி கொடுப்பதற்கான தைரியமற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய தாய் மொழியில் பேசுகிற பழக்கத்தை இழந்து இருக்கிறார்கள்”. டாக்டர் ஜாக்கிர் உசேன் துணைத்தலைவராக இருந்தபோது குறிப்பிட்டார்கள். “Our youth should be educated in the regional languages” என்று சொன்னார். நம்முடைய பல்கலைக் கழகங்கள் தாய்மொழி பிரதேச மொழிகளில் படித்துக் கொள்வதற்கு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று அவர் சொன்னார். இந்த இரண்டு கருத்துக்களையும் தமிழைப் பாட மொழியாக்குகிற தமிழக அரசு முயற்சி நிச்சயமாக வெற்றி பெறும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக கூறி கவர்னர் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன்.

* திரு. எஸ். டி. சுந்தரம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இக்கூட்டத் தொடரில் சட்டம் இயற்றுகிற பணி அதிக அளவில் இல்லையென்று ஆளுநர் குறிப்பிட்டிருப்பதால், மனம் விட்டுப்பேசவும், கொஞ்சம் அவகாசம் எடுத்துக் கொண்டு சிந்திக்கவும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரை மற்ற ஆண்டுகள் உரை போல் அல்லாது தமிழிலேயே அவர் உரையாற்றியிருக்கிறார் என்று சொல்லலாம். காரணம் “உறுபசியும், ஓவாப்பினியும் செறு பகையும் சேராதி யல்வது நாடு” என்ற தமிழ் மறையைக் கொண்டு தமது உரையை முடித்திருக்கிறார். முத்தாய்ப்பாக குறளை தமிழில் படித்தார். “உறுபசியும், ஓவாப்பினியும் செறுபகையும் சேராதி யல்வது நாடு” என்று வள்ளுவர் இலக்கணத்தை வகுத்தார் இந்த நாட்டுக்கு. அந்த இலட்சிய நாட்டைக் காண நாம் 20 ஆண்டுகளாக முயன்றிருக்கிறோம். ஓரளவு வெற்றிபெற்றிருக்கிறோம், என்று பெருமையுடன் சொல்லி கொள்ளலாம். ஆம். பசி இருக்கிறது. கொஞ்சம்பசி இருக்கத் தான்வேண்டும். ஆனால் உறுபசி இல்லை. பிணி இருக்கிறது

[16th February 1968] [திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்]

கொஞ்சம் இருக்கத்தான் செய்யும். ஆனால் ஓவாப்பிணி இல்லை. செறுபகை இல்லை. இரண்டு பெரும் பகைகளை வென்றோம். 20 ஆண்டுகளில் உழைப்பின் பயனாக, சுதந்திரத்தின் பயனாக, உறுபசியை வென்றோம்; ஓவாப்பினியை வென்றோம்; செறு பகையை வென்றோம். இவ்வளவும் நாம் பெற்ற சுதந்திரத்தின் பலன் என்பதை எண்ணித்தான் நாம் இங்கே கூடியிருக்கிறோம். அந்த எண்ணத்தின் நம்பிக்கையில்தான் இந்த நாடு முன்னேறும் என்று பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். உலகமும் இந்த நாட்டை எதிர் பார்த்து ஏங்கிக் கொண்டு இருக்கிறது.

சுதந்திரத்தின் பலனை அனுபவிக்கும்பொழுது, நாம் மேலும் பெற ஆசைப்படும் பல பேறுகளில் நம்முடைய மொழிப் பாதுகாப்பு ஒன்று. மொழி என்பது சுதந்திரத்திற்கு அடுத்தபடியாக மனிதனுக்கு முக்கியமானது. மனித மனத்தை ஆளுவது! அம்மொழியை, இனிமையான தமிழ் மொழியை, தாய்மொழியாகக் கொண்ட நாம் தமிழ் மொழிக்கு ஒரு புது வாழ்வு அளித்து, மகாகவி பாரதியாரின் கனவுகளில் ஒன்றான “தேமதுர தமிழ் ஓசை உலகமெல்லாம் பரவிட செய்தல் வேண்டும் . . .” என்று மகாகவி நமக்கிட்ட கட்டளையைச் செயலாக்கிய நமது பெருமையை ஒரு அங்கமாக கொண்டுள்ளது ஆளுநர் உரை.

தமிழ்மொழிக்கு வாழ்வளிக்க வேண்டுமென்று சொன்ன மகாகவி முதலில் சொன்னது இந்த நாட்டு விடுதலையைப் பற்றித்தான். விடுதலை இல்லையேல் எத்தனை மொழியாயினும் “செப்பிடும் மொழி பதினெட்டு ஆயினும் . . .” விடுதலை இல்லையேல் மொழிகளுக்கு வாழ்வில்லை என்று அறிவுறுத்தியிருக்கிறார். சுதந்திரம் அற்ற நாட்டில் எத்தகைய மொழி இருப்பினும் அந்த மொழியைக் காக்கும் வீரம் ஆற்றல் இருப்பினும் அனைத்தும் இல்லாத ஒன்றே ஆகும் என்ற நிலையில் கொண்டுபோய் தள்ளிவிடும் என்று ஆணையிட்டிருக்கிறார். இதைச்சந்தே மறந்தால் மொழி வளம் படைத்த தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல அகில இந்தியாவிலும் குழப்பங்கள்! ஆனால் ஆங்காங்கு வடமாநிலங்களில் நடக்கும் குழப்பங்களையிட தமிழகத்தில் நடக்கும் குழப்பங்கள் குறைவாக இருக்கின்றன, என்ற பாராட்டுதலைப் பெறும் நிலையில் தமிழக அரசு இருக்கிறது என்பதை பாராட்டுகிறோம். மகிழ்கிறோம். பாராட்டவேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. உண்மையாகவே பாராட்டுகிறேன். தன்னாட்சி நமக்கு தேவையில்லாமல் இருப்பினும்கூட நல்லாட்சி வேண்டும் என்ற ஒரு கருத்து பேசப்படுகிறது. தன்னாட்சி எவ்வளவு தவறுகள் நிறைந்து இருப்பினும் அதுதான் நமக்கு வேண்டும் என்பது சுதந்திர வீரர்களுடைய கடுமையான லட்சியமாக இருந்தது. முதலினர் ராஜாஜி அவர்கள் அண்மையில் பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டார்கள். சுதந்திர போராட்டத்தில் இவ்வளவு தீவிரமாக ஈடுபடுகிறார்களே! அந்நியன் ஆட்சி போய் விட்டால் இங்கே பல குழப்பங்கள் நேரிடும். ஆளும் திறமை நம்மவர்களுக்கு இல்லையே தங்கள் ஆட்சியை மேம்படுத்தும் திறமை இல்லையே என்று அன்று சிலர் கூறினார்கள். அவர்கள் சுதந்திர

[திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்] [16th February 1968]

ரத்தை வேண்டாதவர்கள். “விடுதலைக்குப் பிறகு பல குறைகள் இங்கே நேரும், பல ஊழல்கள் நேரும், பல குறைபாடுகளும் நேரலாம், இருந்தாலும் விடுதலை எனக்கு வேண்டும் அதற்காக நான் பணியில் இறங்கிவிட்டேன்” என்று ராஜாஜி அவர்கள் 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தனது நாட்குறிப்பில் எழுதி வைத்திருந்ததாக குறிப்பிட்டார்கள். அதே போல்தான் இன்று நம்முடைய தமிழகத்தின் அன்பை பெற்ற முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1947-ல் நாட்டுக்கு விடுதலை வந்தபொழுது அவருக்கு அன்று தலைவராக இருந்த பெரியார் சாமசாமி அவர்கள் இதை துக்கநாளாக கொண்டாட வேண்டுமென்று அறிக்கை விட்டபொழுது, தியாகத் தழும்பு பெற்றவர்களுக்குத்தான் சுதந்திரத்தின் பெருமை தெரியும். இந்த விடுதலை வரலாற்றிலேயே ஒரு பெருநாள் தான் என்று அணிச்சலோடு கூறினார். அத்தகைய விடுதலைக்கு அத்தகைய சுதந்திரத்திற்கு ஊறு வராமல் நம்முடைய அரசியல் எண்ணங்களும் நம்முடைய சிந்தனைகளும் பொதுவாழ்வில் உருவாக வேண்டுமென்று நம்முடைய ஆசிய ஜோதி பண்டித நேரு அவர்கள் சொன்னார்கள். பிடித்தது ஒரு இந்தியா, நான் கொடுத்தது இரண்டு இந்தியா, என்று தன்னுடைய அவைப் பேச்சில் வெள்ளையன் சொன்னான். சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு இந்த நாடு ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். இந்த நாடு ஒருமைப்பாட்டோடு இருக்கவேண்டும். அதற்காக பிரிவினைக் கொள்கையையும் விட்டுக்கொடுக்கிறேன், வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ளுகிறேன் என்று தீர்மானம் செய்தார். ஏதோ சட்டம் வந்தது அதற்கு அஞ்சி என்று சிலர் சொல்லலாம். ஆனால் இந்த நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டை உணர்ந்தவர்கள் இந்த நாட்டுமக்கள் மனப்பான்மையை உணர்ந்தவர்கள் என்ற முறையில் நாங்கள் எடுத்துக் கொண்ட பிரிவினையை நாங்கள் வற்புறுத்துவது இல்லை. பிரிவினைக் கொள்கையை நாங்கள் விட்டுக் கொடுக்கிறோம், விட்டு விட்டோம் என்று சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு தீர்மானம் செய்த ஒரே அரசியல் கட்சி திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். அந்தப் பிரிவினையற்ற தன்மையோடு ஒருமைப்பாட்டுடன் உலகம் புகழ் வாழ வேண்டும் என்று கனவு காண்கிற புதிய இந்தியாவை எப்படி நாம் காணப் போகிறோம் என்பதுதான் இன்றைய பிரச்சனை. நம்முடைய மொழி வேறுபாடுகள், மற்ற மற்ற லட்சிய வேற்றுமைகள் எவ்வளவு இருந்தபோதிலும் இந்த நாட்டை ஒன்றாகக் கருத வேண்டும். இந்த நாட்டின் விடுதலையைக் காக்கவேண்டும். அது ஒன்றுதான் வாழ்வதற்குரிய ஒரே வழி. எல்லாவற்றிற்கும் வழி காட்டும் தமிழகம், அத்தகைய பெருமையைப் பெற்ற, ஆற்றலைப் பெற்ற, அறிவைப் பெற்ற தமிழகம், இன்றைக்கு ஒரு புதிய பொறுப்பைப் பெற்றிருக்கிறது. “இந்தியா ஒன்று இந்த இந்திய சுதந்திரம் காக்கப்படவேண்டும். அது தான் இங்கேயிருக்கிற ஒவ்வொரு இந்தியனுக்கும், அவன் தமிழகை இருப்பினும் சரி, காஷ்மீரியாக இருப்பினும் சரி, அஸ்ஸாமியாக இருப்பினும் சரி, இருக்க வேண்டிய எண்ணம். அப்போதுதான் ஒவ்வொருவனும்

[16th February 1968] [திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்]

மனிதனாக வாழமுடியும். அந்த உணர்ச்சி எல்லோருக்கும் வேண்டுமென்றால் அதற்கு தமிழகம் புதியதொரு வழி காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு ஏற்ற பொறுப்பில் இன்று இருப்பவர் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள். நான் அவரை பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அன்பு உள்ளத்தோடு வேண்டிக் கொள்கிறேன். அந்தப் பிரிவினையை எதற்கு வேண்டாம் என்கிறீர்கள், 30 ஆண்டு வலியுறுத்திய ஒன்றை வேண்டாம் என்று விட்டுவிட்டு இந்திய ஒருமைப்பாட்டில் எதற்காக நம்பிக்கை கொண்டீர்கள்? அந்தக் கொள்கையில் உறுதியாக நம்பிக்கை கொண்டு நமக்கெல்லாம் சொல்லி விளக்குவதுபோல, இந்த வடக்கு மாநிலத்துக்கும் விளக்கிச் சொல்லுங்கள். அந்த மக்களுக்கு புரிய வைக்கும் ஆற்றல் தங்களுக்கு இருப்பதால், வாய்ப்பு இருப்பதால், முதல்வரை நான் அன்போடு மாத்திரமல்ல, உரிமையோடும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தியா ஒன்று, ஒன்றாக இருக்கவேண்டும் என்பதை இப்போது விளக்கி வட இந்தியாவில் இருந்து கொண்டு கலவரங்களைப் பெருக்கிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கும், இந்தியா ஒன்று என்பதை மறந்து விட்டு கூக்குரலிடுபவர்களுக்கும், அவர்கள் செய்யும் காரியங்களுக்கும், தெளிவு கொடுத்து விளக்கம் கொடுத்து வழிகாட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது தங்களால் முடியும். நாம் ஏதோ கட்சி பேசுகிறோமே ஒழிய உண்மையாக இந்த நாட்டிற்கு ஒரு ஆபத்து என்றால் நம்முடைய வேற்றுமைகளை உதறிவிட்டு எதிரிகளை விரட்டும் பணியில் முன் நிற்கிறோம். சைனா படை எடுப்பின் போதும், பாகிஸ்தான் படை எடுப்பின் போதும் தமிழகம் முன் நின்று இந்த அதிசயத்தைச் செய்து காட்டியது. அதை நினைக்கும்போது இன்றைய பிரிவினைக்கும் தமிழகம் பரிசாரம் காணமுடியும் என்பது என்னுடைய நிச்சயமான முடிவு. அந்த முடிவை, வேண்டுகோளை முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கவர்னர் அவர்களின் உரை மொழியைப் பற்றி பேசியதற்குப் பிறகு வேளாண்மைத் துறையைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார். வேளாண்மை துறை உடல் பசியை நீக்க உணவு தரும் நெறியைப் பற்றி கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த நாட்டின் எளியவர்கள் ஒரு வேளை உணவைக் கொண்டு வாழ்க்கையை கட்டுப்படுத்திக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு அது பெரிதாகத் தோன்றவில்லை. நமக்கு இன்று மேலோங்கி உள்ளது உள்ளப்பயிரும், அறிவுப் பசியுமாகும். இதைத் தீர்க்கும் கல்வித் துறையைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்லி நான் முடிக்கிறேன். மற்ற முதலீட்டுகளில் நஷ்டம் வருமானால் அதை ஈடுசெய்துகொள்ள முடியும். ஆனால் கல்விக்கு நாம் செலவு செய்யும் இந்த முதலீட்டில் நஷ்டம் வருமானால் அது பண நஷ்டம் மட்டுமல்ல. மன நஷ்டம், மான நஷ்டம், பண்பில் நஷ்டம் இப்படியாக பேரிழப்பில் முடிந்துவிடும். ஆகவே 35 கோடி ரூபாய் செலவாகும் இத்துறையை நம்முடைய வரிப்பணத்தில் 25 சத விதம் வரி செலவாகும் இந்த துறையின்

[திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்] [16th February 1968]

லாபத்தைக் கணிப்பதில் எச்சரிக்கையாக இருந்து வெற்றிபெற வேண்டும்! ஆசிரியர்களின் தேவையைப் பற்றி மாண்புமிக் அறிவுமுகன் அவர்களும், கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும் நிறைப பேசினார்கள். மாணவர்களின் தேவை என்ன என்பதைப் பற்றியும் யோசிக்கவேண்டும். நம்முடைய குழந்தைகள், இன்று மாணவர்களாகப் பள்ளிக்குப் போகிறார்கள். எதற்காக கற்க கசடற கற்க கற்பவை கற்றபின் அதற்கு தக நிற்க. அந்த இலக்கணத்திற்குத் தகுந்த மாதிரி நம்முடைய கல்வியின் போக்கு இருக்கிறதா என்பதைக் காண வேண்டும். இந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் மற்ற நாடுகளை நாம் உற்று நோக்க வேண்டும். குழந்தைகளை நாம் எவ்வளவு நன்றாக வளர்க்கிறோமோ அதன்படிதான் எதிர்காலத் தலைவர்களை உண்டாக்க முடியும். ஆனால் இன்று குழந்தைகளையும் அரசியலையும் பற்றிச் சொல்லும்போது மகாபாரதத்தின் கதை ஒன்று நினைவிற்கு வருகிறது. வணங்கா முடியும், கலங்கா மனமும் உள்ள துரியோதனனே ஒரு இடத்தில் மனம் கதறியழுதுக்கொண்டிருந்தான். ஆம். அஸ்வத்தாமன் இளம் பஞ்ச பாண்டவர்களை கொன்றுவிட்டு வந்து துரியோதனனிடம் நண்பனே உன்னுடைய பகையை கருவோடு அழித்துவிட்டேன்! பஞ்ச பாண்டவர்களை ஒழித்து விட்டேன் என்று கூறியபோது, துரியோதனனே குருகுலத்தின் கொழுந்துகளை அழித்துவிட்டதை அறிந்து “இது அநியாயம் நமது பகைக்காக, குழந்தைகளைக் கொல்லலாமா, வருங்கால சந்ததிகளாயிற்றே என்று வருந்தி கோபித்துக் கொள்கிறான். “குருகுலத்தின் கொழுந்தினைக்கள்ளினை வருகுலத்தின் மாஉறு மைந்தனை” என்று கதறுகிறான். பின்னர் அஸ்வத்தாமன் தவம் செய்யப் போய்விடுகிறான். அப்படிப்பட்ட கல்நெஞ்சமுடைய துரியோதனனும் கூட குழந்தைகளை அனாவசியமாக கொல்ல நேர்ந்ததைப் பற்றி வருந்துகிறான்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: கிருஷ்ண பரமாத்மா ஆனாலும் குற்றம் கடைசியில் பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றியது என்பதையும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அறிந்திருப்பார் என்று கருதுகிறேன்.

6-20
p.m. திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்: கிருஷ்ண பரமாத்மா ஆனாலும் குற்றம் செய்தால் குற்றவாளிதானே. இன்று நம்முடைய குழந்தைகளை நாம் எவ்வாறு காணவேண்டுமென்று விரும்புகிறோமோ அவ்வாறு பார்க்க முடியவில்லை. மேலைநாடுகளிலே கல்வியில் வல்லவர்கள், நமக்கெல்லாம் சாப்பாடு ஏற்றுமதி செய்யும் நாட்டிலே உள்ளவர்கள் குழந்தைகளை எப்படி வளர்க்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். குளிர் நிறைந்த பிரதேசங்களில் அவர்கள் சிறுவர் பள்ளிகளை 8 மணிக்கு துவக்குகிறார்கள். 8 மணிக்குச் சென்று ஒரு மணிக்குப் படிப்பை முடித்துவிடுகிறார்கள். குழந்தைகள் 6 மணி, 7 மணிக்குள் குரியன் உடிர்பதற்கு முன்னால் எழுந்து விடுகிறார்கள். அப்படியிருக்கும் குழந்தைகள் தான் நன்றாக வளரும், என்று மனோதத்துவ ஆசிரியர்கள் கூறுகிறார்கள். அந்த நாடுகளிலே திருப்பள்ளி எழுச்சி பாடப்படுவதில்லை. அங்கே கிருவெம்பாவை பாடப்படுவதில்லை. வைகணிகர்கள்

[16th February 1968] [திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்]

லெழு என்ற பழமொழியும் இல்லை. இருந்தாலும் அதிகாலையில் அந்நாட்டுப் பிள்ளைகள் எழுந்து சுறுசுறுப்புடன் செல்கிறார்கள். அதைப்போல் நம் நாட்டிலேயும் குழந்தைகள் 4 மணிக்கு எழுந்து, 7 மணிக்கு வகுப்புக்களைத் துவக்கி 1 மணிக்குள் அன்றைய படிப்பை முடித்துவிட்டால் குழந்தைகளின் வாழ்வு நன்றாக இருக்கும். தெளிவாகவரும். அது மாத்திரமல்ல. எட்டாவது வகுப்பு வரையிலும் குழந்தைகளுக்கு பெண் ஆசிரியையாகியே வைக்க வேண்டும். வைத்தால் குழந்தைகளின் மனம் நன்றாக அன்போடு வளரும், பொறுமையோடுபயிலும், என்பது மற்றொரு நல்லவரின் கருத்தாகும். அதற்கு மேல் பெரியவகுப்பில் ஆண் ஆசிரியர்கள் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கலாம். இதைப் போல எவ்வளவோ பேசிக்கொண்டு போகலாம். நம் குழந்தைகள் நல்ல வாழ் வாவு வேண்டுமானால் மனோதத்துவ பயிற்சியுடைய நல்ல முறையில் கல்வி இருக்கவேண்டும். சற்று முன்னர் நம்முடைய துணைவேந்தர் குறிப்பிட்டார்கள். குரு தட்சிணை முறையைக்கூட முயற்சிக்கலாமென்று. குருதட்சிணை அல்ல, பெரும் தட்சிணைகளை வாங்கிக்கொண்டு பெரிய இடத்துக் குழந்தைகளைப் படிக்க வைக்கிறார். அந்தக் குழந்தைகள் நல்ல முறையில்தான் வருகிறது. ஆனால் எல்லா குழந்தைகளும் சமசந்தர்ப்பம் பெற்று உயர வேண்டுமென்ற நிலைமையில்தான் நம்முடைய குடியாட்சி கருதுவதால் அதன்படி கல்வியுறை அமைதல் வேண்டும். இப்போது இந்தியை அடியோடு அழித்துவிட்டோம். இனிமேல் யாரும் படிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்காது என்பதை நம்முடைய குழந்தைகள் நம்புகிறார்கள். ஆனால் சனியார் பள்ளிகளில் படிப்பைக்கூட அவர்களுக்கு அந்த நம்பிக்கை வரவில்லை. அந்த ஆசிரியர்களுக்கும், குழந்தைகளுக்கும், நிர்வாகிகளுக்கும் இன்னும் இந்த நம்பிக்கை வரவில்லை. அங்கே இந்தி சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறது. அங்கிலாந்தம் பாடமொழியாக இருக்கிறது. பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அந்தக் குழந்தைகள் வேண்டியதைப் படித்து ஒரு தனி உயர்ந்த சாகியாக இருக்கும். நம்முடைய குழந்தைகள் ஒரு தாழ்ந்த சாகியாக இருக்கும். இப்படி ஒரு புகிய சாதியை உண்டாக்க நாம் தயாராக இல்லை என்பதை உணர்வோம். அண்டு ஒன்றுக்கு 54 கோடி 58 கோடி என்று நாம் செலவழிக்கிற பணக்கிற்குத்தகுந்த லாபம் வருகிறதா என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு இந்தப் பிரச்சினையை அணுகி, அதோடு நம்பிடையே அயிரம் வேற்றுமை இருந்தாலும் நம்முடைய குழந்தைகளை அவை பாதிக்கவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். குழந்தைக்குநோய் வந்தால் தாய்தான் மருந்து உண்ண வேண்டுமே தவிர, குழந்தை தாய்க்காக மருந்து உண்ண முடியாது. நாம் தாயைப் போல் பொறுப்பில் உள்ளவர்கள். மருந்து உண்ணும் நிலைமையை நமது குழந்தைக்கு நாம் கொடுக்காமல் நாமே மருந்து உண்ண வேண்டும். அதற்காக எவ்வளவு அபிப்பிராய பேதங்களை தியாகம் செய்ய வேண்டியிருந்தாலும் பெரியவர்கள் எல்லோரும் ஒன்று கூடி, நம்முடைய

[திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்] [16th February 1968]

மாறுபாடுகளையும் வேறுபாடுகளையும் மறந்துவிட்டு, இந்த நாட்டின் சுதந்திரத்தைக் காக்கவேண்டும் என்று கூறி நான் அமைகிறேன்.

(Mr. Chairman in the Chair)

* திருமதி சரஸ்வதி பாண்டிரங்கம் : அவைத்தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரையைப் பற்றி பேசுகின்றபோது, ஒருபுறம் பாராட்ட வேண்டியிருக்கிறது; மற்றொரு புறம் ஏமாற்றம் அடைந்த விஷயத்தைச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. பாராட்டவேண்டிய விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லுகிறபோது நமது அருமைத்தலைவர் காமராஜர் அவர்களும், சுப்பிரமணியம் அவர்களும், பக்தவத்சலம் அவர்களும் மற்ற மாகாணத் தலைவர்களை எல்லாம் அணுகி எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து மொழிப் பிரச்சினையை ஆராய்ச்சி செய்து ஒரு முடிவை ஏற்பாடு செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று சொன்னதை கவர்னர் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இங்கே பேசிய நண்பர்கள், மொழிப் பிரச்சினையில் 20 ஆண்டுகாலமாக நாங்கள் தான் மொழிக்காக போராடினோம், நாங்கள் தான் தியாகம் செய்தோம் என்று சொல்லும்போது பதில் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. 1937-ல், நாடு விடுதலை பெறுவதற்கு முன்னால், ரெங்கப்பாடி ஜில்லாவில், ஜில்லா போர்டில் நடந்தாங்க நடவடிகார்க் கலீமையில் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் இருக்கின்றபோது, கமிட்டி நடத்திக் காட்டினோம். புதிதாக இப்போது தான் கமிட்டி கோட்டைக்குள் நுழைந்தது என்று சொல்லுவதைப் பார்க்கிறபோது விந்தையாக இருக்கிறது. சென்னை நகர மன்றத்தில் கமிட்டி அடிப்படை அங்கிட்டு அந்த காலத்திலேயே கொடுத்திருக்கிறார்கள். நாட்டு விடுதலைக் காக உறுதுணை இல்லாது இருந்த நேரத்தில் நாட்டு விடுதலைக்காகவும், விடுதலை அடைந்தபிறகு நம் நாட்டு எல்லையை காக்கவும், தமிழுக்காகவும் முன்னணியில் காங்கிரஸ்காரர்கள் தின்றிருக்கிறார்கள். நெருக்கடியான நேரங்களில் எல்லாம் உறுதுணை இல்லாமல் பாடுபட்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பாண்டிரங்கம், சிறு எதிர்ப்பின் போது நாங்கள் உறுதுணையாக இல்லை என்று கூறுகிறீர்களா? தேவிரும்பும், பிரமேடு தமிழ்நாட்டின் சேரவேண்டும் என்று போராடியபோது நாங்கள் ஒன்று சேர்ந்தோம், காங்கிரசைத் தவிர.

திருமதி சரஸ்வதி பாண்டிரங்கம் : அன்று சென்னை எங்களுடையது என்று ஆந்திர மாநிலத்தவர் கோரியபோது, காங்கிரஸ் தலைவர்கள் புத்தகமாக அச்சிட்டுக் கொடுத்து, சென்னை எங்களுடையது என்று சொல்லி திரு. பிரகாசத்தை தோற்கடித்ததுடன், நெல்லூர் எங்களுடையது என்று கேட்டோம். ஆகவே நாங்கள் எப்போதும் தமிழுக்கோ, தமிழ்நாட்டின் எல்லைக்கோ அப்பாற்பட்டவர்கள் அல்ல. எந்த அரசாக இருந்தாலும், அதற்கு நல்ல பெயர் வசவேண்டும் என்று ஏண்ணுகிறவர்கள் நாங்கள்.

[16th February 1968] [திருமதி சரஸ்வதி பாண்டிரங்கம்]

உலகத் தமிழ் மாநாட்டைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். தமிழுக்காக நடந்த மாநாட்டில், தமிழ்பற்றுடைய எங்களுக்கு அழைப்பு இல்லை. "தமிழன் என்று சொல்லடா, தலை நிமிர்ந்து நில்லடா" என்று பாடினர் எங்கள் கவி. அந்த காலத்தில், சுத்தியின்றி ரத்தமின்றி சுதந்திரம் பெறவேண்டும் என்று சொன்னபோது, பாடினர் காங்கிரஸ் கவிவாணன். தமிழ் அண்மெல்லாம் பரவவேண்டும் என்று நினைத்தார். அவர் யார்? எங்கள் காங்கிரஸ் கட்சி கவிவாணர். அதைத்தான் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்கு அழைப்பில்லை என்று அம்மையார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நேற்றையதினம் பேசிய பல காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் தங்களுக்கு அழைப்பு வந்தது என்று ஒப்புக்கொண்டார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால் அம்மையாருக்கு பக்கத்தில் அமர்ந்திருக்கிற சுத்தியமர்த்தி அவர்களின் திருமகள் தமிழ் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றியிருக்கிறார்கள். சற்று முன்பு பேசிய திரு. எஸ். டி. சுந்தரம் கலந்துகொண்டு கவி அரங்கில் உரையாற்றி இருக்கிறார்கள். எல்லோரையும் அழைத்திருக்கிறோம்.

திருமதி சரஸ்வதி பாண்டிரங்கம் : தமிழ்மாநாட்டில் பணியாற்றுவவர்களாக இருப்பவர்களுக்கு அழைப்பு வந்திருக்கும். மாநாட்டிற்கு வந்திருந்தவர்களுக்கு கவர்னர் தேநீர்விருந்து நிழாநடைபெற்றது. அதில் நான் கலந்துகொண்டேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்காக கட்டப்பட்டுள்ள புதிய விடுதி திறப்பு விழாவிற்கு அழைப்பு வந்தது. ஆனால் தமிழ்மாநாட்டிற்கு அழைப்பு கிடைக்கவில்லை.

அடுத்து நான் குறிப்பிட விரும்புவது, விவசாய பெண்கள் நிலைபற்றியதாகும். தமிழ் அரசாங்கம், தமிழ் பண்பாடு வளர்ந்த அரசாங்கம் என்று சொல்லுகிறபோது, விவசாயத்தில் பணிபுரியும் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சமத்துவ கூலி கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பெண்கள் உழைப்பு, ஆண்கள் உழைப்பு இரண்டும் கலந்தது தான் விவசாயத்துறை. ஆகவே சமத்துவக் கூலி கொடுத்தால் விவசாயம் நன்றாக வளரும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்ததாக கூவும் நதித்திட்டத்தைப் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அன்றிருந்த தொழில் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்கள், இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றமுடியாது, பொருளாதார அச்சு இல்லை என்று விட்டதை, நீங்கள் தைரியமாகக் கொண்டு வந்ததற்காக உங்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

75 மைலுக்கு மேல் உள்ள பஸ் ரூட்டுகளைத் தேசியமயம் ஆக்குகிறோம் என்று தெரிவித்து தேசியமயம் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த ரூட்டுகளில் தனிப்பட்டவர்கள் ஓட்டிக்கொண்டிருந்த பஸ்களை நீங்கள் வாங்கிக் கொண்டால், அந்தப்பணத்தை வைத்து கூவும்

[திருமதி சரஸ்வதி பாண்டிரங்கம்] [16th February 1968]

நதியில் 10 லட்சம் லாஞ்ச விடவேண்டும் என்று அந்த தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொன்னால், அவர்கள் அவ்வாறு செய்வார்கள். நல்ல நிபுணர்களை வைத்து என்ன விலை கொடுக்கலாம், அவர்களிடம் உள்ள பஸ்களுக்கு என்று நிர்ணயித்து, அந்த விலையைக் கொடுத்து எடுத்துக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும். அவர்களுக்கு உடனே பணம் கொடுக்கமுடியாவிட்டால், சேவிங்ஸ் சர்ட்டிபிகேட்டு ஐந்து வருடத்திற்கு வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று கொடுத்து அந்த பஸ்களை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அப்போது தான் தேசிய நலத்தொகை சரிக்கட்டமுடியும். அவ்வாறு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்ததாக இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடி எங்கே பார்த்தாலும் தொழிற்சாலைகள் அடைக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக திருவொற்றியூரில் பல தொழிற்சாலைகள் அடைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. படி அரிசி இரண்டு ரூபாய் விற்கிற இந்தக்காலத்தில், தொழிற்சாலைகள் அடைக்கப்பட்டால் தொழிலாளர்கள் குடும்பங்கள் எவ்வாறு வாழமுடியும் என்பதை அரசாங்கம் அறியும். இதனால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் பெண்களும், குழந்தைகளும் தான். பல மாதமாக தொழிற்சாலைகள் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறதனால், அதனால் தொழிலாளர் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பெண்களும் குழந்தைகளும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அதற்கு யார் பொறுப்பாளி? அரசாங்கம் தான் பொறுப்பாளியாகவேண்டும். ஆகவே அந்த தொழிலாளிகள் குடும்பங்களின் கண்ணீரைத் துடைக்க ஒரு வாரத்துக்குள்ளே, அங்கக் தொழிற்சாலைகள் கிறக்கப்பட நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. ஆர். ராமன் நாயர் : தலைவரவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரையினை சில வார்த்தைகள் சொல்ல வாய்மைத்தந்தை என்று என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கவர்னர் உரையில் இன்றைய தினம் உள்ள ராக்கியப் பிரச்சினையைப் பற்றி ஒன்றையும் காணோம். ரொம்ப முக்கியப் பிரச்சனை அம்மையார் அவர்கள் சொன்னது போல் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சனை. உற்பத்தி பெருக வேண்டும், விலைவாசி இறங்க வேண்டும் என்றெல்லாம் நாம் வாய்மையில் பேசும்போது தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரை ஒரு வார்த்தை கூட கவர்னர் உரையில் காணோம். காரணம் எதைப் போட வேண்டும் என்று புரியாமல் தான் விட்டு விட்டார்களோ என்று சந்தேகப்படுகிறேன். கோவையில் மில்கள் புட்டப்பட்டு கிடக்கின்றன. மற்ற இடங்களில் 'கேரோ' நடைபெறுகின்றன. வேறு சில இடங்களில் துப்பாக்கி பிரயோகம் நடைபெறுகின்றன. எகைக் கான் போடுவது எகை விலக்குவது என்று தெரியாமல் விட்டுவிட்டார்களோ என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. தொழிலாளர்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட இல்லாததைப் பற்றி நினைக்க வசுத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இன்றைய தினம் உற்பத்தி பெருகவேண்டும், விலைவாசி குறைய வேண்டும் என்று தான் எல்லாப் பெரியவர்களும் சொல்கிறார்கள்.

[திரு. ஆர். ராமன் நாயர்] 16th February 1968]

கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு சில அங்கத்தினர்கள் மட்டும் நோட்டு அடிப்பதை நிறுத்திவிட்டால் விலைவாசி குறையும் என்று சொல்கிறார்கள். இருந்தாலும் பொருளாதார முன்னேற்றத்துக்காக உற்பத்தி பெருகவேண்டும். அதன் மூலம் தான் விலைவாசி இறங்க வேண்டுமென்று எல்லோருமே பொதுவாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கோவையிலுள்ள பல மில்கள் இன்றைய தினம் அடைபட்டுக் கிடக்கின்றன. அந்த தொழிலாளர்களுக்கு இந்த சர்க்கார் ஏதோ சில காலத்துக்குள் மில்களை திறப்பதாகவும், மில்களை திறக்க முடியாத ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே அவர்களுக்கு உதவி செய்வதாகவும் இந்த சர்க்காரால் வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு பல மாதங்களுக்குப் பிறகு, ஒரு மிகப் பெரும் போராட்டம் நடந்த பிறகு ஒரு நாற்பது ரூபாய் ஒரு சிலருக்கு கொடுத்துவிட்டு, சர்க்காருடைய கடமை முடிந்து விட்டது என்று நினைத்து பேசாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை இனி சர்க்கார் திறக்க முடியாது. இது அவர்களுக்கும் தெரியும். அன்றாடம் சாப்பாட்டுக்கு அவர்களுக்கு கொண்டு போய் கொடுக்கவும் முடியாது என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். இருந்தாலும் சர்க்கார் கொடுத்த உறுதிமொழிக்கு பிறகு அவர்கள் கேட்கிறார்கள். தொழிற் சங்கத் தலைவர்களால் இந்தப் பிரச்சனைக்கு வேறு விதத்தில் ஆலோசனை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் மில்கள் 7 நாள் வேலை செய்வதாக இருந்தால் மூடிக் கிடக்கும் மில்களிலுள்ள 5,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும் என்று ஆலோசனை ஸ்ரீ ராமானுஜம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு இதுவரை இந்த சர்க்கார் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் வேலையற்று தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. தோட்டப் பகுதியில் தேயிலை-காப்பித் தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கு இன்றைய தினம் மிகப் பெரும் நெக்கடியான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சூழ்நிலைக்கு தக்க பரிகாரம் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். அது என்னவென்றால் எப்படியாவது படி அரிசி திட்டம் நடைமுறையில் வரும் அப்போதாவது ஆறுதல் பெறலாம் என்று நினைத்தோம். கனம் அமைச்சரவர்கள் கூட அங்கே வந்தபோது தொழிலாளர்களுக்குப் படி அரிசி திட்டம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்வதாகச் சொன்னார்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தொழிலாளர்களைப் பற்றி இந்த உரையில் எங்குமே குறிப்பிடப்படவில்லை என்றார். நான் எடுத்துப் பார்த்தேன் 19-ம் பக்கம் முதல் 20-ம் பக்கம் இடைவரை தொழிலாளர்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருப்பதை அவர் ஒரு முறை படித்துப் பார்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். ராமன் நாயர் : படித்துப் பார்த்தேன். மேற்கொண்டு எந்த விதமான திட்டத்தையும் காணோம். முடிக்கிடக்கும் மில்கள் தான் பெரிய பிரச்சனையாக இருந்தது. அதுபற்றி ஒன்றுமே இல்லை என்பதால் வருத்தத்துடன் சொல்கிறேன். அங்கே உள்ள நிலைமை அமைச்சரவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். தோட்டத்

[திரு. ஆர். ராமன் நாயர்] [16th February 1968]

தொழிலாளர்களுக்கு படி அரிசித் திட்டம் வரும் என்று பூரண நம்பிக்கையுடன் இருந்தேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே 8 மாதத்துக்கு முன் வந்தபொழுது எப்படியாவது உங்களுக்கு குடும்ப கார்டில் அரிசி கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னதால் நம்பிக்கையுடன் இருந்தார்கள். பொங்கலுக்கு கண்டிப்பாகக் கிடைக்கும் என்று சொன்னதை நம்பிக் கொண்டு இருந்தோம். அவர்கள் நிலைமை மிகக் கேவலமாக இருப்பதால் தான் இதைச் சொல்கிறேன். படி அரிசி வேண்டுமா வேண்டாமா என்று பலர் பேசுகிறார்கள். அது ஏழை மக்களுக்கு ரொம்பத் தேவையாக இருக்கின்றது. சென்னை, கோவையில் மட்டும் கொடுத்தால், அந்த மக்கள் மட்டும் சுபிட்சம் அடைந்தால் போதாது. எல்லோரும் அதில் பங்கு பெற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் கேட்கிறோம். வட மாநிலத்தில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு முதலாளிகளே இன்றைய தினம் உணவுப் பொருள்களை பாதி விலையில் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் முயற்சி எடுத்து பாதி தொகை முதலாளிகள் கையிலிருந்து போட்டு பாதி விலையில் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அது இங்கே இதுவரை நடைபெறவில்லை. கிட்டத்தட்ட கொஞ்ச காலம் முன்பு அடிபட்டு விட்டது. அது இல்லாமல் போனாலும் பரவாயில்லை. படி அரிசி திட்டத்தையாவது நடப்பில் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏழை தொழிலாளர்களுக்கு கொடுத்தால் அது ஓரளவு ஆறுதல் ஏற்படுத்தும்.

அடுத்து நீலகிரியைப் பொறுத்த வரை மேட்டுப்பாளையம் நீலகிரி ரயில் பாதையை இந்திய சர்க்கார் லாபம் இல்லாததால் எடுத்து விட்ட வேண்டுமென்று கருதுவதாகத் தெரிகிறது. சர்க்கார் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்ததாகவும் அமைச்சர் அவர்கள் நேற்றைக்கு கேள்விக்கு பதில் சொன்னதை வரவேற்கிறேன். இப்போது அந்த ரயில் பாதையால் லாபமில்லை என்று எடுத்து விடுவதாக இருந்தால் பழைய கம்பெனிக்காரர்கள் நடத்த வில்லையா? இன்றைய தினம் இந்திய சர்க்கார் நடத்துகிறது. சில இடத்தில் லாபம் இருக்கும். சில இடங்களில் நஷ்டம் இருக்கும். ரயில் பாதையை எடுத்துவிட்டால் உண்மையாக நீலகிரி மக்கள் பல கஷ்டங்களை அனுபவிக்க நேரிடும். என்ன கஷ்டம் என்றால், வருஷத்துக்கு 3 மாதம் வெளியூர்களிலிருந்து சகத்குங்காக வரும் ஜனங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு ஊட்டி உயிரோடு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. வெள்ளைக்கார சர்க்கார் போன பிறகு நமது சர்க்கார் பல அபிவிருத்திகள் செய்திருந்தபோதிலும் கூட "சேன்" சமயத்திலாவது 2 மாதம் சம்பாதித்து ஒரு வருஷம் சாப்பிட வேண்டுமென்ற நிலையில் இருக்கும் இந்த சமயத்தில் ரயில் பாதை எடுபட்டால் சில காலத்தில் கீழ் தேசத்துடன் நீலகிரிக்கு சம்பந்த மில்லாமல் போய்விடும். சில நேரத்தில் ஒரு பாதை அடைபட்டுப் போனால் இன்னொரு பாதை வழியாக ஆட்கள், சாமான்கள் கொண்டு போக வசதி இருக்கிறது. வருஷா வருஷம் இந்த நிலைமை அந்த ஊருக்கு இருக்கிறது. தயவு செய்து சர்க்கார்

16th February 1968] [திரு. ஆர். ராமன் நாயர்]

நீலகிரி ரயில் பாதையை எடுக்காமல் தடை செய்யவேண்டுமென்றும் லாப நஷ்டக் கணக்கு பார்த்து பாதையை எடுக்கப் போவதாக இருந்தால் அந்த ஊர் வாழ்க்கை அத்துடன் முடிந்து விடும் என்ற எண்ணத்துடன் மக்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். ஆகையால் நீலகிரி ரயில் பாதை நீட்டிப்புக்கு முயற்சி செய்வதாக கேள்விக்கு பதில் சொன்னதை வரவேற்கிறோம். அது தவிர, நீலகிரி ஜில்லாவில் இப்போது அங்கே தண்ணீர் இல்லை. மழை இல்லை. மழை உண்டாக்க பழைய காலத்தில் காடுகள் வளர்ப்பு இருந்தது. பெரிய வனந்திரமாக இருந்தது. இன்றைய தினம் காடுகள் அழிக்கப்பட்டு வேறு நாற்றுகள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவை கற்பூர நாற்று. அதன் காரணமாக 15, 20 நாட்களாக குடிக்க தண்ணீர் இல்லை. அதனால் வேறு ஒரு கெடுதல் இருக்கிறது என்று பலர் சொல்கிறார்கள். ஊற்றிலே இருக்கும் தண்ணீரை அந்தந் மரம் இழுத்துக் கொள்ளும். இன்று குடிக்க தண்ணீர் இல்லாத நிலை. இவ்வளவு வருஷமாக இந்த நிலை ஏற்பட்டதில்லை. 3-4 வருஷத்துக்கு முன்பு சில நாட்களுக்குத் தான் தண்ணீர் இல்லாமல் இருந்தது. அதனால் அந்த ஊருக்கு யாருமே வரக்கூடாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டது. இது சர்க்காருடைய குறை குற்றம் என்று சொல்லவில்லை. ஒரு நாள் காடு அழிக்கக் காண்டிராக்ட்டுக்கு விடுகிறார்கள். எதற்கு அழிக்கிறார்கள் என்று கேட்டால் அங்கே நாற்று வைக்கப் போகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். என்ன காண்டிராக்ட்? காட்டிலாகா அதிகாரிகள் சொல்வதைக் கேட்டு உத்தரவு போடுவதால் தான் இந்தக் கஷ்டம் அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது தவிர நீலகிரி ஜில்லாவில் சில ஊர்களை காலி செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும் என்று சொல்கிறார்கள்.

காரணம் அங்கு யானை வளர்க்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். யானை இல்லாமல் இருப்பது நமக்கு பெரிய கேடா? இன்றைதினம் ஆங்காங்கு விவசாயிகளை போகச் சொல்லிவிட்டு யானை வளர்க்கிறார்கள். யானைக்கு பஞ்சம் இல்லை. கோளாவில் உள்ள எஸ்டேட்டுகளை பல கம்பெனிக்கு விற்றுவிட்டார்கள். யானை ஆட்களை அடிக்கிறது. யானையை விரட்ட உரிமை இல்லை. யானையை விரட்டினால் கொலை கேஸ். யானை வந்தால் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது. பக்கத்தில் போனால் காட்டிலாக்கா போலீஸ் காரர்கள் பிடிக்கிறார்கள். இந்த நிலையைக்கண்டுதான் ஊரை காலி பண்ணச் சொல்லுகிறார்கள். ஜனங்களுக்கு வசதி இல்லாமல் இருக்கும் பொழுது யானையை வளர்க்கணும் என்று சொன்னால் அர்த்தம்? காடு ரோடு பூராவும் யானை. பகல் இரவு வண்டி போக முடியவில்லை. யானை கூட்டமாக இருக்கிறது. காட்டை விட்டு யானை வீட்டுக்குள் புகுந்து கொள்ள வேண்டிய நிலைமை வந்திருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். முதல் மலைப் பகுதியில் மூன்று கிராமங்களை காலி செய்யவேண்டுமென்று கலெக்டர் சொல்லுகிறார். யானைக்காக ஆனைப் போகச் சொல்லு

[திரு. ஆர். ராமன் நாயர்] [16th February 1968]

வதில் அர்த்தம் இல்லை. இது சரியான முறையுமல்ல. இதற்கு ஒரு பரிகாரம் காண வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தவிர, நீலகிரியைப் பொறுத்தவரையில் எந்தத் தொழிலும் கிடையாது. அங்கிருக்கிற தொழில் விவசாயம் தான் அரை ஏக்கர் ஒரு ஏக்கர் பூமி இருந்தால் விவசாயம் செய்வார்கள். அதுமாதிரி விவசாயத்தை உருவாக்குவதற்காகத் தான் ஏற்கனவே உள்ள சர்க்கார் சிறு தோட்டங்களை வைத்துவிட்டால் அவர்கள் எப்படியாவது வாழ்க்கை நடத்தி தொழில் உண்டாக்கலாம் என்று 6, 7 தொழிற்சாலைகள் உட்போர்டின் ஆதரவின் பேரில் சர்க்கார் நடத்துகிறது. 2½ வருஷத்திற்கு முன் கூட-லார் நாலாகாவில் ஒரு பேக்டரி கட்டச் சொல்லி ஏற்கனவே இருந்த தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் எந்த விதத்திலோ ஏற்பாடுகள் பண்ணி வேலை செய்யுங்கள் என்றார்கள். மூன்று வருஷம் ஆச்சு. இதுவரையில் ஷேர் கேப்பிட்டல் பேப்பரில் வேண்டுமா வேண்டாமா? என்று அதிகாரிகள் பதில் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்களே ஒழிய ஏழைத் தொழிலாளர்கள் சாதாரண விவசாயிகள் 100, 200 என்று பணம் கொடுத்தும் அதுவும் இன்றைய தினம் ஒன்றும் செய்ய முடியாத அளவுக்கு முடங்கி கிடக்கிறது. ஓரளவு வேறு தொழில் இல்லாத கஷ்டத்தால் இந்த சபைக்கு முன்னால் கனம் அமைச்சர்களுக்கு முன்னால் சொல்லுகிறேன். அந்த பேக்டரி உருவாக்கப்படாமல் வேலைகள் முடக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அது ஏற்பட்டால் குறைந்தது நாலாயிரம் ஜனங்கள் நாலாயிரம் குடும்பம் வாழ்க்கை நடத்த முடியும் என்பதற்காக இந்த ஒரு காரணத்தை சொல்லுகிறேன். அது மட்டுமல்ல கொடுத்தாலும் சரி கொடுக்காவிட்டாலும் சரி தோட்டத் தொழிலாளர்கள் ரொம்ப ஏழைப்பட்டவர்கள். இங்கு ஒரு காலத்தில் வாழ வசதியில்லாமல் அங்கே குடியேறினவர்கள். அது ஒரு தனி ஜாதி அல்ல. தனி வர்க்கம் அல்ல வாழ்க்கையில். எந்தவித வசதியும் இல்லாதவர்கள். தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கு மற்றது செய்வதற்கு கால தாமதம் ஆனாலும் உடனடியாக படி அரிசித் திட்டம் அவர்களுக்கு விரிவுபடுத்தப்படவேண்டும். இந்தத் திட்டம் சென்னையிலும் கோவையிலும் அமல் நடத்தப்படுகிறது. மற்ற இடங்களில் இடத்திற்கு ஒரு வீலை இருக்கிறது. அதுவும் மலையில் அரிசி வாங்கவேண்டுமென்றால் அரிசி வீலை என்ன இருக்குமென்று எல்லோருக்கும் தெரியும். ரொம்ப கடுமையாக இருக்கிறது. உடனே இந்த சர்க்கார் இந்த பட்ஜெட் கூட்டம் ஆரம்பிக்குமுன் தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கு ஒன்று படி அரிசி திட்டத்தை அமல் நடத்த உத்தரவு இடுங்கள் இல்லாவிட்டால் தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கு பாதி விலையில் அரிசி கிடைக்க தோட்ட முதலாளிகளை நிர்ப்பந்தம் செய்யுங்கள். இரண்டில் ஒன்று செய்யவேண்டும். அப்போது தான் அவர்கள் வாழ முடியும். சர்க்கார் இன்று உங்கள் கையில் இருப்பதால் முதலாளிகளைக் கூப்பிட்டு பேசவேண்டும். அடுத்தது தொழிலாளர்களுடைய அமைதிக் குறைவு ரொம்ப ஜாஸ்தி, என்று கனம் கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் நேற்று சொன்னார். அதில்

16th February 1968] [திரு. ஆர். ராமன் நாயர்]

அவருக்கு ரொம்ப முக்கியம் நாலு சதவீதம் போனஸ் என்று சட்டம் போட்டார்களே என்று. சாதாரணமாக வாசல் கூட்டறவனுக்கு பொங்கலுக்கும் தீபாவளிக்கும் இனமாக கொடுப்பார்கள். அதற்கு சட்டம் தேவையில்லை. ஆனால் வருஷம் பூராவும் தோட்டக் காட்டில் வேலை செய்கிறவனுக்கு ஒரு நாற்பது ரூபாய் காசு கொடுப்பது என்று சட்டம் சொன்னால் அது இடைஞ்சலாக இருக்கிறது என்று அவர் சொன்னார். அது மாதிரி இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். அந்த தொழிலாளர்களை நிர்வாகத்தில் பங்காளர்களாக போட்டால் போனஸ் தேவை இல்லை. சட்ட பாதுகாப்பு தேவை இல்லை. பங்காளர்களாக போட்டால் உற்பத்தி பெருகும். போனஸ் கேட்கமாட்டார்கள். சட்டம் தெரிந்தவர்களே இதற்கு எதிர்ப்பு காட்டினால் சாதாரண ஜனங்கள் எந்த முறையில் அந்த கஷ்டத்தை அனுபவிப்பார்கள் என்பதை சபைக்கு சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. டாட்டா, பிரீலா முதற்கொண்டு சட்டம் வரும்பொழுது எதிர்த்தார்கள். இப்போது சட்டம் வந்த பிறகு ஒத்துக் கொண்டார்கள். அடுத்து ஒரு கஷ்டம். தொழிலாளர்களிடையே அமைதிக்குறைவு ஏற்பட்டு தொழில் சங்கங்களில் இருக்கக்கூடிய தகராறுகளால் உளக்கா எனக்கா என்று கேரோ கூட நடக்கும். இன்றையதினம் இந்த சர்க்கார் சொல்லி யிருக்கிறது ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்று. இந்தக் கொள்கையை அமுலாக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்தால் தொழிலில் அமைதிக் குறைவு கம்மியாகும். கோரிக்கைக்காக பல சங்கங்கள். நாலுனு கிடைத்தால் எங்கள் சங்கம் தான் பெரிசு ஆறனு கிடைத்தால் எங்கள் சங்கம்தான் என்று போட்டி இருக்கிறது. ஆகவே ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற கொள்கையை இந்த சர்க்கார் அமுலுக்கு கொண்டு வந்துவிட்டால் தொழிலில் இருக்கக்கூடிய அமைதிக் குறைவு குறையும்.

* திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரையின் மீது பல விஷயங்கள் பேசப்பட்டன. என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்த படி அரிசி திட்டத்தின் லட்சியத்தை காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ன கருதுகிறார்கள் என்ற கேள்வி எழுகிறது. படி அரிசி திட்டம் நல்ல திட்டம் தான் ஆனால் பொருளாதார வளர்ச்சியிலே திட்டப்படி செயல்படுத்த முடியாது. ஒரு சிலரை நிரூபிப்படுத்த முடியுமே ஒழிய எல்லா மக்களையும் நிரூபிப்படுத்தக்கூடிய திட்டமாக அமையாது. திட்டம் நல்லது என்பதை ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். ஒரு சிலர் நன்மை அடையக்கூடிய முறையில் படி அரிசி திட்டம் மாறுவது நல்லது அல்ல. இந்தத் திட்டத்தை நீங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றால் உற்பத்தி பெருகவேண்டும். அதன் விளைவாக விலைவாசி குறையும். உற்பத்தி பெருகினால் ஒழிய இந்த திட்டம் சரிவர நிறைவேற்ற முடியாது என்பதை தெளிவாக கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்ததாக இந்த மொழிப் பிரச்சனை பற்றி காங்கிரஸ்காரர்கள் தெளிவாக கருத்து தெரிவிக்கவில்லை என்று பொதுவாக ஒரு குற்றச்சாட்டு

[திரு. டி. கே. சுப்பையா]

[16th February 1968]

சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் நிச்சயமாகச் சொல்லுவேன். அரசியல் நிர்ணய சட்டத்தில் மொழிப் பிரச்சனை பற்றி தீர்மானம் ரூபமாக அமைந்துவிட்டதால் அதிலுள்ள சிக்கல்களை மிக்க உணர்ச்சி வசப்படாமல் ஆளும் கட்சியார் ஜாக்கிரதையாக இருந்து நடைமுறைக்கு கொண்டு வருவதற்கு என்ன சாத்தியக்கூறுகளோ அதைத் தான் செய்ய வேண்டும். ஆளும் கட்சியானது தேசத்தில் அமைதி இருப்பதற்கு என்ன சாத்தியக்கூறுகளோ அதைத் தான் செய்யவேண்டும். இதை ஏற்கனவே இந்த மன்றத்தில் சொன்னேன். முன்பு ஒரு தடவை ஆளும் கட்சிக்கு ஒரு கிளர்ச்சி நாள் தேவையா என்று கேட்டேன். அதைப் போல் இப்போது கூட சமீபத்தில் சட்ட மன்றத்திலே மொழி தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படும் பொழுது பத்திரிகை வாயிலாக பார்த்தேன். என்.சி.சி. மாணவர்களுக்கு இந்தியை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு எழுதியிருக்கிறோம் என்று தெரியப்படுத்தியிருக்கிறது. ஆனால் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பதில் வந்ததோ இல்லையோ அதை எடுத்து விட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். எதற்காக சொல்லுகிறேன் என்றால் சுமுக நிலை உருவாக வேண்டுமென்றால் மத்திய சர்க்காருடைய அதிகாரத்தையோ அவர்களுடைய அங்கீகாரத்தையோ பதிலையோ எதிர்பார்க்கிறோம் என்று சொன்னால் அவர்கள் பதிலுக்கு முன்பு தாக்கீது அனுப்பினால் நடைமுறைக்கு வந்தால் அது நல்லது அல்ல. மற்றபடி கவர்னர் உரையில் நல்ல கருத்தினை தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். சர்வகட்சி தலைவர்களை கூட்டி மொழி பிரச்சனைக்கு தீர்வு காணவேண்டும் என்பது ஒன்று. இந்த வழியை முன்கூட்டியே செய்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அது தமிழகத்தில் நல்லதொரு நிலைமையை உண்டாக்கியிருக்கும். எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசு அல்லது மற்ற மாகாணங்களில் உள்ள அரசின் நிலைமை குறித்து இங்கு பேசுவதில் பயனில்லை. தமிழகத்திற்கு எப்போதும் ஒரு நல்ல பெயர். அது எந்த கட்சி ஆட்சியில் இருந்த காலத்திலும் சரி. காங்கிரஸ் ஆட்சியிலும் சரி, உங்கள் ஆட்சியிலும் சரி. எல்லா கட்சித் தலைவர்களும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து இந்த நாட்டைக் காப்பாற்ற வேண்டும். உணர்ச்சி வயப்படக்கூடாது என்பதை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயத் திற்கு முந்திய சர்க்கார் எந்த காரியமும் செய்யாத மாதிரியும் இப்போது தான் எல்லாம் அதிகமாக செய்வதாகவும் இந்த அறிக்கையில் காண்கிறேன். குறிப்பாக இந்த நாட்டினுடைய உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க பல வகையில் திட்டம் போடப்பட்டது. வட்டார வளர்ச்சித் திட்டம் என்ற அடிப்படையில் கிட்டங்களை காங்கிரஸ் தான் போட்டது. வட்டார வளர்ச்சி சங்கங்கள் என்று அமைத்து விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகளை வைத்து ஒவ்வொரு விவசாயிகளையும் கண்காணிக்கக்கூடிய நிலைமையில் கிராம சேவக்குகள் போன்றவர்களை நியமித்து இந்த அளவிற்கு கொண்டு வந்தது காங்கிரஸ் தான். காங்கிரஸ் கொள்கைகளையும்,

[16th February 1968] [திரு. டி. கே. சுப்பையா]

நடைமுறைகளையும் தவிர வேறு ஏதாவது புதிய ரூபமாக எடுத்து உற்பத்தியைப் பெருக்க இந்த சர்க்கார் முயற்சிக்கவில்லை என்பது என்னை உடைய திட்டவட்டமான கருத்தாகும். உதாரணமாக இந்த மின்சாரத்திற்காக கடன் தொகை எனப்படுவது ஏற்கனவே ஏற்படுத்திய திட்டமாகும். அடுத்தபடியாக இந்த ஆடுதுறை 27 என்ற நெல்லைப் பொறுத்தவரையில் அது நல்ல மகசூல் கிடைக்கும் நெல்லாகும். ஆனால் ஒரு தடவை உபயோகித்துவிட்டு, இரண்டாவது தடவை மூன்றாவது தடவை அதே விதையை உபயோகித்தால் நிச்சயமாக அது குறைவான மகசூலைத் தான் கொடுக்கிறது. இதை நல்ல முறையில் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக உலக தமிழ் மகாநாட்டைப் பற்றி பலர் நல்ல கருத்தை எல்லாம் எடுத்து தெரிவித்தார்கள். இருந்தாலும் கூட பொது நிதி வசூல் செய்வதில் சில கொள்கைகள், லட்சியங்கள், எந்த வகையிலும் தவறு செய்து விடாமல் பாதுகாக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு. குறிப்பாக திருச்சி ஜில்லாவில் அதிகப்படியான தொகை வசூலிக்கப்பட்டது. மகாநாட்டிற்கோ, அல்லது ஜில்லாவை பொறுத்தவரை வளர்ச்சிக்கோ வசூல் செய்யப்பட்டது 10,000 ரூபாய்க்கு பஸ் பர்மிட் என்று வழங்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் உங்களுடைய . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வது உண்மையாக இருக்குமானால் வாதத்திற்காக ஒன்று சொல்லிக் கொள்வேன். அது எவ்வளவு உண்மை என்று தெரியாது. 10,000 ரூபாய்க்கு பஸ் பர்மிட் வழங்கினார்கள் என்பது உண்மையாக இருந்தாலும், அப்படியே வாங்கியிருந்தாலும் அது உலகத் தமிழ் மகாநாட்டிற்காக எல்லா கட்சிகளுக்கும் சேர்ந்த ஒரு பொது காரியத்திற்காக வாங்கப்பட்டதாக இருக்கலாம். வாதத்திற்காக வாங்கியதாக ஒத்துக்கொண்டாலும். ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஒவ்வொரு பஸ் முதலாளியும் தேர்தல் நிதி தரவேண்டுமென்று கட்டாயமாக வாங்கப்பட்டதே, அது மாத்திரம் சரியா?

திரு. டி. கே. சுப்பையா : துரதிருஷ்டவசமாக அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக் கொள்வேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் தவறு செய்திருந்தால் அதே பாணியில் நீங்களும் செய்யவேண்டுமென்று திட்டமா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : கட்சி அங்கத்தினர்கள், தலைவர்கள் கட்சிக்காக வசூல் செய்திருக்கலாம். இது அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் முன் நின்று வாங்கிய விஷயம். இதையும், அதையும் பிணைக்கக்கூடாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பஸ் ரூட் கொடுப்பது என்பது சர்க்காருடைய தொடர்புடைய விஷயம் ; கலெக்டர்கள்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [16th February 1968]

கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சி தங்களுடைய கட்சிக்காக சட்டம் போட்டதுபோல் வசூலித்தது நியாயம்தான் என்று கேட்டேன்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : துரதிருஷ்டவசமாக எந்த கட்சி யினரும் மக்களிடம் பணம் வசூலிக்காமல் தேர்தலில் ஈடுபடுவ தில்லை என்பதை நான் திட்டவாட்டமாக சொல்வேன். ஆகையினால் இந்தக் குற்றச்சாட்டை எல்லாக் கட்சிகளும் செய்து மக்களை ஏமாற்றுகிறார்கள். இதை நான் தெளிவாக சொல்லுவேன். அடுத்த தட்படியாக அமைச்சர் அவர்கள் என்னைக் கேட்பதற்கு முன்னால் நன்றாக பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மகாநாட்டிற்குப் பிறகு இந்த ஒரு சில மாதங்களில் திருச்சி ஜில்லாவில் புதிதாக பஸ் ரூட்டுகள் அதிகமாகக் கட்டத்திற்கு தற்காலிகமாக பர்மிட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதை புள்ளி விவரமாக ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும். பஸ் தொழிலை தேசியமயமாக்கப்படும்போது நஷ்ட ஈடாக புதிய பஸ் ரூட்டுகள் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதுமாதிரி பாதிக்கப் பட்டவர்களுக்கு பஸ் ரூட்டுகள் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கும் போது தற்காலிகமாக கொடுக்கப்பட்ட பர்மிட்டுகள் திருச்சி ஜில்லாவில் அதிகமாக இருக்கின்றன. குறிப்பாக திருச்சி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை 33 லட்சம் வசூல் என்று எல்லா பத்திரிகைகளிலும் பார்த்தோம். உலக தமிழ் மகாநாட்டிற்கு எவ்வளவு தொகை, மீதி தொகை எவ்வளவு, அது யாரிடம் இருக்கிறது. எந்த பாங்கியில் இருக்கிறது. யாருடைய பெயரால் இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் இந்த மந்திரிசபை தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : 33 லட்சத்தில் 4 லட்சத் திற்குள் தான் மகாநாட்டிற்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது திட்டவாட்டமாகச் சரியாகத் தெரியவில்லை. மீதம் இருக்கிற 25 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட தொகை அங்கேயிருக்கிற மாவட்ட ஆட்சி தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பில் அந்த மாவட்டத்தில் கல்லூரி போன்றவைகள் அமைக்கப்படுவதற்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது பலதடவை அறிவித்தாகிவிட்டது.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : இப்போதும் சொல்கிறேன் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது மந்திரிகளுக்கு. பதில் சொல்ல நேரம் இருக்கிறது. அந்த நேரத்திற்குள் அந்த ஜில்லாவில் எவ்வளவு வசூல் ஆகியது? பாக்கித் தொகை எந்த கணக்கில் இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் தெளிவுபடுத்தினால் போதும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்து கண்ணகி சிலைக்கு என்று சொல்லி தமிழகத்தில் பள்ளி மாணவர்களிடமிருந்தும், கல்லூரிகளிலிருந்தும் வசூல் செய்யப் பட்ட தொகை ஏராளமான தொகையாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் உள்ளவர்கள் ஒரு ரூபாய் முதல், எலிமெண்டரி பாட சாலைகளில் உள்ளவர்கள் 8 அணா முதல் சர்வ சாதாரணமாக வசூல்

[திரு. டி. கே. சுப்பையா] 16th February 1968]

செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எதற்காக சொல்கிறேன் இது குறித்து தவறாக சொல்ல வழி இருக்கிறது. இதைக் கருத்தில் கொண்டு பொதுநிதியில் சர்வ ஜாக்கிரதையாக இருந்து இந்த தமிழகத்தை அமைதியோடு வாழ எல்லோரும் ஒத்துழைக்க பாடுபட கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : There is a piece of information to hon. Members. Members are informed that the Fair authorities have invited them to visit the International Trade and Industries Fair and arrangements have been made for their transport to the Fair on Monday, the 19th February 1968, immediately after the Legislative Council adjourns for the day.

A Tea-party has also been arranged at the Administrative Office located in the Fair site. Transport arrangements will be made for the visit of the Members to the Fair from Fort St. George, Madras-9, soon after the Council adjourns at 6 p.m. on 19th February 1968 and back to the Hostel.

The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. tomorrow p.m

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Saturday, the 17th February 1968.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (The Hon. Thiru M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. CHAIRMAN: To accommodate the Hon. the Minister for Law, we shall take up his questions first.

Houses constructed by the Madras State Housing Board

* 72 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Law and Co-operation be pleased to state—

(a) the number of houses constructed by the Madras State Housing Board in Foreshore Estate, Madras;

(b) for whom these were originally built;

(c) to whom these have been rented out at present; and

(d) the places where similar types of houses had been constructed elsewhere in the Madras City.

வீட்டு வசதி கழகத்தினால் கட்டப்பட்ட வீடுகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு கட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:—

(அ) சென்னை கடற்கரை எஸ்டேட்டில் முதலில் வீட்டு வசதிக் கழகத்தினால் எத்தனை வீடுகள் கட்டப்பட்டன?

(இ) இவை முதலில் யாருக்கென கட்டப்பட்டன?

(உ) தற்சமயம் யாருக்கு வாடகைக்கு விடப்பட்டிருக்கின்றன?

(எ) இம்மாதிரி வீடுகள் சென்னையில் எங்கெங்கு கட்டப் பட்டிருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: (அ) முன்னாள் நகர மேம்பாட்டுப் பொறுப்புக் குழுவினால் (CIT) சாந்தோம் கடற்கரை எஸ்டேட்டில் 500 தளங்கள் கட்டப்பட்டன.

(இ) சாந்தோம் கடற்கரைப் பகுதி மீனவர்களுக்கு மறு வாழ்வு அளிப்பதற்காக, மேற்சொன்ன 500 அங்கணங்கள் கட்டப் பட்டன.

(உ) இந்த அங்கணங்கள், மாநில அரசாங்கப் பணியாளர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

[17th February 1968]

(எ) மத்திய அரசு வாடகை வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் கீழ் இத்தகைய அங்கணங்கள் சென்னை மாநகரின் கீழ்க்கண்ட இடங்களில் கட்டப்பட்டுள்ளன:

இடம் **இடங்களின் எண்ணிக்கை**

1. கீழ்ப்பாக்கம் தோட்டம் காலனி	96
2. லாய்டு எஸ்டேட்	204
3. மந்த வெளிப்பாக்கம்	12
4. நந்தனம்	48
5. டிரஸ்ட்புரம்	

திரு. என். உர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த வீடுகள் யாருக்காகக் கட்டப்பட்டதோ அவர்கள் குடியேறாத காரணம் என்ன? இப்போது யார் குடியிருக்கிறார்கள்? என்ன வாடகை? இதுபோன்ற வீடுகள் மற்றும் பார் யாருக்குக் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? என்ன வாடகை வசூலிக்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: அந்தக் கட்டிடங்கள் மீனவர்களுக்காகக் கட்டப்பட்டு அவர்கள் அந்தக் கட்டிடத்தில் குடியிருக்க மறுத்த காரணத்தால், அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அவை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்குள்ள வாடகைக்கு விதிமுறைகள் இருக்கின்றன.

திரு. எம். எத்திராஜுலு: மீனவர்களுக்குக் கட்டப்பட்ட வீடுகளைப் போல இதர தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு இம்மாதிரி வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டம் ஏதேனும் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: மீனவர்களுக்கு ஸ்லம் இம்ப்ரூவ்மெண்ட் ஸ்கீம் கீழ் கட்டப்பட்டது. அதேபோன்று அங்கங்கே உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அத்திட்டத்தின் கீழ் கட்டப்படுகிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மீனவர்களுக்குக் கட்டப்பட்ட அந்த வீடுகளில் மீனவர்கள் குடி வராததற்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: அவர்கள் ஏன் வரவில்லை என்ற காரணத்திற்கான விவரம் இல்லை. இது இப்போது நடந்த தில்லை. நீண்ட நாட்களாகிவிட்டது. ஆனால் அவர்களுக்கு மறு படியும் கட்டிக்கொடுத்த வீடுகளில் அவர்கள் குடியேறியிருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம்: முன்பு வருவதற்கு மறுத்தவர்கள் மீண்டும் தாங்கள் குடி வருவதாக மனு செய்திருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: மனு செய்திருப்பது பற்றி தெரியவில்லை. அதே இடத்தில் பக்கத்தில் அந்த ஸ்கீமில் கட்டப்பட்ட வீடுகளில் 420 மீனவர் குடும்பங்கள் குடியேறியிருக்கின்றன.

[17th February 1968]

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்: தலைவர் அவர்களே, மீனவர்களுக்குக் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட வீடுகள் அவர்கள் தொழில் நடத்துவதற்கு லாயக்காக இல்லை என்பதை அரசாங்கம் அறியுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: அது உண்மையில் இப்போது அவர்கள் புதிதாக கட்டப்பட்டுள்ள வீடுகளில் குடியேறியிருப்பதிலிருந்து தெரிகிறது.

Demands of Cine Artistes

* 73 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Law and Co-operation be pleased to state—

(a) whether the Government have received the demands of cine sub-actors and labourers; and

(b) the steps taken by the Government?

சினிமா துணை நடிகர்கள், தொழிலாளர்கள் கோரிக்கை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:—

(அ) சினிமா துணை நடிகர்கள், தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகள் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்ததா?

(இ) சர்க்கார் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: (அ) ஆம்.

(இ) இந்திய அரசினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆராய்ச்சிக் குழு, சினிமா தொழிலுக்கென்று ஒரு மத்திய ஊதியக் குழு அமைக்கலாம் என்று பரிந்துரைத்தது. இந்திய அரசும் அவ்வாறே ஒரு குழு அமைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றது. மேலும் இந்திய அரசு சினிமா துறையில் ஈடுபட்டு வரும் பல்வேறு தொழிலாளர்களின் நன்மையைக் காக்கச் சட்டமியற்ற வேண்டி அத் தொழிலில் உள்ள தொழிலாளர்களின் நிலையை ஆராய்வதற்காக முதல்தரப்புக் குழு ஒன்றை அமைத்துள்ளது. இக் குழுவின் அறிக்கை இன்னும் சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை. அதேபோல், இவ்வரசின் முயற்சியினால் 28-8-67 அன்று படச்சுருள் வர்த்தகக் குழுவுக்கும் தென்னிந்திய படத் தொழிலாளர் அதிகார கூட்டுக்கும் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவரவர்களே, இந்த சினிமா நடிகர்களில் ஒரு நடிகர் மூன்று லட்சம், இன்னொரு நடிகர் இரண்டு லட்சம் என்று இப்படி பணம் புரளுகிறது. ஆனால் இவர்களுடன் சண்டைக்காட்சியில் நடக்கும் ஸ்டண்ட் நடிகர்களுக்கு நான் ஒன்றுக்கு 5 அல்லது 10 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இதற்கு அரசாங்கமே பொதுவாக ஒரு குறைந்த பட்ச ஊதியம் நிர்ணயம் செய்ய முயற்சி செய்யுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

17th February 1968

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : தலைவரவர்களே, இது பற்றி ஆராயத்தான் இந்த மத்திய ஊதியக் குழு இப்போது மத்திய அரசாங்கத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த குழு நம்முடைய மாநிலத்தில்கூட விசாரணை செய்திருக்கிறது. அறிக்கை கிடைத்த பிறகுதான், இதுபற்றி முடிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, ஸ்டன்ட் நடிகர்களுக்கு கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டது போல் அவ்வளவு குறைவாகக் கொடுப்பதில்லை. அதிகமாகவே கொடுக்கிறார்கள்.

"Gherao"

* 74 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Law and Co-operation be pleased to state—

(a) whether Gherao was conducted in the Coimbatore S.R.P. Mill in October 1967;

(b) if so, the steps taken thereon; and

(c) the Government decision regarding "Gherao"?

"கேரோ"

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) இம்மாதம் கோயம்புத்தூர்; எஸ். ஆர். பி. மில்லில் "கேரோ" நடைபெற்றதா?

(இ) ஆமெனில் அதன்மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

(உ) "கேரோ" பற்றி இந்த சர்க்காரின் கொள்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) கடந்த அக்டோபர் 18-ம் தேதி மாலை 5-30 மணிக்கு அதிகப்படி போனஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்ற பிரச்சனையை உடனே முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று கோரி தொழிலாளர்கள் மில் சிப்பந்திகளை வெளியேற விடாது தடுத்தனர்.

(இ) அன்றைய தினமே போலீசார் தலையிட்டு தொழிலாளர்களை மில்லிலிருந்து அப்புறப்படுத்தினர்.

(உ) "கேரோ" சட்ட விரோதமான நடவடிக்கை என்பதும் சட்டவரம்புக்குட்பட்ட தொழிற்சங்க நடவடிக்கை அல்ல என்பதும் இவ்வரசின் கொள்கை.

Beggar Nuisance in Madurai

* 75 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the fact that the beggar nuisance is on the increase in Madurai;

17th February 1968]

(b) the steps taken by the Police for preventing the same;

(c) the number of beggars in the municipality beggars' home as on 30th September 1967; and

(d) the amount spent for their maintenance during the financial year 1966-67?

மதுரையில் பிச்சைக்காரர் தொல்லை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுச் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதில் அளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) மதுரையில் பிச்சைக்காரர்கள் தொல்லை அதிகமாகி வருவது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

(இ) இதைத் தடுக்கப் போலீசார் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

(உ) நகராட்சிப் பிச்சைக்காரர்கள் விடுதியில் 30—9—1967 அன்று இருந்தவாறு எத்தனை பிச்சைக்காரர்கள் இருந்தார்கள்?

(எ) அவர்களுக்காக 1966-67 நிதியாண்டில் செய்யப்பட்ட செலவு எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : (அ) இந்த நகரம் ஒரு யாத்திரைத் தலமாக இருப்பதால் பிச்சைக்காரர்கள் இங்கு விரும்பி வருவது இயல்பே.

(இ) முக்கியமாகக் கோவில் அருகிலும், மருத்துவ மனைகள் அருகிலும், பேருந்து நிலையங்களிலும் பிச்சைக்காரர்கள் வந்து கூடுவதைத் தவிர்ப்பதற்காக, நாள்தோறும் மும்முர நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. ஒலி பெருக்கி வண்டிகளும் நகரில் தவிராது சுற்றிவரும் காவலாளர்களும் நகரைச் சுற்றிவரும்போதெல்லாம் பிச்சைக்காரர்களை நான் தவறாமல் தேடிப் பிடிப்பதில் விழிப்புடன் பணியாற்றுகின்றனர்.

(உ) 50.

(எ) 21,791-40.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இந்த தமிழக அரசு, அந்த பிச்சைக்கார விடுதிகளுக்காக எவ்வளவு உதவி செய்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : அரசாங்கம் நபர் ஒன்றுக்கு 10 ரூபாய் மானியம் கொடுக்கிறது. ஸ்தல ஸ்தாபனம் நடத்தும் பிச்சைக்காரர்கள் விடுதிக்கு நபர் ஒன்றுக்கு 10 ரூபாய் கொடுக்கிறது.

திரு. எம். எத்திராஜாஜி : தலைவரவர்களே, தமிழக அரசு திருவள்ளூர் வாக்கினை மையமாக வைத்து அரசு நடத்தி வருகிறது. அந்த அடிப்படையில் 'இரத்தும் உயிர் வாழ்தல் வேண்டின் பார்த்து கெடுக உலகு இயற்றியான்' என்ற திருவள்ளூர் வாக்கின்

[17th February 1968]

படி அதை மையமாக வைத்து, பிச்சைக்காரர்களை ஒழிக்க, ஒரு நீண்டகால திட்டமாகவு அல்லது ஒரு குறுகிய காலத் திட்டமாகவு வைத்து இந்த விஷயத்தைப் பரிசீலித்து முடிவு செய்யுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : தலைவரவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்களின் கருத்து மனதில் கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, இதே சபையில் "மெட்ராஸ்" பிச்சைக்காரர்களைப் பற்றிச் சொல்லும்போது ஒரு வீட்டிற்கு ஆறு மாதத்திற்கு வீட்டு வரி வாங்கும்போது ஒரு ரூபாய் பிச்சைக்காரர்கள் வரி என்று வாங்கி அவர்களுக்கு வழி செய்யலாம் என்று நான் சொன்னதுண்டு. அதே மாதிரி மதுரையில் வீட்டிற்கு வருஷம் இரண்டு ரூபாய் என்று முனிசிபாலிட்டி வாங்கி அதை பிச்சைக்காரர்கள் வசதியாக உபயோகிப்பார்களா? அந்த பணத்தில் பிச்சைக்காரர்கள் விடுதி கட்ட ஏதாவது திட்டமிடுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : தலைவரவர்களே, அப்படி ஒரு திட்டம் இப்போதில்லை.

MR. CHAIRMAN : Questions 61 to 64 are postponed.

Coom River

* 65 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) how it is proposed to make improvements to the Coom river flowing in Madras City;

(b) whether there is any proposal to make improvements to the Buckingham Canal also on the same lines ; and

(c) whether a statement will be placed on the table of the House ?

கூம் நதி.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) சென்னை நகரில் ஓடும் கூவம் நதியை எப்படிச் சீர்திருத்த திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது?

(இ) இதைப்போன்று பக்கிங்காம் கால்வாயைச் சீர்திருத்த திட்டமுண்டா?

(உ) விவர அறிக்கை சபைமுன் வைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (a) to (c) சபைமுன் ஓர் அறிக்கை வைக்கப்பட்டுள்ளது.

[17th February 1968]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அறிக்கையில் கூவம் நதி மீண்டும் ஒடிக்கொண்டதான் இருக்கும் என்றும், அதை அழகு படுத்தவும், படகு விடுவதற்கும் திட்டம் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. கூவம் நதி சென்னையில் கொசுவை உற்பத்தி செய்யும் கொசுப் பண்ணையாக இருக்கிறது. இந்த ராஜ்யத்தில் உயர்ந்த ரக கொசு அங்கேதான் உற்பத்தியாகிறது. ஆகையால் அந்தக் கூவம் நதியை முடிவாட்டு அதன் மீது பஸ் போக்குவரத்து நடத்தவும் வேறு நல்ல காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தவும் உத்தேசிக்கப்படுமா? இந்த நதியைப்பற்றி ஏற்கனவே தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் ஒரு திட்டம் அமைத்தார்கள். அதை இந்த அரசாங்கம் பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இதை மூடுவதற்கு ஆகும் செலவுதான் அதை அழகுபடுத்துவதற்கும் ஆகும். அதைத் தெரிந்துதான் அழகுபடுத்த திட்டமிடப்பட்டது. அழகுபடுத்த எவ்வளவு செலவாகும் என்று திட்டமிட்டிருக்கிறோமோ அதைவிட அதிகமாகக்கூட அதை மூடுவதற்கு ஆகலாம். ஆகவே அதை மூடுவதைவிட அழகுபடுத்துவதுதான் ஆக்க பூர்வமான காரியமாக இருக்குமென்று இந்தத் திட்டத்தை உத்தேசித்திருக்கிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அங்கே உற்பத்தியாகும் கொசுவைத் தடுப்பதற்கு என்ன திட்டமிடுக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சென்னை நகரின் கழிவு நீர் இந்த கூவம் நதியிலும், பக்கிங்காம் கால்வாயிலும் கலப்பதால் அந்த நீரிலிருந்து கொசு உற்பத்தியாகிறது. இப்போதுள்ள திட்டத்தால் புதிய மாற்றம் அதில் ஏற்படும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : இந்தக் கூவம் திட்டத்தை மேற்கொண்டால் காலி இடங்கள் கிடைக்குமென்றும் அதை 54 லட்சத்திற்கு விற்கலாமென்றும் கூறப்படுகிறது. ஒரு சதுர அடி அல்லது டிரைபுண்ட் என்ன விலைக்கு விற்பதற்கு மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது? எவ்வளவு நிலம் கிடைக்கும்? அருகில் நிலத்தின் மதிப்பு என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எவ்வளவு என்று திட்டவாட்டமாக இன்னும் மதிப்பிடவில்லை. அந்தப் பகுதியில் உள்ள குடிசைவாழ் மக்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கும் வகையில் 30 லட்சம் ஆகமென்று மதிப்பிடப்படுகிறது. அவர்களை இடம் மாற்றினால்தான் இந்தக் கூவம் நதித் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ள முடியும். அந்த வேலை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மற்றபடி அந்த இடங்களை "லீஸ்" க்கு விடுவதோ விலைக்குக் கொடுப்பதாலோ இந்தத் திட்டத்திற்கான செலவின் ஒரு பகுதி கூடுகட்டும் என்பதால் அதை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அந்த இடத்தின் விலை என்ன என்ற விவரம் என்னிடம் இல்லை.

திரு. எம். எத்திராஜு : பக்கிங்காம் கால்வாய் சீர்திருத்தத் திற்காக மத்திய அரசு ரூபாய் 40 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்தப் பணம் சென்னை நகரத்தில் ஓடும்

[17th February 1968]

பகுதிகளைச் செப்பனிடுவதற்காக மட்டுமா? அந்தக் கால்வாய் செங்குறப்பட்டு, தென்னார்க்காடு, தஞ்சாவூர் வரை கூட செல்வதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்தப் பகுதி முழுவதற்கும் அந்த 40 லட்சம் செலவழிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவ்வளவு நளத்தையும் சுத்தப்படுத்துவதாக இருந்தால் ரூபாய் 4½ கோடி வேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டது. 250 லட்சம் கொடுங்கள் என்று மத்திய அரசை மாநில அரசு கேட்டு அவர்கள் கடைசியில் 40 லட்சம்தான் தரமுடியும் என்று சொல்லிவிட்டதால், இந்தத் திட்டம் சென்னை நகரின் அளவில் வேலை செய்ய உத்தேசிக்கப்பட்டது. பக்கிங்காம் கால்வாயில் சேறு வாரும் வேலைக்கு இயந்திரங்கள் வாங்குவதற்கு 16 லட்சம், படகு ஆணையும் மேடைகளையும் தோணித்துறைகளையும் கட்டுவதற்கு 11 லட்சம் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஏனைய வேலைகளுக்கு 5 லட்சம் ஆகுமென்றும் மொத்தத்தில் ஏறத்தாழ 40 லட்சம் இந்த சென்னை நகருக்கு மட்டும் திட்டமிடப்பட்டது.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : கூவப்பகுதியில் உள்ள காலி இடங்களை விற்பதற்கு பகிரங்க ஏல முறை அனுஷ்டிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அச்சம் தேவையில்லை. அறிவித்துவிட்டே எல்லாம் செய்யப்படும்.

திரு. கே. ராமதாஸ் : சென்னை நகரப்பகுதியில் உள்ள கழிவு நீர் அந்த நதிகளில் விடப்படுவதால் கொசு உற்பத்தியாகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நகரசபையிலுள்ள பம்பிங் ஸ்டேஷன்கள் சரியாக வேலை செய்யாததால், கழிவு நீர் ஒழுங்காக வெளியேறவில்லை. கழிவுநீர் பக்கிங்காம் கால்வாயில் சீராமல் வேறுவழியில் திருப்பிவிட திட்டமிடப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நகராட்சி கழிவு நீர் கலக்காமல் இருப்பதற்கு கழிவுநீர் திட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டு அவை ஐந்து லோன்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதல் லோன் வட சென்னையில் காசிமேடு பகுதிகளுக்கு 250 லட்சம் திட்டமிடப்பட்டது. நான்காவது திட்டத்தில் 40 லட்சம் செலவழிக்க விருக்கிறது. இரண்டாவது லோன் சேத்துப்பட்டு, ஹங்கம் பாக்கம், புரசைவாக்கம் ஆகிய பகுதிகளில் 170 லட்சம் திட்டமிடப்பட்டு நான்காவது திட்டத்தில் 45 லட்சம் செலவழிக்க விருக்கிறது. மூன்றாவது லோன் தி. நகர் பகுதியில் 150 லட்சம் திட்டமிடப்பட்டு நான்காவது திட்டத்தில் 40 லட்சம் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான்காவது சைதாப்பேட்டை பகுதியில் 120 லட்சம் திட்டமிடப்பட்டு நான்காவது திட்டத்தில் 40 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்தாவது லோன் திருவல்லிக் கேணி, அடையாறு, மயிலை பகுதியில் 220 லட்சம் திட்டமிடப்பட்டு நான்காவது திட்டத்தில் 120 லட்சம் செலவிட ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஐந்து லோன்களில் ஐந்தாம், மூன்றாம் முதல் படியாக எடுக்கப்படும். அதனால் பக்கிங்காம் கால்வாயில் விழும் கழிவு நீர் தவிர்க்கப்படும். அதனால் கொசு போன்ற தொல்லைகளிலிருந்து விடுபட வசதி ஏற்படும்.

17th February 1968]

THIRUMATHI S. MANJUBHASHINI : While we appreciate the schemes formulated by the Government, will the Government do something in the interim period to reduce the nuisance of mosquitoes in the City?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதற்காகத்தான் நம்முடைய பொதுநலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அக்கரையோடு பல பணிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம் : இந்த ஐந்து லோன் திட்டத்தை நிறைவேற்றிய பிறகு கூட சாக்கடைக் கழிவு நீரை சமுத்திரத்திலே விடாமல் ஊருக்கு மேற்கே அல்லது வடக்கே ஒரு பக்கத்தில் கொண்டுபோய் அங்கே விவசாயப்பண்ணையை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் வருவாய் உண்டு பண்ண வழி இருக்கிறது. அதைச் செய்ய அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் யோசனை பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : பக்கிங்காம் கால்வாயை ஊருக்கு வெளியே கொண்டு போவது பற்றி பரிசீலிக்கப்படுமா? அடையாறு போன்ற சிறிய ஆறுகள் ஊருக்கு வெளியே கொண்டு போகப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பக்கிங்காம் கால்வாய் சென்னையில் மட்டும் இருப்பதல்ல. ஏறத்தாழ ஆந்திராவிலிருந்து 250 மைல் தூரத்திலிருந்து அது வருகிறது. சென்னை வழியாக மாக்காணம் வரையில் ஓடுகிறது. இன்னும் தஞ்சாவூர் வேதாசன்யம் வரையில் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவற்றை ஒழுங்குபடுத்துவதைவிட வேறு திசையில் திருப்புவது என்பது பெரிய பிரச்சனை. அதற்கு மூன்று மடங்கு செலவாகும். அந்த யோசனை ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதாக இல்லை.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : பக்கிங்காம், கூவம் நதிகளை மூடினால்தான் கொசு போகும் என்பதை நோக்கும்போது, அமைச்சர் அவர்கள் அவற்றை அழகுபடுத்துவதால் சீர்த்திருத்தலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அதன் மூலம் கொசு தொல்லை தீருமா என்பதைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தண்ணீர் அங்கே தேங்கியிருப்பதால் கொசு தொல்லை அதிகமாக இருக்கிறது. இப்போது குறிப்பாக அடிக்கடி மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் சொல்வதைப்போல, கூவம் நதி கடலோடு கலப்பதில்லை. கடலுக்கும் அதற்கும் கோபமிஞ்சுகிறது. அந்த நதியை அழகு படுத்துவதால் தண்ணீர்த் தேக்கம் குறையும். அசுத்தம் குறையும். அசுத்தங்கள் வேறு திசையில் திருப்பிவிடப்பட்டால் நிச்சயமாக கொசுத் தொல்லை இருக்காது.

[17th February 1968]

திரு. கே. ராமதாஸ் : வடசென்னையில் கொடுஞ்சர் ஸ்கீம் அமைக்கப்பட்டது. அதைப் போல தென்னென்னையில் அமைக்கப் படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தென் சென்னையில்தான்.

Tevaram Mettu Road

* 66 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether Thevaram Mettu road construction is stopped in Madurai district;

(b) if so, the reason therefor; and

(c) whether there is any proposal to begin this work in the financial year 1967-68?

தேவாரம் மெட்டு சாலை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரை ஜில்லா, தேவாரம் மெட்டு சாலை போடும் வேலை நிறுத்தப்பட்டதா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணமென்ன?

(உ) 1967-68-ம் நிதி ஆண்டில் இச்சாலை போடும் வேலை ஆரம்பிக்கும் உத்தேசமுண்டா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) ஆம்.

(இ) மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள உத்தமபாளையம், சக்களத்து மேட்டில் (சென்னை, கோள எல்லை) 6/3-ம் மைல் கல்வி லிருந்து சாலை அமைக்கும் பணி நிறுத்தப்பட்டவேண்டியிருந்தது. இச்சாலை செங்குத்தான மலை வழியாகச் செல்வதாலும், குறுக்கு வடிகால் வேலைகளும், கொண்டையூசி வளைவுகளும் அமைக்க வேண்டி இருப்பதாலும் இதற்கு ஆகும் செலவு மிக அதிகமாய்ப் போவதுதான் இச்சாலைப்பணி நிறுத்தப்பட்டதற்குக் காரணமாகும். மேலும், நமக்கு மத்திய அரசினிடமிருந்து கிட்டும் மத்தியரோடு நிதித் தொகை ஒதுக்கீட்டுக்கும் மான்யத்திற்கும் உட்படக்கூடிய வேலைகளையே மேற்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

(உ) இச்சாலையை மத்தியச் சாலை நிதித் திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்கிற செயற்குறிப்பு ஒன்று அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையில் உள்ளது. மத்திய சாலை நிதித் திட்டத்தின் கீழ் இவ்வேலைக்கு இந்திய அரசு ஒப்புதல் அளித்த பின்னரே இத்திட்டத்தை மேற்கொள்வதுபற்றி ஆலோசிக்க இயலும்.

[17th February 1968]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, சாக்குவாந்து மேட்டு ரோடு, உத்தமபாளையம் கோளா எல்லையிலே உள்ள இந்த ரோடு போடவேண்டுமென்ற கோரிக்கை நீண்டகாலமாக இருந்து வருகிறது. எனக்குத் தெரிந்தவரையில், ரோடு போடுவது கலப் மானது என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தோம். ஆனால் அமைச்சர் சொல்வதைப் பார்த்தால், கடினமாக இருக்கிறது. “இன்டர் ஸ்டேட் லெவலில்” இதற்கு ‘க்ரான்ட்’ வருமென்று நினைக்கிறேன். அதைக் கேட்டு வாங்கியாவது முக்கியமான இந்த ரோட்டைப் போடுவதில் தீவிர முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்தக் கேள்விக்குப் பதிலாக ஒரு சொற்பொழிவையே நிகழ்த்திவிடலாம். அது பற்றிய தகவல் இருக்கிறது. ஏனென்றால் “சென்ட்ரல் ரோடு பன்ட் ஸ்கீமிலிருந்து” இதற்குப் பணம் தரப்படவேண்டும். “சென்ட்ரல் ரோடு பன்ட் ஸ்கீம்” என்பது உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே இந்த ரோடு போட பொறியாளர் 6 லட்சம் செலவாகும் என்று கணக்கைக் கொடுத்தார்கள். பிறகு “ரிவைஸ்டு எஸ்டிமேட்” வந்த நேரத்தில் 6 லட்சம் அல்ல, 26.5 லட்சம் செலவாகும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. “சென்ட்ரல் ரோடு பன்ட் ஸ்கீமிலிருந்து” மொத்தத்திட்டத்திற்கும் கிடைத்தது 26.75 லட்சம் ரூபாய் தான். இதை ஒரு இடத்திற்கு மட்டும் செலவழிப்பது நல்லதல்ல என்பதை உத்தேசித்து 16 பகுதிகளாகப் பிரித்து 16 சாலை, பாலங்கள் முதலியவற்றிற்கு செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது நான்காவது திட்டத்தில் 139.20 லட்சம் ரூபாய்க்கு நீங்கள் வேலை தெரிவியுங்கள் என்று சென்ட்ரல் ரோடு பன்ட் ஸ்கீம் தாக்கீது அனுப்பியிருக்கிறது. அவைகளில் இதையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று தகவல் கொடுத்திருக்கிறோம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இந்த “சி. ஆர். எப்” எவ்வளவு பணம் இதற்காக கொடுக்க ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது? இப்போது மேற்கொண்டு நீங்கள் கேட்டிருக்கிறீர்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இதற்கு என்று சொல்ல வில்லை. 1965-ல் போட்ட அந்த மதிப்பு தவறாகப் போய்விட்டது. முதலில் 6 லட்சம் என்று போட்டுவிட்டார்கள். பின்னர் “ரிவைஸ்டு எஸ்டிமேட்டு” 26 லட்சமாகிவிட்டது. ஆகவே தான் அந்த ரோட்டை இப்போது எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை.

Petroleum Products

* 67 Q.—THIRU A. R. DAMODARAN : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state :

(a) whether instructions have been issued to the State Government Departments to purchase their requirements of petroleum products from dealers of the Indian Oil Company in preference to dealers of other private oil companies ;

[17th February 1968]

(b) whether such instructions were issued in pursuance of a communication from the Ministry of Petroleum, Government of India, and

(c) whether any special concessions or rebates have been offered by the Indian Oil Company on behalf of its dealers for such exclusive patronage?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: (அ) & (இ) ஆம்.

(உ) இல்லை.

THIRU A. R. DAMODARAN: Does the Government of Madras not consider it highly discriminatory that purchase of petroleum products purchased by the Government departments should be restricted to one particular oil company, when the Industrial Policy Resolution formulated by the very same Government of India stipulated that no discrimination should be shown between one Oil Company and another?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இதில் ஒன்றும் "Discrimination" இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால் இந்திய அரசு அப்போது மூன்றாவது பாராளுமன்றத்திலே ஏற்படுத்தப்பட்ட குழுவின் சார்பாக நம் அரசாங்கத்தையாலே எல்லா இலாக்காக்களும் கூடுமானவரை இந்த எண்ணெயைத்தான் வாங்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

THIRU A. R. DAMODARAN: May I know if the Government of Madras are aware that the oil distributed by the Indian Oil Company is also purchased from the branches of the other Oil Companies at the Bombay Refinery, and therefore, there is no question of showing favour in purchasing only from the Indian Oil Company? You will be purchasing Indian Oil also, if you purchase from other Companies.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இப்போது கூட "இந்தியன் ஆயில்" கிடைக்க முடியாத இடங்களில், நீண்ட தூர தொலைவு அதற்கும் நமக்கும் இருந்தால் கிடைக்கக் கூடிய தனியார் எண்ணெய் வாங்கப்படுகிறது.

THIRU A. R. DAMODARAN: May I request that the instructions given by the Government of India and the Government of Madras in this connection be placed on the table of the House for the perusal of the Members, Sir?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அது பற்றித் கவனிக்கப்படும்.

THIRU R. M. SESHADRI: May I know, Sir, when the supplies are not available from the Indian Oil Company, whether the Madras Government wait till the supplies become available or they make purchase from other private companies?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: "பிரைவேட் கம்பெனிகளில்" வாங்குவது இது கிடைக்காத நிலைமையில், அது இந்த இடத்தில் கிடைக்காது என்ற நிலைமை இருந்தால் வாங்கப்படுகிறது.

[17th February 1968]

வாங்கக்கூடாது என்று இல்லை. அன்னிய செலாவணியைப் பெறுவதற்கும் இந்த இண்டியன் ஆயில் வாங்குவது பயன்படுகிறது. தேசிய நிலைமையில் போசிக்கப்படும்போது, ரஷ்யாவிடமிருந்து குருடாயில் நாம் வாங்குகிறோம். மற்ற நாடுகளின் ஆயிலாக இருந்தால் டாலராக கொடுக்க வேண்டும். இங்கு ரூபாயாகவே கொடுக்கலாம். இந்திய செலாவணி பயன் இருப்பதால், அதை வாங்க வேண்டிய சூழ்நிலைக்கு நாம் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம்.

Smuggling of Paddy

* 68 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to State:

(a) whether paddy bags were thrown on the people who pursued those who smuggled paddy from Kallanthiri in Madurai district recently; and

(b) how many paddy bags were seized?

நெல் கடத்தல்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளித்த வேண்டுகிறேன்—

(அ) அண்மையில் மதுரை மாவட்ட கள்ளத்திரியிலிருந்து நெல் கடத்தியவர்களை விரட்டியவர்கள் மீது நெல் மூட்டைகள் வீசப்பட்டதா?

(இ) எத்தனை நெல் மூட்டைகள் பிடிப்பட்டன?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: (அ) இல்லை.

(இ) 58 நெல் மூட்டைகள்.

இந்தக் கேள்வியின் முதல் பகுதிக்கு இங்கே இல்லை என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. நண்பர் தியாகராஜன் சொல்கிற மாதிரி இங்கே இல்லை என்று எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். இரண்டாவது கேள்விக்கு 58 மூட்டைகள் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். அது அதிகாரத்திலே இருக்கிறவர்கள் பொறுப்பாக இருக்க வேண்டுமென்பதைக் குறிப்பிடுகிறது. என்ன நடந்தது என்றால் கோயம்புத்தூரிலிருந்து எம்.டி.டி. 901 என்ற நம்பர் உள்ள லாரியில் கள்ளக்கடத்தல் நடைபெறுவதாகத் தெரிந்து ஒரு ஆர்.டி.ஓ.-வும், ஸ்பெஷல் டெபுடி தாசில்தாரும் அந்த லாரியைப் பிடிப்பதற்காகத் துரத்திச் சென்றார்கள். அவர்களுக்குள் போட்டா போட்டி நடந்திருக்கிறது. பிடிக்கப்போன நேரத்திலே குறுக்கியாக பின்னாலே வருபவர்களைத் தடுப்பதற்காக லாரியில் சென்றவர்கள் நெல் மூட்டைகளை வழியில் உருட்டிவிட்டுப் பாதையைத் தடுப்பதற்காகப் போட்டுவிட்டார்கள். நம்முடைய அதிகாரிகள் பின்னாலே ஜீப்பில் சென்றவர்கள், இருந்தாலும் விரட்டிச் சென்று பிடித்து 58 நெல் மூட்டைகளைப் பறிமுதல் செய்தார்கள். அதைப் பக்கத்திலே இருக்கிற மொத்த வியாபாரிகளுக்கு விற்று அந்த 914 ரூபாய் உடனே மதுரை துணை கருவூலத்தில் செலுத்தப்பட்டது.

[17th February 1968]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, நெல் மூட்டை உள்ள லாரியை ஜீப்பில் சென்றவர்கள் துரத்தி, வேகமாக லாரி போகும்போது பல மூட்டைகளை ஜீப்பிலு் உருட்டி விட்டிருக்கிறார்கள். நகரத்திற்குள்ளும் அது ஒவ்வொரு தெருத்தெருவாக, சந்து சந்தாக ஓடிக்கொண்டிருந்து அதிகாரிகள் கெட்டிக்காரத் தனமாகப் பிடித்தார்கள். லாரி பறிமுதல் செய்யப்படவில்லை. உடனே ஜாமீனில் விட்டுவிட்டார்கள். மறுநாள் முதல் தொடர்ந்து இந்த லாரி அந்த வேலையை ஆரம்பித்துவிட்டது. இந்த லாரிகளைப் பறிமுதல் செய்து, அந்த ஆட்களை சிறையில் வைத்து நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசாங்கம் முன்வருமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, இந்த மாதிரியான ஒரு விவரம் அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்து வருகிறது. இப்போதுள்ள விதிமுறைப்படி லாரியைப் பறிமுதல் செய்ய சட்டமில்லை. அப்படிப்பட்ட அங்கேரத்தை இந்த மன்றத்தில் கேட்க தீவிரமாக யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மாண்புமிகு தியாகராஜன் போன்றவர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் போதுமானது. அந்தச் சட்டம் கொண்டு வரும் நேரத்தில் இந்தச் சபையில் உள்ள எல்லா தரப்பினரும் அதற்கு ஆதரவு அளிக்கவேண்டுமென்பது தான் இந்த அரசாங்கத்தின் வேண்டுகோளாகும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : பறிமுதல் செய்வதற்கு யோசனை செய்ய வேண்டியதாக இருந்தால் கூட, இந்த பர்மிட்டை சஸ்பென்ட் செய்யவாவது அரசாங்கம் உடனடியாக யோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, கனம் அங்கத்தினரின் யோசனை பரிசீலிக்கப்படும்.

THIRU A. R. DAMODARAN : Is it not rather harsh to think of such steps when the owner of the lorry may be totally unaware that the lorry is being used for smuggling of goods? I speak with a sense of responsibility, because there are many owners who leave their lorries to go to other places, and it is done by the drivers. So, would it not be harsh to consider such a proposal?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : It is more harsh on society.

திரு. கே. ராமதாஸ் : ஏற்கனவே காங்கிரஸ் சர்க்கார் கள்ளக் கடத்தலைத் தடுக்க லாரிகளைப் பறிமுதல் செய்வதற்கும், சஸ்பென்ட் செய்வதற்கும், அதிலுள்ள பொருட்களை சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ளவும் திட்டம் தயாரித்திருந்தது. அது இந்த சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அதை நிறைவேற்ற இந்த அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டம் இருந்தது என்றால், இப்போது புதியதாக யோசிக்க வேண்டிய அவசியமே இருந்திருக்காது.

[17th February 1968]

THIRU R. M. SESHADRI : I am sure the Hon. Minister is quite correctly informed about the position of law in this matter. If a lorry is concerned in a smuggling offence, that is to say, in the commission of a crime, certainly the lorry can be seized and produced before a Magistrate, who can keep it in custody and if a charge-sheet is filed, the Magistrate would deal with the lorry in the manner provided by law. He can confiscate at the time the Magistrate deals finally with this question. The motive or the knowledge of the owner or want of it will also be taken into consideration at the proper time. It is not correct for the Government to say that they have no power at all and that lorry engaged in smuggling to-day will be allowed to do smuggling again to-morrow morning, because they are powerless to interfere. I feel the Hon. Minister is not properly advised. I would request the Hon. Minister to check up the position of law on the facts of this matter once again.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, கோர்ட்டிற்கு முன்னால் லாரியை நிறுத்துவதற்கு இப்போது எல்லாவிதமான நிலைமையும் இருக்கிறது. மாஜிஸ்ட்ரேட்டும் தீர்ப்பு கொடுக்கலாம். ஆனால் “கான்பிஸ்கேட்” பண்ணுவதற்கு அதிகாரம் இல்லை என்பது அரசாங்கத்தின் கருத்து. இப்போது திருக்கும் விதிமுறையில் அந்த அதிகாரம் இல்லை. அதற்கு ஆதரவு இருக்குமானால் அவசியமென்பதால் இதைச் செய்யலாம் என்று அரசாங்கம் கருதிக் கொண்டிருக்கிறது.

THIRU A. R. DAMODARAN : By confiscation does the Hon. Minister say that the Government would arm itself with powers of confiscation without going to Courts of law?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Certainly not.

திரு. டி. வி. தேவராஜ முதலியார் : தலைவரவர்களே, ஒருவருக்கு 5, 6 வாரிகள் இருக்கின்றன. அதற்கு டிரைவரைப் போட்டு அனுப்புகிறார்கள். டிரைவர் செய்யக் கூடிய தவற்றிற்காக பறிமுதல் செய்வதும், சஸ்பென்ட் செய்வதும் நியாயமாக இருக்குமா? பத்து வண்டிகள் இருந்தால் எல்லாவற்றையும் ஒருவரே ஓட்ட முடியுமா? அதற்குத்தான் டிரைவரை வைத்து ஓட்ட அனுப்புகிறார்கள். அந்த டிரைவர்கள் செய்யக்கூடிய தப்பிற்கு இப்படிச் செய்யலாமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, இம் மாதிரியான காரியங்களில் டிரைவர்கள் பண்ணுகிறார்கள் என்பது விதி விலக்காக இருக்கலாம். சமுதாயத்திற்காக இப்படிப்பட்ட கடுமையான காரியங்கள் நடைபெறுகிற நேரத்தில் சிறிது சிரமங்கள் ஏற்படுவதை ஏற்றுத்தான் கொள்ள வேண்டும். அப்படிப்பட்ட டிரைவர்களை வைத்துக் கொள்வதால் அதற்கு தண்டனையாக இதைப் பெற்றுத்தான் தீரவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும்.

[17th February 1966]

திரு. டி. வி. தேவராஜ முதலியார்: டிரைவர்களைப் பார்த்து மாத்திரத்தில் எப்படி அவர்களுடைய குணங்களைக் கண்டு பிடிக்க முடியும்? ப்ளாக் மார்க்கெட்டுக்காரர்கள் பத்து ரூபாய் அவன் பாக்கெட்டில் வைத்தால் அவன் எடுத்துக் கொண்டு போய்விடுகிறான். அதற்கு முதலாளி என்ன செய்ய முடியும்? அதற்கு முதலாளிகளை தான் ஓட்டி செல்லவிட வேண்டும். ஒரு வண்டி இருப்பவர்கள் அப்படி செய்யலாம். ஆனால் 10 வண்டி வைத்திருப்பவர்கள் நிலைமை என்ன? — — —

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: சமுதாயத்தில் இந்த நிலைமைகள் பாதிக்கப்படுவதைத் தடுக்கவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக, இப்படிப்பட்ட நடைமுறைகளைக் கொண்டு வரத்தான் வேண்டும்.

திரு. சி. வி. ராசகோபால் தலைவரவர்களே, லாரிக்கு சொந்தமாக இருப்பவர்கள், டிரைவர்களோடு இரண்டா கலந்து, இரண்டுபேரும் சேர்ந்துதான் கள்ள மார்க்கெட் செய்கிறார்கள். இப்போது அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: நம்முடைய கனம் அங்கத்தினருக்குச் சொல்ல வேண்டிய பதிலை நம்முடைய அங்கத் தினர் ராசகோபால் அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். அப்படியும் சிலர் செய்வதற்கு சில நேரங்களில் செய்ய ஏதுவாக இருப்பதால் அதைத் தடுக்க வேண்டும். கெடுதல் செய்ய வேண்டுமென் பதற்காக அல்ல. இப்படிப்பட்ட சமூக விரோதிகளைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் இதை மேற் கொள்ள வேண்டும். — — —

திரு. டி. வி. தேவராஜ முதலியார்: இன்னது வருகிறது என்ப தற்காகச் சொல்கிறேன். லாரி உள்ளவர்களுக்கு ஒரு இன்னல் வரக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய குறிக்கோளாகும்.

Kuruvai Rice

* 69 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) how many tonnes of 'Kuruvai rice' were procured in Thanjavur district in the financial year 1966-67 up to 15th October 1967;

(b) how many tonnes of 'Kuruvai rice' were procured in Thanjavur District in the last financial year till 15th October 1966?

குறுவை நெல்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டி கிறேன்:

[17th February 1968]

(அ) நடப்பு நிதி ஆண்டில் 1967 அக்டோபர் 15-ம் தேதி வரை தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் எத்தனை டன் குறுவை நெல் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது?

(இ) சென்ற நிதி ஆண்டில் 1966 அக்டோபர் 15-ம் தேதி முடிய தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் எத்தனை டன் குறுவை நெல் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: (அ) இருபத்து மூவாயிரத்து அறுபத்தைந்து டன்கள் அரிசி.

(இ) ஆயிரத்து தொண்ணூற்றைந்து டன்கள் அரிசி.

இங்கே கொடுக்கப்பட்ட பதிலும் சற்று விளக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. தியாகராஜன் அவர்கள் கேட்டிருப்பது குறுவை சாகுபடியில் அக்டோபர் 15-ம் தேதியளையில் போன வருஷம் எவ்வளவு கொள்முதல் செய்யப்பட்டது என்பதாகும். குறுவை, அக்டோபர் 1-ம் தேதி முதல் டிசம்பர் 30-ம் தேதி வரையில் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. இந்த வருஷம் அக்டோபர் 15-ந் தேதி வரையில் 23,065 டன் வரையில் கொள்முதல் செய்யப்பட்டதாக இதில் இருக்கிறது. போன வருஷம் ஆயிரத்து தொண்ணூற்றைந்து டன் என்றிருக்கிறது. போன வருஷம் நாற்பது நாள் கொள்முதல் செய்தார்கள். குறுவையில் தஞ்சையில் போன வருஷம் அக்டோபர் 1-ம் தேதி முதல் டிசம்பர் 31-ம் தேதி வரையில் (1967) 2,50,316 டன்னும், அதே மாதிரி கடந்த வருஷத்தில் 1966-ல் குறுவையில் 98,477 டன்னும் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது.

* 70 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state:

(a) how many cases have been filed regarding the rice smuggling from Madurai district borders to Kerala State in the months of October and November 1967; and

(b) how much rice was seized?

அரிசி கடத்தல்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டி கிறேன்—

(அ) மதுரை மாவட்ட எல்லைகளிலிருந்து கேரள மாநிலத் திற்கு 1967 அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களில் அரிசி கடத்தல் காரணமாக எத்தனை வழக்குகள் இந்த மாதங்களில் தொடரப்பட்டன?

(இ) எவ்வளவு அரிசி பிடிப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: (அ) 234 வழக்குகள்.

(இ) 58 குனின்டால் அரிசி.

[17th February 1968]

II—DISCUSSION ON THE FIRST SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1967-68

THIRU M. RAJA IYER : Mr. Chairman, Sir, I am happy that the very first item in the demands for supplementary grant relates to the City Compensatory Allowance granted by this Government to the employees of the State Government drawing a pay not exceeding Rs. 540. The ultimate cost involved, we are told, would be to the tune of Rs. 75 lakhs per annum, and the expenditure for the year would be Rs. 32 lakhs. We are very happy that the Government have indeed ended this discrimination between the State Government servants and the Central Government servants. Whereas one discrimination has been ended, I am sorry that another discrimination has been brought in in the wake of this sanction. Perhaps, if the City Compensatory allowance has not been sanctioned at all, there may not be any grievance on the part of a particular section of city dwellers, whereas the Government teachers get this allowance, the aided school teachers living in the City of Madras who also bear the incidence of the same cost of living—high cost of living—have not yet been sanctioned this City Compensatory Allowance. The aided school teachers have not indulged in spectacular demonstration or anything like that to drive home the justice of their claim. It is perhaps due to the realisation of the nobility of their calling. They hope that patience is the badge of their tribe and that their suffering would be properly taken note of by the Government, and this C.C.A. extended to the aided school teachers also. I have often been pleading on the floor of this House that there should be uniformity of service conditions. It is a pity that in the matter of house rent allowance and free medical aid, whereas the Government teachers enjoy both, district board teachers enjoy only one of them, the aided school teachers enjoy neither of them. The District Board teachers enjoy free medical aid only without any house rent relief. Perhaps, consequent on the integration given effect to from 1st April, the district board teachers also may become eligible for the house rent allowance. But the aided school teachers are not eligible in the mofussil for any house rent allowance or for free medical aid. I hope this discrimination would be ended soon.

Next, I wish to refer to the expenditure of Rs. 20 lakhs over the conducting of elections, out of which Rs. 18.33 lakhs alone has been spent over the Lok Sabha elections conducted in South Madras. I believe it is quite a staggering figure. I for one would like to make our election cheap. That the administration has to spend so many lakhs of rupees over a Lok Sabha by-election—Rs. 18.33 lakhs over the conduct of election alone, looks to me rather prodigious. I feel that some system must be evolved, according to which the cost of conducting the elections would be considerably cut down—Rs. 20 lakhs on the whole, out of which Rs. 18.33 lakhs alone go towards the conduct of the Lok Sabha

17th February 1968] [Thiru M. Rajah Iyer]

election. The other things cost only Rs. 2 lakhs, that is, for printing of electoral rolls and other things. I believe this Rs. 18.33 lakhs relate to actual conduct of the elections, being the travelling allowance on the election personnel and all that. You must think of means by which we can considerably cut down the cost of conducting such elections. There is reference to the payment of travelling allowance and daily allowance at enhanced rates to polling personnel. It has often been the grievance of aided school teachers. They do not become eligible for any advance travelling allowance. They have got to meet the entire expenditure from out of their pockets and wait for months and years to get that amount reimbursed. There is a question of mine awaiting to be answered as to why the election personnel in the Madurai district have not yet been paid their travelling allowance. To me it looks very silly to ask this question. I am almost ashamed to take the precious time of this august house in asking such silly questions. But the fact remains that unless such a question is tabled, these poor teachers are made to wait for a longer time. It is wasting much precious time of this august house in asking such silly questions. All such travelling allowance must be paid as quickly as possible and provision should be made for paying advance travelling allowance to every Polling Officer, be he a Government servant, or a local body servant or an aided school servant.

8-50
p.m.

There is a reference on page 13 of the purchase of equipment to the polytechnic costing Rs. 10.18 lakhs. I am all for fresh modern, up-to-date equipment being supplied to all polytechnics. But I would like the Government, at this stage, to pause and consider and if necessary, to define their policy towards recruitment of students to the polytechnics. There is a very anxious and alarming state of affairs to-day. Not a day passes without reference to the un-employment and under-employment of our technical graduates and they are hitting headlines. In the case of engineering graduates not only unemployment and under employment prevails but most of these graduates occupy jobs which are open to the diploma holders. Now thousands and thousands of diploma holders are coming out of these polytechnics seeking jobs whatsoever. Now there are many trained persons. Now it is the time for our Government to pause and consider and state what exactly the policy towards recruitment of students to technical institutions in his State is going to be.

There is a reference to the school buildings in the Kanvaku-nari district that are being repaired at a cost of one lakh of rupees, consequent on the damages they have sustained due to the cyclone that hit that part of the State. I would, on this occasion, plead with the Government for a special treatment to the backward Mudukulathur taluk of the Ramanathapuram district where a

[Thiru M. Rajah Iyer] [17th February 1968]

number of school buildings have tumbled down. We are not in a position to construct school buildings costing Rs. 25,000, since half of that amount cannot be found—Rs. 10,000 from the panchayat union and Rs. 2,500 from private sources. Mudukula-thur is too backward an area to find the necessary matching funds either from the panchayat union or from private sources. May I, therefore, plead with the Government to put up buildings there in the place of those damaged by the recent rains, at cent per cent cost themselves?

* திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, முதன் முதலில் கல்வியை விட்டு சுகாதாரத்தைப்பற்றிச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். இப்போதிருக்கும் சர்க்கார் சமீபத்தில் நடத்திய இந்த உலக தமிழ் மகாநாட்டில் பேசுற்றக்கூடிய ஒரு பெரிய காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். இதை கனம் உறுப்பினர் நண்பர் சேஷாத்ரி அவர்கள் நேற்று குறிப்பிட்டார்கள். “உங்கள் வீட்டில் சித்தர் மருந்து” என்று ஒரு புத்தகம் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த புத்தகம் வெளியிட்ட இந்த சர்க்கார் அதாவது கொடுத்து இப்படிப்பட்ட ஒரு பாதையில் தமிழில் ஒரு கிறக என்பதை—பகையால் தமிழில் ஒருக்கிறக என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்—எடுக்கக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அநாகாசீ செய்திருக்கிறார்கள். இதை வெளியிட்டதுடன் நிமித்தக் கூடாக. 4 கோடி பேர் இருக்கும் தமிழ்நாட்டில் ஒரு கோடி வீடுகள் இருக்கும். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் இந்தப் புத்தகம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இவ்வளவு பெரிய கிட்டமாக ஒருக்கிறக என்று நினைக்கக் கூடாக. முக்கியமாக பள்ளிக்கூடங்களில் பெண்கள் பள்ளிகளில் கொடுக்க வேண்டும். இதில் பரிட்சைகூட வைக்க வேண்டும்; வைக்கக்கூட செய்யலாம். ஐக்கரை பொய்யில் வைக்கம் சாமான்களைக் கொண்டு வியாபகனைப் போக்கிக் கொள்ளும் மறை போன்ற கெடில் ஒருக்கம் விலையங்கள் எல்லாம் எப்படிப்பட்ட விலையங்கள் என்பதை அறிய வேண்டும். 11-வது வகைப் பவரை பாய்ப்பார்களாலை, நாட்டில் ஒவ்வொரு கிரிய வியாசிக்கம் அங்கில வைத்தியத்தைக் கேட வேண்டிய கில்லை (Supplementary) பட்டெட்டில் இதற்குக் வகைக்கியிருக்கிறார்கள். இங்குக் கொகையெல்லாம் ஒதுக்க வேண்டியகில்லை. அன்புக்கிரி எவ்வளவு வைக்காலுங்கூட கிடைக்கிருக்கின்ற வியாதியஸ்தர்களுக்கு அன்புக்கிரியில் இடம் கொடுக்க முடியாத நிலைமை நீடிக்கும். இந்தப் புத்தகம் கட்டாயம் வீடுவீடாக ஒருக்க வேண்டும். வாகங்காலத்தில் இந்த மாநாடு வேலை பயனளிக்கும் வகையில் இப்பொழுது பள்ளியில் பாட்கும் பெண்கள் கையில் இந்தப் புத்தகம் கொடுக்கச் செய்ய வேண்டியது இந்த சர்க்காரின் கடமை. இது தமிழ் மகாநாட்டின் அதாவில் நடந்தாலும் சரி, சங்கமாக நடந்தாலும் சரி, சர்க்கார் உதவி செய்திருக்கிறது. இதை மேற்கொண்டு, இந்த தமிழ் நாடு அரசாங்கம் தமிழ் உலக மகாநாடு செய்ததை, இந்தப் புத்தகத்தை

17th February 1968] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

எழை குடும்பங்கள்கூட வைத்துக் கொள்ள செய்ய வேண்டுமென்ற உறுதியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக இந்த சர்க்கார் தைரியமாக ஒன்று செய்யும் என்று நம்புகிறேன். இதை பலர் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். போன சர்க்காரும் ஏற்றுக்கொள்ளவே இல்லை. மத்திய சர்க்கார் கட்டாயம் ஏற்றுக்கொள்ளாது. அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும் இந்த சர்க்காருக்கு அந்த அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறேன். அது தான் குடும்பக் கட்டுப்பாடு விஷயம். குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுக்காக ரூ. 5 லட்சம் “சப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட்”-இல் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குடும்பக் கட்டுப்பாட்டால் கட்டுப்பாடு ஆகும் என்று நினைப்பது முழு தவறு. முதலில் இந்தியாவில் ஜனத்தொகை அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்வது பெரிய தவறு. மேல்நாட்டார் அதிக ஊக்கம் காட்டி குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுக்காக இந்தியாவில் அதிகம் செலவழிக்க பணம் கட்டாயம் கொடுப்பார்கள். உலகில் ஐந்தில் ஒரு பாகம் மக்களடங்கிய இந்தியாவின் கை வலுத்தால் நமக்குத் தலை வலிக்குமே என்று நம் ஜனத் தொகையைப்பற்றி யோசனை பண்ணி வலுவில் வந்து எவ்வளவு செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவும் செய்து கட்டாய வழியில் நம் ஜனத்தொகையைக் குறைக்க அன்னிய நாடுகள் காத்திருக்கின்றன. நம்மை வடக்கே சீனா மிரட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் சீனா ஒரு பெரிய தேசமாக இருப்பதால், அதே போல் இந்தியாவும் பெரிய தேசமாக இருப்பதால் தான், பலர் பயப்பட வேண்டி இருக்கிறது. அடுத்து உலகில் 200 கோடி ஜனத் தொகையில் 40 கோடி அதாவது ஐந்தில் ஒரு பங்கு நமக்கு இருக்கிறது. அந்த மேனாட்டு நாகரீகத்தில் நாம் மூழ்கி இருப்பதால் நாமும் செய்வோம் என்று நம் தலைவர்களுக்குத் தலையைச் சுற்று கிறது. ஜனத்தொகையை எப்படிக் குறைப்பது என்று இன்றைக்கும் மத்திய மந்திரி ஒருவர் வெகு அழகாக ஒவ்வொரு நிமிடமும் இந்தியாவில் எவ்வளவு குழந்தைகள் பிறக்கின்றன. அதிக சாவே இல்லை; என்று கூறிவருகிறார். பிச்சைக்காரர்கள் எத்தனை பேர்; சாவது எத்தனை பேர்; அதன் கொடிய விளைவு என்ன என்று நாள் தவறாமல் விளக்கம் கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறார். மேலும் சாவு குறைந்து போய்விட்டதாம், இந்தியாவில் “ஆவரேஜ் ஏஜ்” மனிதனின் சராசரி வயது 23-ஆக இருந்தது 47-ஆக ஏறி விட்டது என்றெல்லாம் பேசிவருகிறார்கள். கிடெரென்று சுதந்திரம் வந்தவுடன்—நாம் நம்பவேண்டுமாம்—திடீரென்று சாவு குறைந்துவிட்டதாம், சொஸ்தமாகக் கூடிய மருந்து கண்டு பிடித்து சாவு குறைவு என்கிறார்கள். “ஆண்டி-பயாடிக்கல்” என்று சொல்லப்படும் மருந்துக்களைச் சாப்பிட்டால் ஒன்றைச் சாப்பிட்டால் இன்னொரு வியாதி வருகிறது. “ஹார்ட் அட்டாக்” என்று மாத்திரம் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். வியாதிக்கு பெயரே இல்லை. “ஹார்ட் ஃபெயிலியர்” இல்லாத ஒரு சாவே இல்லை. “ஹார்ட் ஃபெயிலியர்” என்பது வியாதியே

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [17th February 1968]

இல்லை. ஏதோ ஒரு வியாதியினால் “ஹார்ட் பெயிலியர்” ஏற்படுகிறது. நம் ஜனத்தொகை ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது என்று கருதி அதைக் குறைப்பதற்கு மருந்து மாத்திரை தயார் பண்ண வேண்டுகளிலிருந்து கருவிகள் வரவழைத்து ஜனங்களைக் கட்டுப்படுத்த சென்ட்ரல் பட்ஜெட்டில், பணம் ஒதுக்கி, மாநில பட்ஜெட்டிலும் புகவிட்டு வருஷா வருஷம் “சப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட்”-இல் அதிகப் பணம் கேட்டுக்கொண்டு, தூண்டுதல் கொண்டு வந்து நிரந்தரமாகப் பண்ணியாய்விட்டது. இந்த சர்க்காரும் தெரிந்தோ தெரியாமலோ ‘டிபார்ட்மெண்ட் ஆஃப் ஹெல்த் அண்டு பேமிலிப்ளானிங்’ என்று இலாகாவின் பெயரை மாற்றியிருக்கிறது. நம் ஜனத்தொகையைக் குறைக்க கொண்டுவரும் திட்டத்தில் மத்திய சர்க்காரை ஆதரிப்பது கூடாது. இந்த சர்க்கார் எவ்வித பயமுமின்றி துணிச்சலுடன் தமிழ்நாட்டிற்கு அது உகந்தது அல்ல என்று சொல்லியாகவேண்டும். இரண்டாவதாக “ஹெல்த் டிபார்ட்மெண்ட்” தனியாக இருப்பதால் அங்கே செய்யக் கூடியது குறைவாக இருப்பதால் “ஃபேமிலிப்ளானிங்”-ஐ விஸ்தரிக்கப் போகிறார்களாம். ஒன்றைப் பார்க்கவேண்டும். இவ்வளவும் செய்து ஜனத்தொகையைக் குறைத்தார்களா? அன்றைக்கு இருந்தது என்றைக்குமே இருக்கும். எவ்வளவு மனிதர்கள் இருக்கிறார்களோ அதற்குத்தகுந்தபடி இருந்தாலும் இவ்வளவு சர்க்கரை, இவ்வளவு அரிசி என்று சொன்னால் கணக்கு கூடுகிறது. எவ்வளவு எடுத்தோம் இதே பெர்சன் நகரத்தில் “போகஸ் ரேஷன் கார்டு”களை? நாளை நினம் ஒரு சர்க்கார் நிமிசென்று ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் இவ்வளவு வரி உண்டு என்று சொன்னால் ஜனத்தொகை பாதி தான் இருக்கும். எவ்வளவு பேர் இருக்கிறோமோ அவ்வளவு பேருக்கும் வரி உண்டு என்று சொன்னால் ஜனத்தொகை ஒரு நகரத்தில் 25 லட்சத்துக்கு 12 லட்சம் தான் வரூர். “ஆவரேஜ் டெப்த்” பார்த்து ஆற்றிலே இறங்கும் கடை போல் இது மத்திய மந்திரி ஒருவர் ஊர் ஊராகப் போய் ஜனக்குறைப்பைப் பற்றி சொல்லிக் கொண்டேயிருக்கிறார். தமிழ்நாட்டில் நாம் ஜனத்தொகையைக் குறைக்கக் கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : பெரும்பாலும் கிராமப் புறங்களில் மக்கள் தொகைக் கணக்கை ஆசிரியர்கள் தான் எடுக்கிறார்கள். கனம் உறுப்பினர் பேசுவதிலிருந்து அவர்கள் பொய்க் கணக்கு கொடுத்தார்கள் என்ற குறைக்கு ஆளாக நேரிடும் என்பதை கனம் உறுப்பினர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : ஆசிரியர்கள் கணக்கு எடுக்கிறார்கள் என்பது உண்மை. ஆனால் நாங்கள் கிராம மக்கள் சொல்வதைத் தான் எழுதிக்கொள்கிறோம். சில சமயங்களில் மறுபடி போனால் “அட பாவி; போன வருஷம் வந்து கிட்டாய் எத்தனை பிள்ளைகள் என்று. அடுத்த மாதமே ஒரு

17th February 1968] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

குழந்தை அம்மைக்கு பலியாகி போய்விட்டது” என்று பெற்றோர்கள் சொல்லக் கூடிய நிலைமையும் இருக்கிறது. ஆசிரியர்கள் வீட்டுக்குள் போய் “வெரிஃபை” பண்ண போலீஸ்காரர்களுடன் போவதில்லை. இப்படிப்பட்ட வேலைகளில் ஈடுபடுத்தப்படுவதால் ஆசிரியர்கள் துன்புறுகிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்ட இந்த சந்தர்ப்பத்தை உபயோகித்துக் கொள்கிறேன். கடவுள் பூமியில் எல்லோருக்கும் உணவைக் கொடுத்து படைக்கிறான். இப்போது சலூன், லாண்டிரி, ரயில், பஸ், ஹோட்டல் எங்கு போனாலும் “க்யூ” வரிசையில் நிற்கவேண்டியிருக்கிறது. கிராமங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் வேலைக்காக நகரங்களை நாடி வரும் காலத்தில் இந்த இடத்தில் தலைக்கு மேல் தலை வைப்பது போல் “ஃப்ளாட்” “சிஸ்டத்தில்” வீடு கட்டுகிறோம். கிராமங்களெல்லாம் காலியாகி வருகின்றன. ஆகவே ஜனத்தொகை அதிகரிக்கவில்லை என்பது திடமான நம்பிக்கை. “குடும்பக் கட்டுப்பாடு” திட்டம் நமக்கு வேண்டாம். ஜனத்தொகையில் குறைந்தால் சிறு நாடு என்று பகைவன் நினைக்கிறானே 4-00 தவிர வேறு என்ன? நம் நாட்டின் மீது ஆக்ரமிப்பு வந்த ப.ம. நேரத்தில் எந்த அந்நியன் உதவி செய்தான் என்பதை எடுத்துக் காட்டாகப் பார்த்தோம். அன்னியர்கள் குழ்ச்சியாகக் கொண்டு வந்தது “ஃபேமிலிப்ளானிங்” அதற்காக எவ்வளவு ஆஸ்பத்திரிகள், மிஷின்கள், சாதனங்கள் உண்டு பண்ணியிருக்கிறார்கள்? மத்திய சர்க்கார் சொன்னால்கூட இந்த மாநில சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுக்காக 5 லட்சமல்ல. எவ்வளவு லட்சம் செலவழித்தாலும் அது தண்டம்தான் என்று நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். கிராமப்புறத்தில் இருப்பவர்கள் நிச்சயமாக இதற்கு உட்படமாட்டார்கள். மேலாட்டு ஈகரீகத்தில் மூழ்கியுள்ள ஒரு சிறுபான்மையினர் “மைக்ராஸ்கோபிக் மைனாரிட்டி” தான் இந்த முறைக்கு உட்படுவார்களே தவிர, மற்றவர்கள் போகமாட்டார்கள். ஆகவே இதற்குச் செலவழிக்கும் பணத்தைக் கொண்டு ஏழைகளுக்கு அரிசியைக் கூட கொடுக்க ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தாலும் பயன்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வியைப் பற்றி கனம் ராஜா ஐயர் அவர்கள் ஒரு வார்த்தை சொன்னார். அதைப்பற்றி என் கருத்துக்களைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். “காம்பென்சேடரி அலவன்ஸ்” கிட்டத்தட்ட 90 ஆயிரத்துக்கு மேல் எல்லா ‘டைரக்டரேட்’, ‘ஸ்டாஃபுக்கும்’ ‘அலோ’ பண்ணியிருக்கிறது. ‘எஜுகேஷன்’ பட்ஜெட்டில். டைரக்டரேட் என்பது ஆசிரியர்கள் வேலையைக் கண்காணிப்பது. உண்மையாக வேலை செய்பவர்கள் ஆசிரியர்கள்; அவர்களுக்கு காம்பென்சேடரி அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. பயிரைச் சுற்றியுள்ள வேலிக்கு நன்மை செய்வதுபோல் செய்திருக்கிறார்கள். பயிர் இல்லாதபோது வேலிக்கு என்ன அவசியம்? ஆகவே, ஆசிரியர்களுக்கும் இந்த அலவன்ஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[17th February 1968]

* **THIRU V. K. RAMASWAMY MUDALIAR** : Mr. Chairman, Sir, I find in the supplementary estimates that more check-posts are contemplated in Chingleput district. While I do not deny the fact that there must be checkposts, there is no need to have check-posts for each and every taluk. Movement from one taluk to another is highly restricted and great inconvenience is caused. All these lead to corruption. May I request the attention of the Hon. Minister for Food?

MR. CHAIRMAN : He is giving one ear here and one ear there. (Laughter.)

THIRU V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : So far as Chingleput district is concerned, there need not be check-posts in each taluk. Check-posts must be there on the Madras border. The present arrangement leads to all sorts of complications. They are a nuisance and cause delay and corruption. That is my practical experience and I have been reiterating this on the floor of the House. The Hon. Minister also has promised on many occasions to look into it. My submission is, within the district, there should be free movement. So far as the Madras City border is concerned, you can increase the number of check-posts and see that smuggling is prevented as much as possible.

Another thing I find here is that more than ten lakhs of rupees is being spent for provision of new equipment in polytechnics. There can be no two opinions on the provision of equipment. But so far as the polytechnics are concerned, I would like the Government to proceed with caution. So many diploma-holders coming out of polytechnics are thrown out of job. First-class B.E.'s are themselves in search of jobs. When such is the case, what is to happen to these diploma holders from polytechnics and this requires deep consideration. I would, therefore, request the Government to spend money with caution on polytechnics.

I find that in Tiruchirappalli district alone—in a place called Kudimiamalai—a compact block of state Agricultural Farm is contemplated. A heavy provision is made for this purpose. While I welcome this, I would request the Government to have one state Farm in each district with a view to catering to the needs of all the agriculturists of the district. These farms must be under the direct supervision of the District Agricultural Officer concerned. As I said, I do not oppose this particular proposal whether it is in Tiruchirappalli district or in any other district, for that matter. I want one Farm for each district because that will enable the agriculturists to understand the know-how and the latest methods contemplated in agriculture.

I find lastly a provision of Rs. 2,55,000 for soil testing—study of soil structures over a period of four years. This provision is necessary. But here also there should be a soil testing laboratory and a soil structure unit in each district under the

[17th February 1968] [Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliar]

control of the District Agricultural Officer. It will enable the agriculturist to go to the headquarters of the district straight and get his soil tested and to know what kind of fertiliser should be applied and so on.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர் : தலைவர் அவர்களே, மின் வளத்திற்காக ரூபாய் 45 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பது வரவேற்கக்கூடியதுதான். இன்றைய நிலையில் நல்ல முறையில் செலவிடப்பட வேண்டுமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நாற்பத்தைந்து லட்சம் ரூபாய் ஏறக்குறைய விசைப் படகுகள் செய்வதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விசைப் படகுகள் செய்வதில் சில தவறுகள் நடக்கின்றன. அதை நாம் மிகவும் உன்னிப்பாக கவனிக்கவேண்டும் என்பதுதான் நான் சொல்ல ஆசைப்படுவது. ஒவ்வொரு பகுதியின் நிலமைக்கேற்ப விசைப்படகுகள் அமைக்க வேண்டும், சென்னை மாநிலம் பூராவும் ஒரே இனமாக அமைப்பதன் காரணமாக, ஆங்காங்கு இருக்கிற நிலை அல்லது ஆங்காங்கு இருக்கிற வசதிகளை நன்றாக கவனித்து செய்ய வேண்டும். தூத்துக்குடி போன்ற இடத்தில் 30 விசைப் படகுகள் கட்டுவதற்கு ஏறக்குறைய ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அதை வேகமாகச் செய்ய நல்ல முறையில் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும். கடலூர் போன்ற இடங்களில் ரொம்ப பக்கத்தில் மீனவர்கள் மீன் பிடிக்க வசதிகள் இருக்கின்றன. தூத்துக்குடியில் ரொம்ப தூரம் போய் மீன் பிடிக்க வசதி இருக்கிறது. அந்தப் படகுகளை நல்ல முறையில் அமைக்க வேண்டும். வேகமாக போகக்கூடிய படகுகளாக நீண்டதூரம் விரைவாக போகக் கூடிய நிலைமையில் அமைக்க வேண்டும். அதை கவனத்தில் கொண்டு அமைச்சர் அவர்கள் செலவினங்களை சரியான முறையில் செய்வார்கள் என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **திரு. எம். எத்திராஜுலு** : தலைவர் அவர்களே, இந்த நேரத்தில் அரசாங்க ஊழியர்கள் சம்பந்தமாக இரண்டொரு கருத்துக்களை மட்டுமே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தமிழக சர்க்கார் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கும் அந்த சர்க்காரின் திட்டம் தடையின்றி செயல்படுவதற்கும் அரசாங்க ஊழியர்களின் கோரிக்கைகளை நமது அரசாங்கம் உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டும். அவர்களுடைய குறைகளை நாம் கவனிக்காது இருந்தால், அது அவ்வளவு நன்றாக ஓடக்கூடாது என்று அரசுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது அவர்களுக்கு அகவிலைப் படி ரூ. 59 முதல் 150 வரை கொடுக்கப்படுகிறது. இப்போதைக்கு வாங்கக்கூடிய புள்ளி விவரப்படி அக விலைவாசியின் உயர்வால் அவர்களுக்கு அந்தப் படி போதவில்லை என்று நான் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் மற்றவர்களிடத்திலும் கோரிக்கை விடுக்கிறேன். இந்த நேரத்தில் மத்திய சர்க்காரிலே 1-11-1967 முதல் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு ரூ. 6 முதல் 9 வரை படி உயர்வு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே நிலையில் மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதை அடிப்படையாகக் கொண்டு கேட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் மத்திய சர்க்கார், எந்த எந்த நேரத்

[திரு. எம். எத்திராஜுலு] [17th February 1968]

தில் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு அகவிலைப்படியை உயர்த்து கிறதோ, அந்த அந்த நேரத்தில் மாநில சர்க்கார் இதற்கு முன்னதாக உள்ள காங்கிரஸ் சர்க்கார் அவ்வப்போது அகவிலைப்படியை உயர்த்தி வந்திருக்கிறது என்ற காரணத்தாலும், எந்த எந்த சமயம் மத்திய சர்க்கார் அகவிலைப்படியை உயர்த்துகிறதோ அந்த அந்த சமயம் மாநில சர்க்கார் உயர்த்தும் என்று ஏற்கனவே உறுதிமொழி கொடுத்திருக்கிற காரணத்தாலும், இப்போது அரசாங்க ஊழியர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கையை அரசாங்கம் உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டும். 1967 நவம்பர் 1 முதல் மத்திய சர்க்கார் கொடுத்தபடி உயர்வை இதுவரைக்கும் நமது மாநில சர்க்கார் கொடுக்கவில்லை.

4-10
p.m.

அடுத்தபடியாக சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு 15 ரூபாய் முதல் 20 ரூபாய் வரை தான் இப்போது வாடகைப் படி கொடுக்கப்படுகிறது. இதற்கு மேல் அதிகப்படியாக மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு கொடுக்கப்படவே இல்லை. ஆனால் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களைப் பார்த்தால் அவர்கள் வாங்குகின்ற சம்பளத்திலே 15 சதவீதம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இப்போது உள்ள நிலையில் ரூ. 20-க்கு வீடு கிடைக்குமா என்று அரசு யோசிக்க வேண்டும். இருபது ரூபாய்க்கு ஒரு திண்ணையில்கூட இருக்க முடியாது. ஆகவே, மத்திய சர்க்காரைப் போல சம்பளத்தில் 15 சதவீதம் இந்த மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு ஈட்டு வாடகை கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்து நகர ஈட்டுப்படி கொடுத்தார்கள். சென்னை நகரத்தில் இருக்கும் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு மட்டும் கொடுத்தார்களே தவிர, மற்ற மாவட்டங்களில் வேலை செய்கின்ற ஊழியர்களுக்கு இந்த நகர ஈட்டுப்படி கொடுக்கப்படவில்லை. இதனால் மாவட்டங்களிலுள்ள ஊழியர்கள் வேதனை அடைந்திருக்கிறார்கள். எனவே இந்த அரசு இதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்து இவர்களுக்கு சம்பள பற்றாக்குறை. மாநில அரசிடம் சர்க்கார் ஊழியர்கள் முறையிட்டதன் காரணமாக 1960-ல் சம்பளக் கமிஷன் ஒன்று நிறுவப்பட்டு அந்தக் கமிஷனின் அறிக்கையை இந்த மாநில அரசு ஏற்றுக்கொண்டு அதனுடைய சிபாரிசுகள் அனைத்தையும் ஏற்கனவே இருந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் நிறைவேற்றியது. அந்தக் கமிஷன் போட்டதிலிருந்து எட்டு வருடங்கள் ஆகியும் இன்னும் சம்பளக் கமிஷன் இந்த மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குப் போடவில்லை. மற்ற மாநிலங்களை எடுத்துக் கொண்டால் அல்சாம், வங்காளம், டில்லி போன்ற இடங்களில் மற்றும் பெருவாரியான மாநிலங்களின் சம்பளக் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டு சர்க்கார் ஊழியர்களின் குறைகளை போக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆனால் தமிழக சர்க்கார் மட்டும் என் சம்பளக் கமிஷனைப் போடவில்லை என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து இந்த மான்யம் பல்கலை செலவினங்களில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ரூ. 5,83,60,600 செலவழிக்கப்படுகிறது. அந்த செலவழிப்பில் ஏற்கனவே இந்த செலவழிப்பு பூராவும் படி அரிசித்

17th February 1968] [திரு. எம். எத்திராஜுலு]

திட்டத்திற்காகவே அதற்கான செலவினங்களை அதற்கான அதிகாரிகளுக்கான செலவினங்களாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நான் ஒன்று இந்த நேரத்தில் அரசுக்கு ஞாபகமூட்ட ஆசைப்படுகிறேன். 1966-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்தில் இதே நேரத்தில் நமது மதிப்புக்குரிய உணவு அமைச்சர் அவர்களும் கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் சொன்னார்கள். இந்த தமிழ்நாட்டிற்கு ஏன் எங்கு பார்த்தாலும் சோதனை கேட்டுகள் போடவேண்டும், வண்டிகளும் லாரிகளும் தாராளமாய்ப் போவதற்கு விட்டால்தான் உணவுப் பஞ்சம் நீங்கும் என்றார்கள். இப்படிச் கட்டுப்படுத்துகிற காரணத்தால்தான் இப்படி உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொன்னவர்கள் இன்று என் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அதிகப்படியான கேட்டுகளுக்காக சென்னை நகரத்துக்கு ரூபாய் 17,700, மதுரைக்கு ரூபாய் 11 ஆயிரம், தஞ்சாவூருக்கு ரூ. 72 ஆயிரம். இதை பாதுகாப்பதற்கு காவல் துறையினருக்கு ரூ. 10 ஆயிரம், இப்படி எல்லாம் போட்டுப் பார்த்தால் ஏறக்குறைய ரூ. 9,64,300 இந்த கணக்கில் வந்திருக்கிறது. அதை மொத்தமாகச் சேர்த்து பார்க்கும்போது படி அரிசித் திட்டத்திலே ரூ. 5,83,66,000 செலவழிக்கப்படுகிறது. எங்கு பார்த்தாலும் இன்றைக்கு சோதனை கேட்டுகளாகவே காணப்படுகின்றன. சென்ற 1966-ம் ஆண்டு இந்த சோதனை கேட்டுகள் அனைத்தும் அடியோடு எடுத்துவிடவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களே சொன்னாரே, அதற்கு ஏன் மதிப்பு கொடுக்கவில்லை? காங்கிரஸ் சர்க்கார் இருந்தபோது நமது உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சோதனை கேட்டுகள் கேரளா, ஆந்திரா பார்ட்டில் மட்டும் வைத்தால் போதும், மற்ற இடங்களில் எடுத்துவிட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்போது ஆற்றிய உரையை எடுத்துப் பார்க்கும்படி பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சிலவர் அவர்களே, நான் ஒன்று தெளிவாக குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்போது உள்ள சோதனை கேட்டுகள் எல்லாம் கனம் அங்கத்தினர் வி. கே. ராமசாமி முதலியார் சொன்னது போல, நிரந்தரமான சோதனை கேட்டுகள் அல்ல. அவ்வப்போது சோதனை கேட்டுகள் எப்படிக்கி கொள்முதல் எல்லாம் முடிந்த உடன் அவைகள் மறைகின்றன. அது நாம் மேற்கொண்டிருக்கிற காரியத்திற்காகத் தேவைப்படுகிறது. ஒரு வேளை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறியது போல், நான் சொல்லியிருந்தால், அங்கத் தப்பை நான் ஏற்றுக் கொள்ளுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். அந்தத் தப்பை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது என்ற சுபாவமும் பிடிவாதமும் உள்ள வன் அல்ல நான். மதுராந்தகத்தில் கொள்முதல் சமயத்தில் சோதனை கேட்டுகளை அமைத்தோம். கொள்முதல் முடிந்தபிறகு அவைகளை எடுத்துவிட்டோம். இன்று நாம் மேற்கொண்டிருக்கும் காரியம் ஒரு பெரிய காரியம். தூற்று இருபத்தைந்து லட்சம் மக்களுக்கு அரிசி கொடுப்பதற்காக எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத, இந்தியாவிலேயே எங்கும் இல்லாத இந்த 125 லட்ச மக்களுக்கு அரிசி கொடுப்பதற்காக ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமையே தவிர, கனம்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [17th February 1968]

உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியபடி சொன்னதாக எனக்கு ஞாபகமில்லை. அப்படி இருந்தாலும் அந்தக் கருத்தை மாற்றிக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னேன். ஆகவே, அவர்கள் தப்பான கருத்தை பின்பற்ற வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : படி அரிசி திட்டத்திற்காகச் சொல்லவில்லை. நீங்கள் தேர்தல் நேரத்தில் கொடுத்த வாக்குறுதிக்காக போடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, பல மாவட்டங்களில் இருக்கின்ற மக்கள் அரிசி கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே தேர்தலில் கொடுத்த வாக்குறுதிக்காக அமுல் நடத்தவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மாவட்டங்களில் எங்கெங்கு சோதனைச் சாவடிகள் இருக்கின்றனவோ, அவற்றை அகற்ற வேண்டும் என்பது தான் எனது கோரிக்கை. தாராளமாக வண்டி லாரிகளை போக்குவரத்துக்கு விடுங்கள். மாநில எல்லைகளில் எங்கெங்கு கட்டுப்படுத்த வேண்டுமோ, அங்கே கட்டுப்படுத்தி ஒரு மூட்டைகூட போகாமல் நிறுத்துங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பிற்பட்ட இனத்தவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று இரு இனங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டு வருவதில், ஒரு தவறை நமது சர்க்கார் தொடர்ந்து செய்து கொண்டே வருகிறது. அது காங்கிரஸ் சர்க்காராக இருந்தாலும் சரி, இப்போதுள்ள அரசாங்கமாக இருந்தாலும் சரி, பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் என்றால், தாழ்த்தப்பட்ட அரிசனங்கள்தான் என்று மத்திய சர்க்காரில் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கிற ஒரு கோடி ரூபாயாவது மாநிலத்தில் உள்ள பிற்பட்டவர்களுக்கு கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. இந்த நிலையை நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்துக்கு எடுத்துக் கூற வேண்டும். பிற்பட்ட இனத்தவர்களில் 168 பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அரிசன மக்கள் தனியாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற சலுகையைச் சேர்த்து பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு என்று சொல்லிச் சொல்லி, முடிவில், எந்த விதமான சலுகையும், உத்தியோகத்தில் சலுகை, வீடுகட்ட சலுகை கொடுக்காது சலுகை, அக் எந்தச் சலுகையும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு தனியாகக் கிடைப்பதில்லை. 14 லட்ச ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அதுவும் வருமான அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படி கொடுக்கப்படுவதால், பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் எந்தவித முன்னேற்றமும் இன்றி பழி வாங்கப்படுகிறார்கள். பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும், அரிசன மக்களுக்கும் சேர்த்து ஒரு மந்திரி இருக்கக்கூடிய நிலைமை மாறவேண்டும். இந்த இலாக்கா இரண்டாக பிரிக்கப்பட்டு, பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு என்று தனி இலாக்காவும், தாழ்த்தப்பட்ட அரிசன மக்களுக்கு என்று தனி இலாக்காவும் வரப்பெடுத்தப் பட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்களுக்கு பிற்பட்ட இனத்தவர்கள்

February 1968] [திரு. எம். எத்திராஜுலு]

ஹ கொடுமை தெரியும். ஆகவே பிற்பட்ட இனத்தவர் அடங்கு என்று தனியாக அமைச்சர் ஒருவரைப் போட்டு, அந்த இனத்தவர்களுக்கு சம்பளச் சலுகை, உத்தியோகத்தில் சலுகை, வீடு கட்ட சலுகை, மற்றும் எல்லா சலுகைகளும் அளிக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, முதல் துணை மான்ய கோரிக்கையாகிய கிட்டத்தட்ட 42 கோடி ரூபாயைப் பொருத்த அளவில், பெரும் பகுதி மூலதனச் செலவுக்காக கோரப் பட்டிருக்கிறது. சுமார் 11 கோடி 59 லட்ச ரூபாய் தான் ரெவின்யூ கணக்கில் துணை மான்ய கோரிக்கையாக வந்திருக்கிறது. இந்த 11 கோடி 59 லட்ச ரூபாயில், கிட்டத்தட்ட சரிபாதி 5 கோடி 10 லட்ச ரூபாய் படி அரிசி திட்டத்திற்காகக் கோரப்பட்டுள்ளது. மீதம் கேட்கப்பட்டிருக்கும் பாதித் தொகை மற்ற எல்லா இனங்களுக்கும் சேர்ந்ததாகும். இந்த படி அரிசி போடும் திட்டத்தை யாரும் இதுவரை, அது கெட்டது, வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இது நல்ல திட்டம் என்று ஒருவருக்கொருவர் முந்திக் கொண்டு சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இத்திட்டம் நமது மாநிலத்தின் கஜானாவை பாதிக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது, அதைப்பற்றி சற்று அதிகமாக சிந்திக்க வேண்டும் என்று மட்டும் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், பூர்த்தியாக ஒரு வருடம் கூட அல்ல, ஒரு வருடத்திற்குக் குறைந்த காலத்திற்கு செலவு இந்த 5 கோடி 10 லட்ச ரூபாய். மாநிலம் பூராவும் வருகிற வரிப்பணத்திலிருந்து இரு நகரங்களுக்கு மட்டும்—அதுவும் இரு நகரங்களிலும் இருக்கும் எல்லா மக்களுக்கும் அல்ல, ஒரு சிலருக்கு மட்டும்—செலவழித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த அமைச்சரவை பதவி ஏற்றுக் கொண்டவுடன் நாங்கள் கடற்கரையில் போட்ட முதல் கூட்டத்தில் எங்கள் தலைவர்—தமிழ்நாடு காங்கிரஸின் தலைவர்—திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இதைத்தான் எடுத்துச்சொன்னார்கள். அதை கொள்கை அளவில் ஒப்புக்கொண்ட மாதிரி இப்போது உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏதேனும் நாங்கள் சொல்லி இருந்தாலும் கூட, அதை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இருந்தால் மாற்றிக்கொள்ளுவோம் என்று சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள்.

மற்றும், பொதுவாக திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள். தேர்தல் காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொடுத்த வாக்குறுதிகள் அத்தனையும் நிறைவேற்றியாக வேண்டும் என்ற பிடிவாதத்திற்காக எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று எண்ணி, மாநிலத்தில் செய்யவேண்டிய நல்ல காரியங்களை எல்லாம் நடத்தாமல் கெடுத்துவிட வேண்டாம். தைரியமாக வந்து தேர்தல் காலத்தில் நாங்கள் சொல்லியிருந்தாலும் எதை எதை நாங்கள் இப்போது செய்ய முடியும், எதை எதைச் செய்ய முடியாது என்று அறிவித்து விடுங்கள், அப்படி

[திரு. கே. ராஜாராம்] [17th February 1968]

அறிவிப்பதில் தவறில்லை என்று சொன்னார்கள். இப்போதும் அதைத்தான் நான் கேட்கிறேன். இரண்டு நகரங்களுக்கு மட்டும் படி அரிசி போடுவது பாரபட்சமாக நடப்பதாகும். சென்னை நகரிலும், கோவையிலும் இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டியதுதான். ஆனால் அவர்களைக் காட்டிலும் மிகக் குறைந்த, பாதி அளவு கூட வருவாய் இல்லாதவர்கள், இந்த நகரங்களைத் தவிர வெளியிலும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா? வேண்டாம், கொடுப்பது நியாயம் இல்லை என்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள். இன்றுள்ள நிலைமையில் அதை விஸ்தரிக்க இயலாது என்று அமைச்சர் அவர்களும், உணவு அமைச்சர் அவர்களும் சொல்லி விட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இப்போது விஸ்தரிப்பு இல்லை.

திரு. கே. ராஜாராம் : இப்போது விஸ்தரிப்பு இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் இருக்கின்ற கஷ்டத்தை சிந்திக்க வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் (அப்பீல்) செய்து கொள்ளுகிறேன். நன்றாக யோசித்து என்ன செய்யவேண்டும் என்ற முடிவிற்கு வரவேண்டும். இதை சஸ்பென்ஸில் வைத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தேர்தல் செலவினத்தில் 21 லட்ச ரூபாய்க்கு சிறிது குறைவாக துணை மான்ய கோரிக்கை கேட்டிருக்கிறார்கள். இது எதற்கென்றால், அண்மையில் தென் சென்னையில் நடந்த பார்லிமெண்டு தொகுதி உப தேர்தலுக்கும், சங்கரியில் நடந்த அசெம்பளி உப தேர்தலுக்கும் சேர்ந்த அரசாங்கச் செலவுமட்டும். அதாவது அரசாங்க அதிகாரிகள், சிப்பந்திகளுக்கு தேர்தல் சம்பந்தமாக பிரயாணப்படி, ஓட்டர்கள் பட்டியல்கள் அச்சடிக்க ஆகியவற்றிற்காகச் செலவாகியிருக்கிறது. ஜனநாயகத்தை நாம் நிலைநிறுத்துவதற்கும், ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கும் தேர்தல்கள் அவசியம் தான். ஆனால் இந்த உபதேர்தல்களுக்காக இவ்வளவு தொகை செலவாகியுள்ளதை நினைக்கிறபோது, இதைச் சுருக்கிச் செய்யக்கூடாதா என்பதை அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டும். ஒரு பார்லிமெண்டு உபதேர்தல், ஒரு அசெம்பளி உபதேர்தல், இதற்கு அரசாங்கச் செலவு மட்டும் 21 லட்ச ரூபாய் என்பது மிக அதிகமாக இருக்கிறது. இதை எந்த வகையில் எப்படி சுருக்கவேண்டும் என்று சிந்தித்து அரசாங்கம் தான் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அங்கத்தினர் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : எங்களைக் கூப்பிட்டுக் கேட்டால் சொல்லுகிறோம்.

17th February 1968]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கோவிந்தசாமி கேட்டது, கேள்விக்காக கேட்கவில்லை. பல உபதேர்தல்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. நீங்கள் அரசாங்கத்தில் இருந்தவர்கள். அந்த உபதேர்தல்களில் எல்லாம் முயற்சி ஏதாவது எடுக்கப்பட்டதா? அந்த முயற்சிகளிலிருந்து பார்க்கிற போது, இன்று வீணான செலவுகள் செய்யப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறதா என்பதற்காகக் கேட்டார்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம் : இதற்கு முன்னாலும் பல பார்லிமெண்டு உபதேர்தல்கள் நடந்திருக்கின்றன. அந்தக் கணக்கையும் சற்று பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவ்வளவு தொகை செலவு ஆகவில்லை அப்போது. 1967 தேர்தல்கள் முடிந்து, முடிவுகள் அறிவிக்கப்பட்டவுடன், இன்னொரு பாராளுமன்ற உபதேர்தல் வரப்போகிறது என்று தெரிந்துவிட்டது. பாராளுமன்ற தொகுதியிலிருந்து வெற்றிபெற்றவர் முதலமைச்சர் ஆகவிட்டதால், பாராளுமன்ற அங்கத்தினர் பதவியை ராஜினமா செய்யப்போகிறார், உபதேர்தல் வரப்போகிறது என்று தெரிந்து விட்டது. ஆகவே எலக்ஷன் இலாக்கா அந்த ஸ்டாபை (staff) கூலிக்காமல் அப்படியே வைத்துவிட்டார்கள் ஜூன் வரை. அதன் காரணமாகத்தான் அதிகமாகச் செலவாகியிருக்கிறது என்று 'Explanatory note' இல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி மற்ற பார்லிமெண்ட் உபதேர்தலுக்கு ஏற்படாது என்று நான் நம்புகிறேன். அத்துடன் வோட்டர் லிஸ்ட் ஒவ்வொரு உபதேர்தல் வரும்போதெல்லாம் அன்று வரை லிஸ்ட் தயாரிக்க வேண்டுமா என்று யோசிக்க வேண்டும். விடுபட்டிருந்தாலும் அல்லது தப்பான வோட்டர்கள் சேர்ந்திருந்தாலும் 2 அல்லது 3 கட்சிக்காரர்கள் போட்டியிட்டாலும் எல்லோருக்கும் ஒரே லிஸ்ட் தான். பொதுத் தேர்தல் முடிந்து 3-4 மாதங்களுக்குள் வரும் தேர்தலுக்கு மறுபடி அதற்காக 2-3 லட்சம் ரூபாய் செலவு தேவை இல்லாதது. மாநில சர்க்கார் எலெக்ஷன் கமிஷனுக்கும் மத்திய சர்க்காருக்கும் எழுதி இருந்தால் ஒப்புக்கொண்டிருப்பார்கள்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : வோட்டர் லிஸ்ட் அடிக்கடி எடுக்கிறார்கள் என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொல்கிறார்கள். ஆனால் 15 வயது 16 வயது இருப்பவன் இடைக்காலத்தில் மேஜராகி விடுகிறான் . . .

திரு. கே. ராஜாராம் : அதற்குத்தான் வருகிறேன். நான் சொன்னதை கனம் உறுப்பினர் கவனிக்கவில்லை. நான் சொன்னது 3 மாதங்களுக்குள் மறுபடியும் லிஸ்ட் எடுப்பதைப் பற்றி.

அடுத்தபடியாக, கனம் உறுப்பினர் அறிவுழகன் அவர்கள் சொன்னதைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் பக்கம் தவறாமல் நகர ஈட்டுப்படி என்று ஒவ்வொரு இனத்துக்கும் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில்

[திரு. கே. ராஜாராம்] [17th February 1968]

அப்பாவி ஆசிரியர்களுக்கு நகர ஈட்டுப்படி உண்டா என்பது இல்லை. இவ்வளவு செய்யும்போது, ஆசிரியர்களை மட்டும் ஏன் விடவேண்டும் நகர ஈட்டுப்படி கொடுக்காமல் என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 'பொரூயர்மெண்ட்'-க்கு நெல் கொள்முதல் சம்பந்தமாக இன்று காலை பல கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. இப்போது உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விவாதத்தில் பதில் சொல்லப்போவதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். மதுரை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரை, சில விஷயங்கள் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த ஜில்லா மேற்குப்புறம் கோள எல்லையாக அமைந்திருக்கிறது. இன்று மதுரையில் அதிகமாக நெல் விளையும் பகுதியில் பஞ்சமும் பட்டினியுமாக இருக்கிறது. காரணம் என்ன வென்றால், கோளத்தில் அதிக விலை கிடைப்பதால், கம்பம் பள்ளத்தாக்கு பகுதியிலிருந்தும் பெரியாறு பாசனப் பகுதியிலிருந்தும் கடத்தப்படுகிறது. அங்கே இருப்பவர்களுக்கு நெல் கிடைப்பதில்லை சாப்பாட்டுக்கு. நண்பர் தியாகராஜன் இது பற்றி அடிக்கடி கேள்வி போடுகிறார் என்றால், அவர் அங்கேயிருந்து வருகிறவர்; தொந்தரவு அவருக்குத் தெரியும். நெல் இரண்டு மூன்று போகம் விளைகிறது. ஆனால் அந்த மக்களுக்கு அரிசி கிடைப்பதில்லை. காரணம் கடத்தல் தான். இந்த விஷயத்தில் எனக்குத் தெரிந்தது என்னவென்றால், கம்பம் பள்ளத்தாக்கில் சில பிராசுதாரர்களுக்கு கோளத்தில் "ஹை ரேஞ்சஸ்" என்று சொல்லப்படும் தேவிகுளம், பிரீமேடு பகுதியில் எலத்தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. அதில் கூலி வேலை செய்ய ஆயிரக்கணக்கான வர்கள் இங்கேயிருந்து அங்கே போகிறார்களாம். அவர்களுக்கு யார் தோட்ட முதலாளியோ அவர்களுக்கு இங்கே ரெஜிஸ்டர் பண்ணி அரிசி கொண்டுபோக ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தால், இந்தத் தொந்தரவு குறையும் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் பெயரைச் சொல்லி தலைச்சுமையாகவும், லாரியிலும், வண்டிகளிலும் அரிசி எடுத்துப்போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியே வியாபாரத்துக்கும் போகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றிச் சிந்தனை செய்து அடுத்த முறை மதுரை வரும் போது கூலியாட்களுக்கு எப்படி அரிசி கொடுக்கிறார்கள், எவ்வளவு பேர் அங்கே போகிறார்கள் என்று தெரிந்துகொண்டு அவர்களுக்கு மாத்திரம் பர்மிட்டில் அரிசி கொடுத்து விட்டால், அவர்களின் பேரால் கள்ளக் கடத்தலுக்கு இடமில்லாமல் போய் விடும் என்பது ஒரு யோசனை. இதுதான் மதுரை ஜில்லாவில் பஞ்சம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம். இவ்வளவு விளைந்தும் சாப்பாட்டுக்கு நெல் கிடைக்கவில்லை. இப்போது உங்களுக்கு முக்கியமாக ஒரு தகவல் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது அங்கே படி அரிசி ரூ. 3-50. ஏராளமாக வகை, பெரியாறு பாசனம், லட்சக்கணக்கான ஏக்கரில் நெல் சாகுபடி நடைபெறுகிறது. இருந்தாலும் படி அரிசி ரூ. 3-50-க்கு வாங்கிக் காப்பிடுகிறார்கள். அதனால்தான் நண்பர் தியாகராஜன்

17th February 1968] [திரு. கே. ராஜாராம்]

தேனியில் ரேஷன் கடைகளில் அரிசி சரியாகப் போடவில்லை எனப் புகார் கூறியது. தேனி நகரத்தில் இருப்பவர்கள் எல்லோரும் ரேஷன் கார்டில் அரிசி வாங்க முடியவில்லை. காரணம் "ஸ்டேட் யூட்டரி ரேஷனிங்" இல்லை. குடும்ப கார்டிதான் கொடுக்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் கிடைப்பது கஷ்டம். அதனால் படி அரிசி ரூபாய் 3-50-க்கு வாங்கிச் சாப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. இந்த வருஷம் மழை சரியாகப் பெய்யாததால், தெற்கு ஜில்லாக்களில் திருச்சிக்கு தென்புறத்தில், திருநெல்வேலி, மதுரை, இராமநாத புரம் ஜில்லாக்களில் குளங்கள் பெருகவில்லை. தண்ணீர் இல்லாததால், நெல் சாகுபடி சாவியாகப் போய்விட்டது. திருச்சியிலும் ஒரு பகுதி பூராவும், காவிரி பாசனப் பகுதியைத் தவிர மற்ற பகுதிகளில் இவ்வாறுகிவிட்டது. அதற்காக நெல் கொள்முதலில் தாராள மனப்பான்மை காண்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிகமாக நெருக்கக் கூடாது. போனவருஷம் எவ்வளவு விளைந்ததோ அதில் பாதி கூட இந்த வருஷம் விளையவில்லை. ஏராளமான நிலம் சாவியாகப் போய்விட்டது. ஒரு சில இடங்களில் விளையவே இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது பதிதாக ஆரம்பித்திருக்கும் "செண்ட்ரல் கிட்ச்சன் பைலட் ஸ்கீம்" என்று பூனிருந்தவல்லி பஞ்சாயத்து யூனியனில் உள்ள பாடசாலை மாணவர்களுக்கு மதிய உணவு ஒரு இடத்தில் வைத்து தயாரித்து சமையல் செய்து பிள்ளைகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு துணை மானியக் கோரிக்கையில் கேட்கப் பட்டுள்ளது. நல்ல திட்டம் இது. அன்னிய உதவியுடன் நமது மாநிலத்தில் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைக் கூடிய சீக்கிரம் மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும். அதன் மூலம் ஆசிரியர்களுக்கு இப்போது ஏற்பட்டுள்ள பெரிய சுமை நீங்கும் என்று கருதுகிறேன். இந்தத் திட்டத்தை மற்ற வட்டாரங்களுக்கும் அவசியம் விஸ்தரிக்கவேண்டும். ஒன்றே நேற்றே ஒரு கேள்விக்கு அமைச்சர் பதில் சொல்லும்போது சென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு அகிய மாவட்டங்களில் இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிப்பதாக யோசித்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். கூடிய விரைவில் எவ்வளவு தூரம் நிகிரிவிட்டுக் கொடுக்கமோ அவ்வளவு தூரம் அதை விஸ்தரித்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : இப்போது மையம் "கேர்" என்ற நிறுவனத்தின் துணையுடன் செயல்படுவதை விஸ்தரிப்பதற்காக சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். படிப்படியாக விரிவாக்க வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை.

திரு. கே. ராஜாராம் : இது நல்ல திட்டம். இதைச் சரியாக அமுல் படுத்துவதன் மூலம் நல்ல பலன் ஏற்படும். இதற்காக அரசாங்கத்தைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. நான் பாராட்டுகிறேன்.

[திரு. கே. ராஜாராம்] [17th February 1968]

காசி காந்தி ஆய்வு நிலையத்துக்கு தமிழைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக ரூ. 10 லட்சம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கை மிக சந்தோஷத்துடன் எல்லோரும் வரவேற்க வேண்டிய விஷயம். இது மாதிரி, பம்பாய், கல்கத்தா இன்னும் எந்தெந்த நகரங்களில் தமிழை விரிவு செய்ய, ஆராய்ச்சி செய்ய கேட்கிறார்களோ அவர்களுக்கும் நாம் கொடுப்பதால் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு உதவி செய்தவர்களாவோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டு திட்டம் சம்பந்தமாகவும், “பேக்வார்ட் க்ளாசஸ்” சம்பந்தமாகவும் துணை மானியக் கோரிக்கையில் கேட்கப்பட்டிருந்தது. முக்கியமாக 12 புதிய ஹாஸ்டல்கள் அடுத்த வருஷம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்பதுடன், வீடுகள் கட்டுவதற்கு என்றும் இருக்கிறது. இரண்டு வருஷத்துக்கு முன்பு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை அரசாங்கம் கைவிட்டு விட்டது. வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு பதிலாக, வீட்டு அடி மனைக் கட்டுகளை “அக்வயர்” செய்து “பேஸ்மெண்ட்” கட்டிக் கொடுப்பது, அதற்கு மேல் அவரவர்கள் இஷ்டம் போல் கூரை வீடோ காரை வீடோ கட்டிக் கொள்ள திட்டம் போட்டு வேலை செய்தது. அது என்ன நிலைமையில் இருக்கிறது. தொடர்ந்து நடத்துகிறார்களா அல்லது கைவிட்டு விட்டார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். வீடாகக் கட்டிக் கொடுத்தால் யாருமே வீட்டில் அக்கறை இல்லாமல், மராமத்து பண்ணுவதில்லை. அந்த வீடுகளுக்கு சர்க்காரே மராமத்து செய்து கொடுக்கட்டும் என்ற நிலையில் இருந்ததால்தான் பழைய அரசாங்கம் அதற்கு பதிலாக வீடு கட்டிக் கொடுப்பதில்லை, பேஸ்மெண்ட் வரை “ஃபவுண்டேஷன்” அஸ்திவாரம் வரை போட்டுக் கொடுப்பது; அதற்கு மேல் பணம் கொடுத்து அவர்களே கட்டிக் கொள்ள வேண்டியது, என்று யோசித்து அவர்களுக்கு வீடு நம்முடையது என்ற எண்ணம் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக இந்தத் திட்டம் 2 வருடமாக நடைபெற்றது. அந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி இதில் பேச்சு மூச்சைக் காணோம். எத்தனை மனைக்கட்டு “அக்வயர்” பண்ண பணம் கொடுக்கப் பட்டது, அல்லது திட்டமே கைவிடப்பட்டதா என்ற விவரம் தெரியவில்லை. ஆகவே இதைப்பற்றி விளக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முதலமைச்சரின் நகர நெருப்பால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு புனரமைப்பு சம்பந்தமாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் (Relief Fund) நிதிக்காக, அரசாங்க நிதியிலிருந்து ரூபாய் 2 லட்சம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கை துணை மானிய கோரிக்கையில் இருக்கிறது. இந்த நிதியில் இதுவரை எவ்வளவு ரூபாய் சேர்ந்திருக்கிறது, அந்த நிதி எந்த வகையில் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது, எத்தனை வீடுகள் கட்டப்பட்டன, இன்னும் எத்தனை கட்டுவதாக உத்தேசம், எந்தவிதமான பரிகாரம்

17th February 1968] [திரு. கே. ராஜாராம்]

கொடுக்கப்பட உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த சபை அறிவதற்கு ஆவலாக இருக்கிறது, அதை சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் பொழுது, பதில் சொல்லும்போதாவது சொன்னால் நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே மாதிரி

“Contribution to the Chief Minister's State Relief Fund” அதற்கும் ரூபாய் 2 லட்சம் புதிதாகக் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே பழைய பட்ஜெட்டில் இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. துணை மானிய கோரிக்கையில் கேட்கப் பட்டிருக்கிறது. நெருப்பு நிவாரணத்திற்காக யாருக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, எப்படி செலவழிக்க உத்தேசம் என்று அந்த Scheme-ஐப் பற்றி விளக்கினால் நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, “Capital outlay” இப்போது அதில் தமக்கு செலவு ஆகக்கூடிய “terms” ஒன்றும் இல்லை. உணவுக் கொள்முதல் அதிகமாகச் செய்யவேண்டும், அதற்காக நிதி வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். வியாபாரத்தில் புரட்டுவதற்காக கேட்டிருக்கிறார்கள். ‘Fertiliser’ உரம் வாங்குவதற்கு இப்போது அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கும் எட்டு லட்ச ரூபாய் கேட்டிருக்கிறார்கள். அது எல்லாம் இந்த மாநிலத்தின் விவசாயத்திற்குப் பயன்படக் கூடிய விஷயம். அது ஒரு நல்ல காரியம்தான். அதை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஆகவே இந்தத் துணை மானிய கோரிக்கையில் எழுப்பப்பட்டிருக்கும் சில சந்தேகங்களை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானிய கோரிக்கை விவாதத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் கலந்துகொண்டு மேலும் நம்முடைய இந்த நிர்வாகம் சீர்படவும் செம்மைப்படவும் மேலான யோசனைகளைத் தெரிவித்தார்கள். துணை மானிய கோரிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பல விவரங்களையொட்டி சில கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் கூறியிருக்கிறார்கள். முதலில் நான் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதற்கு ஒரு எகோபித்த ஆதரவு இருந்தது என்று கூட சொல்லலாம். இது மாதிரியான கோரிக்கை கூடாது என்றே அல்லது அரசாங்கம் அவசியமற்ற முறையில் வைத்திருக்கிறது என்றே இல்லாமல் அதை முழுமைப்படுத்துவதற்கும் செம்மைப் படுத்துவதற்கும் நல்ல யோசனைகளை எல்லாம் உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள்.

முதலாவதாக பேசிய மாண்புமிகு ராஜா அய்யர் அவர்கள் ஆசிரியர்களுடைய நகர ஈட்டுப்படி பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். மற்றவர்களும் பேசினார்கள். தனிப்பட்டவர்களுடைய ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு நகர ஈட்டுப்படி கொடுக்கிற பிரச்சனை இந்த அரசாங்கத்தினுடைய ஆழ்ந்த கவனத்தில் இருக்கிறது. இதைப்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [17th February 1968]

பற்றி ஏற்கனவே முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகுந்த அக்கறை செலுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதில் ஒரு நல்லவிதமான முடிவை எடுக்கும்படியான முயற்சியில் அரசாங்கம் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கனம் உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் குடும்பக் கட்டுப்பாடு பற்றி அல்ல, குடும்பக் கட்டுப்பாடு எதிர்ப்பு இயக்கத்தைப்பற்றி அழகான உபன்யாசம் ஒன்றை நமக்கெல்லாம் விருந்தாக அளித்தார்கள். அழகாகவும் சுவையாகவும் அவர்களது உரை இருந்ததே தவிர, அதனுடைய கருத்தையோ அந்தக் கொள்கையையோ இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. குடும்பக் கட்டுப்பாடு முறைகளால், இன்று மற்ற மாநிலங்கள் இருக்கட்டும், இந்தியா இருக்கட்டும், வெளி நாட்டுக்காரர்களாக இருக்கட்டும், இன்று யாரோ நம்மை ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று கருதக்கூடாது. வளர்ந்து வளகிற மக்கள் தொகைக்கும் ஒன்றைக்கு உலகத்திலே ஒருக்கிற நிலைமை களுக்கும் ஒரு பெரிய போராட்டமே கூட நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. அதே போல் கொடில் வாழினாக்கிகள் செய்கிறோம். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க காரியங்கள் செய்கிறோம். உணவு கொஞ்சம் உணவு உற்பத்திக்கு பணம் செலவு செய்தாலும் மக்கள் உற்பத்தி வளர்ந்து வருகிறது. இந்த இரண்டுக்கும் இடைவெளி விரிந்து கொண்டிருக்கிறது. Population explosion என்று அங்கிலாக்கில் பொருளாதாரத்தில் சொல்லுவது போல் உலகக்கிலே ஒரு கணக்கு போராட்டமிருக்கிறார்கள். அதாவது இப்போதுபோல் மக்கள் கொடை அதிகரிக்கால், குறுகிய காலத்தில் தனிப்பட்ட ஒரு மனிதன் நிரக்கானும் இம் இருக்கும், வேறு எங்காவது சந்திர மண்டலத்தைக் கொண்டு வரவந்தால் மக்கள் தொகை அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இது கற்பனை அல்ல. விஞ்ஞான ரீதியாக கணக்கிடப்படுகிறது. விஞ்ஞான ரீதியில் பலமாகியான வளங்களை அதிகரிக்க உற்பத்தியைப் பெருக்க முயற்சி செய்தாலும்கூட, இந்த இரண்டிற்கும் ஒரு சக்களத்தி போராட்டம் நடைபெறுகிறது என்று கூடச் சொல்லலாம். அந்த நிலைமைக்கு போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இது எதோ நம்முடைய மாநிலப் பிரச்சனையாகவோ இந்தியாவின் பிரச்சனையாகவோ கூட அல்ல, மனித சமூகமாகத்தான் இருக்கிற ஒரு பெரிய பிரச்சனை. இன்றைய மக்கள் கொடை வளர்ச்சி உலகத்தில் ஒவ்வொரு நாட்டின் சுதந்திரத்திற்கும் பாதுகாப்பிற்கும் அமைதிக்கும் ஒரு பேராபத்தை விளைவிக்கக்கூடிய முறையில் இருக்கிறது. இந்த வளர்ச்சியால் எங்கு பார்த்தாலும் பஞ்சம், பட்டினி, ஒரு நாட்டுக்காரன் இன்னொரு நாட்டுக்காரனோடு போராடுவது என்ற நிலைமை வந்தால், உலகத்தில் சமாதானம் என்பது வெறும் வார்த்தைக் கூடங்கள் என்று சொல்கிற அளவுக்கு முக்கியமான இடத்தை இன்றைக்கு அகில உலகத்தில் குடும்பக் கட்டுப்பாடு வகிக்கிறது. நம்முடைய அரசைப் பொறுத்தவரையில், இந்தியா

17th February 1968] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

விலையே மராட்டிய மாநிலத்தில் கொஞ்சம் முந்திக் கொண்டு வேகமாக நடைபெறுகிறது. குடும்பக் கட்டுப்பாடு நல்ல முறையில் இயங்கி வருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களின் சொல்வன்மை, சொல்லாற்றல் சமுதாயத்தின் பேருணர்வை ஏற்படுத்தி இன்னும் நல்ல வகையில் செயல்பட வாப்பு இருக்கிறது.

அடுத்து மாண்புமிகு கனம் வி. கே. ராமசாமி முதலியார் இங்கே இல்லை, அவர்கள் சொன்னார்கள், இந்த சோதனைச்சாவடிகள் கூடுதலாக இருப்பதாக அவர்கள் நினைப்பு. இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், சோதனைச் சாவடிகள் ஒரு பெரிய காரியத்தைச் செய்ய ஏற்படுத்தப்பட்ட ஏற்பாடு. அந்தக் காரியம் முடிந்தவுடன் அவைகளை எல்லாம் எடுத்துவிடுகிறோம். இருந்தாலும் அவர்களுக்கு என்ன சங்கடம் ஏற்படுகிறது என்பதை நான் புரிந்துகொள்ள முயற்சி எடுக்கிறேன். இருந்தாலும் முடியவில்லை. லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு உணவு கொடுக்கவேண்டுமென்று நாம் மேற்கொண்டிருக்கிற முயற்சிக்கு குந்தகம் வரக்கூடாது என்பதற்குத்தான் இதனை ஏற்படுத்தி விருக்கிறோம். சோதனைச் சாவடிகள் அரசாங்கத்திற்கு விருப்பமானதோ சுவையானதோ அல்ல. மாண்புமிகு எத்திராஜுலு அவர்களும் இன்னும் கொஞ்சம் அழுத்தமாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் தங்களுக்கு ஆதாரத்தைத் தேடுவது என்ற முறையில் என்னை சாட்சியாக நிறுத்தினார். அதனால் மட்டும் அந்த வாதம் வலுவுடையது ஆகாது. இன்றைக்கு நாம் ஒரு விசித்திர நிலைமையில் நம்முடைய தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கிறோம். இதில் நாம் பெருமை பாராட்டிக்கொள்ளலாம். புதிய அரசு பதவி ஏற்று 10, 11 மாத காலத்திலே இந்தியாவிலே மற்ற மாநிலங்களிடையே நம்முடைய மரியாதை, கௌரவம் உயர்ந்திருக்கிறது. காரணம் நாம் மேற்கொண்டிருக்கிற முயற்சிகள் வெற்றிகரமாக அமைந்தது மட்டுமல்லாமல், முன் மாதிரியாகவும் அவர்களுக்கு உற்சாகம் தருவதாகவும் இருக்கின்றன. இதை அவர்கள் வெகுவாகப் பாராட்டுகிறார்கள். பல அமைச்சர்களைக் கலந்து பேசுகிற நேரத்தில், உபசாரத்திற்காக அல்லாமல், உண்மையாக அவர்களிடம் இருப்பதை என்னால் தெரிந்துகொள்ள முடிந்தது.

இன்றைக்கு இந்த மாநிலத்தில்தான் நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல் சுமார் 1,24,00,000 மக்களுக்கு குடும்பக் கார்டு முறை மூலம் அரிசி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. வேறு இடங்களில் இந்தக் காரியங்கள் இல்லை. நல்ல மாநிலம் என்று சொல்லப்படுகிற ஆந்திராவில், முக்கியமான நகரங்களாகிய ஹைதராபாத், விசாகப்பட்டினம் ஆகியவற்றில் கூட குடும்பக் கார்டு முறையில் அரிசி கொடுக்கின்ற காரியம் இல்லை. மைசூர் மாநிலத்திலும் அம்மாதிரி தான்.

[17th February 1968]

திருமதி எஸ். மஞ்சபாஷிணி : அவையெல்லாம் உபரி மாநிலங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அவை உபரி மாநிலங்கள் என்கிறார்கள். அதனால்தான் சொல்லுகிறேன். உபரி மாநிலங்களாக இருப்பதால் கொடுக்கவில்லை. நமக்கு இருக்கின்ற பொறுப்பைச் சொல்லுவதற்காக அம்மாநிலங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். எல்லா இடங்களிலும் ரேஷன் கடை வைக்க வேண்டும் என்பது நமது ஆசை அல்ல. நமது மாநிலம் இரண்டுங் கெட்டான் நிலை; பார்ப்பதற்கு பொய்மான் கரடு; பார்த்தால் வசிகரமாக இருக்குமே தவிர, கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் அபாயமான எல்லைக்கோடுகள் இருப்பது தெரிகின்றன. மதுரை, கம்பம் போன்ற எல்லைக் கோடுகள் இருக்கின்றன. ஏறக்குறைய கைக்கும் வாய்க்கும் கிடைக்கக்கூடிய அளவிற்கு சீரான நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்றால், பஞ்சப் பிரதேசமாக ஆக்கி விட முடியும் என்ற விசித்திரமான சூழ்நிலையில் தமிழ்நாடு இருக்கிறது. இந்த நிலைமைக்கு இடையிலும் 1,24,00,000 மக்களுக்கு, ஏறக்குறைய மூன்றில் ஒரு பகுதி மக்களுக்கு உணவு கொடுக்கின்ற மகத்தான பொறுப்பை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்குக்கூட இன்னொரு காரணம், பக்கத்தில் மிக பயங்கரமானது என்று கருதப்படும் மக்களுக்கு எவ்வளவு உணவு வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு விளையாத, 10 லட்சம் டன் தான் விளைகின்ற கேரள மாநிலத்தை வைத்துக்கொண்டு, எத்தனையோ தாழ்ப்பாளர்கள், கதவுகள் இருந்தும், எல்லைப் பிராந்தியத்தில் லாரிகள் மூலம் அரிசி கடத்தல் நடைபெறுகிறது. சோதனைச் சாவடிகள், அபூதம் தாங்கிய போலீஸார் திடீர் சோதனை இவ்வளவு இருந்தும், திருட்டுத்தனமாக சமூக விரோதிகள் நமது உணவை கடத்திச் சென்று பணம் சேர்க்கின்ற காரியம் நடைபெறுகிறபோது, இந்த மாநிலச் சோதனைச் சாவடிகள் இன்னும் சீரமைக்கப்பட 10 லட்சம் அல்ல, இன்னும் அதிகமாகச் செலவு செய்ய இம்மாமன்றத்தின் ஒப்புதலைக் கேட்க இந்த அரசாங்கம் தயங்காது. மூன்று கோடி மக்களின் உயிரோடு விளையாட விரும்பாத காரணத்தால், இந்தக் காரியங்களில் இந்த அரசாங்கம் ஈடுபட்டிருக்கிறது. அருள்கூர்ந்து நல்ல காரியத்திற்காக இவைகள் செய்யப்படுகின்றன என்பதை இம்மாமன்றம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே நேரத்தில் கொள்முதல் செய்யப்படும்போது போடப் படுகின்ற சில தடைகளை கொள்முதல் முடிந்த பிறகு எடுத்து விடுகின்றோம். கோவை மாவட்டத்திலும், மதுரை மாவட்டத்திலும் கூட தடைகள் எடுத்துவிடப்படும் வாய்ப்பினை நாம் கண்டிருக்கிறோம். 8 லட்சம் டன், 10 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்வது வேடிக்கையான காரியம் அல்ல. இந்த அரசாங்கம் வந்த பிறகு ஒரு ஏக்கரும், ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைந்தும் வைத்திருப்பவர்களுக்கு கொள்முதலிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்

17th February 1968] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் 18 லட்சம் உரிமையாளர்களுக்கு, ஒரு ஏக்கரும், ஒரு ஏக்கருக்கு குறைந்தும் வைத்திருப்பவர்களுக்கு, விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது நிலைமை சிறிது சிரமமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதை அரசாங்கம் உணர்கிறது. நாம் ஆபத்தான நிலைமையிலிருந்து விடுபட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனாலும் நான் பெருமையோடு சொல்லுவேன். தமிழ்நாட்டு விவசாய மக்கள், கொள்முதல் சரியானது என்று கருதுகிற மக்களாக இருப்பதால்—சில நாட்களுக்கு முன் தான் கலெக்டர்கள் மாநாடு கூட்டினோம், அதற்கு முன்னால் கொள்முதல் செய்வது கொஞ்சம் மந்தமாக இருந்தது—இன்றைக்கு சம்பா பருவத்தில் கொள்முதல் செய்ய வேண்டிய 5 லட்சம் டன்னில், இந்த 10, 20 நாட்களில் வேகப்படுத்தியதன் விளைவாக 1½ லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்யப்படுகிற அளவிற்கு விவசாய மக்கள் உற்சாகமாக இருக்கிறார்கள். அரசாங்க இயந்திரம் துரிதப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மன்றத்திற்கு பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

கொள்முதல் செய்வதில் தொந்தரவுகள் செய்யப்படக்கூடாது, சிரமங்கள் கொடுக்கப்படக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். தொந்தரவுகள் இல்லை, சிரமங்கள் இல்லை. இதுவரையில் நானும் கூர்ந்துக் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறேன். ஒன்றிரண்டு செய்திகள், புதுக்கிராமத்தில் சொல்லப்பட்டது போன்ற செய்திகள், ஆதாரமற்ற செய்திகளை அதிகப்படுத்தும் செய்திகள் இருந்தனவே தவிர, தமிழ்நாட்டு மக்கள் கடந்த ஆண்டு 8½ லட்சம் டன் கொடுக்கிற அளவுக்கு நல்ல முறையில் ஒத்துழைத்தார்கள். அதற்குத் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மற்றவர்கள் சிரமப்படும்படி நாங்கள் அனுமதிக்கவில்லை. தொடர்ந்து எந்தெந்த நேரத்தில் எப்படிச் செய்யவேண்டுமோ அப்படிச் செய்ய வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

தீ விபத்து நிவாரண முதலமைச்சர் அவர்களின் நிதியைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். அதைப்பற்றி விவரங்கள் சொல்ல உடனே என்னிடம் இல்லை. அது சம்பந்தமாக மீண்டும் தீப்பிடிக்காத தூற்றுக்கணக்கான வீடுகள் சென்னையில் கட்டப்பட்டிருப்பதையும் இந்தக் காரியங்களுக்காக செலவான தொகை பற்றிய விவரங்களையும் அறிக்கை மூலமாக, உடனடியாக தயாராக இருந்தால் இந்தக் கூட்ட தொடரிலும் அவ்வாறு இல்லாவிட்டால் பிறகும் கொடுக்கலாம் என்பதனைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றொன்று, தேர்தல் செலவுகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் தெரிவித்த யோசனை நல்ல வரவேற்கத்தக்க யோசனை தான். முன்னால் அவர்கள் எவ்வளவோ தேர்தல்கள் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கலந்து பார்க்கிறோம் என்று

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [17th February 1968]

தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஜனநாயகம் என்பது விலை கொடுக்கவேண்டிய காரியமாக இருக்கிறது. ஜனநாயகத்தை சோதனை செய்து பார்க்க எவ்வளவோ விலை கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இருந்தாலும் இம்மாதிரி காரியங்களில் எல்லாம், மற்ற காரியங்களில் செலவைக் குறைப்பது போல், செலவைக் குறைக்கலாம், அதற்கு முயற்சிகளை நல்ல வகையில் செய்யலாம் என்று அவர்கள் தெரிவித்த யோசனையை வரவேற்கின்றேன். அதில் இரண்டு விதமான அபிப்பிராயம் இந்த அரசாங்கத்திற்குக் கிடையாது.

கள்ளக்கடத்தல் பற்றிச் சொன்னார்கள். அது குறித்து நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். எனது நண்பர் திரு. என். ஆர். தியாக ராஜன் அவர்கள், நமக்கே புரியாத, மர்ம நாவல்களில் வருவது போன்ற விஷயங்களை, எடுத்துரைத்தார்கள். அவர்கள் இருக்கின்ற பகுதியில் பள்ளத்தாக்கு பிரதேசங்கள் இருப்பதால், இந்தக் கள்ளக்கடத்தல்கள் என்னென்ன முறைகளில் நடைபெறு கின்றன என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள நல்ல வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன. எந்தச் சமுதாயத்திலும் சமூக விரோதிகள், திருடர்கள் செய்யும் சமூக விரோத செயல்களுக்கும், கண் காணிப்பு செய்பவர்களுக்கும் மத்தியில் போராட்டமே நடை பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மிக உன்னிப்பாக இருந்தாலும், சமூக விரோதிகளின் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. நான் மிகுந்த பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ளுவேன். தமிழ்நாட்டில் சென்ற பத்து மாத காலத்தில், கள்ளக்கடத்தல்காரர்கள், பதுக்கி வைப்பவர்கள் குறைந்ததன் விளைவுதான் இன்றைக்கு அரிசி விலை குறைந்திருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தெரிவித்தது போல், கம்பம் பள்ளத்தாக்கு எங்கே பார்த்தாலும் பச்சைபச்சை என்று மரதத் கம்பம் போட்டது போன்றிருக்கும். அந்த ஊரில் அரிசி கிடைக்காத நிலைமை இருக்கிறது என்றால், அரிசி இல்லாமல் இல்லை; விளைகின்ற அரிசி எங்கோ தள்ளப்படுகிறது. இவைகளைத் தடுக்க வெறும் சட்டங்கள், கண்டிப்புக்கள் இவைகளை எல்லாம் விட, நாம் ஏகோபித்து வரவேண்டும். எல்லா தரப் பினரும் இந்த தடுப்பு காரியங்களில் கொஞ்சம் ஈடுபாடு கொண்டு விட்டால், சமூக விரோதிகளை நாட்டிலிருந்து அகற்றுவது சிரம மில்லை என்பதுதான் அரசின் கருத்து. கள்ளக்கடத்தலைத் தடுக்க பல நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு வைத்திருக்கிறது. முன்பு இருந்ததைவிட மலபார் போலீஸை அதிகமாக பழனியிலிருந்து 87 மைல் அளவிற்கு வைத்திருக்கின்றோம். திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் விசைப்படகு களில் கடல் மார்க்கத்தைக் கண்காணிக்க நடவடிக்கைகள் மேற் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. கோவை மாவட்டத்திலும் கள்ளக் கடத்தல் தடுப்பு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவைகளை பலப்படுத்தும் இனங்களுக்கு அரசாங்கம் கோரும் மான்யத்தை இம்மன்றம் மனமுவந்து கொடுக்கத் தயங்காது என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதற்காக நன்றி செலுத்துகிறேன்.

17th February 1968] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அடுத்ததாக, மிக முக்கியமாக, எல்லாவற்றிற்கும் சிகரம் வைத்தாற்போல ஒரு யோசனையை திரு. ராஜாராம் நாயுடு தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் விமர்சனத்திற்காகச் சொன்னார்கள் என்று சொல்லமாட்டேன். நல்ல யோசனை தான், பாரும் எதிர் பார்க்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட யோசனையை அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி திட்டம் இருக்கிறதே, அது இப்போது கொஞ்சம் யோசனையில் இருக்கிறது, அது அவ்வளவு நல்லதல்ல என்று சொன்னார்கள். நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். அவர் சொன்ன யோசனைக்காக அல்ல. அவர்கள் கொண்டிருக்கிற அழுத்தமான கருத்திற்கு நான் பாராட்டுகிறேன். அது எனக்கு உடன்பாடு அல்ல என்றாலும் அந்தக் கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்ளப் போவதில்லை. ஆனால் அந்த யோசனையை—இந்த மன்றத்தில் பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இருக்கும் கட்சியின் கருத்தாக இந்த அரசாங்கம் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. முதலில் போடமுடியாது என்று சொன்னார்கள். போட்டதும் கோயமுத்தூரில் மட்டும்தான் மனிதர்கள் ஏழைகள் இருக்கிறார்களா என்று கேட்டார்கள். பிறகு இது விவேக சூன்யமான செயல் என்றார்கள் இப்படிப் பொறுப்பான தலைவர்கள் பேசுகிறார்கள். சாதாரணமானவர்கள் கேட்டால் அது வேறு. சேரிகள் அபிவிருத்தி, கல்வி அபிவிருத்தி என்று பெரிய திட்டங்களைத் தயாரித்த கட்சியால் மதுரையில் தாக்குக்குடியில், கன்னியாகுமரியில் என் படியரிசி போடவில்லை என்று கேட்கப்படுகிறது. மக்கள் அப்படி செய்யவில்லை. கட்சி சார்பில் பல காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன. ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி என்ற திட்டம் நிரந்தரமாக பத்து வருஷத்திற்கு இருக்கக் கூடிய திட்டமல்ல. எல்லோருக்கும் இலவசமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்திற்காக அது கொண்டுவரப் படவில்லை. விலைவாசிகள் உயர்ந்திருப்பதைக் கீழே இறக்கு வதற்காக விலைவாசிக் குறைப்பின் முக்கியமான அம்சமாக இந்தத் திட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. எல்லோருக்கும் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இன்றைக்கு இல்லை. அந்தத் திட்டம் இன்றைக்கும் வெற்றிகரமாகத்தான் இருக்கிறது. வேண்டுமென்றால் சிலர் ஒத்துக் கொள்ளாமல் இருக்கலாம். ஆரணி, போளூர், திருவண்ணாமலை, திண்டிவனம், ஆர்க்காடு போன்ற பகுதிகளில் போன வருஷம் படி அரிசி 90 பைசாவுக்கு விற்பது. இந்தத் திட்டம் வருவதற்கு முன்னால் அப்படி விற்கப்பட்டது. படி அரிசி போடும் திட்டத்திற்காக விழா அமைத்து அந்தப் பகுதியிலிருந்து நமது முதலமைச்சர் அவர்களைக்கூட அழைத்தார்கள். கோயமுத்தூர் பகுதியில் படியரிசித் திட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் ஆழ்ந்த யோசனைக்குப் பிறகுதான் கொண்டுவந்தது. பிரபல்யம் அடையவேண்டுமென்றே பாரபட்சமாகவோ அதைச் செய்ய வில்லை. அப்படிச் செய்வதாக ஒரு தவறான கருத்து நிலவுகிறது. அது சரியல்ல. ஏற்கனவே சொல்லியபடி இன்றைக்கு சென்னை யில் 20 லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். கோயமுத்தூரிலும் சுற்றுப் புறத்திலும் சிக்கம்புனேரி, பீகாமேடு பகுதிகளில் ஆலைத் தொழி

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [17th February 1968]

வானர்கள் பாட்டாளி மக்கள் பல லட்சம் வாழ்கிறார்கள். சென்னை நகர சுற்றுப்புறத்தில் 47 புற நகரங்களில் 6 லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கும்போது இந்தப் படி அரிசித் திட்டத்தை இன்றைக்கு 33 லட்சம் மக்கள் அனுபவிக்கிறார்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம் : ஏற்கனவே சர்க்கார் அறிக்கையில் படியரிசி எல்லோரும் வாங்கவில்லை என்று கணக்குக் காட்டப் பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இன்னும் கொஞ்சம் விளக்குவதற்கு சாதகமான வாதம்தான் அது. 33 லட்சம் மக்களுக்கு இன்றைக்கு இந்தத் திட்டம் இருக்கிறது. தமிழக ஜனத்தொகை 3 கோடி 34 லட்சம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியானால் இன்றைக்கு கோயமுத்தூர், சென்னையில்தான் படியரிசித்திட்டம் அமுலில் இருக்கிறது என்பதனால் மொத்த ஜனத்தொகையில் 10-ல் ஒரு பங்கு மக்களுக்கு அதன் பயன் கிடைக்கிறது. அதுதான் சரியான விமரிசனமாகும். குடும்பக் கார்டு அமுலில் இருக்கிற ஒரு கோடி 25 லட்சம் மக்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் தேவையில்லாததால் இன்றைக்கு ரேஷன் கார்டு இருக்கிற இடங்களில் அமுல் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொல்கிறபடி எல்லோரும் வாங்கவில்லை. சிலர் வாங்கினால்கூட அரசாங்கம் அந்தப் பொறுப்பைத் தட்டிக்கழிக்க முடியாது. நூற்றுக்கு தொண்ணூறு பேர்கள் அதை வாங்குகிறார்கள். இப்போதுள்ள தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவர் என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய சி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் தான் இந்த சட்ட பூர்வமான ரேஷனை ஏற்படுத்துவதற்கு இரண்டு பகுதிகளைத் தெரிந்தெடுத்தவர்கள். முன்னர் முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்களிடத்தில் இது பற்றிப் பேசினேன். அவருக்கு முதலில் ஸ்டேசுடரி ரேஷன் கொண்டு வருவதில் விருப்பமில்லை. சுப்ரமணியம் அவர்கள் உணவு அமைச்சராக இருந்தபோது தான் அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்போது நெருக்கடி வந்தது. வால்பகதூர் சாஸ்திரி பிரதமராக இருந்தார் அப்போது. அப்படி ஸ்டேசுடரி ரேஷன் கொண்டு வந்து கோயமுத்தூர், சென்னைக்கு அதை அமுல்படுத்தவேண்டுமென்று அப்போதிருந்த முதலமைச்சரிடம் சொன்னதில், அவர் விருப்பமில்லாமல் இருந்து, பிறகு வால்பகதூர் சாஸ்திரியின் வற்புறுத்தலுக்குப் பிறகு செய்யப் பட்டதாகச் சொன்னார்கள். இதை நான் விமரிசனம் செய்வதற்காகச் சொல்லவில்லை. நெருக்கடியான நேரத்தில் இதைச் செய்வதில் தவறு இல்லை. புதிதாக நாம் இதை திடீரென்று கொண்டு வந்துவிடவில்லை.

திரு. கே. ராஜாராம் : சட்டபூர்வமான ரேஷன் வேண்டாமென்று யாரும் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்த நகரங்களுக்கு மட்டும் ஏன் இந்த சலுகை என்ற கருத்து பொதுமக்களிடத்தில்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [17th February 1968]

உள்ளது சரியானதல்ல. இவை தலைநகரங்களாக இருக்கின்றன லட்சக்கணக்கான மத்திய மாநில அரசு ஊழியர்களும், வர்த்தக நிலைய ஊழியர்களும் வாழ்கிறார்கள். இங்கேயிருக்கிறவர்கள் எல்லோரும் இங்கேயே உள்ளவர்கள் அல்ல. நாம் ஒவ்வொரு வரும் வெவ்வேறு ஊர்களிலிருந்துதான் வந்திருக்கிறோம். ராபர்ட் கிளைவுக்குப் பிறகு நாம் அனைவரும் பல பகுதியிலிருந்து இங்கே வந்தவர்கள்தான். அது கூட எங்களுடையதா என்றாலும் அல்ல. இதன் மூலம் கனம் உறுப்பினர் திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் கூட இந்த நிலைமை இல்லாமல் இருக்குமானால், விலை கிராமங்களில் குறைகிறது, விலைவாசி குறைவாக இருக்கிறதே தவிர 5 லட்சம் போகிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இதன் மூலம், மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய எவ்வளவோ பெரிய ஏற்பாடுகள் செய்ய முடியாத அளவிற்கு, இன்றைக்கு நிச்சயமாக விலை குறைந்திருக்கிறது. இதை விசாரணையின் மூலம் நிரூபித்துக் காட்ட முடியும். 1966-ம் ஆண்டில் ஒரு மாதத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம். எந்த மாதமானாலும் சரி. தை மாதத்தில் அரிசி ஒரு படி விலை என்ன? இப்போது இந்த தை மாதத்தில் என்ன விலை? வேறு பொருட்கள் அப்படி இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். கோயம்புத்தூர் உள்பட குறைந்திருக்கிறது. இதில் கொஞ்சம் கூட சந்தேகமில்லை. இதற்குக் காரணம் கொள்முதல் கொள்கை நல்ல வகையிலும், அதையிதைச் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பிச் செய்ததாலும்தான். அடித்தந்திருத்தமாக இருந்தும் கூட நிலைமை அனுகூலமாக இல்லாத காரணத்தினால்தான் முன்பு இதைச் செய்ய முடியவில்லை. Control நிரந்தரமான கொள்கையா என்று கேட்டால் கண்டிப்பாக இல்லை. ஒரே மாதிரியாக தொடர்ந்து இதை நீடிக்க வேண்டுமென்பது எங்களுடைய ஆசையல்ல. இதற்குத்தான் 20 கோடி ரூபாய் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய நிதி அமைச்சர் டொராஜி தேசாய் அவர்களிடம் கேட்டார்கள். அது கிடைத்திருந்தால் நம்முடைய திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேறியிருக்கும். ஆனால் எங்களுக்குப் பெருமையோடு நண்பர் தியாகராஜன் கேட்ட கேள்விக்கு பதில் சொல்ல முடிந்தது. பழைய அரசாங்கம் கொள்முதல் ஒரு லட்சம் செய்து, 2.50 லட்சம் நாங்கள் கொள்முதல் செய்ய முடிந்தது என்றால் சாமர்த்தியம், பெருமை என்று கருதவில்லை. இன்றைக்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. வசதிகள் இருக்கின்றன. 20 கோடி ரூபாய் கொடுங்கள். கடன்கள் கொடுக்க, கிணறுகள் வெட்ட, பம்பு நிலைமைகளை உருவாக்கி இன்னும் பெருமையோடு அபிவிருத்தி செய்ய முடியும் என்று கேட்டோம். இந்த அரசாங்கத்தின் கருத்து நிச்சயமான அழுத்தமான கருத்து, கண்ட்ரோல்கள் எல்லாம் இருக்கக்கூடாது, ரேஷன் இருக்கக்கூடாது என்பதுதான். ஆனால் அந்த நாள் பொறுப்பைப் பக்கமாக இல்லை என்பதைத்தான் வருத்தத்தோடு சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதுதான் எங்கள் ஆசை. அந்த வட்டியத்தை நோக்கித்தான் நடைபோடுகிறோம். பற்றாக்குறையை வைத்துக்கொண்டு எல்லை மாகாணங்களை வைத்துக்கொண்டு 34

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [17th February 1968]

கோடி மக்களுக்கு தேவையான உணவு கொடுக்கும் கடமையை, பொறுப்பை நாம் ஒரு நாளும் தட்டிக் கழித்துவிட முடியாது. அந்தக் காரணத்தால்தான் இந்தக் கொள்முதல் இருக்கிறது. ஒரு படி அரிசித் திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை விட்டு விட்டார்களா என்றால் விட்டுவிடவில்லை. 10 வருடமானாலும் இருக்குமா என்றால், சொல்வதற்கு இல்லை. இந்த நிலைமையில் நம்மால் ஏந்தெந்த தியாகங்கள் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களின் ஆசை எல்லாம் வெளிநாடுகளுக்குக் கூட தமிழ்நாடு ஏற்றுமதி செய்யவேண்டும் என்பதுதான். நம்முடைய உணவுத் துறையிலும், உற்பத்தித் துறையிலும், நாம் ஒரு பெரிய முன்னேற்றத்தை அடையவேண்டும். கேரளாவிற்குக் கொடுப்பது மட்டுமல்ல. வெளிநாடுகளுக்கும் கொடுக்கும் நிலைமையை அடையவேண்டும். அதுதான் அவர்களுடைய ஆசையாகும். அப்படிப்பட்ட ஆசையில் ரேஷன் கடைகளும், கண்ட்ரோல்களும் இருக்காது. கண்ட்ரோல் எடுத்துவிடவேண்டும். அதற்குத் தேவையான ஒரு நிலைமை வந்தால், பிறகு ஒரு நொடி கூட அது இருக்காது என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்குக் கூறி கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லிய பரையானக் கருத்துக்களை எல்லாம் இந்த அரசாங்கம் கவலையோடு, அக்கறையோடு இந்த மாநிலத் துறையை நிர்வாகத்தில் எடுத்துக் கொள்ளும் என்று சொல்லி, அங்கத்தினர்களுடைய யோசனைக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: Discussion on the supplementary statement of expenditure is over.

III DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. CHAIRMAN: Now we resume discussion on the Governor's Address. Thiru J. Ponnuswamy Villavaravar will now speak. The hon. Member will restrict his speech to ten minutes.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்: தலைவரவர்களே, கவர்னர் பெருமானின் உரையின்படி எனக்கு நான் பெரியவர்கள் எல்லாம், அறிவுடையவர்கள் எல்லாம் பேசியிட்டார்கள். மொழி யின்றி ஓரிரு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நமது மாநில சர்க்காருடைய மொழிக்கொள்கையில் மற்ற மொழிகள் கற்பிப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள். ஏனென்றால் நமது மாநிலத்திலே இருக்கிற மற்ற மொழிகள் பேசக்கூடிய மக்களுக்கு, நம் மொழித்திட்டத்தின் காரணமாக, வாய்ப்பு குறைந்துவிட்டது என்பதை நான் அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நாம் எப்படி நம்மிடையே மொழி திணிக்கப் பட்டது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோமோ அப்படி அவர்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறதாகச் சொல்லி வருகிறார்கள்.

17th February 1968] [திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்]

ஆகையால்தான் எப்படியாவது இந்த அரசாங்கம் நன்றாக யோசித்து அந்த நிலைமையை மாற்றியாக வேண்டும். மாற்றம் என்பதுதான் என்னுடைய முழு நம்பிக்கை.

இரண்டாவது, விவசாயத்தில் நல்ல முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல தமிழ் மக்களுக்கு இருக்கிற நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதே நேரத்தில் நண்பர்கள் சொல்லுகிறார்கள். சென்னையிலும், கோவையிலும் மட்டும் ரூபாய்க்குப் படி அரிசி போடுகிறார்கள் என்பது உண்மையான ஒரு விஷயம். அவர்களுக்குப் போடுவதால் என் போன்றவர்களுக்கு எந்தவிதமான கஷ்டமோ, அப்படிப் போடக்கூடாது என்ற எண்ணமோ கிடையாது. அவர்களுக்கு ஒன்றாகவும், என் போன்ற நெல்லை மாவட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்கு வேறாகவும் இருக்கக்கூடாது. எந்தவிதத்தில் வேகமாக இந்த விவசாயத்துறையில் வெற்றிகண்டு அதன் நிமித்தம் எல்லா மக்களுக்கும் முழு பயனையும் அடையக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும். அதைச் செய்வதாக மாண்புமிகு விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மிகவும் நன்றி. உணவுத் துறை அமைச்சரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மினவ சமுதாயத்தின் மின் வளத்திற்காக இந்தத் துணை மதிப் பீட்டில் 45 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தின் உணவுத்துறை விவசாயம் என்று மட்டும் நினைக்காமல், தமிழகத்தின் கடற்கரை 600 மைல் இருக்கும் இடத்தில் மின் வளத்தை அதிகவேகமாக விருத்தி செய்து நல்ல இடங்களில் இந்த மின் வளத்தைப் பயன்படுத்தி மினவ மக்களுக்கும் மினவ சமுதாயத்திற்கும் ஒரு நல்ல நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும். அதைப் போல தமிழக சர்க்காரின் துறைமுகத்தை விருத்தி பண்ணும் திட்டத்தில் வேகமாக தீர்வு காணப்படவேண்டும். தூத்துக்குடி போன்ற துறைமுகம் தமிழகத்திற்கு மட்டும் 38 கோடி ரூபாய் வருமானத்தை ஈட்டிக்கொடுக்கிற துறைமுகமாக இருக்கிறது. தற்போது பெரிய துறைமுகமாக வளருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரிடம் ஆவன செய்து இங்கேயிருக்கிற இந்த 38 கோடி ரூபாய் வருமானத்தை இன்னும் அதிகப்படுத்தி, தூத்துக்குடி ஆழ்கடல் துறைமுகத்தை முன்னால் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தபடி, 1970-க்குள் பூர்த்திசெய்து கொடுக்கவேண்டும்.

கூட்டுறவு சங்கங்களைப்பற்றி நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் தலைவர்கள் 20, 25 ஆண்டுகளாக தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு இருப்பதற்கு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தை வெகுவேகமாகச் செய்து மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை இந்தத் தலைவர்களுடைய காலத்தைக் கட்டாயமாக மாற்றி, வேறு தலைவர்கள் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்திற்கு வர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் வளர்ச்சி

5-10
p.m.

[திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்] [17th February 1968]

இப்போதிருக்கிறதைப்போல்தான் இருக்கும். இன்னும் வேகமாக முன்னேறுவதற்கு வழிவகையினைச் செய்ய அரசாங்கம் கவனிக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்ததாக, டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் சொன்னது போல மத்திய அரசாங்கத்தில் அதிக அதிகாரங்கள் குவிந்திருக்கின்றன, என்று சொல்லுகிறார்கள். அதுபோல் நாங்களும் நினைக்கிறோம். சென்னைபைச் சுற்றி பெரிய தலைமை நிலையம் எல்லாம் இருக்கிறது. அதையெல்லாம் கொஞ்சம் “டி—செண்டிரலைஸ்” பண்ணினால் நல்லது. உதாரணமாக ஒரு தலைமை ரிஜிஸ்டிராரை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். ஒரு விவான காரியம் நடக்கவேண்டுமானால், திருநெல்வேலியிலிருந்து சென்னைக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. ஐ.ஜி. ஆஃப் ரிஜிஸ்டிரேஷன் ஆபீஸ் இங்கே இருக்கிறது. செக்ரட்டரியட்டில் டிப்டி செக்ரட்டரி, அசிஸ்டெண்ட் செக்ரட்டரி எல்லாம் இருக்கிறார்கள். ரிஜிஸ்டிரேஷன் போன்ற ஸ்தாபனங்களாவது மத்தியத்துக்கு, திருச்சிபோன்ற மாவட்டங்களுக்கு மாற்றி சென்னை நகர நெருக்கடி, மின்சாரம் இல்லாதகுறை, தண்ணீர் கஷ்டம், வீட்டுக் கஷ்டம், விலைவாசி உயர்வு போன்றவற்றைக் குறைக்கவேண்டும். சில தலைமை அலுவலகங்களை—ரெஜிஸ்டிரார் ஆஃப் கோவாப்-ரேடிவ் சொஸைட்டிஸ், டைரக்டர் ஆஃப் எம்ப்ளாய்மெண்ட், டைரக்டர் ஆஃப் இண்டஸ்ட்ரீஸ், டைரக்டர் ஆஃப் ஃபிஷரீஸ், போன்றவற்றை மத்திய இடத்துக்கு மாற்றினால் தென்கோடிக் கரையில் இருக்கும் மக்களுக்கு வரப்போக ஏதுவாக இருக்கும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நகரமன்றத் தேர்தல்களை எவ்வளவு கடின விரைவில் நடத்த வேண்டுமோ அவ்வளவு விரைவில் கட்டாயம் நடத்தவேண்டும். காலம் தள்ளிக்கொண்டு போவதில் ஜனநாயகத்தில் நியாயமும் இல்லை; காரணமும் இல்லை. லிஸ்ட் அச்சிட வேண்டுமென்ற காரணத்தால், நகரமன்றத் தேர்தல்கள் காலம் கடந்துகொண்டு இருக்கிறது. அதை வெகு வேகமாகச் செய்யவேண்டும் என்பதை கவர்னர் பெருமான் உரைமீது சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுப்பதைப்பற்றி வேகமாக சிந்திப்பது கப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். உணவு உற்பத்தியின் உச்சக் கட்டத்தை அடைவது என்றால், வெகு வேகமாகத் தீர்மானிக்கவேண்டும். அரசியல் ரீதியாக நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்—உண்மையிலேயே காங்கிரஸ் கட்சி ஜனநாயக முறைப்படி இயங்குகிறது என்பதைத் தெளிவாக நாம் எல்லோரும் பார்க்கிறோம். ஆனால் ஒன்றை இன்று ஆட்சி நடத்துகின்ற தமிழக அரசின் கட்சி நன்றாக உணரவேண்டும். தமிழ் நாட்டில் பொருளாதாரத்தில் நீடிக்கின்ற வேலையின்மை யார் தூண்டிவிட்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது, தமிழக அரசாங்கம் நிம்மதியாகச் செயல்படுவதைத் தடைபடுத்த யார் முனைந்திருக்கிறார்கள் என்று

17th February 1968] [திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்]

சிந்தித்துப் பார்த்து, அப்படிப்பட்ட அரசியல் கட்சிகளுக்கு நாம் ஒரு நாளும் ஒத்துழைப்பு கொடுக்கக்கூடாது. நியாயமாக ஜனநாயக முறைப்படி காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கைகளை நீங்கள் அலசிப் பார்க்கவேண்டும் ஒரு படி திட்டம் என்று சொல்கிறார்கள் என்றால், எல்லா இடத்திலும் வாடும் மக்களுக்கு நியாயம் வழங்கவேண்டும், யாவரும் நன்மை அடையவேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள், மாணவர்கள் நிம்மதியான வாழ்க்கைக்குப் போகவேண்டும் என்று சொல்கிறார்களே தவிர, தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்ற எண்ணத்தை மறந்து விடுகிறார்கள். உண்மையிலேயே நீங்கள் சி.ஐ.டி. வைத்து கவனித்தால், உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்—தமிழகத்தில் எந்த அரசியல் கட்சி, இன்று நடக்கின்ற அரசியலுக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கிறது; எப்படி விவசாயிகளைத் தூண்டி நமக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். காங்கிரஸ் கட்சியிது விண்பழி போடுவதில் அர்த்தமில்லை. அவர்கள் அரசாங்கம் நன்றாக நடக்க வேண்டுமென்று சொல்லி வருகிறார்கள். செயல்படுத்தி வருகிறார்கள். நியாயமாக எல்லோருக்கும் வாய்ப்பு அமைக்கவேண்டும் என்பதைத் திரும்பத்திரும்ப என் போன்றவர்களும் எல்லோருமே சொல்கிறார்கள். அரசியல் ரீதியாக சில கட்சிகள் இங்கே தமிழகத்தின் நிம்மதியைக் குலைக்கிறார்கள், அமைதியைக் கெடுக்கின்றார்கள் என்பது நான் சொல்லாமலேயே நன்றாகத் தெரியும்.

அடுத்துக் கல்வி விஷயத்தில் பாகுபாடு இல்லாமல் கிறிஸ்தவர்கள், கிறிஸ்தவரல்லாதார் என்ற பாகுபாடு இல்லாமல் இருக்க பெரும் முயற்சி செய்யவேண்டும். பிந்தங்கிய வகுப்பினர் யார்? ஹரிஜனங்களாயினும்சரி, கிறிஸ்தவர்களாயினும்சரி, அவர்களுக்குச் சலுகை அளிக்க முற்படவேண்டும். இதைத் தமிழக அரசு நன்றாகக் கவனித்து ஆவன செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். வி. லட்சுமணன் : தலைவரவர்களே, கவர்னர் உரை மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை 5-20 p.m. அளித்ததற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனக்கு முன் பேசிய பல்வேறு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு விஷயங்களைப் பற்றித் தெளிவாகப் பேசியதின், நான் ஓரேரு விஷயங்களை மாதிரியும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவது உலகத்தமிழ் மாநாடு சிறப்பாக சென்னையில் நடைபெற்றது என்பதைப்பற்றி எல்லோரும் பேசுகிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரை, அழைப்பு வராத ஒருவன் என்ற முறையில் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக்காக பல்வேறு மாவட்டங்களிலும் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களும், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்களும் ரசீதுடனும், ரசீது இன்றியும் வசூல் செய்திருக்கிறார்கள், என்று இன்று மக்கள் மத்தியில் (பல்வேறு தாலுகாக்களில் ஒரு சில வட்டாரங்களில்) தவறாகப் பேசப்பட்டுவருகிறது என்ற காரணத்தால், எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த பல நண்பர்கள் அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். இன்றைய

[திரு. எஸ். வி. லட்சுமணன்] [17th February 1968]

னம் ஆளும் சர்க்கார் ஒன்றை நிச்சயமாகச் செய்யவேண்டும். அதைச் செய்து இந்தச் சர்க்காரிலே எந்தத் தவறும் நடக்கவில்லை, வறு நடைபெறவில்லை என்பதை நினைத்துக் காட்டவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ரூ தாலுகா அல்லது இரண்டு தாலுகாவை எடுத்துக்கொண்டு, நன்கே எவ்வளவு வசூல் செய்யப்பட்டது, எவ்வளவு கணக்கு ரட்டப்பட்டுள்ளது, எவ்வளவு கணக்கு காட்டப்படவில்லை என்பதை விசாரித்தால்—நீதிவிசாரணை முறையில் விசாரித்தால்— கணக்குகள் சரியாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். அப்போது ரான் மக்கள் மத்தியில் உள்ள சந்தேகம் போக்கப்படும். அதைப் பற்றித் தவறாக மக்கள் நினைக்க மாட்டார்கள்.

அடுத்து, மொழிப் பிரச்சினைபற்றிப் பேசும்போது திரு. தியாக ராஜன் அவர்கள் கூறியதுபற்றிச் சொல்லும்போது சிறப்பாக ட்வர்கள் எடுத்துச் சொன்ன பிறகு, நான் கோவையிலே நடைபற்ற சம்பவங்களைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மொழிப் பிரச்சினைபற்றி தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் சென்ற 5-ம் தி. முதல் 10, 11-ம் தேதி வரை தமிழகத்தில் பல்வேறு மாவட்டங் களில் சிறப்பாக ஊழியர் கூட்டங்களிலும் பொதுக் கூட்டங்களிலும் பேசிய நேரத்தில், எதிர்பாராத விதமாக ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த சில நண்பர்களாலும் மாணவர்களாலும் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் தான் கலவரம் ஏற்படுத்தினார்கள் என்று உறுப்பினர் திட்டமாகச் சொல்ல முடியுமா?

திரு. எஸ். வி. லட்சுமணன் : கோவை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரை, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த சிலர் . . .

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : சிலர் என்று மொத்தமாகச் சொல்வது சரியல்ல. இன்னினர் என்று சொல்வது நலமாக இருக்கும்.

திரு. எஸ். வி. லட்சுமணன் : ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தாண்டிவிட்டு மாணவர்கள் பெரிய கலவரம் நடத்தினார்கள்.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : ஆளும் கட்சி என்றால், பெயர் சொல்ல வில்லை. யார் யார் என்று சொல்லவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : பொறுப்புள்ள உறுப்பினர் ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொல்லும்போது, பொதுவாக ஆளும் கட்சி கண்பர்கள் செய்தார்கள் என்று சபையில் சொல்வதால், இப்போது தந்தகம் ஏற்படாது. ஆனால் அவர் உண்மையில் அது பற்றி தெரிந்திருப்பாரானால், அதை அறிவிப்பது சிறப்புடையதாகும்.

திரு. எஸ். வி. லட்சுமணன் : நீதி விசாரணை நடந்தால், அவை வெளியிடப்படும். அப்போது அந்த விசாரணையின் மூலம் நல்ல முடிவுகள் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன். கோவையைப் பொறுத்

17th February 1968] [திரு. எஸ். வி. லட்சுமணன்]

தவரை, மத்திய சர்க்கார் உதவி உள்துறை அமைச்சர் திரு. கே. எல். ராமசாமி அவர்கள் சிதம்பரம் பூங்காவில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்துக்கு வரும்போது கோவையில் உள்ள கலெக்டரின் ஆலோசனையைக் கேட்டார். கோவை கலெக்டர் அவர்கள் "நீங்கள் ஊழியர் கூட்டத்திலிருந்து சர்க்கூட் அவுஸ் போகும் போது மாணவர்கள் உங்களைப் பார்க்கவில்லை, தங்கள் எதிர்ப்பைக் காட்டிக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள்; எனவே நீங்கள் பொதுக்கூட்டத்துக்குச் செல்லும் போது, எங்களுடன் திறந்த ஜீப்பில் உட்கார்ந்து அல்லது நின்று வாருங்கள்; எந்தவித அசம்பாவிதமும் நடைபெறாது; மாணவர்கள் தங்கள் அதிகுருப்தியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறார்கள்; ஒன்றும் நிகழாது" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்போது மத்திய சர்க்கார் உதவி உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கலெக்டரின் ஆலோசனையின் பேரில் அங்கே சென்றார்கள். அப்படிச் சென்றவர் 4000 மாணவர்கள் அடங்கிய கூட்டத்தைக் கடந்து செல்லும்போது, முக்கால்வாசி தூரம் சென்றபிறகு, அதற்கடுத்த காற்போல் கல்லடி பட்டு, மண்டையில் காயம் ஏற்பட்டு ஆஸ்பத்திரிக்குப் போனது நமக்குத் தெரியும். கலெக்டர் ஆலோசனையின் பேரில் சென்ற அவருக்குக் காயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கலெக்டர் மாத்திரமல்ல. கோவையில் உள்ள டி.ஜி.ஜி. அவர்களே அந்த ஜீப்பை ஓட்டிச் சென்றிருக்கிறார்கள். டி.ஜி.ஜி. அவர்களும், கலெக்டர் அவர்களும், அமைச்சரவர்கள் அடிபடுவதற்கு முக்கிய காரணம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கலெக்டர் அவர்கள் ஆலோசனையின் பேரில் சென்றவர் அடிபட்டிருக்கிறார். அதோடு ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்து சென்ற பிறகு, அடுத்த காற்போல் சிதம்பரம் பூங்காவில் சுமார் 7½ மணிக்குக் கூட்டம் நடைபெற ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவர் அவர்கள் அங்கு 7½ மணி சுமாருக்கு வந்தபோது மாணவர்கள் எல்லோரும் சிதம்பரம் பூங்காவிற்குக் கீழ்புறத்தில் காம்பவுண்டின் கீழ் ரோடில் குவிந்து இருந்தவர்கள் (மதிப்பிற்குரிய சி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் வந்த பொழுது) கூட்டம் நடைபெறக்கூடிய இடத்திற்கு அருகாமையில் வந்து விட்டார்கள். வந்தவர்கள் கூட்டம் நடைபெறுவதற்கு முன்பே உரத்த குரலில் சத்தம் இட்டார்கள். அதிகமாகச் சத்தம் இட்டார்கள். நாலாயிரம் பேர்களாக சத்தம் இட்டதோடு மட்டுமல்லாமல் 'ஒழிக' கூச்சல் போட்டது மட்டுமல்லாமல் கல்லாலும் மண்ணாலும் கூட்டத்திலே இருந்தவர்களை அடித்தார்கள். மேடை மீது கற்கள் சரமாரியாக விழுந்தன. அப்போது அங்கு இருக்கக்கூடிய பலர் கூட்டத்தை அமைதி செய்தும் கூட்டம் நடைபெற முடியவில்லை. அதற்குக் காரணம் கூட்டத்திற்கு வெளியே இருந்த மாணவர்களும் கூட்டத்தினரோடு இருந்த சமூக விரோதிகளும் தொடர்ச்சியாக கல்லை வீட்டெறிந்தது. தொடர்ச்சியாக சத்தம் போட்டார்கள். எனவே கூட்டம் நடைபெற முடியாத காரணத்தால், மதிப்பிற்குரிய சி. சுப்

[திரு. எஸ். வி. லட்சுமணன்] [17th February 1968]

பிரமணியம் அவர்கள் அங்கு இருந்த போலீஸ் குப்பிரண்டெண்டு அவர்களைக் கூப்பிட்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உங்கள் ஜூலைமாதம் என்ன என்று கேட்டபொழுது, சீக்கிரமாக கூட்டத்தை முடித்துக் கொள்வது நல்லது என்றார்கள். அதற்கிணங்க மதிப்பிற்குரிய சி. சுப்ரமணியம் அவர்களும் சிறிது நேரம் பேசி கூட்டத்தை முடித்த பிறகு, கூட்டம் அந்த இடத்திலிருந்து திரும்பிச் செல்லவே இல்லை. அப்போது திரு. சுப்ரமணியம் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தபொழுதே, மற்றொரு நிகழ்ச்சியும் நடைபெற்றது. மாணவர்கள் கீழ்புறத்திலிருந்தும் தெற்குப்புறத்திலிருந்தும் சீரிய கற்கள் கூட்டத்தினர் தலையில் விழுந்து பல இளைஞர்களுக்கு பல பொதுமக்களுக்கு தலையில் காயம் பட்டது. அதன் காரணமாக கூட்டத்தில் உட்காரமுடியாமல் இருந்த பெரியவர்கள் பொது மக்கள் மாணவர்களை நோக்கி ஓடும்பொழுது, போலீசார் மாணவர்களுக்கு மட்டும் பாதுகாப்பு கொடுத்தார்களே அல்லது, மல்லடிப் பட்ட கூட்டத்தினருக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கொடுக்கவில்லை. இதைப்பற்றி நன்றாகச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நாலாயிரம் மாணவர்களுக்கு பந்தோபஸ்து கொடுக்கப்பட்டது. பொதுக்கூட்டத்தில் அடிபட்ட பாமாமக்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கொடுக்கப்படவில்லை. எனவே கூட்டம் முடிந்த பிறகு மதிப்பிற்குரிய சி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் எல்லோரையும் அமைதியாகக் கலைந்து போகும்படி சொன்னதற்கு முன்பு, பெண்கள் தாய்மார்களை கூப்பிட்டு தயவு செய்து உடனடியாகச் சென்றுவிடுங்கள் என்று சொன்னதன்பேரில் அவர்கள் எல்லோரும் வெளியேறுகிற நேரத்தில், போலீஸ் லத்தி சார்ஜ் செய்தது. போலீஸ் லத்தி சார்ஜ் என்ன காரணத்திற்காகச் செய்தார்கள், ஏன் செய்தார்கள் என்பதைப்பற்றி என்னால் சொல்ல முடியவில்லை. மாணவர்கள் கூட்டத்தினரைக் கல்லால் அடிக்கிறார்கள். ஆனால் போலீசார் கூட்டத்தினரை நோக்கி லத்தி சார்ஜ் செய்கிறார்கள். லத்தி சார்ஜ் செய்கிறார்கள் என்று சொல்லும்பொழுது மேடைக்கு கீழே லத்தி சார்ஜ் செய்த போலீசார் மேடைக்கே வந்து விட்டார்கள். அடுத்துக் கொண்டே மேடையை நோக்கி வருகிறார்கள். அதுவும் மதிப்பிற்குரிய சி. சுப்ரமணியம் அவர்கள், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கருத்திருமன், தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி காரியதரிசி திரு. பூவராகன் அவர்கள், மற்றும் திரு. பொன்னுசாமி செட்டியார் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கக்கூடிய இடத்திற்கு, அவர்கள் இருக்கக்கூடிய மேடைக்கு அந்த லத்தி சார்ஜ் வந்துவிட்டது. அப்போது மேடையிலிருந்த அத்தனை பேருக்கும் அடிபட்டது என்றால் அது மிகையாகாது. சுமார் 200 பேருக்கு மேல் லத்தி சார்ஜில் அடிபட்டிருக்கவேண்டும். குறிப்பாக மேடையில் 50 பேருக்கு அடி உண்டு. மேடையில் உள்ள எல்லோருடைய பேரிலும் அடி விழுகிறது, பொதுமக்கள் மீது விழுகிறது என்பது தெரிந்தவுடனே, மதிப்பிற்குரிய சுப்ரமணியம் அவர்கள் கூட்டத்திலிருந்து அந்த இடத்தில் 10 அடி தூரம் வந்து பாமாமக்களை அடிக்கவேண்டாம், என்னை அடியுங்கள் என்று சொன்ன பிறகு போலீசார் லத்தி சார்ஜை நிறுத்தினார்கள். அதைப்பற்றிச்

8-30
p.m.

17th February 1968] [திரு. எஸ். வி. லட்சுமணன்]

சொல்வதற்கே கஷ்டமாக இருக்கிறது. 80 பேருக்குமாதிரம் லத்தி சார்ஜில் அடிபடவில்லை. பாக்கி எல்லோரும் அடிபட்டார்கள். இது சரியல்ல, நியாயமல்ல. சட்டம் பாதுகாக்கப் படுகிறது, அமைதி நிலைநாட்டப்படுகிறது என்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பலவாறாகப் பேசினார்கள். ஆனால் கோவையில் நடந்த சம்பவம், அடுத்து திண்டுக்கல்லில், தூத்துக்குடியில் நடைபெற்ற சம்பவங்களைப் பார்க்கும்பொழுது சட்டமும் அமைதியும் எந்த முறையில் காக்கப்படுகிறது என்பதைப்பற்றி நினைக்கவே பயமாக இருக்கிறது. அதை அடுத்து பல ஊழியர்களும் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பொதுக்கூட்டத்தில் பெரிய சத்தம் போட்டு பல சமூக விரோதிகள் சேர்ந்து வேண்டுமென்றே கலகம் செய்திருக்கிறார்கள். எனவே தயவுசெய்து சட்டத்தையும் அமைதியையும் பாதுகாக்கக்கூடிய அளவில், இனியாகிலும் இது போன்ற விஷயங்கள் நடைபெறாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டியது இந்த அரசின் கடமை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடியாக, அங்கு இருக்கக்கூடிய ஊழியர்களுக்கு மற்றும் ஒரு கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இன்றையதினம் காங்கிரஸ் கட்சி கூட்டம் கலைக்கப்பட்டுவிட்டது, தலைவர்கள் பேச முடியவில்லை, அடுத்து எதிர்க்காலத்தில் எப்படி கூட்டங்கள் போடாமல் இருக்க முடியும் எப்படி தங்கள் கருத்துக்களை மக்களுக்குச் சொல்லாமல் இருக்க முடியும்! சொல்லித் தீரவேண்டும், ஜனநாயகத்தில் சொல்லக்கூடிய வாய்ப்பு எல்லோருக்கும் எப்பொழுதும் இருக்கிறது என்ற முறையில் ஊழியர்கள் மனம் நொந்து கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், மற்றொன்றையும் சிந்திக்க வேண்டும். இது போன்று அடுத்து கோவையில் வேறு கட்சிகளின் கூட்டம் நடைபெறும் என்று நிச்சயம் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? அப்பேர்ப்பட்ட தகராறுகளை ஏற்படாது என்று எப்படி நம்ப முடியும்? நிச்சயமாக பல கஷ்டங்கள் இருக்கும். விபரீத விளைவுகள் ஏற்பட்டாலும் கூட, நாம் ஆச்சரியப்படுவதற்கு இல்லை. அந்த முறையில் கோவையைப் பொறுத்தவரையில், காங்கிரஸ் ஊழியர்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும், குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கும், இது போன்ற ஒரு எண்ணம் தோன்றுகின்ற நிலைமையில் அங்கு சமூக விரோதிகளும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்களும் உண்டாக்கியதைப் பற்றி மிகவும் வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் உரையில் மற்றொரு விஷயத்தைப் பற்றி திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். முடிய மில்களைப் பற்றி. இன்றைய அரசாங்கம் பதவி ஏற்பதற்கு முன்பு இருந்தே மில்களில் இதே போன்ற கஷ்டம் இருந்தது. பல மில்களை மூடவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அப்பொழுது இருந்த முதலமைச்சர் திரு. எம். பக்தவத்சலம் அவர்கள் அந்த சர்க்காரால் என்ன உதவிகள் செய்ய முடியுமோ அந்த உதவிகளைச் செய்து தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல வேலைவாய்ப்பு சந்தர்ப்பத்தை உண்டாக்கினார்கள். அதே முறையில் இந்த சர்க்காரும் பல்வேறு முயற்சிகளை எடுத்துக்

[திரு. எஸ். வி. லட்சுமணன்] [17th February 1968]

கொண்டாலும், இன்றையதினம் கோவையில் ஐந்து மில்கன் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. சுமார் ஐயாயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தரமாக வேலை இல்லை. இந்த வேலை கஷ்டத்தோடு அவர்கள் இன்றுள்ள நிலைமையில் பார்க்கும்போது, அவர்கள் வாழ முடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். 'டெக்ஸ்டைல்' திறந்தாலும் கூட ஒரு சிறுபான்மையினருக்குத் தான் வேலை கொடுக்கப்படுகிறது. பலருக்கு வேலை இல்லை. எதிர்காலத்தில் வேலை கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இருந்தாலும் கூட இந்த நிலையில் தொழிலாளர்களுடைய வேலையில்லா கஷ்டத்தைப் பார்க்கும்போது, மதிப்பிற்குரிய ராமானுஜம் ஐ.என்.டி.யு.சி. தலைவர் சொன்னபோது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அவர் ஒரு ஆலோசனை சொன்னார். இப்போது எல்லா மில்லுகளுக்கும் விடுமுறை நாட்கள் இருக்கின்றன. அந்த நாட்களில் வேலையில்லாத தொழிலாளர்களுக்கு வேலை செய்யும் வாய்ப்பை உண்டாக்கித் தந்தால், ஓரளவு அவர்களுக்கு ஊதியம் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். அதை இந்த சர்க்கார் கருத்தில் கொண்டு எதையாவது செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தது விவசாயத்துறை பற்றி. இன்று தமிழகத்திலுள்ள ஜில்லாக்களில் கோவையில் மழை இல்லை. மிகக் குறைவு. அதிலும் பல்லடம், அவினிசி தாலுக்காக்களில் குடிதண்ணீர் கஷ்டம். கிணறுகளில் குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லை. வயல்களுக்கு வேளாண்மைக்குத் தண்ணீர் இல்லை. எப்படியோ மிகுந்த கஷ்டத்தோடு மக்கள் இருக்கிறார்கள். இதனால் பஞ்சாயத்து தலைவர்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் தீர்மானம் போட்டார்கள். பல்லடம் தாலுக்காவை பஞ்ச பிரதேசம் என்று பிரகடனம் செய்ய வேண்டுமென்றும், வரிவஜா செய்யவேண்டுமென்றும், சர்க்காருடைய கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுப்பதை நிறுத்தி வைக்க வேண்டும் என்றும், கூட்டுறவு கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுப்பதைத் தள்ளி வைக்கவேண்டும் என்றும் தீர்மானித்தனர். நேற்று முன் தினம் திருப்பூரில் உண்ணாவிரதம் இருந்ததாகப் பத்திரிகையில் படித்தேன். இந்தவிதமான கஷ்டமான நிலைமை ஏற்பட்டதால் பல்லடம் தாலுகாவைப் பஞ்சப்பிரதேசம் என்று பிரகடனப்படுத்த வேண்டும். அங்குள்ள மக்களுக்கு குடி தண்ணீர் வசதி செய்து தரவேண்டும். அவர்கள் சர்க்காருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடன் தொகையை, கூட்டுறவு கடன் தொகைகளை வசூலிக்காமல், ஒரு ஆண்டு காலம் தள்ளிவைக்கவேண்டும். நொய்யல் ஆற்றில் இந்தத் தடவை தண்ணீரே வராமல் வறண்டு விட்டது. கோவை ஜில்லா கலெக்டர், பொள்ளாச்சி சப் கலெக்டர், நிலைமையைப் பரிசோதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து அறிக்கை வந்தபிறகு, பல்லடம் பஞ்சப் பிரதேசம் என பிரகடனம் செய்ய வேண்டும். பஞ்சாயத்து தலைவர்கள் இருக்கக்கூடிய உண்ணாவிரதம் நிறுத்தப்படவேண்டும், தொடர்ந்து நடைபெறக்கூடாது இதை நல்ல முறையில் கவனித்து பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

17th February 1968]

* திரு. எம். அய்யாசாமி: தலைவர் அவர்களே, தமிழக ஆளுநர் அவர்களின் உரையின் மீது சில வார்த்தைகள் இம்மன்றத்தின் முன் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும், பல விஷயங்களை எடுத்துக் கூறிவிட்டார்கள் குறிப்பாக எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் பேசுகிற போது எல்லாம், ஆங்காங்கு சட்டம் ஒழுங்கு சீர்குலைந்து இருக்கின்ற நிலைமையைக் கூறும்போது, ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும் அமைச்சர்களுக்கும் கஷ்டமாக இருந்தது. திரும்பத் திரும்ப இதையே சொல்லுகிறார்களே என்று வேதனைப்பட்டதை நான் அறிவேன். ஏற்கெனவே பேசிய ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் 1965-ல் நீங்கள் சுட்டுக்கொல்லவில்லையா, துப்பாக்கி பிரயோகம் நடத்தவில்லையா, தடியடி பிரயோகம் செய்யவில்லையா என்று கேட்டார்கள். நாட்டில் கிளர்ச்சி நடைபெற்று அதை அடக்கி அமைதிப்படுத்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவது என்பது வேறு. ஆனால் கிளர்ச்சி என்ற பெயரால் ஒரு கூட்டம் இன்னொரு கூட்டத்தைத் தாக்குவது, அதை அரசாங்கம் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருப்பது என்பது வேறு. மாணவர்கள் என்ற பெயரில் உணர்ச்சி வசப்பட்டு வெளியே கிளம்பியவர்களுடன் சமூக விரோதிகள் சேர்ந்து கொள்ளுகிறார்கள். ஸ்தாபனங்கள் தாக்கப்படுகின்றன. கட்டிடங்கள் தாக்கப்படுகின்றன. வீடுகளுக்கு நெருப்பு வைக்கப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. இச்சம்பவங்கள் நாட்டில் நடைபெறுவது சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவது தானா? இந்த சர்க்கார் தலையிட்டு அவர்களை அடக்குவதற்கு முயற்சி செய்ததா? எங்களைச் சர்க்கார் சிறையில் பிடித்துத் தள்ளலாம்! துப்பாக்கியால் சுடலாம் அதை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம் ஆனால் . . .

திரு. ஏ. சிதம்பர முதலியார்: தலைவர் அவர்களே, இப்போது சபையில் 'கோரம்' இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: எனக்கும் சந்தேகமாகத்தான் இருக்கிறது. ('கோரம்' மணி அடிக்கப்பட்டது, மணியடித்த பிறகும் கோரம் இல்லை.)

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, the 19th February 1968.

The House then adjourned.

[17th February 1968]

APPENDIX.

(Vide answer to starred question No. 65 on page 6.)

கூலம் மேம்பாட்டுத் திட்டம் .

சென்னை மாநகரில் கூலம் ஆற்றின் தற்போதைய நிலைமையை மதித்த ஆதாரம் கந்தசாமி அய்யர் அவர்கள் அவர்கள் படகுப் போக்கு வரத்திற்கு ஏற்றதாகவும் தரையில் கரை போதுமா? செயற் குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையில் இறங்க ஏற்றன. ஆற்றிலேயும் அதன் கரைகளைப் தரப்பால் படுத்தும் வேலைகள் இவிரும் தாமதமாக முடியாததால், தற்போது ஏற்பட்ட வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப, பாபநாசத்திலும் பொறியியலின் பரிசீலனையிலும் கூலம் ஆற்றை மேம்படுத்தும் திட்டமொன்றை மாநில திட்டத்தில் சேர்த்த வேலையாக நிறைவேற்ற முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆற்றங்கரை மருங்கில் உள்ளவையும், அரசுக்கு சொந்தமான வையுமான நிலங்களை ஆற்றின் கரைகளை ஒழுங்கு படுத்திய பின்னர், எலத்தில் விற்பனை செய்து இவ்வேலைத்திட்டத்திற்கான செலவுக்காக அண்மித்தபுறத்தைப் பயன்படுத்தும் திட்டப்பரிடப் பட்டுள்ளது. ரூபாய் 118.50 லட்சம் மதிப்பீடு செலவாகும் இத்திட்டத்திற்கு அரசு செலவு மானியம் ஒதுக்கி வருகிறது.

2. ஆற்றின் சங்குமுகத்தில் தங்க அப்பாமைப்பள்ள அமைப்பதன் மூலம் தரையில் தரப்பால் உற்பத்தியாகும் செலவு உடல் தீர்ப்பும் உடையதாகப் போயதும், ஆற்றின் வாய் இடையையும் தென்கிளையையும் ஒழுங்கு செய்யும் ஆற்றின் கரைகளை அழுதுபடுத்தவும் திட்டப்பரிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வேலைத்திட்டத்திற்கான மதிப்பீடு செலவில் அளவான ரூ. 118.50 லட்சத்தில், ஆற்றின் கரையோரங்களில் இடம் கொண்டிருக்கும் குறுக்கு (percolators) மறுவாழ்வு அளிக்கத் தேவையான நிதி ஒதுக்க மான ரூ. 30 லட்சம் அரசுக்கும், ஆற்றோற்றிலுள்ள மனைகளை விற்பனை செய்வதன் மூலமாக ரூ. 54 லட்சம் நினைக்காமென இப்போது மதிப்பீடு பட்டுள்ளது. ஆனால் தீர்வுரி மேம்பாடு செய்யப்பட்ட பிறகு இதன் மூலமாக அதிக உதவியினைக்கலாமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. திட்டத்தின் விற்பனை தொகை ரூ. 54 லட்சமென்ற வைத்தும் கொண்பால், அரசுக்கு இது குறித்து ரூ. 64.50 லட்சம் செலவாகும். திட்டத்தின் மதிப்பு உயர உயர இச் செலவு அதற்கு நிகராகக் குறைவாகும். மேலும், கூலம் மேம்பாட்டுத் திட்டம், பக்கிங்காம் கால்வாய் மேம்பாட்டுத்திட்டம் ஆகிய இரண்டிற்கும் பொதுவாக ரூ. 16 லட்சம் செலவில் சில வேலைகளை மேற்கொள்ள திட்டப்பரிடப்பட்டுள்ளது. இச்செலவு பக்கிங்காம் கால்வாய் மேம்பாட்டு வேலைக்காக மாநில திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூ. 40 லட்சத்திலிருந்து மேற்கொள்ளப்படும். கூலம் மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்காக ரூ. 64.50 லட்சம் நிகர செலவாகலாமென்று தற்போது மதிப்பிடப்படுகிறது.

3. இந்தீர் வழியைப் படகுப் போக்குவரத்துக்கு ஏற்றதாகச் செய்தவுடன் மக்கள் போக்குவரத்துக்கும், பண்டப்போக்கு வரத்துக்கும் ஏற்பாடு செய்வதோடு மின்விசைப் படகுகளை

17th February 1968]

இதற்காகப் பயன்படுத்தவும் செய்யலாம். மேலும் படகு வீடுகளும் கலாசாலைப் படகுகளும் நிர்வாகத்தில் செல்வதற்கு வகை செய்யலாம். இவை பற்றிய குறிப்பான செயற் குறிப்புகள் இத்திட்டம் நிறைவேற்றும் (தகுதியான) தருணத்தில் வகுக்கப்படலாம். கூலம் ஆறு மேம்பாடு திட்டம் இரு நிலைகளில் நிறைவேற்றப்பட்டு, முதல் நிலையில், (இடம் வேளையர்களுக்கு மறு வாழ்வளிக்கும் செலவு நிகராக ரூ. 30 லட்சம்) ஆற்றின் சங்குமுகத்தில் உடனடியாக நிறைவேற்றப்படவேண்டிய வேலைகளுக்காக ரூ. 32 லட்சம் செலவாகும். இரண்டாவது நிலை முதல் நிலையின் தொடக்க வேலையாகவே மேற்கொள்ளப்படும். இதற்கான செலவு மதிப்பீடு ரூ. 56.50 லட்சம். இவ்விரு நிலை வேலைகளும் சுமார் 5 ஆண்டுகளுக்குள் முடிக்கப்படும். இவ்வேலைத்திட்டத்திற்காகவும் பக்கிங்காம் கால்வாய் மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்காகவும் 1967-68-ம் ரூ. 5 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் முதல் நிலைக்கு அரசு ஒப்பளிப்பு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

தற்போது இத்திட்டத்தின் கீழ் நிறைவேற்றும் பணிகள் பின் வருமாறு:—

(அ) தேப்பியப் பாலத்திலிருந்து 750 அடி நீளம் வரை இடது கரையமைத்தல், மண் நிரப்புதல் ஆகிய பணிகள் முடிவடைந்து, மேலும் இப்பணி கடலோரம் வரை தொடர்ந்து தடைபெறுகின்றது.

(இ) கலாசாலை கரையமைக்கும் பணியும் தற்போது நிறைவேற்றி வருகின்றது. மேலும் மணல், சிமெண்ட் ஆகியவற்றாலான தடுப்புக்கற்கள் செய்வதற்கான மேடை முதலியன அமைக்கப்பெற்றுள்ளன.

(உ) கூலத்தின் சங்குமுகத்தில் நிறுவதற்கான மணல் உறிஞ்சும் பொறியை தருவிப்பதற்குத் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆற்றின் கரையோரத்திலிருந்து பெறக்கூடியதான நிலங்களின் விவரங்கள் அடங்கிய திட்டம் ஒன்று தயாரிக்கப்படுகின்றது.

இத்திட்டத்தின் கீழ் 31-1-1968 வரை ரூபாய் 27,885 செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

பக்கிங்ஹாம் கால்வாய் திட்டம்

பக்கிங்ஹாம் கால்வாயில் சிற்சில மேம்பாடுகள் செய்வதற்கும் அதனை சரியானபடி பேணிவருவதற்கும் இந்திய அரசு ரூ. 40 லட்சம் ஒதுக்கியுள்ளது. அதற்கேற்ப, (பாசனத்) தலைமைப் பொறியாளர் கீழ்க்காணும் வேலைகளுக்கு வகை செய்து ரூ. 40 லட்சத்திற்கான மதிப்பீடு ஒன்றைத் தயாரித்துள்ளார்.

[17th February 1968]

மூன்றாம் திட்டத்தின் எஞ்சிய வேலைகள் ரூ. 0.85 லட்சம்.

1. பக்கிங்ஹாம் கால்வாயில் சேறு வாரும் வேலைக்காக சேறுவாரும் இயந்திரங்கள் இரண்டினை வாங்குதல்	ரூ. 16.00 இலட்சம்.
2. படகு அணையும் மேடைகளையும் தோணித்துறைகளையும் கட்டுதல் ..	ரூ. 11.00 ,,
3. அணுகு சாலைகளையும் இழு பாதைகளையும் அமைத்தல்	ரூ. 7.00 ,,
4. ஏனைய வேலைகள்	ரூ. 5.00 ,,
மொத்தம் ..	ரூ. 39.85 இலட்சம்.
அவ்வது ..	ரூ. 40.00 ,,

இந்த மேம்பாட்டு வேலைகள் நமது அரசின் ஒப்பளிப்பு பெறப்பட்டு, பயனளிக்கும் வகையில் திட்டத்தின் கீழ் நிதி ஒதுக்கீட்டையும், வரவு செலவு ஒதுக்கீட்டையும் அனுசரித்து தற்போது துவக்கப்படுகின்றன.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Monday, the 19th February 1968.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (The Hon. THIRU M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

SELECTION MARKS LIST

*61 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state whether the Selection Committees for Engineering colleges, Arts colleges and Teachers' colleges respectively are empowered to destroy the selection marks lists?

தேர்வு மதிப்பெண் பட்டியல்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

பொறியியல் கல்லூரி, கலைக் கல்லூரி, ஆசிரியர் கல்லூரி ஆகியவைகளின் தேர்வு சம்பந்தப்பட்ட மதிப்பெண் பட்டியலை அழிக்கும் அதிகாரம் அந்த அந்தத் தேர்வுக் குழுக்களுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : பொறியியற் கல்லூரிகளில் மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கான தேர்வுக் குழுவிற்கு அரசாங்கம் குறிப்பிட்ட கட்டளை எதுவும் பிறப்பிக்கவில்லை.

கலைக் கல்லூரிகளிலும் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளிலும் மாணவர்களைச் சேர்ப்பதைப் பொறுத்தவரையில், தேர்வுக் குழு மாணவர்களைப் போட்டி காண்பதில்லை. எனவே குழு மதிப்பெண்கள் வழங்குவது என்ற வினா எழவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியர் பயிற்சிப்பள்ளித் தேர்வுக் குழுவிலே நாலாம் ஒரு முறை அங்கத் தினராக இருந்திருக்கிறேன். அப்போது நாங்கள் அளித்த மதிப்பெண்களை அப்படியே டி.இ.ஓ.-விடம் ஒப்பிவித்து கவரில் அதை வைத்து சில் வைத்து பெட்டியில் பத்திரப்படுத்தினார்கள். பின்னால் கோர்ட்டுக்கு அது தேவைப்படலாமென்ற வகையில் அப்படி செய்யப்பட்டது. அதற்கு நேர்மாறாக இப்போது வைத்தியக் கல்லூரியில் தேர்வு நடந்தபோது அந்த மதிப்பெண்கள் பட்டியல் அழிக்கப்பட்டதாகச் செய்திகள் வந்தன. அப்படி செய்திருப்பது சரியா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[19th February 1968]

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : கேள்வி பொறியியற் கல்லூரியைப் பற்றியும், கலைக்கல்லூரிகளைப் பற்றியும் ஆகும்: அவற்றில் அத்தகைய நிலை வரவில்லை. மருத்துவக் கல்லூரியைப் பொருத்தவரையில், அதற்கான தனிக்குழு அமைக்கப்பட்டு அவற்றிற்கான நிபந்தனைப்படி நடைபெற்றது. அவைபற்றிய சம்பவங்கள் உயர்நீதி மன்றம் வரையில் சென்ற விவரம் யாவரும் அறிவார்கள். இங்கே உள்ள கேள்வி பொறியியல், கலைக் கல்லூரி பற்றியது. அதற்குத்தான் பதில் சொன்னேன்.

Arts College for Usilampatti.

* 62 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to open an arts college at Usilampatti, in Madurai district;

(b) whether the Madurai Kallar Co-operative Society had assured financial assistance for the same; and

(c) whether the college will be opened during the next academic year?

உசிலம்பட்டிக்கு கலைக் கல்லூரி

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரை மாவட்ட உசிலம்பட்டியில் ஒரு கலைக் கல்லூரி திறக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா?

(இ) மதுரை மாவட்ட கள்ளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் இதற்காக பணம் கொடுப்பதாக வாக்குறுதி அளித்ததா?

(உ) அடுத்த கல்வி ஆண்டில் இக்கல்லூரி திறக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் :

(அ) இல்லை.

(இ) அதற்கான விபரம் தெரியவில்லை.

(உ) பிரேரணை இல்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, மதுரை ஜில்லா உசிலம்பட்டியில் ஒரு கல்லூரி நிறுவ ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது தனிய ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆப் கோவார்ட்ரேடிவ் சொசைட்டிஸ் அங்கே வந்து கள்ளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒரு லட்ச ரூபாய் கொடுப்பதாக தீர்மானம் போட்டு கட்டிடம் கட்டுவதற்கு ஒரு கமிட்டி போட்டு வசூலும் நடந்துகொண்டு வருவதாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். நிபந்தனைகளைப் பூர்த்தி செய்தால், இந்த வருடத்தில் அங்கே கல்லூரி துவக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, உசிலம்பட்டியில் அரசாங்கத்தின் சார்பாக கல்லூரி திறக்கப்படுகிற நிலைமை இப்போதில்லை. தனியார் கல்லூரி ஒன்று திறப்பதற்காக

19th February 1968]

திரு. வி. கே. முக்கையா தேவர் அவர்கள் 25—9—1967-ல் ஒரு மனு கொடுத்திருந்தார்கள். கல்லூரி அமைப்பதற்கு கள்ளர் கூட்டுறவுச் சங்க டிரஸ்ட் பண்டிஸிருந்து அந்த நிதியை எடுத்துக்கொள்ள அனுமதி கேட்டு அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பம் கொடுத்திருந்தார்கள் கூட்டுறவு துறையில் கேட்டறிந்த பின்னால், அதுபற்றிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. கல்லூரி அமைப்பது பற்றி மதுரை பல்கலைக்கழகம் தான் முடிவு செய்யவேண்டும். சென்று பார்த்து முடிவு கொடுத்த பிறகு அது பற்றிய விவரங்கள் கவனிக்கப்படவேண்டும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தனியார் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப் பட வேண்டுமானால், என்ன நிபந்தனை போடப்படுகிறது? அவர்கள் 50 ஏக்கர் நிலமும், ரூபாய் 10 லட்சமும் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இது உண்மையா? உசிலம்பட்டி கல்லூரிக்கு நிலம் வேண்டுமென்றால் அங்கு முன்பே ஒரு ஹைஸ்கூல் உபயோகத்திற்காக உள்ள நிலம் 40 ஏக்கர் இருக்கிறது. பணம் வேண்டுமென்று திட்டவாட்டமாகக் கூறினால், வசூல் செய்து கொடுக்க தயாராக இருக்கிறோம். அதற்கு முயற்சி செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, தனியார் துறையில் நிபந்தனைகள் பல்கலைக் கழகம் தான் கூற வேண்டும். அந்த பல்கலைக் கழக நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில், அந்த பல்கலைக் கழகம் அனுமதி தந்த பிறகு, சர்க்காருக்குத் தகவல் கிடைக்கிறது. அரசாங்க கல்லூரியைப் பொறுத்த வரை, நிபந்தனை 5 லட்சம் திரட்டித்தாவேண்டும். மற்றவை அரசாங்கம் போடவேண்டுமென்று அரசாங்கக் கல்லூரியைப் பொறுத்த வரை இருக்கிறது. பல்கலைக் கழகம் கல்லூரி வைக்கலாம் என்று சொன்ன பிறகு தான், அந்தச் செய்தியே அரசாங்கத்திற்கு வருகிறது. துணை வேந்தர் அவர்களிடம் தனியார் கல்லூரிக்கு விண்ணப்பிக்கும்போது ஒரு காப்பி அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி வைத்தால், எங்கெங்கு கல்லூரி ஏற்படும் என்பதற்கான ஒரு திட்ட வட்டமான நிலைமை அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். இதைப் பொறுத்தவரை, மதுரை பல்கலைக் கழகம் தான் முடிவு செய்ய வேண்டும்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, உசிலம்பட்டியில் கல்லூரி ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று அடுத்த சபை அங்கத்தினர் கனம் முக்கையா தேவர் அவர்கள் மனு கொடுத்திருப்பதாகவும், அது கவனத்தில் இருந்து வருவதாகவும் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அது தனிப்பட்ட ஒரு கல்லூரிக்கு மனு கொடுத்து இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படியானால் அரசாங்கத்தின் சார்பாக நடத்தும் கல்லூரியாக இருந்தால், 5 லட்சம் பணமும், 30 ஏக்கர் நிலமும் கொடுத்தால் போதும் என்றால், தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் கல்லூரியாக இருந்தால், பூரா செலவையும் அவர்களே ஏற்றுக் கொள்ளும்படி இருக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். முக்கையா தேவர் மனுவிலே அம்மாதிரி

[19th February 1968]

ஏதும் சொல்லியிருக்கிறதா? பூரா செலவையும் போட்டுச் செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, தனியார் கல்லூரிகளைப் பொறுத்தவரை கட்டிடங்கள், இடம் எல்லாம் அவர்களைப் பொறுத்ததாக இருக்கும். ஆதலின் பெறும் கல்லூரிகளுக்கு, பொருளியங்கள் கம்பனிகள், “மெயின்-டெனன்ஸ்” அதாவது நிர்வாகச் செலவு என்ற அடிப்படையில் அரசாங்கம் தரும். மற்றவைக்கு தனியார் “என்டோமென்ட்” தாவேண்டியிருக்கும்.

Mineral Deposits

* 63. —THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether any geological survey is being carried out for prospects of mineral deposits like gold, silver, lead, aluminium and mica in Tamil Nad;

(b) if so, the details thereof;

(c) whether aluminium is available at Kodaikanal; and

(d) the steps taken by the Government of Madras to utilise the same?

கனிப்பொருள்வளம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழகத்தில் தங்கம், வெள்ளி, ஈயம், அலுமினியம், மைக்கா போன்ற கனிப் பொருள்கள் வளம் பற்றி புகர்ப்ப ஆராய்ச்சி நடைபெற்று வருகிறதா?

(ஆ) ஆரெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

(இ) கொடைக்கானலில் அலுமினியம் கிடைக்கிறதா?

(எ) அது சம்பந்தமாக அதைப் பயன்படுத்தத் தகவல்கள் அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) ஆம். பொன் ஈயம், பாக்கைட், மைக்கா ஆகியவற்றை வெட்டியெடுப்பதற்காக நடத்தப்பட்ட ஆராய்ச்சி விவரங்கள் அடங்கிய விவர அறிக்கையொன்று அவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இம் மாநிலத்தில் வெள்ளிக் கனிகள் கிடைப்பதில்லை.

(உ) & (எ) கொடைக்கானல் தாலுகாவில் கொடைக்கானல் நகருக்குத் தென்மேற்கில் 28 கல் தொலைவில் பாக்கைட் கனிப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. தமிழ்நாட்டில் 22.30 லட்சம் டன் பாக்கைட் கனிப்பொருள் கிடைக்குமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்பொழுது நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் ஆர்.வு.வேலை முடிவடைந்த பிறகுதான் இக் கனிப்பொருளைப் பயன்படுத்துவது பற்றி முடிவு எடுக்க முடியும்.

[19th February 1968]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில், தட்டினால் தங்கமும் வெட்டினால் வெள்ளியும் கிடைக்கும் என்று முன்பு பேசப்பட்டதே, அவையெல்லாம் வெறும் பிரசாரத் திற்காகப் பேசப்பட்டதா? குறிப்பாக கொடைக்கானலில் பாக்கைட் கிடைக்கிறது என்று சொல்லி, அங்கே சீக்கிரமாக ஒரு அலுமினிய தொழிற்சாலை அமைக்கப்படும் என்று முன்னாள் தொழில் அமைச்சர் வெங்கடராமன் அவர்கள் கூறினார்கள். அதற்கான வேலை ஏதாவது நடைபெறுகிறதா? நடைபெற்றால், எந்த அளவில் அது இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே எங்கே தட்ட வேண்டுமென்றும் வெட்ட வேண்டுமென்றும் சொல்கிறார்களோ, அங்கே தட்டியும் வெட்டியும் பார்க்க வேண்டியதுதான். அவர்கள் கூறியும் தட்டாமலும், வெட்டாமலும் இருந்தால்தான், அது குறையாகும். கொடைக்கானல், பழனி எல்லையில் பாக்கைட் கிடைக்குமென்று கண்டுபிடித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. மத்திய, மாநில ஆராய்ச்சியாளர்கள் அதைக் கண்டு பிடித்து வேலை செய்கிறார்கள். எவ்வளவு கிடைக்கும் என்று பொருத்துப் பார்த்து இரண்டாவது தொழிற்சாலை அமைக்கலாமா என்பதைப்பற்றி புள்ளிவிவரங்களைக் கொண்டு முடிவு எடுக்க வேண்டும்.

THIRU V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : May I know, Sir, whether the officers belong to the Geological Department of the Government of India or the Government of Madras? If they belong to the Government of Madras, do they take a geological survey of all the districts?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : இப்போது மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய ஜியலாஜிகல் சர்வே, மாநில ஜியலாஜிகல் சர்வே இரண்டும் கலந்துதான் பல வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். பாக்கைட் பொருத்தவரையிலும், அப்படியே இரு சாராரும் கலந்துதான் பணியாற்றுகிறார்கள்.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார் : அண்மைக் காலத்தில் நம் முடைய கல்லூரிகளிலே இந்த ஆராய்ச்சித் துறைக் கல்விக்கு ஒரு பகுதி ஒதுக்கப்பட்டு அதில் படித்த மாணவர்கள் பலர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இந்தத் துறையை இன்னும் விரிவுபடுத்தி தீவிரமாக ஆராய்ச்சி செய்குதற்கும் புதைந்துகிடக்கும் கனி வளங்களைக் கண்டு பிடிக்கவும் அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : இந்தத் துறையை எவ்வளவு விரிவு படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு தான் முடியும். எவ்வளவு பேரை எடுத்துக் கொள்ள முடியுமோ அத்தனை பேரை எடுப்பதற்கான வாய்ப்புகள் அமைக்கப்படும். தமிழகத்தைப் பொருத்தவரையில், போகப்போக நில நூல் ஆராய்ச்சி வளர்வதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கும். அந்தத் துறை வளரும் துறைமாக இருக்கும்.

[19th February 1968]

Language policy

* 64 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether any report has been received from the Central Government regarding the language problem;

(b) whether it will be placed on the table of the House; and

(c) whether a statement regarding the Madras Government's language policy will be placed on the Table of the House?

மொழிக்கொள்கை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து மொழிக்கொள்கை பற்றி ஏதேனும் அறிக்கை கிடைத்ததா?

(இ) அது சபைமுன் வைக்கப்படுமா?

(உ) தமிழக சர்க்காரின் மொழிக்கொள்கை என்ன என்பதைக் குறித்து விவா அறிக்கை ஒன்று சபைமுன் வைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம். மே மாதம் 1967-ல் கிடைக்கப்பட்டது.

(இ) & (உ) பள்ளிகளில் மொழி பயிற்சுவதைக் குறித்து அனுப்பின அறிக்கையில் அது சம்பந்தமாக அச்சடிக்கப்பட்டு, எல்லா சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் 10--11--1967-ல் அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளது. சமீபத்தில் சட்ட சபையில் மும்மொழித் திட்டத்தைக்குறித்து எடுத்த முடிவுகள் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் பிரதி ஒன்று எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் 10--2--1968-ல் அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, சமீபத்தில் கீழ் சட்டமன்றத்திலே ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது என்று மேல்சபை அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு குறிப்பு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அது மேல்சபையில் விவாதிக்கப்படவில்லை. “இந்தியன் காண்டிடியூஷன்” 154, 195 பிரிவுப்படி ஒரு சபையிலும் விவாதிக்கப்படாததால், அது செல்லுபடியாகாது என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த சபையில் விவாதிக்காமல் மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருந்தால், அதைப் பற்றி நிபுணர்களிடம் இந்த அரசு ஆராயுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, சட்டப்படி பல தீர்மானங்கள் கீழ் சபையிலே நிறைவேற்றப்பட்டது இங்கே நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கின்றன. அதே போல சில தீர்மானங்கள் இங்கே கொண்டுவராமல் அந்த அவையிலேயே நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்த வகையில் இது சட்டத்திற்குப் புறம்பானதல்ல. விதிக்குப் புறம்பாக இருந்தால், கனம்

* Question postponed from the list of questions for the 17th February 1968.

[19th February 1968]

அங்கத்தினர் இந்த அடிப்படையில் இதை எழுப்பியிருக்க மாட்டார். இந்தத் தீர்மானத்தை இந்திய அரசிற்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். அதற்கு எந்த பதிலும் கிடைக்கவில்லை.

THIRU A. R. DAMODARAN: Has the Hon. Minister's attention been drawn to the question that was asked in the Lok Sabha when the Hon. Minister—I do not remember his name—denied that any communication had been received from the Government of Madras? May I know, Sir, whether the communication has been sent and whether any acknowledgment has been received from the Central Government?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அதை நான் செய்தித்தாளில் கண்டேன். கண்டவுடனே இந்தியாவிலுடைய பிரதம மந்திரி, கல்வித்துறை அமைச்சர், உள்துறை அமைச்சர் ஆகிய மூன்று பேருக்கும் காப்பிகள் அனுப்பி வைக்கப்பட்டு, முன்பு அனுப்பியதைத் தெரிவித்து, அந்த விவரங்களையும் சேர்த்து இந்திய கல்வித் துறைக்கு நான் மீண்டும் ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன்.

திரு. யி. கே. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, இரு சபையிலும் விவாதிக்கப்படாத தீர்மானங்கள் ஏதாவது நடைமுறையில் அமுலுக்கு வந்து நிறைவேற்றப்பட்டு காரியத்தில் இருந்து வருகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அது பற்றிய விவரமில்லை. தனிக்கேள்வி போட்டால் அறிந்து சொல்கிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, கீழ் சபையில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தில் இரு மொழிக் கொள்கை வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக தெலுங்கர்கள் 50 லட்சம் இருக்கிறார்கள். கன்னடியர்கள் 30 லட்சம் இருக்கிறார்கள். இதர மொழி பேசுபவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து 1351-வது சென்சஸ்படி 1¼ கோடி இருக்கிறார்கள். இவர்கள் மைனாரிட்டி மொழி பேசுபவர்களாக இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் உருது மொழி படிக்க வசதி வேண்டுமென்று கூறினர். கீழ் சட்ட மன்ற தீர்மானத்தின்படி ஆங்கிலம்—தமிழ், ஆங்கிலம்—உருது இப்படித்தான் படிக்க வேண்டும். மைனாரிட்டிகள் தமிழ் படிக்க முடியாது என்று அங்கத்தினர் சுட்டிக் காட்டினர். ஆகவே மைனாரிட்டிகள் படிக்க என்ன வசதி செய்யப் போகிறீர்கள்? அது பற்றி விவர அறிக்கை ஒன்று இந்த மன்றத்தில் வைக்கப்படுமா?

MR. CHAIRMAN: I think the Hon. Minister may not answer this question. But it is left to him.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இரு மொழிக் கொள்கை கொண்டு வந்திருப்பதால், பார்ட் 2 என்பது நீக்கப்பட்டு விட்டது. ஆனால் சிறுபான்மையோருக்கு இருந்து வருகிற சலுகை இருந்து வருகிறது. கன்னட பள்ளிகள், தெலுங்கு பிரிவில் நடைபெறும் பள்ளிகள், ஹிந்தியைத் தாய்

[19th February 1968]

மொழியாகக் கொண்டுள்ள பள்ளிகளில் அவர்களுடைய தாய் மொழியே சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. 9-வருந்து 11-வது வரை மும்மொழித் திட்டம் இருந்தது. சிறுபான்மை போருக்கு கற்றுக் கொடுக்க வேண்டிய வகையில் “எலெக்ட்டிவ்ஸ்” செய்யலாமா என்று ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படுகிற வகையில் இந்த அரசாங்கம் முயற்சி செய்து வருகிறது.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, இப்போதுள்ள பிரச்சனை அதுவல்ல. மைனாரிட்டிகளுக்காக ஆங்கிலமும், குஜராத்தியும், ஆங்கிலமும், தெலுங்கும், ஆங்கிலமும், ஒரித்தியும் இம்மாதிரி நடக்கக் கூடிய பள்ளிகள் ஏற்கனவே நடந்து வருகின்றன. அந்தப் பள்ளிகளில் தமிழும் படிக்கிறார்கள். இரு மொழியில் தான் படிக்கவேண்டுமென்று ஏற்படுகிறபோது, தமிழ் படிக்க முடியாமல் போகிறது. தாய்மொழியாகிய தெலுங்கை பயிற்சி மொழியாகக் கொண்ட பள்ளிகள் வட சென்னையில் இருக்கின்றன. ஹைஸ்கூல்களும் நடைபெற்று வருகின்றன. சிந்தி, பஞ்சாபி ஹைஸ்கூல், குஜராத்தி ஹைஸ்கூல் போன்றவை நடைபெற்று வருகின்றன. அவர்கள் தாய்மொழியை பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டு ஆங்கிலமும் படிக்கிறார்கள். தமிழும் படிக்கிறார்கள். அவர்கள் இருமொழிதான் படிக்கவேண்டுமென்று ஏற்படும்போது தமிழைப் படிக்க முடியாமல் போகிறது. அரேம்பிளி தீர்மானத்தின் மூலமாக மூன்றாவது மொழி படிக்கக் கூடாது என்று வரும்போது தமிழே படிக்கக் கூடாது என்று அரசாங்கம் வற்புறுத்திய மாதிரி ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அதற்கு வழி கண்டு பிடித்து அவர்கள் தமிழ் படிக்க வசதி செய்யப்படுமா?

மிஸ்டர் சேர்மன்: மூலக் கேள்விக்கும் உப கேள்விக்கும் இடைவெளி அதிகமாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, மும்மொழித் திட்டத்தை எடுத்துவிட்டு இரு மொழித் திட்டம் கொண்டு வந்ததில் அவர்கள் மூன்று மொழிகள் படிக்கக் கூடாது என்பது திட்டமில்லை. சிறுபான்மையோர் மூன்று மொழி, நான்கு மொழி கற்றுக்கொள்ளும் சூழ்நிலை ஏற்படுமானால், விருப்பப்பவர்கள் அதைப் படிக்கலாம் என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ராஜமார்த்தாண்டன்: தலைவரவர்களே, இரு மொழிக்கு மேல் “ஆபஷனலாக” வேறு மொழி படிக்க ஒரு சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுக்க இந்த சர்க்கார் ஏதாவது செய்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இப்போது அது பற்றி பரிசீலித்து வரப்படுகிறது.

Balaramavarma Spinning Mills, Shencottah

* 76 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) the date from which the Balaramavarma Spinning Mills at Shencottah, Tirunelveli district, was closed;

[19th February 1968]

(b) the reasons therefor;

(c) the number of workers who lost employment; and

(d) the action taken by the Government?

பாலராமவர்மா நூற்பு ஆலை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருநெல்வேலி மாவட்டம் செங்கோட்டையில் உள்ள பாலராமவர்மா நூற்பு ஆலை எப்பொழுதிருந்து மூடப்பட்டது?

(இ) காரணம் என்ன?

(உ) எத்தனை பேர் வேலையிழந்தார்கள்?

(எ) தமிழக அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: (அ) 9-10-1967 முதல் மூடப்பட்டது.

(இ) பருத்தி பற்றாக்குறையினாலும் நிதி பற்றாக்குறையினாலும் மூடப்பட்டது.

(உ) அதுதான் பத்து தொழிலாளர்கள்.

(எ) எந்த வணிக வங்கியாவது இந்துப்பாலைக்கு ரூ. 7.50 இலட்சம் வரை பணம் கடன் கொடுக்க முன்வந்தால், தமிழக அரசு இக்கடனுக்கு உத்தரவாதம் அளித்துள்ளது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவரவர்களே, மொழிப் பற்றில் மூடப்பட்ட நிலைக்கு உதவிப்பணம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. வேலையிழந்த தொழிலாளர்களுக்கும் 40 ரூபாய் விகிதம் 2 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்ததாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அது போன்று இந்த மில்லிற்கும் பண உதவி செய்தும், வேலையிழந்த தொழிலாளர்களுக்கு நிதி உதவி செய்தும் வர அரசாங்கத்திற்குக் கொள்கையிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இந்த மில்லைப் பொறுத்தவரை, கைத்தறித்துறை இயக்குனர் அவர்கள் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, கனரா பாங்க் அந்தத் தொகையைக் கடனாகக் கொடுக்க இப்போது முன்வந்திருக்கிறது. அதைப் பற்றி நடவடிக்கை எடுத்து, பாண்டு நிறைவேறிய பிறகு, இந்த வேலையை இயக்குனர் அவர்கள் விரைவில் எடுப்பார்கள்.

Government Arts College, Cuddalore

* 77 Q.—THIRU A. R. DAMADARAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) the amount allotted for the year 1967-68 for the construction of a permanent building for the Government Arts College at Cuddalore, South Arcot district;

(b) whether the present buildings occupied by the Arts College will be vacated at the end of this year and shifted to the permanent buildings;

[19th February 1968]

(c) whether land has been acquired for the construction of the College and if so, the extent of the land acquired; and

(d) whether the present accommodation and facilities are sufficient to commence degree courses in Science subjects like Chemistry, Physics, and Zoology with effect from the academic year 1967-68?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: (அ) ரூபாய் 9,20,000.

(இ) இல்லை.

(ஈ) 15 ஏக்கர் அளவுள்ள நிலங்களைக் கைப்பற்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(உ) இல்லை.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, has it come to the attention of the Government that although the contract was awarded in the month of July or August, due to some difficulties regarding the soil conditions that existed in the site that has been acquired, the entire construction work has come to a stop, and reference has been made to the Government for technical advice?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அது பற்றிய விவரம் குறிப்பில்லை. மொத்தம் 2½ லட்சம் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் கட்டாகிய இந்த ஆண்டு 9,20,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. அதற்கான வேலைகள் அரசாங்கத்தின் சார்பாக ஆரம்பிக்கலாம். கனியாபிடம் பெற வேண்டிய 15 ஏக்கரை மறுபடி பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது பெரிய பிளேட் போட்டு "செமி பர்மனென்ட்" திட்டம் போட்டிருந்தது. இந்த 9,20,000 ரூபாய்க்கு திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டு இப்போது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

MR. CHAIRMAN: Questions 78 to 82, in the name of the Hon. the Food Minister, are postponed.

Madurai Courts

* 83 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Law and Co-operation be pleased to state—

(a) the names of courts that will be functioning in the court buildings proposed to be constructed newly at Madurai;

(b) whether it was decided not to construct the buildings in the place selected originally;

(c) the extent of vacant site available there;

(d) the extent of vacant site available in the new place selected for constructing the court buildings; and

(e) the reasons for the change of place?

[19th February 1968]

மதுரை நீதி மன்றங்கள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரையில் பதியாகா கட்டப்பட்டிருக்கும் கோர்ட்டு களுக்கான கட்டிடத்தில் என்னென்ன கோர்ட்டுகள் இயங்கும்?

(இ) முதலில் கட்ட நிச்சயித்த இடம் வேண்டாமென்று முடிவெடுக்கப்பட்டதா?

(உ) அங்கு எவ்வளவு காலி இடம் இருந்தது?

(எ) தற்போது கட்டவிருக்கும் இடத்தில் காலி இடம் எவ்வளவு இருக்கிறது?

(ஐ) மாற்றிய காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்:

(அ) இத்துடன் விவர அறிக்கை ஒன்று இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) ஆம்.

(உ) சுமார் 20 ஏக்கர் நிலம்.

(எ) சுமார் 19 ஏக்கர்.

(ஐ) அந்த நிலம் எந்ததாக இல்லையாதலின் மாற்றப்பட்டது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவரவர்களே, முன்பு திட்டமிட்டிருந்த இடம் ஒரு அமைதியான நல்ல இடமாக அமைந்திருந்ததாகவும், இப்போதுள்ள இடம் மெயின் ரோட்டில் இருப்பதால் பஸ் போக்குவரத்து, வாரி போக்குவரத்து போன்றவைகளால் பொருத்தமான இடம் இல்லை என்றும், அது தவிர அங்கு மழை தண்ணீர் தேங்கி நிற்கக் கூடிய இடமாக இருக்கிறது என்றும், மேலாக்க பல லட்ச ரூபாய்கள் செலவாகும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அது உண்மையா? இந்த இடத்தை மாற்ற அரசாங்கம் உத்தேசித்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: தலைவரவர்களே, இரண்டு இடங்களுக்கும் ஒரே செலவு தான் இருக்கின்றன. இந்த இடம் மிகவும் பொருத்தமான இடம் என்றும் உயர்நீதிமன்றம் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கமும் அதை ஆதரிக்கிறது.

Open Air Jail

* 84 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Law and Co-operation be pleased to state—

(a) whether the Madras Government are going to introduce the open air jail;

(b) if so, when and in which place this jail is to be introduced; and

(c) whether there is any proposal to shift the Central Jail, Madras, to some other place?

[19th February 1968]

திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு சட்ட கமிட்டியை அமைச்சர் அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்த வினாக்களில் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழக அரசு திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலை அமைக்க விரும்புகிறதா?

(இ) ஆமெனில், எந்த இடத்தில் எப்போதுதான் சிறைச்சாலை அமைக்கப்படும்?

(எ) சென்னையில் உள்ள மத்திய சிறைச்சாலையை வேறு இடம் மாற்றும் உத்தேசமுண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் :

(அ) ஆம்.

(இ) விவரங்கள் இன்னும் முடிவாக்கப்படவில்லை.

(எ) ஆம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, சென்னை சிறைச்சாலையில் நான் பலமுறை இருந்திருக்கிறேன். அந்த சிறை சிறையாக இருக்கப் போகத்தக்கதற்கு, அது உபயோககரமாக இருக்கும் முன்னால் இருந்த உள்சிறை அமைச்சர் அவை மாற்றப் போவதாக சட்ட மன்றத்தில் கூறினார்கள். அந்தச் சிறையை விரைவில் மாற்றி அந்த இடத்தில் வேறு தொழிற்சாலை அமைக்க முயற்சி செய்யப் படுமா? வெளி ஊர்களிலும் பல இடங்களில் சிறை நகருக்கு மத்தியில் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. கோயம்புத்தூர் சிறை கூட அப்படியிருப்பதாகத் தான் சொல்லப்படுகிறது. அந்த சிறைகளையும் ஊருக்குத் தூரமாக, விவசாயம் செய்யக்கூடிய இடமாகப் மாற்றி மாற்ற அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : தலைவரவர்களே, இப்போது திருக்க கடியா இடம் சரியான இடமில்லை. வெளியே மாற்ற வேண்டுமென்பதைக் கொள்கை அளவில் இந்த அரசும் ஒத்துக் கொள்கிறது. அதற்கு முதல் திட்டம் போட்டிருந்தது 6,97,500 ரூபாயாகும். இப்போது அந்தத் திட்டம் 1,03,00,000 ரூபாய்க்கு மறு திட்டமாக போடப்பட்டு இருக்கிறது. பணம் கிடைக்கும் போது திட்டம் மேற்கொள்ளப்படும்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, இந்த திறந்த வெளி சிறை என்பது எங்கே வைப்பதாக உத்தேசம் இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : புழலேரிக்கு அருகில், ரெட் ஹில்ஸ் பக்கம் என்று நினைக்கிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, when the Hon. Minister says that it is an open-air jail, am I to take it that no shelter will be provided to those who are imprisoned?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : தலைவரவர்களே, அது பற்றி விவரம் பரிசீலிப்பதில்லை. திறந்த வெளி சிறைச்சாலை என்பது கண்டிப்பாக அறைக்குள் இருக்கவேண்டுமென்று

[19th February 1968]

கட்டுப்பாடு இல்லாமல் அந்த கைதிகளில் சிலர் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டு வெளியே சென்று விவசாய வேலைகளைச் செய்து விட்டு மீண்டும் அங்கே வரும்போது பறிக்க அறை இருக்கும் வகையில் அமைக்க வேண்டும் என்ற திட்டத்தின் கீழ் இந்த திறந்த வெளி ஜெயில் திட்டம் அமையும்.

திரு. கே. ராஜாராம் : அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதுபோல், புழலேரிக்குப் பக்கமென்றால் அங்கேயிருந்து தான் சென்னைக்கு குடி தண்ணீர் வருகிறது. முன்பு அந்த இடத்தில் எஸ்.எ.பி. வைக்கப்பட்டிருந்தது. அது குடி தண்ணீர் கெட்டுப் போகும் நிலைமைக்குக் காரணமாக இருக்கிறது என்று தெரிந்து ஆட்சேபனை சிளப்பப்பட்டதால், அங்கிருந்து எஸ்.எ.பி.-யை எடுத்திருக்கிறோம். அந்த இடத்தில் கொண்டு போய் மீண்டும் சிறையை வைத்துவிட்டால், குடி தண்ணீர் கெட்டுப் போய் விடாதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : நான் சொன்னது புழலேரி கிராமம், ஏரியில்லை. ஏற்கனவேயே புறம்போக்கு நிலம் எல்லாம் சர்க்காரால் எடுக்கப்பட்டு, இந்த டிபார்ட்மெண்டிற்கு ஓரளவு மாற்றப்பட்டு இருக்கிறது. ஏரியில் இருப்பதாக எனக்குத் தெரிய வில்லை.

திரு. கே. ராஜாராம் : திறந்த வெளி சிறை என்பது நமது மாநிலத்திற்குப் புதியது. ஏற்கனவே வெளி மாகாணங்களில் இம் மாதிரி சிறை வைத்து கட்டிடங்கள் கட்டியிருக்கிறார்கள். அறைகளை மட்டும் புட்டுவெடுக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. அதுபோல் இங்கே அமைக்கப் போவது கார்ப்பலுவிடு சுவர் எடுத்ததா? அல்லது முள் வேலி அமைக்கா? என்ன செய்ய உத்தேசம் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : சில மாநிலங்களில் இது பற்றி திட்டமிடப்பட்டு அது செயல்பட்டும் வருகிறது. நம்முடைய சிறைத்துறை தலைமை அதிகாரி அது பற்றி எல்லாம் ஆராய்ந்து வருகிறார். விரைவில் முடிவெடுக்கும்போது அதுபற்றி பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. கே. ராஜாராம் : முன்பு ஆந்திரா நம்முடன் சேர்ந்திருந்த போது அலிப்பூர் சிறையில் அம்பாதி சிறைத் திறந்த வெளி சிறை கோட்டை சுவரின் முன் வேலி போட்டு நமது நண்பர்கள் அங்கு கொண்டு போய் வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அந்த மாதிரி இருக்குமா? கோட்டை சுவர் அமைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : அரசியல் தியாகிகளை இந்த ஜெயில் கட்டுப்பாட்டிற்கு அதிகம் இலக்காக்கக் கூடாது என்பது கொள்கை. அது போல் இருக்கிற கைதிகளை, ஒழுங்காக இருப்பவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களை அந்த சிறையில் வைப்பது என்பதுதான் இந்தத் திட்டத்தின் நோக்கம்.

திரு. கே. ராஜாராம் : அப்படி என்றால், அரசியல் தியாகிகள் மட்டும் இந்த சிறையில் வைக்கப்படுவார்களா? எப்படி என்று தெரியவில்லை.

[19th February 1968]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : தலைவரவர்களே, சொன்னேன். அரசியல் தியாகிகள், ஓடிக்கொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள், அதிகாரம் தேற்றிக்கொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம் : அரசியல் தியாகிகள் மட்டும் இப்போது கைதிகளாக இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அரசியல் தியாகிகள் சிறைக்கு வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : அதை வேண்டாம் என்று சொல்வதற்கு எனக்கு அதிகாரம் கிடையாது. எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்குத் தான் அது தெரிய வேண்டும்.

மிஸ்டர் சேர்மென் : இது பற்றி இல்லாவிட்டால் ஆர்வம் என்ன என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

Coimbatore Avinashi Spinning Mill

* 85.-Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Law and Co-operation be pleased to state—

(a) whether the Coimbatore Avinashi Spinning Mill labourers pheraed the Agricultural Director in October 1967;

(b) if so, the reason therefor;

(c) whether the mill was closed; and

(d) if so, the steps taken by the Government?

கோயம்பத்தூர், அவிஞ்சி நூற்பு மில்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கோயம்பத்தூர் அவிஞ்சி நூற்பு மில்லில் 1967 அக்டோபர் மாதம் வேளாண்மை இயக்குனரைத் தொழிலாளர்கள் “கேரோ” செய்தனரா?

(இ) அமெனில், அதற்கான காரணம் என்ன?

(உ) மில் மூடப்பட்டதா?

(எ) அமெனில், சர்க்கார் அதன் மேல் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் :

(அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

(உ) இல்லை.

(எ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இந்த அவிஞ்சி நூற்பு மில்லில் “கேரோ” நடந்த சம்பவம் பற்றி பத்திரிகையில் வந்தது. எனக்குப் எழுதியிருக்கிறார்கள். இதை நன்றி விசாரித்து இந்த சம்பவம் நடைபெற்றதா என்பதை அரசாங்கம் அறியுமா?

[19th February 1968]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : தலைவரவர்களே, பத்திரிகையில் வந்ததை நம்புவது எங்களுக்கு வழக்கமல்ல. குறிப்பாக ஆதாரம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறுவார்களானால், எழுதி அனுப்பு வார்களானால் அது பற்றி மறு விசாரணை ஏற்கப்படும்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—NON-OFFICIAL RESOLUTIONS.

(1) FREE EDUCATION IN P.U.C.—cont.

* திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, உத்தியோகப் பற்றற்ற தீர்மானம் இதற்கு முன் நடந்த உத்தியோகப் பற்றற்ற நாள் அன்று என்னால் பிரேரணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீண்டும் அத்தத் தீர்மானத்தை இங்கு வாசிக்கிறேன்.

“1968-69 கல்வி ஆண்டு முதல் இம்மாநிலத்தில் கல்லூரி புகுமுக வகுப்பில் இலவசக் கல்வித் திட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென அவை அரசினருக்கும் பரிந்துரை செய்கிறது”.

மிகவும் சிறிய தீர்மானம். தீர்மானத்திலேயே அர்த்தமும் விளக்கமாக இருக்கிறது. அதிகமாக எடுத்துரைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. நமது மாநிலம் ஏற்கனவே எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரை இலவசக் கல்வி அளித்துக்கொண்டிருக்கிறது. முதன் முதலில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரை இலவசக் கல்வி கொடுக்க வேண்டுமென்று நமது மாநில சர்க்கார் முடிவு செய்தபோது பல பேர் சந்தேகப் பட்டார்கள். இது எப்படி முடியும்? நமக்கு எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்படும்? இம்மாதிரி இலவசக் கல்வி திடீரென்று கொண்டு வருவது நல்லதல்ல என்று இருந்தாலும், அன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருந்த தலைவர் காமராஜர் அவர்கள், “சமுதாயத்தின் நன்மைக்காக, எவ்வளவு நஷ்டமாக இருந்தாலும் கூட, சமுதாயம் காங்கிக் கொள்ளும், அதைப்பற்றி கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. பள்ளிக்கூட சம்பளம் கொடுக்க முடியாத நிலையில் ஆயிரக் கணக்கான பேர்கள் தங்கள் குழந்தைகளைப் படிக்க வைக்காமல், மாடு மேய்க்கவும், ஆடு மேய்க்கவும் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் இலவசமாகக் கல்வி கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், படிக்க புத்தகமும் சிருடையும் கூட ஏழை எளிய மாணவர்களுக்கு நாம் வழங்க வேண்டும்” என்று வற்புறுத்திக் கூறி அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தார்கள். சென்ற ஆண்டு தேர்தல் முடிந்த பிறகு, புகுமுக வகுப்பிலும் இலவசக் கல்வி புகுத்துவோம் என்று தேர்தல் காலத்தில் தேர்தல் அறிக்கையிலும் வற்புறுத்திக் கூறப்பட்டது; காங்கிரஸ் மேடையில் கூறப்பட்டது; தீர்மானமும் செய்யப்பட்டது. காரைக் குடியில் நடந்த மாகாணக் கமிட்டிக் கூட்டத்திலும் இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அத்துடன் நிலவரி வஜாவும் செய்வோம் என்று கூறினார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சி இந்த மாநிலத்தில் வராமல் மாற்றுக் கட்சி ஆட்சியை ஏற்றுக் கொண்ட உடனே,

[திரு. கே. ராஜாராம்] [19th February 1968]

இந்தப் புகுமுக வகுப்பிலும் இலவசக் கல்வி கொடுப்பது எங்கள் உத்தேசம். இல்லை என்று இன்றைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இன்னும் சில மாநிலங்களிலும் கல்வி போன்ற மத்திய சர்க்காரின் பராமரிப்பில் இருந்து வரும் இடங்களிலும் புகுமுக வகுப்பு காலேஜோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. அது ஹைஸ்கூலோடு சேர்த்து இணைக்கப்பட்டு ஹையர் செகண்டரி ஸ்கூல்ஸ் என்று வைத்து பி.யூ.சி. வகுப்பை ஹைஸ்கூலிலேயே சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். டிகிரி கோர்ஸ்குக் கொஞ்சம் கால தாமதம் செய்து இலவசக் கல்வி கொடுப்பது பற்றி யோசிப்பது நியாயமானதாக இருக்கலாம். ஆனால் இந்தப் புகுமுக வகுப்புக்குத் தாமதம் செய்வது நல்லதல்ல. நாங்கள் ஏதோ தீர்மானம் செய்துவிட்டோம், நாங்கள் ஏதோ சொல்லிவிட்டோம், அதற்காகச் செய்யுங்கள் என்று கூட கேட்கவில்லை. நமது மாநிலக் குழந்தைகள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. யோடு தங்கள் படிப்பை நிறுத்திக் கொண்டால், அவர்களுடைய எதிர்காலத்திற்கும் வாழ்க்கைக்கும் அது போதுமான கல்வியாக இல்லை. ஏழை எளிய குழந்தைகள் பி.யூ.சி. வரையிலாவது செலவு செய்யாமல் படித்து முன்னுக்கு வர வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும்.

பொருளாதாரத் துறையில் நம்மை எவ்வளவு பாதித்தும் என்று பார்த்தால், இது எந்த வகையிலும் அப்பாங்கத்தின் பொருளாதாரத்தை அதிகமாகப் பாதிக்காது என்றுதான் எண்ணுகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை நான் எழுதி அனுப்பிய உடனே சுமார் 3 மாதங்களுக்கு முன்பே கல்வி இலாக்காவுக்கு உத்தியோக தோரணையில் நமது கவுன்சில் காரியாலயம் மூலமாக இம்மாதிரி புகுமுக வகுப்பில் கல்வியை இலவசமாகக் கொடுப்பதனால் எவ்வளவு பணம் அச்சாங்கத்திற்கு நட்டமாகும் என்று தெரிந்து கொள்வதற்காக எழுதி அனுப்பினேன். மூன்று மாதங்களுக்கிழை இதைப் பற்றி எந்தப் பதிலும் எவ்வுருக்க நிலை கில்லை. இந்த விவரத்தை செக்ரட்டேரியிடிலேயே சேகரம் செய்து கொடுத்து விட்டாய். எவ்வளவு ஸ்டாலிஷிப் கொடுக்கிறோம்; எத்தனை பிள்ளைகளுக்கு நாம் எவ்வளவு பணம் கொடுக்கிறோம் என்று எல்லா காலேஜுகளுக்கும் எழுதினாலே ஒரு வாரத்தில் கிடைக்கிற விவரம் இது. எனக்கு இன்றுவரை எவ்வளவு பணம் பிள்ளைகளிடமிருந்து வசூலாகிறது. இலவசக் கல்வி கொடுத்தால் எவ்வளவு நட்டமாகிறது என்ற நகவல் கொடுக்க கல்வியிலாக்கா தயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் தயக்கத்திலிருந்து நான் நினைப்பது என்னவென்றால் ஒருக்கால் அதிகமாகப் பணம் நட்டம் ஏற்படாது; மிக மிகச் சொற்பமாகத் தான் ஏற்படும். ஆகவே தான் அமைச்சரவை இதில் கொஞ்சம் தாராள மனப்பான்மை கொண்டு புகுமுக வகுப்புக் கல்விக்கு வருகிற 1968-69 ஜூனில் இருந்து வரப் போகிற கல்வியாண்டிற்கு புகுமுக வகுப்புக்கு மட்டுமேனும் இலவசக் கல்வி கொடுக்க வேண்டும் என்று பிரேரேபித்து இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறும் அதை இந்தச் சபை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

3-30
p.m.

19th February 1968]

திரு. கே. ராமதாஸ்: தலைவர் அவர்களே, எங்கள் கட்சித் தலைவர் இராஜாராம் அவர்கள் நீண்ட நாட்களாக காங்கிரஸ் கட்சியின் அடிப்படைக் கொள்கையான பி.யூ.சி. வகுப்புக்கு இலவசக் கல்வி கொடுப்பது என்ற தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலம், இந்தத் தீர்மானத்தை அமுல் நடத்துவதன் மூலம் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற ஏழை, எளிய மாணவர்களுக்கும் பெற்றோர்களுக்கும் ஒரு மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கலாம். ஏற்கனவே காங்கிரஸ் சர்க்கார் இருந்தபோது எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரையிலும் இலவசக் கல்வி கொடுக்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து பி.யூ.சி.-யிலும் இலவசக் கல்வி கொடுத்தால் படிக்க வசதி இல்லாமல் வாழ்க்கையில் பின் தங்கிய மாணவர்களும், பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கின்ற குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களும் இலவசமாகக் கல்வி கற்க வசதியாக இருக்கும் என்ற காரணத்தின் அடிப்படையில், இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானத்தை இந்த அமைச்சர் அவை ஏற்றுக் கொண்டு அடுத்த கல்வியாண்டிலேயே, அதை அமுல் படுத்தி நல்ல பெயர் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. அறிவுமுகன்: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல அனுமதிக்க வேண்டுகிறேன். புகுமுக வகுப்பில் இலவசக்கல்வி தரவேண்டும் என்பது அவருடைய தீர்மானத்தின் கருத்தாகும். இன்றைய தினம் இருக்கிற கல்வித் திட்டத்தில் பெரும்பாலான உயர்நிலைப் பள்ளிகளைத் திறந்து அதற்கு இலவசக் கல்வியை ஏற்படுத்தி இருப்பதன் மூலம் நாட்டிலுள்ள பெரும்பான்மையோருக்குக் கல்வி தர முடிகிறது என்றாலும், தாமதமான கல்வியைப் பல இடங்களில் நம்மால் தருவதற்குப் போதுமான நிதி வசதி இல்லை. அதுவும் பல உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்கள்—கடந்த 20 ஆண்டுகளில் ஏற்படுத்தப்பட்ட பல பள்ளிக்கூடங்கள், குடிசைகளிலும் மரத்தடியிலும் போதுமான வசதி இல்லாத இடங்களிலும் நடைபெற்று வருகின்றன. கடந்த 2, 3 வருடங்களாக எழும்பூரில் நடைபெற்று வருகின்ற எழும்பூர் பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி சென்னை நகரத்தின் மத்தியில் மரத்தடியில் நடைபெற்று வருகிறது. மரத்தடியில் பள்ளி நடைபெறவேண்டிய நிலைமை அந்தப் பள்ளிக்கு உருவானதன் காரணம் அதற்குரிய பெரிய கட்டிடங்களை நம்மால் சென்னை நகரத்தில் அவ்வளவு எளிதாகப் பெற முடியவில்லை. மரத்தடியில் நடைபெறுவதைப் பழைய கால குருகுலத் திட்டப்படி நல்லதாகக்கூட ஒரு சிலர் கருதலாம். ஆனால் உண்மையில் மரத்தடியில் நடைபெறுவதன் மூலம் அங்கே மழை பெய்தால் வகுப்பை நடத்த முடிவதில்லை. கடுமையான வெயில் அடித்தாலும் வகுப்பை நடத்த முடிவதில்லை. மேலும் காக்காய், குருளி போன்ற பறவைகள் மரத்தின் மேலே உட்கார்ந்துகொண்டு எச்சமிட்டாலும் வகுப்பை நடத்த முடிவதில்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நம் நாட்டில்

[திரு. க. அறிவழகன்] [19th February 1968]

தரமான கல்வியைத் தர வேண்டும் என்ற நோக்கம் உள்ள நாம் ஒன்றை உணர வேண்டும். ஏழை மக்களுக்கு இலவசக் கல்வி தர வேண்டும் என்பதுதான் சமுதாய நீதியாகுமே தவிர, எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி அளிக்க வேண்டும் என்பது நிச்சயமாக சமுதாய நீதியாகாது. என்னிடத்தில் ஒரு வருமான வரி அதிகாரி சொன்னார், “என் மகன் உயர்நிலைப் பள்ளியில் படிக்கிறான். எனக்கு வருகிற வருமானத்தில் அவனுக்கு என்று ஒரு சம்பளத்தை, கட்டணத்தைத் தராத நிலையில் அவனைப் பள்ளிக்கு அனுப்புவதே எனக்கு வெட்கமாக இருக்கிறது” என்று வசதி படைத்த அவர் சொன்னார். எனவே தான் வசதி உள்ளவர்கள் உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலும் ஏன் ஓரளவு கட்டணத்தைத் தந்து தங்கள் பிள்ளைகளைப் படிக்கவைக்கக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். வசதி படைத்தவர்கள் கட்டணம் தருவது; வசதி இல்லாதவர்கள் கட்டணம் தருவது மட்டுமல்ல அவர்களுக்குவேண்டிய உணவு, உடை, உறைபுள் ஆகிய அத்தனையும் இலவசமாகத்தந்து அவர்களை ஊக்குவிப்பதுதான் சமுதாய நீதியாகும். நம்முடைய சமுதாயத்தைப் பொறுத்தவரை, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டப்படி பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு அநேக வசதிகளை வழங்கி வருகிறோம். அவர்களுக்கு மேலும் வசதிகளை வழங்க முற்படவேண்டும். ஆனால், கல்லூரி நிலைகளில் இலவசக் கல்வியைப் புதுத்துவதன் மூலமாக மேலும் கல்வித் தரத்தைக் குறைத்தவர்களாவோம். இன்றைய தினம் ஸ்பெஷல் பீஸ் என்று குறிப்பிடப்படும் சிறப்புக் கட்டணம் கட்ட முடியாத பிள்ளைகள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். சிறப்புக் கட்டணம் ரூ. 7 என்று இரண்டு முறை ரூ. 14 வசூல் செய்கிறார்கள். அந்தக் கட்டணத்தைக் கட்ட முடியாத அளவுக்குப் பெரும்பாலான ஏழை மக்கள் இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில், நல்ல வசதி உள்ளவர்கள் கட்டணம் தராமல் பள்ளிக்குப் பிள்ளைகளை அனுப்புவதன் மூலம் தங்கள் பிள்ளைகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலையில், கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரமுடியாது நவிக்கிறார்கள். ஒரு முறை நம் மாநிலத்தில் பெரியவர் ஒருவர் கூறினார் இந்தக் காலத்துப் பிள்ளைகள் தந்தையாரைப் பார்த்து, ‘நீதான் கட்டணம் கட்டவில்லையே, நீ என்னைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு உனக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது என்று சொல்லுவார்கள்’ என்று நமது மாநிலத்தின் பெரியவர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கிறவர்களை நல்ல கட்டு திட்டத்தில் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால், மாநிலத்தில் இருக்கிற வசதி உடையவர்கள் கான்வெண்டு பள்ளிகள் போன்ற பள்ளிகளில் உயர்ந்த கட்டணத்தைக் கொடுத்துப் படிக்க வைக்கிறார்கள். இந்த இக்கட்டான நிலை போகவேண்டுமென்றால், தரமான கல்வியைத் தருவதற்காகவேனும் வசதி உடையவர்களிடத்திலே கட்டணம் வசூலிப்பதில் தவறு இல்லை. வசதி இல்லாதவர்களுக்கு உதவி செய்வதுதான் சமுதாய நீதி என்ற முறையில் புகழாக வகுப்பில் எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி கொண்டு வருவது சமுதாய நீதி ஆகாது என்று குறிப்பிட்டு விடை பெறுகிறேன்.

[19th February 1968] [Thiru A. R. Damodaran]

* THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, there are some things that are very desirable but not feasible and some other things which are feasible and not entirely desirable. Thiru Rajaram's resolution that all students should be admitted free to the Pre-University class stems from the fact that his party had adopted a resolution in 1966 as part of its programme of two principal objectives, namely, one, the abolition of the basic land revenue and the other free education for the Pre-University Class. Sir, I must say very frankly that I am not in agreement with either of these two objectives that this party has placed before itself, but we are not concerned with the abolition of the basic land revenue at present, but with the admission of students to the Pre-University Class. There are over 40,000 students studying in the Pre-University Class, and I remember, in reply to a question that I had asked last year, I was informed that less than 5,000 or 6,000 of these boys got merit scholarships and means scholarships both from the State Government and the Central Government. If the financial implications of this resolution are investigated deeply, it would amount to over Rs. 1 crore every year for this Government to provide free education to the Pre-University students. As I said, it may be very desirable in a welfare state to think of such things, but I may also be allowed to point out that there are a hundred other things in our State which require urgent priority and which we are unable to fulfill because of lack of finance. As an instance, I would like to point out the deplorable plight of the fifty lakhs of children who go to our primary schools. Has any provision been made for mid-day meals for the entire 50 lakhs of our children who go to study in these schools? Has any provision been made for medical inspection of these children who are unable to get any sort of medical aid in the various rural parts from which they hail? Has any provision been made for providing them with clothes and other necessities of life? We have made a small beginning in the State by making education free up to the S.S.L.C. standard. Even here, I feel that we have been over-ambitious because many of our schools to-day are not in a condition which would attract the commendation of eminent educationists. Even the other day, the Hon. the Minister for Education, when we were discussing the question of provision of laboratory facilities in high schools, pointed out that out of 2,000 odd high schools in our State, less than three hundred high schools were equipped with proper laboratories. When such is the condition of primary education, secondary education, and higher secondary education in our State, I do not see what educational objective is being served by making admission into the Pre-University Class free and for all people irrespective of what their income is. I believe that the more resourceful section of our community has enough income at its disposal and can well afford to send its children to the colleges at its own expense and we will only be adding a more terrible burden on the general taxpayer if we were to make education free in the Pre-University Class. We must also remember that in our country, the population is anticipated to be about 750 millions, by the year 1985. I

[Thiru A. R. Damodaran] [19th February 1968]

hope my hon. Friend Thiru Krishnamoorthy will excuse me for giving these figures. He is a vigorous opponent of family planning. But there is no doubt that even according to the United Nations Census our population is likely to be over 750 millions in the year 1985 and, therefore, one can imagine the plight of any Government which tries to adopt this measure, taking into account only the present cost, without projecting what the future cost of this very expensive experiment is likely to be. As I said, it is very desirable, and ideologically speaking, it is impossible for any of us who have been elected as popular representatives to deny anything that is demanded free in these days. My hon. Friend Thiru Ethiraj, the other day objected to the fact that animals were being charged at the rate of one rupee per annum for being allowed to graze in the forests of our State. We are making an impossible demand on democratic Governments and if we are not careful, the financial position of our State will head for an economic collapse. It is on this ground and on the grounds of financial feasibility that I say that the time has not yet come for us to embark on these very costly experiments, on these ideological experiments, and that we should wait until the finances of our State would permit such an experiment to be carried out.

Thank you, Sir.

* திரு. பி. எதிராஜ் : தலைவர் அவர்களே, நமது மாநிலத்திலேயே ஒரு காலத்தில் படிப்பதற்கு எனப்பிறந்த ஜாதி என்றும் பண்ணை வேலை செய்வதற்கு எனப்பிறந்த ஜாதி என்றும் சொல்லிக் கொண்டிருந்த நிலைமையில் முன்னால் இருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் எல்லா ஜாதிகளுக்கும் சந்தர்ப்பம் கொடுத்தால் எல்லோரும் பந்திசாலிகள் ஆகமுடியும் என்று அப்படி சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட்ட வேண்டும் என்று அந்த நிலையைக் கொண்டுவந்தது. எல்லோரும் படிப்பது என்ற நிலை என்று சொன்னால், சில பேர் எல்லா ஜாதிக்காரனும் நம்முடன் வந்துவிடுகிறேன் என்று மறைமுகமாக சர்க்காரிலே ஆண்டுதல் பண்ணி எல்லோரையும் படிக்கவிடாமல் செய்ய சதி நடந்துகொண்டிருக்கிறதோ என்று எண்ணுகிறேன். அது மாத்திரம் அல்லாமல், இலவசமாகப் படித்தால் தாம் குறைந்து விடும், சம்பளம் கொடுத்துப் படித்தால் தான் தரமாய் இருக்கும் என்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட விஷயம் இல்லை. சம்பளம் கொடுத்துப் படிக்கிற பிள்ளைகளாய் இருந்தால், கட்டுக்கு அடங்கியிருக்கும் என்று சொல்லுவது நியாய வாதம் ஆகாது. நாட்டில் நடக்கிற கிளர்ச்சிகளைப் பார்த்தால் தெரியும். சம்பளம் கொடுத்துப் படிக்கிற பிள்ளைகள் தான் அதிகமாகக் கிளர்ச்சி பண்ணுகிறார்கள். சம்பளம் இல்லாத பிள்ளைகள் கொஞ்சமாகக் கிளர்ச்சி பண்ணுகிறார்கள். ஆகவே சமுதாய மாறுதல் ஏற்பட வேண்டும் என்ற முடிவிற்கு இந்த தேசம் வந்த பிறகு இந்த மாறுதலை ஒத்துக் கொள்ளுகிறோமா இல்லையா என்ற அடிப்படையிலேயே இந்த இலவசக் கல்வி விஷயத்தில் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறேன். குறிப்பாக

[திரு. பி. எதிராஜ்]

19th February 1968] பணம் அதிகமாகச் செலவு ஆகிறது. 40 லட்சம் ரூபாய் 50 லட்சம் ரூபாய் அதிகம் செலவாகிறது என்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்தில் கல்விக்காக 54 கோடி ரூபாய் செலவாகிறது. ஆகவே பொருளாதார நெருக்கடியை உத்தேசித்தாவது தள்ளிப் போடலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு நான் ஒரு யோசனை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். வசதி படைத்தவர்கள் பணக்காரர்களிடத்திலே கல்வி வரி என்று அதிகமாக வரி போட்டு அதைக்கொண்டு எல்லோருக்கும் இலவசக்கல்வி கொடுப்பது சமுதாய அடிப்படையில் நியாயம். ஏனென்று சொன்னால் படிப்பு சொல்லிக் கொடுப்பதில் பாரபட்சம் இருக்கக் கூடாது. அப்படிப்பட்ட பணக்காரர்களைப் பார்த்தால் 100-க்கு 5 பேர்தான் இருப்பார்கள். அவர்கள்மீது பலவிதமான வரிகளைப் போட்டு அவர்கள் வீட்டுப் பிள்ளைகளுக்கும் இலவசப்படிப்பு கொடுப்பது தவறாக இருக்கமுடியாது. முன்னால் இருந்த அரசாங்கம் ஒரு முடிவு செய்ததை தொடர்ந்து வருகிற அரசாங்கங்கள் நியாயமாகப் பின்தொடர்ந்து நிறைவேற்றினால்தான், ஒரு பண்பு என்ற ரீதியில் நாடு பூராவும் இருந்து வருகிறபோது, முன்னால் இருந்த அரசாங்கத்தின் தீர்மானத்தை அந்த அரசாங்கம் இல்லாவிட்டாலும்கூட பின்னால் வந்திருக்கிற பகுத்தறிவாளர்கள் அரசாங்கம் நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இலவசக் கல்வி என்பது எல்லோருக்கும் வேண்டுமென்றுதான் யாரும் சொல்லுவார்கள். ஆனால் 10-ஆவது 11-ஆவது முடிய இலவசக் கல்வி என்று சென்ற சர்க்கார் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை அதாவது அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்தை அமுல் படுத்தி யதில் ஆசிரியர்கள் மிகவும் கஷ்டத்திற்கு உள்ளானார்கள். ஐம்பது லட்ச ரூபாயில் எல்லா குழந்தைகளுக்கும் இலவசக் கல்வி கொடுத்துவிடலாம், அந்த செலவில் பள்ளிகளுக்கு காம்பன்சேசன் கொடுத்து உபாத்தியாயர்களுக்கு சம்பளம் கொடுத்து விடலாம் என்று நினைத்தார்கள். இது இரண்டு கோடி ரூபாய் ஆயிற்று. இரண்டு கோடி ரூபாய் ஆகும் என்று இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு முன்பே இந்த புனிதமான சபையிலிருந்து நான் சொன்னது உண்டு. அது பலித்தது. இந்தத் திட்டத் திற்காக ஆசிரியர் சம்பளத்தைக் குறைத்தார்கள். 1-4-1964 தேதி அன்று இந்தத் திட்டம் வந்தது. என்றைய தேதி இலவசக் கல்வியைப் புகுத்தினார்களோ அந்தத் தேதியிலிருந்து திட்டமிட்டு எய்ட்டு பள்ளிகள், தனியார் பள்ளிகள் இவைகளில் ஏறக்குறைய நான்காயிரம் ஆசிரியர்கள் 400 பள்ளி குமாஸ்தாக்கள் பாதிக்கப் பட்டார்கள். உங்களுடைய கல்வி அதிகாரிகள் பள்ளி நிர்வாகிகளுக்கு என்ன கிராண்டு கொடுத்தார்களோ அது தான் உங்களுக்குச் சம்பளம் ஆகும் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். பல உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் உங்களுக்கு அதிகமாகச் சம்பளம் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லி குமாஸ்தாக்களுக்கு இன்றைய தினம் அந்த சம்பளம் வெட்டு இருக்கிறது. நேற்றைய தினம் செங்கற்பட்டில் அந்த சங்கம் சார்பில் பேசிவிட்டு வந்தேன்.

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [19th February 1968]

1964 ஏப்ரல் 1-ம் தேதியிலிருந்து இன்று நான்கு வருஷம் ஆகப் போகிறது. பள்ளிக்கூடங்களில் இருக்கக்கூடிய டைட்டர்கள் குறைந்த சம்பளத்தை இன்றைய தேதி வரையிலும் பெற்று வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு சர்வீசு ரிஜிஸ்டர் சம்பளம் கிடைக்கவில்லை. சம்பள ரிஜிஸ்டரில் கையெழுத்துப் போட்டு ஜில்லா அதிகாரிகள் அடென்ட் பண்ணி அப்போது பண்ணி கையெழுத்திட்ட சம்பளமானது குறைவாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த சபையில் பல தடவைகள் எடுத்துப் பேசிய பிறகு என்ன செய்தார்கள் என்றால், திடீரென்று அதே சம்பளத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஆசிரியர் விஷயத்தில் ஒப்புக் கொண்டனர். ஆனால் சம்பளத்திற்கும் விரண்டு சம்பளத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசம் வருடாந்திர உயர்வில் பிடிக்கப்பட்டு விடுகிறது. இருக்கிற வித்தியாசம் கொஞ்சம்தான். இரண்டு லட்ச ரூபாய் கொடுத்திருந்தால் அந்த சம்பளத்தைச் சம்பள வருடாந்திர உயர்வுடன் கொடுத்திருக்கலாம். இன்றைய தினம் வரை கொடுக்கப்படவில்லை 15 ரூபாய், 20 ரூபாய் கூட குறைவாக வாங்குகிறார்கள். சம்பள உயர்வு இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. இந்த இலவசக் கல்வியினுடைய ஒரு பயனானது இது. இதைப் பற்றி அன்றைக்குக் கூடச் சொன்னேன். 1—4—1964 என்றால் ஆசிரியர்களுக்கு மனப் புன்மையாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கிறதே என்பதற்காக இலவசக் கல்வி வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. புகழுக வகுப்பிலும் இலவசக் கல்வி வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆசிரியர்கள், என்.ஜி.ஓ.-க்கள், இவர்கள் குழந்தைகள் 1,500 ரூபாய்க்குக் குறைவாக வருமானம் வரும் மக்களின் குழந்தைகள் இவர்களுக்கு 10-வது வகுப்பு வரை இலவசக் கல்வி அளிப்பது என்று முடிவு செய்தார்கள். இவர்கள் 100-க்கு 95 பேர். பாக்கி இருக்கிற 5 பேருக்கும் அவர்கள் பணக்காரர்களாக இருந்தாலும் கொடுத்து விடலாமே என்ற நல்லெண்ணத்தில் எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி என்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். பணக்காரர்கள் சம்பளம் கட்டாயம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் வருமானத்திற்குத் தகுந்தபடி அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். பஸ்டி கிளாஸ் டிச் பண்ணுவதற்கு 50 ரூபாய் டீயூசன் சம்பளம் அவர்கள் சுலபமாக கொடுக்கிறார்கள். அப்படி 50 ரூபாய் சுலபமாக கொடுக்கக்கூடிய பெற்றோர்கள் இருக்கிறார்கள். கொடுக்கிறார்கள். இதனால் ஆசிரியர்களுக்கு வேறே இடத்திலே ஊக்கம் கொடுக்கிறப்போல் ஆகிறது. பணக்காரக் குழந்தைகளுக்குச் சம்பளம் கட்டாயம் இருக்க வேண்டும். குரு தட்சிணையப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் நிரூபிக்கவில்லை சொன்னதாக கலைமகள் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். குரு தட்சிணை என்பது கட்டாயம் இருக்க வேண்டும். பணக்காரர்கள் நிறைய ரூபாய் தர வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள். சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியில் இலவச மருந்து தருகிறார்கள். இருந்தாலும் பொது ஜனங்களுக்கு அதைப்பற்றி தப்பு அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. பணம் கொடுத்து வைத்தியம் பார்த்துக் கொண்டால்தான், நல்ல வைத்தியம் கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறார்களே. இந்த மனப்பான்மை மாறுவதற்கு கொஞ்சம் நாள் பிடிக்கும். கனம் உறுப்பினர் தாமோதரன் அவர்களும் இதைத்தான் சொன்னார்கள். நம் எண்ணம் அப்படி இருக்கிறது.

9-50
p.m.

19th February 1968] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

இந்த எண்ணம் மாற வேண்டும். பணக்காரர்கள் ஏன் கல்விக்காக பணம் கொடுக்கக் கூடாது? இலவசக் கல்வியை அமுல் படுத்தி வதில் ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இலவசக் கல்வி இருக்கலாம். ஆனால் எல்லோருக்கும் இருக்கலாம் என்பது தப்பு. ஏழைகளுக்கு அவர்கள் இன்கம், வருமான அடிப்படையில் இலவசக் கல்வி தரலாம். எல்லோரும் ஏழை என்று சொல்ல முடியாது. 100-க்கு 5 பேர் பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். கனம் உறுப்பினர் எத்திராஜ் அவர்கள் சொன்னபடி பணம் கொடுக்கக் கூடியவர்கள் இருப்பார்கள். அவர்களிடம் நிறைய வாங்க வேண்டும். ஆகையினால் எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி என்பதால் ஹைஸ்கூலில் இருக்கிற ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சென்ற காங்கிரஸ் சர்க்காரின் இந்த முக்கியமான தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறோம். எதிர்ப்பவர்கள் பாத கண்டத்தில் எவரும் இருக்க முடியாது. கல்வி வசதி இல்லாதவர்கள் கட்டாயம் படிக்கத்தான் வேண்டும். வசதி இல்லாதவர்களுக்கு, பண வசதி இல்லாதவர்களுக்கு கட்டாயம் வசதி செய்துதான் தர வேண்டும். கனம் உறுப்பினர் தாமோதரன் சொன்னமாதிரி, இப்போது இலவசக் கல்வி கொடுத்திருக்கிறவர்களுக்கு இன்னும் வேண்டிய வசதிகளை செய்து தரவேண்டும். 10-வது வகுப்புவரை இலவசக் கல்வி என்று இருப்பதால், இதுவரை படிக்கும் மாணவர்களுக்கு வேண்டிய தேவையான வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும். இப்போது இருக்கிற முறை சரியாய் இல்லை. அவர்களுக்கு வேண்டிய உடைகள் மற்ற தேவைகள் ஸ்திரப்படுத்திக்கொண்டு வந்தால், நன்றாய் இருக்கும். இருக்கக்கூடிய திட்டத்தில் அவர்கள் சக்திக்குத் தக்கபடி, எஸ். எஸ். எல். சி. வரை படிக்கிற மாணவர்களிடம் கட்டாயம் பணம் வாங்க வேண்டும். அவர்களுக்கு இறுமாகக் கல்வி இருக்க முடியாது. இலவசக் கல்வி என்பதனால் ஆசிரியர்கள் சம்பளம் பாதிக்கப்படக் கூடாது. குரு தட்சிணை இருக்க வேண்டும். இன்றைக்கு மாதத்திற்கு எலிமெண்டரி வகுப்புகளில் 4 அணை இருக்கட்டுமே. இரண்டு ரூபாய் என்று காலேஜுக்கு இருக்கட்டுமே. இருக்கவேண்டும். அப்படியிருந்தால் கல்வி அபிவிருத்தி அடையும். எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி நல்லதுதான். இதைச் செயலுக்குக் கொண்டுவர கொஞ்சம் நாள் பிடிக்கும். இந்தத் திட்டத்திற்கு எதிரிடையாக யாரும் இல்லை. வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் கூட இப்படி இலவசக் கல்வி என்பது உண்டு. ஒரு சில வகுப்பு இனத்தாருக்கு இலவசக் கல்வி புகழுக வகுப்பு வரை என்பதை என்றால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. சொன்னால் காலேஜ் வகுப்பு பூராவிற்கும் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டும். புகழுக வகுப்பு என்பது ஒன்றுக்கும் பிரயோசனம் இருக்காது. காலேஜில் மேல் படிப்பு படிப்பதானால் புகழுக வகுப்பு படிக்க வேண்டும். உத்தியோகத்திற்கு அந்தப் படிப்பு இருக்க வேண்டும் என்பது அவசியம் இல்லை. எஸ்.எஸ்.எல்.சி வரை படித்தால், அது ஒரு அளவு முற்றுப் பெறுகிற படிப்பாகிறது. எஸ்.எஸ்.எல்.சி என்பதே செகண்டரி ஸ்கூல் லீவின் சர்ட்டிபிகேட் என்பதாம். 11-வது வகுப்பு என்று புகழுக வகுப்பை ஹையர் செகண்டரியாக கொண்டு வரலாமே தவிர எஸ்.எஸ்.எல்.சி என்பதே ஹைஸ்கூல் வரை படித்ததற்கான அத்தாட்சி.

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [19th February 1968]

கான்ஸ்டிடியூஷன்படியே 14-வது வயது வரை நிர்ப்பந்தமாக அரசாங்கம் எல்லோருக்கும் கல்வி கட்டாயம் தாவேண்டும் என்பது விதி. மற்ற மாநிலங்களைப் பார்க்கும்போது நாம் தான் 10-வது வகுப்பு வரை இலவசக் கல்வி எல்லோருக்கும் கொடுத்திருக்கிறோம். இலவசக் கல்வியைப்பற்றி யாரும் எதிர்ப்பு சொல்ல முடியாது. ஆனால் ஆசிரியர்கள் நிலைபை உயர்த்தி, பணக்காரர்களிடம் கல்விக்காக பணம் வசூலிக்கவேண்டும். எத்தனையோ பள்ளிக்கூடங்களில் பிஸ்டிங் கட்டி என்றும் டிராமா டிக்டட் என்று போட்டும் டொனேஷன் வாங்குகிறார்கள். ஸ்பெஷல் ரீஸ் தவிர இப்படி சர்க்காருக்கு கணக்கில் காட்டாத வகையில் பணம் வாங்குகிறார்கள். ஒரு வீட்டில் காசு பள்ளிக்காக வாங்காத குழந்தை இருக்க முடியாது. இது பெயருக்குத் தான் இலவசக் கல்வியாக இருக்கிறது. சர்க்கார் புத்தகங்கள் கொடுத்தாலும், அதைத் தவிர மாணவர்கள் பணம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் பணக்காரர்களுக்கு இன்னும் ஒருவிதமான வரி கட்டாயம் போட்டுத்தான் ஆக வேண்டும். இருப்பவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். இப்படி ஆசிரியர்களைப் பாதிக்காத வகையில் நிபந்தனை கொண்டு வருவது என்றால் மிகவும் கடினம். ஏற்கனவே ஆசிரியர்கள் நிலை சீர்குலைந்து இருக்கிறது. அதைச் சீர்படுத்த 2 லட்சம் ரூபாய் தேவை. குமாஸ்தாக்களுக்கு பலபடி சம்பளம் கொடுக்க ஒரு லட்சம் ரூபாய் தேவை. அதைத் தவிர, புதுமுக வகுப்பில் திடீர் என்று இதைக் கொண்டுவருவது என்பது அவ்வளவு உசிதம் அல்ல என்றுதான் எனக்குப் படுகிறது. அப்படியே கொண்டுவந்தாலும் ஏழைகளுக்கு மட்டும் இலவசப் படிப்பு கொடுத்துவிட்டு, பணக்காரர்கள் குழந்தைகளுக்கு இலவசமாகக் கல்வி தருவதை நிறுத்த வேண்டும். இப்படிச் செய்தால், ஏழைகளுக்கு காலேஜ் படிப்பு பூராவுக்குமே இலவசப் படிப்பு கொடுக்கலாம். ஆசிரியர்களான நாங்களும் நினைப நாட்களாக அதைத்தான் கேட்கிறோம். கல்வி நிலையங்களில் இருக்கிற எங்களுக்குச் சலுகை கொடுங்கள் என்று கேட்கிறோம். ஆகையால் பணக்காரர்களிடமிருந்து நிறைய பணம் வாங்க ஒரு திட்டத்தையும் இந்தத் தீர்மானத்தில் கொண்டு வந்திருக்கலாம் திரு. ராஜாராம் அவர்கள். அதை ஒப்புக் கொண்டு கீழ் வகுப்புகளில் 1/2, 1/2 ரூபாய், ஒரு ரூபாய் என்றும் மேல் வகுப்புகளில் 2 ரூபாய் என்றும் கட்டணம் வைத்தால், ஏழைகளுக்கு நன்றாக இலவசக் கல்வி அளிக்கலாம். அதன் மூலம் இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கமும் நிறைவேறும்.

திரு. கே. ராஜாராம் : இந்த வகையில் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் திருத்தம் ஒன்று கொடுத்திருக்கலாமே.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : நான் அமண்டுமெண்ட் கொடுத்திருக்கலாம். ஆனால் இப்போது அதற்கான நிலை வரவில்லை. கனம் ராஜாராம் அவர்கள் என் கருத்தை ஒப்புக் கொள்ளலாம் என்று நினைத்தேன்.

திரு. கே. ராமதாஸ் : குருகுட்சினை கொடுக்க வேண்டும் என்று கனம் உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதை பண்டைக்கால முறைப்படி தட்டில் வெற்றிலைப்பாக்கோடு

[19th February 1968] [திரு. கே. ராமதாஸ்]

வைத்து கொடுப்பதா ஆசிரியர்களிடம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : இந்த சபையில் அதைப்பற்றி பல தடவை சொல்லி இருக்கின்றேன். அதை வசூல் செய்வதற்கு என்று ஒருவரும் தனியாக வேண்டாம். பள்ளிக்கூடங்களில் சம்பளம் கட்டுவதைப் போல், அதை வசூலிக்கும் உரிமை பள்ளிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டால், பள்ளி நிர்வாகிகள் அதை வசூலித்து டி.சு.ஓ. மூலமாக அது கஜானாவுக்குப் போய்விடும். ஆசிரியர்களுக்கு டி.சு.ஓ. அவர்களே பிந்தின மாதத்தில் பகிர்ந்து கொடுத்து விடலாம்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் புகுமுக வகுப்பில் பயிலுகின்ற மாணவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் அடித்த ஆண்டிலேயிருந்து இலவசக் கல்வி அளிக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து பேசியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி தங்கள் கருத்தினையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். கல்வித் துறையில் எல்லோருக்கும் இலவசக்கல்வி வசதி இருக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். அதுதான் ஒரு நாட்டினுடைய இறுதி இலட்சியமாக, குறிக்கோளாக இருக்க முடியும். உலகத்தில் பல நாடுகள் மெல்ல மெல்ல முயன்று இன்றையதினம் சிலபல நாடுகள் அந்த நிலையினை எய்தியிருக்கின்றன. வேறு சில பல நாடுகள் அந்த நிலையை எய்துவதற்கான வகையில் நல்ல முயற்சிகளைச் செய்து வருகின்றன. பண வசதி இல்லாத காரணத்தால், தங்கள் படிப்பில் உயர்வு பெறாதவர்கள், ஏழை எளிய மக்கள் அத்தனை பேருக்கும் கல்வியில் உயர்ந்த நிலையை அடைய வாய்ப்பினை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் தான் இலவசக் கல்வி வேண்டும் என்ற கருத்து மெல்ல மெல்ல கடை பிடிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. முதலில் துவக்கக் கட்டத்தில் இலவசக் கல்வி வேண்டும் என்று குரல் எழுப்பப்பட்டது. அந்த அளவுக்கு அடிப்படை அறிவை யாவது அத்தனை பேரும் பெறவேண்டும். பண நெருக்கடி காரணமாக, அந்த அடிப்படை அறிவைக் கூட பெறமுடியாத நிலையை மாற்ற வேண்டும் என்று தான் இலவசக் கல்வி முறை முதலில் அந்த அளவில் புகுத்தப்பட்டது. அது மெல்ல மெல்ல வளர்ந்து இன்று 11-வது வகுப்பு வரை தமிழகத்தில் இருக்கிற எல்லா பள்ளிகளிலும் இலவசக் கல்வி முறை புகுத்தப்பட்டு, அது இன்றைய தினம் நடைமுறையிலும் இருந்து வருகிறது. 11-வது வகுப்பு வரை இலவசக் கல்வி எல்லோருக்கும் தேவைதான் என்றாலும், வசதி படைத்தவர்களுக்கு இலவசக் கல்வி தேவையில்லை என்று நாட்டின் பொருளாதார நிலைமையையும் நம் நிலைமையையும் எண்ணிப்பார்த்து, சிலர் கூறுகின்றார்கள் என்றாலும் இப்போது நடைமுறையில் இருந்துவரும் கொள்கையை எல்லோரும் ஆதரித்து, இந்த அரசும் ஆதரித்து 11-வது வகுப்பு வரை இலவசக் கல்வி முறையினைக் கடைப்பிடித்து வருகிறது. வேறுபல மாநிலங்களை எடுத்துக் கொண்டால், தமிழகத்தின் அளவுக்குக் கூட அவைகளால் வாழமுடியவில்லை என்பதில் தமிழகத்தில் இருக்கிற நாம் எல்லோரும்

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்] [19th February 1968]

பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளலாம். இன்னும் சில பல மாநிலங்களில் துவக்கப்பள்ளிநிலை வரைதான் இலவசக் கல்வி தரப்பட்டு மற்ற நிலைகளில் இலவசக் கல்வி தரப்படாத சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. இன்னும் சில இடங்களில் 8-வது வகுப்பு வரை தான் இலவசக் கல்வி தந்திருக்கிறார்கள். பல இந்த மாநிலங்களில்கூட 10-வது வரை இலவசக் கல்வி தருகிற சூழ்நிலை இன்னும் ஏற்படவில்லை. நம் மாநிலம் ஒன்றில் தான் அத்தகைய நிலை இருந்து வருகிறது. நம் நாட்டில் ஒவ்வொருவரும் ஓரளவுக்கு அடிப்படையாகப் பெற வேண்டிய அறிவு 11-வது வகுப்பு வரையாக இருக்க வேண்டும் என்ற சிப்பந்தை அடிப்படையாக வைத்து அந்த அளவுக்கு வையப்படுத்தி வருகிறோம். சாநாயமாக அடிப்படைக் கல்வி என்பது 8-வது வகுப்பு வரையிலானது எல்லோரும் எல்லா வகையிலும் இருப்பவர்களும் கற்றுத் தரவேண்டியது ஆகும். அடிப்படைக் கல்வி என்பது ஒரு மாதத்திற்கு அடிப்படையாகப் பிறகு வேறு சில பெரும் கிளைகள் வெடித்து, அதற்குப் பிறகு சிறு சிறு கிளைகள் வெடிப்பதைப் போல அடிப்படைக் கல்வி என்பது 8-வது வகுப்பு வரையான நிலையை மீறித்தோம். அதற்குப் பிறகு தான் கணக்கியல், நிலவியல், வரலாற்று இயல் என்று பிரித்தோம். அவர்கள் எதிர்காலத்தில் சந்த வேண்டுகுப் போவதாக இருந்தாலும் அவர்கள் வேலைக்குச் செல்லாமல் விட்டிலேயே இருப்பவர்களாக இருந்தாலும், குடும்பக் கலையை நடத்துபவர்களாக இருந்தாலும் இந்த அடிப்படை அறிவு 8-வது வகுப்பு வரையிலான புடிப்பு இருக்க வேண்டும் என்ற அளவுக்கு வேறுபாடு எதுவும் கொள்ளாமல், ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று கொடுத்து வருகிறோம். அதற்குப் பிறகு தான் கலை இயல், அறிவியல் என்று இரண்டாக கல்வியைப் பிரித்தோம். பிறகு புகழுக வகுப்பு 4, 5 வருஷ படிப்பான பிளா., எம்.எ., எம்.எஸ்ஸி. போன்ற வேறு கிளைகளாக கல்வி பிரிந்து ஒவ்வொருவரும் தங்களை நனித்தனியே துறைக்கு ஆளாக்கிக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே அடிப்படைக் கல்வி 8-வது வகுப்பு வரை கட்டாயம் எல்லோரும் பெற்றாக வேண்டும். வரை, அறிவியல்களானாலும், எந்த நிலையில் இருப்பவர்களானாலும் பெற்றுத் தரவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டது. அதையும் தாண்டி 11-வது வகுப்பு வரை தற்போது இலவசக் கல்வி தரப்படுகிறது. அதற்கும் மேலும் இலவசக் கல்வி முறையைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற கொள்கையைப் பொறுத்தவரை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. இந்த அரசு அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்கிறது. ஆனால் புகழுக வகுப்பில் முழு வதும் இலவசக் கல்வி வைக்க வேண்டும் என்ற இந்த திட்டம் தான் இப்போது இருக்கிற சூழ்நிலையில் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு ஏற்றதாக இல்லை என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியவகையில் இருக்கிறேன். இதில் அடங்கியுள்ள கொள்கையை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அந்தத் திட்டம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல், இப்போது உடனடியாக நடைமுறைப்படுத்த முடியாது இருப்பதற்குக் காரணம், ஏற்கனவே ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிற கல்வி நிதிவசனங்களை நம் இன்னும் சேம்மைப்படுத்த வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்

19th February 1968] [திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்]

சட்டிக்காட்டியதைப் போல் இன்றையதினம் பல்வேறு வசதிகளைப் பெற வேண்டிய நிலையில் பல பள்ளிகள் இருந்து வருகின்றன. இன்னும் பல தூற்றுக்கணக்கான துவக்கப் பள்ளிகள் பேர்துமான கட்டிட வசதி இல்லாத நிலையில் அவைமாத் தடியிலும் அரசமாத் தடியிலும் நடைபெற்றுவருகின்றன. சிலபல ஊர்களில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு கட்டிடம் தேவைப்படுகிறது. மாணவர்கள் பல இடங்களில் 4, 5 வாகைகள் நடந்து போய் படிக்க வேண்டிய அளவுக்கு இருக்கிறது. இப்படி மாணவர்கள் தற்போது பல இடுக்கண்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். உயர்நிலைப் பள்ளிக்கான கட்டிடத்தைக் காட்டுங்கள் என்றால் ஏற்கனவே துவக்கப் பள்ளிகள் நடைபெறுகிற கட்டிடங்களில் இருந்து துவக்கப் பள்ளிகளை அரசு மாத் தடிக்கு அனுப்பிவிட்டு இது தான் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு ஏற்ற கட்டிடம் என்று கூறி உயர்நிலைப் பள்ளியைப் பெற்றுவிடுகிறார்கள். புதிதாக துவக்கப்பட்ட பள்ளிகளுக்கு வசதி செய்து தரமுடியாத நிலை இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறுஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இந்த நிலையில் இருக்கிற கட்டிடங்களை எல்லாம் எடுத்து விளக்கிறார்கள். இந்த நிலையிலும் 11-வது வகுப்பு வரையிலான கல்வியை நாட்டில் இருக்கிற எல்லா நாத்தினரும் எல்லா நிலையினரும் இலவசமாகப் பெறுவதற்கான வாய்ப்பை ஏற்கனவே அரசு ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. நாங்கள் எதிர்க் கட்சியில் இருந்த போதும் கூட அதை வாங்கிப் பாசாட்டி இருக்கிறோம். ஆக கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில் என்றைக்கேனும் ஒரு நாள் அது வரவேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கிற பொருளாதார நிலையில் நாம் பெறவேண்டிய வசதிகள் அத்தனையும் பெறுகின்ற நிலையில் இல்லை. மேலும் இலவசக் கல்வியைக் கொடுப்பதன் மூலம் இன்னும் அதிகச் செலவை மேற்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். ஏற்கனவே பல கல்லூரிகளைத் துவக்கிவிட்டோம். அவைகளுக்கு பல இடங்களில் கட்டிடங்கள் இல்லை. இன்னும் பல இடங்களில் ஆய்வுக்கூடங்கள் அமைக்கப்படவில்லை. உண்மையிலேயே சென்னை நகரில் வியாசப்பாளியில் ஒரு பள்ளிக் கூடத்திற்குப் போதுமான கட்டிடம் இல்லை. சென்னை நகரிலே மாத் தடியில் பள்ளிகள் பல இடங்களில் நடைபெறுகின்றன. எழும்பூரில் பெண்கள் பள்ளிக்காக கட்டிடம் கட்ட இடம் தேட, 6, 7 வருஷங்களாக முயன்றும் முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. இப்படி பல நெருக்கடிகள் இருக்கின்ற காரணத்தினால் தான் புகழுக வகுப்பில் இலவசக் கல்வி யாருக்குத் தேவையோ அவர்களுக்கு மட்டும் தருவது என்றும் வசதி படைத்தவர்களுக்கு இப்போது இருக்கிற சூழ்நிலையில் இலவசக் கல்வி தேவையில்லை என்றும் இந்த அரசு கருதுகிறது. அந்த அடிப்படையில் தான் தேவையுள்ளவர்களுக்கு மட்டும் இலவசக் கல்வி கொடுக்கிறோம். ஓர் வகுக்கு வசதி குறைவுள்ளவர்களும், வசதி அற்றவர்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும், பழங்குடி மக்களும், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களும், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களும், இன்னும் ஏழைகளாக இருப்பவர்கள் எல்லாம் இலவசக் கல்வி பெறவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் வருஷ வருமானம் 2,000 ரூபாய்க்கும் குறைவாக உள்ளவர்களின் பிள்ளைகள் எல்லாம்—அது தாழ்த்தப்பட்ட குடிகளாக இருந்தாலும், பழங்குடியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும்,

4 01
P.m.

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்] [19th February 1968]

இலவசக் கல்வி பெற வேண்டும் என்று தந்து வருகிறோம். அதே போல் அரசு ஊழியர்கள் எ.ஜி.ஜி.ஓ. வினர் பிள்ளைகளுக்கும் இலவசக் கல்வி அமுலில் இருந்து வருகிறது.

என்.ஜி.ஓக்களாக இருப்பவர்கள், 400 ரூபாய்க்குக் குறைந்து சம்பளம் பெறுபவர்கள் வீட்டுப் பிள்ளைகளும் இலவசக் கல்வி பெறலாம் என்று ஆக்கித்தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆசிரியர் வீட்டுப் பிள்ளைகளும், அவர்கள் தனியார் துறை பள்ளிகளில் இருந்தாலும் பொதுத் துறைப் பள்ளிகளில் இருந்தாலும் இலவசக் கல்வி பெறலாம் என்று ஆக்கித் தரப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உடையவர்கள், வாரியப் பகுதி உடையவர்கள் வீட்டுப் பிள்ளைகள் எல்லாம் தான் இப்போது பகுதியாக வகுப்பில் சம்பளம் கட்டவேண்டும் என்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் அவர்களுக்கு அதிகத் தொல்லை இருக்க முடியாது. வேறு பல வகைகளில் வசதிகள் பெருகி எல்லா பள்ளிக்கூடங்களிலும், பல்கலைக் கழகங்களிலும், படிக்கிற குழந்தைகளுக்கும் வசதிகள் செய்து தருகிற அளவிற்கு பொருளாதார நிலைமை வளர்ந்தால், இவற்றையெல்லாம் கவனிக்காமல் கூட இருந்துவிடலாம். இந்த வசதி கூட பெறாமல் பல பள்ளிக் கூடங்கள் இருக்கின்றன. பல இடங்களில் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு வெள்ளை அடித்து 5, 6 ஆண்டுகள் ஆகியிருக்கின்றன. இதைக் கேட்டால் அரசாங்கம் பணம் தந்தால் தான் செய்ய முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். தனியார் பள்ளிகள் நடத்துபவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பம் மூலம் கெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒவ்வொரு மாணவனிடத்திலும் 10 ரூபாய் 5 ரூபாய் வங்கினால் பள்ளிகளுக்குத் தேவையானவைகளையும் மாணவர்களுக்குப் பவப்படுகிற சுகாதார வசதிகளையும் செய்து கொள்ள முடியும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கிற போது நான் இப்போது இருக்கிற பொருளாதார நிலையிலே இந்த அதிகச் செலவை ஏற்படுத்திக்கொள்வதன் மூலம் பல வசதிகளை, கனம் உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி சொன்ன மாதிரி, இழக்குப்படியான நிலைமைகள் ஏற்படக் கூடும் ஏற்படுத்தப்பட்ட பள்ளிகள் நிலைப்பதற்கும் அவைகள் ஒழுங்காக செயல்படுத்தப்படுவதற்கும் ஆன முயற்சிகளில் நாம் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். 500 மாணவர்கள் இருக்க வேண்டிய இடங்களில் 700, 800 மாணவர்களை உட்கா வைத்து பள்ளிகள் நடத்த வேண்டிய நெருக்கடி இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளிகளுக்குக் கட்டிட வசதி செய்து தரவேண்டும். பல பள்ளிகளில் கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே கட்டிடம் கட்ட 12,500 ரூபாய் அரசு தந்து, அந்த ஊரில் இருப்பவர்கள் அதற்கு ஈடான தொகையை 12,500 ரூபாய் தருவார்களானால், 25,000 ரூபாயில் 4 அறைகள் கொண்ட கட்டிடத்தை எழுப்பலாம் என்று திட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது என்.ஜி.ஓ.யர்கள் அது போதாது, ஏரியிருக்கிற நிலை வாசிகளை அணுசரித்து 35,000 ரூபாய் ஆகுமே என்று சொல்லுகிறார்கள். 25,000 ரூபாயில் கட்ட முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியானால் மிகுதி 10,000 ரூபாய் யார் தருவது, அரசாங்கம் தருவதா அல்லது அந்த ஊர் மக்கள் தருவதா என்பது நிலைமை. இவைகளை

[19th February 1968] [திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்]

எதற்குச் சொல்லுகிறேன் என்றால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பள்ளிகளுக்கு வசதிகளைத் தந்து இலவசக் கல்வியை செம்மைப்படுத்தி இவைகளில் நாட்டம் செலுத்தவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆண்டுக்குக் கிடைக்கிற வரிப்பணத்தில் கல்விக்காக அதில் அதிகம் ஈடுபடுத்தவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இருக்கிற பள்ளிகளைக் கவனிக்க வேண்டும், வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி சொன்னபடி, ஆசிரியர்களைப் பற்றி கவனிக்கவேண்டும். கல்விக்காக கணிசமான தொகையைச் செலவழிக்க வேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிற காரணத்தினால், பணம் கொடுத்துப் படிக்கக் கூடியவர்கள் படிக்கலாம். வசதியற்றவர்களுக்கு இலவசக் கல்வி வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறோம். மிக வசதி அற்றவர்களாக, தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக, பின் தங்கியவர்களாக உள்ள பிள்ளைகளுக்கு மேல் படிப்பு படிக்க வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆக இந்த அளவோடு இருப்பதன் மூலமாக இந்த அளவில்தான் நாம் ஏற்க முடியும். இலவசக் கல்வி என்ற கொள்கையை நாம் எதிர்க்கவில்லை. இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டு வருவதன் மூலமாக ஏற்கனவே சாதித்தவைகள் கூட நிறைவேறாமல் போகுமோ என்று கருதி இந்த ஆண்டுக்கு இலவசக் கல்வி என்பது வசதியில்லாதவர்களுக்கு மட்டும் அளித்து, வசதியுடையவர்கள் பணம் கொடுத்துப் படிப்பது என்ற திட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இத்திட்டத்தைச் சிலபல ஆண்டுகள் மேற்கொள்ளுவதன் மூலமாக நிலைமையை சீர்படுத்திக் கொள்ள முடியும். இலவசக் கல்வி யார் யாருக்கு வேண்டுமோ, தேவையோ, அவர்களுக்குத் தரவேண்டும். பழங்குடி மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், இவர்களின் மாணவர்களுக்கு இலவசக் கல்வி தருவதன் மூலமாக இந்த ஆண்டுக்கு 15 லட்ச ரூபாய் செலவழிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி கொடுப்பது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால், மேற்கொண்டு 55 லட்சம் ரூபாயானால் என்று சொத்து மதிப்பாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் விவரம் கேட்டேன், ஆனால் அது பற்றிய விவரம் சிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். பல்கலைக் கழகங்களை இது பற்றிய விவரம் கேட்டதற்கு கல்லூரிகளிலிருந்து திரட்டிக் கொள்வதற்கு என்று பதில் வந்ததாலும், விவரம் திரட்டப்படுகிற நிலைமையில் இருக்கிற காரணத்தாலும், உடனடியாக எவ்வளவு செலவாகுமென்று சொல்ல முடியவில்லை. ரெய்க்குனர் அவர்கள் விவரத்தைச் சேகரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் தான் கால தாமதம் ஆகிறது. 115 கல்லூரிகளிலிருந்து விவரத்தைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் காரணத்தினால் காலத் தாமதம் ஏற்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. பகுதியாக வகுப்புகளில் இப்போது இருக்கும் நிலைமை இருப்பதின் மூலமாக நிலைமையை சீர்படுத்திக்கொள்ள வகை ஏற்படக் கூடும். இந்த அடிப்படையில் தான் இந்தக் கொள்கையை அரசு மறுக்கவில்லை. கொள்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டியதுதான். பொருளாதார நிலைமையை கவனிக்கிறபோது இப்போது கொடுக்கப்படுகிற இலவசக் கல்வி போதுமானது என்று சொல்லி, பொருளாதார வசதி ஏற்பட்டால், இதை மெல்லமெல்ல மேற்கொள்ளலாம்.

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்] [19th February 1968]

என்று சொல்லி, கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கொண்டு வந்த தீர்மானம் கருத்துக்களை பரிமாறிக்கொள்ள பயன்பட்டது என்றாலும் இருக்கிற சூழ்நிலையையும், பொருளாதார நிலைமையையும் அறிந்து இந்தத் தீர்மானத்தை அவர்கள் வற்புறுத்த மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொள்கை அளவில் இதை ஏற்றுக் கொண்டதற்கு அரசாங்கத்திற்கு எனது பாராட்டுதலையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதில் கலந்துகொண்டு பேசிய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. அறிவுழகன் அவர்கள் வசதி படைத்தவர்கள் என் கொடுக்கக் கூடாது என்று கேட்டார்கள். பொதுவாக கல்விக் கூடங்களில் முதல் தரப் பிள்ளைகள், இரண்டாம் தரப் பிள்ளைகள் என்ற பாகுபாடு ஏற்படுத்தி பிள்ளைகளுக்குள்ளே ஒரு பிரிவினையை ஏற்படுத்தக் கூடாது. ஒரு முக்கியமான கோட்பாடாக இதைக் கொண்டு காண் இலவசக் கல்வி பத்தாவது வகுப்பு வரை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பணக்காரர்கள், வசதி படைத்தவர்கள் என்று சொல்லப்பவர்கள் மிகச் சொற்பமானவர்கள் தான். அவர்களுக்காக ஏழைகள் அனைவரும் கஷ்டப்பட்டுவண்டும் என்று இல்லை. கொந்த பேர் பணக்காரர்களாக இருந்தாலும் பாலாயிரம் அவர்களுக்கும் சேர்ந்து இந்த இலவசக் கல்வி அனுகூலத்தை அனுபவிக்கும் என்று இலவசக் கல்வி பத்தாவது வகுப்பு வரை கொடுக்கப்பட்டது. அவர்கள் மற்றொன்று சொன்னார்கள். ஸ்பெஷல் பீஸ் கட்டுவதற்குக் கூட முடியாமல் பத்தாவது வகுப்பு வரை படிக்கிற மாணவர்கள் பலர் இருக்கிறார்களே என்று. ஆகவே ஹைஸ்கூலில் ஸ்பெஷல் பீஸ் கட்டுவதற்குக் கூட வசதி இல்லாமல் ஏராளமான மாணவர்கள் இருப்பதைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் புகுமுடிக் வகுப்பிற்குச் சென்று காலேஜ் பீஸ் கட்டி எப்படி மாண்புமிகு அவர்கள் என்பதற்கு அவர்களே தான் விடை சொல்ல வேண்டும். இன்னொன்றும் சொன்னார்கள். அது அவரிடமிருந்து வருமென்று தான் எதிர்பார்க்கவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த ஒரு அங்கத்தினர் சொல்லுவாரென்று கனவில் கூட எதிர்பார்க்கவில்லை. இலவசக் கல்வி கொடுக்க தால் கட்டு திட்டங்களுக்கு பிள்ளைகள் உட்படாமல் கட்டடமிடத்து விடும்படியான நிலைமை வருமென்று சொன்னார்கள். கட்டு திட்டத்திற்கு கட்டுப்பாடுபவர்கள் பெரிய பணக்காரர்கள் வீட்டு பிள்ளைகளானாலும் கட்டுப்பாடுபவர்கள். ஏழை வீட்டு பிள்ளைகளானாலும் கட்டுப்பாடுபவர்கள். கட்டுப்பாடுபவர்கள் பணக்காரர்கள் வீட்டு பிள்ளைகளானாலும் ஏழைகள் வீட்டு பிள்ளைகளானாலும் கட்டுப்பட மாட்டார்கள். பண வசதிக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. நல்ல பிள்ளைகள் ஏழை வீட்டு பிள்ளையானாலும் பணக்கார வீட்டு பிள்ளைகளானாலும் கட்டுகிட்டத்திற்கு அடங்கி இருப்பார்கள். இலவசக் கல்வி படிப்பிற்கும் கட்டுத் திட்டத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இலவசக் கல்வி என்றால் கட்டு திட்டத்தை அறியப் படுத்த முடியாது என்று சொல்லுவதற்கு சம்பந்தம் இல்லை.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் தாமோதரன் அவர்கள் பொருளாதார விஷயத்தை மிகவும் வற்புறுத்திக் கூறினார்கள். பொதுவாக ஆட்சிப்

[19th February 1968] [திரு. கே. ராஜாராம்]

பொறுப்பை இப்போது இருக்கும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டவுடன், வயிற்றுப் பசியை நக்குவதற்காக இரண்டு நகரங்களில் 50 லட்சம் பேருக்கு மட்டும் அவர்களுடைய வயிற்றுப் பசியை நக்கவேண்டும் என்று குறைந்த விலையில் அரிசி கொடுக்க முற்படுவதன்மூலம் 5 கோடி 10 லட்ச ரூபாய் பணத்தை இந்த 8 மாதத்திற்குள் நமது அரசாங்க பொருளாதார நிலையில் கஷ்டத்தையும் சகித்துக் கொண்டு அவர்களுக்காக நஷ்டப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த நிலைமையில் இருக்கும்போது மாநிலம் பூராவிலும் உள்ள 34 கோடி பேருக்கு அறிவு பசியைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு கோடி ரூபாய்க்கும் குறைவாக 80 லட்ச ரூபாய் ஆகும் என்று சொன்னார்கள். 15 லட்சம் ஏற்கெனவே செலவு என்று கணக்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டால், 65 லட்சம் அங்கமாக ஆகும் என்று சொன்னார்கள். ஆக 80 லட்சம் ஆகும் என்று சொன்னார்கள். ஒரு கோடி ரூபாய்க்குத்தான் செலவாகும் என்று சொன்னார்கள். இதைப் பொறுத்த வரை ஒன்று சொல்லுகிறேன். மனம் உண்டானால் இடம் உண்டு. முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வாரமாக இங்கில்லாமல் இருந்து இன்று அதிர்ஷ்ட வசமாக வந்திருப்பது நமக்கெல்லாம் திருப்தி தருகிறது. மாநிலத்திற்கு அதிர்ஷ்டம் என்று நினைக்கிறேன். திடீரென்று ஸ்போர்ட்ஸ் மென் மாதிரி சொல்லக் கூடியவர் செலக்ட் கமிட்டியில் அப்படித் தான் திடீரென்று சொன்னார். நல்ல காரியங்களைச் செய்வதில் அவருக்கு எப்போதும் விரும்பம் உண்டு. அப்படி இங்கேயும் அறிவிப்பு கொடுப்பார்கள். இப்போது கூட இங்கே அறிவிப்பார்கள் என்று எண்ணுகிறேன்.

பொதுவாகக் கல்வி என்பது ஒரு கூட்டத்தாருக்குத்தான் இருக்க வேண்டும்; வசதி படைத்தவர்களுக்கு இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் மறைந்து விட்டது. இப்போது அந்தக் கருத்தை யாரும் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். இப்போது எல்லோருக்கும் கல்வி வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். இப்போது இலவசமாகக் கேட்பது புகுமுடிக் வகுப்பிற்குத்தான். கல்லூரியில் மற்ற டிக்கிரி கோர்ஸுக்காகக் கேட்கவில்லை. நமது மாநிலத்தில்தான் இந்த புகுமுடிக் வகுப்பைக் கல்லூரியில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களில் இதை ஹைஸ்கூலில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். நம் யூனிவர்சிட்டி சொல்லியதைக் கேட்டுக் கொண்டு இதை ஹைஸ்கூலில் சேர்க்காமல் கல்லூரியில் சேர்த்து விட்டார்கள். மற்றபடி இந்த படிப்பு ஹைஸ்கூல் படிப்பு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு அங்கத்தினர் கருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாங்கள் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் ஆசிரியர்களுடைய வருமானத்தில் ஒரு தம்பிடி, கூட்டு குறையாமல் அரசாங்கத்தினிடம் சண்டை போட்டு கொடுக்கும் படி பார்த்துக்கொள்வோம். அதனால் இலவசக் கல்வி கொடுப்பதால், ஆசிரியர்கள் சம்பளம் குறையும் என்ற எண்ணம், கவலை அவருக்கு வேண்டாமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் பல குறைகள் சொல்லப்பட்டன. பல பாடசாலைகளுக்கே லாபாடரி இன்னும் சரியாக அமைக்கப்படவில்லை. கொடுக்க முடியவில்லை. அதற்கான வசதிகள் இல்லை என்று சொன்

4-10 p.m.

[திரு. கே. ராஜாராம்] [19th February 1968]

அவர்கள் நம்முடைய மாநில வரவு செலவுத் திட்டம் ஒரு விரித்திரமான திட்டம். இதை மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட முடியாது. இதனால் இது மிகவும் வளப்பமான மாநிலம் என்று நான் மத்திய சர்க்காருக்கு சொல்லிக்கொள்ளவில்லை. 1955-ல் நிதி அமைச்சராக இருந்த திரு. சுப்பிரமணியம் அண்ணாது காலத்தில் நமக்கு 92 கோடி தான் வருமானம் இருந்தது. அப்போது பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கும் போது அவர்கள், நான் நிதியமைச்சர் பதவியிலிருந்து விலகி முன்பு 100 கோடிக்கு பட்ஜெட் சமர்ப்பித்துவிட்டால்தான் என் ஜன்மம் சாபல்யமாகுமென்று சொன்னார்கள். அதன்பிறகு 1956-ல் நமது வருமானம் 102 கோடிக்கு உயர்ந்து விட்டது. இப்போது நம்முடைய வருமானம் 200 கோடிக்கு மேல் போய் விட்டது. ஆகவே ஒரு கோடி என்பது பெரிதல்ல. நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் போன்ற அறிவில் பிறந்த அமைச்சர்கள், முதலமைச்சரைப் போன்ற ஸ்போர்ட்ஸ்மென் ஸ்டிரிட் உள்ளவர்கள் இதற்கு வழி கண்டுபிடிப்பது கஷ்டமல்ல. கொள்கை அளவில் ஒப்புக் கொண்டவர்கள் இதையும் செய்யலாம். 1968-69 பட்ஜெட்டில் இதைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொன்னாலும் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: Is the hon. Member Thiru K. Rajaram withdrawing the Resolution?

THIRU K. RAJARAM: I am not withdrawing it, Sir.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“This House recommends to the Government to introduce free education in the P.U.C. in the State from the academic year 1968-69.”

The Resolution was put and lost.

Thiru K. Rajaram demanded a poll and the House divided thus:—

Ayes.

1. Thiru M. Ethirajulu.
2. Thiru R. Raman Nair.
3. Thiru P. Ethiraj.
4. Thiru A. Ponnappa Naidu.
5. Thiru S. Jayarama Reddiar.
6. Thiru N. R. Thiagarajan.
7. Thiru S. V. Lakshmanan.
8. Thiru K. Ramakrishna Achari.
9. Thiru S. D. Sundaram.
10. Thiru N. Wilson Apollos.
11. Thiru K. Rajaram.
12. Thiru T. S. Arunachalam.
13. Thiru S. R. P. Ponnuswamy Chettiar.

19th February 1968]

Ayes—cont.

14. Thiru K. Ramadoss.
15. Thiru S. Rajamarthandan.
16. Thiru T. K. Subbiah.
17. Thiru Mohanlal Mehta.
18. Thirumathi S. Manjubhashini.
19. Thirumathi Lakshmi Krishnamurti.
20. Thirumathi Saraswathy Pandurangam.
21. Thirumathi T. L. Thirupurasundari.

Noes.

1. The Hon. Thiru C. N. Annadurai.
2. Thiru N. V. Natarajan.
3. Thiru C. P. Chitrarasu.
4. Thiru C. V. Rajagopal.
5. Thiru K. Arivazhagan.
6. Thiru R. M. Seshadri.
7. Thiru G. Krishnamoorthy.
8. Thiru A. R. Damodaran.

Neutral.

Nil

Ayes 21; Noes 8.

The Resolution was carried.

(2) OFFICIAL LANGUAGE OF THE UNION

MR. CHAIRMAN: We shall now take up the next Resolution standing in the name of the hon. Member Thiru R. M. Seshadri.

* THIRU R. M. SESHADRI: Mr. Chairman, Sir, let me make it clear, at the very outset, what actually is quite clear on the record paper here that I have the honour to move this Resolution. 4-29 p.m.

“This House is of opinion that the imposition of Hindi on unwilling areas is fraught with grave risk to the unity and progress of the country and recommends to the Government to suggest to the Union Government to introduce an amendment to the Constitution of India whereby the Official language of the Union shall be ‘English’ in the place of ‘Hindi’.”

MR. CHAIRMAN: It may formally be seconded before the hon. Member speaks on the Resolution.

THIRU R. M. SESHADRI: A Resolution, in my opinion, is only an expression of opinion of this House. It is a recommendation to the proper quarters for taking necessary action.

[19th February 1968]

MR. CHAIRMAN: It may formally be seconded.

THIRU K. ARIVAZHAGAN: Sir, I second it.

THIRU R. M. SESHADRI: The need for this Resolution arises because certain observations were made here by the hon. Members with reference to another Resolution on Language passed by the Madras Legislative Assembly. I was submitting, Mr. Chairman, that a Resolution by its very nature was not operating nor binding. A Resolution becomes binding only when it fructifies into a statutory order or into a *pucca* enactment. The Resolution, whether passed by that House or by this House, is merely putting on record an expression of opinion and in itself, and by itself, it has no operative character in it. Undoubtedly, I agree that constitutional propriety may require that a Resolution should be voted by both the Houses. It is not a constitutional compulsion nor procedure called for by the Constitution, so far as this Resolution is concerned. I am moving this Resolution only for requesting this House to accept this Resolution and for that reason, I am placing it before it for its consideration. The Resolution is a very simple one. The Resolution says "Please take away Hindi from being the official language of the Union", and replace Hindi by only one word 'English'. Once you do that a number of amendments will follow as a matter of consequence, incidental to the acceptance of my main Resolution. Now I have a point here. It is not that I am oblivious of the effort of the Government of Madras and the Government of India. Every State in our country and the Central Government are, I know, seriously bestowing their attention on this very vexed problem of language. Therefore, I am not suggesting for a moment that the Government of Madras are not doing their absolute, utmost best in the matter of solving this problem-tangled problem. Really, I have a point to make on this Resolution. The Resolution looks simple, Mr. Chairman, but my very humble submission is, that if you give some thought to it, you will find that the Resolution deserves to be accepted *nemo* *con* by this House. You know, Sir, there are two ways in which a physician can treat a disease. For example, if there is scabbies, one method is by applying medicine externally on the symptoms. The other way you deal with the disease is to go to the root of it, the basic cause of it, diagnose the malady, the fundamental root of it and treat it at that point. Now what I want the hon. Members to consider is whether this or that reason is not the basic cause, what is the root reason for all this trouble about the language. You must remember, Sir, that in this country we agreed in 1950 that Hindi shall be enthroned as the official language of the Union. In other words, it was agreed that Hindi would have pride of place as the official language of the Union of India. Having done this in 1950, what is it you want to do to-day. You want to take away Hindi and undo whatever has been done in the last 17 or 18 years. The whole problem arises merely because Hindi has become, as it was called, *Pattamahishi*. The other way of dealing with this is, I have got a crowned

[19th February 1968] [Thiru R. M. Seshadri]

wife here, the Queen. I will have another 14 languages also as crowned queens. Now that is one solution to deal with the malady, symptom of the malady. The other manner is to uproot the cause, go to the bottom of it and see the root cause of the problem. That is to say, "Hindi Madam, you have been crowned queen, I am sorry, please step down from your throne. I am not doing you any injury. I request you with folded hands, to kindly come down and take your place among other regional languages of the Indian Union. You, being a regional language, have been wrongly enthroned and chaired and this enthroning is a mistake." In my humble opinion, it is not the way of wisdom, it is not the way of political sagacity to accept Hindi as the Union Official Language. What should be done? You tell Hindi, "You come down,"; then what happens Hindi will say: "You are asking me to come down after I have enjoyed this power only on paper, but not in practice for so many years. What are you going to do? My answer is: 'I am not going to put Tamil as enthroned queen. I have a right to demand Tamil to be there as queen, because Tamil has got the vitality and the vigour, the culture and the character. The content of Tamil is so wonderful that it can rightfully claim a place on the throne. But I say that I shall not be guilty of 'Pakshapatham'. Let me not be accused of being partial or biased. I will say that no regional language should become the queen of the country. You have the bitter experience of one regional language as the language of entire India. People have shed their blood in this matter. Therefore, I shall not enthrone Tamil. But then what shall I do? I shall put on the throne the language which is common to all. English. I do it because English is a World language and India is a part of the world to-day. It was said that one can go around the world in 80 days. But to-day one can go around the world in 24 hours. The world is shrinking. Big seas are like ponds to-day and one can cross the oceans in no time. In the shrinking world, I want the world language 'English' shall also be the Union language of India. Its advantages are many. If I am talking about them, I shall be consuming time and talking *ad nauseam*. But only one matter remains, standing out. If you want to progress, if you want to acquire advanced technique, you have got to go along with English language, because English language to-day has now become the world language, not without merit. It has not been imposed by any outside authority. English language has become the world language by reason of its own deserts. It has acquired that status because it has got a rich literature and scientific knowledge. Therefore, in my Resolution, I have given the throne to English. The passing of the Resolution by Parliament is a handicap to the people in non-Hindi speaking areas and disadvantageous to them. That does not matter. What is now required, people say, is protection for the people in non-Hindi speaking areas. I am surprised to see responsible persons going round the country and telling that they would be or would not be burdened with this language or that

[Thiru R. M. Seshadri] [19th February 1968]

language, and asking for removal of unequal burdens. Mr Chairman, sir, I request them not to speak like that and create confusion in the minds of the general public.

If they speak like that, they show acquiescence in the Parliament's resolution. An advocate can take inconsistent positions. He may say "The crime alleged never did take place; if it did, I was not in Madras at all; if I was in Madras, I was not at the scene of crime; if I was at the scene, I did not hit him; if I hit him, it was in self-defence, etc." but not so in politics, when you are dealing with the life and lifeblood of a nation. This kind of plea, is not right here; do not acquiesce in Hindi's position even by one single step. This is a very important matter and do not try to make palliatives. If you do that, you are showing an easy way to the Government of India to evade the issue. There is no question of burden at all. Repeal Hindi as the Union Official language and then the very root of the trouble would be eliminated. Once we eliminate Hindi and enthrone English, all these jig-saw pieces will fall into their places. We should never allow only regional languages to be so enthroned. I am perfectly certain about it. Now the other side of the medal must be presented to the hon. Members here. Hon. Members may ask: 'Mr. Seshadri, you are going on pulling down the position of Hindi; what is the use of putting back the clock of history by eighteen years?' They may say, all this may be theoretically all right and ask whether it is feasible. I say, it is feasible. Mr. Chairman, Sir, let the Members of the House ask this one simple question. When the British were ruling India, would any one have thought of the British quitting India, would anyone have thought about the possibility of India becoming independent? Before the introduction of aeroplane, would anyone have thought that man would take wings and fly at this speed which we see to-day? Everything is possible, if we have the energy, concentration, enthusiasm and the proper spirit. I do not see how it is not practical to make English the sole official language. I say it is practical and I shall base it on solid ground. What is my solid ground? I will tell you my solid ground is this.

If you look at history for one moment., you will see this. It is not as if the Congress or the Congressmen of 1949 or 1950 were not as patriotic as the Congressmen of to-day. Perhaps, if I am not giving any offence, it may be the other way about. It is a matter of history and it is on record that this provision or resolution about Hindi becoming the official language was not passed by a majority in the way votes were taken just a few minutes ago on Mr. Rajaram's resolution; actually it was X number of votes for and X number of votes against. What happened? We had a Chairman in the Constituent Assembly—I do not want to offend his blessed memory and question his *bona fides* who thought that he should cast his vote in favour of a change where as normally speaking, he should have decided to cast his vote in favour of the *statu quo*, and thus Hindi came in. Therefore, what

[19th February 1968] [Thiru R. M. Seshadri]

in 1968, I say, the Madras Government and this House shall take up only one position, viz., to refuse to enthrone any State language as All-India language. Then the very root of the mischief can be thrown out. You have to pull it out. I do not accept the solution of fourteen wives; if you have fourteen wives I do not know whether a man can live with fourteen wives and live merrily.

Mr. CHAIRMAN: The Nizam.

THIRU R. M. SESHADRI: My respectful submission is practical wisdom requires that we make a serious attempt in this direction, because this is a stalemate we face. You do not have to hesitate. You have to go and take your rightful place by installing English. Do not deal with the situation on the surface. Go down to the depths and find out the real cause of the trouble. The enthronement of a single regional language as all-India language must go. Make Hindi a regional language and make English the all-India language, English, which is common to everybody, which is most popular, from place to place. Suppose I go to Calcutta, I make myself understood only in English. It is so in other places also. So, I say, English shall be the official language. Please take your stand firmly on that and you will not lose because God is on your side, because truth is on your side.

THIRU K. BALASUBRAMANYA AYYAR: In seconding the resolution, I wish to say that I have already spoken in detail on the 14th. I expressed my emphatic opinion that English should become the official language of the Union. It follows that it will be the link language. According to the Constitution, that which is the official language will also be the language in which States will communicate with the Union. As a corollary it follows. We need not state that. The position taken up by the Madras Government in its resolution in the Assembly was that the fourteen languages of the country might also be treated as the languages of the Union in course of time. We are not now concerned with that. Another amendment of the Constitution can very well take place but we need not discuss that question and differ among ourselves and give the go-by to the most important point that we are making at present. Various things have happened up till now. Various agitations to demonstrate the unwillingness of the non-Hindi States to accept Hindi as the language of the Union have taken place. The people of Madras are not in favour of Hindi. The people of Kerala are not in favour of Hindi. The people of Mysore have not expressly stated they are in favour of Hindi. As I have stated already, one fundamental, significant, fact that has emerged after the Constitution came into effect in 1950 is the reorganisation of the States on a linguistic basis. Before that there were only administrative units in which all the parts of the States were having other languages also. For example, in Bombay, we had Kanarese in Belgaum. In Madras, we had Telugu in the Andhra parts and Malayalam in Malabar. Therefore, none of the States,

[Thiru K. Balasubramanya Ayyar] [19th February 1968]

when the Constitution came into force, were linguistic States. There were large parts of the States where people were speaking other languages. Therefore, the question of official language did not arise at all. So, the fundamental fact is that after the reorganisation of States, all States have adopted the regional language as the State language. Tamil was adopted in Madras. Andhra adopted Telugu and all the Hindi States have adopted Hindi as their official language. As it has happened, a regional language has been pitched into the position of the country's official language. That amounts to undue predominance for Hindi. There is no doubt about it. That is the thing we must avoid in the present circumstances. Now, what is the official language of the Union? As at present, even now, English is the associate language. In the Constitution, the official language was said to be Hindi. But English is also an associate language. If Hindi is not to be given a predominant position as the official language of the Union, then the only other language which will take the place of Hindi is English. There is no other language now, which can take its place. I am talking of the present. I am not talking of fifteen years hence. Therefore, the only language which can take the place of Hindi at present, and which is also being used largely in the administration in the Centre, is English. This resolution of Sri Seshadri says that English should be the official language of the Union and not the associate language, as it is now. Before that we were talking about the bi-lingual status for English, that is, English and Hindi will be the languages of the Union. But that cannot hold water now at all on account of the intolerance of the Hindi-speaking people and the Hindi zealots. For these reasons, the feeling in the non-Hindi States has become much stronger than before: especially among the student population, it is very much stronger. If we take all these circumstances into consideration, it is not possible to support Hindi as the official language of the Union. No longer is it possible. It will not be accepted nor will it be right, ignoring the feeling in the non-Hindi States, to say that Hindi shall be the official language of the Union and English shall be the associate language for many many years to come. I think this is the position that the Congress wants to take at present. The Congress leaders have expressed their opinion that way. But that is not possible. I also supported this once in this House some time ago. But that is not possible now. Two things have happened now. One is the fanaticism of the Hindi-speaking Members of Parliament and the other is their intolerance even to speak in English. Even on the telephone, they do not speak in English. I went there, and nobody would speak to me in English. The Minister or the Deputy Minister or the Clerk or the Chaprasi will not speak in English. They will say, 'Kya hai'. If any of us should speak in English he would not reply in English. He would talk in Hindi. That is the kind of intolerance. They need not go to that extent in order to support Hindi being continued as the Union official language. They should be moderate and tactful. They could tactfully manage our people

4-40
p.m.

19th February 1968] [Thiru K. Balasubramanya Ayyar]

They can slowly convert us. But they do not do that. They are not anxious to convert our people. In a democracy, when people want Hindi to be the official language of the Union, they should be more tolerant. They must ask people, "why not you accept this; let us do it in the name of India and in the name of the units of the country". Instead of that they say, "If you talk in English, we would not answer in English; if you talk in your regional language, we will not care for it. This should not be the attitude of people who support Hindi as the official language of the Union. It is on account of these things that people in the non-Hindi States have come to believe that there is something more than even the language question in the Hindi people's support for the official language being Hindi. That is the impression honestly entertained by many people. That is what I express here. Therefore, I entirely support the resolution moved by Thiru R. M. Seshadri that we should, instead of Hindi, have English as the official language of the Union.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, there was perhaps a time in the history of our land when many people in our country would have thought that Hindi would be an acceptable official language of the country, but I think that time has died, and we have completely turned the corner. And I am afraid it has become very definitely established at least in the South Indian States and Orissa, Bengal and Nagaland, that Hindi can never be the sole official language of our country. The only question that arises is whether Hindi and English are to be the two official languages in India, and whether this compromise would ever work out in practice. A very respected leader of India, Dr. C. Rajagopalachari, has pointed out the dangers of accepting a bi-lingual formula in the Centre. As Mr. Balasubramanya Ayyar mentioned, we are not going to discuss now the possibility of whether the fourteen languages of our land will become in course of time the national languages of our country and whether twenty years hence, another ten or fifteen languages may not spring up from other communities, which are minorities now, and may not demand equal status. But the position as at present demands that we should have a very clear and definite view as to what is the language that should remain as the official language of our land. Listening to the speeches that are made in Parliament even a few days ago by extremists of the Hindi speaking States, even moderate and cold-blooded persons like me feel like marching on to the battle field. I am not mentioning this to say that we are fighting for separatism or for a separate nation, though some Members of Parliament belonging to the Hindi speaking region seem very anxious to exploit the situation so that they can force the Central Government—a very mistaken notion if it still exists among them—to take some action against the Madras Government for an alleged contravention of the Constitution. This extremist opinion is fairly widespread in the Hindi speaking areas of the North and those of us who have had occasion to visit Delhi often in the past few years have come to experience this in a very vigorous way "I stayed, Sir, a few months ago in the Ashoka

[Thiru A. R. Damodaran] [19th February 1968]

Hotel and when I left it, after four days stay, a bill was presented to me completely in Hindi. When I asked the man in charge why a public hotel catering to an international tourist traffic should present this bill in Hindi. He said 'These are the instructions that we have received from the Government, Sir'. The impossible extremes to which the Hindi-speaking fanatics have gone have spoiled their case not only amongst the modest section of our nation in our State, but I think they have completely changed the opinion in the Southern States of India. (Thiru K. Balasubramanya Ayyar: Even the Air hostesses have been compelled to speak in Hindi and pass a viva voce examination). In every sphere of activity, and in every sphere of Government administration, there is a very vigorous bureaucracy at work. I would not only blame the fanatical Ministers of the Central Government—there are a few I realise—but even more so we have to realise that even in the Indian Administrative Service—the Central Service—there are many officers in the Education and Home Departments who have taken it upon themselves as a very patriotic duty to somehow insidiously bring in Hindi in various activities and in their correspondence with the State Government. I feel that we should take a very definite stand as has been embodied in Mr. Seshadri's resolution. I feel it is highly acceptable to the people of the State. We need not think in terms of conflict with the other formula that has been suggested of all the fourteen languages being accepted as the official languages of the Union. Our only plea here is that we have grave doubts whether that may be administratively possible. It has to be worked out. But until that is done, we should definitely declare that as far as the official language of the Centre is concerned, it shall and will remain English.

Sir, I might refer to the fact that when our Constitution was promulgated, it was not contemplated that the Centre would assume the wide powers that it has assumed during the past seventeen or eighteen years. The powerful personality of Pandit Jawaharlal Nehru had a great deal to do with the gradual withdrawal of powers from the States. Because of his great prestige, because of the confidence that the people had in him, and because of the trust reposed in him, we associated the Central Government with the personality of Pandit Jawaharlal Nehru, and many of us were willing to forgo many of the powers that were vested in the States and handed them over to the Centre. We no longer have that all-India leadership and a leader of the personality of Jawaharlal Nehru and I do not think we can anticipate any such leadership in the future also. The leadership today has been graphically described as the leadership of the Hindi extremist block in the North and even so sane and moderate a person as the present Prime Minister has not been able to withstand the pressure of these linguistic fanatics with the result that we had a thoroughly unnecessary resolution tacked on to the Official Language (Amendment) Bill. I am, therefore, fully in

[19th February 1968] [Thiru A. R. Damodaran]

support of the resolution which my hon. Friend has brought before this House and I commend it for the acceptance of the House.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தில் "விரும்பாத பகுதிகளில் இந்தியைத் திணிப்பது, நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டிற்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் மிகுந்த ஊறு விளைவிக்கும்" என்ற கருத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறபொழுது, அதைப் போன்றுதான் எந்தக் கொள்கையை எந்த மாநிலத்தவர் புகுத்தினாலும் அதுவும் இந்த நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டைக் கெடுக்க வல்லது என்பது நாம் அறிந்த உண்மை. இதையெல்லாம் கருகித்தான் நாட்டின் பிரதமரும் மற்ற மாநில முதலமைச்சர்களும் கலந்து பேசி இந்த நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டிற்கு பாதகம் இல்லாமல் அதை வளர்ப்பதற்கு மொழி பிரச்சனையில் நல்லதொரு தீர்வு காணவேண்டுமென்று பிரபத்தனம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் இதுபோன்ற தீர்மானம் ஒரு மாநிலம் மற்ற மாநிலங்களை ஆதிக்கம் செலுத்தும் வகையில் போடுவதால், முதலமைச்சரும் ஏனைய கட்சித் தலைவர்களும் பேசுவதற்கு ஊறு விளைவிப்பதாக அமையும். ஒவ்வொரு மாநிலமும் ஒவ்வொரு முடிவுக்கு வந்து தீர்மானத்தைக் கொடுத்துவிட்டால், நாளைக்கு முதலமைச்சருக்குக் கூட இதுபற்றி கலந்து பேசுவதில் சங்கடங்கள் ஏற்படலாம். தர்ம சங்கடமாகப் போய் விடும். அதனால் சமரசம் ஏற்படாமல் போகலாம். ஆகையால் இந்தத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்துவது நல்லதல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மொழிப் பிரச்சனையில் அனைவரும் கலந்து பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரும்வரையில், இந்த சபையில் இதுபோன்ற தீர்மானம் வருவது நல்லதல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, ஏதோ ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்கள்தான் அதிகமாக இந்த நாட்டில் இருப்பதாகவும் அதனால் ஆங்கிலம் ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லும் வாதம் அவ்வளவு நல்லதல்ல. ஆங்கிலம் ஒரு தேசத்தின் மொழி. வெள்ளையர்கள் 150 ஆண்டுகள் இங்கே ஆட்சி செலுத்தியதால் அவர்கள் மொழியை இங்கே வளர்த்தார்கள். அதைப் போன்று நாம் இப்போது நமக்கு நிர்வாகத்திற்கு ஏற்ற மொழி எது என்று நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். இந்த நாட்டில் ஆங்கிலத்தை விட தமிழ் தெரிந்தவர்கள்தான் அதிகம். ஆங்கிலம் தான் வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்தால், நிலைமை விபரீதமாகும். தேசத்தின் ஒருமைப்பாட்டை முகவில் பார்க்கவேண்டும். சிலர் இந்தி இல்லாமல் ஆங்கிலமே இருந்தால் சர்ச்சை இருக்காது என்றார்கள். இந்த தேசத்திற்கு வெள்ளைக்காரர் வந்தால் நல்லது என்ற மனப்பான்மை உள்ளவர்கள்தான் அப்படிப் பேசுகிறார்கள். ஒருமைப்பாட்டிற்கு குந்தகம் இல்லாத வகையில் ஆலோசனை நா வேண்டும். அதை மனதில் கொண்டு நல்லதொரு முடிவு காண சந்தர்ப்பம் அளித்து இதுபோன்ற தீர்மானங்களை வலியுறுத்தாமல் இருந்தால், நல்லதென்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, ஆங்கிலமே தொடர்பு மொழி என்று நாம் வற்புறுத்துவது நம்முடைய சுயமரியாதைக்கு அவ்வளவு பொருத்தமானது என்று என்னைப்

[திரு. ஏ. சாம்பசிவ செட்டியார்] [19th February 1968]

பொருத்த வரையில் கருத முடியவில்லை. நம்முடைய தமிழ்மொழி தொடர்பு மொழியாக இருக்கலாம். மத்தியில் இருப்பவர்கள் கடிதங்களை தமிழில்தான் அனுப்ப வேண்டும், நாமும் தமிழில்தான் அனுப்புகிறோம் என்று சொல்லலாம். அதில் கண்டிப்பாகவும் இருக்கலாம். இரண்டாயிரம் கோடி ரூபாய் பொலியுக்கும் ஒரு பெரிய அரசாங்கம் பதினான்கு மொழிகளுக்கு மொழி பெயர்ப்பாளர்களை அமைத்து அவர்கள் அனுப்புவதையும் நாம் அனுப்புவதையும் மொழிபெயர்க்க வசதி செய்வது இரண்டாவது காரியமல்ல. அதை விட்டு விட்டு வேற்று நாட்டு மொழியை நம்முடைய ஆட்சி மொழியாகக் கொள்வது நல்லதல்ல. நம்முள்ளே உள்ள கருத்து வேறு பாடுகளுக்காகவும், வடக்கே உள்ளவர்கள் பிடிவாதமாக முரண் பிடிக்கிறார்கள் என்பதற்காகவும் அந்நிய மொழிக்கு ஆதரவு கொடுப்பது தேசப்பற்றுள்ளவர்கள் மனதைப் புண்படுத்துவதாக இருக்கும். இதைக்கொண்டு காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்தி வேண்டுமென்று சொல்வதாகக் கொள்ளக்கூடாது.

எல்லோரும் என்ன முடிவு எடுக்கிறார்களோ அதைச் செய்வோம். அதற்காக கீழ் மன்றத்தில் போட்ட தீர்மானத்தில் ஒரு குழு அமைப்பது என்று கண்டிப்பில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழு என்ன முடிவு கூறுகிறார்கள் என்பது வரை பொறுத்துக் கொள்ளலாம். நேற்று கூட மைசூர், ஆந்திரா மாகாண முதலமைச்சர்கள் கூட இது பற்றி முடிவு எடுக்க வேண்டும்; மத்திய அரசாங்கம் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தைத் திரும்பப் பெறவேண்டுமென்று வற்புறுத்த வேண்டும் என்ற முடிவிற்கு வந்திருக்கிறார்கள். அதனால் மேற்கொண்டு பசுபாப்பு இல்லாமல் அமைதியாக இருந்து என்ன முடிவிற்கு வருகிறார்கள் என்பதை கவனிப்பது நல்லது. ஆங்கிலத்தையே மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூறுவது நமது சுய மரியாதைக்கு இழுக்கு என்று வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொண்டு அதை யாரும் வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிக் அங்கத்தினர் சேஷாத்திரி கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானம் வடக்கே சேத் கோந்ததான் இந்திதான் இருக்க வேண்டும், உடனே ஆங்கிலத்தை ரத்துச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்வதைப் போல் நாமும் அதுவும் தமிழ் நாட்டிலிருந்து அதே பாணியில் ஒரு தீர்மானம் போடுகிற மாதிரி இருக்கக் கூடாது. ஆனால் இந்தத் தீர்மானம் அப்படித்தான் இருக்கிறது. ஏனென்றால் இப்போது சட்டப்பூர்வமாக இருக்கும் நிலைமையை நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஏதோ வேறுகாலம் அடிமைப்பட்டு கிடந்த நாடு இது. இந்த நாடு மிகவும் கொடூரமாக அன்னிய நாட்டின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து சுதந்திரம் அடைந்தது மட்டுமில்லாமல், சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு இப்போதிருக்கிற மாதிரி அப்போது இந்த நாடில்ல. இந்த ஒரு தேசத்தில் 600 சமஸ்தானங்கள் இருந்தன. துண்டு துண்டாக இருந்த இந்த தேசம் ஒன்றாக இப்போது ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1950-ம் வருடத்தில் மொழிப் பேரவை காங்கிரஸ்டிவென்ட் அசெம்பிளியில் விவாதத்திற்கு வந்தபோது இந்தி தான் இந்த நாட்டின் ஆட்சி மொழியாக

19th February 1968] [திரு. கே. ராஜாராம்]

இருக்க வேண்டுமென்று விவாதம் செய்யப்பட்டது. அப்போது ஆங்கிலம் தான் இருந்து கொண்டிருந்ததே, இதை என் மாற்ற வேண்டுமென்ற பிச்சனை எழுந்தது. அப்போது அந்த நேரத்தில் 15 வருடங்கள் வரை ஆங்கிலம் இருக்க வேண்டும். அதற்கு மேல் இந்தி ஆட்சி மொழியாக வைத்துக் கொள்வ வேண்டுமென்ற பிரச்சனை திரை பிரச்சனையாக வந்தது. இந்தி இந்த நாட்டின் ஆட்சி மொழியாக இருப்பது என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் 15 வருடங்கள் வரைக்கும் ஆங்கிலம் இருக்கவேண்டுமென்பதில் தகராறு வந்தது. அது தான் ஓட்டிற்கு விடப்பட்டது. ஒரு ஓட்டில் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருந்த ராஜன் பாபு இது ஏற்கனவே முடிவு செய்திருந்தபடி 15 வருடங்கள் என்று ஒத்துக்கொண்டு விட்டதால் 15 வருடங்கள் வரை ஆங்கிலம் இருந்து வர வேண்டும். அதற்குப் பிறகு இந்தி வரட்டுமென்று முடிவு செய்தார்கள். இல்லாவிட்டால் இந்தி அன்றே வந்திருக்கும். இதையறியாத பலரும் பலவிதமாக பேசி ஒரு ஓட்டு போட்டதால் தான் இந்தி வந்தது என்று பேசி வருகிறார்கள். அந்த ஒரு ஓட்டு 15 வருடங்களுக்கு வரக்கூடாது என்று நிறுத்தி வைத்தது. 15 வருடங்களுக்குப் பின்னால் வர வேண்டுமென்று முடிவு செய்தது அந்த ஒரு ஓட்டு.

*THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, the hon. the Leader of the Opposition has said that everybody has accepted Hindi as the official language and that the only question that was decided by one vote was the question whether English should continue after fifteen years. I would like to quote what Dr. B. R. Ambedkar has written—

“There was no Article which proved more controversial than Article 115 which deals with the Hindi question. No Article produced more opposition, no Article more heat. After prolonged discussion, when the question was put to vote, the result was 77 for, and against 77. The tie could not be resolved. After a long time, when the question was put to the meeting once more, the result was 77 against and 78 for Hindi. Hindi won its place as an official language by one vote.”

The question was not only of English continuing for fifteen years and afterwards being discarded. It is the entire question which was considered by the Congress Party.

* திரு. கே. ராஜாராம் : எனக்கு கான்ஸ்டிடுஷன்ட் அசெம்பிளி அங்கத்தினராக இருந்தவர்களிடம் நேற்று இது பற்றி விவாதம் செய்த நேரத்தில் சொன்னார்கள். சம்பந்தப்பட்ட ரிகார்டுகளைப் பார்க்கவேண்டும். அது எந்தக் களாஸ் என்று தெரியவில்லை. 77, 78 என்று சொன்னார்களே தவிர 78 ஓட்டுகளில் பாஸ்பண்ணியது எது என்று அந்த புரோசீடிங்களை எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியும். ஆகவே எப்படியிருந்தாலும் கூட நண்பர் ராமோதாம் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். 15 ஆண்டுகள் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருந்து வரும் என்று முடிவு செய்து விட்டார்கள், அதில் சந்தேகமில்லை. அப்படியிருக்கும்போது 1965-ஓடு 15 ஆண்டுகள் முடிந்தவுடன் இந்தியை பலமாக புதுத்த ஏற்பாடு

[திரு. கே. ராஜாராம்] [19th February 1968]

செய்த பொது கிளர்ச்சி நமது மாநிலத்திலும் மற்ற இடங்களிலும் மாக ஏற்பட்டது. அதன் பேரில் நேருவின் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவது என்று ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றினார்கள். ஆனால் அதில் “May or shall” என்ற தொந்தரவு வந்தது. அந்தோடி மெண்டித்திரில் நமது காங்கிரஸில் இப்போது தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவராக இருக்கும் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இப்போதும் இங்கிலாந்து இருந்ததால் ஆக வேண்டும், இந்தியாவுக்கு அட்சி மொழி என்பதை நாங்கள் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டோம் என்று பேசினார்கள். நான் கூட அங்கு உட்கார்ந்திருந்தேன். இப்போது உதவி பிரதம மந்திரியாக இருக்கும் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் “How long” என்று கேட்டார்கள். எவ்வளவு காலத்திற்கு என்று கேட்டார்கள். அதற்கு சி. சுப்பிரமணியம் சொன்னார் “as long as non-Hindi State's do not want it, English should be there” என்று பதில் சொன்னார். அது தான் இன்று காங்கிரஸினிடையே முடிவு. தமிழ் நாட்டு காங்கிரஸின் முடிவான கொள்கை. இந்த நிலைமையில் தான் இப்போது அதற்கு உதவியாக இருக்க வேண்டுமென்றும் சட்டம் வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினோம். அந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப்போது தாமதமாகக் கொடுத்துவிட்டு இருமலை வாங்கிக் கொண்டதுபோல் சட்டம் நிறைவேறப் போகிறது என்று சந்தோஷத்துடன் இருந்த சேதத்தில், அந்தச் சட்டத்தோடு வால் போன்ற தீர்மானம் ஒன்றும் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதற்கு எப்படியாவது பரிகாரம் செய்ய வேண்டிய நிலைமையில் எங்கள் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் முனைந்து பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த விஷயத்தில் ஒத்துழைத்து இந்த நாட்டின் ஒற்றுமையைக் காக்கவேண்டும். சாதாரண அடைந்ததைக் காட்டிலும் அதை ஒன்றாக்கியது தான் பெரியது. 600 சிறுசிறு துண்டுகளாக இருந்த நாட்டை ஒரு நாடாக ஆக்கிய பெருமையைக் குறித்து விடக்கூடாது என்பது. இதில் முதலமைச்சர் அவர்கள் பெருப்பங்கு எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. நாம் தீர்மானம் நிறைவேற்றி அதைக் கெடுத்துவிடக் கூடாது. அதன் மூலம் ஒட்டக்கூத்தன் பாட்டிற்கு இரட்டை தாழ்ப்பாள் போட்ட மாதிரி வந்துவிடக்கூடாது. இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினால் சேத் கோவிந்த தாசிற்கு பதில் சொல்வதாக இருக்கலாமே தவிர

திரு. என். வி. நடராசன் : அதே சமயத்தில் உதைக்கும் கால் களுக்கு முத்தம் கொடுக்கும் தன்மையில் இருக்கக்கூடாது.

திரு. கே. ராஜாராம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர், சர்க்கார் கொறடா நடராசன் சொன்னதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். யார் காலையும் பாரும் முத்தம் கொடுக்கத் தேவையில்லை. நமது உரிமையை நாம் காப்போம். உழைப்பினால் காப்போம். இதற்கு பிறர் தயவு வேண்டியதில்லை. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை, நமது பண்பாடு அவாதி. இதில் அரசியலை புகுவிட்டுவிடக்கூடாது என்பது தான் காங்கிரஸின் ரோக்கம். எப்படியாவது எதிர்காலம்.

[19th February 1968] [திரு. கே. ராஜாராம்]

நமது சந்ததியாரின் எதிர்காலம் நன்கு இருக்கவேண்டுமென்பது முக்கியம். இன்றுள்ள மாணவர்களைப் பொறுத்தவரை, எல்லோரும் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கவில்லை. அதுபோல எல்லோரும் தவறாக நடக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. ஒரு சிலர் இருக்கலாம். அவர்களுக்கு நாம் நடந்து காட்டும் வழியில் தான் அவர்கள் போவார்கள். ஆகையால் இம்மாதிரி தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி மேலும் நிலைமைகளை சீர்கேடு அடையவிடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏற்கனவே ஆங்கிலமும் இருக்கிறது. யாரும் அதை அகற்ற முடியாது. இந்தியைக் கொண்டு வந்து புகுத்தி ஆங்கிலத்தை எடுத்துவிட்டு இந்தி தான் இந்த நாட்டு மொழி என்று நிறைவேற்றினால், அதைத் தடுக்கக் கூடிய சக்தியும் இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் எங்களுக்கு விட்டுவிடுங்கள். நாங்கள் பார்த்துக் கொள்கிறோம். நீங்கள் கஷ்டப்பட்டு வேண்டாம். இந்தி மொழி இன்று தனி ஆட்சி மொழிக்கு உகந்தது அல்ல. அவர்கள் சொல்வது நடக்கக் கூடிய காரியமும் அல்ல. ஆகையால் தான் எங்கள் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் பொதுக் கூட்டங்களில் கூட, இப்போது இந்த சமாதானத்தை முடித்துவிட்டுத்தான் வேறு சோலி பார்க்கவேண்டுமென்று பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். நமது முதலமைச்சர் அவர்களின் ஒத்துழைப்பு அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. மற்ற மாநில முதலமைச்சர்களுடன் நமது முதலமைச்சர் அவர்களும் சேர்ந்து இந்த விஷயத்தை இந்தியாவின் “இண்டிகிரிடி” ஒருமைப்பாடு இவைகளின் நன்மைக்காக நாம் பாடுபட வேண்டும். இந்தத் தீர்மானம் அவசியமில்லை, தேவையுமில்லை. இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலம் நன்மை ஏதாவது இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் எதுவுமில்லை.

ஏனென்றால் ஆங்கிலம் ஏற்கனவே இருக்கிறது. ஆங்கிலம் மட்டும் தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதைத் தவிர இதில் வேறுஒன்றும் இல்லை. அது ஒருமைப்பாட்டுக்கு உகந்த தல்ல. இது திரு. சேத் கோவிந்தாஸ் போன்றவர்களுக்கு பதிலடியாக இருக்கலாம். நாம் இன்றைக்கு இந்த மாதிரியான தீர்மானத்தை நிறைவேற்றலாம். ஆனால் நாளை பீகாரில், மத்தியப் பிரதேசத்தில், உத்திரப் பிரதேசத்தில் அல்லது வேறு ஒரு மகாணத்தில் உள்ள சட்ட சபை இந்திதான் இருக்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றுகிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். என்ன ஆகும்? சரிக்கு சரியாகிவிடும். எனவே இதில் அர்த்தம் இல்லை. ஹைலெவல் கமிட்டி-உயர்மட்டக் கமிட்டி போட வேண்டும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் மொழித் தீர்மானத்தில் நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்மானத்திலேயே அந்தப் பகுதிதான் உயிர். எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் அந்தப் பகுதிதான் அசெம்ஸியில் நிறைவேற்றி இருக்கின்ற தீர்மானத்தின் உயிர்நிலை. அதை நிறைவேற்றி விட்டு அதற்குக் குந்தகமாக இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதில் அர்த்தமில்லை. எனவே உண்மையில் அதற்குக் குந்தகம்தான் இது விளைவிக்கும் என்று அஞ்சுகிறேன். ஆகவே இதை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆர். எம். சேஷாத்ரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[19th February 1968]

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சேஷாத்திரி அவர்கள் இங்கே கொண்டுவந்திருக்கிற தீர்மானத்தினுடைய கருத்தினை அவர்கள் விளக்கிச் சொல்லிவிடுகிறார்கள். அதன்வழி ஆங்கிலமே தொடர்ந்து இந்தியாவினுடைய அங்கீகரிக்கப்பட்ட மொழியாகவும் தொடர்பு மொழியாகவும் இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அறிவுடைய மொழிக் கொள்கையைப் பொறுத்த வரையிலும் என்ன என்பதைத் தெரிவிக்கிற வகையில் அண்மையில் நிறைவேற்றிய மொழித் தீர்மானம் ஓரளவுக்கு ஆர். எம். சேஷாத்திரி அவர்களுடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்றுகிற வகையில் இருக்கிறது. ஆகவே திட்டவட்டமாக நெகிழ்வாகக் கொண்டுவருவதன் மூலம் கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல், நாம் நம்மை பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இப்போது இருக்கிற சூழ்நிலையில் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் தமிழே நமக்கு பயன்படுகிற மொழியாக இருக்க வேண்டும். தமிழகம் அல்லாத பிற மாநிலங்களோடு, உலகத்தோடு தொடர்பு கொள்ள ஆங்கிலம் இருக்க வேண்டும். அதற்கான எல்லா வழிவகைகளையும் வரையிலும் அரசியல் சட்ட அமைப்பின் அடிப்படையில் செய்தாக வேண்டும். அதைச் செய்து தர அத்தீர்மானத்திலேயே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருப்பதைப் போல் மேல் மட்டத்தில் இருப்பவர்கள் கூடிக் கலந்து ஒரு முடிவு எடுப்பதாக இருந்தாலும் எடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்து ஏற்கனவே வலியுறுத்திச் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த தீர்மானத்தில் நாம் சொல்லியிருப்பது :

Tamil and other national languages should be adopted as the official languages of the Union and the Constitution should be amended accordingly. Till such time as this is achieved, English alone should continue as the official language. This House urges that the relevant chapter of the Constitution on the official language shall be suitably amended.

என்று இந்த மாநில அரசின் கருத்தைத் தெரிவிக்கிற வகையில் பேரவைத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு அது மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே 14 மொழிகளும் அங்கே இருக்க வேண்டும் என்று அந்தத் தீர்மானத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அளவுக்கு ஏற்றிய இந்தியை அது வலிவு கொண்டிருக்கிற வகையில் அதைக் கீழே கொண்டுவருவது எளிதா அல்லது மற்ற 13 மொழிகளையும் கொண்டிப்போம். அதன் பக்கத்திலே உட்காரவைப்பது எளிதா என்று பார்க்கிறபோது அதைக் கீழே இழுப்பதை விட இந்தியின் பக்கத்திலே மற்ற மொழிகளைக் கொண்டு போய் உட்கார வைத்து இந்தக்குத் தருகிற சலுகைகள், வாய்ப்புகள், வசதிகள் அந்தையும் இதற்கும் தர வேண்டும் என்கிறோம். அந்த நிலை வருமா. இயலுமா என்பதை இந்தத் தலைமுறையினர் முடிந்த அளவு யோசித்து யோசித்துப் பார்ப்போம். முடிந்த அளவுக்கு அதற்கான வழிவகை செய்து பார்ப்போம். அதற்கு அடுத்த

[19th February 1968] [திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்]

தலைமுறையினரும் யோசித்துப் பார்க்கலாம். அதற்குப் பிறகும் ஆங்கிலம் என்றென்றும் இருக்கட்டும். அதன் பணியை ஆங்கிலம் தொடர்ந்து செய்து கொண்டே வரட்டும் என்றால், பிறகு அதைப் பற்றி பார்ப்போம். இப்போது 100-க்கு 90 பங்கு வேலையை ஆங்கிலம் செய்கிறது. நம் தமிழ்மொழி 10 பங்குதான் செய்கிறது. நாளைக்கு 20 பங்கு தமிழும் 80 பங்கு ஆங்கிலமும் என்ற நிலை வரலாம். நம் பிள்ளைகள் காலத்தில் 50 பங்கு ஆங்கிலம் 50 பங்கு தமிழ் என்று வரலாம். நம் பேரப் பிள்ளைகள் காலத்தில் 80 பங்கு நம் தமிழ் 20 பங்கு ஆங்கிலம் என்று செய்கிற காலம் வரும். ஆகையால் 14 மொழிகளும் ஆட்சியில் இருக்க இயலுமா என்று கேட்டால், இப்போது நான் இதைத் தான் சொல்ல விருப்புகிறேன். ஒரு ரூபாய் நோட்டு ஒன்றை எடுத்துப் பார்த்தால் அதில் 14 மொழிகளும் ஆண்டு கொண்டிருக்கின்றன. 5 ரூபாய் நோட்டில் 10 ரூபாய் நோட்டில் இன்னும் 2 ரூபாய் நோட்டில் எல்லாம் 14 மொழிகளும் ஆள்கின்றன. ஆகவே 14 மொழிகளும் ஆட்சி பீடத்தில் ஏற்ற முடியுமா என்றால், இப்படிப்பட்ட வகையில், மக்களின் உணர்ச்சியைத் தொடக்கடிய வகையில், மக்களின் கண்ணில் படுகிற, காதில் விழுகிற, இதயத்தைத் தடவுகிற, இதயத்தின் நாடிகளைத் தடவுகிற அந்தப் பணிகளை அவர்களுடைய தாய்மொழியில் காணுகிற அளவுக்கு அது மத்திய அரசாளுவர், மாநில அரசாளுவர் நடைபெறுகிற அளவுக்காகி, மாற்றப்பட முடியாத இடங்களில் ஆங்கிலமே இருந்து பணியாற்றச் செய்யலாம். A + B என்பதைப் பற்றி சாதாரண மக்களுக்கு அன்றாட பழக்கத்திற்கு தேவையில்லாதவைகள் ஆங்கிலத்தில் இருப்பதைப் பற்றி கவலைக்கொள்ளத் தேவையில்லை. ஆனால் குடியரசு நான் கொண்டாடப்படுகிறது; குடியரசுத் தலைவர் பேசுகிறார் என்றால், இந்த நாட்டைச் சார்ந்த அத்தனை மொழியிலும் பேசி அவர்கள் காதில் அது விழுந்தால் அது அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியை அளிக்கும். அரசாங்க சார்பில் கொண்டாடிகிற விழாக்கள் அந்தந்த மொழியிலேதான் நடக்கும். சட்டமன்ற விவாதங்கள் அந்தந்த மொழியிலேயேதான் இருக்கும் என்று தான் கோருகிறோம். அதேபோல் மத்திய அரசைச் சேர்ந்த விவகாரங்களில் 14 மொழிகளுக்கும் பங்கு இருக்க வேண்டும். ரூபாய் நோட்டில் எப்படி 14 மொழிகளும் ஆண்டு கொண்டிருக்கின்றனவோ. அதைப் பார்க்கிற மக்கள் தங்கள் மொழி ஆள்கிறது என்ற திருப்தி கொள்கிறார்களோ, அதைப் போல் மற்ற விஷயங்களிலும் இருக்க வேண்டும். உதாரணமாக டெல்லியில் மத்திய சர்க்காரின் அக்கிரகக் கால் டிபார்ட்மெண்டு என்று சொன்னால், அதை 'கிருஷிக் பான்ஸ்' என்று இந்தியில் போட்டிருப்பதைப் போல் தமிழிலும் வேளாண்மைத் துறை என்று போட வேண்டும். இப்படிப் பொதுக் கட்டிடங்களில் 14 மொழிகளும் இடம் பெறுவதில் கஷ்டம் இல்லை. செரிமோனியல் அபிஷியல் லாங்குவேஜஸ் என்று நம் உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதைப் போல் செரிமோனியல் அபிஷியல் லாங்குவேஜஸ் என்ற அளவுக்கு இவைகள் எல்லாம் முதலில் கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகிற காலம் எதிர்காலத்தில் வரும். அது வரும் வரையில் ஆங்கிலத்தைக் கையாளுங்கள். பிறகு எதிர்காலத்தில் அவர்கள்

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்] [19th February 1968]

பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்றுதான் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் சேஷாத்திரி அவர்களின் நோக்கம் இத் தீர்மானத்தின் மூலம் நிறைவேற்றப்படுகிற அளவுக்கு இருப்பதால், திட்டவட்டமாக இதுதான் என்ற நிலைமையில் கொண்டுவந்து நிறுத்திவிடாமல் இருக்க வேண்டும். நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கிற தீர்மானத்தில் பாட திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், இந்த மாநிலத்தில் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, மத்திய ஆட்சியிலும் 14 மொழிகளும் இருக்கட்டும், அவைகள் அந்த இடத்தைப் பெறுகிற வரை ஆங்கிலம் தொடர்ந்து நீடிக்கட்டும், அதற்கு மேலும் இருக்க உயர்மட்ட குழு ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று எல்லா வகையிலும் இடம் அளிக்கின்ற முறையில் இருப்பதால், கனம் அங்கத்தினரின் நோக்கம் இத் தீர்மானத்தினால் நிறைவேற்றப்படுகிறது. நமக்கு இருப்பது ஆங்கிலமும் தமிழும் இருக்கட்டும் என்று கருதுகிறோம். மற்றவர்களுக்கு அவர்களுடைய மொழியும் ஆங்கிலத்தை விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் ஒரு சொலுஷன் கண்டுபிடிக்கிற வரை இருக்கட்டும் என்று நாம் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி இருப்பதால், இது உறுப்பினர் அவர்களைத் திருப்தி செய்யும் என்று கருதுகிறேன். 14 மொழிகளும் ஆளுகிற நிலை ஏற்படுகிற வரையிலும் ஆங்கிலம் இருக்கட்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறோம். அந்த நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டால் அதற்குப் பிறகும் ஆங்கிலம்தான் இருக்க வேண்டும் என்று யாரும் வற்புறுத்தமாட்டார்கள். அந்த நிலைமை உறுப்பினர் சேஷாத்திரி அவர்களுக்குக் கூட வராது என்று நினைக்கிறேன். ஆங்கிலம்தான் வேண்டும் என்று அப்போதும் அவர் கேட்கமாட்டார். எனவே அவர்கள் வாதத்தை நிறைவேற்றுகிற அளவுக்கு இங்கே நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் இருப்பதால், இந்தத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்த வேண்டாம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* THIRU R. M. SESHADRI: May I say just one or two words in clarification of my Resolution, Sir? I am grateful to the hon. Members for giving me the benefit of their very valuable advice so frankly and so openly. But it is my misfortune that I am not able to agree with many of the views expressed here by my very good friends. One thing I am rather happy about is that the hon. Member Thiru Rajaram does not happen to be a member of the Bar because I do not think I would have any place to practice in the Bar if the hon. Member Thiru Rajaram also assumes the role of a lawyer. The capacity of the hon. Member Thiru Rajaram to pettifog on the clearest possible language of Dr. Ambedkar where he says that Hindi gained this place as the official language by one vote is great. What is the equivocation about this sentence of Dr. Ambedkar? What is the ambiguity in it to make the hon. Member Thiru Rajaram say that history does not support the version which I gave? I do not understand it.

Then, two or three very important points were made. One of them was that this Resolution perhaps smelt a little of deficiency in patriotism. I am sorry that anybody should take this view.

[19th February 1968] [Thiru R. M. Seshadri]

I was careful enough to explain even at the very beginning that I did not ask for the enthronement of Tamil as the all-India language. I have said, "Let me not be accused of patchapatham or bias or prejudice in favour of Tamil." If my Resolution had nullified down Hindi and installed Tamil in its place in the way the Hindi people have done, it will be a tit for tat. But what I have said is, "Pull her down and put a neutral person as Queen." Therefore, there is no reason for anybody suggesting that I am playing the game of tit for tat and that I am trying to cause disruption to the unity of the country. It is not so. The entire disruption has come from the other side. For example, we have been advised by the hon. the Leader of the Opposition to-day that a Resolution should aim at preserving and promoting the harmony and unity of the country. But, then, if we go into history, we painfully remember that only a few months ago the Lok Sabha passed a resolution. And what is the unity of the country which has been achieved? What the damage done to the sacred principle now laid down by the Leader of the Opposition is, is a matter for record in history, a record in which young boys and girls have shed their blood in the streets in every city of India. In the circumstances, we do not require any advice as to the weight of the Resolution, of the responsibility attached to it. Now, he says also: "A convention is to be held. Let us not forestall the conclusion of the convention." But my submission is this. Are we going to sit here and say, "The convention is coming. Let us not express any views."? We are free to express our views. The convention can take the benefit of our views here. After all, the convention coming is not a bugbear or a nightmare. We may offer our views here and the convention will hear them.

I am finishing by saying that I take a very rigid, objective and detached view on this matter. It does not matter whether Nagaland opposes or supports it or Mysore opposes or supports it. I am not talking about the practical feasibility of this matter. If Hindi is accepted by 99.9 per cent of the population, still I would say, morally and on principles of equity Hindi has no rightful place to the queen of the country. It is only a regional language in the same manner as Tamil is. The issues are simple. Can a regional language take the place of the all-India language? Now, if it is said, "why not?", then, why not other regional languages?

Secondly, on the question of feasibility, great light was thrown by my respected senior, Thiru Balasubramanya Ayyar. On the question of feasibility let us remember this. Apart from the fact that Hindi became the official language only by the casting vote of the President of the Constituent Assembly, this signal fact remains. The changed set-up of the country to-day, the physical structure of the states in the country demands a revision of this decision. We to-day have got linguistic States. Our Constitution fathers did not foresee this change. The changed set-up, the historical situation, the structure of our states in the country

[Thiru R. M. Seshadri] [19th February 1968]

compels us to reconsider this question. I want this to be considered. What has time and experience taught us? It has taught us that there is gravest peril to the unity of the country in the present position. It has taught us that blood flows today in the country. Therefore, Hindi should be withdrawn. If they are going to ask me to withdraw Tamil, I say, "No need. Tamil is not the Queen of the whole land. You withdraw Hindi. Let English come there."

I am now concluding by making one observation. It has become a fashionable criticism to say that English is a foreign language and that we should not have English. Pope spoke Tamil as well as Novelar speaks Tamil. It may be that the foreigner speaks English. But when the tongue is the same, English is as much my own as it belongs to the Englishman. The tongue may be the Englishman's tongue, but the language spoken is English and that is the language which I speak. With regard to language, there is no question of proprietary right. Nobody can say, "It is mine." In that case, we cannot have pope installed in our Tamil culture and Tamil literature. It is not a foreign tongue. It is my tongue today. It may be an Indian's tongue, but it is my tongue. As a matter of fact, I am saying that it is not foreign to India. It may have come with the foreigners. The dress I am wearing is a foreign type or mode of dress. That does not mean that I should discard it. Many things can be and should be assimilated, in our culture, as a matter of practice. The physical and tangible fact is that English is not a foreign tongue. English is an Indian tongue. If you want to bring 14 languages, I will bring English as the fifteenth official language.

5-30 p.m. But, noting the hurried movements on the opposite side after the Resolution was discussed, I do not think I have the temerity to press the resolution to an issue. I am however grateful that there is a certain amount of common area of agreement between for the opportunity given and for the very valuable advice that the Government Benches and the Opposition side. I am grateful hon. Members have given and I have pleasure in withdrawing the Resolution.

The Resolution was, by leave, withdrawn.

(3) PENSION TO TEACHERS

* THIRU G. KRISHNAMOORTHY: Mr. Chairman, Sir, I move—

"That this House recommends to the Government that teachers of all grades under the service of head bodies and Private Managements who retired prior to 1st April 1955 be granted pension."

THIRU A. R. DAMODARAM: Sir, I second it.

19th February 1968]

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, நான் இன்று சபையின் முன் கொண்டு வந்திருக்கும் இத் தீர்மானமானது மிகவும் சிறிய தீர்மானம்: இந்த தீர்மானத்தினால் ஆகக்கூடிய செலவுத் தொகை ஒரு 10,000 ரூபாய்க்குள் தான் இருக்கும். ஆண்டு ஒன்றுக்கு. அந்தச் தொகையும் ஒரு சில வருஷங்களில் ஒன்றும் இல்லாமல் போய்விடும். சாதாரணமாக சர்க்காரானது ஒரு லைப்ரரி கட்ட ரூ. 10,000 கொடுக்கிறார்கள் அல்லது ஒரு காலேஜுக்கு ஒரு சங்கத்திற்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் கூட கொடுக்கிறார்கள். ஆகையால் இது ஏதோ நிதி நிலையை வெகுவாக பாதிக்கும் என்று சர்க்கார் நினைக்க வேண்டியதில்லை. இந்தத் தீர்மானம் எதைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது என்றால், ஆசிரியர் பின் பென்ஷனைப் பற்றியதாகும். ஆசிரியர்கள் வெகுதாலமாக இதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். 1935-ம் ஆண்டில் நான் திருச்சியில் ஆசிரியராக இருக்கின்ற சமயத்தில் ஒரு செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர் பட்டமணியால் சாக நேர்ந்தது. ரிடையர் ஆன பிறகு அவருக்கு உதவி ஏதும் இல்லாத காரணத்தால் கொஞ்சம் கடன் வாங்கினார். அதையும் அவர் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத காரணத்தால், பிறகு கடன் வாங்காமலேயே இருந்து செத்துப் போனார். திருச்சி தெப்பக்குளத்தை சுற்றிக் கொண்டு அன்னத்தை நான் வரும்போது எனக்கு ஒரு எண்ணம் ஏற்பட்டது. ஆசிரியர்களும் சர்க்கார் வேலை தானே செய்கிறார்கள், வருங்காலத்திற்கான நல்ல சமுதாயத்தை உருவாக்குகிறார்களே, இப்படிப் பட்டவர் களுக்கு ஏன் கடைசிகாலத்தில் ரிடையராகும்போது கடைசி சம்பளத்தை சர்வீசு வருஷங்களால் பெறக்கூடிய ஒரு கிரான்ஸிம் கொடுக்கக்கூடாதா என்று நினைத்து திருச்சி ஜில்லா ஆசிரியர் சங்கத்தில் 1935-லேயே தீர்மானம் கொண்டுவந்தேன்.

ஒரு 20 வருஷம் கமித்தா 1935 ஏப்ரல் முதல் பென்ஷன் கொடுக்க தார்கள். இந்த பென்ஷன் ஒரு ரூ. ஜில்லா போர்டு ஆசிரியர்கள் முனிசிபல் ஆசிரியர்கள், உதவிபெறும் பள்ளி ஆசிரியர்கள் அக்களை பேரங்கும் கொடுக்கார்கள். 1-4-1955 என்று தேதி ஏற்படுகின்றார்கள். 20 வருஷம் வாதாடினதற்குப் பிறகு 20 வருஷம் கமித்தாக் கொடுக்கார்கள். பென்ஷன் என்பது என்ன என்று கேட்டால் ஒரு ஆசிரியர் சமூகத்திற்கு உதவியும் செய்கிறார்களார், அவர் ரிடையர் ஆன பிறகு அவருடைய உடலும் உயிரும் ஒன்று சேர்ந்து தெப்பத்திற்காக கொடுக்கப்படுகிறது. நியாயப்படி பென்ஷன் சர்வீசில் இருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப் படுவதில்லை. அந்தத் தேதியில் எங்கனவே ரிடையர் ஆனவர்கள் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் இருந்தார்கள். யார் யார் ஆசிரியர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் உண்டு இந்த பென்ஷன் என்று சொல்லி இருக்கவேண்டியது சர்க்கார் கடமை. இதைப்பற்றி 55 முதல் 68 வரை 13 வருஷமாக இந்தச் சபையில் வாசிட்டு வந்திருக்கிறேன். இன்றையதினம் 10 அல்லது 12 பேர் உயிரோடு இருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரிகிறது. எனக்கு தபால் வருகிற கணக்கை கொண்டு என்னுடைய கேட்டால் கிருஷ்ணமூர்த்தி கவனிக்காத காரண இருக்கிற ஆசிரியர்கள் எவரும் இருக்கமாட்டார்கள். எனக்கு தபால் வருவது 10, 12 பேரிடமிருந்து தான்.

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [19th February 1968]

இந்த 10, 12 பேர்கள் 1-4-1955-க்கு முன் ரிடையரானவர்கள். இவர்களுக்கும் பென்ஷன் கொடுத்தால் 3 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வராது. இவர்கள் 1955-இல் 1-4-1955-க்கு முன் ரிடையராகிப் போது 50 வயதானவர்கள். 60 வயது வரை வேலை செய்து 1955-ல் அல்லது முந்திய வருடங்களில் ரிடையரானவர்கள். அவர்களுக்கு ரெப்போது 73 வயது குறைந்தது இன்றைக்கு வரிகிறது. ரெப்போது குறைந்தவர்களுக்கு ஆசிரியர்கள் என்ற மனையில் பென்ஷன் தர வேண்டும். நாம் எல்லாம் ஆசிரியர்கள் இல்லாத மன்னாக்களாக வரவில்லை. பாக்கி எல்லோரும் பென்ஷன் காங்கிரஸ்கர்கள் 31-3-1955-க்கு முன் இவர்கள் ரிடையரானவர்கள். அதனால் இவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை 1-4-1955-க்கு போர்ஸ்ஸுக்கே பென்ஷன் அல்லவா தரவேண்டியது. 'அன் வர் டிரெபரர்' என்று கெட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அதனால் 'அன் வர் டிரெபரர்' என்று இருக்கிறது. அதனால் இவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. இவர்களுக்குக் கொடுக்கால் 3 ஆயிரத்திற்கு மேல் வராது. அதைக் கொடுப்பது அரசாங்கத்திற்கு கண்டமாக இருக்காது. அந்தக் காலத்திலே அவர்கள் குறைந்த சம்பளம் வாங்கினவர்கள். அதனால் அவர்கள் பென்ஷன் வாங்கவில்லை. அவர்கள் எல்லாம் சமதக்கிந்திச்சேவை செய்கிறவர்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் இந்த பென்ஷனை அளிக்கால் கிடைக்கியாக இருக்கும். அவர்கள் எத்தகைய சேவை செய்கிறார்களார்கள். அதனால் 13 வருடமாக அவர்களுக்குப் பென்ஷன் இல்லை. இந்த வகியாய்க்கை இந்த சர்க்காரால் கூட சிறியாய்க்கைத் தான் என்று நம்பி இந்தக் கிராமானந்தை வற்புறுக்கிறேன். நிக் நிக் கண்டம் என்று சொல்ல வேண்டியது. இவர்களுக்கு இல்லாத காலம் பொருக்கா எப்படி பென்ஷன் கொடுப்பது. எப்படி அவர்கள் ஆசிரியர்கள் என்று கண்டிப்பாக என்று சொல்லலாம். போகிக்கவே வேண்டாம். பேப்பரில் ரூபில்லே திரவாகம் எக்ஸ் கிரேடியா பென்ஷன் கொடுக்கவேண்டும் என்று அறிவிக்கார்கள். மாகம் 20 ரூபாய் என்று போட்பார்கள். தபால் எம்கி ரகஸு செய்கவர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கார்கள். 1-4-1955-க்கு முன் ரிடையரானவர்களுக்குப் போர்டு உகனி பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு குறைந்தது எல்லா கிளேட் ஆசிரியர்களுக்கும் பென்ஷன் கொடுக்க கொடுக்கப்படும் என்று அறிவிக்கால். அவர்கள் நங்கள் விண்ணப்பங்களைப் போட்டு ரகஸு செய்கு பெற்றிக் கொள்ளுவார்கள். 30 வருஷம் சர்வீசாடிருக்கிற அவர்கள் கால் பாகம் சம்பளம் பென்ஷனைக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று கூடச் சொல்லவில்லை. மதியோர் பென்ஷன் அளவாவது கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். 73 வயதாகிறதே. மதியோர் பென்ஷன் வேண்டும் என்று கேட்டால் உங்களுக்குத் தான் 10 சர் பென்ஷன் இருக்கிறதே. அதவே உங்களுக்குக் கிடைப்பது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆசிரியர்கள் வருங்காலத்தை உருவாக்கக் கிற்பிகள் என்று காந்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களை தேசாபிமானிகள் என்று சொன்னார்கள். எல்லாவற்றையும் மனதில் கொண்டு இந்த ஆசிரியர்களுக்கு இந்த பென்ஷன் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவர்கள் இன்றை 5 வருஷம் அல்லது 10 வருஷம் வரை தான் வாழப் பேசுவார்கள். அவர்கள் "அல்லோடி ஒன் ஃபுட் இன் தி

19th February 1968] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கிரேவ்" என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமையில் இருப்பவர்கள். அவர்களுக்காக இந்த ஒரு காரியத்தைச் செய்தால், இப்பொழுதுக்கு அரசாங்க ஆசிரியர்களைக் கைவிட்டான் என்று நல்லெண்ணம் ஆசிரியர்கள் உள்ளத்தில் ஏற்படும். இப்படி உள்ளவர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கிறோம் என்று பேப்பரில் நோட்டிபிகேஷன் கொடுத்தால் 12 அப்ளிகேஷன் கூடவராது. அவர்கள் ஆசிரியர்கள் தானா, ரிடையரானவர்களா என்பதை சர்வீஸ் ரெஜிஸ்டர் இருக்கிறதல்லவா அதை வைத்து சரிபார்த்துக் கொள்ளலாம். அந்த சர்வீஸ் ரெஜிஸ்டர் இல்லை என்று வைத்துக் கொண்டாலும் சர்க்கார் அக்விடன்ஸ் ரிஜிஸ்டர் இருக்கிறது. அதைக் கிழித்து எறியக்கூடாது. பர்மனெண்டு ரிஜிஸ்டர் அது. அதை வைத்து பார்த்துக் கொள்ளலாம். அல்லது, முதியோர் பென்ஷன் மாதிரி ஜில்லா கலெக்டர் மூலம் விசாரித்துக் கொடுக்கலாம். இவர்கள் 31-3-1955-க்கு முன்னால் ரிடையரானவர்களாக இருப்பார்கள். சில பேர் ஒரு வருஷம் முந்தி ரிடையரானவர்களாகவும் இருப்பார்கள். இவர்களுக்கு என்டி. ஆர் ரிடையரானவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் 60 ரூபாயோ அல்லது செகண்டரி கிரேடாக ரிடையரானவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் 35 ரூபாயோ கொடுக்கச் சொல்லவில்லை. 20 ரூபாயாவது அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும். இந்த சர்க்கார் கட்டாயம் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் சமூக சேவை செய்தவர்கள் தான் என்று ரெகெக்ஷன்ஸ் பண்ணுகிறோம் என்று சொல்லி சர்க்கார் இதைக் கொண்டு வரவேண்டும். ஆசிரியர்கள் இந்த சர்க்கார் நம்மை என்றும் கைவிட மாட்டார்கள் என்று எண்ணத் தக்கவாறு இதைச் சொய்வேண்டும். பாக்கி பேருக்கும் இவர்களுக்கும் வித்தியாசம் உண்டு. ஒரு காலத்தில் அவர்கள் குருவாக இருந்து நாம் சிஷ்யர்களாக இருந்திருக்கிறோம். அவர்கள் குரு, நாம் சிஷ்யர்கள் என்ற உதாரணத்தை வைத்து இந்த மந்திரிசபையை ஆசிரவாதம் பண்ணுவார்கள். நெடு நாள் இந்த மந்திரிசபை இருக்கவேண்டும் என்று ஆசிரவாதம் பண்ணுவார்கள். சாதாரணமாக இதைச் செய்ய அதிகமாகச் செலவாகாது. 50 பேர் வந்து விட்டால் கூட 12,500 ரூபாய்க்கு மேல் ஆகாது. உள்ளபடியே அவ்வளவு அப்ளிகேஷன் வராது. உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன். நமக்கு வரக்கூடிய 216 கோடி ரூபாய் வருமானம் இந்த 12,500 ரூபாய், 1,60,000 ஆயிரம் பங்கில் ஒரு பங்காக இருக்கும் 160 ஆயிரம் கூறில் ஒரு கூறாக இருக்கும். எனக்கு 12 பேர் தான் திருப்பி இந்த பென்ஷன் விவகாரத்தைப் பற்றி லெட்டர் எழுதுகிறார்கள் பரிதாபமாக இருக்கிறது. செக்கண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் ரிடையரானவர்கள் 35 ரூபாய் வாங்குகிறார்களே. எங்கோபும் ஆசிரியர்கள் என்று ரெகெக்ஷன்ஸ் பண்ணக்கூடாதா என்று கேட்கிறார்கள். இதை சர்க்கார் நினைத்தால் கொடுத்துவிடலாம். லைப்பிரரிக்கு ஆயிரம் என்று வழங்குகிறார்கள். லட்சம் என்று கூடக் கொடுக்கிறார்கள். சப்ளிமெண்டரி பட்டஜட்டில் பார்த்தேன். இந்த சர்க்கார் காரணயத்தோடு கவனிக்கும் என்று இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருகிறேன். அத்தனை பேரும் இதை ஆதரிக்கவேண்டும். பல பேர்கள் ஆதரவு கொடுத்துப் பேச வேண்டும் என்று வேண்டிக்

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [19th February 1968]

கொள்ளுகிறேன். கட்டாயம் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்களின் உருக்கமான பேச்சைக் கேட்ட பிறகு அவர் யோசனையை ஏற்றுக் கொள்ளுவது என்று இந்த அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது.

MR. CHAIRMAN: The Hon. the Chief Minister said that he is accepting what the hon. Member has said. Is the hon. Member withdrawing his Resolution?

THIRU G. KRISHNAMOORTHY: I thank the present Government especially the Hon. Chief Minister and the Hon. the Education Minister for having concurred to our request. It will go a long way to satisfy the present condition of teachers.

The Resolution was, by leave, withdrawn.

(4) SERVICE CONDITIONS OF TEACHERS.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member, Thiru M. Rajah Iyer, is not in his seat. The Resolution is deemed to have been withdrawn.

(5) NEW RAILWAY LINES.

* திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி: தலைவர் அவர்களே நான் எனது தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன். நான் தீர்மானம்:

திருநெல்வேலியில் இருந்து நாகர்கோவில் திருவனந்தபுரம், கன்னியாகுமரி ஆகிய இடங்களுக்குக் கன்னியாகுமரி இருப்புப் பாதை அமைக்க மத்திய அரசு ஏற்படுத்துவது இந்த சபை அரசினருக்குப் பரிந்துரைக்கிறது, என்பதாகும்.

THIRU S. V. LAKSHMANAN: I secured it, Sir, ,

திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி: கனம் தலைவர் அவர்களே, இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு இந்த சபையில் ஒரு விஸ்டு வைக்கப்பட்டிருந்தது. அதில் திருநெல்வேலி-நாகர்கோவில் நாகர்கோவில்-திருவனந்தபுரம் நாகர்கோவில்-கன்னியாகுமரி இருப்புப் பாதைகள் எல்லாம் போட வேண்டும் என்று இருந்தது. இருந்த போதிலும் இது கன்னியாகுமரி மக்களுடைய நீண்ட கால கோரிக்கை. இந்த கோரிக்கை மிக முக்கியமானது. மிக அவசரமானது என்று இந்தச் சபையில் நான் எடுத்துரைக்க முன் வருகிறேன். காரணம் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நீண்ட காலமாக ரயிலே இல்லாமல் அங்குள்ள தொழில்களும் வியாபாரங்களும் மிக மந்தமாக இருக்கின்றன. அதோடு நமது அரசு அங்கே ரப்பர் பிளாஸ்டிக் ஏன் முதலான தொழில்களை எல்லாம் முக்கியமாக நடத்திக் கொண்டு வருகிற காரணத்தினால் இந்த ரயில்வே அமைப்பதால் பொருள்கள் வெளி நாடுகளுக்குப் போவதற்கும் இதர பொருள்களை ஏற்றிக்கொண்டு போவதற்கும் வசதியாக இருக்கும் என்று கூறி இருப்புப் பாதை அமைய வேண்டும் என்று இந்தச் சபையில் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி]

அடுத்து இந்தியாவிலேயே தென் கோடியாக இருக்கிற கன்னியாகுமரியில் மூன்று கடல்கள் சங்கமமாகின்றன என்பதால் அந்த இடத்தில் சூரியோதயம் பார்ப்பதற்காக பாரதம் முழுவதிலும் இருந்து மட்டுமல்ல வெளி நாடுகளிலிருந்தும் அதிகமான யாத்திரிகர்கள் அங்கே வந்து தங்கி அவர்களுடைய சந்தோஷத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு போகிறார்கள். சுவாமி விவேகானந்தரினுடைய நினைவுச் சின்னம் எழுப்பும் வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது அங்கே. அந்த வேலை முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது. ஆகையால் இச்சமயம் இந்த ரயில்வே பாதையும் முடிய வேண்டும் மென்பது எங்களுடைய கோரிக்கை. அதை இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்து அதற்கு வேண்டிய சிபாரிசுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களே கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானம் இந்த அவையிலே பல முறை கேள்வி எழுப்பத்திலே எழுப்பப்பட்டு அதற்கான பதிலும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்த இருப்புப் பாதை சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று நான்கு இருப்புப் பாதைகளை பிரதானமாக மத்திய அரசுக்கு சிபாரிசு செய்யப்பட்டு அதில் இந்தப்பாதை மூன்றாவது இடம் பெற்றிருக்கிறது. நான்காவது இருப்புப்பாதை பரிசீலனைக் கட்டத்தில் உள்ளது. அதைத் தவிர மூன்று பாதைகளும் ஏற்குறைய எல்லாப் பரிசீலனையும் முடிந்துவிட்ட நிலையில் இருக்கிறது. சென்னை-அர்க்கோணம், சென்னை-கும்மிடிப்பூண்டி இருப்புப்பாதையில் பின்னா ரயில்கள் விட ஏற்பாடுகள் செய்வது ஒன்று. செலத்திலிருந்து கரூர் வழியாகத் திண்டுக்கல்லுக்கு பிராட்கேஜ் இருப்புப்பாதை ஒன்றைப் புதிதாக அமைத்தல். திண்டுக்கல்லிலிருந்து மதுரை வழியாக தூத்துக்குடி செல்லும் இருப்புப் பாதையை பிராட் கேஜாக மாற்றுவதல். இதில் மணியாச்சியிலிருந்து திருநெல்வேலிக்கு செல்கிற இணைப்பும் அடங்கும். மூன்றாவதாக திருநெல்வேலியிலிருந்து நாகர்கோவில் வழியாக திருவனந்தபுரத்திற்கு (நாகர்கோவிலிருந்து கன்னியாகுமரிக்கு ஒரு கிளைப்பாதையுடன்) புதிய இருப்பு பாதை ஒன்று அமைத்தல். இந்த மூன்று திட்டங்கள் மத்திய அரசின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்பட்டு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் முடிவுற்று மத்திய அரசின் இறுதிக்கட்ட உத்தரவிற்காக இன்றையதினம் தடைப்பட்டிருக்கிறது. இதை இந்த அரசு மேலும் மேலும் மத்திய அரசிற்கு வலியுறுத்திக் கொண்டு இருக்கும் என்ற உறுதி மொழியையும் இன்றைக்குப் பல முறை இந்த அவையில் இந்த அரசு சார்பில் அறிவித்திருக்கிறேன். இப்போது நமக்கு ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடி புதிதாக இருப்புப்பாதை அமைக்க முடியுமா என்பது தான். உள்துறைக் கோரிக்கை என்ற நிலை இருக்கும்போது முக்கியமான ரயில்பாதைகள் சிலவற்றை தமிழ்நாட்டில் அகற்றும் யோசனையில் மத்திய அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது. நாம் அதையும் தடுப்பதற்காக முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதையும் நிறைவேற்றும் முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். உறுப்பினர் கொண்டுவந்திருக்கிற தீர்மானம் நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற முயற்சிக்கு மேலும்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [19th February 1968]

வெங்குட்டும் அவளுக்கு அமைகிறது என்று எடுத்துக்கொண்டு அதை அவர்கள் திருப்பப் பெறுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு அவர்கிறேன்.

திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஐச்சாமி : இந்த நிபந்தனையில் தீவிர குழுவைப் கொடுத்த முயற்சிக்க கொண்டுள்ளோம் தெரிவிக்கக்கொண்டு நான் இதைத் திருப்பப் பெற்றுக் கொண்டு தீவிரம்.

The Resolution was, by leave, withdrawn.

(6) DIFFICULTIES IN THE EDUCATION DEPARTMENT DUE TO MERGER OF KANYAKUMARI DISTRICT.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member, Thiru M. Sankaralingam Pillai, is not in his seat. The Resolution is deemed to have been withdrawn.

(7) THERMAL PLANT.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member, Thiru J. Ponnuswamy Villavarayar, is not in his seat. The Resolution is deemed to have been withdrawn.

(8) AMENDMENT TO THE MADRAS PANCHAYATS ACT.

THIRU P. ETHIRAJ : Sir, I am not moving the Resolution standing in my name.

MR. CHAIRMAN : Just before we adjourn, I want to remind the hon. Members about the visit to the International Trade Fair today. Some hon. Members may forget. I think we will have to leave here at about 6 or so and reach there by 6-30 or so.

5-38 p The House will now adjourn and meet, again at 3 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

19th February 1968]

APPENDIX I.

(Vide answer to starred question No. 63 on page 4.)

தமிழ்நாட்டில் பொன், ஈயம், பாக்கைட், மைக்கா போன்ற கனிப்பொருள்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக நிறைவேற்றப் பட்ட ஆய்வு வேலை குறித்த விவரங்கள் கொண்ட விவர அறிக்கை.

(அ) தமிழ்நாட்டில் பொன் கிடைப்பது.—நீலகிரி மாவட்டத்தில் வயநாட்டுப் பகுதியில்தான் பொன் கனிப் பொருள்கள் கிடைப்பதாகத் தெரிகிறது. வயநாட்டுப் பொன் வயல்கள் 500 சதுர மைல் பரப்பளவு உள்ளவை. தமிழ்நாட்டில் நீலகிரி மாவட்டத்தில் கூட ஓர் வட்டத்தில் மேற்கு மலைப் பகுதிகளில் பொன் படிபடப் பாதைகள் கிடைக்கின்றன. கோள மாநிலத்தில் கோழிக்கோடு மாவட்டத்தின் அடுத்துள்ள அரநாடு, வயநாடு, வட்டங்களிலும், பொன் படிபடங்கள் படிந்துள்ளன. வயநாட்டில் கிடைக்கும் பொன் படிபடங்கள் தரத்தில் குறைந்தவை. ஒரு டன் வெட்டி எடுத்தால் சுராசரியில் 2-3 பென்னி எடை தங்கமே கிடைக்கும். பைரட் கலந்த பொன் படிபடப்பாதைகளில் கிடைக்கின்றது.

வயநாட்டில் பொன் வெட்டியெடுக்கும் வேலை 1875 முதல் 1895 வரை 20 ஆண்டுகால அளவுக்கு நடைபெற்றது. 33 நிறுவனங்கள் பொன் வெட்டியெடுக்கும் வேலையை மேற்கொண்டன. இங்கு கிடைத்த பொன் படிவம் தரக்குறைவாக இருந்ததும், இப்பகுதியில் சுரங்க வேலைகள் நடந்துவது கடினமாக இருந்ததும் வேறு பல காரணங்கள் இருந்தமையும், சுரங்கங்கள் மூடப்பட்டதற்கான முக்கியக் காரணங்களாகும்.

இப்பழைய சுரங்கங்களில் வருங்காலத்தில் பொன் வெட்டியெடுப்பதற்கு வாய்ப்புகள் உள்ளனவா எனக் கண்டறிவதற்காக வயநாட்டுப் பொன் வயல்களில் நவீன முறைகளை மேற்கொண்டு முறைப்படி ஆய்வு வேலையை இந்திய நில உட்கூற்றியல் நிறுவனம் நடத்தி வந்துள்ளது.

வயநாட்டில் பொன் கிடைப்பதைத் தவிர, சேலம் மாவட்டத் தைச்சேர்ந்த ராசிபுரம் வட்டத்தில் சிங்கிலியன் கோம்பை, ஈஸ்வர மூர்த்தி பாளையம் அருகே உள்ள குன்றுகளிலிருந்து உற்பத்தியாகி ஓடிவரும் ஓடைகளில் வண்டல் மணலுடன் பொன் கலந்து கிடைப்பதாக அறிவிக்கப்படுகிறது. மாநில நில உட்கூற்றியல் பிரிவு மேற்சொன்ன பகுதிகளில் சில இடங்களில் மாதிரி எடுக்கும் ஆய்வுவேலை நடத்தியது. 135 கி.கி. மணலிலிருந்து மொத்தம் 0.086 கிராம் பொன் கிடைத்தது. பொன் கலந்த வண்டல் மணல் எக்குன்றிலிருந்து வருகின்றது என்பதை இனிமேல்தான் கண்டு பிடிக்க வேண்டும்.

தமிழ்நாட்டில் ஈயம் கிடைத்தல்.—தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்தில் மாமத்தூர் கிராமத்தின் தென்மேற்கே 2.5 கி.மீ. தொலைவில் செம்பும் தாமிரமும் கலந்த ஈயம் கிடைக்கின்றது. இது கோட்டுநிலிலும், கலந்தும் சுலபித்தனியாகவும் கிடைக்கிறது.

[19th February 1968]

செய்யாது என்பதில் சில துறையில் கனிப் பொருள் கிடைக்கிறது. வாகு 35.0 சதவீதத்தில் கனிப்பொருள் உள்ளது. தேன் கிரக்கில் 60.65 அக சதவீதம் உள்ளது.

இந்திய நில உபகந்தியில் திருவையூர் விரிவான ஆராய்ச்சி செய்துள்ள நிலைமை 437 மீ. (1500 அடி) நீளத்திற்கு 0.6 மீட்டர் முதல் 10.77 மீ. வரையில் அகலமுள்ள பரப்பளவில் கனிப் பொருள்கள் கிடைக்கின்ற என்பது தெரிய வருகிறது. 700 அடி ஆரம் வரை கனிப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. என்று துணைப்போட்டுக் கொண்டு மெய்பித்துள்ளனர். 2 சதவீதம் கனம், 0.6 சதவீதம் செப்பு, 2.70 சதவீதம் தாமிரம் கலந்த பாதாண தாது வாய்ந்த 10 லட்சம் பன் கனிப் பொருள்கள் இங்கு கிடைப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. கனிப்பின் கனிப்பொருள் 1,000 அடி ஆரம் வரை இருப்பதைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக மாநில நில உபகந்தியில் துறை மேற்கொண்டுள்ள விரிவான ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டுள்ளது. இப்பணி விரைவில் நடைபெற்று வருகிறது.

பாக்கைட் படிவங்கள்.

சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சேர்வராயன் குன்றுகளிலும் கொல்லி மலையிலும், மதுரை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கோடைக் கானல் குன்றுகளிலும் நீலகிரி மாவட்டத்திலும் பாக்கைட் படிவங்கள் கிடைப்பதாகத் தெரியவருகிறது.

(அ) சேலம் மாவட்டம்.—சேர்வராயன் மலையில் 6 உயர்ந்த குன்றுகளில் பாக்கைட் கிடைக்கின்றது. சேர்வராயன் குன்றுகளில் கிடைக்கும் பாக்கைட் சராயன் அமைப்பு கனிசமான அளவுக்கு வேறுபடுகிறது. இதிலுள்ள அலுமினியத்தின் சதவீதம் 30 முதல் 52 வரையில் உள்ளது. சேர்வராயன் குன்றுகளில் கனம் 53 லட்சம் பன் பாக்கைட் கிடைக்குமென்றும் இதில் 40 லட்சம் பன் பாக்கைட்டில் 45 சதவீதத்திற்கு மேல் அலுமினியம் கிடைக்குமென்றும் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த படிவங்கள் தமிழ்நாடு அலுமினியம் கம்பெனிக்குக் குத்தகைக்கு விடப்பட்டுள்ளன. இதிலிருந்து கிடைக்கும் கனிப்பொருள் மேட்டுரிலுள்ள அலுமினியம் தொழிற்சாலையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

அரியூர், சோழலுதுக்கக் காட்டுப் பகுதிகளில் கொல்லிமலையிலும் பாக்கைட் கிடைப்பதாகத் தெரியவருகிறது. இங்கு கிடைக்கும் பாக்கைட்டில் இரும்பின் சதவீதம் அதிகமாக இருக்கின்றது. 35 சதவீதம் அலுமினியம் ஆக்சைடு (Al_2O_3) கலந்த 24,000 டன் பாக்கைட் கிடைப்பதாக மாநில நில உபகந்தியில் 1914 மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) மதுரை மாவட்டம்.—கோடைக்கானல் மலையில் நல்ல தரமான பாக்கைட் கிடைப்பதாக மாநில நில உபகந்தியில் 1914 கண்டுபிடித்துள்ளது. கோடைக்கானல் நகரத்தின் நென்மேற்கே 20 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் பாக்கைட் கிடைப்பதாகத் தெரிகிறது. 5 குன்றுகளில் இக் கனிப்பொருள் கிடைக்கிறது. இக் கனிப்பொருளில் 45 சதவீதம் முதல் 55 சதவீதம் வரையில்

[19th February 1968]

அலுமினியம் உள்ளது. எங்கெங்கு பாக்கைட் கிடைக்குமென விரிவாக ஆராய்ந்த பின்னர் பொத்தம் 22.30 லட்சம் டன் பாக்கைட் இருப்பதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வேலை குறித்த அறிக்கை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கோடைமலையைச் சேர்ந்த பேரிஜம், நாவடிப்பள்ளம், பகுதி களிலும் பாக்கைடு சிறு அளவில் இருப்பதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) நீலகிரி மாவட்டம்.—உதக மண்டலத்திற்கும் குன்னுருக்கும் இடையிலும் கோத்தகிரியைச் சுற்றிலும், உதக மண்டலத்தைச் சுற்றிலும் பாக்கைட் கனிப்பொருள் இருப்பது கண்டறியப்பட்டுள்ளது. நீலகிரி மாவட்டத்தில் சுமார் 34 லட்சம் டன் பாக்கைட் கிடைக்கலாமென்று மதிப்பிடப்படுகிறது. இங்கு கிடைக்கும் பாக்கைட்டில் இரும்புச் சத்து அதிகமாகவுள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் மைக்கா படிமங்கள் : சேலம் மாவட்டத்திலும் நீலகிரி மாவட்டத்திலும் மைக்கா வெட்டியெடுக்கக்கூடிய அளவில் கிடைப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. மேலும், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை திருநெல்வேலி வட ஆற்காடு மாவட்டங்களிலும் சிறு அளவில் மைக்கா கிடைப்பதாகத் தெரிய வருகிறது.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் கூடலூர் வட்டத்தில் கூடலூருக்கும் சேரம் பாடிக்கும் இடையேயுள்ள பகுதிகளில் மைக்கா வெட்டியெடுக்கப்படுகிறது.

சேலம் மாவட்டத்தில் மைக்கா வெட்டியெடுக்கும் வேலை கைவிடப்பட்டது. ஆயினும், கடந்த காலத்தில் குறும்பப்பட்டி, தேசவிளக்கு, கரியனூர், பகுதிகளில் முன்னர் மைக்கா வெட்டியெடுக்கப்பட்டது.

APPENDIX II.

(Vide answer to starred question No. 83 on page 11.)

விவர அறிக்கை

1. மதுரை மாவட்ட செஷன்ஸ் நீதிமன்றம் 1
2. ராமநாதபுரம் மாவட்ட செஷன்ஸ் நீதிமன்றம் 1
3. மதுரை துணை நீதிமன்றங்கள் (3) 3
4. மதுரையிலுள்ள, ராமநாதபுரம் துணை நீதிமன்றம் 1
5. மாவட்ட முன்சீப் நீதிமன்றம், மதுரை மாவட்டம் 1
6. மாவட்ட முன்சீப் நீதிமன்றம் மதுரை நகர் (4) 4
7. தொழிலாளர் நீதிமன்றம், மதுரை 1
8. விற்பனை வரி மேல்முறையீட்டு நடுவர் மன்றத்தில் கூடுதல் நடுவர்கள், மதுரை 1
9. மாவட்ட குற்றவியல் நீதிபதியின் நீதிமன்றம், மதுரை 1
10. முதல் வகுப்புக் குற்றவியல் கூடுதல் நீதிபதியின் நீதிமன்றம், மதுரை 1

[19th February 1968]

11. முதல் வகுப்புக் குற்றவியல் கூடுதல் நீதிபதியின் நீதிமன்றம்-11, மதுரை 1
12. குற்றவியல் துணை நீதிபதியின் நீதிமன்றம்-1, மதுரை. 1
13. குற்றவியல் துணை நீதிபதியின் நீதிமன்றம் 11, மதுரை 1
14. குற்றவியல் துணை நீதிபதியின் நீதிமன்றம் 111, மதுரை 1
15. குற்றவியல் கௌரவ நீதிபதியின் நீதிமன்றம், மதுரை 1
16. முதல் வகுப்புக் குற்றவியல் சிறப்பு நீதிபதியின் நீதிமன்றம், மதுரை 1
17. நொடித்தவர் சொத்துப் பொறுப்பாளர் நீதிமன்றம், மதுரை 1
18. நொடித்தவர் சொத்துப் பொறுப்பாளர் நீதிமன்றம், ராமநாதபுரம் 1
19. பயிற்சி பெறும் முன்சீப் நீதிமன்றம் 1
20. பயிற்சி பெறும் குற்றவியல் நீதிபதியின் நீதிமன்றம் 1
21. தாற்காலிக நீதிமன்றங்கள் ஒப்பளிக்கப்படும்பொது, அவற்றை அமைப்பதற்காக இரண்டு நீதிமன்ற மண்டபங்கள் 2
- மொத்தம் 27

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Tuesday, the 20th February 1968

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—OBITUARY REFERENCE

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House of the demise of Thiru K. V. Ramaswamy, a former Member of the Madras Legislative Council, on the 16th February 1968.

He was a Member of the Madras Legislative Council from November 1957 to April 1966.

On behalf of this House, I shall convey our deep sense of sorrow to the members of the bereaved family.

I request hon. Members to stand in silence for a couple of minutes as a mark of respect to the deceased.

Accordingly, all hon. Members stood in silence as a mark of respect to the deceased.

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Supply of rice to railway canteens

78 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government of Madras are supplying rice to the railway canteens;

(b) whether the complaint that cooked rice of bad quality is being served in the railway canteens is true; and

(c) whether arrangements will be made for the supply of good quality rice at control rates to the railway canteens?

ரயில்வே உணவு விடுதிகளுக்கு அரிசி விநியோகம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமென்றேன் —

(அ) தமிழக அரசு ரயில்வே விடுதிகளுக்கு அரிசி விநியோகம் செய்கிறதா?

(இ) ரயில்வே உணவு விடுதிகளில் மட்டமான அரிசி உணவு போடப்படுகிறது என்னும் குற்றச்சாட்டு உண்மையா?

a Question postponed from the list of questions for the 19th February 1968.

[20th February 1968]

(உ) நல்ல அரிசி கட்டுப்பாடு விலைக்கு ரயில்வே உணவு விடுதிகளுக்கு விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) இல்லை.

(உ) கட்டுப்பாட்டு விலைகளின் விதங்களில் நல்ல ரக அரிசியே ரயில்வேத் துறைக்கு வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, ரயிலில் மாதம் ஒரு முறைக்கு இரண்டு முறை பிரயாணம் செய்பவன் நான். ரயிலில் நானும் அந்த சாப்பாட்டைச் சாப்பிட்டிருக்கிறேன். மிகவும் மட்டமான அரிசிதான் பலமுறை போட்டார்கள். அவர்களை நல்ல அரிசி போடும்படி கேட்டால், அவர்கள் ஆந்திராவிலிருந்து அரிசி வாங்க அனுமதி கொடுத்தால் அதை வாங்கி நல்ல அரிசியாகப் போடுவோம் என்று சொன்னார்கள். தமிழகத்தில் கிடைக்கும் அரிசி இப்படித்தான் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகையால் ஆந்திராவிலிருந்து அவர்கள் அரிசி வாங்கிக்கொள்ள சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இது ரொம்ப ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. கனம் தியாகராஜன் அவர்களிடம்தான் இப்படி புகார் செய்கிறார்கள், என்று தெரிகிறது. ரயில்வேக்கு சஞ்சாலர் கலெக்டரிடமிருந்து மிக நல்ல அரிசி கொடுக்கப்படுகிறது. ரயில்வேகாரர்கள் அவர்களுக்கும் இந்த ரூபாய்க்கு படி அரிசி என்ற வகையில் கொடுத்தால் அவர்கள் சாப்பாட்டை 88 பைசாவுக்கு குறைத்து போடமுடியும் என்று சொன்னார்களே தவிர, அரிசி நன்றாக இல்லை என்ற புகார் அவர்கள் சொல்லவில்லை. பத்திரிகைகளில் ஆதாரமற்ற செய்திகள் அவ்வப்போது வருவதால் நாம் இதை ஆதாரமாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது.

Distribution of rice to the public

a 79 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) the loss incurred by the Government till 30th September 1967 as a result of the supply of rice at the subsidised rate of Rs. 1.06 per measure to the public; and

(b) how the loss will be adjusted?

பொதுமக்களுக்கு அரிசி விநியோகம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் —

(அ) ஒரு படி அரிசி ரூ. 1.06 பைசா விலைப் பொதுமக்களுக்குப் போடுவதால் அரசுக்கு 30—9—1967 வரை ஏற்பட்ட நஷ்டம் எவ்வளவு?

(இ) அது எந்த விதத்தில் ஈடு செய்யப்படும்?

[20th February 1968]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) இரண்டாம் ரக அரிசி ஒரு படி ரூ. 1.00-க்கு அரசாங்கம் வழங்குகிறது; மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டுள்ளது போல் ஒரு படி ரூ. 1.06-க்கு ஆல். ஒரு படி அரிசி ரூ. 1.00-க்கு வழங்குவதால், 30—9—1967 வரையில் ரூ. 132.74 லட்சம் உதவித்தொகை அளிக்க வேண்டியிருந்தது. இப்போது டிசம்பர் 31-ம் தேதி வரை இருக்கிற விவரம் என்னிடம் இருக்கிறது. சென்னை நகருக்கு 31—12—1967 வரை இதற்கான ஈட்டுத் தொகை ரூ. 1,85,51,000, கோயம்புத்தூருக்காக டிசம்பர் முடிய ரூ. 44,16,000; மற்றும் சென்னை நகர் புற பகுதியில் ஆகஸ்டு 15 முதல் அந்த திட்டம் அமுலுக்கு வந்தது. அதனால் இந்த 4½ மாதங்களுக்கு ரூ. 11,94,000 ஆகிறது. ஆக மொத்தம் டிசம்பர் 31-ம் தேதி முடிய ரூ. 2,41,61,000. இது உதவித் தொகையாக கொடுக்க வேண்டியிருந்தது.

(இ) எந்த அளவு விரயம் ஏற்பட்டாலும், அத்தொகை மாநில அரசாங்க கருவூலத்திலிருந்தே கொடுக்கப்படுகிறது.

Seizure of maize

80 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) whether the police had seized 53 bags of maize in October 1967, which were moved from Sankarankoil to Sivakasi;

(b) whether there is Government Order controlling the movement of millets from one place to another; and

(c) how the agriculturists are to sell their grains?

சோள மூட்டைகள் பறிமுதல்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் —

(அ) சங்கரன்கோவிலிலிருந்து சிவகாசிக்குக் கொண்டு போன சோள மூட்டைகள் 53-ஐ அக்டோபர் 1967-ல் போலீசார் பறிமுதல் செய்தார்களா?

(இ) பஞ்சை தான்யம் அனுமதியில்லாமல் ஊர் விட்டு ஊர் கொண்டு போகக் கூடாது என்று அரசாங்க ஆணை இருக்கிறதா?

(உ) அப்படியாயின் விவசாயிகள் தங்கள் தான்யத்தை விற்பது எப்படி?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) & (இ) இல்லை.

(உ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இது சங்கரன்கோவில், சிவகாசியில் மாத்திரமல்ல. மதுரை ஜில்லாவிலும் இருக்கிறது. புஞ்செய் தானியங்கள் ஒரு இடத்திலிருந்து

[20th February 1968]

இன்னொரு இடத்திற்குக் கொண்டு போவதில் கஷ்டமிருக்கிறது. விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக தேனி மார்ச் கெட்டிற்குக் கம்பு, சோளம் கொண்டுவருவதைக் கூட உத்தியோகஸ்தர்கள் தடுத்து தொந்தரவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தகுந்த உத்தரவு போட்டு புஞ்செய் தானியங்களைக் கொண்டு போவதை தடுக்காமல் செய்ய அரசாங்கம் ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, இப்போது கோவில்பட்டியில் கூட 83 மூட்டைகள் சோளம், இதற்காக வைத்திருக்கிற விலைக்கு அதிகமாக விற்பதாகத் தான் பிடிக்கப்பட்டது. ஆனால் அதைக் கொண்டு போகிறார்கள் என்பதற்காக அல்ல. நாம் நிர்ணயம் செய்த உச்ச விலைக்கு மேல் சோளத்தை விற்பார்கள் என்பதற்காக பிடிக்கப்பட்டு 10 சத விசை தம் கழிவு செய்து பறிமுதல் செய்யப்பட்டது. ஆனால் நம்முடைய மாநிலத்திற்குள் புஞ்செய் தானியம் எங்கு போகவேண்டுமானாலும் அனுமதிக்கும்படி அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் கடைப் பிடிக்க வேண்டியது அவர்களுடைய கடமை. இதைத் தவிர அத்துமீறி காரியம் நடைபெறுமானால் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டுவந்தால் உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, புஞ்செய் தானியமான சோளம் அதிகமான விலைக்கு விற்பதால் பிடிக்கப் பட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதுமாதிரி புஞ்செய் தானியங்கள் இன்ன விலைக்கு விற்க வேண்டும் என்று விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? எந்தெந்த தானியம் என்னென்ன விலை என்று பட்டியல் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அதற்கான விலைப் பட்டியல் இருக்கிறது.

Price of rice

81 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that a measure of rice is being sold at Rs. 4 in Kulathur, Kovilpatti taluk, Tirunelveli district; and

(b) if so, whether there is any proposal to open fair price shops there?

அரிசி விலை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருநெல்வேலி மாவட்ட கோவில்பட்டி தாலுகா குளத்தூரில் ஒரு படி அரிசி நான்கு ரூபாய் வரைக்கும் விற்கப்படுவது அரசு அறியுமா?

* Question postponed from the list of questions for the 19th February 1968.

[20th February 1968]

(இ) ஆமெனில், நியாய விலைக்கடைகள் அங்கு திறக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) குளத்தூரில் பட்டணம் படி அரிசி ரூ. 4 வரையில் விற்கப்பட்டது என்று கூறுவது சரியல்ல. அப்பகுதியில் வெளிச் சந்தையில், அரிசியின் சில்லறை விலை ரூ. 2-விருந்து ரூ. 2-30 வரை இருந்து வருகிறது.

(இ) குளத்தூர் ஊராட்சியில் 6-8-1967 முதற்கொண்டு குடும்பக் கார்டுகளுக்கு மீண்டும் அரிசி வழங்கப்பட்டு வருகிறது. எனவே, புதிதாக நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்க வேண்டிய தேவை எழவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதிலிருந்து மீண்டும் நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப்பட்டு அரிசி கொடுக்கப்படுகிறது என்பதன் மூலம் முன்பு நியாய விலைக் கடையில்லாமல் அங்கே படி அரிசி நான்கு ரூபாய்க்கு விற்பது என்பதை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். கோவில்பட்டி தாலுகாவில் பல்வேறு கிராமங்களில் அரிசிப் பஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது. கோவில்பட்டி தாலுகாவிலுள்ள பஞ்ச நிலை காரணத்தால் அங்குள்ள கிராமங்களில் நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப்படுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் கொடுப்பது இந்தக் கேள்வி வருவதற்கு முன்பே. 6-8-1968-க்கு முன்பே கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். 1966-ல் வேண்டுமானால் படி அரிசி ரூ. 4-க்கு விற்பாடுக்கலாம். போன வருஷத்தில் நடந்த அந்தச் சம்பவங்களை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டதான் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பெருவாரியாக குடும்ப கார்டு முறை அமல்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. 219 கிராமங்களுக்கு அங்கே குடும்ப கார்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல இடங்களில் வறட்சி மிகுதியாக இருக்கிறது. அங்கப் பகுதிகளுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. மேலும் அதிகமாக்க வேண்டுமானால் அரசாங்கம் அகையும் பரிசீலனை செய்வதற்கும், எந்த இடங்களில் வசதி இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு விஸ்தரிக்கவும் முயற்சி எடுக்கும்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவர் அவர்களே, கோவில்பட்டி பகுதியில் பஞ்சம் இருக்கிறது என்று சொல்வது தனிப்பட்டவர் பிரச்சனையா? அது பற்றி அங்குள்ள பொதுமக்கள் அமைச்சருக்கு இதுபற்றி எழுதியிருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தனிப்பட்டவர்கள் பிரச்சனை எல்லாம் சேர்ந்துதான் பொதுப் பிரச்சனையாக ஆகிறது.

[20th February 1968]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : கோவில்பட்டி தாலுகா பற்றி வேண்டுமென்றே கூறுவதாக சொல்கிறார்கள். நான் வேண்டுமென்றே கூறவில்லை. படி அரிசி நான்கு ரூபாய்க்கு விற்பனர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். இந்த வருஷம் விற்கவில்லை யென்றால் 1967 அக்டோபர்-நவம்பரில் விற்கப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : வேண்டுமென்று கூறுவதாக நான் சொல்லவில்லை. அந்தப் பகுதியில் நான்கு ரூபாய் படி அரிசி விற்பனை என்பது எனக்குத் தெரியும். அது 1966-ல். ஆனால் இப்போது அப்படி எங்கு விற்கப்படவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, கோவில்பட்டி சட்டமன்ற அங்கத்தினர் வலதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் உறுப்பினர் எனக்குக் கூட சுற்றிவளைக்கா உறவினர்தான். அவர் பல முறை சட்டமன்றத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள். தூதிகோஷ்டியாக வந்து இருக்கிறார். கலெக்டரைப் பார்த்து சொல்லியிருக்கிறார். உண்ணாவிரதம் இருக்கப்பட்டது. ஊர்வலங்கள் நடத்தப்பட்டன. கடந்த அறு மாதங்களுக்குள் இவ்வளவு சம்பவங்கள் கோவில்பட்டி பகுதியில் அரிசி விலையேற்றத்தைக் குறித்து நடந்திருக்கிறதே, அதைக்கூட உண்மையில்லை என்று அமைச்சர் கருதுகிறாரா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மேலும் மேலும் ஒன்றையே சொல்வதால் உண்மையில்லாதது உண்மையாகி விடாது. நேற்று கோவில்பட்டி நண்பரைக் கண்டு பேசினேன். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பல இடங்களில் கூட மழை பெய்யவில்லை. அதனால் குளங்கள் பழுது பார்க்கப்பட்டு பதக்கிரம் ஏக்கர் புஞ்சை நிலங்கள் அறுவடைக்குத் தயாராக இருக்கின்றன. பருத்தி, கம்பு இவை நன்றாக இருக்கின்றன. கொத்தமல்லி இன்னும் திதைவிட தூரதிஷ்டவசமான பல திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இருக்கின்றன. அதைவிட இது பரவாயில்லை. பயிர் தான் கெட்டுவிட்டதே தவிர வேறு பயிர்கள் கெடவில்லை. அதை இன்னும் குறைத்துக் கூறுவது மிகைப்படுத்திக் கூறுவதாகும்.

Ramanathapuram District Offices

* 82 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN AND
THIRU M. RAJAH IYER : } Will the
Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to shift the Ramanathapuram district offices from Madurai to Ramanathapuram and make Ramanathapuram the headquarters of that district; and

(b) If so, the stage at which the matter stands at present?

* Question postponed from the list of questions for the 19th February 1968.

[20th February 1968]

ராமநாதபுரம் மாவட்ட அலுவலகங்கள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் & }
திரு. எம். ராஜா ஐயர் : } மாண்புமிகு உணவு

அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரையில் உள்ள ராமநாதபுரம் மாவட்ட அலுவலகங்களை ராமநாதபுரத்திற்கு மாற்றி ராமநாதபுரத்தை அம்மாவட்டத்தின் தலைமையாக்கும் உத்தேசமுண்டா?

(இ) ஆமெனில், அது எந்நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, ராமநாதபுரத்தில் தலைமை காரியாலயங்கள் எல்லாம் ராமநாதபுரத்திற்கு வெகு விரைவில் மாற்றப்பட்டு அங்கேதான் அதன் தலைநகர் வைக்கப்படும் என்று அமைச்சர்கள் பலமுறை ராமநாதபுரம் பொதுமக்களுக்கு உறுதி மொழி கொடுத்து வந்தது உண்மையா? இல்லையா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, எந்த அமைச்சர் கொடுத்தார் என்பது என்னுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவரப்படவில்லை. ஆனால் அந்த ஊர் எம்.எல்.ஏ.க்களிடம் இதுபற்றி சர்ச்சை இருப்பதால் விவரமான பதில் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். அதுபற்றி கலெக்டர் அவர்களின் குறிப்பு ஒன்று இருக்கிறது. இதுபற்றிய விவாதத்தை அது கொஞ்சம் மட்டுப்படுத்துவதற்கு பயன்படும் என்று நினைக்கிறேன். அதைப் படிக்கிறேன்.

In March 1967, Thiru T. Thangappan, M.L.A., represented that the readquarters of Ramanathapuram district may be located in Ramanathapuram taluk. The representation was referred to the Collector of Ramanathapuram for remarks through the Board of Revenue. The Municipal Councils of Rajapalayam and Sivakasi have passed resolutions objecting to the transfer of Ramanathapuram district headquarters from Madurai to Ramanathapuram. They have passed resolutions that district headquarters may continue as it is in Madurai for the convenience of the public. The Sivakasi Municipal Council has also resolved to request that if the transfer is considered necessary by the Government, then it may be transferred to Sivakasi. The resolutions of the above Municipal Councils were also referred to the Collector for remarks through the Board of Revenue.

The Collector has examined the various aspects of the matter. He has stated that in its present set-up and layout of the District, Madurai is most centrally situated and easily accessible to people residing in East and West Ramanathapuram. The distance from

[20th February 1968]

the farthest point from East Ramanathapuram to Madurai is 110 miles and from the farthest point from West Ramanathapuram to Madurai is 70 miles. If Ramanathapuram or Mandapam is made the headquarters, it would be one end of the District very far away for people residing in West Ramanathapuram. Neither Ramanathapuram nor Mandapam has adequate facilities like good drinking water, etc. The soil in Ramanathapuram is clayey and the cost of construction of buildings would be exorbitant. In Mandapam the buildings are exposed to corrosion from sea air and buildings would cost more to put up and very much more to maintain. He has stated that in the present state of financial stringency, it would be advisable to put off the expenditure on grandiose schemes of building a new District Headquarters. In any case the expenditure is unproductive and the proposal has to tangible benefits to offer to the people. He has considered that it better to retain things as they are, since if the idea of shifting headquarters is mooted, there will be rival claims from Sivaganga, Karaikudi, Sattur and other areas in the district.

The Board of Revenue has endorsed the views of the Collector. The matter is under the consideration of the Government.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, விருதுநகர் முனிசிபாலிட்டி சேர்மென் விருதுநகரை ராமநாதபுரத்தின் தலைநகரமாக மாற்றவேண்டுமென்று சொன்னதாகத் தெரிகிறது. அது பற்றி அரசாங்கம் என்ன நினைக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நல்ல வேளையாக தேனி இங்கு இல்லை. இல்லாவிட்டால் நண்பர் தியாகராஜன்கூட அங்கே மாற்றலாம் என்று சொல்லலாம். இதுபற்றி முடிவு எடுப்பதற்கு முன்பு ஆராய்ந்து முடிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவரவர்களே, மாவட்டத் தலைநகரங்களை மாற்றுவது சம்பந்தமாக வெகு சீக்கிரமாக முடிவெடுக்க சர்க்கார் முன்வரவில்லை என்றால் அடிக்கடி இந்த மாதிரி பிரச்சினைகள் எழும்புகின்றன. இனிமேல் இந்த மாவட்டங்களைத் திருத்தி அமைக்கும்போது அந்த மாவட்டத்தின் தலைநகரமானது அந்த மாவட்டத்தின் கிராமங்களுக்கு 50 மைல்களுக்குள் இருக்கும் படி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ராமநாதபுரம், மதுரையில் இருந்து 28 மைலில் இருக்கும்போது, அதைவிட்டு அதிக தூரத்தில் 90 மைல் இருக்கும்படியாக அமைத்துவிடக்கூடாது. விருதுநகர் முனிசிபல் சேர்மென் தனக்குப் பெருமை தேடிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்கிறதே தவிர, விருதுநகரில் இருப்பதைவிட மதுரையில் இருப்பதே நல்லது. மாவட்டங்களின் தலைநகரங்களை அமைக்கும்போது அந்த மாவட்டத்தின் மத்தியில் இருக்கும்படி வைக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, மாவட்டங்களைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்பது ஒன்று. அக்கே தலைநகரங்களை அமைப்பது என்பது இன்னொன்று. அந்த

[20th February 1968]

காலத்தில் வெள்ளைக்காரன் அவர்களுக்கு ஏற்ற வசதிப்படி மாவட்டங்களை பிரித்துக் கொண்டு தலைநகரங்களை அமைத்துக் கொண்டான். இப்போது அவைகளை திருத்தியமைப்பது முக்கியம். எப்படி மாற்றவேண்டும் என்பதை ஓரளவு ஒத்துக் கொண்டான். இப்போது அவைகளை திருத்தி அமைப்பது கொண்டாலும் இவைகளைப்பற்றி அவசரமாக எந்த முடிவிற்கும் அரசாங்கம் வருவதாக இல்லை.

High School Questions

* 86 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN. Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether questions pertaining to political nature such as, "Even the elephant will slip just as Kamaraj was defeated" were asked in second Tamil paper of the quarterly examination in the 11th Standard of the Thathayyangarpettai Government High School, Tiruchirappalli; and

(b) if so, the action taken by the Government?

பள்ளிக் கேள்விகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருச்சி ஜில்லா தாத்தயங்கார்பேட்டை அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளி 11-ம் வகுப்பு காலாண்டு தேர்வில் தமிழ் இரண்டாம் வினாத்தாளில், "யானைக்கும் அடிசருக்கும் காமராஜ் தோற்றது போல" என இதைப் போன்று அரசியல் சார்புள்ள கேள்விகள் கேட்கப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினாவிற்கு இடமில்லை.

Silt Deposit in Vaigai Reservoir

* 87 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) the height to which silt has got deposited so far in the Vaigai reservoir since its construction; and

(b) the steps taken to prevent such silting up?

வைகை அணைக்கட்டு

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரை மாவட்ட வைகை அணைக்கட்டு கட்டி முடிந்த இதுவரை அணைக்கட்டு உள்பகுதியில் எத்தனை அடி மண் மேடிட்டிருக்கிறது?

(இ) இப்படி மண் மேடிட்டுப்போகாமல் தடுக்க எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

[20th February 1968]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) எக்கர் மண் வெவ்வேறு இடங்களில் வெவ்வேறு அளவுகளில் மேடிட்டு இருக்கும் காரணத்தால், எவ்வளவு உயரத்திற்கு எக்கர் அடித்து உள்ளதென்று கூறுவதற்கு இயலாது. நீர்த் தேக்கத்தின் மொத்தக்கொள் அளவு 687 கோடி 80 லட்சம் கன அடியாக இருக்க, வைகை நீர்த்தேக்கம் கட்டப்பட்டதிலிருந்து இதுவரை இதில் ஏறத்தாழ 3 கோடி 50 லட்சம் கன அடி அளவிற்கு எக்கர் மண் படிந்துள்ளது.

(இ) இவ்வாறு எக்கர் மண் படிந்து மேடிடுவது நீர்த்தேக்கங்கள் அனைத்திலும் இயல்பாக ஏற்படக் கூடியதேயாகும். இருப்பினும் தரை மட்ட மேற்பரப்பு சிதைவுறாமல் இருப்பதற்காக வைகை நீர்த் தேக்கத்தின் எதிர்வாயிலில் உள்ள ஆக்ரமிப்பாளர்களை அகற்றுமாறு கலெக்டர் வேண்டப்பட்டுள்ளார்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, மற்ற நீர்த் தேக்கங்களுக்கும் வைகை நீர்த் தேக்கத்திற்கும் வித்தியாசம் உண்டு. இங்கே பல்வேறு மலை, குன்றுகள், மண் மேடுகள் நிறைந்த பகுதியாக இருக்கிறது. அதனால் ஃபாரஸ்ட் ஏரியாவை பக்கத்திலுள்ள கிராமப் பொது மக்கள் ஆக்கிரமித்து இருக்கிறார்கள். அதிகமாக வண்டல் மண்ணும், குழம்பாகவும், சேறும் சவதியுமாகவும் அந்த நீர் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மற்ற அணையில் அத்தகைய வாய்ப்பு இல்லை. ஆகவே இதைக் கவனித்து ஆண்டுக்கு ஒரு முறை மேடிட்டு உள்ளதை சரிப்படுத்த ஏதாவது திட்டம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் இதுபற்றி கேட்டிருக்கிற அறிக்கையில் இது குறித்துத் தலைமைப் பொறியாளரையும் ஒரு அறிக்கை அனுப்புமாறு அரசு வேண்டும்.

Hunger-Strike by Labourers

* 88 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN. Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether the labourers started hunger-strike in October 1967 in front of the Executive Engineer's Office, Pattanangal division, Kanyakumari district; and

(b) if so, the reason therefor ?

தொழிலாளர் உண்ணாவிரதம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்ட பட்டணங்கால் பிரிவு நிர்வாக பொறியியல் வல்லுனர் அலுவலகத்தின் முன்னால் தொழிலாளர்கள் 1967 அக்டோபர் மாதத்தில் உண்ணாவிரதம் இருந்தனரா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) ஆம்.

[20th February 1968]

(இ) சிற்றூறு பட்டணங்கால் திட்டத்தில், பட்டணங்கால் பிரிவில் மேற்கொண்ட வேலைகள் முடிவு பெறும் நிலை அடைந்த காரணத்தால் உபரியாகக் காணப்பட்ட தொழிலாளர்களை வேலை யின்னும் நீக்கவேண்டி இருந்தது. இவ்வேலை நீக்கத்திற்கு எதிர்ப்புக் காட்டும் நோக்கத்தோடு இவ்வுண்ணாவிரதம் மேற்படி தொழிலாளர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இப்படி வேலை போகும் தொழிலாளர்களுக்கு, வேறு எங்காவது வேலை வாய்ப்பு தேடித்தர அரசாங்கம் தக்க முயற்சி செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, உண்ணாவிரதம் இருந்தவருக்கே அங்கே மாற்று வேலை கொடுக்கப் பட்டுள்ளது.

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தரமான வேலைதரப்படும்வரை அவர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப்படி, ஈட்டுப்படி போன்றவைகள் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இவர்களுக்கு நிரந்தரமான அளவில் அரசு பணியாளர்களாக ஆக்கிக் கொள்ள இந்த அரசு யோசித்து அதற்காக தலைமை பொறியாளரிடம் அறிக்கை கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கை இன்னும் அரசிற்கு வந்து சேரவில்லை. அந்த அறிக்கையில் இது பற்றிய பிரச்சனை எல்லாம், ஆராயவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளில் முக்கியமாக எத்தனை ஆண்டு வரை வேலை செய்தவர்களை நிரந்தரமாக ஆக்கிக் கொள்ளலாம், என்று எல்லாம் ஆராயுமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். அப்படி நிரந்தரமாக்க வேண்டுமானால் எவ்வளவு செலவு என்றும் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஈட்டுப் படியும், வீட்டு வாடகைப் படியும் தற்காலிகமாக கொடுக்க முடியுமா என்பதை இப்போது பரிசீலித்து வருகிறது.

Seizure of paddy

* 89 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) whether the authorities have seized 81 bags of paddy from a lorry bearing No. MDY 8656 S. N. at Melur, Madurai district on 22nd September 1967 and retained them in the Melur taluk office; and

(b) as to who the owner of the lorry is and the action taken ?

[20th February 1968]

நெல் கைப்பற்றல்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமேன்—

(அ) மதுரை ஜில்லா மேலூரில் எம்.டி.ஓய். 8656 எஸ். என். என்று பெயர் போட்ட லாரியில் 81 மூட்டை நெல்லை 22-9-1967-ல் அதிகாரிகள் பிடித்து வேலூர் தாலுகா அலுவலகத்தில் வைத்திருந்தனரா?

(இ) அதன் சொந்தக்காரர் யார்? எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) & (இ) மேலூர் தாலுகாவில் வெள்ளரிப்பட்டி. அருகிலே 21-9-1967 அன்று 81 மூட்டை நெல் அனுமதிச் சீட்டு இல்லாமல் எடுத்துச் செல்லப் பட்டகாரணத்தினால் பறிமுதல் செய்யப்பட்டது.

இந்த நெல்லுக்கு சொந்தக்காரரான திரு. டி. எஸ். மணி என்பவர் பிறகு தாலுகா சட்டை அதிகாரி மரன்பாத நிலைமையை விளக்கிக் கூறியதை வம்சக் கோட்டாட்சித் தலைவரின் உத்தரவின் பேரில் அந்த நெல்லின் மதிப்பிற்கு ரூபாய் 2,570.40 பை அவருக்கு திருப்பித்தரப்பட்டது. நெல் அரசாங்க விநியோகத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இப்படி லாரிகளில் மதுரை ஜில்லாவிலிருந்து நெல் கடத்தப்படுவதைப் பற்றி நூற்றுக்கணக்கான புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. நான் கூறுவதை உணவு அமைச்சர் அவர்கள் யோசிக்கிறார்களா என்று கருதுகிறேன். புகார் இல்லாத அளவிற்கு லாரி சொந்தக்காரர்கள் யார், அதிகார லாரி வாங்கியவர்கள் யார், அவர்கள் எப்படி கடத்துகிறார்கள் என்பதை அரசாங்கம் பார்த்து லாரியில் கடத்தப்படுவதைத் தடுக்க அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா? இன்று கூட இரண்டு மூன்று கமரங்கள் வந்துள்ளன; வந்திருக்கின்றன. லாரியில் கொண்டு போகிறவர்களைப் பிடித்து மறுபடியும் விடுதலை செய்கிறப்பதாக செய்தி வந்திருக்கிறது. இசைல், அளவும் கட்டுக்கு அபகீர்த்தி வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அளவும் கட்டுக்கு வரும் அபகீர்த்தியைப் பற்றிக் கவலைபோடு கெரிவிக்கதற்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கொள்கிறேன். இந்த 10 மாதக்கிற்குள், அரசாங்கம் மிகவும் தீவிரமாக இந்த உணவுக் கண்காணிப்பில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. இன்னும் தீவிரமாக அந்தக் கடத்தலும் குறைந்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சில தவறுகள் இன்னும் மூன்றிலும் களையப்பட முடியவில்லை. குறிப்பாக MDV 8656 லாரி விஷயத்தில் விசுத்திரமான சட்ட பூர்வமான பிரச்சனை கூட எழுந்திருக்கிறது. முதலில் பறிமுதல் செய்து மேலூரில் இருக்கிற கருவூலத்தில் பணம் கட்டப்பட்டது. பிறகு மதுரை

[20th February 1968]

யிலிருந்து ஒருவர் ஓடி வந்து இது எனக்குத்தான் சொந்தம் என்றும், தான்தான் அந்த நெல்லுக்கு அதிபதி என்றும் சொன்னார். கடைசியாக அவர் எழுப்பிய பிரச்சனை வசந்தரைப் பட்டி கிராமத்திலிருந்து நெல்லை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நத்தம் என்ற ஊர் மேலூர் தாலுக்காவில் இருக்கிறது. இரண்டும் ஒரே மாதிரியான notified area. வழக்கைத் தொடர வேண்டுமென்றால் Movement Control Order பிரகாரம்தான் வழக்கு போடவேண்டும். உண்மையில் கடத்தல் என்று தெரிகிறது. ஆனால் நத்தக்கிற்கு நான் வியாபாரம் செய்வதற்காகத்தான் வந்தேன் என்கிறார்கள். வியாபாரம் செய்வதற்காக என்றால் Madras Paddy and Rice Regulation ஆர்டர் இருக்கிறதா என்று கேட்டால் அந்த ஆர்டரும் இல்லை. அதன்படி வழக்குத் தொடரலாமா என்று பார்க்கும்போது அதில் வழக்குப் போடுவதற்கு சில விதிகள் உண்டு. அதை நாம் நிரூபிக்கும் வாய்ப்பு இல்லாமல் நேரடி evidence இல்லாததால் யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதுபோல் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. இந்த வழக்கை அங்குள்ள ஆர்.டி.ஓ. மேற்கொண்டிருக்கிறார். எல்லா இடங்களிலும் இப்படிப்பட்ட நிலைமையில்லை. திரு. தியாகராஜன் அவர்கள் சொல்வதைப் போல இந்த அரசாங்கம் கடத்தலைத் தடுப்பதற்கான ஒத்தாழைப்பை மிகுந்த அக்கறையோடு உரவேற்றும், எங்கள் கட்டுக்காரர்கள் என்றபோதும், அதைப் பற்றி பயப்பட வேண்டியில்லை. சமூக விரோதிகள் காங்கிரசில் இருக்காலும், மற்ற இடங்களில் இருந்தாலும் நாம் புனிதமான காரியத்தில் ஈடுபடுகிறோம் என்ற முறையில் அதை அகற்ற வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த விவரத்தை யெல்லாம் அவர்கள்தான் வெகு சீக்கிரமாக உணர்ந்து விடுகிறார்கள் என்று கெரிகிறது. அப்படி லாரியில் கடக்கல் நடக்கும்போது அதைப் பிடிப்பதற்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : லாரியில் அரிசி மூட்டைகளை குறிப்பாக 56 மூட்டைகளை கோளாவாக்குக் கொண்டு போகிறார்கள் என்று தெரிந்த போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு கெரிவித்து, அவர்களும் அதைப் பிடித்தார்கள். அரிசியைப் பறிமுதல் செய்தார்கள். ஆனால் மறுபடியும் அரிசியை அவர்களிடம் திரும்பிக் கொடுத்து விட்டு வம்சக் கோட்டா மேன்று விடப்பட்டிருக்கிறது. இது அமைச்சருக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதை முதல் முறையாகத்தான் கேள்விப்படுகிறேன்.

திரு. என். வி. நடராசன் : லாரிகளில் உணவு தானியங்களைக் கடத்தல் செய்யும் விவரங்கள் தமிழக அரசுக்கோ சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சருக்கோ இந்த மன்ற உறுப்பினர்கள் யாராவது தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதற்கு அமைச்சர் எப்படி பதில் சொல்ல முடியும்?

[20th February 1968]

Rice Distribution

* 90 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) whether the weekly rice ration of 2 kg. was reduced to 1½ Kg. during September 1967 in Kodaikanal, Madurai district; and

(b) if so, the reasons therefor?

அரிசி வழங்கல்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரை மாவட்ட கொடைக்கானலில் வாரம் 2 கிலோ அரிசி கொடுத்து வந்தது செப்டம்பர் மாதம் 1½ கிலோவாக குறைக்கப்பட்டதா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) & (இ) மதுரை மாவட்டத்தில் தான்யத் தையிருப்பு அளவை மனத்திற்கொண்டு, கொடைக்கானல் பகுதியில் உள்ளவர்களுக்கு வாரம் 1,500 கிராம் அரிசிக்குப் பதிலாக, 1,200 கிராம் அரிசி இப்பொழுது வழங்கப் படுகின்றது. மதுரை மாவட்ட ஆட்சியாளரிடமிருந்து, இது குறித்து மேலும் சில தகவல்கள் கோரப்பட்டுள்ளன. அவை கிடைத்தபின், அரசாங்கம் ஒரு முடிவு எடுக்கும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, மதுரை ஜில்லா கொடைக்கானல் பகுதியில் அரிசி விலைவாசலில் புன்செய் தானியங்களும் விலைவாசலில் அங்கேயுள்ள 75,000 மக்களும் வெளியிலிருந்து அரிசி வாங்கிக் கொள்ள வேண்டியிருப்பதால், இதை வைத்துக் கொண்டு கள்ளக்கடத்தல் நடப்பதற்கும், இதன் வழியாக கோளாறிற்கு கொண்டுபோகவும் வழி ஏற்படுகிறது. இதனால் கள்ளக்கடத்தலில் அரிசி போவதைத் தடுக்க முடியாத நிலைமையும் ஏற்படுகிறது. ஆகவே கொடைக்கானல் மக்கள் அனைவருக்கும் ரேஷன் கார்டு அல்லது நியாய விலைக்கடைகள் மூலமாக தேவையான அரிசியை கொடுத்துவிட்டால், கள்ளக் கடத்தல் நடப்பது தடுக்கப்படும். இதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, கொடுக்கப்பட்டுள்ள வந்தது. இன்னும் எந்த அளவிற்குச் செய்ய முடியுமோ அதைப்பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசித்து கொண்டிருக்கிறது.

Fire accident of Lock Nagar, Chempauk

* 91 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether there was recently any fire accident in Lock Nagar at Chempauk, Madras;

[20th February 1968]

(b) the amount of loss;

(c) the reason for the frequent fire accidents in Madras; and

(d) the steps taken by the Government to prevent them?

லாக் நகர் தீ விபத்து

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை சேப்பாக்கத்தில் லாக் நகரில் அண்மையில் தீ விபத்து ஏற்பட்டதா?

(இ) சேதம் எவ்வளவு?

(உ) அடிக்கடி சென்னையில் தீ விபத்து ஏற்பட காரணம் என்ன?

(எ) இதைத் தடுப்பதற்காக அரசு எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) சேப்பாக்கம், லாக் நகரில் 19-10-1967-ஆண்டு விடியற்காலை 3-30 மணிக்குத் தீ விபத்து ஏற்பட்டது. இரண்டு குடிசைகள் எரிந்து போயின. பத்துக் குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்டன.

(இ) தனிப்பட்டவர்களின் சொத்து சுமார் 10,250 ரூபாய் அளவுக்குச் சேதமடைந்திருக்குமென மதிப்பிடப்பட்டது.

(உ) அடிக்கடி தீ விபத்து நிகழ்வதற்கான காரணம் இன்னும் தெரியவில்லை.

(எ) மாநில வீட்டுவசதி வாரியமும் மாநகராட்சியும் தங்கள் பொறுப்பில் எடுத்துக் கொண்டுள்ள சேரிகளில் மீண்டும் தீ விபத்து நிகழாவண்ணம் தடுப்பதற்காக தீப்பற்றாத கல்நார் கூரையுடன் கூடிய குடியிருப்பு மனைகள் கட்ட முயற்சி எடுத்து வருகின்றன.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, திண்டுக்கல் காங்கிரஸ் மகாநாட்டில் வைக்கப்பட்ட நெருப்புப் பந்தலுக்கு 200 அடிக்கு அப்பாலிருந்து ராக்கெட் விடுவது போல வந்தது என்று சொன்னார்கள். அதைப் பார்த்தவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டுக் கூறினார்கள். சென்னையில் அதைக் கற்றுக் கொண்ட நிபுணர்கள் திண்டுக்கல் வந்தார்களா என்று தெரியவில்லை. இதன் காரணமாக அடிக்கடி தீவிபத்து ஏற்படுகிறது. இதை அரசாங்கம் அறியுமா என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே இதைக் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களே கள்ளக் கடத்தல் சம்பந்தமானது மாதிரி கண்டுபிடித்து தகவல் சொல்லுவார்களானால், அதைத் தொடர்ந்து கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தீவிர உதவிகளாக இருக்கும்.

[20th February 1968]

திரு. கே. ராமதாஸ் : தலைவரவர்களே, இந்த விதமாக சென்னையில் அடிக்கடி நீ விபத்து ஏற்படுவதைக் கண்டு பிடிக்கத் தனியாக ஒரு அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டாரே, அதற்கு பிறகு அவரிடமிருந்து அறிக்கை ஏதாவது சர்க்காருக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, அந்த அதிகாரியிடமிருந்து சர்க்காருக்கு அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த விவரம் வழக்கு மன்றத்தில் இருப்பதால் அறிக்கை சம்பந்தமாக விவரங்கள் இந்த மன்றத்தில் சொல்வதற்கில்லை.

Raw rice distribution

* 92 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) whether raw rice was not distributed in the fair price shops in North Madras in October 1967; and

(b) if so, the reasons therefor?

பச்சரிசி வழங்கல்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமென்றே—

(அ) வட சென்னையில் 1967 அக்டோபர் மாதத்தில் பச்சரிசி நியாய விலைக் கடைகளில் விநியோகம் செய்யவில்லையா?

(இ) ஆமெனில், காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) வட சென்னையில் 1968, அக்டோபர் திங்களில் உணவுப் பங்கீட்டுக் கடைகளின் மூலம் பச்சரிசி வழங்கப்பட்டது.

(இ) இவ்வினா எழவில்லை.

Soil Conservation Department

* 93. Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state:—

(a) whether raw rice was not distributed in the fair price shops working in the Soil Conservation Department of the Madras State from 14th August 1967 as a measure of economy;

(b) if so, the action taken by the Government to provide them with alternative employment?

தமிழக மண்வள பாதுகாப்புத் துறை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழக மண்வள பாதுகாப்புத் துறையில் வேலை செய்யும் 400 அலுவலர்களை சிக்கன நடவடிக்கையின் காரணமாக 14-8-1967 முதல் தமிழக அரசு வேலையிலிருந்து நீக்கியதா?

[20th February 1968]

(இ) ஆமெனில், இவர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுக்க எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) ஆறு மண்வளப் பாதுகாப்பு ஆய்வு உட்கோட்டங்கள் செயல்படுவது 14-8-1967 முதற்கொண்டு தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருப்பதன் காரணமாக 352 பணியாளர் வேலையிலிருந்து நிறுத்தப்பட்டனர்.

(இ) வேலையிலிருந்து நிறுத்தப்பட்ட பணியாளர்களுள் 162 பேர் வேளாண்மைத் துறையில் இருந்த காலி இடங்களில் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். வருங் காலத்தில் ஏற்படக்கூடிய காலி இடங்களில் எஞ்சிய பணியாளர் நியமிக்கப்படுவர்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இந்த மண்வளப் பாதுகாப்புத் துறையில் முக்கியமானது இந்த ஆய்வுத் துறை தான். இந்தத் துறை தான் மண்வளப் பாதுகாப்பிற்கு வேண்டிய திட்டம் போடவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் முக்கியமான துறையில் வேலை பார்ப்பவர்களுையே வேலையிலிருந்து நீக்கி விட்டால் அந்தத் துறை தொடர்ந்து எப்படி செயல்படும் என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே ஆய்வு செய்யப்பட்ட நிலம் 3,60,000 ஏக்கர் இருக்கின்றன. அந்த இடத்தில் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு செயல்பட வேண்டிய நிலையிலிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கருதுவது போல், வேலை தடைப்பட்டுவிடும் என்று அரசாங்கம் நினைக்கவில்லை.

திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் : தலைவரவர்களே, இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களைக் கொண்டு மிகுதியாக இருக்கும் நிலங்களைப் பூம், சீக்கிரமாகப் பூர்த்தி செய்ய அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவரவர்களே, இன்றிருக்கும் நிலையில் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு வேலை இவர்களுக்கு இருக்கிறது. மீண்டும் தேவைப்படுமானால் அவர்களை எடுத்துக் கொள்வோம்.

Intoxicating drinks

* 94. Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state:—

(a) whether the State Government are aware of the fact that certain pharmacies are selling intoxicating drinks under the guise of "medicine" in Tamil Nad; and

(b) if so, the action taken thereon?

[20th February 1968]

போதை பானங்கள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுச் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழகத்தில் போதை கலந்த பானங்களை மருத்துவச் சாலைகளில் (Pharmacies) மருந்து என விற்பதை தமிழக அரசு அறியுமா?

(இ) ஆமெனில், அதன்மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : (அ) கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஆயுர்வேதிக் மருந்து கடைகளில் விற்கப்படும் மதுக் கலாயம், அதைப் போலொத்த அரிஷ்டம், அல்வம், மருந்துகளை குறிப்பிடுகின்றார் போலும். இந்த மருந்துக்கள் போதை தருவதற்காகத் தூபிரயோகம் செய்யப்படுவது என்பது உண்மைதான்.

(இ) இப்படிப்பட்ட மருந்துகளை, 1945-ம் ஆண்டில் இயற்றப் பட்ட மருந்து கட்டுப்பாடு விதிகளின்படி கொண்டு வந்து, அவைகளைத் தயாரிப்பதிலும் விற்பனை செய்வதிலும் கட்டுப்பாடு போடுவதற்கு மத்திய அரசினரைக் கேட்டு இருக்கிறோம். இது அவர்கள் பரிசீலையிலிருக்கிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, கள்ளுக்கடை இருந்த காலத்திலேயே கள்ளுக்கடை இல்லாத ஊர்களில் தெருவிற்கு தெரு இப்படிப்பட்ட “பார்மசி” கள் வைக்கப்பட்டு 20 வயதிற்கும் குறைந்த சிறுவர்கள் போதை தரக்கூடிய மருந்துகளை குடித்துவிட்டு தெருவில் ஆடிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆகவே எவ்வளவு சீக்கிரம் முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் மது போதை தரக்கூடிய பானங்களை விற்கும் கடைகளை கிராமங்களில் இல்லாமல் செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : தலைவரவர்களே, இதைக் கட்டுப்படுத்துகிற பொறுப்பு மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறது. இது குறித்து அவர்களை கேட்டிருக்கிறோம். மிக விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

Hosur Panchayat Union Name-Board

* 93 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Constituency M.L.A. and others decided that the name board in the Hosur Panchayat Union, Dharmapuri district should be written in Telugu also;

(b) whether the name-board was previously in Telugu also; and

(c) if so, the reason for its removal?

20th February 1968]

ஹோசூர் பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்பின் பெயர்ப்பலகை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு நகராட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தருமபுரி ஜில்லா ஹோசூர் பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்பின் பெயர்ப் பலகை தமிழுடன் தெலுங்கு மொழியிலும் எழுதியிருக்க வேண்டுமென தொகுதி எம்.எல்.ஏ.-யும் இன்னும் பலரும் விரும்புகின்றனரா?

(இ) இதற்கு முன்பு தெலுங்கிலும் பெயர் பலகை இருந்ததா?

(உ) ஆமெனில், அதை எடுத்த காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : (அ) ஹோசூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் பெயர்ப்பலகை தமிழிலும் தெலுங்கு மொழியிலும் எழுதியிருக்க வேண்டுமென இந்தத் தொகுதி சட்ட மன்றப் பேரவை உறுப்பினர் 22-9-1967-ல் நடைபெற்ற ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக் கூட்டத்தில் கோரினார்.

(இ) ஆம்.

(உ) தமிழக அரசு ஆணை எண் 1352 தேதி 25-7-1967-ன் படி ஒன்றியத்தின் பெயர்ப் பலகைகள் இப்பொழுது தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளன. தெலுங்கிலும் மீண்டும் எழுதுமாறு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[NOTE.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III.—ANNOUNCEMENTS

(1) Decision of the Business Advisory Committee

MR. CHAIRMAN : At a meeting of the Business Advisory Committee held at 2-30 p.m. to-day, the following programme of business has been decided :—

21st February 1968	..	Discussion on the Governor's address. (Last day).
22nd February to 27th February 1968		No meeting.
28th February		Presentation of the Budget for the year 1968-69.
29th February 1968		No meeting.
1st, 2nd and 4th March to 7th March 1968.		General Discussion on the Budget for the year 1968-69.
8th March 1968		Reply to the debate on the Budget.

The Council will meet at 10-30 a.m. on the 21st February 1968 from 3 to 6 p.m. from the 28th February 1968.

[20th February 1968]

(3) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN: I have received a message from the Governor of Madras recommending to the Legislative Council the consideration of the Madras Appropriation Bill, 1968.

(3) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN: I have also received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills as passed by the Assembly and signed by him for the recommendation of the Council and certifying that the Bills are Money Bills within the meaning of Article 190 of the Constitution of India:—

(1) The Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1968 (L.A. Bill No. 18 of 1967).

(2) The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1968 (L.A. Bill No. 1 of 1968).

(3) The Madras Appropriation Bill, 1968 (L.A. Bill No. 3 of 1968).

IV.—ADJOURNMENT MOTIONS

(1) ADJOURNMENT MOTION re PARTIALITY OF POLICE TOWARDS BLACK-FLAG DEMONSTRATORS AND FAILURE OF POLICE TO MAINTAIN LAW AND ORDER.

MR. CHAIRMAN: Hon. Members would remember that I postponed the consideration of the notice of motion under Rule 43 of the Council Rules given by the Hon. Leader of the Opposition for the adjournment of the business of the House to discuss a definite matter of urgent public importance, namely, about the partiality of the Police towards black-flag demonstrators and the failure of the Police to maintain law and order during pelting of stones and disturbances at a Congress meeting arranged on the 7th February 1968 at Coimbatore and also the deterioration of law and order. It is alleged that a lathi charge was made on the dais where the President of the Tamilnad Congress Committee and other leaders were standing. May I ask the Hon. the Leader of the Opposition to explain how this will come under Rule 43 of the Council Rules?

* திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, இப்போது தங்களால் வாசிக்கப்பட்ட இந்த உத்திரை வைப்புத் தீர்மானத்தில் கண்ட விஷயம் காங்கிரஸ் கட்சியை மட்டும் பாதிக்கும் விஷயம் அல்ல. உலகத்திலேயே ஜனநாயகம் செவ்வனே நடைபெறும் நாடு என்று நமது நாட்டுக்கு ஒரு நல்ல பெயர் இருந்து வருகிறது. அதிலும் இன்று நாட்டில் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் வழிகாட்டிக் கொண்டு வருகிறது தமிழ்நாடு. இதில் யாருக்கு ஏதாவது இயல்பான இடம் கிடைக்கவில்லை என்பது இல்லாமல் நடப்பது. வேறு இடம் இல்லாமல் வல்லாருவரும் அவரவர்களுடைய சொந்த அடிப் பையத்தை எழுதவும் பேசவும் நமது அரசியல் தீர்மான சட்டத் தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அந்த உரிமையைச் செவ்வனே

ADJOURNMENT MOTION re PARTIALITY OF POLICE
TOWARDS BLACK-FLAG DEMONSTRATORS AND
FAILURE OF POLICE TO MAINTAIN LAW AND
ORDER

20th February 1968]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

உபயோகித்துக் கொள்வதற்கு அரசாங்கம் உதவி செய்யக் கடமைப் பட்டு இருக்கிறது. அண்மையில் சில தினங்களாக, குறிப்பாக இம்மாதம் 7-ம் தேதியிலிருந்து தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவரும் முன்பு மத்திய அமைச்சராக இருந்தவரும் நமது மாநிலத்தில் உணவு, கல்வி நிதி அமைச்சராக இருந்தவருமான தலைவர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்தபோது முதல் இரண்டு நாட்களில் நடந்த விஷயங்களை மட்டும் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தில் கொடுத்திருக்கிறேன். ஏனென்றால் மறுநாளே நான் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்து விட்டேன். ஆனால் அதற்குப் பின்னாலும் தொடர்ந்து அந்தச் சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. அதைப்பற்றி நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இது திடீர் என்று ஏற்பட்ட ஒரு விஷயம். இதற்கு முன்பு இம்மாதிரி பொதுக் கூட்டங்களில் நடந்ததில்லை. எந்தக் கட்சிக்காரர்கள் கூட்டங்கள் நடத்தினாலும் கூட சில சச்சரவுகள் இருக்கலாம்; உடனே அங்கே போலீஸ் காரர்களோ அல்லது அங்கே உள்ளவர்களோ அதை அடக்கிவிடுவார்கள்; சரியாகப் போய்விடும். ஆனால் இங்கே தொடர்ந்து, ஒரு கூட்டம் வேண்டுமென்றே, லாரிகளிலும் பஸ்களிலும் வேன்களிலும் தொடர்ந்து அங்கிலத்தில் பெர்கியூஷன் என்று சொல்வார்களே அதைப் போல் அவர் எங்கெங்கே போகிறாரோ அங்கெல்லாம் அவரை விரட்டிக் கொண்டு போய் இந்தச் சம்பவங்களைச் செய்வது என்றால் அது எதோ ஒரு கட்டுப்பாடாக ஏற்பாடு செய்து செய்ததைப்போல் தோன்றுகிறது. இதைச் சமாளித்துக் கொள்ள முடியும் என்றாலும்கூட இதில் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டிய போலீசார் அப்பாற்பட்ட செயல்களில் ஈடுபடுகிறவர்களை எல்லாம் விட்டுவிட்டு—நம் மனது மிகவும் வேதனைப்படுகிறது அளவுக்கு நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் யாரோ சொன்னார்கள் நான் கேட்டேன் என்று சொல்லவில்லை. பொறுப்புள்ள தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் அவர்களும், மத்திய சர்க்கார் உதவி அமைச்சர் திரு. கே. எஸ். இராமசாமி அவர்களும் இருவரிடத்திலும் நேரிலேயே கேட்டேன். அத்துடன் கூட, சம்பவம் நடந்த இடத்தில் இருந்த மற்றவர்களையும் கலந்து விசாரித்தேன். இது தமிழ்நாட்டில் ஏற்படும் என்று யாரும் நம்பவே முடியாது. அந்த மாதிரியான முறையில் அதிகாரிகள் நடந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலில் பொள்ளாச்சி சம்பவத்தைப்பற்றி எமகி இருக்கிறேன். அதில் தான் முதலில் இந்தக் கலவரங்கள் நடந்திருக்கின்றன. இருதரம் அடி, 150 அடி தூரத்தில் இருந்து கற்களை வீசிக் கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். அதைத் தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை. போலீஸ்காரர்கள் பார்த்துக் கொண்டே இருந்திருக்கிறார்கள்.

MR. CHAIRMAN: அதுசரி. எப்படி எந்த ரூல் பிரகாரம் இது அவசரப் பிரேரணை என்று கனம் உறுப்பினர் சொல்லுகிறார் என்று சொல்ல வேண்டும்.

[திரு. கே. ராஜாராம்] [20th February 1968]

திரு. கே. ராஜாராம் : இந்தப் போக்கைத் தடுத்து நிறுத்த வில்லை என்றால் இனி ஐனாயக உரிமை அடியோடு பறிபோய் விடுமோ என்று பயப்படுகிறேன். அகலேகான் இதை அவசரமானது என்று எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

கோவையில் 8-ஆம் தேதியன்று பொதுக்கூட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. கோவை சிதம்பரம் பார்க்கில் 5½ மணி யிலிருந்தே கூட்டம் கூட்டமாக இளைஞர்கள் அங்கே நிற்குகொண்டு கூட்டத்திற்குப் போகாதீர்கள் என்று தடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இது போலீஸ்காரர்களுக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருந்தும் கூட 7, 7½ மணிக்கு மக்கிய உதவி அமைச்சர் திரு. கே. எஸ். ராமசாமி அவர்கள் காம் தங்கியிருந்த சர்வியூட் அவசிலிருந்து அந்தக் கூட்டத்திற்குப் போக வேண்டும் என்று புறப்படுகிற நேரத்தில் அந்த மாவட்டக் கலெக்டர் அவர்களும் டி.ஐ.சி. அவர்களும் அங்கே வந்தார்கள். “இளைஞர்கள் ஜி.டி. நாயுடு வீட்டிற்குப் பக்கத்தில் காக்குக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூட்டத்திற்கு வந்து கொந்தாவ விளைவிப்பார்கள் என்று தெரிவித்தது. அவர்கள் எல்லாம் உங்களைச் சந்திக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். நீங்கள் வந்து அவர்கள் கேட்கிற கேள்விகளுக்குப் பதில் சொள்ளை அவர்கள்கூடாதானாகப் போய்விடுவார்கள். கூட்டக்கையாட அமைதியாக நடத்த முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். நீங்கள் வராதங்கள்” என்று கலெக்டர் அவர்கள் மக்கிய உதவி மந்திரியை அமைத்திருக்கிறார். “Do you really advise me to meet them?” என்று மக்கிய உதவி மந்திரி அவர்கள் கலெக்டரைப் பார்த்துக் கேட்டிருக்கிறார். “எனக்குத் தெரிந்தவரையில் அப்படித்தான் நினைக்கிறேன். அமைதியை நிலைநாட்ட வேண்டும் நீங்கள் வராதங்கள்” என்று கலெக்டர் அவர்கள் கூப்பிட்டு இருக்கிறார். எதோ பின்னிட்டெண்ட் கூப்பிட்டு இருக்கிறார். எனவே கலெக்டர் கூட வே போவது என்று அமைச்சரும் கிறந்த காரில் போய் இருக்கிறார்கள். காரை விடையவரோ டி.ஐ.சி. நின்ன அன் இல்லை. டி.ஐ.சியோ விட இருக்கிறார். இரண்டு பேருமாகத்தான் அமைத்துக் கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். வரியில் மாணவர்கள் பிட்டுமில்ல இன்னும் வேறு யாரோ நிறையுபேர்கள் இருக்கிறார்கள். மக்கால்வாசி டீயார் சென்றிருக்க ஒரு கல் ஒன்றை இருந்து வந்த மக்கிய உதவி அமைச்சரைக் காத்தி இருக்கிறது. அந்த அடி விடந்த வேக்கில் அவர் மயங்கி அடைந்தவிட்டார். உடனே அவரை ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டுவருகிற நிலை ஏற்பட்டது.

மிஸ்டர் சேர்மன் : இதை எல்லாம் தெரிவைப்பத் தீர்மானத்தை அமைதிக்கு விட்டால், அதற்குப் பிறகு விரைமாகச் சொல்லலாம். இப்போது நான் கேட்பது எப்படி இதை அடக்கிவிடுவோம் என்பது மோஷன் என்று கனம் அங்கத்தினர் கூறுகிறார்கள்? என்பது நான் இந்த வரலாறு எல்லாம் பின்னாலே சொல்லப்படலாம்.

20th February 1968] [திரு. கே. ராஜாராம்]

திரு. கே. ராஜாராம் : அங்கே போலீஸ்காரர்கள் கூட இருந்தும் பாதுகாப்புக் கொடுக்கத் தவறினார்கள். இதை இப்படியே விட்டு விட்டால் இதே போன்ற தவறுகள் இனிமேலும் ஏற்பட்டிக் கொண்டே போகும். மேலும் கூட்டத்திலே மேடை மீது ஏறி தாக்கி இருக்கிறார்கள். இது அந்தக் கூட்டத்தோடு நின்று விடாது. இனி எல்லாக் கட்சிக்கூட்டத்திலும் அந்தத் தகராறு வரும். அப்போது போலீசார் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று அரசாங்கம் ஒரு வழிகாட்ட வேண்டும். வழிகாட்ட வேண்டிய அரசாங்கம் உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய பிரச்சனை இது என்பதனால் இதை அவசரம் என்கிறேன். இதில் ஒரு நிமிஷம் கூட தாமதிக்கக் கூடாது. அமைச்சர்கள் இதை உடனடியாக கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டி இருக்கிறது.

பொதுக்கூட்டம் நடந்துகொண்டிருக்கும்போது, பொதுக் கூட்டத்தில் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது சிலர் கல் எடுத்து அடிக்கிறார்கள். கல் எடுத்து ஏறிந்த அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்த பொதுஜனங்கள் போகிறபோது, யார் தடுக்கப்போகிறார்களோ அவர்களைப் பார்த்து லத்திசாஜ் செய்திருக்கிறார்கள் போலீஸ்காரர்கள். கல் எடுத்து ஏறிபவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பது போல் இருந்திருக்கிறது. இதைக் கண்டு பயந்து பெண்கள் மேடை மீது ஏறி மறைந்துகொள்ளப் போயிருக்கிறார்கள். பெண்களுக்குப் பின்னால் சில காங்கிரஸ்காரர்களும் மேடைக்குப் போயிருக்கிறார்கள். அவர்களையும் மேடை மீது ஏறி தாக்கி இருக்கிறார்கள். இது சரித்திரத்திலேயே காணாதது. யாரும் நம்ப முடியாது. யாரும் கேட்டுக்கூட இருக்க முடியாது. இந்த மாதிரி மேடைமீதே ஏறி தடியடி பிரயோகித்து இருக்கிறார்கள். இன்று காங்கிரஸ் கட்சிக்கு இந்தமாதிரி சம்பவங்கள் நடைபெறலாம். நாளை எல்லோருக்கும் இது ஏற்படலாம். எனவே தான் அவர்களுடைய சொந்த நலனை முனனிட்டாவது முதலமைச்சர் அவர்களும் மற்ற அமைச்சர்களும் இதில் அதிக சிரத்தை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்கிறேன். யாருடைய பொதுக்கூட்டமாக இருந்தாலும் அமைதியாக நடத்த வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். எந்தவிதமான தாக்குதலும் இன்றி இருக்க பிரிகாஷன் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு திரு. சுப்பிரமணியத் திற்கு ஏற்பட்டது நாளைக்கு எல்லோருக்கும் ஏற்படலாம் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த சபையை ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்று பிரேரேபிக்கின்றேன். இன்றுமாலே எந்த நேரத்தை தீர்ணயித்தாலும் அப்போது ஒரு விவாதத்திற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபையினுடைய மற்ற நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்கப்பட வேண்டிய அளவுக்கு உள்ள பிரச்சனை அல்ல இது.

ADJOURNMENT MOTION re PARTIALITY OF POLICE
TOWARDS BLACK-FLAG DEMONSTRATORS AND
FAILURE OF POLICE TO MAINTAIN LAW AND
ORDER

[திரு. கே. ராஜாராம்] [20th February 1968]

வருத்தத்திற்குரிய பிரச்சனை என்றாலும் இது நடைபெற்று முடிந்து, சகஜநிலை திரும்பி ஒரு வாரத்திற்கு மேலாகிறது. ஆகையால் இதைப்பற்றி, அவையின் நடவடிக்கைகளைப்பற்றி ஒத்திவைத்து விட்டு இதைக் குறித்தே பேசுவது என்பதன் மூலம் இது போன்ற செயல்களுக்கு நாம் ஊக்கம் அளிக்கின்ற முறையில் அமைந்து விடும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்ன பல அரிய யோசனைகளை நான் நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கு நான் அவருக்கு உறுதியளித்து இதை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவர் அவர்களே இன்னும் ஒரு வாரத்தை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் சம்பவம் நடந்த அன்றே இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை தாக்கல் செய்துவிட்டேன். இதைத் தாமதமாகக் கொடுக்கவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் அசௌகரியமாக இருந்ததால் இன்றைக்கு அவர் வந்தபிறகு எடுத்துக் கொள்கிறேன். நான் ஒன்றும் தாமதமாகக் கொடுக்கவில்லை. எனாலும் முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதி எனக்குத் திருப்தியைக் கொடுக்கிறது. காரியத்தில் ஜனநாயக உரிமையை நிலைநாட்ட அவருக்கு உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் உதவிசெய்ய வேண்டும். மற்றவர்களும் உதவிசெய்ய வேண்டும். அது பொதுக்கூட்டமானாலும் மற்ற இடங்களிலானாலும் அவர் அவர்கள் மனதில் இருப்பதை எடுத்துச் சொல்வது எழுத வேண்டியது போன்ற ஜனநாயக உரிமைகளை பாதுகாத்துக் கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களிடம் இருப்பதால் இங்கே சொன்னபடி காரியங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். மற்றவர்களும் அப்படி நடக்காதபடி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று முதலமைச்சர் அவர்களை மீண்டும் கேட்டுக் கொண்டு, அவர் கொடுத்த வாக்குறுதியின் பேரில் நான் இதை வற்புறுத்தவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN. The motion is not pressed.

(2) ADJOURNMENT MOTION re ATTACK ON MADURAI DISTRICT
CONGRESS COMMITTEE BUILDINGS, ETC., ON 13TH
FEBRUARY 1968 AND CONSEQUENT PANIC CREATED
IN THE MINDS OF THE PUBLIC.

MR. CHAIRMAN: I have received notice of a motion under Rule 43 of the Council Rules given by Thiru N. R. Thiragarajan, M.L.C., for the adjournment of the business of the House to discuss a definite matter of urgent public importance, namely, the attack on the Madurai Urban District Congress Committee buildings and on the Rural Congress Committee office at Madurai on the 13th February 1968 and also the havoc caused to the residents in the locality and the consequent panic created in the minds of the people and the failure of the Police to maintain law and order in

ADJOURNMENT MOTION re ATTACK ON MADURAI DISTRICT
CONGRESS COMMITTEE BUILDINGS, ETC., ON 13TH
FEBRUARY 1968 AND CONSEQUENT PANIC CREATED
IN THE MINDS OF THE PUBLIC

20th February 1968]

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: Before that, Sir, I have a submission to make. In the paper read by you, the attack is stated to be on the Madurai Urban District Committee. Here in the paper with me, it is stated 'the attack of the Madurai District Congress Committee' (laughter). It is not a grammatical mistake, I hope. (laughter).

* திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மதுரையில் அன்று நடந்தது மட்டுமல்ல. தொடர்ந்து சம்பவங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன பத்திரிகையிலும், இன்னும் எனக்கு டெலிபோன் மூலமாகவும் தந்தி மூலமாகவும், கடிதங்கள் மூலமாகவும் தகவல் வந்து கொண்டே இருக்கிறது. மதுரையில் நடந்த சம்பவங்கள் அனைவருக்கும் தெரிந்தது தான். காங்கிரஸ்காரர்கள் தாக்கப்பட்டார்கள். அதுமட்டுமல்ல. காங்கிரஸ் கொடி மரங்கள் பல இடங்களில் வெட்டப்பட்டு இருக்கிறது. இதற்காக ஒரு சர்வகட்சி கூட்டம் கூடி இருக்கிறது. அதில் கலந்துகொண்ட சதந்திர கட்சி உறுப்பினர் கூறுகிறார்: "மதுரையில் மாணவர்கள் பெயரால் சில காலிகள் புகுந்து நேற்று வன்முறையில் ஈடுபட்டார்கள். இதனால் நேற்றைய சம்பவங்களுக்கான பழி மாணவர்கள் மீது விழுந்துவிட்டது. எனவே மாணவர்களுக்கு அடையாள அட்டைகள் வழங்கப்பட வேண்டும்" என்று கோரியிருக்கிறார் பின்னர் அங்கே பேசிய மாணவர் பிரதிநிதி கூறுகிறார்: "மாணவர் பிரதிநிதிகள் மதுரையில் நேற்று ஊர்வலமோ, கூட்டமோ நடத்த வேண்டும் என்று திட்டமிட்டவில்லை. ஆனால் உயர்நிலைப் பள்ளியினைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் திடீர் என்று ஆர்பாட்டத்தில் கலந்துகொண்டார்கள். அவர்களைச் சிலர் துண்டிவிட்டு கல்லூரி மாணவர்கள் ஆர்பாட்டம் செய்கிறார்கள் நீங்களும் வாருங்கள் என்று யாரோ சொன்னதைக் கேட்டு..."

மிஸ்டர் சேர்மன்: அதைப் படிக்க வேண்டியதில்லை. இது எப்படி அவசரம் என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: இப்படியாக கட்சிப் பிரதிநிதிகளும் தங்களுக்குச் சம்பந்தம் இல்லை என்று கூறிக் கொண்டு அவர்கள் பேசிமுடித்து விட்டார்கள். அதன் பின்னாலும் தொடர்ந்து சம்பவங்கள் நடைபெற்றுவருகின்றன. ஆகவே தான் இதை அவசரம் என்றும் முக்கியமாக விவாதிக்க வேண்டும் என்றும் கூறுகிறேன்.

குறிப்பாக இந்த சமாதான பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்து முடிந்தபின்னர் சர்வக் கட்சித் தலைவர்கள் ஒத்துக் கொண்ட பின்னர் காங்கிரஸ் கட்சிக் கொடி என்று நினைத்துக் கொண்டு பார்வார்டு பிளாக் கொடிமரத்தை வெட்டியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சிக் கொடியில் ராட்டை இருக்கும். பார்வார்டு பிளாக் கட்சிக் கொடியில் அதே நிறத்தில் புலிக் கொடி இருக்கும்.

[20th February 1968]

மிஸ்டர் சேர்மன்: அனுமதி கிடைத்தால் அப்புறம் தாராளமாகப் பேசலாம். அவசரம் என்று சொல்லுவதற்கான காரணத்தை சொல்லவேண்டும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: ராட்டைச் சின்னத்திற்கும் புலிச் சின்னத்திற்கும் வித்தியாசம் தெரியாமல் அந்தக் கொடி மரத்தை வெட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த கொடி மரத்தை வெட்டிய காரணத்தினால் சண்டை நடந்திருக்கிறது. அதனால் தான் அவசரம் என்று சொல்லுகிறேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்தார்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. பார்வார்டு பிளாக் கட்சியைச் சேர்ந்த கிருஷ்ணன் என்பவர் செய்திருக்கிறார். கிருஷ்ணன் காங்கிரஸ்காரர் அல்ல. பார்வார்டு பிளாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர். சர்வ கட்சித் தலைவர்கள் பேசிய பின்னர் இது நடந்திருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. தொடர்ந்து இம்மாதிரி சம்பவங்கள் நடைபெறாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக இந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையைக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: தலைவர் அவர்களே, முந்தைய தீர்மானத்தைப் போலவே இதுவும் சர்க்காருடைய அன்றாட நடவடிக்கைகளில் சரி செய்யக் கூடியது என்ற முறையில் சபை நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்கத் தேவையில்லை என்று கூறுகிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: I do not press the motion, Sir.

MR. CHAIRMAN: The motion is not pressed.

V.—CALLING ATTENTION TO SUDDEN WITHDRAWAL OF RAIL FARE CONCESSION TO ARTISTES AND THE NEED TO GIVE HALF-FARE CONCESSION IN STATE TRANSPORT BUSES.

திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, 1—2—1968-ம் தேதியிலிருந்து புகைவண்டித் துறையார், கலைஞர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட புகைவண்டிக் கட்டணச் சலுகையை உடனடியாக நிறுத்திவிட்டதால் ஏற்பட்டுள்ள இன்னலை நீக்க இந்த மாநிலத்தில் அரசாங்கப் பேரூறுகளில் அரைக் கட்டணச் சலுகை, தரவேண்டிய அவசரப்பொதுநலத்தையும் வாய்ந்த நிலையை மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இது வரை கலைஞர்கள், நாடகக்காரர்கள், இசைக் குழுவினர்கள், சர்க்கல்காரர்கள், பாத நாட்டியக் குழுவினர்கள், செவிலியர்கள் முதலியோருக்குக் கிடைத்து வந்த பாடிக் கட்டணச் சலுகையை ரயில்வே அமைச்சகம் 1—2—1968 முதல் எல்லா ரயில்வேக்காரிகளும்

20th February 1968] [திரு. மு. கருணாநிதி]

ரத்து செய்து விட்டதாகத் தெரிய வருகிறது. மண்டலங்களுக்கிடையே கலைப் பண்பையும், கலைத் திறனையும், கலாச்சாரத்தையும் பரிமாறிக் கொள்ளத்தக்க நிகழ்ச்சிகளுக்கு சாதகமாக ஒரு மாநிலத்திலிருந்து மற்றொன்றுக்கு கலைஞர்கள் போய் வருவதை தடை செய்யும் வகையில் அமைவதால் அம்முடிவு வருந்தத்தக்கதென இம்மாநில அரசு கருதுகின்றது. கலை, கலாச்சாரம் அதன் ரசனையும் ஒரு மாநிலத்துக்குள் பாவுவது கூடத் தடைப்படும். இச்சலுகை ரத்து செய்யப்பட்டது தென் மண்டல ரயில்வேக்கு மட்டுமல்லாமல் எல்லா ரயில்வேக்களுக்கும் பொருந்தும். இவ்விஷயத்தை ரயில்வே அமைச்சகத்துடன் மேற்கொண்டு அவர்கள் முடிவை மறு பரிசீலனை செய்து ரத்து செய்து சலுகையை அளிக்க வேண்டுமென வற்புறுத்துவதென இவ்வரசு தீர்மானித்துள்ளது. தமிழக அரசு பேரூந்து வண்டிகளில் சுற்றுலாவுக்கென விடப்படும் வண்டிகளில் கலை—கலை நிறுவனங்களுக்கு ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட ஓரளவு சலுகையிருக்கிறது. ஏனைய பேரூந்து வண்டிகளில் கலைஞர்களுக்கு அரைக் கட்டணச் சலுகை அளிப்பது பற்றி செயற் குறிப்பு அரசாங்கத்திடம் இல்லை.

VI.—MOTION UNDER RULE 21(3) OF THE COUNCIL RULES
(CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS).

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: Mr. Chairman, I move—

“That under Rule 21 (3) of the Madras Legislative Council Rules, item No. (3), in to-day's list of business, namely, the Madras Appropriation Bill, 1968 (L.A. Bill No. 3 of 1968), be taken up first and the order of business changed accordingly.”

MR. CHAIRMAN: The question is:

“That under Rule 21 (3) of the Madras Legislative Council Rules, item No. (3), in to-day's list of business, namely, the Madras Appropriation Bill, 1968 (L.A. Bill No. 3 of 1968), be taken up first and the order of business changed accordingly.”

The motion was put and carried.

VII.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1968
(L.A. BILL NO. 3 OF 1968).

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: Mr. Chairman, I move—

“That the Madras Appropriation Bill, 1968 (L.A. Bill No. 3 of 1968), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.”

MR. CHAIRMAN: The question is:

That the Madras Appropriation Bill, 1968 (L.A. Bill No. 3 of 1968), as passed by the Assembly be taken into consideration for making recommendations.

[Mr. Chairman] [20th February 1968]

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration for making recommendations.

MR. CHAIRMAN: There are no recommendations. Therefore, the Bill, will be returned to the Assembly without recommendations.

(2) THE MADRAS AGRICULTURAL INCOME-TAX (AMENDMENT) BILL, 1968 (L.A. BILL NO. 18 OF 1967).

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: Sir I move—

"That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill 1968 (L.A. Bill No. 18 of 1967), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations."

This Bill was introduced in 1967, and was subsequently referred to a Select Committee for detailed scrutiny. On the invitation of the Chairman of the Committee, six members of the Legislative Council including the Hon. the Chief Minister attended the meetings of the Committee. The Committee received several written Memoranda and also visited important centres to record oral evidence from persons and institutions interested in the Legislation.

In the original Bill, the following provisions had been proposed, namely—

(i) that the exemption limit on the basis of the extent of land be reduced from 12½ standard acres to 5 standard acres;

(ii) that the definition of standard acre be recast to provide for the conversion rates on the basis of crops raised on the land;

(iii) that the composition be permitted to holdings up to 20 standard acres only;

(iv) that the rate of composition be doubled; and

(v) that the exemption limit of agricultural income be raised from Rs. 3,600 to Rs. 4,000 per annum.

The majority of witnesses who either appeared before or sent Memoranda to the Committee by way of evidence on the legislation were not in favour of the proposal to levy the tax on the basis of crops raised on the land and they wanted that the existing definition of 'standard acre' in the principal Act should be retained. They were, however, agreeable to increase the rate of tax if the Government were interested in augmenting its resources. Most of the Members of the Committee were also of the same view. In deference to the wishes of the people and the Members of the Committee it was decided to retain the existing definition of 'standard acre' in the principal Act, namely—the Madras Agricultural Income-tax Act, 1955. It was also decided.

[20th February 1968. [Thiru K. A. Mathialagan]

(1) that the extent of land exempt from assessment of Agricultural Income-tax be reduced from 12-1/2 standard acres to 7-1/2 standard acres instead of 5 standard acres proposed in the Bill as introduced;

(2) that the rate of composition specified in the Schedule to the principal Act be raised to 2-1/2 times of what it is now;

(3) that the composition of Agricultural Income-tax be allowed to all crops at all levels except for plantation in respect of which the composition provisions will be limited to first 50 standard acres; and

(4) that the revenue yield from the present legislation may be watched for one year in the first instance.

Now I will proceed to explain the various changes made in the Bill by Select Committee.

Clause 2.—Sub-clause (1) seeks to amend Clause (j) of section 2 of the principal Act so as to reduce the extent of land exempt from assessment of Agricultural Income-tax from 12½ standard acres to 5 standard acres and sub-clause (3) seeks to recast Clause (vv) of the same Section which deals with the definition of 'standard acre'. The Committee has decided that the extent of land exempt from assessment of Agricultural Income-tax be reduced to 7½ standard acres instead of 5 standard acres as proposed in the Bill as introduced and that the definition of 'standard acre' in clause (vv) of section 2 of the principal Act be retained as it is. Accordingly, sub-clause (1) has been amended and sub-clause (2) has been omitted.

Clause 4.—This Clause seeks to amend section 65 which deals with the composition of Agricultural Income-tax in respect of plantation and non-plantation crops. The Committee has decided that the existing position regarding the extent for which composition is permissible should be maintained. Accordingly the Committee has decided that the composition of Agricultural Income-tax should be applicable to all crops at all levels except for plantation in respect of which composition will be limited to first 50 standard acres. The Committee has also decided that the rate of composition specified in Parts II and III of the Schedule to the Act be raised by 2½ times. Consequently, the proviso to Clause (c) of sub-section (1) of section 65 of the Act has also been amended suitably.

Clause 5.—This Clause seeks to amend Part I of the Schedule in regard to rates of the Agricultural Income-tax and to revise Parts II and III in regard to rates of composition. The Committee has decided to retain the provision made in sub-clause (1) of Clause 5 in regard to the exemption limit and to revise Parts II and III in the light of the decision to raise the rate of composition to 2½ times of the present rates.

[Thiru K. A. Mathialagan] 20th February 1968]

Clause 6.—The Committee decided to retain the provision with a slight consequential modification. However an apprehension was raised by certain Members of the Committee whether assesses who are ignorant of this provision will not be adversely affected if they failed to make fresh applications for permission for composition after the commencement of this legislation. The Government will give instructions to the departmental authorities that application forms for composition should be sent to every assessee. Necessary powers would also be given to the officers by suitable rules to condone delay in filing of applications for composition.

Clause 7.— This is a new Clause introduced by the Committee. The accounting year in respect of 99 per cent of the assessee is from 1st April to 31st March while there are some assessee who adopt a different accounting year. To cover such cases it is felt that this Clause is necessary.

As decided by the Committee the working of the Act will be watched for a year before the Government could think of any other modification to the Act.

I request the House, Sir, to accept the motion.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1968 (L.A. Bill No. 18 of 1967) as passed by the Assembly be taken into consideration for making recommendations.

திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார்: தலைவர் அவர்களே, விவசாய வருமானத்தின் பேரில் வரி கட்டுவது அநேகம் பேர்களை கண்டிப்பாக பாதிக்கக்கூடும் என்பதை பற்றி நான் சொன்னால் அது மிகையாகாது. சர்க்காருக்கு அநேக டெவலப்மென்ட் ஒர்க்ஸ்கள் இருக்கின்றன, அவர்களுக்கு இவைகளுக்கு நிதி தேவை என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் அதே நேரத்திலே விவசாயிகளுக்கு சாகுபடி செலவிற்கும் உற்பத்திக்கும் எடுத்துப் பார்த்தால் அவர்களுக்கு போதுமான லாபம் கிடைக்கிறதா என்பதைப்பற்றியும் உற்சாகம் இருக்குமா என்பதைப்பற்றியும் சர்க்கார் கொஞ்சம் யோசித்தாகவேண்டும். இம்மாதிரி வரி போடுவதின் காரணமாக கம்பவுன்ட் ரேட்டை அதிகமாகத் தூக்கி விட்டிருக்கிறார்கள். கணக்கு கொடுக்கும் விஷயத்திலே அதிலே நிறைய தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. இப்படி ரேட்டு அதிகமாக ஏற்பட்டதின் காரணமாக கணக்குத்தான் கொடுத்து ஆக வேண்டும். அப்படிக் கொடுக்குமபோது இன்கம்டாக்சிலே 3, 4 வருஷமாக கணக்கு பைசல் ஆகவில்லை என்று இருக்கிறது. அதைவிட அதிகமாக தொந்தரவு இதிலே இருக்கின்றது. தொந்தரவு இருக்கப் போகிறது. அம்மாதிரி தொந்தரவு கொடுத்து உத்தியோகஸ்தர்களை ஏற்படுத்தி என்ன வருமானம் வரும், என்பதைப்பற்றி சர்க்கார் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது இந்த மசோதா கீழ் சபையில் பாஸ் செய்து நம்முடைய மேல் சபை அங்கீகாரத்திற்கு வந்திருக்கிறது.

20th February 1968] [திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார்]

என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் தான்யத்திற்குச் சப்ஸிடி கொடுப்பதையாவது கொஞ்சம் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். பழைய சர்க்கார் இதைப் பற்றி யோசித்து வந்தார்கள் பக்கத்திலே இருக்கிற ஆந்திர சர்க்கார் நிறைய சப்ஸிடி கொடுக்கிறார்கள். நம்முடைய விலைக்கும் அவர்களுடைய விலைக்கும் அதிக வித்தியாசம் இருக்கிறது. இங்கிருந்து அங்கு நெல் அதிகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. செங்கற்பட்டு பார்ட்ரிலிருந்து அதிகமாகப் போகிறது. இன்னும் அதிகமாக சப்ஸிடி கொடுத்து எவ்வளவு தூரம் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உணவு அமைச்சர் சில நாட்களுக்கு முன்பு சொன்னார்கள். மத்திய சர்க்கார் உணவு அமைச்சர் மாநாட்டில் நீங்கள் கொடுத்த விலை நியாயம், அதற்கு மேல் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொன்னார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இது நம்முடைய மாநிலச்சர்க்காரைச் சேர்ந்தது உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டுமானால் நம்முடைய மாநில சர்க்கார் தான் விவசாயிகளுக்கு அதிகமாக முன் வந்து எவ்வளவு தூரம் உதவிகளைத் தரமுடியுமோ அவ்வளவு தரவேண்டும். இதற்காக சப்ஸிடையை இங்கீரிஸ் செய்து போனஸ் கொடுப்பது போல, கொடுத்து உதவுவதற்கு சர்க்கார் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்த படியாக லேண்டு ரெவின்யூ அபாலிஷன் தீர்வையை கண்டிப்பாக வஜா செய்வதற்கு பிரபோசல் போடுகிறார்கள். நானும் அப்போது பூரா தீர்வையையும் எடுக்கக் கூடாது என்று அபிப்பிராயப் பட்டவன். ரிகார்டு ஆப் ரைட்ஸ் இருக்கவேண்டுமானால் நாயினல் தீர்வை இருக்கவேண்டியது அவசியம். இப்போது இருக்கும் பளுவைக் குறைத்து இன்னும் எவ்வளவு தீர்வையைக் குறைக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு குறைத்து, போனஸ் கொடுக்கும் விஷயத்திலும் கொஞ்சம் சர்க்கார் முன்வந்து இந்த பெஸ்டிசைட், பர்ட்டிசைட் இவைகளுக்காக சப்ஸிடைஸ் பண்ணி விவசாயிகளுக்கு நல்ல ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, இந்த விவசாய வருமான வரி மசோதாவின் பேரில் அதிகமாக எதுவும் சொல்லுவதற்கு இல்லாத நிலைமையில் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த பில் சம்பந்தமாக நாங்கள் சொன்ன அபிப்பிராயங்களை யெல்லாம் அநேகமாக அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு அதை அவர்களே நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இதை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு முன்னால் அவர்களுக்கு வந்தனம் சொல்லுவதற்கு முன்பாக ஒரு சில யோசனைகளை மாதிரம் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் மதுரைக்கு வந்திருக்கிற நேரத்திலே நானும் அவர்களுக்கு முன்னிலையிலே எவிடன்ஸ் கொடுத்தேன். அப்போது அங்கு வந்திருந்த பேர்கள் எல்லாம், எவிடன்ஸ் கொடுத்தார்கள். கனம் விவசாய அமைச்சர் அவர்கள்

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [20th February 1968]

வந்திருந்தார்கள். எங்கள் பகுதியில் மிகையாகத் தோட்டங்களைப் போட்டு அதனாலே நல்ல மகசூல் விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கிறது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் பொருமைப்பட்டிருக்கட்ச் சொன்னார்கள். அப்படிப் பொருமைப்பட்டிருச் சொன்னதாலோ, என்னவோ மிகையாக்கு விட இல்லாமல் நாங்கள் கஷ்டப்படுகிற நிலைமையில் இருக்கிறோம். அதே மாதிரியாக அங்கே அடுத்த படியாக எங்கள் வட்டாரத்திலே நாங்கள் அதிகமாகப் பணப் பயிர், வேர் கடலை. இந்த வேர்கடலை மார்க்கட்டில் இப்போது விலைகள் விழ்ச்சியடைந்து இருக்கின்றன. குறிப்பாக தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த விவசாய அமைச்சர் அவர்களுக்கு இது தெரியும். ஆகவே, இப்போது நான் சொல்ல முற்படுவது என்ன வென்றால் இந்த உட்படிவாண்டு ரேட்டு ரூ. 11½ என்று சொல்லியிருப் பது அன்றைய நிலவரத்திற்கு ஒத்துக் கொண்டாலும் கூட இப்போது பார்த்துமிடத்திலே அதிகமாக இருக்குமோ என்று நான் நினைக்கிறேன். இன்னும் வருங்காலத்தில் மார்க்கட்டு ரேட்டில் விலை பொருள்கள் விலைவாசிகளை அனுசரித்து ஏதாவது அதில் மாற்றம் செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால் இதை உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கருத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக வாரத்திற்கு விட்டு அதிலே குத்தகைதாரர்களைக் கொண்டு குத்தகையை செலுத்திவிட்டால், இன்கம் டாக்சிலே வருமானம் வந்தபிற்பாடு நான் கணக்கு எடுத்துக் கொள்கிறார்கள், ஆனால் இங்கே வருமானம் வந்தாலும் வரவில்லாமல் வருமானம் வரும் என்ற கணக்கில் வரி போடப் போகிறார்கள். இதற்கு விளக்கம் தேவை, நல்லது என்று கருது கிறேன். ஏனென்றால் வருமான வரி என்று சொல்லிவிட்டு வருமானம் வரவில்லை என்று சொன்னால் எப்படி என்று தெரிய வில்லை. அதற்கு ஒரு விளக்கம் சொல்லிவிட்டால் நன்றி யிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். கணம் உறுப்பினர் ராமசாயி முதலியார் சொன்னமாதிரி நிலத் தீர்வையைப் பற்றி ஒரு முடிவு இருந்தால் நல்லது. அவர் சொன்னது மாதிரி ரிகார்டு ஆப் டிராப்ட்ஸ் இருக்கிற மாதிரி சிம்பாலிகலா ஆக ஏதாவது வரி இருக்க வேண்டும். பூராவும் எடுத்துவிடவேண்டியதில்லை என்பது என் அபிப்பிராயம்.

கட்சி நோக்கத்தில் இதைச் சொல்லவில்லை. இது பற்றி கட்சி யில் சிந்தனையே செய்யவில்லை. மொத்தத்தில் எல்லாவற்றையும் எடுத்துவிடுவது என்பது அவ்வளவு சரியல்ல. இதை ஒரு பெரிய டாக்ஸ் என்றும் சொல்லிவிட முடியாது. அக்கிரகஸால் இன்கம் டாக்ஸ்போட்ட பிறகு வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு எப்படி விதிவிலக்கு கொடுத்து இன்கம் மட்டும் போடுகிறார்களோ அது போல் இருக்க வேண்டும். இந்த வருஷம் ரூ. 50,000 வருமானம் என்றால் அடுத்த வருஷம் இந்த ரூ. 50,000 வரவில்லை என்றால் போனவருஷம் ரூ. 50,000-க்கு கொடுத்தார்கள், இந்த வருஷம் இல்லை என்கிறீர்களே என்பார்கள். ஆகவே நான் இன்கம் வந்த பிறகு வரி விதிப்பது நான் நிபாயமாகும். இல்லை இந்த அடிப் படையில் நான் வரி போடுவது நல்லமுறை என்றாலும் நம் தேசத்தில் ஒரு ரெக்கார்டு வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டிய

20th February 1968] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

செலவு ஆகுமோ அந்த அளவுக்கு வரி போடலாம். அதன் மூலம் நில உரிமையை காப்பாற்றிக் கொள்ள வசதி இருப்பது நல்லது என்பது என் அபிப்பிராயம். ஒரு சிம்பாலிகல் வரியாக அந்த ரெக்கார்டு வைத்துக் கொள்ள எவ்வளவு செலவு ஆகுமோ அதற்கு மட்டும் டாக்ஸ் போட்டு வருஷம் செய்வது நல்லது என்று கூறி இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன்.

DR. M. A. MUTHIAH CHETTIAR : Mr. Chairman, Sir I am very forcibly reminded of the discussion that we had on the floor of the Assembly when the agricultural income-tax Bill was introduced. I am not pleading for the large plantation owners of coffee or tea or cardamom, in the name of the Agricultural Income-tax for plantations. I was hoping very fondly that the new Government would abolish entirely the Agricultural Income-tax, repeal the Agricultural Income-tax Act, and bring in a new Bill introducing Agricultural Income-tax for estates above 50 acres of coffee, tea or cardamom. My solution may be rather revolutionary. But I would like to remind the Hon. the Chief Minister what he said forcefully and heatfully the other day in the International Trade Fair, which he was opening, that the agriculturist should be left to himself for at least five years from now so that he may have something with him and may become a shareholder in some institution. It was an extremely good suggestion, and he received the applause of all. It is not a revolutionary suggestion. I may assure the House that I am disinterested in the matter of agricultural income-tax. I have no paddy lands. But we are now concerned with food production. The people are talking about the target that the Madras Government are expecting to reach in the procurement of paddy and rice. Statistical information should have reached the Government. The people from Thanjavur are talking about this target. I hope the Hon. Minister Thiru K. Karunanidhi would inform the Cabinet and the Chief Minister what the people in the Thanjavur district are talking to-day. I have no lands in Thanjavur. I have no paddy lands also. Therefore, my views are entirely in the interests of the Government and the people at large. I would like the Hon. Minister to consider seriously the target that the Government have fixed. They are not going to reach the target. People who come from Thanjavur district have spoken about the failure of the thaladi crop. Mr. Balasubramanya Ayyar knows much better than I, the position that is obtaining in the delta areas. We are now concerned with more food production. The inducement to the agriculturist to grow more food will be to impose no tax on him. Mr. Thiagarajan and Mr. Reddiar said that the tax should be completely removed. Then there is another view as put forth by Mr. Balasubramanya Ayyar. He says that they have a sentimental attachment to tax receipts, even if the amount be only fifty paise per acre. The agriculturist may feel that his land is recognised by Government, and for that purpose alone he wants a nominal tax to be recovered from him. No must feel that he owns five acres of land, which fact is recognised by the Government. Sometimes the document may not be there. The patta also may

4-10
p.m.

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar] [20th February 1968]

not be there. Mr. Chairman, Sir, you have been a very distinguished Revenue Minister of this State, and you know the feelings of the people in regard to the taxes. Perhaps the Food Minister may not equally realise that. The Government will get Rs. 2 crores by this legislation. The tax will be Rs. 140 lakhs and the compounding fees will be Rs. 40 lakhs. The Government will get a much better dividend if they drop this legislation, even now. This House has no power to vote upon this Bill. It has only the right to discuss and offer its views to the Government. We do not expect an answer from the Hon. the Chief Minister to say 'I shall exempt all sorts of paddy lands'. Let him not come with a reply like that. Let him consider this question calmly before he introduces the budget and carry on with the deficit budget. I entreat the Hon. the Chief Minister and the other Ministers seriously to do this. I was sincerely hoping that this Government would do this revolutionary act. Even now it is not too late for them to do this. Let them tax the coffee estate, tea estate, and cardamom estate, and plantations of 50 acres and more. Let them exempt paddy growing lands. We want paddy and rice. I am sure that the ryots will grow more and more food, if the Government exempt them from this tax. They are giving pesticides and loans through co-operative Banks, and all other facilities to grow more food. Why then should the Government think of taxing him? The ryot is now not the owner of 200 acres. The Land Ceiling Act has already come into force. Under this Act, there cannot be big landholders, owning 100 velis in the Thanjavur district. There were families who owned 600 acres and more.

என் கொத்தங்கூடி சீனிவாச ஸ்வாமி அய்யர்க்கணக்கான வேலி நிலம் வைத்திருந்தது எல்லாம் போய்விட்டனில்லையா? இன்னும் பல குடும்பங்கள் பற்றி எனக்குத் தெரியும். ஏன் கனம் கருணாநிதிக்குத் தெரியும். நான் சொல்வது தப்பாக இருந்தால் திருத்தங்கள் எனக்கு எல்லா குடும்பத்தாரையும் தெரியும். சேர்மனுடைய (indulgence) எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று கருங்கமாகப் பேசுகிறேன். பேசுவது என்னால் பேசிக் கொண்டே இருக்கலாம். உண்மையாகவே இப்போது 30 ஏக்கர் இல்லை. 10 ஏக்கரும் இல்லை. பழைய கவர்மெண்ட் செய்த அநியாயம் அது. நீங்கள் மேற்கொண்டு அநியாயம் செய்ய வேண்டாம். நான் உங்களை ஸ்தோத்திரம் செய்யச் சொல்லவில்லை. நான் அப்போதே இதை எதிர்த்திருக்கிறேன். என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்த பில் பாஸ் என்று சொல்லிவிட்டு அசெம்ப்ளியை முடித்தால் கூட பரவாயில்லை, அல்லது இந்த பட்ஜெட் (introduce) செய்யும் போதே சொல்லி விட்டாலும் தேவலை. அடுத்த பசலியில் இருந்து வாங்க வேண்டியது என்று சொல்லுங்கள். திரு. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அதிகமாக சொன்னார்கள்.

He has made a great plea that it is necessary to have a tax of fifty paise for nanja land and 25 paise for punia land. This is the best way of raising more food crops. I am not speaking about commer-

20th February 1968] [Dr. M. A. Muthiah Chettiar]

cial crops. I am not pleading for the estate owner. I have only coffee estates in Mysore where I pay agricultural income-tax. I know the interests of owners of tea or coffee or cardamom estates. I am not speaking for them. I am not at all pleading for myself or any group of persons. I am only pleading with the Chief Minister that he should say that they are leaving the agriculturists free. The people attach some sentiment to the fact that they pay tax to the Government.

Sir, lengthy speeches have been made regarding the difficulty in the keeping of the accounts. That is why compounding has come. It is only intended to save the agriculturists from the difficulty of keeping accounts. To that extent it is all right. But I am pleading for the abolition of all tax so far as food crops are concerned. This is my earnest plea. If this is done, there will be less law and order problem in the Thanjavur district. I may assure the Government that the ryots will be very happy then. People will not prevent the harvest. There will be no disturbance. Now disturbances are going on in Pattukottai and Pudukottai. The Hon. the Chief Minister and the Hon. Thiru M. Karunanidhi know fully well what is happening in the last two or three years. A lot of law and order problems are being created at the time of harvest. If the tax is removed from the ryots, that itself will be a great incentive to produce more. I do sincerely hope and believe that this Government will do revolutionary things, which they are supposed to, in this matter at least. I am sure that if they do this, they will have the vote of thanks of all the people.

* திரு. எம். எத்திராஜுலு: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வருமானவரி திருத்த மசோதா மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த திருத்த மசோதாவானது 1955-ல் கொண்டு வரப்பட்டு, அதற்குப் பின்னர் 1957-ல் ஜூன் மாதத்தில் தான் முதலாவதாக திருத்த மசோதா சட்ட சபையில் அங்கீகரிக்கப்பட்டு பிரசுரிக்கப்பட்டது. அப்படி பிரசுரிக்கப்பட்டதில் சில வகைகளில் நெல் சாகுபடியாளர்களுக்கு நலமான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு இருந்தன. அந்த ஏற்பாட்டின் மூலம் 2 ஏக்கர் சாகுபடி செய்தால் அது ஒரு ஏக்கருக்குச் சமம் என்று அதில் குறிப்பிடப்பட்டு இருந்தது. அதன்படி நாம் பார்த்தோமானால் 8 ரூபாய் ஒரு ஏக்கருக்கு வரி கட்டக்கூடிய ஒருவர் 30 ஏக்கர் அவர் வைத்திருந்தால் மொத்தமாக 108 ரூபாய் தான் வரி கட்ட வேண்டியிருக்கும். 15 ஏக்கர் அவர் வைத்திருந்தால் ஏறக்குறைய 68 ரூபாய் தான் அவர்கள் வரி கட்ட வேண்டியிருக்கும். அதைப்பார்த்து விவசாயிகள் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்து இருந்தார்கள். வரி பளுவும் ஓரளவு குறைந்திருந்தது என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு இந்த திருத்த மசோதா மீண்டும் அய்யக்குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்டு அந்த அய்யக்குழுவின் அறிக்கை சட்ட மன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்டு, இந்த மேல் சபையில் இன்றைக்கு விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

[திரு. எம். எத்திராஜுவா] [20th February 1968]

இந்த ஆய்வுக்குமுன் அறிக்கைபடி 30 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் 328 ரூபாய் இப்போது வரி கொடுக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஏற்கனவே 1967-ல் இருந்தது 30 ஏக்கருக்கு 108 ரூபாய் தான் வரி. இன்றைக்கு 30 ஏக்கருக்கு 328 ரூபாய் விவசாயிகள் வரி கட்ட வேண்டியிருந்தால் இதனால் விவசாயிகளுடைய உற்சாகம் குறையும். மீண்டும் புதிதாக பயிர் செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கும் விவசாயிகள் விவசாயத்திற்கு முன்னரையில் வரமுடியாது என்பதை இந்த அரசு நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்போது போகிற அடிப்படையில் அதிகமாக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் குறைந்த வரியும் குறைந்த நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் அதிக வரியும் கட்ட வேண்டும் என்று தான் இந்த மசோதாவில் காணப்படுகிறது. முப்பது ஏக்கர் வைத்து இருப்பவர்களுக்கு 3 மடங்கு வரியும் 40 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுக்கு 2 3/4 மடங்கு வரியும் 50 ஏக்கர் வைத்து இருப்பவர்களுக்கு 2 1/2 மடங்கு வரியும் இந்த திருத்த மசோதா மூலம் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இந்த திருத்த மசோதாவின்படி இந்த நிலை தான் ஏற்படுகிறது. ஆகவே தான் நான் சொல்லுகிறேன் நெல் சாகுபடியாளர்களை நாம் அடிப்படைப்படுத்தாத காரணம் நாம் செயல்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு நல்ல ஊக்கத்தையும் உணர்ச்சியையும் கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். எனவே தான் நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன் இது ஒரு திருத்த மசோதாவாக இருந்தாலும் கூட, எல்லோரும் இந்த நேரத்தில் ஒப்புக் கொண்டாலும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருந்தாலும் சிக்கத்திலேயே முதலமைச்சர் அவர்கள் இதை நன்றாகப் பரிசீலித்து ஒரு திருத்தமாக இருக்குமா என்று கொண்டு வரவேண்டும். ஏற்கனவே அரசு மசோதாவில் இருந்ததைப் போல் 2 1/2 மடங்கு வரியானது எப்படி அதிகமாக இருக்கிறது; 2 ஏக்கர் பயிர் வைத்தால் ஒரு ஏக்கருக்குத்தான் அது சமம் என்று குறிப்பிட்டோமோ அதே போல் அந்த ஆய்வுக்கு குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதை ஒட்டித்தான் ஏற்கனவே இருந்த காரணம் அரசாங்கம் கூட பொதுவாக விவசாயத்தை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று நில வரியையே எடுத்துவிட வேண்டும் என்று தீர்மானமே கொண்டு வந்தார்கள். அந்த அடிப்படையில் இந்த அரசும் ஓரளவுக்கு நிலைமையைத் தெரிந்து படிப்படியாக வரியை எடுத்துவிட வேண்டும், அது நம் கடமை என்று தெரிந்து புத்தசை நிலத்திற்கு வரியை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது மகிழ்ச்சிக்கு உரிய விஷயம் என்றாலும், நெல் சாகுபடியாளர்கள் விஷயத்தில் நாம் இன்னும் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். அப்போது தான் நம் உணவு நிலைமையும் இன்னும் சீர்திருந்தும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்த மசோதாவை 2 1/2 மடங்கு அதிகமாக வரி விதிப்பதைக் குறைத்து மீண்டும் ஒரு திருத்தம் இந்த சபையில் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

20th February 1968]

THIRUMATI LAKSHMI KRISHNAMURTHY: Mr. Chairman, Sir, I have one submission to make. While rules are being framed, may I request that provision be made for capital depreciation as it is done in an industrial organisation? Especially when people have to make huge investments in the purchase of tractors and also terrance land, I think it will be a real incentive for the promotion of agriculture in our State.

Thank you, Sir.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய ஆய்யர் : தலைவர் அவர்களே இந்த மசோதாவை கொண்டு வருவதற்கு முன்னால் இருந்த சூழ்நிலையை முதலில் நாம் தெரிந்துகொண்டால் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவதற்குக் கொஞ்சம் சலபமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய எண்ணம். 1966-ம் ஆண்டு தேர்தலுக்கு முன்னால் தேர்தல் வருகிறது என்ற எண்ணத்தில் முன்னே இருந்த அரசாங்கத்தார் நிலவரியை முழுவதும் எடுத்துவிடுவது என்று ஒரு அறிக்கை மாதிரியாகச் சொன்னார்கள். அப்போதே அதைச் சட்ட மன்றத்தில் வந்திருக்கும்போது அப்படிச் செய்வது சரியில்லை என்று சொல்லி நான் ஆட்சேபித்தேன். இந்த வரி கொடுக்கும் முறை நெடுநாட்களாக இருந்து வருகிறது. ஆயிரக் கணக்கான வருஷங்களாக நம் தேசத்தில் நில வரி என்பது இருந்து வந்திருக்கிறது. நம் அரசர்கள் காலத்திலே இந்த வரியைப் போட்டார்கள். பிறகு முகம்மதியர்கள் போட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு வந்த ஆங்கிலேயர்கள் இந்த வரியைப் போட்டார்கள். அந்த முறையில் நெடுநாட்களாக இந்த முறை இருந்து வருகிறது. இதன் மூலம் 7 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. அதைக் கொடுக்க யாரும் ஆட்சேபனை செய்யவில்லை. இதையெல்லாம் கவனிக்காமல் 1966-ல் நிலவரி வேண்டாம் என்றார்கள். இது எப்படியிருக்கிறது என்றால் 'வேண்டாம்' என்றாலும் உபகாரம் செய்கிறேன்' என்று சொல்வதை போல் வந்தார்கள். ஒரு விவசாயியாவது மனு போட்டானா வரி கட்ட முடியாது என்று? ஒன்றும் இல்லை. விவசாயிகளுக்கு நாம் பல கெடுதல்களைச் செய்திருக்கிறோம்; இதையாவது செய்து நல்ல பெயர் எடுப்போம் என்று நினைத்தார்கள் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன்.

ஆகையினாலே, இந்த மாதிரியாக வரியை விட்டு விடலாம் என்று சொன்னார்கள். அதிலே நஷ்டம் வரும் என்று உள்ளபடியே புது அரசாங்கம் பயப்பட்டது. அதற்கு அதிகாரிகள் எல்லாம் இத்தனை கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஆகிறது என்று கணக்குக் கொடுக்கார்கள். இந்தக் கணக்கைப் பார்த்தவுடனே ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்ற பொறுப்பானது இந்த அரசாங்கத்திற்கு வந்தவிட்டது. பல கேள்விகள் போட்டார்கள், ஏன் ரசு செய்வில்லை என்று. ஏன் ரசு செய்ய ஏற்பாடு பண்ணவில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்போது இதைப் பல கட்சிகளும் ஒத்துக்கொண்டதாக ஞாபகம். எனக்குத் தெரிந்த வகையில் விவசாயிகள் ஒருத்தரும் கேட்கவில்லை. கட்சியினருக்குள்ளே ஒருவருக்கொருவர் பரிமாறிக்கொண்டார்கள். வரியை

[திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர்] [20th February 1968]

எடுத்துவிடவேண்டும் என்று சுதந்திரா கட்சிச் சாரர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். அப்போது திரு. அன்பழகன் அவர்கள் எல்லாம் கூட எதிர்க்கவில்லை. நான் ஒருவன்தான் எதிர்த்துப் பேசினேன். எடுத்துவிட்டால் கஷ்டம் என்று பேடன் பாவல் புத்தகத்தில் எழுதியிருக்கிறது என்று மேற்கோள்கூடக் காட்டினேன். பேடன் பாவல் சொன்னது பழைய நாள் கதை; இப்போது அதைச் சொல்லி என்ன பிரயோசனம் என்று சொன்னார்கள். இப்படி வரியை எடுத்து விட்டால் நஷ்டம்; 7 கோடி ரூபாய்க்கு வருகிறது, இந்த வரி மூலமாக, சுலபமாக. ஒருவரும் அதற்காக வற்புறுத்தப்படுவதில்லை. ஐந்தி பண்ணுவது இல்லை. சுலபமாக வருகிறது. அப்பேர்ப்பட்ட பணத்தை விட்டுவிட்டால் அந்தப் பணத்தை எடுக்கட்ட என்ன பண்ணுவது என்று கேட்டேன். பல உபகாரங்களை அதிகாரிகள் செய்கிறார்கள். தாளடியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். மகிழ்ச்சியாகச் சொல்லுகிறேன். தாளடிக்குக் கொடுக்கப்படும் முயற்சியை; அதைத் தெரிந்து சொல்லுகிறேன். அதற்கு என்னைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கிறேன். கிழே யிருந்து பம்பு போது தண்ணீர் தருகிற அளவிற்கு முயற்சிகள் நடத்திடுக்கின்றன. மழை பெய்யாததற்கு யாரும் காரணம் இல்லை. நாம் செய்த பாய்பேட் என்னவோ, அதைப் பற்றிச் சொல்ல வில்லை. மழை பெய்யவில்லை. அதனால் வந்த கஷ்டத்தை நிவர்த்திக்க அரசாங்க ஊழியர்கள் பாடுபடுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறபோது மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. ஒத்துழைப்பு அப்படி வரவில்லையென்றால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் கஷ்டம். சில பேர் நெற்பயிருக்குப் பதிலாக பணப் பயிர்களைச் சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். அகிலே ரொம்ப பணம் அடித்து விடுகிறார்கள் என்று அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்கள் நம்புகிறார்கள்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: பணம் பயிர் ஆகிறதா.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர்: பணப் பயிர், அங்கிலத்தில் கமர்ஷியல் ரொப் என்று சொல்வார்கள். அதற்குப் பணப் பயிர் என்று பலர் சொல்லுகிறார்கள் தமிழில். அதனால் தான் நானும் சொல்லுகிறேன். அந்த மாதிரி பயிர் செய்தால் அதனாலே பணம் அதிகமாக வரும். அந்த மாதிரிப் பயிர் வைத்தால் பணமே வரும். பஞ்சை யாரும் உண்ண மாட்டார்கள். உடைக்கத்தான் உபயோகம். ஆனால் பஞ்சை விற்று பணம் பண்ணுகிறார்கள். பஞ்சை நாலாக்கி அதை லோட்டியாக நெய்தால் பிறகு உடுத்திக் கொள்ளலாம். பணப் பயிரிலிருந்து அதிகமாக பணம் வருகிறது என்று நெற்பயிரிலிருந்து பணப்பயிருக்கு நிலத்தை மாற்றி விடுவார்கள். முக்கியமாக இப்படி கரும்பு சாகுபடி செய்வார்கள் என்ற பயம் இருக்கிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் கரும்பு சாகுபடி செய்யலாமா என்று யோசிக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். இதற்கு நாம் வரி வசூல் பண்ணாமல் எப்படி ரெக்க முடியும்? மாற்றி விடுவார்களோ என்ற பயமும் இருக்கும். இந்த மசோதாவில் பயிர் அடிப்படையிலே வரி வசூல் பண்ணவேண்டும் என்று போட்டதைப் பார்த்தால் பல விவசாயிகள் கஷ்டப்படுவார்கள்.

20th February 1968] [திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர்]

அவர்களால் கணக்கு வைக்க முடியாது. படிக்க முடியாது அவர்களால். நெற்பயிர் செய்து அடுத்த முறைக் கடலை பயிர் செய்தால் 'நீ கடலை தான் செய்தாய்' என்று அதிகாரிகள் சொன்னால் எப்படி அவர்களால் கணக்கு வைத்துச் சொல்ல முடியும்? இந்த மசோதாவில் ஒரு ஆச்சரியமான விஷயம். நான் 16 வருஷ காலமாக இந்தச் சபையில் இருக்கிறேன். இந்தச் சபையில் நான் வந்து 16 வருஷ காலம் ஆயிற்று. இப்படி எல்லோரையும் நாடு முழுவதும் விசாரித்து இந்த மசோதாவின் பேரில் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்று பார்த்து இதைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு வருத்தம் வந்தாலும் வரட்டும். இருப்பதைத்தான் சொல்லுகிறேன் பாக்கி மசோதாக்களில் இப்படி எங்கும் போய் இதை விளக்க வில்லை. இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரை எல்லா ஊர்களுக்கும் போனார்கள். ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் வந்தார்கள். அவர்களை நன்றாகக் கேட்டார்கள். உணவு மந்திரி, விவசாய மந்திரி இருவரும் எல்லோர் சொல்லுவதையும் கேட்டார்கள். நீங்கள் சொல்லுவதைச் சொல்லுங்கள் என்று எல்லோரையும் கேட்டு விசாரித்தார்கள். நான் சொல்லுவது தப்பித்தமாக இருக்காது என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தப்பிதம் என்று இருந்தால் தப்பிதம் என்று சொல்லுவேன்.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர்: சில இடங்களுக்கு நானும் போனேன். அங்கே எல்லாம் நம்முடைய நிலச்சுவாந் தார்கள் வந்து 'இந்த வரியை எடுக்காதீர்கள்', 'எங்களுடைய நில வரியை எடுக்காதீங்க' என்று ஆயிரம் பேர் கையெழுத்திட்டு மனு கொடுத்தார்கள். திரு. கருத்திருமன்கூட அழுத்தமாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அவருடைய கட்சி சார்பில் அவரால் அப்படிச் சொல்ல முடியாது. ஆனால் அவர் வரியை எடுக்க வேண்டாம் என்று சொன்னது உண்மை. நான் கேட்டுக் கொண்டிருந்ததினால் இதை சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். அப்படி ஆயிரக் கணக்கான விவசாயிகள் வரி இருப்பதை ஒத்துக் கொண்டார்கள். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் அதே மாதிரி. உணவு மந்திரிக்கு நன்றாகத் தெரியும். இப்போது என்ன பேசுகிறார்கள் என்று கேட்டால் ஏதாவது வரி என்ற பேருக்கு கொஞ்சம் வைத்துக் கொள்ளுங்களேன் என்று சொன்னார்கள். எப்படிப் பண்ணுவது அந்த மாதிரி என்று தெரியவில்லை. நிலவரி என்றால் அதற்குக் கணக்கு இருக்கிறது. ரொம்ப நாளாக இருக்கிற கணக்கு. அந்தக் கணக்குப் பிரகாரம்தான் நிலவரி போட முடியும். முப்பது வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை செட்டில்மெண்டு பண்ணுவது என்று இருந்தது, அதை வேண்டாம் என்று விட்டாயிற்று. குறைக்கிறது என்றால் எப்படி முழுக்க குறைத்து விட்டோம் என்று உத்திரவு போடலாம் அவ்வளவு தானே தவிர நியாயமான வரியினுடைய சட்டத்திற்கு உட்பட்டதாக அது இருக்காது. எப்படிக் குறைக்கிறது? எப்படித் தீர்மானம் பண்ணுவது? ஏதோ சர்சார்ஜு

[திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர்] [20th February 1968]

100-க்கு, $\frac{1}{4}$ என்று 1964-இல் போட்டார்களே, அப்படி ஏதாவது செய்து குறைப்பதா? நான் அந்த சர்ச்சாஜ் வந்த போதே ஆட்சேபணை செய்தேன். அதே மாதிரி 100-க்கு 50 குறைத்து விடுங்கள் என்று மொத்தமாகச் சொல்லலாமே தவிர, வேறு ஒன்றும் செய்து அதைக் குறைத்துவிட முடியாது. நில வரியை எடுக்கக் கூடாது என்பது வரை பல மக்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகையினாலே நான் இரண்டு காரணங்களுக்காக இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டது. நில வரியை, எடுக்கவேண்டும் நஷ்டத்தை ஈடுபடுத்த பணப்பயிர்களில் லாபம் சம்பாதிப்பவர்களுக்கு கூட கோஞ்சம் வரி போடலாமே என்று இந்த மசோதாவில் பல அபிப்பிராயங்கள் வந்ததினால், பொறுக்குக் குழுவில் இருந்த நாங்கள் எல்லோரும் முதலமைச்சர், உணவு மந்திரி, விவசாய மந்திரி இவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டது, பயிர் அடிப்படையில் போடவேண்டாம் என்று. இந்தக் கணக்கு கொடுக்கிறது என்பது விவசாயிகளும் மிகவும் கஷ்டம். விவசாயிகளுக்கும் கணக்குக்கும் வேகு துரம். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்; கொஞ்ச காலத்தில் அவர்களும் முன்னுக்கு வருவார்கள் என்று. அவர்கள் முன்னுக்கு வந்தார்கள் என்றால் கணக்கு போய்க் கணக்காக வரும். முன்னுக்கு வந்தார்கள் என்றால் கணக்கை யெல்லாம் நன்றாகப் படித்துவிட்டு, ஆடிட்டர்களைக் கூப்பிட்டு 'இப்படி கான்சியுங்கள்' என்று சொல்லி கணக்கு காட்டுவார்கள். சிலர் வீட்டிற்கு ஒரு கணக்கு, வெளியாருக்கு ஒரு கணக்கு, அரசாங்கத்திற்கு ஒரு கணக்கு என்று 3 கணக்குகள் வைத்து காண்பிப்பார்கள். அப்படி விவசாயிகள் ஒரு நாளும் செய்ய மாட்டார்கள். அவர்கள் அறியாமையில் இருக்கிறது ரொம்ப நல்லது. அறிஞர் அண்ணாவிற்கு அவர்கள் அறியாமையில் இருக்கிறது நல்லது என்று சொல்லுவேன். அவர்கள் கல்வி பெறுவதை நான் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. கல்வி பெறுவதால் நல்ல வளர்ச்சி ஏற்படும். அந்தக் கல்வியினால் நமக்கு நல்ல ஒழுக்கங்கள் வரும் என்று சொல்லுவது வழக்கம். ஆனால் இன்று அப்படி நடைமுறையில் இருக்கிறதா என்றால், சொல்லக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதற்கு நேர்விரோதமாக இருக்கிறது. படிப்பது இன்றைக்கு ஒழுக்கத்தை வளர்த்துக் கொள்ள இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இன்றைக்கு விவசாயத்திற்குக் கணக்கு வைக்கலாம் என்று போடலாம். கணக்கு வைக்கக்கூடாது என்று இல்லை. ஆனால் விவசாயிகளால் முடியாது. இப்போது கணக்கு வைக்கக் கூடாது என்பதில்லை. அரசாங்கத்தோடு 'நாம் கொடுத்த விடுகிறோம்' என்று ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளலாம். எத்திராஜ் அவர்கள் சொன்னதைப்போல இந்த வருஷம் நமக்கு கஷ்டம் வந்தாலும் இன்றைய தினம் மனுப்போட்டு இந்த வருஷம் எனக்கு வருவாய் இல்லை. ஆகையால் வரியைக் குறைத்துத்தான் கொடுப்போம் என்று நன்றாகச் சொல்லலாம். அதற்கு இந்த சட்டத்தில் இடமிருக்கிறது. கஷ்டப்படுபவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் மாதிக் காத நிழைய வருமானம் உள்ளவர்கள், அதை ஒப்புக்கொண்டு

20th February 1968] [திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர்]

நாங்கள் இவ்வளவு கட்டுகிறோம் என்று சொன்னால் சுலபமாக அதைச் செய்யலாம். அதையும் இருபது ஏக்கருக்கு மேல்தான் என்று நிபந்தனை இருந்தது. அதையும் எடுத்துவிட்டோம். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முக்கியமான கட்டத்தில் வந்தார்கள். அவர்கள் மற்றவர்களுடன் யோசனை செய்தார்கள். அது தனியாக நடந்தது. நாங்கள் வேறு இடத்தில் இருந்தோம். வந்தவுடனே எங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டு அதை ஒப்புக்கொள்வதாகச் சொன்னார்கள். ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுக்கிற மாதிரி, பேசி கடைசியாக $2\frac{1}{2}$ என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. இந்த $2-1\frac{1}{2}$ ஐ அவர்கள் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று அவர்களும் நினைக்கவில்லை. அதிகாரிகள்தான் பணம் போய்விடும் என்று அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளைப் பற்றி எனக்குத் தெரியும். பக்கத்தில் இருக்கும்போது ஒரு விதமாகப் பேசுவார்கள். வெளியில் இருக்கும்போது வேறு விதமாகப் பேசுவார்கள். நானும் அப்படித்தான். அதிகாரத் திற்கு வரும்போது என் பேச்சு வேறுவிதமாகத்தான் இருக்கும். அப்படி ஒரு வழியாக $2-1\frac{1}{2}$ என்று அமைத்தார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் அதைச் சரி என்று ஒப்புக்கொண்டார்கள். விவசாயிகள் கஷ்டத்தைக் கேட்டு எவ்வளவு முடியுமோ அதை செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு அதை செய்தார்கள். குறைகள் நிறைய இருக்கும். செட்டிநாட்டரசர் அவர்கள் சொன்னார்கள் எடுத்து விடவேண்டுமென்று. எங்கோ உட்காரந்து கொண்டு இதை நிர்ணயிக்கக்கூடாது. பெஸ்ட் ஆஃப் ஜட்ஜ்மெண்ட் என்பார்கள். எங்கே அதில் ஜட்ஜ்மெண்டுக்கு இடமிருக்கிறது? உட்காரந்து கொண்டு இவ்வளவுதான் அவருக்கு வந்திருக்குமென்று போடுவது என்பது ஆச்சரியகரமானது. இன்கம்டாக்ஸ் போடுவதில் உள்ள வழிகள் அதெல்லாம். ஆகையால் இதை வெகு நாளாகச் சொல் கிறோம். இப்போது ஒரு வருஷம் என்று போட்டு இருப்பதைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்து ஒரு வருஷத்தில் செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு வருஷம் கழித்து எடுத்துவிடலாமென்றுகூட நினைக்கலாம். பணப்பயிர்களுக்கு என்ன செய்வது என்று யோசிக்கவேண்டும். அதிகமாக வரும்படி வந்தால் நல்லதுதான். உணவுப் பயிர்களைப்பற்றி ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் பணப் பயிர்களுக்கு வரி வேண்டாமென்று சொல்வது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையால் இப்போதிருக்கிற நிலையிலே நமக்கு மனதில் என்ன குறைகள் இருந்தாலும் கருத்து வேற்றுமை இருந் தாலும் தற்காலத்தில் இப்போது பண்ணியிருக்கிற இந்த மசோதாவை ஒப்புக்கொள்ளலாம் என்ற முடிவில் நான் இருக்கிறேன். அது சம்பந்தமாகத்தான் என்னுடையக் கருத்தைக் கண்காட்சி. அரசாங்க அறிக்கையில் விவசாயிகள் ரொம்ப கிறார்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்று பட்டம்கூட கொடுத்திருக் கிறார்கள் இந்த வருஷம். International Fair-ல் கூட முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது விவசாயிகளை நாம் எவ்வளவு ஈக்குவிக்கிறோமோ அந்த அளவு நாட்டுக்கு நல்லது என்று

[திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர்] [20th February 1968]

பேசினார்கள். அந்த எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கும் வரையில் விவசாயிகளுக்கு பயமில்லை. ஒரு வருஷத்திற்கு நன்றாக நடக்குமா என்று ஜாக்கிரதையாகப் பார்ப்பார்கள். கஷ்டம் ஏற்பட்டால் இதைக் குறைப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது, இந்தச் சூழ்நிலையில் அமைந்திருக்கிற இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்று இதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த விவசாய வருமான வரியை நான் எதிர்ப்பவன். ஏனென்றால் கீழ் சட்டமன்றத்தில் சென்ற 1960-ல் இந்த மசோதா வந்தபொழுது அதை எதிர்த்திருக்கிறேன். இப்போது வந்திருக்கிறது ஆட்சி யாளர்கள் கொண்டு வந்த சட்டம் என்பதற்காக இதை எதிர்க்க வில்லை. எங்கள் கட்சி கொண்டுவந்தபோதே எதிர்த்தவன் நான். மலைத்தோட்ட விவசாயிகளுக்கு வரி வந்தது. மலைத்தோட்ட கம்பெனிகளுக்குப் போடவேண்டிய வரி அது. அப்படி போட்டால் முதலாளிகளைத்தான் பாதிக்கும் போட்டும் என்றேன். அதற்கு பின்னால் வந்த வரி பொது மக்கள் அத்தனை பேரையும், 85 சத விதிக் விவசாயிகளையும், பாதிக்கும் வகையில் வந்தது. அப்போதும் அதை எதிர்த்தேன். இப்போதும் எதிர்க்கிறேன். இந்த நாட்டில் உணவு நெருக்கடி இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு சலுகை யில்லை. கம்பெனி முதலாளிகளுக்கு கோடிக்கணக்கில் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. பத்து கோடி ரூபாய் சர்க்காரிடமிருந்து கடன் வாங்கியிருப்பதாக ஒருவர் சொன்னார். விவசாயிகள் பத்து ரூபாய் கடன் வாங்குவதாக இருந்தாலும் கலெக்டர் ஆபீசுக்கும், தாசில்தார் ஆபீசுக்கும் மாதக் கணக்கில் நடந்தாக வேண்டும். அந்த முறையில் இந்தச் சட்டம் விவசாயிகளுக்குப் பாதகமாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கனம் பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் வர்த்தகப் பயிர்களுக்கு வரி விதிக்கலாமென்று பேசினார்கள். வர்த்தகப் பயிர்களுக்குக் கூட வரிபோடுவது சரியல்ல. கடலை, கரும்பு, பருத்தி எல்லாம் நம் நாட்டுக்குத் தேவையானவை. இன்றைய நிலையில் இந்த ஆண்டில் மணிலா உற்பத்தி குறைந்துவிட்டதால் ஆந்திராவிற்கு சென்று மணிலா கொள்முதல் செய்து வருகிறார்கள். இந்த நிலையில் புதிய வரிகள் போடுவது சரியல்ல. 17-1/2 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்பது இப்போது 7-1/2 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது. மொத்தத்தில் இந்த வரியை எடுத்துவிட வேண்டும். அதனால் ஏற்படும் நஷ்டம் அரசுக்கு என்னுடைய கணக்குப் படி ரூ. 50 லட்சம்தான். அதன் மூலம் அவர்கள் எதிர் பார்க்கும் வருமானம் 85 லட்சம் என்று கூறினார்கள். செலவு 35 லட்சம் செய்யப்படுவதாகக் கூறினார்கள். இந்த 85 லட்ச ரூபாய் வருமானத்தை வசூலிக்க 35 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்வது என்பது கிராமத்தில் ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள். அதாவது கோழி மூடத்திற்கு கடை வெட்டி பொங்கல் வைப்பது என்று. அதுபோல வரவிற்கு மேல் செலவாகி விடும். இதில் செலவு

20th February 1968] [திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்]

போக 50 லட்சம் மீதமிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இந்த அரசாங்கம் நஷ்டமடையட்டும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. லாபம் வருவதற்கு வழி சொல்கிறேன். குறிப்பாக ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசில் கிராமத்தில் உயர்தர நஞ்செய் நிலத்திற்கு ரூ. 5,000 என்று மதிப்பிட்டால் அதற்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற உதவாக்கரை இடத்திற்கும் இதே ரூ. 5,000 என்று மதிப்பு போட வேண்டுமென்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி ரிஜிஸ்டர் செய்யப்படும் என்றும் சொல்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகளுக்கும் தொல்லையிருக்கிறது. சினிமாப் பட முதலாளிக்கு உத்தரவு போடலாம். சினிமாப் படங்களை எடுத்தவுடன் அவை சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசில் ரிஜிஸ்டர் செய்ய வேண்டுமென்று. சினிமா படம் விற்கப்படுகிறது. பத்து லட்சம் ரூபாய் 20 லட்சம் ரூபாய் போல் விற்கப்படுகிறது. படம் விற்கும்போது சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசில் ரிஜிஸ்டர் செய் என்று உத்தரவு போட்டுவிட்டால் 50 படத்திற்கு 50 லட்சம் வருமானம் வந்துவிடும். இது குறித்து கலைஞருக்கு நன்கு தெரியும். அந்த வருமானத்தை வைத்துக் கொண்டு நாம் இதை விட்டுவிடலாம். விவசாயிகளுக்கு இந்த வரி குறையும் காரணத்தால் அவர்களுக்கும் அரசாங்கத்தின் மீது அதிகமான அன்பு ஏற்பட்டு நன்றாக உமைத்து உற்பத்தி பெருகும். இந்த வரியை எடுத்து விடவேண்டும். சினிமாப்படத்திற்கு கரும்புக்கு வரி விதித்ததைப் போல் விற்பனை வரி கூட விதிக்கலாம். அதற்கு மாற்று வழி சொல்லி இருக்கிறேன். அதை வைத்துக் கொண்டு இதை எடுத்து விடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எடுத்து விடுவார்கள் என்றும் நம்புகிறேன்.

* திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, இந்த வரியை முதலில் கனம் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நிதி அமைச்சராக இருந்தபோது முதல் முதலில் இந்த விவசாய வருமான வரி இந்த மாநிலத்தில் போடப்பட்டது. அந்த வரியைப் போடும்போதே பின்னால் நில உச்ச வரம்பு சட்டம் வந்து முடிந்தால் இந்த வருமான வரியை எடுத்து விடுகிறேன் என்று வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தார்கள் கீழ்சபையில். இன்றுள்ள நிலைமையில் இந்த வரியை விடுவதற்கில்லை என்று முதல்மைச்சர் அவர்கள் சொன் னார்கள். பொருளாதார நிலைமை மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ள சமயத்தில் இந்த வரியினால் கிடைக்கக்கூடிய நிதியைவிட முடியாத எப்படியாவது இரண்டு கோடி ரூபாய் வருவாய்க்கு ஏற்பாடு பண்ண வேண்டுமென்று யோசனை என்று அப்பட்டமாக சொல்லிவிட்டார் ஒளிவு மறைவில்லாமல். அதன் பிறகு சுற்றுப் பயணம் போய் வந்ததைப்பற்றி பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர் கள் வெகு அமகாக எடுத்துக் கூறினார்கள். முதலில் அசல் மசோதா வந்திருந்த போது நமது ஜனங்களை மிகவும் பாதிக்கும் நிலைமையில் இருந்தது. எக்காரணத்தைக் கொண்டும் 5 ஏக்கர் வரை இந்த வருமான வரி விலக்கி விடலாம். ஆனால் விவசாய கணக்கு கொடுத்துத் தீரவேண்டும். ஆறு ஏக்கர் இருந்தாலும் சரி, அதற்குமேல் எவ்வளவு நிலமிருந்தாலும் கணக்கு கொடுக்க

[திரு. கே. ராஜாராம்] [20th February 1968]

வேண்டும். அவர்கள் கணக்கு கொடுக்காமல் இருக்க முடியாது. இரண்டாவதாக நெல் பயிரிடுதல் ஒருவிதமாக ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் இரண்டு ஏக்கர் நெல் சாகுபடி செய்யப்பட்டால் அதை ஒரு ஏக்கராக கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பருத்தி பயிர் செய்தால் ஒரு ஏக்கரை ஒன்றரை ஏக்கராக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற பாகுபாடு வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஏற்கனவே ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்றால் நிலத்தின் தரத்தை வைத்து ஒரு ஏக்கருக்கு எவ்வளவு கிள்ளி செலுத்துகிறோமோ அதை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் உச்ச வரம்பு சட்டத்தில் செய்யப்பட்டிருந்தது. அதை வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னோம். பொறுக்குக் குழுவிடமிருந்து முதலமைச்சர் அவர்கள் வந்தபோது இந்த விஷயத்தை நான் வற்புறுத்தி கூறினேன். இந்த மாதிரி பல கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொன்ன பிறகு இதில் முதலமைச்சர் அவர்கள் நடந்து கொண்டது உண்மையில் மிகவும் பாராட்டுதற்குரியது. அப்படி முதலமைச்சர் அவர்கள் திடீரென்று நாங்கள் என்னென்ன கேட்டோமோ அதை அப்படியே ஒப்புக் கொண்டார். நாங்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை. எதிர்கட்சியிலிருந்து என்னென்ன இந்தச் சட்டத்திலிருந்து எடுத்து விடவேண்டுமென்று சொன்னோமோ அதையெல்லாம் ஏற்றுக் கொண்டார். வரியை கூட்டுவதில் மட்டும் நான் சொல்லுவதை நீங்கள் கேட்டுக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னார். மூன்று மடங்கு போட வேண்டும் என்று கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் உள்ள நண்பர்கள் விவசாயிகள் குழுவாக வந்து நாங்கள் தாத்தாயாராக இருக்கிறோம் என்று அவர்கள் எழுதி கொடுத்திருந்தார்கள். அவர்கள் எழுதி கொடுத்ததின் கருத்து என்னவென்றால் மூன்று மடங்கு தருகிறோம் ஆனால் கணக்கு கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு அதில் கஷ்டமிருக்கிறது. என்னவென்றால் ஒரு நிலத்தில் 8 மூட்டைகள் விளையும். அதே சர்வே நம்பரிலுள்ள உள்ள பி. சப்-ம.விஷனில் இரண்டு மூட்டைதான் விளைந்து இருக்கும். இரண்டு மூட்டை என்று கணக்கு கொடுத்தால் அதிகாரி ஒப்புக் கொள்ளமாட்டார். ஒரே சர்வே நம்பரில் ஒரு நிலத்தில் எட்டு மூட்டையும் இன்னொரு நிலத்தில் இரண்டு மூட்டை என்றால் நம்ப மாட்டார்கள். எட்டு மூட்டைக்கும் வரி போட்டுவிடுவார்கள். இந்தமாதிரி தொந்தரவுல்லாம் வரும். அதிகாரிகளைக் குறை சொல்வதில் பயனில்லை. அது மாதிரி ஒரு ஏர் உழுவதற்கு பணம் கொடுத்தால் சாதாரணமாக ஒரு நாளைக்கு அப்போது 1 ரூபாய் அல்லது 2 ரூபாய்க்கு வருவார்கள். இப்போது 5 ரூபாய் கேட்கிறார்கள். தினந்தோறும் ஒரே ரூபாய் என்று எழுதிக் கொண்டு வருவோம். கடைசியாக ஒரு நாள் மறை பெய்து விடும். மறு நாள் உழுவதற்கு வரமாட்டான். 10 ரூபாய் கொடுத்தாலும் வர மாட்டான். 28-ம் தேதி வரை வருவான். 29-ம் தேதி அந்த விசிடத் திற்கு உழ வரமாட்டான். அந்த அதிகாரி தினந்தோறும் 5 ரூபாய் என்று எழுதிவிட்டு ஒரு நாளைக்கு 10 ரூபாய் என்று எழுதியிருப்பதைப் பார்த்துவிட்டு நம்ப மாட்டார். இதை

20th February 1968] [திரு. கே. ராஜாராம்]

பெல்லாம் எடுத்து முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் சொன்னோம். அவர் அப்போதிருந்த தோற்றம் ஒன்றுமே ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார் என்பது போல் தான் இருந்தது. இதில் முழு கௌரவமும் நம்முடைய உணவு அமைச்சரையும் விவசாய அமைச்சரையும் தான் சேருமென்று நினைக்கிறேன். முக்கால் மணி நேரம் எங்களை எல்லாம் தவிக்க விட்டுவிட்டு முதலமைச்சர் அவர்களை தனி அறையில் வைத்துக் கொண்டு முக்கால் மணி நேரம் என்னவோ பேசினார்கள். எங்களுக்குக்கூட கஷ்டமாக இருந்தது. கடைசியில் வந்தவுடன் பளிச் பளிச்சென்று நாங்கள் சொன்ன பாயிண்டுகளை எல்லாம் ஒப்புக் கொள்கிறேன் என்று ஒவ்வொன்றிற்கும் சொன்னார். கடைசியில் வரி விசிடம் மூன்று மடங்கிற்கு ஒத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். நீங்கள் இரண்டு மடங்கிற்கு மேல் போடக்கூடாது என்று கேட்டோம். பிறகு "காம்பரமைஸைக" வைத்துக் கொள்வோம். 2½ மடங்கு என்று சொன்னார்கள். நான் பதில் பேசவில்லை. எழுந்து வந்து விட்டேன். இப்போது அட்சேபனை செய்கிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாம். அங்கு நடந்ததைக்கான் சொல்கிறேன். இப்போது கணக்கு போட்டு பார்க்கையில் 5 ஏக்கர் வரை ஒன்றும் வரி கூடாது என்று இருந்தது. 7½ ஏக்கர் வரை வருமான வரி கூடாது என்று ஒத்துக் கொண்டதால் அந்த 2½ மடங்கு என்பது சரியாக வரவில்லை. 20, 22 ஏக்கர் என்று வரும்போது மேலே வந்தது. மூன்றால் 12½ ஏக்கர் தள்ளுபடி செய்து விட்டு எவ்வளவு வரி இருந்ததோ அந்த அளவு வருகிறது. மூன்று மடங்குகூட வருகிறது சில அயிட்டங்களில். எப்படியாவது அட்ஜெஸ்டி செய்ய வேண்டும். பெருக்கி போட்டு இதை செகரட்டரியேட் அளவில் சரிபார்க்க வேண்டும். அதைச் சரிக்கட்டி விவசாயிகளுக்கு தொல்லை வராமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொறுக்கு குழு அங்கத்தினர் என்ற வகையில் நடந்ததைச் சொல்ல விரும்பினேன். தவிர கனம் பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் சொல்லும்போது பணப் பயிரைப்பற்றி சொன்னார்கள். பொதுவாக பணப்பயிர் கரும்பு, கடலை, பருத்தி, புகையிலை போன்றவைகளை பயிர் செய்பவர்களை எப்போதும் பணப்பயிர் தான் போட்டுக் கொண்டு இருப்பார்கள் என்று நினைத்தால் அதற்கு விவசாயம் என்று பெயரில்லை. அப்படி செய்ய முடியாது. எந்த நிலத்திலும். ஒரு வருடம் கரும்பு போட்டால் இரண்டு வருடம் இருக்கும். மறுபடியும் அங்கு கரும்பு போட முடியாது. நெல் தான் போட வேண்டும். அதே மாதிரி கரும்பு விவசாயிகளாகி விட்டார்கள் என்று நினைப்பது தவறு. இப்போது போட்டிருக்கும் அடிப்படையில் 2 ஏக்கர் கரும்பு போட்டால் 4 ஏக்கராகி விடாது. புகையிலை 5 ஏக்கராகிவிடாது. அப்படி எல்லாம் அக்கக் கூடாது. நிலத்தின் தரத்தை வைத்து போடுவதுதான் ரொம்பவும் நல்லது. மற்றபடி மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்று மக்களுக்கு நன்மை செய்யக் கூடிய நிலைமையைச் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. ராஜாராம்] [20th February 1968]

இதுவும் தவிர பண்பயிர்களுக்கு எக்ஸைஸ் டியூட்டி வேறு போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சர்க்கார் அதை வாங்கவில்லை என்றாலும் மத்திய சர்க்கார் கடலை எண்ணெய்க்கு, புகையிலைக்கு என்றெல்லாம் எக்ஸைஸ் வரிப்போட்டு விவசாயிகளிடம் நிறைய வரி வாங்குகிறார்கள். ஒன்றொரு விஷயமும் நான் சொல்லிக் கொள்ள அசைப்படுகிறேன். பொதுவாக இந்த மந்திரி சபை ஏற்பட்ட பிறகு-தற்செயலாக ஏற்பட்டதோ என்னவோ தெரியாது-வரி கட்டுவது எல்லாம் விவசாயிகளிடமிருந்து இருக்கிறது. வரி குறைப்பது எல்லாம் வியாபாரிகளிடமிருந்து இருக்கிறது. வேண்டும் என்றே செய்தார்களோ என்னவோ தெரியாது. அப்படி ஏற்பட்டு விட்டது. போன பட்ஜெட் முடிந்த உடன் வரியைக் குறைத்தார்கள். விற்பனை வரியைக் குறைத்து வியாபாரிகளுக்கு சலுகை செய்தார்கள். 20,000 ரூபாய் வரையில் தள்ளுபடி செய்தார்கள். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு வருமான வரியை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அடுத்து இப்போது வெல்லக்கிற்கு வேறு வரி போடப் போகிறோம். இப்படி விவசாயிகளுக்கே வரி போடுகிறோம். எனவே தான் சொல்லுகிறேன் இது இதோடு நிற்கட்டும். மேலும் மேலும் விவசாயிகளுக்கு அதிகமாக பளுவை ஏற்றிவிடாமல் எப்படி செய்ய வேண்டுமோ அதை அப்படி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயிகள் சார்பில் நான் சொல்லுவதை நடவடிக்கை எடுக்கச் செய்வார்கள் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய மனப்பான்மை படைத்தவர் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. ஐ.ஐ.டி.ஐ. விமானில் அவர் சொன்ன வார்த்தைகள் உண்மையிலேயே நாட்டு விவசாயிகளுக்கு உற்சாகம் ஊட்டும் வகையில் இருக்கிறது. அந்த விமாவிற்கு மத்திய சர்க்காரின் பிளானிங் கமிஷன் மெம்பரும் இந்திய யூனியனின் துணைத் தலைவரும் வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் முன்னாலே தான் நடவடிக்கை எடுக்கச் செய்வார்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். மத்திய சர்க்கார் விவசாயிகளிடம் தலை யிடாமல் அவர்கள் மீது வரியை அதிகமாக உயர்த்தாமல் விட்டு விட்டதும், நாளை மாநில சர்க்கார் சார்பாக வரியை உயர்த்துவது இல்லை என்று விட்டுவிடுகிறேன். விவசாயிகள் நன்றாக சம்பாதிக்கட்டும். விவசாயிகள் சம்பாதிக்கிற பணத்தை விவசாயத்தில் மீண்டும் போட்டு செழிப்பை உண்டாக்கட்டும் என்று சொன்னார்கள். நம் மாநில விவசாயிகளுக்கு மிகவும் உற்சாகம் அளிக்கும் பேச்சு இது. இதைக் காரியாட்சத்தில் கடைப்பிடிக்கவேண்டும் என்று தான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு அதிகமாக வரியைக் கூட்டிவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் விவசாயிகள் மத்தியில் ஒரு நல்ல ஊக்கம் பிறக்கும். மேலும் மேலும் அவர்கள் உமைக்க ஆரம்பிப்பார்கள். உண்மையிலேயே உணவுப் பஞ்சத்தைப் போக்க அவர்களால் தான் முடியும். சட்ட சபையில் நாம் என்ன தான் பேசினாலும் ஒன்றும் நடக்காது. சட்டங்கள் கொண்டுவரலாம். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல உணவும் உற்சாகமும் ஏற்பட்டால் தான் அவர்கள் அதிக

20th February 1968] [திரு. கே. ராஜாராம்]

மாக உற்பத்தி செய்ய முடியும். அப்படிப்பட்ட உற்சாகம் ஏற்பட்டால் நமது உணவுப் பஞ்சத்தை மட்டுமன்றி பக்கத்து மாநிலமான கேரளத்திலுடைய கஷ்டத்தையும் போக்கும் சக்தி பெற்றவர்கள் நம் விவசாயிகள். அவர்கள் மேலும் மேலும் உற்சாகம் அடையும்படி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மீது நடைபெற்ற விவாதத்தில் எடுத்து உரைக்கப்பட்ட கருத்துக்களுக்காக நான் முதலில் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். இந்த மாதிரியான விவசாய வருமான வரி மசோதாவை இந்த மன்றத்தில் இதற்கு முன்னால் விவாதிக்கப்பட்டதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் இவ்வளவு, நல்ல சூழ்நிலையில் இங்கே இருக்கிற எல்லா உறுப்பினருடைய ஏகோபித்த நல்லாதாவைப் பெற்று இந்த மாதிரியான மசோதா நிறைவேற்றப்படியான சூழ்நிலையை இதற்கு முன் பார்த்ததில்லை. நடைமுறையில் உள்ள சிக்கல்களைக் குறிப்பிட்டு இன்னும் அவைகளைக் குறைக்கலாமே என்று பொதுவான கருத்து இங்கே தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தாலும், எல்லோருடைய ஆதரவிலையும் பெற்று இந்த மசோதா இங்கு நிறைவேற்றப்படியான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இதே போலத்தான் பொறுக்குக் குழுவிலும் நம்முடைய கனம் பாஸகப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இன்னும் கீழ் சபையில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் எல்லோருமே ஒத்துழைத்தார்கள். உண்மையிலேயே இந்த அரசாங்கம் கொண்டிருந்த, முதல் முதலில் நினைத்த அபிப்பிராயத்திற்கு ஒப்ப, இன்று நிலைமை ஆல்லாவிட்டாலும் கூட, ஒரு வகையில் சமரசம் என்று உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல் இதைக் கொண்டுவருவதற்கான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இங்கே அதைப்பற்றி ஏற்கனவே விளக்கமாகப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. எனவே ஒன்றிரண்டு விவரங்களை மட்டும் நான் சொல்லி என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன்.

நம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜெயராம் ரெட்டியார் குறிப்பிட்டபடி, இன்கம்டாக்சில் கொடுக்கப்படுகிற கணக்கில் வருமானத்தை கணக்கெடுத்துக் கொள்ளுகிற மாதிரி இதிலும் கொடுப்பதை மட்டும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பது நல்ல கருத்து தான். அதைப்பற்றி நிதித் துறையினர் ஆலோசனை செய்து நல்ல முடிவு எடுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் திரும்பவும் கொள்முதல் விலையைப்பற்றி பேசினார்கள். அதைப்பற்றி பேச வேறு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. என்றாலும், விவசாயிகளை ரொம்பவும் சிரமப்படுத்த வேண்டாம்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [20th February 1968]

என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். உண்மையிலேயே விவசாயிகள் மீது சுமையை அதிகரிக்கவேண்டும் என்று இந்த வரியைக் கொண்டுவரவில்லை. இதில் உள்ள ஒரே ஒரு தவறான கருத்தைத் தெளிவுபடுத்த நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது, இது திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் குழந்தை என்று குறிப்பிட்டார்கள். நில உச்ச வரம்பு வந்து விட்டது, எனவே இதை எல்லாம் எடுத்து விடலாம் என்றும் சொன்னார்கள். கனம் இராஜாஜாம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல், உண்மையிலேயே இந்த வரியை நாம் ஏதோ விவசாயிகளுக்குப் போட்ட வரியாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அப்படி நன்கு கவனம் தேவையிலலை. திரு. எதிராஜ் அவர்கள்தான் சொன்னார்கள். இப்போது 30 ஏக்கருக்கு 32½ ரூபாய் வரி கட்டவேண்டியிருக்கிறது. 30 ஏக்கருக்கு என்றால் 50 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்குத் தான் இது போடப்பட்டிருக்கிறது. 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் விவசாயிகள் அல்ல. இவர்கள் எல்லாம் மிராசுதார்கள். இந்த வரிக்கே வருமான வரி என்று பெயர் இருக்க வேண்டும். நான் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும்போது அதைத்தான் சொல்வது வழக்கம். இவர்கள் இன்றைக்கு விவசாயிகள் என்பது எல்லாம் மிராசுதார்களைத்தான். விவசாயிகள் என்று சொல்கிறார்களே தவிர அதில் ஒன்றும் வேறு அர்த்தம் இல்லை. 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களைத்தான் இவர்கள் விவசாயிகள் என்கிறார்கள். உண்மையில் அவர்கள் ஏக்கருக்கு 10 ரூபாய்தான் வரியாகக் கட்டவேண்டி வருகிறது. முன்பு இருந்ததைவிட இப்போது 7½ ஏக்கர் என்று குறைத்திருப்பதால் கணக்கில் வித்தியாசம் வருகிறது. 2½ மடங்கு என்று போட்டது, இப்போது சர்க்காருக்கு அனுகூலமாகத்தான் முடிந்திருக்கிறது. முன்பு 20 ஏக்கரை எடுத்துக் கொண்டால் அதில் முதல் 12½ ஏக்கருக்கு வரி கிடையாது. பின்னால் இருப்பதற்கு மட்டும் கணக்குப் போட்டோம். இப்போது முதல் 7½ ஏக்கருக்கு கிடையாது. பின்னாலே இருக்கிற 12½ ஏக்கருக்கு வரி போடுகிறோம். பின்னாலே இருந்து படிக்கட்டு ஆரம்பமாகிறது. ஆகையால், ஏக்கருக்கு இன்றைக்கு 7 ரூபாய்தான் வருகிறது. இதுவும்கூட ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு. சாதாரணமாக ஒரு ஏக்கருக்கு அல்ல. ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்றால் புஞ்சையில் 4, 5 ஏக்கர்கூட வரும். சில பக்கங்களில் 10 ஏக்கர்கூட ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் நிலமாக கணக்கில் வருவதில்லை. 10 ஏக்கர் புஞ்சை நிலமும் 30 ஏக்கர் புஞ்சை நிலமும் வைத்திருப்பவர்கள் 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வைத்திருப்பதாகக்கூட சில நேரங்களில் வரும். ஆகவே ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு 7 ரூபாய் என்பது அதிகமான வரியல்ல.

நம் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் உச்ச வரம்பு சட்டம் கூட கொண்டுவந்திருக்கிறோம். ஆனால் அது சரியான சட்டம் இல்லை. அது காகிதத்தில்தான் இருக்கிறது என்றெல்லாம் பேசப்பட்டது. நம்முடைய பழைய மந்திரி திரு. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்கள் கூட ரொம்பவும் கேலியாகப் பேசினார்கள். அதைத்

20th February 1968] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

பற்றி இப்போது நமக்குத் தேவையில்லை. தமிழ்நாட்டில் 30 ஏக்கர்தான் உச்சவரம்பு என்று போட்டோம். ஆனால் இன்றைக்கு இந்திய பேராசின் கருத்து, பிளானிங் கம்யூனிடைய கருத்து என்னவென்றால் 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்தான் உச்ச வரம்பாக இருக்க வேண்டும். அதற்கு மேல் இருக்கக்கூடாது; தமிழ்நாடு செய்த உச்ச வரம்புகூட அதற்கு மீறிய காரியம் என்று எண்ணுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட எண்ணம்தான் அங்கே நிலவுகிறது. உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு இது ஒரு வருமான வரியேகூட இல்லை. சுப்பிரமணியம் அவர்க்கூட இதை நினைத்துத்தான் சொல்லி இருக்கக்கூடும். 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்பதை 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராகக் குறைக்கக்கூடாது? அதே போல் 80—40 என்று இருக்கிற விஷயத்தைக்கூட 70—30 என்று தஞ்சையில் கொடுக்கக்கூடாது? என்று கேட்கிற ஒரு கருத்து பெரிய அளவில், திட்ட கமிஷன் அளவில், இந்தியப் பேராசில் இன்றைய தினம் வந்திருக்கிறது. விவசாயிகள் எவ்வளவு ஏக்கர் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றால் 15 ஏக்கர்தான் என்று இருக்கிற நிலையில், 30 ஏக்கர் நாம் வைத்திருக்கிறோம். அதைத் தமிழகத்தில் அனுமதித்துவிட்டு ஏக்கருக்கு 7 ரூபாய் பெறுவது என்பது பெரிய காரியம் அல்ல. எனவே இதனால் விவசாயிகள் ரொம்பவும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்லுவது நியாயமல்ல, பொருத்தமான வாதம் அல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்வதேன்.

நம்முடைய கனம் உறுப்பினர் திரு. தியாகராஜன் அவர்கள் சொன்னார்கள். சிலிமாவின் மூலமும் வருமானம் பெறலாம் என்று. நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சரையும் மற்றவர்களையும் கலந்து தேவையானால் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: திரு. தியாகராஜன் வேண்டுமானால் இதை எடுத்துக்கொண்டு செய்யலாம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டால் செய்யலாம் என்று அமைச்சர் சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப் புது வருமானம் வருகிறது என்றால், யாருக்குக் கெடுதல் வந்தாலும் பாவாயில்லை. வருமானம் வரும் என்றால் கவனிக்க வேண்டியதுதான்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: எப்படிச் சொத்துக்களை விற்பனை செய்ய சப்ரிஜிஸ்டார் ஆபீசில் பத்திரம் வாங்கி, பதிவு செய்வதால் ஸ்டாம்பு மூலமாக வருமானம் வருகிறதோ, அப்படி படம் எடுத்தவுடன் அதை ரிஜிஸ்டர் செய்வதன் மூலம் ஸ்டாம்பு டியூட்டி கிடைக்கும் என்று சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: நான் இந்த விஷயத்தை ரொம்ப வினயமாக எடுத்துக் கொண்டேன், தனியே வேடிக்கைக்காக எடுத்துக் கொண்டேன் என்று கருதவேண்டாம். அப்படி கனம் உறுப்பினர் எடுத்துக்கொள்ளத் தேவையில்லை. இதனால்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [20th February 1968]

பொது மக்களுக்குக் கெடுதல் இல்லை. மேலும் பணம் பொது மக்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறது. ஆகையினால் இதையோசனை செய்யலாம். திடீரென்று வந்த கருத்து இது. அதனால் தெளிவான அபிப்பிராயம் சொல்லுவது சரியல்ல, என்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மசோதாவுக்காக திரு. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் மிகவும் ஒத்துழைத்தார்கள். பொதுக்குக் குழுவில் இருந்து நிறைய ஒத்துழைத்தார்கள். எனக்கு இருக்கிற பெரிய சந்தேகமே, திரு. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் இவ்வளவு பாராட்டுகிறார்களே, நாம் எங்கேயாவது விட்டு விட்டோமா என்று எண்ணினேன்; இந்த மசோதா சரி என்று அவர் சொன்ன போதெல்லாம். “அவர் 16 வருஷங்களாக நான் செலக்ட் கமிட்டியில் போய் இருக்கிறேன். இந்த பாதிநி செலக்ட் கமிட்டி இதுவரை நடந்தது இல்லை” என்று சொன்னது சரி. உணவு அமைச்சரை, விவசாய அமைச்சரை அதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன் என்று அவர் சொன்னது உண்மைதான். நானும் ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். நானும் பல இடங்களுக்குப் போய் இருக்கிறேன். இது எங்களுடைய திறமையின் விளைவு அல்ல. நாங்கள் கொண்டிருக்கக்கூடிய உணர்வு, மக்கள் தான் எஜமானர்கள் என்று கொண்டிருக்கிற உணர்வினால்தான் இப்படி ஏற்பட்டது என்று சொல்லி அவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நம்முடைய செட்டி நாட்டு அரசர் டாக்டர் முத்தையா செட்டியார் அவருடைய விமரிசனத்தான் அபாயகரமானது. விவசாய வருமான வரியை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இருந்தாலும் அவர் சொன்ன ஒரு கருத்து பயங்கரமான கருத்து, அதை அவர் சொல்லிவிட்டுப் போனார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைச் சாட்சியாக வைத்துச் சொன்னார்கள். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ரொம்ப கெட்டுவிட்டது. உலகத்திலேயே பஞ்சம் என்று இருப்பதைப் போலச் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்லி முடிக்க விரும்புகிறேன். 10, 15 நாட்களாகப் பார்க்கிறேன். பருவ மழை தவறி இருக்கிற காரணத்தினால் சில கெடுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதை மிகைப்படுத்திச் சொல்லுகிறார்கள். கிழ ராமநாதபுரத்திலே இருக்கிற சங்கடம். கண்மாய்களை ரிப்பேர் செய்யவேண்டும். பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்களைத் துரிதப்படுத்தி அங்கே வேலை செய்யவேண்டும். அதே நேரத்திலே அங்கே குளத்தில் தண்ணீர் இல்லை என்று அவசரத் தீர்மானம் கொடுக்கிறார், ஒரு உறுப்பினர். எங்கு பார்த்தாலும் வறட்சி இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். உணவு உற்பத்தி கெட்டு விட்டது என்று தவறான ஒரு செய்தியை நாட்டிலே கொஞ்சம் பரப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்றும் வரி வசூல் செய்ய வேண்டும் என்றும் கடனை நிறுத்தி வைக்க வேண்டும் என்றும் ஆர்வத்திலே ஒரு உறுப்பினர் ஆரம்பிக்கிறார் என்றால் மற்றொரு உறுப்பினர் நாம் நம் தொகுதி மக்களுக்காக பாடுபட்டவியல்பேயன்று ஆகி விடுமோ என்று நினைத்துக்கொண்டு இன்னும் கொஞ்சம் அழுத்தமாக சொல்லுகிறார். நான் ஆழ்ந்த கவலையுடன் ஒவ்வொரு கெடுதலை

20th February 1968] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

டரிடமும் தினந்தோறும் கலந்து பேசிய நேரத்திலே, இந்த பேச்சுக்களுக்கு நேர் மாறாகவும், நான் பார்க்கிற நேரத்திலேயும் நேர் மாறாகவும் விவகாரங்கள் இருக்கின்றன. இங்கே கூட செட்டி நாட்டரசர் பேசும்போது விவசாய வருமான வரியை எடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். எல்லாமே கெட்டுவிட்டது. அடுத்த மாதத்திலே பஞ்சம் வருவது போலவும் ஊரிலே கிழ வரிசையிலே மக்கள் நிற்பது போலவும் உணவு நெருக்கடி அப்படி ஏற்பட்டுவிட்டது போலவும், விவசாயங்களைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் மேலோட்டமாக ஏதோ சந்தேகமாக பேசியிருக்கிற மனோ நிலை யாகும் இது. அவர் அப்படிச் சொன்னார். 10, 15 நாட்களாகச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் மத்தியிலேயும் பொது மக்கள் மத்தியிலேயும் எகிர்க் கட்சிக்காரர்களிடத்திலேயும் இப்படி ஒரு விவகாரம் பேசப்படுகிறது. அது சரியல்ல.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, ராம நாதபுரம் ஜில்லாவைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டதனால் ஒரு சில விளக்கத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். ராஜசிங்க மங்கலம் கண்மாய் பகுதியில் 10, 20 கண்மாய்களில் உடைப்பு ஏற்பட்டு தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லுவது வாஸ்தவம். மார்கட்டு ரெகலேஷன் கமிட்டி சேர்மென் என்ற டிபார்ட்மென்ட் இது எனக்குத் தெரியும். அதே மாதிரி கீழ்ப்பகுதியில் ஸ்ரீநிலிப் புத்தூர், சங்கரன்கோயில், தென்காசி இவைகள் மழையில்லாமல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : விவரங்கள் சொன்ன தற்காக அவருக்கு நான் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். கிழக்கு ராமநாதபுரத்தில் மழை பெய்து கெட்டு விட்டது. மேற்கு ராமநாதபுரத்தில் மழை பெய்யாதது கெட்டுவிட்டது. நான் வறட்சி இல்லை என்று சொல்லவில்லை. பல பகுதிகளில் அப்படி இருக்கிறது. அதே நேரத்திலே கிழக்கு ராமநாதபுரத்திலே நம் முடைய கண்மாய்களை மணல் மூட்டைகள் போட்டு ரிங் போல போட்டு தண்ணீர் தங்கவைத்து அறுவடை ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. நான் சொல்லுவது என்னவென்றால் உள்ளதை மிகைப்படுத்தி ஒரு தவறானச் சித்திரத்தை பொது மக்களிடத்திலே சொன்னால், பரபரப்பை ஏற்படுத்தும். அப்படிச் செய்வதால் பொது மக்களுக்கும் நல்லது அல்ல, அரசாங்கத்திற்கும் நல்லது அல்ல. பொது மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கும் நல்லது அல்ல என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். செட்டி நாட்டரசர் அவர்கள் பேசிய பேச்சின் விளைவாக, நான் இவைகளை எடுத்துச்சொல்ல நேர்ந்தது. ஒன்றை அவருக்குக் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளவேன், தஞ்சாவூர் ரொம்ப கெட்டுப் போய்விட்டது என்று சொன்னார்கள். தாளடி பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் பாதிக்கப்படுவதால் நெல் விளைவும் நிலங்களுக்கு வரி வசூல் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டார்கள். ஆனால் கணம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் மிகப் பெருமையோடு

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [20th February 1968]

ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். சம்பா சாகுபடியில் கொள்முதல் செய்வதற்காக மே மாதம் முடியும் வரையில் 5 லட்சம் டன்கள் கொள்முதல் செய்யவேண்டும் என்ற இலக்கை திருச்சியில் பிப்ரவரி மாதம் 2-ம் தேதி அன்றைய தினம் ஒரு இலக்கை நிர்ணயித்தோம். இன்னும் ஒரு மாதம்கூட முடியவில்லை கொஞ்சம்தான் கொள்முதல் ஆயிற்று. பெருமையோடு இன்றைய தினம் நான் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இன்றைய காலை சிலைத்த கணக்கு நிலவரப்படி தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே மட்டும் ஒரு லட்சத்து எடையிரத்து முப்பத்தொன்று டன் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 2½ லட்சம் டன் அங்கே மட்டும் கொள்முதல் செய்வது என்று திட்டம். தமிழ்நாட்டில் நாங்கள் இவை வரை ஏறக்குறைய 1,88,964 டன்கள் இந்த 10, 20 நாட்களில் உணவு வாய்க்கும் துறையினர் இந்த காரியங்களில் ஈடுபட்டு வேகமாக பல்வேறு மாவட்டங்களிலே கொள்முதல் செய்தார்கள். நேற்றைக்கு முடிய இந்த 5 லட்சம் டன் என்ற இலக்கிற்கு 1,88,964 டன்கள் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. விவசாயிகளுக்கு உற்சாகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போது தமிழ்நாட்டில் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. அது செரியாமல் போல் ஓட்டமாகப் பேசினால் இந்த மாதிரியான மன்றங்களில் பேசுகிற நோத்திலே அவைகள் அபாயகரமான விளைவுகளை விளைவித்து விடும் என்று சொல்லுகிறேன். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மட்டும் இந்தக் கொள்முதல் திட்டத்தில் ஒரு லட்சத்து எடையிரம் டன்கள் கொள்முதல் ஆகியிருக்கின்றன. உச்சக் கட்டத்தைத் தொடுகிற நிலைமை அதுவடையில் தயாராய் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு முழுவதும் ஏறக்குறைய இரண்டு லட்சம் டன்கள் கொள்முதல் செய்து விட்டோம் என்று இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். மேலும் இப்போதுகான் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இரண்டாவது போகம். தஞ்சாவூர் ஜில்லா காரர்கள் பயிர் போட்ட விவசாயிகள், அந்தக் கணக்கை பார்க்கவில்லை. இருந்தாலும் 40 லட்ச ரூபாய் நிர்ந்தரவையை வஜா செய்தோம். பல ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் பயன் அடைகின்றனர். 12 லட்சம் ஏக்கர் வரை அந்த அளவு நிலம் வைத்திருக்கிறவர்கள் எல்லாம் தஞ்சாவூர்க்காரர்கள் இந்த நீர் வரி வஜாவின் பயன் அடைந்தார்கள். விவசாய மக்களிடத்திலே மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் தான் தஞ்சை ஜில்லா காரர்களுக்கு நில வரித் தீர்வையை எடுத்தோம். வஜா செய்தோம். நம் மாநிலத்தில் 45 லட்சம் பட்டதாரர்கள் இருக்கிறார்கள். பட்டதாரர்கள் கணக்கைக் கேட்டால் 80 லட்சம் அளவில் வருகிறது. இதில் 45 லட்சம் பட்டதாரர்கள் புஞ்சை நிலக்காரர்கள். 15 லட்சம் நஞ்சை. அந்த அளவிற்கு இருக்கிற கணக்கைப் பார்த்தால் எல்லோருக்குமே நிலம் இருக்கிறது. நிலம் கிளியோகிக்கவேண்டியது சில இடங்களில்தான் என்று தோன்றுகிறது. சில இடங்களில் தான் தர தம்மியம் இருக்கிறது. 45 லட்சம் லேண்டு ஹோல்டிங்க்ஸ் புஞ்சை நிலம் வைத்திருப்பவர்

[20th February 1968] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கள் என்று கணக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கத்திற்கு விவசாய மக்களின் நல்வாழ்வின்பேரில் அக்கறை கொண்டுள்ளது என்ற காரணத்தினால்தான் எல்லா மக்களுடைய சம்மதத்தின் பேரில் செய்யப்பட்ட இந்த மசோதா, இதற்கு உறுப்பினர்கள் தங்கள் அன்பான ஆதரவைத் தந்ததற்காக நன்றி கூறிக்கொண்டு, நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, நண்பர் தேனி சியாகராஜன் அவர்கள் சினிமாப்படத்திற்குள்ள வரியைக் குறிப்பிடும் நோக்கில் சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசில் ஒரு கட்டணம் வாசலிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்களும் கொஞ்சம் தீவிரமாக யோசித்தலாம் என்று கூறிய பிறகு நான் அதில் என்னுடைய கருத்தை கூறுவது முக்கியமானதாகி விட்டது. நான் இப்போது அந்தத் துறையில் இல்லாவிட்டாலும், சினிமாப்படம் எடுத்துக் கொண்டிருக்காவிட்டாலும் நான் அகாபர்ஸிய கருத்துக்களைக் கூறுவது இங்கு பேசிய செய்திகளினால் அதிர்ச்சியடையும் படத் தயாரிப்பாளர்களுக்கு அகாலமாக இரக்கப்போன்று பேசுவதற்கு அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது ஸ்டூடியோவைத்துக்கொண்டு படம் எடுக்கிற ஸ்டூடியோவர்கள் மிகக் குறைவானவர்கள். அங்கங்கு அடிப்படைசீரேயே சடன் ரோங்கி அந்நகர ஏராளமான வட்டியைக் கொடுத்துக்கொண்டு படம் எடுத்து அது பேர் படம் எடுக்கால் அதில் இரப்பது அல்லது பத்து பேர் தான் லாபம் பெறுமளவில் அந்தத் தொழில் நடைபெறுகிறது. இரண்டு மூன்று நடிகர்கள்தான் பெரும் பணம் பெறும் நடிகர்களாக இருக்கிறார்கள். ஏனைய கலைக் குழுவினர் குறைந்த வசூலாய் உடையவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள் என்பதை நினைவில் கொள்ளவேண்டும். இப்போது கமராஷா வரி, சர்சார்ஜ் வகையில் சர்க்காருக்கு, பஞ்சாயத்துக்களுக்கு எல்லாமாக எழ கோடி சினிமா மலம் கிடைக்கிறது. ஒரு படம் வெளியிடுகிற நோக்கில் 30 பிரதிகள் எடுக்கால் ஒரு படம் எட்டு அல்லது ஒன்பது லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டு ரிலீஸ் செய்யும் நோக்கில் வரியாக மட்டும் ஏறத்தாழ 75 ஆயிரம் அளவில் எத்தனை ரெண்டி எடுக்கப்பட்டது என்று கணக்குப்பாட வரி செலுத்தகிறோம். ஸ்டூடியோ வைப்பதாக இருந்தால் சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசுக்குப் போகவேண்டியது நியாயம். நிலம் விற்பதற்குத்தான் சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசுக்குப் போவார்கள். அதை நிலத்தில் விலையும் கொண்டு விற்பதற்கு சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசுக்குப் போக வேண்டியதில்லை. படம் ரெலீஸ் போன்றது. அசையாத சொத்துக்களுக்குத்தான் சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசுக்குப் போகவேண்டும். அசையாத சொத்துக்களுக்குப் போகவேண்டியதில்லை. சினிமாவைக் 'மூவீஸ்' என்றே போர் இருப்பதால் அது அசையும் சொத்தாகிறது. ஆகவே இப்போது இதை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை. அந்த

[திரு. மு. கருணாநிதி] [20th February 1969]

அதிர்ச்சியைப் படத் தயாரிப்பாளர்கள் தாங்கமாட்டார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் தியாகராஜன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் தலையிட்டு இந்த விஷயத்தில் விளக்கங்கள் கொடுத்ததற்கு மிகவும் சந்தோஷம். படந் தயாரிப்பாளர்களுக்கு அகிர்ச்சி ஏற்பட்டுவிடாமல் இருப்பதற்காக அவர் விளக்கம் கூறினார்கள். நல்லதுதான். அவர்களுக்கே சந்தேகம் ஏற்பட்டதனால், அதாவது ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் அப்படியே தியாகராஜன் அவர்கள் சொன்னதை ஒப்புக் கொண்டு, வரியை விதித்து விடுவாரோ என்ற பயத்தில் விளக்கத்தைக் கூறினார்கள். படத் தயாரிப்பாளர்கள் சார்பாக இந்த விளக்கத்தைக் கூறினார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். ஆனால் அமைச்சர் என்ற முறையில் ரெவின்யூ அமைச்சர் இந்த வரியைக் கொண்டுவந்ததால் அதற்கு அவர்கள் ஆதரவு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1968 (L.A. Bill No. 18 of 1967, as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendation.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration for making recommendations.

Mr. CHAIRMAN: There are no recommendations and the Bill will be returned to the Legislative Assembly without recommendations.

(3) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1968
(L.A. BILL No. 1 OF 1968).

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: Mr. Chairman,
Sir, I move—

"That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1968 (T.A. Bill No. 1 of 1968), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations."

Jaggery and gur were exempt from sales tax under item 5 of the Third Schedule to the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959). In order to augment the revenue, the Government decided to withdraw the exemption and levy multi-point sales tax of three per cent on jaggery and gur other than palm jaggery. An approximate revenue of Rs. 50 lakhs per annum is expected by the measure. The levy will not affect small dealers with annual total turnover of less than Rs. 15,000 as they are not liable to tax under the Act and dealers with a total turnover of Rs. 75,000 and less can avail themselves of the compounded rates under section 7 of the Act.

20th February 1968] [Thiru K. A. Mathialagan]

In order to give effect to the above decision the Government have issued a notification under sub-section (1) of section 59 of the Act, amending item 5 of the Third Schedule to the Act, and also a notification under section 17 of the Act exempting palm jaggery from sales tax. The notifications have come into force on the 1st January 1968. Under sub-section (2) of section 59 of the Act, a Bill to replace the notification issued under sub-section (1) of that section was introduced during the last session of the Legislature and it is now before the House for consideration.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

“ That the Madra General Sales Tax (Amendment) Bill, 1968 (L.A. Bill 1 of 1968), as passed by the Assembly be taken into consideration, for making recommendations.”

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, இந்த வரி விதிப்பின் நோக்கம் சர்க்காருக்கு வருமானம் வரும் என்ற வகையில் இருக்கலாம். அந்த எண்ணத்தோடு செய்திருந்தாலும் கூட அந்த வரியும் கடைசியாக உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளைப் பாதிக்கிறது என்பது வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கு, கம்ஷன் ஏஜன்டுகளுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஒரு சில ஊர்களில் 'மகிமை' என்று ஒரு ரூபாய்க்கு இவ்வளவு என்று வசூல் செய்வார்கள். கொள்முதல் செய்யும் சிறு விபாபாரிகளிடத்தில் அந்த ஊரில் செலவு கணக்கு போட்டு, அதற்குத் தகுந்தபடி விலை நிர்ணயம் செய்வார்கள். அதே மாதிரி இப்போது எந்த வரி போட்டாலும் சிறு விபாபாரிகளுக்கு பாதிக்காது என்றாலும்கூட கடைசியாக அந்த வரி கரும்பு சாகுபடி செய்யும், உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகள் தலையிலேதான் போய் விழுகிறது. வரி விதிப்பு கொண்டு வருவதன் நோக்கம் சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு கரும்பு கொடுக்காமல் வெள்ளம் காய்ச்சுகிறார்கள் என்ற நோக்கத்தோடு அதைத் தடுப்பதற்காக வரி விதிக்கப்படுகிறதா என்று தெரியவில்லை. வாஸ்தவமாகவே இந்த வரி விதிப்பு வேண்டுமா என்றுதான் சந்தேகமாக இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் இதன் அவசியத்தைப்பற்றி எங்களுக்கு தெளிவாகச் தொன்னூல் நாங்கள் விவசாயிகளிடத்தில் அந்தக் காரணங்களை சொல்ல உபயோகமாக இருக்குமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார்: தலைவர் அவர் உண்மையிலேயே விவசாயிகளை மிகவும் மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் விவசேர்த்தவர். மற்றவர்கள் எப்படியோ? உள் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடியவர்கள். இந்த ஒரு களுக்கு கட்டுபடியாகாதது என்று சொல்விவசாயிகள் கேட்கிறபோதெல்லாம் கேட்கிறார்கள் என்று திருமப்பச் திருமப்பச் சொல்லுக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. ஒரு ஏக்கர்

நா. ப. பவார்
செய்தார்
கவனத்திற்

[திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார்] [20th February 1968]

இப்போது என்ன கூலி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது, என்பதை யெல்லாம் பார்க்கவேண்டும். தஞ்சாவூர் போன்ற தண்ணீர் பாய்கின்ற இடங்களில் அது கட்டுபடியாகலாம். சேலம், கோயமுத்தூர் போன்ற பகுதிகளில் தினசரி தண்ணீர் இறைத்துத்தான் விவசாயம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது நெல் விவசாயம் கட்டுபடியாகுமா என்று பார்க்கவேண்டும். அந்த நிலையில் ஆலைகளுக்குக் கரும்பு போய்ச் சோவிலை என்பதற்காக மத்திய அரசாங்கம் கரும்பு விலையைச் சேர்த்துக் கொடுத்தார்கள். அப்போது குடிசைத் தொழில் என்ற வகையில் வெல்லத்துக்கு வரியில்லாமல் இருந்தது. அதற்கு இப்போது வரி விதிப்பது குடியானவர்களைப் பாதிக்கும். உழையும் உழவே தலை என்று சொன்னார்கள். உழவு என்றால் கவலைப்படுவது என்பதுதான் பொருள். உழுவது என்றால் கஷ்டப்படுவது என்பதுதான். விடியற்காலை எழுந்து வயலுக்குச் சென்று நாள் முழுதும் பாடுபடும் தொழில் அது. மற்றும் காண்டு 'கட்' வந்தால், இரவில் தான் சென்று தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டும். இப்படி கஷ்டப்படுகிறவர்களிடத்தில் தாராள மனப்பான்மை காட்டவேண்டும். அந்த வகையில் குடிசைத் தொழிலான வெல்லத்துக்கோ, கரும்புக்கோ வரியைக் கூட்டியிருப்பது நிபாயமல்ல என்று என் போன்றவர்கள் கருதுகிறோம். கஷ்டப்பட்டு பயிர் செய்கிற விவசாயிகளுக்கு இன்னும் விலையைக் கூட்டிக் கொடுத்தால்தான் நல்லது. முன்னால் எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவராக இருந்த திரு. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் மார்க்கெட்டுக்குப் போகும் வர்த்தகப் பயிர்களைவிட நெற் பயிருக்கு சலுகை காட்டவேண்டுமென்றார்கள். அதைச் சேர்ந்த கரும்பு பயிருக்கு, வெல்லத்திற்கு போட்டிருக்கிற வரியையும் மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, இந்த வரி நாட்டுச் சர்க்கரைக்கும், வெல்லத்திற்கும் போடப்படுகிறது. சர்க்கரை கிடைக்காத இந்த காலத்தில் இந்த நாட்டுச் சர்க்கரை இப்போது நமக்கு உதவித் கொண்டிருக்கிறது. இது ஒரு குடிசை கைத் தொழில். சாதாரண விவசாயிகள் எல்லாம் இப்போது அவர்களே கரும்பை வெட்டி ஆலை போட்டு கரும்பை பாகு செய்து நாட்டுச் சர்க்கரை, வெல்லம் போன்றவைகளை உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலே என்ன கஷ்டமென்றால் வெல்லம் உற்பத்தி செய்து விட்டால் வியாபாரி என்று நினைத்து வரி போட ஆரம்பித்து விடலாம் என்கிறார்கள். இது அபத்தமான விஷயம். இது குறித்து பல இடங்களிலிருந்தும் - குறிப்பிட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயம் செய்பவர்களை வியாபாரிகளாக பாதிக்கக்கூடாது. விவசாயிகளே ஆலை போட்டு வெல்லத்தை அல்லது சர்க்கரையை நாட்டுச் சர்க்கரை விலையை உற்பத்தி செய்து கூர் என்றும் ஜாகரி என்றும் உற்பத்தி செய்யும் வியாபாரியாக்கி விடக்கூடாது. இதை அமைச்சரின் Rs. 75 under sec. 10(a) கொண்டு வர ஆவன உண்டாகுகிறதே.

20th February 1968] [திரு. கே. ராஜாராம்]

அவன் கொண்டுபோய் விற்றுவிட்டால் வியாபாரியாக மாற்றி விடலாம். விவசாயிகளுக்கு வரி போடுவதில்லை என்பது ஏற்கனவே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட விஷயம். இதையும் விட்டுவிட வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தனியார் இதன் மூலம் 40 அல்லது 50 லட்சம் வரும் என்று சொல்கிறார்கள். அதுவும் சற்று போகிக்க வேண்டும். இதனால் ஒன்றும் கஷ்டம் அரசிற்கு வந்துவிடாது என்பதை தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த விவசாயிகளின் கஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். எத்திராஜுலு: தலைவரவர்களே, இந்த வெல்லத்தின் மீது வரி விதித்திருப்பது குறித்து இப்போது நான் இந்த மன்றத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லாவிட்டால், அது குறித்து பிறகு கிராம மக்களுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிய நிலைமையில் இருக்க வேண்டும் என்று நினைத்து ஒரு நிமிடம் பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன். என்னவென்றால் இப்போது சர்க்கரை நகரங்களில் காட்டு மூலமாக கொடுக்கப்படுகிறது. கிராமங்களில் பெருவாரியாகச் சர்க்கரை கிடைக்கவில்லை. ஆனால் இந்தச் சர்க்கரை கிடைக்காத காலத்தில், இந்த வெல்லம் கிராமங்களிலே இப்போது விட்டிருக்கிற வீடு இந்தச் சர்க்கரை வெல்லம் காய்ச்சுவதில் முழு சிரத்தைக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். கிராமத்தில் சர்க்கரை கிடைக்காத காரணத்தினால் இந்த வெல்லத்தை வாங்கி உபயோகிக்க வேண்டுமென்று இருக்கிற நேரத்தில், இந்த வெல்லத்திற்கும் வரி போட்டால் என்னவாகுமென்று சிந்திக்க வேண்டும். பொங்கல் சமயத்தில் வெல்லம் 3 ரூபாய் முதல் 4 ரூபாய் வரை விற்ப்பது. இந்தச் சர்க்கரை விலை உயர்வை நினைத்து, நவம்பர் மாதத்தில் வெளி மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யாமல் மக்களுக்கு ஏழைகளுக்கெல்லாம் கொடுத்தார்கள். அப்படி கொடுக்கும் நேரத்தில் எல்லோரும் இந்த அரசை வாழ்த்தினார்கள். அப்படியிருக்க, இப்போது சர்க்கரை கிடைக்காத நேரத்தில் இந்த வெல்லத்திற்கு நாம் வரி போட்டால், வெல்லம் தயாரிப்பது குடிசைத் தொழிலாக மாறி வரும் நிலைமை அடியோடு நிறுத்தப்பட்டுவிடும் என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. நிச்சயமாக இதை அரசாங்கம் மனதில் கொள்ள வேண்டும். சர்க்கரை இல்லாவிட்டால் போகிறது. வெல்லம் கிடைக்கிறது என்று நினைத்துக் கொண்டு இருந்த மக்கள், இதனால் ரொம்பவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். கிராம மக்கள் தங்கள் சொந்த நிலத்தில் இந்தக் கரும்பை உற்பத்தி செய்து, அதை அறுவடை செய்து, இந்த வெல்லம் காய்ச்சக்கூடிய நிலைமை இப்போது இருக்கிறது. இந்த வரி விதிப்பின் காரணமாக நிச்சயமாக கிராமத்தில் வெல்ல உற்பத்தி தடைப்படும். வரி என்றாலே அவர்களுக்குப் பயம் ஏற்படும். அந்தக் கவலை அவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடாது. ஏழைகள் வாங்குகிற நிலைமை கண்டிப்பாக பாதிக்கப்படும். ஓரளவிற்கு நகரங்களில் இருப்பவர்களுக்குத்தான் சர்க்கரை காட்டு மூலமாக கிடைக்கிறது. கிராமங்களில் சர்க்கரை கிடைக்காத காரணத்தினால்

[திரு. எம். எத்திராஜுலு] [20th February 1968]

வெல்லத்திற்கு வரி போடக் கூடாது. நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் வரி போட மாட்டோம் என்று அப்போது சொன்னோம். இப்போது வரி போட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். கிராம மக்களை பாதிக்கும்படியே வரிபோடப்படுகிறது. கிராம மக்கள் பெரும்பாலும் வெல்லம் காய்ச்சி உபயோகப்படுபவர்கள். 50 லட்சம் ரூபாய் இந்த சர்க்காருக்கு வருவாயாக கிடைக்கிறது என்றாலும் இதை பெரிதாகக் கருதாமல் இதை விட்டுவிட்டு வேறு வரி விதிப்பதுபற்றி சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவின் மீது பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இது அவ்வளவு போட வேண்டிய வரியல்ல, ஏழைகளைப் பாதிக்கிறது, விவசாயிகள் சிரமப்படுவார்கள் என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஏழைகளுக்கு நன்மை செய்யத்தான் இதைச் செய்கிறோம் என்பதுதான், இந்த அரசாங்கத்தினுடைய அழுத்தமான அபிப்பிராயமாகும். இந்த மாநிலத்தில் சர்க்கரை விறியோகிக்கப்படுவது அல்லது அதைச் செலவழிக்கிற அதிகாரம், உரிமை இன்று மத்திய அரசிடம் இருக்கிறது. அவர்கள் நமக்கு எவ்வளவோ குறைத்துக் கொடுத்து விட்டார்கள். கடைசியாக ஒதுக்குகிற காரியத்தில், 60 சதவிகிதம் ஒதுக்குவோம், 40 சதவிகிதம் எந்த இடத்தில் வேண்டுமானாலும் விற்றுவிடுவோம் என்று இப்படி ஒரு யோசனை சொல்லி சர்க்கரை அலைக்காரர்கள் சிலரும் அதைச் சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். ஏற்கனவே இருந்த நிலைமையில் இதையும் செப்தால் மிகவும் பாதிக்கப்படுவோம் என்று எவ்வளவோ ரூபாயைச் சர் அவர்களும் நானும் எடுத்துச் சொன்னோம். ரூபாயைச் சர்க்கர்கள் மகாநாட்டிலும் சொன்னோம். ஆனால் அவர்கள் கொஞ்சம் கூட கேட்டுக் கொள்ளவில்லை. காசில் வாங்கிக் கொள்ளக்கூடவில்லை. 16,000 டன் குறைந்து 9,000 டன் என்று முடிந்தது. நம் முன்னால் இருக்கும் நிலைமை கரும்பு சாகுபடி செய்யும் ஆலைக்கு கொடுத்துக் கொண்டு வந்தால் வேறு கொடில் நம் மாநிலத்தில் பெருகாது; முழுவதும் தங்கிப்போகும் நிலைமை ஏற்படும்போல் இருந்தது. பெரும் அளவிற்கு இந்த மாநில மக்களுக்கும் சர்க்கரை கிடைக்காமல், வெல்லமும் கிடைக்காமல், வெளியே கூறிக்கொண்டு போகும் நிலைமை ஏற்பட்டு, இந்த வெல்லமாவது இருக்கவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் தியாகராஜன் கவலைப்பட்டதுபோல் நாங்களும் கவலைப்பட்டு, அதற்கு தடை செய்யலாம் என்று எல்லாம் இந்த அரசாங்கம் தவித்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், இது குறித்து உயர்நீதி மன்றத்தில் ஒரு தாவா இருக்கிறது. ஆனால் இந்த வரி ஒரு பெரிய வரி கூட அல்ல. ஐம்பது லட்சம் என்று சொன்னார்கள். நான் கூட ஒரு கரும்பு விவசாயி தான். இப்போதுகூடச் செய்கிறேன். நமக்கு கணக்குத் தெரியும். யாருக்கு வரி வருகிறது. 15 லட்சத்திற்கு மேல் வெல்லமோ, கரும்போ வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு விவசாய வருமான வரி உண்டு. நம்முடைய அதிகாரிகள் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் பார்த்தால்கூட பொறுமைப்படுவார்கள். அதிலும் 3 சத விகிதம்

20th February 1968] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

என்று போட்டிருப்பதில் 1½ சத விகிதம் தான் வரும். 1½ சத விகிதம் தான் வரும். அதுவும் 75,000 வரைதான். நீதனால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட போவதில்லை. விவசாயிகள்கூட இல்லை. கரும்பு பயிர் செய்பவர்கள்; இப்போது பொறுமையாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு நிலைமை வெல்லம் தாங்கிக் கொள்ளும். நிலைமையில் இருக்கிறது. இது இந்த மாநில மக்களுக்காக செய்யப்பட்ட முயற்சியே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. அரசாங்கத்தின் கடமை என்னவென்றால் வரியைத் தாங்குபவர்களின்மீது போட்டு, அந்த வரியை விநியோகிப்பது தான் ஆகும். இந்த அரசாங்கம் அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தினால் செய்யப்படும் முயற்சியாகும் இது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்ன போது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. தொந்தரவு வரும் என்றார்கள். இது தாங்கக் கூடிய ஒன்று தான். 15,000 ரூபாய்க்கு மேல் வருடம் வருமானம் உள்ள விவசாயிகளைப் பார்த்து நாம் பொறுமைப்பட வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். அவர்களை எல்லாம் குடியானவர்கள் என்று சொல்ல முடியாது.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது 15,000 ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர் பேசிய கருத்தைப் பார்த்தால் 15,000 ரூபாய் வரை டர்ன் ஓவர் வைத்து வியாபாரம் செய்யும் ஊர்க்கு தான் இது பொருந்தும் என்று நினைக்கிறேன். வியாபாரி என்று சொல்லி 15,000 ரூபாய்க்கு மேல் டர்ன் ஓவர் வைத்து இருப்பவர்களுக்குத் தான் இந்த வரி என்று சொல்லி விட்டால் நான் இதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆகையால் அமைச்சர் அவர்களின் கருத்தான என்ன என்பதை திட்டவாட்டமாகத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : என் கருத்தை குழப்பி விட முயற்சிக்கிறார்கள். குழப்பத் தேவையில்லை. இப்படித் தான் விவசாயிகளைக்கூட குழப்பிப் பிடிக்கிறார்கள். நிலைமை என்னவென்றால் பலர் அவ்விதத்திலிருந்து வண்டி எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். கிராமத்திலே இருந்து சர்க்கு வாங்கி வண்டி நிறைய எடுத்துவருகிறார்கள். கேட்டால் விவரம் கிடையாது. வழியில் பிடித்துக் கொண்டால் பில் கிடையாது என்கிறார்கள். 10,000 ரூபாய்க்கு சர்க்கு எடுத்துக் கொண்டு போனால் 2,000 ரூபாய் என்று தான் கணக்கில் வாவு சொல்லுகிறார்கள். கேட்டால் மணியக்காரர் கிராம முன்சீப் இவர்கள் மீது ஏதாவது சொல்லிவிடுகிறார்கள். விவசாயிகள் மட்டும் தான் இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்பதில்லை. இப்படி எல்லாவிதமான கொழிலிலும் சயுத்திகளும், தந்திரங்களும் பார்த்துவிடுவதால், இதை அரசாங்கம் தவிர்க்க வேண்டியிருக்கிறது. இது விற்பனை வரிதான். விற்பனை வரி என்றால் வாங்குகிறவர்களும் வரியைக் கொடுக்கிறார்கள். நாம் விவசாயிகளையும் பார்க்கிறோம்.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [20th February 1968]

பயோகிப்பாளர்கள் (கன்சியுமர்கள்) பாதிக்கப்படுகிறார்களா என்று பார்க்கிறோம். இத்தனைக்கும் நடுவில் வியாபாரிகள்தான் ரொம்பவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தான் பெரிய பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை உருவாக்குகிறார்கள். எனவே விவசாயிகளுக்கு இதனால் பாதிக்கம் உருவதற்கான வழியே இல்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நான் இந்த உறுதியை அளிக்க விரும்புகிறேன். இதனால் விவசாயிகள் தங்கள் உற்பத்தியைக் கொண்டுபோய் விற்க அதிகாரிகளால் இடைஞ்சலே இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்வதற்கான எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் இன்றைக்கு மேற்கொண்டிருக்கிறோம். வணிக வரித்துறையில் அதிகாரிகளிடம் இன்றைக்கு நிறைய புகார்கள் வருகின்றன. அதிகாரிகளும் நிறைய புகார் சொல்லுகிறார்கள். 10,000 ரூபாய்க்கு சரக்கு விற்பனையிட்டு தப்பாகச் சொல்லுகிறார்கள் என்கிறார்கள். மனியக்காரரிடம் கேட்டால் 'இன்றைக்கு 2 ஏக்கரில் பயிர் வைத் தார்கள், என்கிறார்கள்; பிறகு நாளைக்கு 4 ஏக்கர் என்று திரித்துச் சொல்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். எப்படியும் விவசாயிகளுக்கு ஒரு கெடுதலும் வராத வகையில் நம்முடைய வரியை வசூலிக்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, நான் கேட்க விரும்புவது நான் 10 ஏக்கர் கரும்பு சாகுபடி செய்கிறேன் என்றால் அதைக் கொண்டு வந்து வியாபாரிக்கு விற்கும்வரை அது டரன் ஓவரில் வருவதில்லை. நான் 10,000-க்கு மண்டை வெல்லம் போட்டு அதை வியாபாரிக்கு விற்பதற்காக அனுப்பினால் அதற்கான வரியை நான் கொடுக்க வேண்டுமா அல்லது வியாபாரி கொடுக்க வேண்டுமா? எங்கே இருந்து அந்த வரி துவங்க வேண்டும்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சட்டப்படி அவர்கள் தான் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் விவசாயிகளிடத்திலும், வாங்கிவிடுகிறார்கள். ஆனால் பொதுவாக இது விவசாயிகளைப் பாதிக்கவில்லை என்பதைத் தான் நான் கனம் உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : விவசாயி வெல்லம் கொண்டு போய் விற்கு வரியில்லை அதையே அடுத்த வியாபாரியிடம் போய் விற்கு, வியாபாரம் செய்தால், வரி உண்டு என்று அமைச்சர் அவர்கள் தம் திருவாக்கால் தெரிவித்துவிட்டால் சந்தேகம் இருக்காது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் ஏற்கனவே அதைத் தான் சொன்னேன். விவசாயியாக இருக்கிற நேரத்தில் வரியில்லை. ஆனால் விவசாயி வியாபாரியாக மாறுகிற நேரத்தில் வரி உண்டு. ஹைக்கோர்ட்டில் தீர்ப்பளிக்கப்பட்ட வழக்கு ஒன்றில் கூட, வெல்லத்தை விற்கிற நேரத்தில் வியாபாரியாகி விடுகிறான் விவசாயி என்று கூறி, ஆகவே வியாபாரியாக வரி

20th February 1968] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கட்டும் நிலை ஏற்படுகிறது என்று கூறி இருக்கிறார்கள். வெல்லத்தை உற்பத்திச் செய்யும்போது வரியில்லை. அதை வியாபாரியாக மாறி விற்கிறபோது வரி உண்டு.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, வியாபாரி என்பதே வாங்கி விற்பனைத் தான் குறிக்கும். ஒரு பொருளை உற்பத்தி செய்து அதைக் கொண்டுபோய் விற்பது வியாபாரம் அகாது. மற்ற சரக்குகளுக்கு இந்த விஷயம் இருக்கிறது. நம் விற்பனை வரிச் சட்டத்தில் விவசாயி உற்பத்திச் செய்து விற்பதற்கு வரியில்லை. அதையாலே இங்குச் சரக்கை மட்டும் உற்பத்திச் செய்வதற்கு வரிபோடுவது சரியில்லை. வியாபாரி கொண்டுபோய் விற்பது வியாபாரம் சரக்கு அல்ல. வாங்கி விற்பது தான் வியாபாரம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். எக்கிராமன் : 1970-ஆம் ஆண்டிலேயே இந்த விற்பனை வரி உயர்வு மசோதா வரும்போது, எல்லாத்தொழிலாளரும் ஒன்று சேர்ந்து விற்பனை வரி உயர்வு மசோதா இந்த மன்றத்திலே வரும்போது அங்கு விற்பனை வரியை உயர்த்துவது இல்லை; குறைப்பதற்குக் கான் நிற்போமே கனிர வேறு ஏன்மும் இல்லை என்று கூறி நெடுப்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது வங்கல் கொண்டு வந்து விற்கிறார்கள். நான் கரிஷன் கடை வைக்கக்கொண்டேன். கொள்வனவுச் செய்கிறேன். எங்களுக்கு டையா கட்சித் தலைவர் சொன்னமாதிரி மான்யபாக்கர்டு கூட்டில் இல்லை. அது உபயோகம் விவசாயிகளைச் சரக்கு—உருந்தா, வங்கல் எல்லாம் கொண்டுவருகிறார்கள். அவைகளுக்கு manufactured Goods என்று விவரணம் கொடுக்க வியாபாரம் என்று சொல்லி declaration செய்வது சரியில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதில் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக நாம் ஒரு ஏக்கர் 15 ஏக்கர் நிலத்தில் கரும்பு போடுகிறோம். அதை சர்க்கரை அலைச்சே கொடுத்த விடுகிறோம். பொதுவாகவே நாம் வெல்லம் சுயாரிப்பதை அதிகரிக்கக்கூடாது. கரும்பை சர்க்கரையாகச் செய்கால் 100 மண்டை அதிகமாக என்றால் அதையே வெல்லமாகக் கிடை 80 மண்டைகான் அதிகமாக. அதன் பெரும்பகுதி சாரம் சர்க்கரையிலேயே போய் விடுகிறது. அதை நாம் எல்லாம் வீணாகக் கொளுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஈரெல்லாம் சர்க்கரை இல்லை என்று கூக்கால் வந்துகொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்திலும் அதைச் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். 30 மட்சம் டன் சர்க்கரை தயாரிக்கக்கூடிய கரும்பைக் கொண்டு 20 மட்சம் டன் வெல்லம் தான் காய்ச்சிக் கொடுக்கிறது. மிக அதிகமான சேதமாம். அதற்கு தீயைப் போட்டு கொளுத்துகிறோம். எல்லாவே கிராமங்களுக்கு நம்மால் சர்க்கரை கொடுக்கமுடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [20th February 1968]

கன். ஆனால் நாம் இருக்கிற கரும்பைக்கொண்டு வெல்லமாக செய்துவிட்டு அதற்கெல்லாம் சீ வைத்துக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த பெரிய தேசத் துரோகமான காரியத்தை தடுப்பதற்கு மத்திய சர்க்காரும் மாநில சர்க்காரும் சேர்ந்து ஒரு பெரிய சட்டத்தையே கொண்டுவந்து வெல்லமே உற்பத்தி செய்யக்கூடாது; மருந்து மற்ற வகையான காரியங்களுக்கு, கல்யாணக் காரியங்களுக்கு எவ்வளவு தேவையோ அதற்கு மட்டும் அனுமதி அளித்துவிட்டால் என்ன; என்று கூட நிபுணர்கள் நினைக்கிறார்கள். எனவே இந்த சிறியச் சமையை—சமைக்கூட அல்ல இந்த சிறிய, சாதாரணமானக் காரியத்தைத் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். இதில் ஏழை மக்களுக்குப் பாதகம் ஒன்றும் இல்லை. இரண்டு ரூபாய்க்கு கிலோ சர்க்கரை வந்ததை, தமிழ்நாட்டில் கிலோ ஒன்றுக்கு 1½ ரூபாய் என்று கொடுக்கிறோம். ரேஷன் கடைகள் மூலமாக. இப்போது சுமார் 6,000 டன் சர்க்கரை கொடுக்கப்படுகிறது. எனவே இந்த மாகாணத்தில் உள்ள எல்லோருக்கும் சர்க்கரை கொடுப்பதற்கான காரியத் திற்காக இதைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியும் என்று நினைத்து இதை அதரித்து நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Mr. CHAIRMAN : The question is—

“That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1968 (L.A. Bill No. 1 of 1968), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration for making recommendations.

Mr. CHAIRMAN : There are no recommendations and the Bill will be returned to the Legislative Assembly without recommendations.

5-45 p.m. The House will now adjourn and meet again at 10-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VIII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

85. Audit Report on the Accounts of the Madras State Housing Board for the year 1963-64. [Laid on the Table of the House under section 125 of the Madras State Housing Board Act, 1961 (Madras Act 17 of 1961).]

86. Notification issued with G.O. Ms. No. 2023, L.A., dated the 2nd November 1967, regarding the re-division of wards and reservation of seats in Padmanahapuram Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

20th February 1968]

87. Notification issued with G.O. Ms. No. 2049, L.A., dated the 16th November 1967, regarding the re-division of wards and reservation of seats in Arkonam Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

88. Notification issued with G.O. Ms. No. 2057, L.A., dated the 6th November 1967, regarding the re-division of wards and reservation of seats in Arkonam Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

89. Notification issued with G.O. Ms. No. 2075, L.A., dated the 14th November 1967, regarding the re-division of wards and reservation of seats in Dharapuram Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

90. Notification issued with G.O. Ms. 2093, L.A., dated the 16th November 1967 regarding the re-division of ward and reservation of seats in Arkonam Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

91. Notification issued with G.O. Ms. No. 2123, L.A., dated the 21st November 1967, regarding the re-division of wards and reservation of seats in Panruti Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

92. Notification issued with G.O. Ms. No. 1935, Agriculture, dated the 27th June 1967, making certain amendments to the Food and Agriculture Department Notifications, regarding the declaration of certain areas in certain districts and preparation and execution of Land Improvement Schemes. [Laid on the Table of the House under section 44 (3) of the Madras Land Improvement Schemes Act, 1959 (Madras Act 31 of 1959).]

93. Notification issued with G.O. Ms. No. 725, Agriculture, dated the 28th February 1967, regarding notification of certain areas in Madurai District under Madras Land Improvement Schemes Act, 1959, and the date on which the Act shall come into force. [Laid on the Table of the House under section 44 (3) of the Madras Land Improvement Schemes Act, 1959 (Madras Act 31 of 1959).]

94. Notification issued with G.O. Ms. 2105, Revenue, dated the 1st December 1967, making an amendment to the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Rules, 1965. [Laid on the Table of the House under section 43 (5) of the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 20 of 1963).]

[20th February 1968]

B. Reports, Notifications and other papers.

11. The Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1968 (L.A. Bill No. 18 of 1967) as passed by the Legislative Assembly.

12. The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1968 (L.A. Bill No. 1 of 1968) as passed by the Legislative Assembly.

13. The Madras Appropriation Bill, 1968 (L.A. Bill No. 3 of 1968) as passed by the Legislative Assembly.

20th February 1968]

APPENDIX I.

[Vide item VII (1) on page 442]

L.A. Bill No. 3 of 1968.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the appropriation of certain further moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year which commenced on the 1st April 1967.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the nineteenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Appropriation Act, 1968.

2. *Supplementary appropriation out of the Consolidated Fund for the financial year which commenced on the 1st April 1967.*—The State Government may appropriate out of the Consolidated Fund of the State, for the financial year which commenced on the 1st April 1967, a further sum not exceeding forty-one crores eighty-two lakhs sixty-five thousand and eight hundred rupees being money required to meet—

(a) the Supplementary Grants made by the Madras Legislative Assembly for that period, as set forth in column (3) of the Schedule; and

(b) the Supplementary Expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for that period, as set forth in column (4) of the Schedule.

THE SCHEDULE.

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding		Total.
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
1	Land Revenue Department.	93,700	..	93,700
2	Motor Vehicles Acts—Administration.	49,400	200	49,600
3	General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.	7,58,800	..	7,58,800
4	Stamps Administration.	1,800	..	1,800
5	Registration Department.	6,900	..	6,900
6	State Legislature ..	11,800	..	11,800
7	Elections	20,99,100	..	20,99,100

[20th February 1968]

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State	Total.
		Rs.	Rs.	Rs.
8	Head of State, Ministers and Headquarters Staff.	6,07,000	3,100	6,10,100
9	District Administration and Miscellaneous.	24,88,400	..	24,88,400
10	Administration of Justice.	28,000	31,200	59,200
11	Jails	20,100	..	20,100
12	Police	1,41,60,400	..	1,41,60,400
13	Education	98,000	..	98,000
14	Medical	57,80,100	..	57,80,100
15	Public Health ..	64,500	..	64,500
16	Agriculture	2,26,900	..	2,26,900
17	Fisheries	46,61,500	..	46,61,500
18	Animal Husbandry ..	55,900	..	55,900
19	Co-operation	1,89,800	..	1,89,800
20	Industries	1,24,52,500	..	1,24,52,500
23	Community Development Projects, etc.	54,400	..	54,400
24	Labour including Factories.	55,500	..	55,500
25	Welfare of the Scheduled Tribes, Castes and Other Backward Classes.	15,100	..	15,100
27	Public Works—Works.	200	..	200
28	Public Works—Establishment and Tools and Plant.	1,40,000	..	1,40,000
29	Public Works—Grants-in-Aid.	400	..	400
30	Road Transport Schemes.	1,32,45,000	..	1,32,45,000
33	Miscellaneous	5,83,66,600	..	5,83,66,600
34	Stationery and Printing.	1,91,000	..	1,91,000
35	Forest Department. ..	47,900	..	47,900
37	Compensation to Zamindars.	1,10,64,000	..	1,10,64,000
39	Capital Outlay on Agriculture.	100	1,50,000	1,50,100
40	Capital Outlay on Industrial Development.	1,46,78,100	2,49,700	1,49,27,800

[20th February 1968]

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding.		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
		Rs.	Rs.	Rs.
41	Capital Outlay on Irrigation.	5,300	..	5,300
42	Capital Outlay on Public Works.	1,29,99,300	17,000	1,30,16,300
44	Capital Outlay on Forests.	200	..	200
46	Capital Outlay on Schemes of Government Trading.	20,46,00,200	..	20,46,00,200
47	Loans and Advances by the State Government.	5,84,96,700	..	5,84,96,700
Grand total ..		41,78,14,800	4,51,200	41,82,65,800

APPENDIX II.

[Vide item VII (2) on page 442]

L.A. Bill No. 18 of 1967

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Agricultural Income-tax Act, 1955.

It is enacted by the Legislature of the State of Madras in the Nineteenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Act 1968.

(2) It shall come into force on the 1st April 1968.

2. *Amendment of section 2, Madras Act V of 1955.*—In section 2 of the Madras Agricultural Income-tax Act, 1955 (Madras Act V of 1955) hereinafter referred to as the principal Act) in clause (j), for the words “twelve and a half standard acres”, the words “seven and a half standard acres” said be substituted.

3. *Amendment of section 10, Madras Act V of 1955.*—In sub-section (1) of section 10 of the principal Act for the words “twelve and a half standard acres”, the words “seven and a half standard acres” shall be substituted.

4. *Amendment of section 65, Madras Act V of 1955.*—In section 65 of the principal Act,—

(1) for the proviso to clause (c) of sub-section (1), the following proviso shall be substituted, namely:—

“Provided that the rate for the first seven and a half standard acres shall be constructed to be Rs. 11-25 per standard acre.”;

[20th February 1968]

(2) for sub-section (8), the following sub-section shall be substituted, namely :—

“(8) Notwithstanding anything contained in sub-section (6), a person to whom permission has been granted under this section to compound the agricultural income-tax payable by him on the total agricultural income for any previous year may opt to submit under sub-section (1) of section 16 a return of the total agricultural income of the next succeeding previous year or the subsequent previous year and upon the submission of such return the permission granted under this section shall cease to have effect and accordingly assessment shall be made under this Act.”.

5. *Amendment of the Schedule to Madras Act V of 1955.*—In the Schedule to the principal Act,—

(1) in Part I,—

(a) in item (1), for the figures “3,600”, the figures “4,000” shall be substituted;

(b) in item (2), for the figures “1,400”, the figures “1,000” shall be substituted;

(2) for Parts II and III, the following parts shall be substituted, namely :—

PART II

[See section 65 (1) (a).]

Extent.	Rate per standard acre. rs.
(1) On the first 7½ standard acres ..	Nil.
(2) On the next 12½ standard acres ..	11.25
(3) On the next 10 standard acres ..	18.75
(4) On the next 10 standard acres ..	25.00
(5) On the next 10 standard acres ..	37.50

Provided that in the case of every company, the lump sum payable under section 65 shall be charged at the maximum rate on the whole of the total extent of the land in respect of which the company is permitted to compound the agricultural income tax under the said section 65.”.

PART III.

[See section 65 (1) (g).]

Extent.	Rate per standard acre. rs.
(1) On the first 7½ standard acres ..	Nil.
(2) On the next 12½ standard acres ..	11.25
(3) On the next 10 standard acres ..	18.75
(4) On the next 10 standard acres ..	25.00
(5) On the next 10 standard acres ..	37.50
(6) On the next 50 standard acres ..	43.75
(7) On the next 50 standard acres ..	50.00
(8) On the balance of standard acres ..	62.50

[20th February 1968]

Provided that in the case of every company, the lump sum payable under section 65 shall be charged at the maximum rate on the whole of the total extent of the land in respect of which the company is permitted to compound the agricultural income-tax under the said section 65.”.

6. *Transitory provision.*—Notwithstanding anything contained in sub-section (6) of section 65 of the principal Act, where any permission has been granted to any person under sub-section (5) of the said section 65 before the date of the commencement of this Act, such permission shall cease to have effect on the date of such commencement and any such person, may make a fresh application for permission for composition under sub-section (1) of the said section 65.

7. *Act to apply to agricultural income-tax assessable during each financial year commencing from 1st April 1968.*—The principal Act, as amended by this Act, shall apply to the assessment of the agricultural income-tax on the total agricultural income of the previous year assessable during each financial year, commencing from the 1st April 1968 and for the compounding of such agricultural income-tax.

APPENDIX III.

[Vide item VII (3) on page 468]

L.A. Bill No. 1 of 1968

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras General Sales Tax Act, 1959.

Be it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Nineteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras General Sales Tax (Amendment) Act, 1968.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 1st January 1968.

2. *Amendment of Third Schedule to Madras Act 1 of 1959.*—In the Third Schedule to the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959), in item 5, for the word ‘including’, the words ‘but not including’ shall be substituted.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Wednesday, the 21st February 1968.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at half past ten of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU M. A. MANICKAVELU) on the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Disturbance in Sowcarpet.

* 1. S.N. Q.—THIRU K. RAMADASS: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state :

(a) whether the Government are aware that some members of the public gathered at Sowcarpet, Madras, on 12th February 1968 and attacked the cars, which went through that way and also private houses;

(b) whether the Government are aware that the house of a member of the Legislative Council and a Corporation Councillor's house were also attacked; and

(c) the steps taken by the Government to prevent such occurrences in Madras?

சவுக்கார் பேட்டையில் குழப்பம்

திரு. கே. ராமதாஸ் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) 12-2-1968 அன்று சென்னை சவுக்கார் பேட்டையில் சிலர் ஒன்றாகக்கூடி அவ்வழியில் சென்ற கார்களையும் தனியார் வீடுகளையும் தாக்கினார்கள் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(இ) சட்டமன்ற அங்கத்தினர் ஒருவருடைய இல்லமும் நகர மன்ற அங்கத்தினர் இல்லமும் தாக்கப்பட்டது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(உ) இம்மாதிரி சென்னையில் இனி ஏற்படாமல் தடுக்க அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : (அ), (இ), (உ) தலைவரவர்களே, சௌகார் பேட்டையில் நடைபெற்றதாக கூறப்படும் சம்பவங்களுக்குத் தகுந்த போலீஸ் பாதுகாப்பு எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் தேவையான அளவிற்கு பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இதை வலியுறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[21st February 1968]

Recruitment through M.P.S.C.

* 31 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there is any proposal to stop recruitment through the Madras Public Service Commission in view of the economy drive of the Government of Madras?

தமிழக அரசினர் பணியாளர் தேர்வுக் கழகத்தின் மூலம் வேலைக்கு தேர்ந்தெடுத்தல்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

தமிழக அரசின் சிக்கன நடவடிக்கையை முன்னிட்டு, தமிழக அரசினர் பணியாளர் தேர்வுக் கழகத்தின் மூலமாக, வேலைக்குத் தேர்ந்தெடுப்பதை நிறுத்தி வைக்கும் உத்தேசமுண்டா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: இல்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவரவர்களே, தினசரி வேலைக்குச் செல்பவர்கள் வேலையில்லாமல் தெருவில் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். நேற்று கூட விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், 300 பேருக்கு மேல் வேலையில்லாமல் போய் இருக்கிறது என்று. என் கணக்குப்படி 12,000 பேருக்கு மேல் வேலையில்லாமல் இந்த மாநில முழுவதும் இருக்கிறார்கள். வேலையில்லாமல் இவ்வாறு ஒரு பக்கம் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, இன்னொரு பக்கத்தில் வேலை சேர்க்கும் பணியை மேற்கொள்ள வேண்டுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: தலைவரவர்களே, நான் சொன்ன புள்ளி விவரத்தை தவறாகச் சொல்கிறார்கள். 190 பேர்கள் தான் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். 300 பேருக்கு மேல் வேலையில்லாமல் இருப்பதாக நான் சொன்னதாகச் சொல்வது தவறானதாகும்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு: தலைவரவர்களே, இந்த சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் வேலைக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்களின் முடிவு சீக்கிரமாக அவர்களுக்கு அனுப்பப்படாமல், அதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதனால் வேலைக்கு மனுச் செய்தவர்கள் முடிவு என்னவோ என்று மனக்கஷ்டம் அடைகிறார்கள். அதனால் அந்த முடிவை துரிதமாகத் தெரிவிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: தலைவரவர்களே, கேள்வி தமிழக அரசினர் பணியாளர் தேர்வுக் கழகத்தின் மூலமாக வேலைக்குத் தேர்ந்தெடுப்பதை நிறுத்தி வைக்க உத்தேசமுண்டா என்பது பற்றி அப்படிப்பட்ட உத்தேசமில்லை என்று சொல்லப்

[21st February 1968]

பட்டது. நண்பர் அவர்கள் கேட்பது தேர்வுக்குழுவின் நடைமுறையை, வேலையை, துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்பது. அது பற்றி ஆராய்ந்து துரிதப் படுத்தப்படும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: புதிய வேலை வாய்ப்புகள் அதிகமாக இல்லை என்று தெரியவரும்போது, ஆண்டிற்கு 15,000-க்கு மேல் இண்டர்வ்யூவிற்கு அழைப்பது என்ற நிலைமையிருக்கிறது. இந்த நிலைமை தொடர்ந்து இருக்குமா? வேலை வாய்ப்புகள் இருப்பதாகத்தான் நான் உணருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: எப்போதும் போல இருப்பதாகத்தான் நான் உணருகிறேன்.

Portraits in Government Offices

* 32 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state:

(a) whether the portraits National leaders were removed from the Office of the Collector of Madurai.

(b) the other places where portraits have been removed likewise; and

(c) the policy of the Government in this regard?

சர்க்கார் காரியாலயங்களில் அரசியல் தலைவர்களின் படங்கள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) மதுரை மாவட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகத்திலிருந்து தேசியத் தலைவர்கள் படங்கள் அகற்றப்பட்டனவா?

(இ) இது போன்ற வேறு எங்கெங்கு தலைவர் படங்கள் அகற்றப்பட்டன?

(உ) இதைக் குறித்து தமிழக அரசின் கொள்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: (அ) மதுரை மாவட்டக் கலெக்டர் அலுவலகத்தில் விசாரணை மண்டபத்தின் சுவர்களுக்கு 1967 ஏப்ரல் திங்களில் சுவர்கள் பூச்சு வேலை நடந்து கொண்டிருந்ததால், இந்தியக் குடியரசின் மூன்று தலைவர்களுடைய உருவப்படங்களும் இந்தியப் பிரமத மந்திரியின் உருவப்படமும் அப்போது அங்கிருந்து அகற்றப்பட்டன. அவை பின்னர் அந்தந்த இடங்களில் மீண்டும் பொருத்தப்பட்டன.

(இ) இல்லை.

* Question postponed from the list of questions for the 15th February 1968

[21st February 1968]

(உ) இவ் வினா எழவில்லை. நாட்டுத் தலைவர்களின் உருவப் படங்களை வைத்து வருவதுமட்டுமன்றி, அவை வைக்கப்பட்டுள்ள இடங்கள் தூய்மையாகவும் எழில்மிக்கத் தோற்றத்துடனும் இருக்கின்றனவா என்று கண்காணிப்பதும் அரசாங்கத்தின் கொள்கையாகும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இது மதுரை மாவட்டத்தில் மட்டுமல்ல. மற்றும் பல சர்க்கார் காரியாலயங்களிலும் இது போல் தேசிய தலைவர்களின் படம் இருந்த இடத்திலிருந்து மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கேட்டால் வெள்ளையடிப்பதற்கு, சுத்தம் செய்வதற்கு என்று சொல்லப்படுகிறது. இது பற்றி அரசாங்கத்தின் திட்ட வட்டமான கொள்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவரவர்களே, அரசின் கொள்கை நாட்டுத் தலைவர்களின் படத்தை அகற்ற வேண்டுமென்பது அல்ல.

* 33 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state:

(a) whose portraits are allowed to be displayed in the Government Offices of this State; and

(b) whose portraits have been ordered to be removed?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தமிழக சர்க்கார் காரியாலயங்களில் யார், யார் படத்தை வைத்துக்கொள்ளலாமென உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது?

(இ) யார், யார் படத்தை எடுத்துவிட உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : (அ) மகாத்மா காந்தி, இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர்கள், இந்தியப் பிரதம மந்திரிகள் ஆகியோரின் உருவப்படங்களை அரசாங்க அலுவலகங்களில் வைப்பதற்கு அனுமதி வழங்கி, 1950-ம் ஆண்டிற்கும் 1963-ம் ஆண்டிற்கும் இடையில் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

(இ) பிரிட்டிஷ் அரச வம்சத்தினரின் உருவப்படங்களை அரசாங்க அலுவலகங்கள் சிலவற்றிலிருந்து அகற்றிவிடுமாறு 1950-ல் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, அதன் பின்னால் இப்போது ஏதேனும் ஆணை போடப்பட்டு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : புதிய ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டதாக இப்போது என்னிடம் எதுவும் தகவல் இல்லை.

* Question postponed from the list of questions for the 18th February 1968.

[21st February 1968]

* 21 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN (on behalf of THIRU T. K. SUBBIAH): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state:

(a) whether the Government are aware of the fact that the portrait of Mahatma Gandhi which adorned the meeting hall of the Office of the Collector of Tiruchirappalli was removed to some other place and the portrait of Tiruvalluvar was installed in its stead; and

(b) if so, the reasons therefor?

* திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் (திரு. டி. கே. சுப்பையா கார்ப்பல்): மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) திருச்சி மாவட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகத்தின் கூட்ட மன்றத்தில் (Meeting Hall) உள்ள மகாத்மா காந்தியின் படத்தை எடுத்து வேறு இடத்திற்கு மாற்றிவிட்டு, அந்த இடத்தில் திருவள்ளுவர் படம் வைத்தது அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : (அ) இல்லை. திருக் கிராப்பள்ளி கலெக்டர் அலுவலகத்தைச் சேர்ந்த கூட்ட அரங்கில் மகாத்மா காந்தியார் படமும் திருவள்ளுவர் படமும் இன்னும் மாட்டி வைக்கப்பட்டுள்ளன.

(இ) இவ்வினா எழவில்லை.

Death of a Harijan Farmer

* 35 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state:

(a) whether a Harijan farmer died on account of the opening of fire by the Police at Kuthanallur area in Thanjavur district in connection with an agrarian dispute; and

(b) whether a statement regarding the above incident will be placed on the table of the House.

ஹரிஜன விவசாயி மாணம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்ட கூத்தாநல்லூர் பகுதியில் அண்மையில் விவசாயத் தகராறு காரணமாக போலீசார் சுட்டு ஹரிஜன விவசாயி ஒருவர் மாணம் அடைந்தாரா?

(இ) இதுபற்றி விவர அறிக்கை சபையில் வைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : (அ) ஆம்.

* Question postponed from the list of questions for the 18th February 1968.

[21st February 1968]

(இ) இந்த வழக்கு நீதி மன்றத்திலுள்ளது. நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்கிய பின்னர், இக் கேள்வி அரசின் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவரவர்களே, இந்த பெயரை பூந்தாளங்குடி என்று மாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்று முன்பே கூறியிருந்தேன். அது கூத்தாநல்லூர் என்றே இருக்கிறது. அதை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: இந்த கேள்வியில் கூத்தாநல்லூர் என்று தான் இருக்கிறது. இங்கே வந்து மாற்றிக் கொள்வது போல் தோன்றுகிறது.

Police firing

* 36 Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN** (on behalf of **THIRU T. K. SUBBIAH**): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state :

(a) whether any police-firing occurred at Michaelpatti village near T. Palur in Tiruchirappalli district in July;

(b) if so, the reason therefor;

(c) the number of persons injured;

(d) the number of persons dead; and

(e) whether any compensation was given to the families of the injured and deceased persons?

போலீஸ் துப்பாக்கிப் பிரயோகம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் (திரு. டி. கே. சுப்பையா சார்பில்): மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) திருச்சி ஜில்லா, தா. பழூர் அருகில் மைக்கேல்பட்டியில் ஜூலை மாதம் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்ததா?

(இ) ஆமெனில், காரணம் யாது?

(உ) காயம் பட்டவர்கள் எத்தனை பேர்?

(எ) இறந்தவர்கள் எத்தனை பேர்?

(ஐ) காயம் பட்டவர்களுக்கும், இறந்தவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கும் நஷ்ட ஈடு தரப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: (அ) ஆம்.

(இ), (உ), (எ), (ஐ) போலீஸ் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ததில் ஒருவர் இறந்தார், மற்றொருவர் காயமடைந்தார்.

பாதிக்கப்பட்டோருக்கு நஷ்ட ஈடு வழங்கும் விஷயத்தை அரசு இன்னும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இந்த நிகழ்ச்சி கோர்ட் விசாரணையிலுள்ளது.

* Question postponed from the list of questions for the 15th February 1968.

[21st February 1968]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவரவர்களே, துப்பாக்கிகளில் குண்டுகள் போட்டு போலீஸ்காரர்களுக்கு சப்ளை செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்குப் பதிலாக ரவைகள் போடப்பட்ட துப்பாக்கிகள் சப்ளை செய்யப்படுமா? முழங்காலுக்குக் கீழேதான் சுடப்படவேண்டுமென்று உத்தரவு போடப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே உள்ள முறைப்படி குண்டுகள் (தோட்டாக்கள்) போட்ட துப்பாக்கிகள் உபயோகிக்கப்பட்டன. இப்பொழுது பெல்லட் என்று சொல்லப்படுகிற உயிர் சேதம் விளைவிக்காத குண்டுகளைப் போட்டு கட முடியுமா என்பது பற்றி போலீஸ் துறையினரும், சர்க்காரும் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

Desalination of sea-water

* 36 Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN**: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state :

(a) whether the Government of Madras have made experiments to convert the sea-water into drinking-water;

(b) whether such efforts proved successful elsewhere; and

(c) whether a statement regarding the same will be placed on the table of the House?

கடல் நீரைக் குடி நீராக்கும் திட்டம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) கடல் நீரை குடி நீராக்கும் முயற்சியை தமிழ்நாடு சர்க்கார் செய்து பார்த்ததா?

(இ) வேறு எங்கேனும் அந்த முயற்சி வெற்றி கண்டுள்ளதா?

(உ) அது பற்றிய விபர அறிக்கை சபை முன் வைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: (அ) கடல் நீரைக் குடிநீராக மாற்றுவது குறித்து நமது அழைப்பின் பேரில் சென்னை மாநகருக்கு வந்த ஐக்கிய நாடுகள் வல்லுநர் குழுவைக்கலந்து அரசாங்கம் ஆய்வு செய்தது. நகரத்திற்குக் குடிநீர் வழங்குவதைப் பெருக்குவதற்காக இதை விடக் குறைந்த செலவுள்ள பிற திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும் வரையில் இத்திட்டத்தைத் தள்ளி வைக்க அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது.

(இ) & (உ): ஆம். ஐக்கிய நாடுகள் செயலகம் மேற்கொண்ட ஆய்வின்படி, 1962-ம் ஆண்டு இறுதிவரை 61 உப்பு நீக்கும் இயந்திரங்கள் செயல்பட்டு வந்ததாக கண்டறியப்பட்டது. இந்த எண்ணிக்கையில் மற்றும் சில சிறு கடல் நீர் மாற்று நிலுவனங்கள் நடவடிக்கையில், அவற்றை பற்றிய விவரங்கள் கிடைக்காத காரணத்தால்.

[21st February 1968]

மேற்சொன்ன இயந்திரங்களின் விவரங்கள் அடங்கிய விவர அறிக்கை யொன்று இப்போவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, சமீபத்திலே அந்த அமெரிக்கப் பத்திரிகையில் (அமெரிக்கன் ரிப்போர்ட்டர் என்று நினைக்கிறேன்), குறைந்த செலவில் அமெரிக்காவில் இந்தக் கடல் நீரைக் குடி நீராக்கும் திட்டம் செயல்பட்டு வெற்றிகரமாக நடந்திருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அது உண்மையா? அதைப் பற்றி நமது அரசாங்கம் என்ன நினைக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, உலகத்தில் பல இடங்களில், அமெரிக்காவில் கூட, கடல் நீரைக் குடி நீராக்கும் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டு முயற்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இங்கே உள்ள கூறுபாடுகளையும் நிபுணர்கள் ஆராய்ந்து பார்த்தார்கள். சென்னை நகருக்கு இரண்டு மடங்கு குடிநீர் எப்படி பெறலாம் என்று கணக்கிட்டுப் பார்த்தபோது, காவிரியிலிருந்து கொண்டுவரும் 1,000 காலன் தண்ணீருக்கு 1 ரூபாய் 30 காசு ஆகிறது. பொன்னேரி போன்ற பகுதிகளிலுள்ள அடி மட்டத்திலிருந்து தண்ணீர் எடுக்கவேண்டுமென்றால் 1 ரூபாய் 60 காசு ஆகிறது. கடல் நீரைக் குடி நீராக்கும் முயற்சியை மேற்கொண்டால் 2 ரூபாயிலிருந்து 4 ரூபாயாகிறது. ஆகவே, மற்ற திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டு பிறகு தேவைப்படும்போது இதைப் பற்றி ஆராயலாம் என்று ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Medium of Instruction

*97 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state:

(a) whether there is any proposal to introduce Tamil as the medium of instruction in the college education; and

(b) if so, the action taken thereon?

போதனா மொழி

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் ;

(அ) கல்லூரி வரை தமிழைப் போதனா மொழியாக்கும் உத்தேசமுண்டா?

(இ) ஆமெனில், அதன்மேல் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) கல்வியாண்டு 1966-67 முதல் புகுமுக வகுப்பில் கலைப் பாடங்களை தமிழில் பயிற்சி மொழியாக படிக்க ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அரசினர் கல்லூரிகளில் குறைந்த பட்சம் கலைப்பாடங்களில் ஒரு வகுப்பில் தமிழ் பயிற்சி மொழியாக இருக்கிறது. 1967-68 முதல் பி. ஏ., வகுப்பில் கலைப்பாடங்கள்

21st February 1968]

தமிழிலும் 48 கல்லூரிகளில் கற்பிக்கப்படுகிறது. கல்வியாண்டு 1968-69 முதற்கொண்டு புகுமுக வகுப்பில் கலைப்பாடங்களை படிப்பதற்கு தமிழ் மாத்திரமே பயிற்சி மொழியாகவிருக்கும். 1968-69 முதற்சாண்டு அறிவியல் பாடங்களிலும் தமிழைப் போதனா மொழியாக உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம் இதற்கு வேண்டிய புத்தகங்கள் தயாரிக்க சர்வகலா சாலைகளுடன் கலந்து நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, கணிதம், விஞ்ஞானம் போன்ற பாடங்கள் தமிழில் போதிப்பதற்கு வேண்டிய புத்தகங்கள் தயார் செய்யப் பட்டுவிட்டனவா? அவற்றை தமிழில் போதிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அடுத்த ஆண்டு 1968-69-ல் புகுமுக வகுப்புகளில் கணக்கு, இயற்கைதூல், பொருளாதாரம், ஃபிசிக்ஸ், கெமிஸ்ட்ரி ஆகியவைகளைத் தமிழில் கொண்டு வர முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு, அண்மையில் அந்தந்தத் துறையில் உள்ள பேராசிரியர்களையும், பல்கலைக்கழகத் துறைவந்தரையும் கூட்டி வைத்து, ஒரு மகாநாடு கூட்டப்பட்டது. அதில் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துக்களையொட்டி அதற்கான புத்தகங்கள் எழுதுவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் ஒரு திங்களுக்குள்ளாக, ஒவ்வொரு துறையிலும் மூன்று பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு புத்தகங்கள் எழுதித்தருவதாக அவர்கள் வாக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். அவை தமிழ்தூல் வெளியீட்டுக் கழக சார்பில் வெளியிடப்படும். 1968-ம் ஆண்டிலிருந்து புகுமுக வகுப்புகளில் அறிவியல் பாடங்களைத் தமிழில் கொண்டுவர முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

THIRU A. R. DAMODARAN: May I know whether it is the proposal of the Government to introduce Tamil as the sole medium of instruction in the Pre-University class or whether English will continue to be used as an alternative medium of instruction in our colleges and our universities?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கக் கல்லூரிகள் 29 இருக்கின்றன. அதில் இருக்கிற கலைப் பாடங்கள் பகுதி, புகுமுக வகுப்புகளில் ஒரு வகுப்பு, இரண்டு பிரிவுகள் என்ற வகையில் இருந்தது. எல்லாப்பிரிவுகளைப் பொருத்தவரையில், அவற்றைத் தமிழாக ஆக்கவேண்டுமென்றும், அவை அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் மட்டும் மேற்கொள்ளப்படுமென்றும், இருக்கிறது. அறிவியலைப் பொருத்தவரையில் எல்லாக் கல்லூரியிலும் ஒரு வகுப்பு வைக்கவேண்டுமென்றும், மற்ற கல்லூரிகள் கேட்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த வகையில் ஆங்கிலத்தில் சொல்லித் தருகிற நிலைமை அங்கே இருந்துவரும்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் புகுமுக வகுப்பில் தமிழில் பாடங்களைப் படிக்க வேண்டுமென்று வகுத்திருப்பதால், மைனாரிடி மொழியினருக்கு

[21st February 1968]

அதாவது உருது, மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு போன்ற மொழியை மீடியமாக வைத்து எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்து பாஸ் செய்தவர்களுக்கு தமிழை மீடியமாகக் கொண்டு படிக்க முடியாத நிலை இருப்பதால், அல்டர்நேடிவாக ஆங்கிலத்தை மீடியமாகக் கொண்டு புகுமுக வகுப்புகளில் படிக்க வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித்தர அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : மாநிலத்தில் உள்ள 113 கல்லூரிகளில் 29 தான் அரசாங்கக் கல்லூரிகள். அவற்றில் கலைப் பகுதிகள் தமிழில் இருக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்பட்டது. அதில் சிறுபான்மையினருக்கும் வாய்ப்பு, இருக்கிறது.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : அரசாங்கப் பள்ளிகளில் மைனாரிடி பாஷையில் படித்தவர்களுக்குத் தமிழில் படிக்கமுடியாத நிலை உருவாகியிருப்பதால், இப்போது அரசாங்கப் பள்ளிகளில் மைனாரிடி மொழியில் பாஸ் செய்தவர்கள், தொடர்ந்து அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் ஆங்கில மீடியத்தில் படிக்க பி.யு.சி. யில் வகை செய்ய அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : சிறுபான்மை மொழிப் பிரிவினர் உரிமைகள் எந்தெந்த வகையில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று (Zonal Council) -ல் தீர்ணயிக்கப் பட்டதோ அந்த வகையில் காரியங்கள் செய்யப்படும். எந்தப் பகுதியிலும் மைனாரிடி மொழிப் பிரிவினர் தகுந்த எண்ணிக்கையில் இருந்தால் அவர்களுடைய உரிமைக்குத் தகுந்த அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

Sethu Canal Scheme and the Tuticorin Harbour Project

* 98 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state :

(a) whether the Government of Madras addressed a letter to the Central Government about the Sethu Canal Scheme and the Tuticorin Harbour Project; and

(b) the reply received from the Government of India?

சேது சமுத்திர கால்வாய் திட்டம், தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) சேது சமுத்திர கால்வாய் திட்டம், தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டம் ஆகியவைகள் பற்றி மத்திய சர்க்காருக்குத் தமிழக அரசு எழுதியதா?

(இ) என்ன பதில் வந்தது?

21st February 1968]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) & (இ) ஆம். தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்திற்காகும் ரூபாய் 24.40 கோடி மதிப்பீட்டுத் தொகைக்கு இந்திய அரசு தற்போது ஒப்புதல் தெரிவித்துள்ளது.

சேதுசமுத்திரத்திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் இத்திட்டம் அறிக்கை தயாரானதும் இப்பணியை மேற்கொள்வதற்கு ஏதுவாகும் வகையில் இத்திட்டத்திற்காக ரூபாய் 1 கோடியை ஒதுக்குமாறு இம் மாநில அரசாங்கம் இந்திய அரசிடம் வலியுறுத்திக் கொண்டு வந்துள்ளது. இத் திட்டம் இன்னும் ஆய்வு நிலையிலேயே இருப்பதால், இதனை மேற்கொள்வது குறித்து, இத்திட்ட இறுதி அறிக்கை தயாரான பிறகே ஆலோசிக்கப்பட முடியுமென்று இந்திய அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, தூத்துக்குடி திட்டம் அமலானால் அதற்கு டன்னேஜ் ஒரு ஆண்டிற்கு இவ்வளவு இருக்கவேண்டும், அதற்கேற்ற விதத்தில் தொழில் வளம் இருக்கவேண்டுமென்று மத்திய அரசு யோசனை சொல்லியிருக்கிறது. அந்த வகையில் அங்கே என்னென்னதொழில் கொண்டுவர அரசாங்கம் உத்தேசித்து இருக்கிறது? அதைச் சேர்ந்தது தான் சேதுசமுத்திர திட்டமென்று அரசாங்கம் வலியுறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, சேது சமுத்திர திட்டம் அதைச் சேர்ந்தது தான். ஆனால் சேதுசமுத்திர திட்டத்திற்காக தூத்துக்குடி திட்டம் காத்திருக்கவேண்டாம் என்ற அளவில் அதை விரிவுபடுத்தும் முயற்சிகளில் அரசாங்கம் ஈடுபட்டிருந்தாலும், சேதுசமுத்திரம் திட்டத்திற்கான ஆய்வுகள் வருகிற ஏப்ரல் திங்களில் முடிவடைந்துவிடும். அதற்குப் பிறகு இந்திய அரசின் ஒப்புதலை மாநில அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கும். இப்போதுள்ள திட்டப்படி 1971-72க்குள் 24 லட்சம் டன் அங்கே போக்குவரத்திற்கு இருக்கும். 1980-81க்கும் 46 லட்சம் போக்குவரத்து இருக்கும். ஆகவே ஆழ்கடல் துறைமுகமாக ஆக்கப் பட்டால் அதற்கான தொழில் வளங்கள் பெருகும் என்றும் இப்போது ஆலோசித்து முடிவெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. என். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவரவர்களே, தூத்துக்குடித் துறைமுகத் திட்டம் மத்திய அரசிடமிருந்து பணம் கிடைக்காததால் நிறுத்தப்பட்டு இருந்தது. இப்போது பணம் கொடுக்க இசைந்திருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதன் காரணமாக எப்போது வேலை ஆரம்பிக்கும்? இதைச் சீக்கிரமாக ஆரம்பிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, வேலைகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டு தான் இருக்கின்றன. மேலும் ஊக்குவிக்கத் தான் பணம் வேண்டுமென்று அவர்களிடம் கேட்டிருந்தோம். சென்ற ஆண்டு அவர்கள் முதலில் ஒதுக்கியதற்குப் பிறகு

[21st February 1968]

மேலும் நாம் வலியுறுத்தியத்தின் பேரில் அதிகமாகக் கொடுத்தார்கள். இந்த ஆண்டு பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அது போதாது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : சேதுசமுத்திரம் திட்டத்திற்கு மொத்தம் எவ்வளவு செலவாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது? அதன் மூலம் என்ன வருமானம் வரும்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சேதுசமுத்திரம் திட்டம் இரண்டு கூறுக பிரிக்கப்பட்டு, ஒன்று மண்டபம் வழியாக அந்தத் திட்டத்தினை நிறைவேற்றினால் ரூபாய் 44 கோடி செலவாகும். ராமேஸ்வரம் வழியாக உள்ள திட்டத்தை மேற்கொண்டால் ரூபாய் 35 கோடி ரூபாய் என்றும் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவதாகச் சொன்ன ராமேஸ்வரம் திட்டம்தான் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

Intensive Agricultural District Programme

* 99 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to State :

(a) the works that have been carried out in Thanjavur District under Intensive Agricultural District Programme.

(b) the help extended by the Ford Foundation and the Central Government so far in this regard; and

(c) the extent to which rice production has increased?

தீவிர விவசாய அபிவிருத்தி திட்டம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தஞ்சை ஜில்லாவில் தீவிர விவசாய அபிவிருத்தி திட்டத்தின் (Intensive Agricultural District Programme) மூலமாக நடந்துள்ள வேலைகள் என்ன?

(இ) (1) போர்டு பவுண்டேஷன் (2) மத்திய சர்க்கார் இதுவரை செய்த உதவிகள் என்ன?

(உ) அரிசி உற்பத்தி எவ்வளவு அதிகரித்துள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ), (இ), & (உ)—அவைமுன் விவர அறிக்கை ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, திருச்சி என்ற அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எந்தப்பகுதி என்று தெரிவிக்கமுடியுமா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அது வளமான பகுதியாக பார்த்துத்தான் அமைக்கவேண்டும்.

21st February 1968]

THIRU V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Is there any proposal before the Government to extend the scheme gradually to other districts with a view to stepping up food production :

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவரவர்களே, தற்சமயம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும்தான் அமுலாக்க உத்தேசம். மேலும் திருச்சியில் சில பகுதிகளிலும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் சிதம்பரம் பகுதிகளிலும் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. ஆனால் இன்றய நிலையில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும்தான் இந்தத் திட்டம் இருக்கிறது.

Mercy petitions

* 100 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Law and Co-operation be pleased to state :

(a) the number of mercy petitions received from those who were sentenced with capital punishments, after the new Ministry assumed office; and

(b) the number of petitions allowed?

கருணை மனுக்கள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) புதிய மந்திரி சபை பதவி ஏற்ற பின் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டவர்களிடமிருந்து எத்தனை கருணை மனுக்கள் பெறப்பட்டன?

(இ) எத்தனை மனுக்கள் அனுமதிக்கப்பட்டன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) 44.

(இ) 12.

Tiruppur Hosiery Factory

* 101 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Law and Co-operation be pleased to state :

(a) the reason for the closure of Tiruppur Hosiery Factory on 20th September 1967;

(b) whether the Government of Madras have ordered the factory authorities to give the workers 90 per cent rise in their salaries; and

(c) whether the Government will extend aid to the factory to enable it to compete with the Hosiery factories of neighbouring States".

[21st February 1968]

திருப்பூர் பனியன் தொழிற்சாலை

* 101. திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) திருப்பூர் பனியன் தொழிற்சாலை 20-9-1967-ம் தேதியன்று மூடிய காரணம் என்ன?

(இ) தொழிலாளர்க்கு சம்பள விவகாரத்தில் 90 சதம் கூடுதல் கொடுக்கும்படி தமிழக அரசு உத்திரவிட்டதா?

(உ) அண்டை மாநில பனியன் தொழிற்சாலைகளுடன் போட்டியிட்டு முன்னேறும் வகையில் அந்தத் தொழிலுக்கு சர்க்கார் உதவுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) பனியன் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்வோரின் குறைந்த அளவு சம்பள விதத்தினை 1967 ஆகஸ்டு திங்களில் அரசாங்கம் அறிக்கையிட்டு உயர்த்தியதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் வகையில் திருப்பூரிலுள்ள பனியன் தொழிற்சாலைகளை 20-9-1967-ம் தேதி மூடி கதவடைப்புச் செய்தனர். என்றாலும், அந்த நாளாக்குரிய சம்பளம் தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டது.

(இ) ஊதியங்கள் 55 சதவிகித அளவிற்கு மட்டுமே உயர்த்தப்பட்டன. ஆனால் இதன் விளைவாகத் தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிக்கும், தொழிலாளர் அரசாங்க காப்புநிதிக்கும் செலுத்த வேண்டிய தொகைகளில் ஏற்படும் அதிகரிப்பையும் விடுப்பு விடுமுறைச் சம்பளங்களுக்காகும் செலவையும், வார விடுமுறைக்காகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பையும் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், மொத்தத்தில் 85 சதவிகித அளவிற்கு ஊதிய உயர்வு ஏற்படும்.

(உ) இதைக் குறித்து திருப்பூரிலுள்ள தென்னிந்திய பனியன் தயாரிப்பாளர் சங்கத்திடமிருந்து முறையீடு வந்துள்ளது. அது அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, எனக்குத் தெரிந்தவரையில் ஆந்திராவில் இங்கு இருப்பதைக் காட்டிலும் மிக அதிகமாக கூலி விவகாரங்கள் சர்க்காரே நிர்ணயித்திருக்கிறது. பனியன் தொழில் இப்போது அழியக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. ஆந்திராவில், மற்ற இடங்களில் என்ன கூலி கொடுக்கப்படுகிறதோ அதை அனுசரித்து இங்கே கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : அரசாங்கம் திடீரென்று செய்யக்கூடியதல்ல இது. இதற்காக தனிக் குழு அமைக்கப்பட்டது. அதில் முதலாளிகள் சார்பாகவும், தொழிலாளர்கள் சார்பாகவும், அரசாங்க சார்பாகவும் பிரதிநிதிகள் வந்து சேர்ந்து விவாதித்ததற்கு பிறகுதான் அந்த சிபாரிசு வந்தது. அதை அமல்

[21st February 1968]

நடத்த வேண்டுமென்று அறிவித்திருக்கிறோம். அதைப்பற்றி வழக்கு நீதி மன்றத்தில் இருப்பதால் அது முடிந்த பிறகு அது பற்றி பரிசீலிக்கப்படும்.

Industrial disputes

* 102 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Law and Co-operation be pleased to state :

(a) the number of industrial disputes which arose in Madras State from 1st March to 16th May 1967;

(b) the number of industrial disputes settled by negotiations; and

(c) the industrial establishments in respect of which such negotiations took place?

தொழில் தகராறுகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) 1-3-1967-லிருந்து 16-5-1967 வரை தமிழகத்தில் எத்தனை தொழில் தகராறுகள் ஏற்பட்டன?

(இ) பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் எத்தனை தொழில் தகராறுகள் தீர்த்து வைக்கப்பட்டன?

(உ) எந்தத் தொழிற்சாலைகள் சம்பந்தமாக பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்தன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் :

(அ) 1967 மார்ச் முதல் தேதி முதல் 1967 மே 16 தேதி முடிய எழுந்த தகராறுகளின் எண்ணிக்கை. 1,418

(இ) பேச்சுவார்த்தை மூலம் அல்லது சமரச ஏற்பாடு மூலம் தீர்த்து வைக்கப்பட்ட தகராறுகளின் எண்ணிக்கை. 441

(உ) பேச்சு வார்த்தைகள் அல்லது சமரச ஏற்பாடு நடத்தப்பட்ட நிறுவனங்களின் பெயர்கள். இது குறித்து விவர அறிக்கை ஒன்று தொழிலாளர் துறை ஆணையாளரிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அது வந்தவுடன் சபை முன் வைக்கப்படும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, புதிய அரசு பதவி ஏற்றவுடன் அந்த 2½ மாதங்களில் இத்தனை தகராறுகள் தோன்றக் காரணம் என்ன? இது பற்றி அரசாங்கம் ஆராய்ந்து பார்த்ததா? இதற்கு முன்னால் இதே சமயத்தில் இத்தனை தகராறுகள் இருந்தனவா?

[21st February 1968]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : தலைவரவர்களே, கனம் அங்கத்தினருக்காக அந்தப் புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அரசு பதவி ஏற்றதற்கு பின்னால் மார்ச்சிலிருந்து அக்டோபர் வரை மொத்த தகராறுகளின் எண்ணிக்கை 5,881. அதே சமயத்தில் அதே மாதங்களில் சென்ற ஆட்சி இருந்தபோது தகராறுகள் எண்ணிக்கை 6,086. அதனால் எங்கள் ஆட்சியில் அதிகப்படவில்லை. குறைந்து தான் இருக்கிறது.

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, இதற்கு முன்பு இருந்த அரசாங்கம் இப்போதைய அரசாங்கத்தைப் போல, அதாவது பேச்சுவார்த்தைகளின் மூலம் 441 தகராறுகளை தீர்த்து வைத்ததுபோல பேச்சுவார்த்தை நடத்தி தகராறுகளை தீர்த்து வைத்திருக்கிறதா? அப்படி செய்திருந்தால் எத்தனை தகராறு தீர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : தலைவரவர்களே, கன்சிலி யேஷன் புரோசீடிங்ஸ் எல்லாம் வைத்து அது ஆணையாளர்கள், லேபர் கமிஷனர் அளவோடு நின்று விடுவது வாடிக்கை, சென்ற ஆட்சியிருந்த போது. ஏதாவது முக்கியமான பிரச்சனை வரும் போது மட்டும், அரசாங்க அளவில் எடுத்து வந்தார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த அரசு வந்தபிறகு எந்தப் பிரச்சனை வந்தாலும் அமைச்சர்களிடம் கூறியவுடன் உடனடியாக ஆராய்ந்து தீர்த்து வைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்ட காரணத்தாலும், தேவைப்பட்டால் நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்புவதின் மூலமும் தீர்த்து வைக்கப்பட்டது. சென்ற ஆட்சியை விட இந்த ஆட்சியில் அதிகமாக தீர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

THIRU R. M. SESHADRI : I am told Mr. Chairman, there is some dispute pending in the Metal Box Company of India and a report went to the Labour Minister quite a long time back. May I know whether any decision has been taken on that matter?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : தலைவரவர்களே, இந்த மெடல்பாக்ஸ் கம்பெனியில் இரண்டு யூனியன்கள் இருக்கின்றன. ஸ்டாப் யூனியன் ஒன்று, தொழிலாளர் யூனியன் இரண்டு. ஆக இந்த இரண்டு யூனியன்களுக்குள், சிறு தகராறு பல மாதங்களுக்கு முன்னால் ஏற்பட்டது. அந்தத் தகராறில் அரசாங்கம் தலையிட்டு இருவருமே எந்த பிரச்சனையையும் பேசாமல் வேலைக்குச் சென்று பாடுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டபடி, அவர்களும் சென்று வேலை பார்த்தார்கள். இரண்டு, மூன்று மாதம் ஒழுங்காக தகராறு இல்லாமல் வேலை பார்த்து 'புரொடக்ஷன் லிமிட்' எந்த அளவிற்கு அதிகமாக கொடுக்க முடியுமோ, அதற்கு அதிகமாக கொடுத்து இருக்கிறோம் என்று தொழிலாளர்கள் சார்பில் சொல்லப்படுகிறது. சமரச ஏற்பாட்டிற்குப் பிறகு தொழிற்சாலை ஒழுங்காக நடந்ததற்குப் பிறகு பழைய நிகழ்ச்சியை வைத்து தொழிலாளர்களில் 4 பேரை வேலை நிறுத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். அது பற்றிய பிரச்சனை இருந்து வருகிறது. அதைப் பொறுத்து இப்போது ஆராய்ந்து வரப்படுகிறது.

[21st February 1968]

Trade Union Policy.

* 103 Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Law and Co-operation be pleased to state whether there is any proposal to implement the policy of "One Trade Union for each Industry" in Madras State?

தொழிற் சங்கக் கொள்கை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

தமிழகத்தில் ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு தொழிற் சங்கம் என்ற கொள்கையை நிறைவேற்றும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : இது சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகளையெல்லாம் National Commission on Labour விசாரணை நடத்தி வருகின்றது. அதன் முடிவு தெரிந்த பின்பு இது பற்றி பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழிலில் சங்கம் என்ற கொள்கையை இங்குள்ள தொழிற் சங்கங்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றனவா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : அதைப்பற்றிப் பேச எல்லா தொழிற் சங்கத் தலைவர்களையும், அரசாங்கத் தரப்பிலே பேசுகிறவர்களையும், எல்லா மாநிலத்திற்கும் சென்று இந்தக் கமிஷன் சந்தித்து வருகிறது. நேற்று கூட நம்முடைய அரசாங்கத்தை அவர்கள் சந்தித்துப் பேசினார்கள். அவர்கள் சிபாரிசு செய்த பிறகுதான், எல்லாக் கட்சிகளுடைய கருத்துக்களையும் அரசாங்கம் தலையிட்டுக் கேட்க முடியும்.

THIRU A. R. DAMODARAN : May I know whether there are any constitutional or legal difficulties in enacting legislation that all workers in a particular industry should compulsorily belong to a union representing workers?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : அரசியல் சட்டப்படி யாரும் சங்கம் நடத்தவும், இயக்கங்கள் நடத்தவும் உரிமை இருக்கிறது. reasonable restrictions " என்ற முறையில் அவற்றைக் குறைக்க முடியுமா என்று பரிசீலிக்கப்படுகிறது. அதைப்போன்ற சட்டம் கொண்டுவந்தால் அது செல்லுமா செல்லாதா என்று இனிமேல் தான் பரிசீலிக்கப்படும்.

Houses constructed by the Corporation of Madras.

* 104 Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state :

(a) the number of houses constructed so far by the Corporation of Madras; and

(b) the number of houses which still remain unallotted?

[21st February 1968]

சென்னை மாநகராட்சி கட்டிய வீடுகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு நகராட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை மாநகராட்சி இதுவரை கட்டிய வீடுகள் எத்தனை?

(இ) இன்னும் யாருக்கும் கொடுக்கப்படாமல் எத்தனை வீடுகள் இருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : (அ) 375.

(இ) 50.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : கொடுக்கப்படாமல் உள்ள வீடுகளில் கதவுகள் ஜன்னல்கள் உடைந்து பழுதுபட்டு நீண்ட காலமாக இருப்பதால் அவை இன்னும் யாருக்கும் கொடுக்கப்படாமல் சும்மா இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறதே அதற்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : வீடுகள் பழுதடைந்து இருப்பதாகப் புகார் எதுவும் வரவில்லை. வீடுகள் ஒதுக்குவதில் மாநகராட்சிக்கும் சர்க்காருக்கும் இடையே கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்ததால், காலதாமதம் ஏற்பட்டது. அதையொட்டி ஒருவர் வழக்கு மன்றத்திற்கு சென்று அந்த வழக்கு தள்ளுபடி செய்யப் பட்டது. ஆணையாளர் நடவடிக்கை எடுக்கும்போது வீடு வேண்டுமென்று கேட்கிறவர்கள் அதுகுறித்து அரசாங்கத்திற்கு முறையீடு அனுப்பினார்கள். அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : வீடுகள் ஒதுக்குவதில் என்ன முறை கையாளப்பட்டுவருகிறது? வேண்டியவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கிறார்கள் என்பது உண்மையா? எத்தனை வீடுகள் சும்மா இருக்கின்றன? இதற்கு முன்னால் கார்ப்பரேஷனுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் கருத்து வேறுபாடு இருந்தாலும், இப்போதுள்ள அரசிற்கும் அதற்கும் என்ன வேறுபாடு இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : 1964-ல் அவ்வீடுகள் கட்டப் பட்டிருக்கின்றன. மாநகராட்சியில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, அந்தக் குழு கொடுக்கும் பட்டியல்படி வீடுகள் ஒதுக்கவேண்டுமென்று முடிவு செய்தார்கள். அரசாங்கம் அதில் தலையிட்டு மாநகராட்சி ஊழியர்களுக்கு 25 சதவிகித டீர் மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கும் பொது மக்களுக்கும் 50 சதவிகிதமும் ஒதுக்கவேண்டுமென்ற விதியை பின்பற்றுமாறு சொன்னார்கள். அதை பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று மாநகராட்சி கேட்டுக் கொண்டது. அதன் பிறகு அதைப்பற்றிய வழக்கு வழக்குமன்றத்திற்கு சென்றது. தள்ளுபடியானது. இப்போது அரசாங்கம் மீண்டும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று முறையீடுகள் வந்திருப்பதால் அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலித்து வருகிறது.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்திற்கும் கார்ப்பரேஷனுக்கும் தகராறு எப்போது ஏற்பட்டது?

[21st February 1968]

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : 1964-ம் ஆண்டிலிருந்து அந்தப் பிரச்சனை தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : இந்த வீடுகள் கட்டுவதற்குத் தமிழக அரசாங்கத்திடமிருந்து கடனாகவோ, மானியமாகவோ ஏதாவது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : அதுபற்றிய விவரம் இல்லை. தனிக்கேள்வி வேண்டும்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

11-00
a.m.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member]

II—CALLING ATTENTION TO FAMINE RELIEF MEASURES IN MADURAI DISTRICT CONSEQUENT ON FAILURE OF MONSOON

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரமான பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை குறித்து மாண்புமிகு உணவு அமைச்சரைக் கவனிக்கும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதாவது, மதுரை ஜில்லாவில் பருவ மழையின்றி குளங்கள், அணைகள் யாவும் வறண்டதால், பெரிய குளம் தாலுகா, திருமங்கலம் தாலுகா போன்ற இடங்களில் வெள்ளாண்மைப் பயிர்கள் யாவும் காய்ந்து விட்டன. ஆதலின் லரிவஜா, கடன் ஒத்திவைப்பு, கிராமங்கள் தோறும் நியாய விலையில் உணவு தானியம் அரிசி முதலியன சப்ளை செய்தல், பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் செய்தல் ஆகியவை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, in the call attention notice, it has been stated that due to failure of rains, crops have withered in places like Periakulam and Tirumangalam taluks in Madurai District and that relief measures, such as remission of land revenue, postponement of loan recovery, starting of famine relief works should be taken up.

It has been reported that in Periyar affected area in Periakulam and Uthamapalayam taluks, there is likelihood of withering of crops or harvesting of shavi. As regards Tirumangalam and Usilampatti taluks, the registered ayacut under Tirumangalam Main Canal (Vaigai water) is eligible for Vaigai water for raising one short-term crop for three months from June every year. In this fasli, Vaigai water was let out from 15th June 1967 and supplied for about four months. The first short-term crop raised in the ayacut was successfully harvested. The long-term crop and the second crop raised in the ayacut of the above canal are not eligible for Vaigai water and they are raised by the ryots depending on well irrigation. However, there are no cases of failure of crops in Tirumangalam Main Canal ayacut in the above two taluks. But there are stray cases of failure of crops in non-Periyar and non-Vaigai areas in the above taluks due to failure

[Thiru K. A. Mathialagan] [21st February 1968]

There is no general failure of crops in any particular block or area warranting the suspension of kist and postponement of loan collection. Remission of land revenue will be granted in stray cases of failure of crops. The Collector has already issued instructions to his subordinate officers to carry out intensive azmoish and to grant remission of land revenue under B.S.O. 13 wherever necessary and not to collect land revenue if it is liable to be remitted.

THIRU K. RAJARAM: What about loans?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: Government have not yet taken a decision on the question of loans.

III—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS -cont.

திரு. எம். அய்யாசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல வேண்டுமென்று அன்று பேசி, இடையில் நிறுத்திவைக்கப்பட்டு இன்று தொடர்ந்து மீண்டும் எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்ததற்கு முதலில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் முக்கியமாக தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு, நம்முடைய மொழிக் கொள்கை, வேளாண்மைக் கொள்கை ஆகியவற்றைப் பற்றித்தான் குறிப்பாக எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மாநாட்டைப்பற்றி அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மொழிக் கொள்கையைப்பற்றி இன்று இரண்டு வார்த்தைகள் கூற வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். பேசிய கணம் உறுப்பினர்கள் பலர் இந்தி மொழி திணிக்கப்படுகிறது என்ற ஒரு வார்த்தையை உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். எனக்கு, என்னைப் பொறுத்தவரையில் சில ஞாபகங்கள் உண்டு. அதை நான் இந்த மன்றத்தின் முன்னால் குறிப்பாக கூறவேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். ராஜாஜி அவர்களின் மந்திரிசபை 1937-இல் வந்தபோது கட்டாய இந்தி என்று புகுத்தப்பட்டது. அதற்குப் பின்னால் 1939-ம் ஆண்டில் இரண்டாவது உலகப் போர் தொடங்கியவுடனே அவருடைய அமைச்சரவை ராஜினாமா செய்தது. அப்படி ராஜினாமா செய்த பிற்பாடு இங்கு ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் சார்பிலே சர். கே. வி. ரெட்டியின் இடைக்கால மந்திரி சபை அமைக்கப்பட்டது. அந்த மந்திரிசபையை பொறுப்பேற்றவுடனேயே கட்டாய இந்தி என்று ராஜாஜி மந்திரி சபையால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்தக் கொள்கையை அறவே நீக்கி, இந்தி இல்லை என்று சொல்லவில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். அந்த அமைச்சர் அவை பதவிக்கு வந்தவுடனே கட்டாயம் என்பதை நீக்கியது. இந்தி இஷ்டம் பாபர் என்று ஆக்கப்பட்டது. ஆகவே, இந்தி இஷ்டம் பாபராக ஆக்கப்பட்ட அந்த நிலையை, இந்த நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பிற்பாடும், இசைவரையும் காங்கிரஸ் அமைச்சர் அவை மாற்றி கட்டாயமாக இந்தி படித்துத்தான் தீர வேண்டும் என்று இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் எப்போது எப்படி இந்தி திணிக்கப்பட்டிருக்கிறது? கட்டாயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பது எனக்குப் பரியவில்லை. ஏற்கனவே இருந்த அந்தக் கொள்கை அப்படியே தான் கடைபிடிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இன்னும் சொன்னார்கள். இந்தியை இஷ்டம் இருந்தால் படிக்கலாம் என்பது மாத்திரம் அல்ல. அதிலே மார்க்குகள் வாங்கித்தான் பரிட்சையில் தேர்ச்சி பெறவேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை என்ற அளவில் தான்

21st February 1968] [திரு. எம். அய்யாசாமி]

இங்கு இந்தியின் நிலை உண்டாக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தி திணிக்கப்படுகிறது என்ற சொல்லுக்கு என்ன பொருள் என்பது விளங்கவில்லை. இந்த நாட்டில் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், மக்கள் விரும்புகிற வரைக்கும் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து தொடர்பு மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை காங்கிரஸ் தலைவர்களும் காங்கிரஸ் அமைச்சர் அவையும் தொடர்ந்து வலியுறுத்திக் கொண்டு தான் வந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சொன்னால், அண்மையில் பாராளுமன்றத்தில் ஆட்சி மொழித்திருத்த சட்டத்தையொட்டி நிறைவேற்றப்பட்ட அந்தத் தீர்மானம் தான் இந்தி பேசாத மாநில மக்களுக்கு கஷ்டம் தருவது, சுமை தருவது ஆகும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தி அப்போதே எங்கள் கட்சித் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் பெங்களூரில் உடனடியாக வெளியிட்டார்கள். ஆகவே இந்தி பேசாத மாநில மக்களுக்கு ஒரு அதிகப்படியான சுமையோ கஷ்டமோ இருக்கக் கூடிய நிலையை தமிழகத்திலுள்ள காங்கிரஸ் தலைவர்களோ காங்கிரஸ் அமைச்சரவையோ எந்த நாளும் ஏற்றுக் கொண்டு, ஒத்துக்கொண்டு இருந்த தில்லை. ஆனால் பாராளுமன்றத்தில் அந்த ஆட்சி மொழி திருத்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டவுடனேயே நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட இந்தச் சட்டம் எங்களுக்கு திருப்தி அளிப்பதாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தச் சட்டத்தை ஒட்டி நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் தான் இந்தி பேசாத பகுதியில் வாழ்பவர்களுக்கு பாதகமாக இருக்கிறது என்ற பொதுவான கருத்து நிலவுகிறதே தவிர, இந்த ஆட்சி மொழித் திருத்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இது அவ்வளவு பாதகம் விளைவிக்கக் கூடியது அல்ல என்று தான் இந்தி பேசாத பகுதியிலுள்ள எல்லோராலும் கருதப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தி திணிப்பு, திணிப்பு என்று சொல்லும் வார்த்தை தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் என்றைக்கும் இருந்ததில்லை. அதற்கு மாறாக தமிழ் ஆட்சி மொழியாக்கப்பட்டது காங்கிரஸ் ஆட்சியில் தான். கங்கள் என்று இம் மாதிரியான சொற்கள் எல்லாம் நடைமாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், அலுவலகங்கள், கோட்டாட்சி அலுவல முறையில் வந்தது இப்போது புதிய அமைச்சர்கள் பதவி ஏற்ற பிற்பாடு அல்ல. ஏற்கெனவே பதவியிலிருந்த காங்கிரஸ் அமைச்சரவை தான், எப்படி படி அரிசி திட்டத்தை படிப்படியாக நிறைவேற்றுவோம் என்று நமது கணம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்களோ அதைப் போல படிப்படியாக தமிழ் மொழியை இந்த நாட்டில் ஆட்சி மொழியாக செயல்படுத்தப்பட்டுவந்திருக்கிறது. ஆகவே, தமிழுக்கு அபத்தை உண்டாக்கக் கூடியதாக காங்கிரஸ் அமைச்சரவை இருந்தது போல ஒரு உணர்வு மக்கள் மத்தியில் பாபர் விடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் தான் மாணவர்கள் கிளர்ச்சி மிகநினைக்க முடியாத அளவிற்குக் கூட பல இடங்களில் பலவிதமான சம்பவங்களை உண்டாக்கி, பலாத்காரச் செயல்களில் மாணவர்கள் என்று சொல்ல முடியாத சமூக விரோத சத்திகளும் கலந்து மிகப் பெரிய தீமையை விளைவித்திருக்கிறார்கள். இது போன்ற நிலைமைகளுக்கெல்லாம் இன்றைய அரசு தான் காரணம், ஓரளவிற்கு ஒரு

[திரு. எம். அய்யாசாமி] [21st February 1968]

தெளிவான நிலையை மாணவர்கள் உள்ளத்திலே ஏற்படுத்தியிருப்பார்களானால், இந்தக் கட்டடங்கள் ஏற்பட்டிருக்காது என்று நான் கருதுகிறேன். அதோடு இந்த மொழியைப் பற்றிய கருத்துக்கள், நமது அமைச்சர்கள் வெளியிட்டு வரக்கூடிய கருத்துக்கள் ஆகியவைகளைப் பற்றி மாணவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு போக்கு எப்படியிருக்கிறது? நமது கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தியாவின் ஒருமைப்பாட்டைப் காப்பதற்காகத் தான் நாங்கள் இந்த மொழிக் கொள்கையிலே இம்மாதிரி இந்தி திணிக்கப்படக் கூடாது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று கூறிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்திய ஒருமைப்பாட்டைக் காப்பதில் அவர் எடுத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய இந்தச் செயலுக்கு உண்மையில் அவரைப் பாராட்ட தமிழ் நாடு கடமைப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மாணவர்கள் உள்ளத்திலே இந்த எண்ணம் சரியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அண்மையில் கூட மதுரை மாணவர்கள், மாணவர்கள் குழு மூலமாக இந்த ஜனவரி 26-ம் தேதிக்குள் தமிழை ஆட்சி மொழியாக மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையானால் தமிழகம் தனியாகப் பிரியும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, தேசிய கீதம் என்பது இந்தி மொழியின் பாடப் படுவது அல்ல. கவி தாகூர் வங்க மொழியில் ஆங்கிய தேசிய கீதம் ஆகும். அந்த தேசிய கீதத்தை அவமதிப்பது அரசியல் சட்டத் திற்கு விரோதம் என்ற நிலை இருந்தாலும்கூட மாணவர்கள், துடிப்பான உள்ளம் உள்ளவர்கள் என்ற காரணத்தினால், தேசிய கீதத்திற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிப்பது என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள், மதுரையில் கூடிய மாணவர் குழுவில் இதற்கெல்லாம் காரணம் உண்மையில் இன்றைய அமைச்சரவை. தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்காக நாடு முழுமையும் ஒரே நாடாக இயங்க வேண்டும் என்ற உணர்ச்சிக்கு, கருத்துக்கு போதிய அளவிற்கு ஆக்கம் தரவில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். இதற்கு இன்னும் ஆதாரமாக இருப்பது கூட இன்றைய ஆளும் கட்சியாக உள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். ஏற்கெனவே திராவிட நாடு பிரிவினைக் கொள்கையை கைவிட்டவுடனேயே ஒரு சுவரொட்டி விளம்பரம் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. முதலமைச்சர் அவர்கள் படம் போட்டு, கையை இப்படி காட்டுவதாகப் போட்டு, தடைச் சட்டம் வந்தது, கழக சட்ட திட்டங்கள் மாற்றப்பட்டது, சூட்டசமம் புரிகிறதா, தம்பி என்று போட்டு அந்த சுவரொட்டி வெளியிடப்பட்டிருந்தது. அந்த சூட்டசமம் என்ன என்பது எங்களில் பல பேருக்குப் புரியாமல் இருக்கலாம், ஆனால் மாணவர்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகையால் தான் அவர்கள் தேசியகீதத்தை அவமதிக்கும் முறையில் தீர்மானம் போடுவது அல்லது தமிழகம் தனியாக பிரியும் என்று தீர்மானம் போடுவது, சுவரொட்டி ஒட்டுவது என்ற அளவுக்கு அவர்கள் எண்ணம் மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் தகுந்தபடி, சரியான முறையில் பரிசாரம் காண அவர்கள் உள்ளத்தில் ஒரு மாறுதலை ஏற்படுத்தவில்லை என்றால் உண்மையிலேயே தேசிய ஒருமைப்பாடு என்று இந்த அமைச்சரவை வாயால் கூறிவரும் வார்த்தைக்கு அர்த்தமே இருக்காது

11-10
a.m.

21st February 1968] [திரு. எம். அய்யாசாமி]

என்று கருதுகிறேன். மேலும் இப்போது ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் ஒரு வாசகம் கூறப்பட்டு இருக்கிறது. ஒரு மொழித் தொகுதியினர் மற்றொரு மொழித் தொகுதியினர் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தவது என்பது தவிர்க்கப்படவேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு மொழித் தொகுதியினர் மற்றொரு மொழித் தொகுதியினர் மீது என்று குறிப்பிடும்போது நான் நினைக்கிறேன். இந்தியாவைப் பொறுத்த வரை, தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் ஆகிய 4 மொழிகளையும் கொண்ட திராவிட மொழித் தொகுதியினர் ஒரு பகுதி; மற்ற இந்திய மாநிலங்களில் உள்ள வடமொழித் தொகுதியினர் ஒரு பகுதி; வங்க மொழியினர் மங்கோலிய மொழித் தொகுதி என்கிறார்கள்; ஆக இப்படி 2, 3 மொழித் தொகுதி இருக்கிறது. ஆகவே ஒரு மொழித் தொகுதியினர் மற்ற மொழித் தொகுதியினர் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தாத நிலை ஆதிக்கம் செலுத்தாத நிலை இருக்க வேண்டும் என்றால் இந்த திராவிட மொழித் தொகுதியினருக்குள்ளேயே—தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் ஆகிய மொழி பேசுகிறவர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே ஒரு மொழியை பொது மொழியாக உயர்த்தும் நிலைக்கு ஒத்துக் கொள்வார்களா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். உண்மையாகவே ஒரு மொழித் தொகுதியினர் மற்ற மொழித் தொகுதியினர் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தும் நிலை மாத்திரம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்கிற எண்ணம் இந்த அமைச்சர் அவைக்கு இருந்தால், தென்னகத்தில் உள்ள மொழித் தொகுதியில் சம்பந்தப்பட்ட மற்றவர்களைக் கலந்து பேச வேண்டும். நமது பகுதிக்குள்ளேயே ஒரு மொழியை ஆட்சி மொழியாக ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற பொது உடன்பாட்டுக்கு வந்து, நாங்கள் இந்த மொழியை எங்களின் பொது ஆட்சிமொழியாக ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம் என்று சொன்னால் பரவாயில்லை. வடபகுதியில் இருப்பவர்கள் இந்தியை எதிர்ப்பதாகத் தெரியவில்லை, வங்க மொழியினரைத் தவிர. ஆகவே வங்க மொழியைச் சேர்த்துக் கொண்டு 3 மொழித் தொகுதியாகப் பிரித்து, ஆங்கிலத்தையும் சேர்த்து எல்லாவற்றையும் ஆட்சி மொழியாக ஏற்றுக்கொள்ளும் ஒரு கருத்தை அங்கே எடுத்துக் கூறலாம். இதற்கு நம் முதலமைச்சர் அவர்கள் மற்ற தென் பகுதியில் உள்ள, இந்தி பேசாத மாநிலங்களில் உள்ள, திராவிட மொழித் தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட மற்ற மாநிலங்களில் உள்ள அரசியல் கட்சித் தலைவர்களோடும் மாநில முதலமைச்சர்களோடும் கலந்து பேசி இந்தப் பகுதிக்கெல்லாம் சேர்ந்து ஒரு பொது மொழியை உருவாக்கி மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்ய முயற்சி செய்வார்களானால், உண்மையிலேயே மொழிப்பிரச்சனை சுமுகமாகத் தீர்ந்துவிடும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

* திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையாற்றியதற்கு வந்தனம் தெரிவித்து சர்க்கார் கொடூர திரு. நடராஜன் அவர்கள் கொடுத்துள்ள தீர்மானத்திற்கு நண்பர் இராமதாஸ் அவர்களும் நண்பர் எத்திராஜா அவர்களும் கொடுத்திருக்கிற திருத்தங்களை ஆதரித்துப் பேச விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமானது உரையில் ஆட்சிப் பொறுப்பு ஒரு அரசியல்...

[திரு. கே. ராஜாராம்] [21st February 1968]

பின் கைக்கு போயினும் அதன் பணியாளர்கள் காலத்திற்கு ஏற்ப தமது மனப்பான்மையை மாற்றிக் கொண்டு புதிய சூழ்நிலைக்கு இணங்க நடந்துகொள்ளும் தன்மையைப் பாராட்டிப் பேசி உள்ளார்கள். அதை அப்படியே நானும் மேற்கொண்டு நமது ஆட்சியில் இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களையும் மற்றவர்களையும் பாராட்டிப் பேசக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். அவர்களெல்லோருக்கும் எனது பாராட்டுகள் உரித்தானவை.

அடுத்தபடியாக உலகத் தமிழ்மாநாட்டைப் பற்றி கவர்னர் பெருமான் உரையில் வெகு அழகாகச் சித்தரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. உண்மையிலேயே தமிழ்நாட்டுக்கே பெருமையைக் கொடுத்த விழா அந்த விழா. இதில் அரசியல் சம்பந்தமே கிடையாது. அரசியல் சம்பந்தத்தைக் கொண்டுவந்து தமிழ் மாநாட்டு விழாவில் யாரேனும் புகுத்தினால் அது தமிழ் பண்பாட்டுக்கு உகந்ததல்ல. இந்த விழாவை நடத்தும் குழுவில் காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் உபதலைவராக இருந்து இருக்கிறார். ஆகவே இதை ஒரு கட்சியினர் நடத்தியது என்று சொல்லுவது சரியல்ல. இதில் அரசாங்கம் உத்தியோகத் தோரணையில் இல்லாது போனாலும் முழுப்பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொண்டு இதை நடத்தியது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இதை நடத்தியது முன்முன் முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் ஏனென்றால் முன்னாள் முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் தமிழ் நாட்டில் அந்த மாநாட்டினை நடத்தவேண்டும் என்று முதல் அமைச்சராக இருக்கும்போது அழைத்ததால் தான் அந்த குழுவும் அதை ஒப்புக்கொண்டு இங்கே வந்தது. அதே மாதிரி முதலமைச்சர் அவர்களும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு அரசாங்கத்தின் எல்லா இயந்திரங்களையும் இதில் சேர்த்து செயல்படுத்தியதால் தான் இவ்வளவு வெற்றிகரமாக அது நடக்க முடிந்தது. ஆகவே உத்தியோக தோரணையில் டெக்னிகலாக இதை அரசாங்கம் நடத்தியது என்று சொல்லுவது சரியில்லைதான். ஆனாலும் அரசாங்கத்தின் முழு இயந்திரமும் முழுப்பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு நடத்தியதால் தான் அதை முழு அளவுக்கு வெற்றிகரமாக நடத்த முடிந்தது. இதில் ஈடுபட்டவர்கள், உத்தியோகப் பொறுப்பில் உள்ளவர்கள், அல்லாதவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் என் பாராட்டு தல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் இன்றுள்ள முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்களுக்கும் எனது பாராட்டுதல்களை உரித்தாக்கிக் கொள்கிறேன். அத்துடன் மற்ற அமைச்சர்களும் குறிப்பாக கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்களும் இதில் பாடுபட்டதை நாம் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. ஏனென்றால் இந்த விழாவின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் எனக்கு அழைப்பு வந்திருந்தது நானும் கலந்து கொண்டேன். மற்றவர்களும் சொன்னார்கள். அவர்கள் எல்லாம் வெகு நன்றாகப் பாடுபட்டார்கள். அதற்காக நான் பொதுவாகவே இந்த அமைச்சர் அவைக்கு பாராட்டு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சர்க்கார் இயந்திரம் முழுவதும் இந்த விழாவுக்கு உபயோகப்படுத்தப்பட்டது என்று சொல்லும்போது வசூலில் சர்க்கார் இயந்திரம் மட்டுமின்றி ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும், கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் சில இடங்களில் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். அதைத் தான் இன்றைக்கு

[21st February 1968] [திரு. கே. ராஜாராம்]

எதிர்க்கட்சியாக உள்ள அன்பர்கள் கீழ் சபையிலும் சரி இந்த சபையிலும் சரி குறிப்பிட்டு வசூல் கணக்கு என்ன என்று கேட்பதற்கான நிலை ஏற்பட்டது. அதற்குப் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல பதில் அளித்தார்கள். அது அனைவருக்கும் திருப்தி அளித்தது. கூடிய சீக்கிரம் கணக்கு வெளியிடப்படும் என்று சொன்னார்கள். அவருக்கு பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் கேட்டதெல்லாம் மொத்தம் எவ்வளவு வசூல் ஆனது, இப்போது எவ்வளவு கையில் இருக்கிறது என்பது தான். இதை மட்டும் இப்போது சொல்லுங்கள் மற்ற செலவு விவரங்களைப் பற்றிய கணக்கை பின்னால் ஆடிச் செய்து கொடுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அதையும் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பின்னாலே தருகிறோம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். கூடிய சீக்கிரம் அந்தக் கணக்கு கவனியிடப்படும் என்று நான் நம்புகிறேன். அதில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் எவ்வளவு வசூல் ஆனது. அபிவிருத்தித் துறையில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்காக அதில் எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டது? என்னென்ன அபிவிருத்திக்காக அந்தத் தொகை இயர்-மார்க் செய்து ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது? மாநாட்டு செலவுக்காக எவ்வளவு கொடுத்தார்கள் என்ற விவரம் எல்லாம் பின்னால் வெளியிடப்போகும் விவரத்தில் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக உள்ளாட்சித் துறை சம்பந்தமாக புதிய அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டவுடன் திரு. முருகேசு முதலியார் பொறுப்பில் விசாரணை செய்து அவர் ஒரு ரிப்போர்ட்டு அனுப்பி இருந்தார். அதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் எல்லாக் கட்சியினரையும் அழைத்து அவரவர்கள் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டார்கள். அது மிகவும் மகிழ்ச்சி தரத்தக்க விஷயம். அதற்காக அவருக்கு என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த திரு. முருகேசு முதலியார் ரிப்போர்ட்டில் ஒரு விஷயம் மிகவும் வரவேற்கத்தகுந்ததாக இருந்தது. அதை அமுல்படுத்தப் போகிறார்களா என்று நான் தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஒவ்வொரு வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகத்தையும் ஒட்டி ஒரு ஒர்க்ஷாப் வைக்க வேண்டும். விவசாயிகளுடைய பம்பு செட், டிராக்டர்கள் இம்மாதிரியான நவீன இயந்திரங்கள் ஏதேனும் கெட்டுப் போய்விட்டால் அதைத் தூக்கிக் கொண்டு போய் ஜில்லாத் தலைநகரங்களில் ரிப்பேர் செய்வது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது; ஆகவே அதை பக்கத்திலேயே ரிப்பேர் செய்து கொள்ள இந்த முறை வசதியாக இருக்கும் என்று கருத்து தெரிவித்து இருக்கிறார். அது மிகவும் வரவேற்கத்தகுந்த சிபாரிசு. அதைக் கண்டிப்பாக அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் சம்பந்தமாக நிறைய அபிவிருத்தி வேலைத் திட்டங்கள் போடப்பட்டு இருந்தது. திடீர் என்று அவைகள் ஒரு வருஷமாக நின்றுவிட்டன. பொருளாதார நெருக்கடிதான் அதற்குக் காரணம். காங்கிரஸ் அரசாங்கம்

[திரு. கே. ராஜாராம்] [21st February 1968]

கத்தில் அந்த வகையில் நிறைய வேலைகள் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் காலத்தில் மண்ணை வெட்டி ரோட்டைப் போட்டு விட்டார்கள். இப்போது உண்மையில் அதில் உள்ள கடலும் என்ன வென்றால் திடீர் என்று ரோட்டை பராமரிக்காது விட்டு விட்டால் 2 வருஷத்தில் ரோடே கரைந்துவிடும்.

ஆகவே செலவழித்த பணம் வியர்த்தமாக பிரயோசனம் இல்லாமல் அழிந்துவிடும். இவ்விஷயத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். நாம் போட்ட பணம் கடலில் போட்ட மாதிரியாகி விடுகிறது. கிராம அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும் குடி தண்ணீர் திட்டங்களையும் நிறுத்திவிடாமல் மேலும் செலவழிப்பதற்கு நிதி ஒதுக்க வேண்டும். வரப் போகிற வரவு செலவு திட்டத்தில் இப்போது சொன்னதை எல்லாம், வரவு-செலவு திட்டத்தை இப்போது முடித்திருந்தாலும், ஏதாவது டோகன் கிராண்டு என்று சேர்த்து கவர்னர் பெருமான் உரையிலாவது ஏற்கெனவே செல வழித்த பணம் வீணாகப் போய்விடாமல் இந்த வேலைகளை இந்த வருஷம் ஆரம்பிக்கிறோம் என்று ஒரு வார்த்தை அதில் இருந்தால் நலமாக இருக்கும். பஞ்சாயத்து ரோடுகள் தரையோடு தரையாக இருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. குடி தண்ணீர் திட்டங்கள் நின்று விட்டன. மற்ற திட்டங்களும் நின்று போய் இருக்கின்றன. 20 ஆயிரம் ரூபாய் ஒவ்வொரு யூனியனுக்கும் கொடுக்கப்பட்டது. அது இந்த மார்ச் மாதம் வரை கூடக் காணாது. அடுத்தபடியாக வரப்போகிற முனிசிபல் தேர்தல்களுக்கு எலெக்ஷன் கமிஷன் ஓட்டர் லிஸ்டை திருத்துவதற்கு இயலாத நிலைமையினால் நாமே ஏன் ஓட்டர் லிஸ்டைத் தயாரித்து விடக் கூடாது என்று இந்த சபை முன் இதற்காகத் திருத்தம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி நாமே ஸ்தல ஸ்தாபன தேர்தல்களுக்காக ஓட்டர் லிஸ்டைத் தயாரிப்போம் என்று அரசாங்கம் சொல்லுவது நல்லது அல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அது நல்லது அல்ல. ஏனென்றால் எலெக்ஷன் கமிஷன் பொதுப்படையாக தேர்தல் பூராவிற்குப் தயாரிக்கிறது. ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் தேர்தலோ அல்லது முனிசிபல் தேர்தலோ நடத்துவதற்கு “அப் டி டேட்” ஜாபிதா இருக்க வேண்டும் என்று அவசியம் இல்லை. இப்போது உள்ளது, போட்டி போடுகிற எல்லா கட்சிகளுக்கும் பொதுவான ஓட்டர் ஜாபிதா. அது பாதகமோ அல்லது சாதகமோ எல்லோருக்கும் அது பொதுவாக இருக்கும். நமது மாநில சர்க்கார் மூலமாகத்தான் எலெக்ஷன் கமிஷன் ஓட்டர் லிஸ்ட் தயாரிக்கிறதே தவிர டில்லியிலிருந்து யாரோ வந்து தயாரிப்பது இல்லை. நாம் தயாரிப்போம் என்ற புதிய வழக்கத்தை உண்டு பண்ண வேண்டாம். அந்த எண்ணம் இருந்தால் முதலமைச்சர் அவர்கள் இதைப் புனர் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக அரிஜனங்களுக்கு முன்பெல்லாம் வீடு கட்ட மானியம் கொடுக்கக் கொண்டு வந்தோம். இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக நிறுத்தி வைத்துவிட்டோம். ஏனென்றால் அரிஜனங்களுக்கு தங்கள் வீடு என்று உணர்ச்சி ஏற்படாமல் சிறிய மராமத்து வேலைகளையும் செய்யாமல் விட்டு விட்டார்கள். ஒரு ஓடு விழுந்தால் கூட அதை சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் எடுத்த

[21st February 1968] [திரு. கே. ராஜாராம்]

வைக்க வேண்டும் என்று அந்த அளவிற்கு சொந்த வீடு என்ற உணர்ச்சி வரவில்லை. அதை முன்னிட்டு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதில்லை என்று சர்க்கார் முடிவு செய்தது. பேஸ் மட்டம் வரை போட்டுக் கொடுக்கவேண்டியது. அதற்குப் பிறகு கைசெல்விற்காக 100 ரூபாய் என்று கொடுத்து அவர்கள் கூரை விடாதுவும் அல்லது வசதி இருந்தால் காரை விடாதுவும் போட்டுக் கொள்ளட்டும் என்று இரண்டு வருஷங்களாக நடந்து வருகிறது. இந்த ஒரு வருஷமாக இந்த மனைக்கட்டைப் பார்த்துக் கொடுத்து உதவுவது போன்ற திட்டம் பல இடங்களிலும் நடக்கவில்லை என்று கேள்விப்பட்டேன். அப்படி இருந்தால் அரசாங்கத்தின் கொள்கை இதுதான் வேறு ஏதேனும் திட்டம் இருக்கிறதா என்பதை அறிய ஆசைப்படுகிறேன்.

தொழில் கொள்கைபற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் அசெம்பிளியில் பேசியதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். மிக்க மகிழ்ச்சி. ஒன்றுமட்டும் நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நமது மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சியுடன் மற்ற மாநிலங்களின் தொழில் வளர்ச்சியை ஒப்பிடவேண்டாம். அப்போதே அவர்களைக் காட்டிலும் பதின் மடங்கு தொழில் வளர்ச்சியை அடைந்திருக்கிறோம் 10 ஆண்டுகளாக. இந்த நிலைமையில் ஆந்திராவையும் கேரளத்தையும் மைசூரையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது சரியல்ல. நாம் போகும் வேகம் அதற்கு மாறானது. நாம் மிக வேகமாகப் போய்க் கொண்டு இருக்கிறோம். எந்த விதமான “ஹால்ட்டிங்” ஏற்பட்டு விடாமல் தொழில் மிகுந்த வேகத்துடன் போகவேண்டும் என்று முதலமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பொதுவாக தொழில் வளர்ச்சியில் மந்தம் ஏற்படுவது சகஜமாக இருக்கிறது. இது ஒரு புறம் இருக்க, நமது மாநிலம் எப்போதும் தொழிலாளர்களுக்கும் தொழில் அதிபர்களுக்கும் தகராறு அதிகமாகிவிடாமல் தீர்த்துக் கொண்டு வருகிறது. தொழில் இலாகா வைத்திருக்கிறோம். சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இப்படி ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு யூனியன் இருக்க வேண்டும் என்று பேசி வருகிறார்கள். அதைக் கட்டுப்படுத்துவது சிரமம் தான். இப்படி ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு யூனியன் என்று வந்து விட்டால் தகராறுகளுக்கே இடம் இல்லாமல் போய்விடும். அதற்கு சட்டபூர்வமாக இடைஞ்சல் இருக்கிறது என்று கேள்வி நேரத்திலே தெரிந்து கொண்டோம். யாருக்கும் யூனியன் வைக்க கான்ஸ்டிடியூஷனில் இடம் இருக்கிறது என்று சட்டப் பிரச்சனை எழுப்பி விடுகிறார்கள் என்ற இடைஞ்சல் இருக்கிறது என்று தெரிந்தது. சட்டப் பிரச்சனை என்று அணுகாமல் எல்லா தொழிற்சங்கத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர்களையும் அரசியல் கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்து தொழில் அமைதி ஏற்படுவதற்கு வகை செய்யலாம். போட்டியிருக்கக் கூடாது என்று சொன்னோம். ஏற்கெனவே சில தொழிற்சாலைகளில் நல்ல யூனியன்கள் நடைபெற்று வந்தன. அங்கே போய் நமது அமைச்சர்களில் ஒருவர் மற்றொரு புதிய யூனியனை ஆரம்பித்து வைத்து விட்டு வந்தார். கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கூப்பிட்டார்கள். இல்லையென்றால் போய் இருக்க மாட்டார். அவர் மதுரைக்குப் போய் ஒரு போட்டி சங்கத்தை ஏற்படுத்தும் குணம் படைத்தவர் அல்ல. சுகாதார அமைச்சர்

[திரு. கே. ராஜாராம்] [21st February 1968]

அவர்கள் தங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அழைத்தார்கள் என்று போய் மதுரை டி.வி.எஸ். வொர்க்கர்ஸ் யூனியன் என்று பல ஆண்டுகளாக 20 ஆண்டுகளாக நடைபெற்று வந்த சங்கத் திற்குப் போட்டியாக ஒரு சங்கத்தை ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். 20 ஆண்டுகளாக நடைபெற்று வந்த அந்த சங்கத்தில் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்த சமயத்தில் கூட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களைக் கூப்பிட்டு அந்த சங்கத்தில் தலைமை வகிக்கச் சொல்லி ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு ஆண்டு விழாவிற்கு நானும் முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்களும் கலந்து கொண்டோம். அது 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நடந்தது. அப்பேர்ப்பட்ட அந்த சங்கத்திற்கு விரோதமாக புதிதாக இந்த வருஷம் ஒரு சங்கம் ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே இருப்பது ஐ.என்.டி.யு.சி சங்கம். இப்போது ஒரு புதிய சங்கம் ஏற்பட்டு பெரிய குழப்பத்தை உண்டு பண்ணிவிட்டார்கள். அதே மாதிரி இன்னும் பல சங்கங்கள் ஏற்படுகின்றன. சிம்பிஸன் யூனியன் காரர்கள் சொன்னார்கள். இம்மாதிரி நகராட்சிகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே ஒரு தொழிற் சங்கம் இருக்கும்போது அங்கு வேறு ஒரு சங்கம் ஏற்படுகிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் அப்படி ஏற்கெனவே இருந்த தொழிற் சங்கத்தை நடத்தும் தலைவர்கள் அங்கு கட்சி மாச்சரியங்களைக் காண்பிக்காமல் தொழிற்சங்கம் என்ற அடிப்படையில் பணியாற்றி வந்தால் போட்டி சங்கங்கள் உண்டாக நாட்டில் இடம் இருக்காது என்று கூறுகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: நானும் அதை ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன் தொழிற் சங்கத்தை நடத்துபவர்கள் இப்படித்தான் நடக்க வேண்டும். இப்படி நடந்தால்தான் நல்லது. அரசியல் புகுத்தப் படுவது நல்லது அல்ல. டி.வி.எஸ். வொர்க்கர்ஸ் யூனியன் ஐ.என்.டி.யு.சி சார்பாக இருந்தாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர்களைக் கொண்டு ஆண்டு விழாக்களையும் நடத்தி பவர்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கர்த்தாவும் தலைவரான அறிஞர் அண்ணா அவர்களையும் என்னையும் அழைத்து ஆண்டு விழா நடத்தியவர்கள் 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால். இந்த யூனியன் இந்த விதமாக அரசியல் சம்பந்தம் இல்லாமல் நடந்து வந்தது என்பதைச் சொல்லத்தான் இதைச் சொன்னேன் இங்கே சிம்பிஸன் யூனியன்களில் நகராட்சி 10, 20 பேர்களைக் கொண்டு போய் அடிபட்டவர்களை ஆஸ்பத்திரியில் அட்மிட் செய்தார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். அன்பர் திரு. சோஷலி அவர்கள் சற்று முன் கேள்வி நேரத்தின் போது சொன்னார்கள் மெட்டல் பாக்கல் கம்பெனியில் அங்கேயும் அப்படித்தான் தொழிலாளர்களுக்குள்ளே, தொழிலாளர்கள் சார்பிலே ஒரு யூனியன் மாணேஜ்மெண்டு அல்லது அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ஆபீஸ் ஊழியர்களுக்கு ஒரு யூனியன், தொழிலாளர்கள் யூனியன் ஸ்டிரைக்கையும்போது ஸ்டாப் யூனியன் ஒப்புக்கொள்ளவில்லையா அவர்கள் அபீசுக்கு வந்து விட்டார்கள். அவர்களை அடித்த காயப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். தொழில் அமைதி ஏற்படுத்த

[21st February 1968] [திரு. கே. ராஜாராம்]

வதற்கு ஆளும் கட்சிக்கு மட்டும் கடமை இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. எல்லோருக்கும் கடமை இருக்கிறது. ஆனால் இதில் ஆரம்பப் பொறுப்பை எடுக்கவேண்டியது முதலமைச்சர் பொறுப்பு என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். எல்லோரையும் கூப்பிட்டு அழைத்து எல்லோரையும் உட்கார வைத்து பேசி நமது மாநிலத்தின் தொழில் வளம் கெட்டு விடாமல் அமைதி நிலவ வேண்டும் அதற்கு என்ன செய்யவேண்டுமோ அவைகளைச் செய்ய வேண்டும். அதைப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்கிறேன் ஒழிய இப்போதே முதலமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி பண்ணுவார்கள், சும்மா இருப்பவர்கள் அல்ல என்பது எனக்குத் தெரியும். நான் சொல்லுவது இன்னும் அவருடைய கரங்களைப் பலப்படுத்தும் என்றுதான் சொல்லுகிறேன். அதே மாதிரி தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக துப்பாக்கிப் பிரயோகம் ஏற்பட்டுவிட்டால் பொதுவாக முன்காலத்தில் ஆர்.டி.ஓ-வை வைத்துத் தான் விசாரணை செய்து அறிக்கை கொடுப்பது வழக்கம். கடந்த சில ஆண்டுகளாக இப்படி துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடக்கும்போது ஒரு ஜில்லா ஸ்டைஜப் போட்டுத்தான் விசாரணை நடத்தி இருக்கிறார்கள். சிதம்பரம் மாணவர் கலகத்தின் போது ஏற்பட்ட துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்கு விசாரணை அதிகாரியாக ஒரு ஜில்லா ஜட்ஜ்தான் நியமிக்கப்பட்டார். அதேபோல சென்னை ஹார்பரில் நடந்த ஸ்டிரைக்கின் போது ஏற்பட்ட துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தை விசாரிக்க ஒரு ஜில்லா ஜட்ஜ்தான் நியமிக்கப்பட்டார். ஊட்டியிலும் அப்படித் தான் ஒரு ஜில்லா ஜட்ஜ் நியமிக்கப்பட்டார். ஆனால் இப்போது தஞ்சை ஜில்லாவில் பூந்தாமங்குடியிலும் மதறும் திருவொற்றி யூரிலும் நடந்த துப்பாக்கி குடுகள் பற்றி ஆர்.டி.ஓ-வைத்தான் நியமித்து விசாரணை செய்யச் சொல்லி இருக்கிறோம். எல்லாம் சுமுகமாகப் போய்விட்டால் நல்லதுதான். இல்லாவிட்டால் இந்தக் குறை ஏற்படும். போடும்போதே ஒரு ஜில்லா ஜட்ஜைப் போட்டுவிட்டால் எந்த அரசியல் கட்சியானாலும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். இதைப் பற்றி மாற்று அபிப்பிராயம் கொண்டவர்கள் இருக்கமாட்டார்கள். ஏனென்றால் இதில் ஒரு அமைச்சர் அல்லது ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் அவருக்குச் சொல்லி இது நடந்து விட்டது என்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள். ஆக, இந்தவிதமாக சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் நடந்துகொள்வது மட்டும் போதுமா. சந்தேகத்திற்கு இடம் இல்லாமல் நடப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையை ஏற்படுத்த வேண்டும். சந்தேகத்திற்கு இடம் இல்லாமல் காரியம் நடத்துகிறோம் என்று நம் மனதுக்குள் திருப்தி அடைந்தால் மட்டும் போதாது. பிறர் நம்மீது சந்தேகம் கொள்ளாமல் இருக்கப்படி நடந்து கொள்ள என்னென்ன முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும். ஜில்லா ஜட்ஜைப் போட்டால் அவர் என்ன சொன்னாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளலாம்; அதைப் பற்றி யாருக்கும் சந்தேகமும் இருக்காது.

நெல்விலையைப் பற்றிக் கட முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டேன். உணவு அமைச்சர் அவர்களும் சொன்னார்கள். ஆந்திராவில் விலை அதிகமாகக் கொடுப்பதற்குக் காரணம் வியாபார தோஷனையில் அதிகமான நெல்லை அங்கே இருக்கிற சர்க்கார் வாங்கி வைக்க மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதினார்கள்.

[திரு. கே. ராஜாராம்] [21st February 1968]

என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நம்மைக் காட்டிலும் பற்றாக்குறையான கோள மாநிலத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி இட்சுமி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொல்லும்போது ஒரு குவிண்டாலுக்கு பாலக்காடு பகுதியைச் சேர்ந்த சித்தூரிலும் மற்ற இடங்களிலும் ரூபாய் 62 என்ற அளவுக்கு விலைகொடுத்து கொள்முதல் செய்கிறார்கள் என்று. இதை கவனிக்க வேண்டும். நாம் கேட்டால் கொடுப்பார்கள். மத்திய சர்க்கார் ஒத்துக் கொள்ளும் என்று அர்த்தமா என்று எனக்குப் புரியவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த வகையிலே விளக்கம் கொடுக்க வேண்டும். கோளத்தில் 62 ரூபாய் ஒரு குவிண்டால் நெல்லுக்கு என்று சொன்னால் நாம் இங்கே போனசையும் சேர்த்து ரூபாய் 54 தான் கொடுக்கிறோம்.

மற்றும் ஒன்று அங்கத்தினர்கள் பேசுகிறபோது எடுத்துச் சொன்னார்கள். இங்குள்ள காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்கள் டெல்லிக்குப் போய் இந்த மாநில சர்க்காருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய உதவிப் பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று கூறினார்கள். அப்படி யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். அப்படி சொல்வது நல்லதல்ல. சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பதே தவறு. இந்த மாநிலத்திற்கு பணம் வந்தால் இங்கே உள்ள 3¼ கோடி மக்களுக்கும் நன்மை. ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குத் தான் மத்திய சர்க்கார் கிரான்ட் கொடுப்பதாக நினைத்து அதைக் கொடுக்காதீர்கள் என்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் யாரும் அந்த எண்ணத்தை மனதில் கொண்டிருக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு கோதுமைக்கு 125 கோடி ரூபாய் மான்யம் கொடுத்தார்கள் அரிசிக்கு கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். கோதுமை, அரிசி என்ற பாகுபாடு இல்லாமல் வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் அத்தனை உணவுப் பண்டங்களுக்கும் மத்திய சர்க்கார் மான்யம் கொடுத்து விலையைக் குறைத்து விற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். அரிசி இறக்குமதியாகிக் கொண்டிருக்கும் போது கொடுத்து வந்தார்கள். சமீப காலத்தில் கோதுமை மட்டும்தான் இறக்குமதி ஆனதால் அதற்கு மட்டும் கொடுத்தார்கள். உள்நாட்டிலேயே அரிசி விலைவதால் அதற்குக் கொடுக்கவில்லை. இன்றைக்கு கோதுமைக்கும் இல்லை. அரிசிக்கும் இல்லை என்ற நிலையாகிவிட்டது. இப்போது கோதுமை விலையும் ஏறிப்போய் விட்டது. தமிழ்நாட்டுக்காரர்கள் அரிசி சாப்பிடுகிறார்கள். ஆகவே தமிழ்நாட்டுக்கு இந்த மான்யம் கொடுக்கவில்லை என்ற எண்ணத்தை உண்பெண்ணுவது நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்வது போன்றதாகும். இந்தியா பூராவிலுமே அரிசிக்கு மான்யம் கிடையாது. நம்மைப் போலவே வங்காளமும் ஒரிசாவும் அரிசி சாப்பிடும் பிரதேசங்கள் தான்.

அடுத்தபடியாக வரட்சி காரணமாக வரி வஜா செய்ய வேண்டும் என்று சற்றுமுன் திரு. கியாகராஜன் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார். அதைப்பற்றி நான் அதிகமாகக் குறிப்பிடாமல் விட்டுவிடுகிறேன். உணவு அமைச்சர் அவர்களும்

[திரு. கே. ராஜாராம்] [21st February 1968]

பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்களும் இதை கவனித்து ஆவன செய்வதாக கூறினார்கள். திருமங்கலம், பெரியகுளம் தாலுக்காக்களில், இன்னும் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையைச் சேர்ந்திருக்கிற பகுதிகளில் உள்ள மக்கள் மழை இல்லாத காரணத்தால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கிணறுகளில் இறைத்து மிகவும் கஷ்டப்பட்டு சாகுபடி செய்திருக்கிறார்கள். எனவே அங்கே எல்லாம் புரொக்யூர்மென்ட் கெடுபிடி இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு நிலவரி வஜா செய்ய வேண்டிய இடங்களில் மாமூலாக கலெக்டர்கள் செய்வார்கள். அதற்கு 'கோடு' இருக்கிறது என்று நம்புகிறேன். அவர்களே வரி வஜா செய்யும்போது அரசாங்கம் தலையிட்டு கொடுக்கிற வஜாவைக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஏற்கனவே ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர்ஸ் இருக்கின்றன. நஞ்சை விளையவில்லை என்றால் அரசாங்கத்திற்கு தகவல் கொடுத்து விட்டு கலெக்டர்களே வரி வஜா விஸ்ட் தயார் செய்ய வேண்டும் என்று. அதோடு திருமங்கலம் வாய்க்காலில் பிரதானமாக இந்த வருஷம் முதற்கொண்டு பெட்டர்மென்ட் (Pay) வெளி வருகிறது. அதை அடுத்த வருஷம் வசூலிக்க வேண்டும் என்றும் அது இந்த வருஷம் ஆரம்பமாக வேண்டாம் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கே உள்ள விவசாயிகள் இந்த வருஷம் மழையின்மையால் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திருமங்கலம் கால்வாய் பிரதேசம் முழுவதிலும் இது தான் நிலைமை.

உணவு அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள். ஏதோ விலைகள் எல்லாம் இறங்க ஆரம்பித்து விட்டன, இறங்கி விட்டன என்று. சட்டசபையில் வேண்டுமானால் சொல்லட்டும்—அரசியல் ரீதியில் சொல்லட்டும். ஆனால் அவர் வீட்டிற்கு சென்று குடும்பத்தில் சொன்னால் அங்கே உள்ள சகோதரி சும்மா விட மாட்டார்கள். அவர்கள் வீட்டில் இருப்பவர்களுக்கு கஷ்டம் தெரியும். பணச் செலவு எவ்வளவு ஆகிறது என்று. போன மாதம் 100 ரூபாய்க்கு வாங்கிய பலசரக்கு சாமானை இந்த மாதம் அதே அளவுக்கு வாங்க 120 ரூபாய் ஆகிறது. அரசாங்கமே அவ்வளவுக்கும் பொறுப்பா என்றால் இல்லை. சில இடங்களில் சில பொருள்களின் விலை குறைந்திருக்கிறது. மிளகாய் விலை குறைந்திருக்கிறது. புளி விலை போன மாதம் 5½ ரூபாய் ஒரு கிலோ என்று விற்பது. இந்த மாதம் கிலோ 2, 3 ரூபாய்க்கு வந்துவிட்டது. ஆனால் எல்லா விலையும் குறைந்துவிடவில்லை. போன மாதம் 200 ரூபாய்க்கு பலசரக்கு வாங்கி இருந்தால் அதே சரக்கை இந்த மாதம் வாங்க 225 ரூபாய் ஆகிறது. இந்த விலையேற்றத்திற்கு அளவு இல்லாமல் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இதை எல்லோரும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதற்கு என்ன வழி என்று கவனிக்க வேண்டும். மாநில அரசு உடனே அவசரச் சட்டம் கொண்டுவந்து எல்லா விலையையும் குறைத்துவிட முடியும் என்பது நடக்கக்கூடிய காரியம் அல்ல. பொதுவாக அரசியல் ரீதியாக இப்படிச் சொல்வது என்பது சர்வ சாதாரணம். முன்பு காங்கிரஸ் அரசாங்கம் நடந்த கொண்டிருக்கிறபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இதற்கு என்று ஒரு கிளர்ச்சியை

[திரு. கே. ராஜாராம்] [21st February 1968]

ஆரம்பித்தது. இன்று முதலமைச்சராக வீற்றிருப்பவர் இதற்காக சிறைக்குக்கூட சென்றார். எல்லா அமைச்சர்களுமே சிறை சென்றார்கள். மாநில அரசாங்கம் ஏன் விலையை இறக்கவில்லை என்று பெரிய கிளர்ச்சியையே நடத்தினார்கள். அப்போது நாங்கள் போகிற இடமெல்லாம் விலைவாசி பட்டியல் போட்டு போட்டு தொங்கவிடப்பட்டிருந்ததைப் பார்த்தோம். அப்படித் தொங்கி விடப்பட்ட போட்டுகளை எந்த காங்கிரஸ்காரர் அல்லது போலீஸ்காரரோ கழற்றியதாகச் சொல்ல முடியாது. ஆனால் இன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட முறையில் காங்கிரஸ்காரர்கள் போட்டு எழுதி வைத்தால் என்ன நிலைமை என்றால் உடனே போர்டை கழற்றி எடுத்துக் கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். அப்படி போட்டு போடுவதைப் பிடித்து உள்ளே லாக்அப்பில் வைக்கிறார்கள். இதைக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் செய்வதைக் காட்டிலும் போலீஸ்காரர்கள் அதிகமாகச் செய்கிறார்கள் என்று தகவல் வருகிறது. இது நல்லதல்ல. அவர்கள் எல்லாம் தங்கள் கட்சிக் காகச் செய்கிறார்கள். இதற்காக கிளர்ச்சி செய்யும்போது சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பதைப்பற்றி நான் குறை சொல்ல வில்லை. அந்தந்த கிராமங்களில் இருக்கிற கட்சித் தொண்டர்கள் போட்டு போடுகிறார்கள். இதைப் பார்த்து போலீஸ்காரர்கள் அதை கழற்றி விடுவதோடு மட்டுமல்லாமல் அப்படி போட்டு வைப்பவர்களையும் லாக்கப்பில் போட்டுவிடுகிறார்கள். இது அரசாங்கத்திற்கு விரோதமான உணர்ச்சியை உண்டாக்கத்தான் உதவும். போட்டுகளில் ஆபாசமாக இருந்தால் அது தப்பி நான் சொல்லுவதெல்லாம் விலைகள் எழுதிப்போடும் பட்டியல் போர்டைத்தான்.

கவர்னர் பெருமான் உரையில் “இதற்கு முந்திய திட்டங்களில் வேளாண்மை உற்பத்தியில் நாட்டம் செலுத்தாமல் இருந்தமை தான் இன்றைய நமது பொருளாதாரச் சீர்கேடுகள் அனைத்திற்கும் அடிப்படைக் காரணம் என்று இந்த அரசாங்கம் உணருகிறது” இந்த ஒரு வாக்கியத்திற்கு என்னுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முந்தைய அரசாங்கம் வேளாண்மைத் துறையில் கவனம் செலுத்தாமல் இருந்திருந்தால் எ.டி.டி. 27 நெல் ரகம் நமக்குக் கிடைத்திருக்காது. முந்தைய அரசாங்கம்தான் அந்த எ.டி.டி. 27 ரகத்தைக் கொண்டுவந்தது. பின்னர் போடு வதற்கு முன்பு இந்த மாநிலத்தில் முதல் திட்டம் ஆரம்பிக்கும் போது மொத்தம் 30 லட்சம் டன் தான் விநோதது. முதல் பிளான் முடிந்தபொழுது 38 லட்சமாக உயர்ந்தது. இரண்டாவது பிளான் முடிந்தபொழுது 53 லட்சம் உயர்ந்தது. மூன்றாவது திட்டம் முடியும்போது போன வருஷம் 60 லட்சம் டன் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. ஆகையால் 30 லட்சத்திலிருந்து 60 லட்சத்திற்கு உயர்த்தியிருக்கிறது அந்த அரசாங்கம். அப்படியிருக்கும்போது கவர்னர் பெருமான் உரையில் முன்னைய அரசாங்கம் வேளாண்மையில் நாட்டம் செலுத்தவில்லை என்று குற்றம் சாட்டியிருப்பது சரியல்ல என்பதை இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

21st February 1968] [திரு. கே. ராஜாராம்]

அடுத்து, பொதுப்பணித் துறை அமைச்சருக்கு ஒரு வேண்டு கோள். உலகத் தமிழர் மகாநாடு நடைபெற்றதை ஒட்டி சென்னைக் கடற்கரை வெகு அழகாக ஆக்கப்பட்டது. இத்தனை நாள் அந்த அழகு பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் கடந்த இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குள்ளாக மீண்டும் கடற்கரைப் பகுதி களில் குடிசைகள் போட ஆரம்பித்து விட்டார்கள். நேற்று மூன்று குடிசைகள் இருந்தன. இன்றைக்கு ஐந்து குடிசைகள் வந்துவிட்டன. பெசன்ட் சிலைக்கு முன்னால் கடற்கரையில் நான் சொல்கிறேன். இதை விட்டால் நாளைக்கே 50 குடிசைகளானாலும் ஆகிவிடும். அண்மையில் கடற்கரை அழகுபடுத்திய காரியம் முழுக்க முழுக்க பொதுப்பணி அமைச்சரத்தான் காரணம். உலகத் தமிழ் மகாநாடு காரணமாக அந்தப் பகுதியை சுத்தமாகவும், அழகாகவும் ஆக்கினார்கள். பல நாடுகளிலிருந்து வந்தவர்கள் அதைக் கண்டு பெருமையாக பேசினார்கள். அப்படிப்பட்ட அழகை கெடுத்துவிடும்படியாக விட்டுவிடக் கூடாது. அதை உடனே கவனிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

பொதுவாக சட்டமும் அமைதியும் பற்றி இதற்கு முன்னால் ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையின்போது முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதனால் அதிகமாக அதைப்பற்றி பேசவேண்டிய அவசியமில்லை. ஒன்று மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் காரர்களைத் தாக்குவது என்பது முதன்முதலில் நண்பர் டி. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி இந்த சபையில் அங்கத்தினராக இருந்தவர்—அவரை தாக்கியதில்தான் ஆரம்பித்தது. ரோடில் போய்க்கொண்டிருந்தவரைப் பிடித்து அடித்தார்கள். அந்த நேரத்தில் மெயில் ரிபோர்ட்டர் கூடவே இருந்திருக்கிறார். அவரும் அதை போட்டோ பிடித்து பத்திரிகையில் போட்டார்கள். அதில் பத்து பனிரெண்டு பேர்கள் தெரிகிறது. அவர்கள் முகத்தைக் கொண்டாவது இன்னின்னார் கடப்பாரை, கம்பு வைத்திருந்தார்கள் என்பதைக் கண்டுபிடித்திருக்கலாம். அவர்கள் உருவங்கள் போட்டோவில் தெரிகிறது. அவர்களைப் பிடித்து கேஸ் போட்டு இருந்தால் அப்படி செய்பவர்கள் தங்களுக்கும் போலீசாராக நினைத்துக்கொண்டு காரியங்களைச் செய்யும் மனப்பான்மை ஏற்பட்டிருக்காது. பயம் வந்திருக்கும். தெருவில் போகிறவர்கள் தங்களை அரசாங்கமாக நினைத்துக் கொண்டு காரியங்களைச் செய்ய அனுமதிக்கக் கூடாது. அதை ஆரம்பத்திலேயே கிள்ளியெறிய வேண்டும். செய்யாமல் விட்டது வருந்தத் தக்கது. முதலமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் இளகிய மனது, இன்னும் சொன்னால் ரொம்பவும் இளகிய மனது உள்ளவர்கள் என்று நினைக்கிறேன். இருந்தாலும் கொஞ்சம் ஸ்டிப்பாக இருக்க வேண்டும் சட்டத்தைப் பாதுகாப்பதில். மாணவர்கள் என்பது . . .

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: தலைவர் அவர்களே, டி. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி தாக்கப்பட்டதை யொட்டி சிலர்மீது வழக்கு போட்டு குற்றவாளிகளை விசாரணைக்கு உரியவர்களாக ஆக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[21st February 1968]

மு. ப.
11-50

திரு. கே. ராஜாராம்: மிகவும் நன்று. இதற்கெல்லாம் போதுமான விளம்பரம் கொடுத்திருக்க வேண்டும். எனக்கே இதுபற்றி தெரியவில்லை. பத்திரிகையிலும் வரவில்லை. விளம்பரம் கொடுத்தால் அரசாங்கத்திற்கு நல்லது. தவறு செய்கிறவர்கள் அரசாங்கம் நம்மை வடாது என்று உணரமுடியாது. செய்திருக்க வேண்டும். எனக்குத் தெரிந்தவரையில் நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கவில்லை என்றுதான் என்னேப் போன்றவர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். கோயமுத்தூரில் கடந்த இரண்டு தினங்களாக கிளர்ச்சிகள் நடக்கின்றன. எனக்கு வருத்தத்தைக் கொடுப்பதைவிட அதிகமாகவே முதலமைச்சருக்கு கொடுக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. மாணவர்கள் என்பவர்களுக்கு அவர்கள் பள்ளியிலும் கல்லூரியிலும் படிப்பதனுல்தான் அவர்களுக்கு மாணவர்கள் என்று பட்டம் கொடுக்கிறோம். வெளியில் சுற்றிக் கொண்டு கலகம் செய்பவர்கள் மாணவர்கள் என்று எப்படி சொல்ல முடியும்? கலாட்டா செய்யும்போது அவர்களை மாணவர்களாகக் கருதக்கூடாது. இளைஞர் என்றுதான் கொள்ளவேண்டும். அப்படித்தான் அந்த நடவடிக்கைகளை 'உல' செய்யவேண்டும். ஆகையால் இந்த மாகாணத்தின் நல்ல பெயரைக் கெடுக்காமல் இருக்க தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும். கோயமுத்தூரில் இப்போது தபால் ஆபீஸ்களில் கலாட்டா நடக்கிறது. கடிதங்கள் பட்டுவாடா அறவே நின்றுவிட்டது. இன்று காலை யில் ரயில்வே ஸ்டேஷன்களிலும் 'மிக்கெட்டிங்' நடக்கிறது என்று தெரிகிறது. அரசாங்கமோ, எதிர்க்கட்சிகளோ மற்றவர்களோ நம்மை எதுவும் செய்ய மாட்டார்கள் என்ற தைரியத்தில் எதையும் செய்யலாமென்று நினைத்து அவர்கள் செய்கிறார்கள். அது நல்ல தல்ல. மாணவர்களாக இருந்தால் மாணவர்களுக்குள்ள சலுகை உண்டு. அவர்களின் இந்தப் போக்கிற்கு நாமே ஓரளவு காரணம் என்று வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொள்கிறேன். மாணவர்கள் கூட்டத்தில், அவர்கள் ஹாஸ்டல் கூட்டங்களில் போய் பிரசங்கம் செய்யும்போது அரசியல் தலைவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்? "எங்களால் இந்தியை தடுக்க முடியவில்லை" என்கிறார்கள். இந்த மாகாணத்தின் பெரிய தலைவர் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் போய் சொன்னார் என்றால் மாணவர்கள் எப்படியிருப்பார்கள்? அமைச்சர் கருணாநிதி அவர்கள்தான் பேசும்போது மாணவர்களிடம் அந்த விஷயத்தை எங்களிடம் விட்டுவிடுங்கள் நாங்கள் பார்க்கிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படியே மற்றவர்களும் பிரசங்கம் செய்தால் நல்லது. ஆனால் மற்றவர்கள் அப்படி செய்வதில்லை. எங்களால் தடுக்க முடியவில்லை. நீங்கள்தான் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்கிறார்கள்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த தலைவர்கள்தான் அங்கே சென்று கல்லூரிகளில் சென்று துண்டிவிடுவதுபோல் பேசுகிறார் அது சரியானது என்று தெரியவில்லை.

திரு. கே. ராஜாராம்: நான் சொல்வதை அமைச்சர்கள் புரிந்து கொண்டார்கள். அப்படிப் பேசாமல் இருக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாணவர்களைப் படிப்பதற்கு

[21st February 1968] [திரு. கே. ராஜாராம்]

உற்சாகப்படுத்த வேண்டும். இம்மாதிரி எதிர்ப்பு இயக்கம் நடத்துவதற்கு உற்சாகப்படுத்தக் கூடாது. கடைசியில் அது பஸ்மாசூரன் கதையாக முடியும். அப்படிதான் இன்றைக்கே கைவைக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்படி கலகம் செய்வதை அறவே விரும்பவில்லை என்பது தெரியும். இருந்தாலும் கோவையிலும், மதுரையிலும் கலகம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படி சட்டத்திற்குப் பங்கம் ஏற்பட்டால் ஆளும் கட்சிக்குத்தான் கெட்ட பெயர் ஏற்படும். அதை அவர்கள் உணராமல் இருக்க முடியாது. ஆகையால் இதை எப்படி நிறுத்துவது என்பதை மற்றவர்களைக் கலந்து பேசி உடனடியான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நண்பர் அய்யா சாமி அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள் ஆட்டைக் கடித்து, மாட்டைக் கடித்து, மனிதனையே கடிக்க வந்ததைப் போல இப்போது கான்ஸ்டிடியூஷனையே எரிப்பதற்கு இன்றைக்கு ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் மாணவர்கள். இன்றைக்கு அமைச்சராக உள்ளவர்கள் அதற்காக சிறையில் இருக்க வேண்டி வந்தது. இந்த நிலையைப் பார்க்கும்போது அரசாங்கத்தின்மீது இரக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

அடுத்து, வடசென்னை ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டியில் தலைவராக மணிவர்மா என்ற வழக்கறிஞர் இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் காரர்களின்மீது கேஸ்கள் வரும்போது அதற்காக அவர்கள் அடிக்கடி போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போவதால் அவர்மீது வழக்குபோட்டு இருக்கிறார்கள். போலீசுக்குப் போய் புகார் செய்பவர்களையே பிடித்து போட்டால் என்ன செய்வது? மணிவர்மா என்பவர் நல்ல வழக்கறிஞர். அவரைக் கொண்டுபோய் அவர்மீது கேஸ் போட்டு இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன்.

இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மோகன்லால் மேத்தா அவர்கள் தெருவில் கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெருவும், ஆதியப்ப நாயக்கன் தெருவும் சந்திக்கும் இடத்தில் ஒரு கலவரம் ஏற்பட்டது 12-ம் தேதியன்று நான் அப்போது இங்கு தான் கவுன்சில் சேகராட்டரி டிபுல்டி உட்கார்ந்து கவுன்சில் விவாதங்கள் பற்றி பேசிக்கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தேன். அந்த நேரத்தில் அவர் களுக்கு டெலிபோன் வந்தது. வீட்டில் கல் எடுத்து அடிக்கிறார்கள், கண்ணாடிகளை எல்லாம் உடைக்கிறார்கள் என்று தகவல் வந்தது. இதில் மாணவர்கள் சம்பந்தமில்லை. ஒருவன் ஹோட்டலில் போய் காசில்லாமல் சாப்பிட்டு இருக்கிறான். துட்டை வைத்துவிட்டு வெளியே போ என்று ஹோட்டல்காரன் சொல்லியிருக்கிறான். உடனே ஹோட்டல்மீது கல்லால் அடிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். போகிறவர்கள், வருகிறவர்கள் எல்லாம் அடிக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். காரணமில்லாமல் கலவரம் எவ்விதம் வளருகிறது என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன், இதில் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ஓட்டு போவதானால் கூடப் பரவாயில்லை என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். நகராட்சி தேர்தல் வருகிறது என்று நினைக்காமல் தவறு செய்பவர்களை இரும்பு கை கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்து இவைகளை ஒடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக போலீஸ்காரர்கள் செய்து

[21st February 1968]

வருவது தவறான காரியமாகும். ஒரு போர்டு குஜராத்தியில் எழுதியிருந்தார்கள். இந்தியில்கூட இல்லை. ஆனால் இரண்டு எழுத்துக்களும் ஒரே மாதிரியிருந்த காரணத்தால் ஒரு பையன் ஏணிவைத்து அதன்மீது ஏறியிருக்கிறான். போலீஸ்காரன் அவன் ஏணியிலிருந்து விழுந்து விட்டால் இருக்க அந்த ஏணியை பிடித்துக் கொள்கிறான். உதவி செய்கிற மாதிரி போலீஸ்காரர்கள் நடந்து கொள்வது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. பொதுவாக போலீஸ்காரர்களுக்கு கொடுத்த இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் அனுவசியமாக தலையிட வேண்டாம் என்று கொடுத்தது எவ்வளவு தூரத்திற்கு தவறாக எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். செய்யக்கூடிய கடமையைச் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கூப்பிட்டு “இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்” நன்றாக வலியுறுத்தி எப்படி சொல்ல வேண்டுமோ அப்படி சொல்லவேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதற்கு மூலக்காரணமாக இருப்பது இரண்டொரு பத்திரிகைகள். அந்த பத்திரிகைகளைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு பலரும் சொல்லி இருப்பார்கள். இந்த பத்திரிகை எப்படி எழுதுகிறதென்றால், தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சி தலைவர் அவர்கள் மாணவர்களை இப்படி என்னம் செய்து பேசியது தெரிந்ததே, அதற்குப் பிறகு பொன்னாச்சியில் மாணவர்கள் கலவரம் செய்ததும் தெரிந்ததே, அதற்கு அடுத்து கோயம்புத்தூரில் கலவரம் நடந்ததும் தெரிந்ததே, நாளை பழனிக்கு வருகிறார், அங்குள்ள மாணவர்களும் நடவடிக்கை எடுக்க பேசிக் கொள்வதாகத் தெரிகிறது. இம்மாதிரி எழுதித் கொண்டு போனால் இதற்கு ஒரு முற்றுப் புள்ளி வைக்க வேண்டாமா? ஏனென்றால் இந்த தோரணையில் மற்ற பத்திரிகைகள் எழுக. ஆரம்பித்துவிடுமோ என்று பயப்படுகிறேன். இந்த பத்திரிகை அதுவும் எந்த கட்சியிலும் சேராத பத்திரிகை என்று தலைப்பில் எழுதிவிட்டு இதையெல்லாம் எழுதி வருகிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: கட்சி சேராத பத்திரிகை என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கட்சி சார்ந்த ஒரு பத்திரிகை நான் மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால் எண்ணுருக்கு ஒரு கூட்டத்திற்குப் போகும்போது, நான்கரை மணிக்கு அங்கு ஒரு படகு கவிழ்ந்ததைக் குறிப்பிட்டு அன்றைய மாலைப் பத்திரிகையே “கருணாநிதி வருகையால் படகு கவிழ்ந்தது” என்று தலைப்பிட்டு வெளிவந்ததை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கவனித்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் சொல்வதற்கு முன்னால் இன்று காலையில் முதலமைச்சர் அவர்களும் சொன்னார்கள். நான் இல்லை என்று மறுக்கவில்லை. இதற்கு காரணமே முன் சொன்ன பத்திரிகை நான் என்று சொல்கிறேன். அது நீடிப்பதால் மற்றவர்களுக்கும் ஒரு தூண்டுகோல் உண்டாகிறது. ஆகவே இம்மாதிரி பத்திரிகைகள், பொதுப்பணி அசாங்கத்தில், மானிலத்தில் பெரும் பொறுப்பை வகிப்பவர் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தும் பத்திரிகையில் இப்படியெல்லாம்

[21st February 1968] [திரு. கே. ராஜாராம்]

இருக்கக் கூடாது. இந்த காரியத்தை முதலமைச்சர் அவர்களும், பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களும், அவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் சொல்லி செய்ய முடியாது. அவர்கள் இருவரும் இதை பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மொழிப்பிரச்சனை சம்மந்தமாக அண்மையில் மாநில அசெம்பிளியில் மட்டும் தீர்மானம் போட்டதை நான் குற்றம் என்று சொல்லவில்லை. முன்னால் இது மாதிரி நடந்திருக்கிறது என்று தொழில், கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அது உண்மை நான். என்னுடைய அனுபவத்தில் சில தீர்மானங்கள், குறிப்பாக தமிழ் ஆட்சி மொழியாக கொண்டுவரவேண்டுமென்ற தீர்மானம் இந்த சபையில் வாளில்லை. காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருக்குப்போது தமிழை மாநில ஆட்சி மொழியாக வைக்கவேண்டும் என்ற தீர்மானம் அசெம்பிளியில்தான் பாஸ் செய்யப்பட்டது. அதைப் பற்றி குறை சொல்லவில்லை. ஆனால் ரொம்ப அவசர அவசரமாக இதை செய்து விட்டார்கள் என்று தான் வருத்தப்படுகிறேன். இவ்வளவு அவசரமாக செய்திருக்க வேண்டியதில்லை. எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களையும் கூப்பிட்டு உட்காரவைத்துப் பேசி ஏகமனதாக ஒரு தீர்மானம் போட்டிருக்கலாம். காங்கிரஸ் ஒத்துக் கொள்ளாவிட்டால் அவர்களை விட்டு விடலாம். மற்ற கட்சிகள் எல்லாம் இப்போது ஆளும் கட்சிக்கு கூட்டுக் கட்சியாகத்தான் இருக்கின்றன. ஆகவே எல்லோரையும் கலந்து பேசி செய்திருக்கலாம். ஒரே தீர்மானம் போடப் போகிறோம் என்று ஏகமனதாக நிறைவேற்றியிருந்தால் ஊரே அந்த தீர்மானத்தைக் கண்டு பயந்திருக்கும். காங்கிரஸ் வரா விட்டால் விட்டுவிடுங்கள். முதலமைச்சர் சொன்ன அசல் தீர்மானம் இல்லை. பி.எஸ்.பி. கொடுத்த திருத்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, கம்யூனிஸ்ட் கொடுத்த திருத்தத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டு, காங்கிரஸ் கொடுத்த தீர்மானத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். ஆனால் ஒட்டுப் போடும்போது ஏகமனதாக நிறைவேற்றவில்லை. நடுநிலைமை வகித்துவிட்டார்கள். இந்த மாதிரி போயிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த விஷயத்தில் எல்லோருக்கும் ஒரே எண்ணம்தான் இருக்கிறது. பாராளுமன்றத்தில் இப்போது நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தைப் பற்றி யாருக்கும் எந்தவிதமான மாறுபட்ட அபிப்பிராயமும் இந்த மாநிலத்தில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே 23-ம் தேதி என்பதற்கு பதிலாக 25 அல்லது 26, 27-க்கு மேல் நிறைவேற்றியிருக்கலாம். எல்லோரும் பேசி முடிவு செய்திருக்கலாம் என்ற எண்ணம் தான் எனக்கு. அப்படி கூப்பிட்டு பேசியிருந்தால் சகல விஷயங்களைப் பற்றியும் பேசியிருக்கலாம். உதாரணமாக முஸ்லீம் லீக் உறுப்பினர் வகாப் அவர்கள், திருச்சி அன்பர் சொன்ன மாதிரி—அவர் உருது மொழி பாதிக்கப்போது தான் பேசுகிறார்—மற்ற பாஷைகளும் பாதிக்கப்பட்டுவிடும். இந்த சென்னை நகரத் திலேயே குராக்கி மொழியை பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டு உயர்நிலைப்பள்ளிகள் நடக்கிறது. அகே போல விரிந்தி மொழியை, பஞ்சாபி மொழியை, தெலுங்கு மொழியை பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டு உயர்நிலைப் பள்ளிகள் நடக்கிறது. அந்த பள்ளிகளின்

[திரு. கே. ராஜாராம்] [21st February 1968]

நிலைமை இரண்டு மொழிக் கொள்கை என்று சொல்லும் போது ஏற்கனவே படிக்கும் பயிற்சி மொழியை விட்டு விட முடியாது. ஆங்கிலத்தையும் விட்டுவிட முடியாது. அதையும் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதனால் தீர்மானத்தின் பயன் என்னவென்றால் அவர்கள் தமிழை படிக்க முடியாமல் போகிறது. இப்போது மூன்றாவது மொழியாக தமிழ் படிக்கிறார்கள். மூன்று மொழியில்லை என்று சொல்லும்போது நாமே தமிழை படிக்காதே என்று சொல்லுபவர்களைவிடிகிறது. நாம் தீர்மானம் நிறைவேற்றியபோது இதெல்லாம் கவனத்திற்கு வந்திருக்காது. தமிழ் அவர்கள் படிக்கக் கூடாது என்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. அதைக் கேள்வி நோத்தின் போது பதிலில் இருந்து புரிந்து கொண்டேன். கூடிய சீக்கிரம் இதற்கு வழி கண்டுபிடிக்க வேண்டும், வேறு வழியில்லை. மும்மொழி படித்துத்தான் ஆகவேண்டும், வேறு வழியில்லை. அம்மாதிரி பண்ணினால் தான் முடியும். ஆகவே அம்மாதிரி தமிழும் படிக்க வேண்டும், குஜராத்தியும் படிக்க வேண்டும், ஆங்கிலமும் படிக்க வேண்டும். மும்மொழி வந்துதான் ஆகவேண்டும். முதலமைச்சர் அவர்கள் அசெம்ப்லியில் நிறைவேற்றியிருக்கிற தீர்மானத்தை குறை கூறாமல் பேசவேண்டும் என்ற ஆசையோடு பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். அந்த தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்வதால் மாநிலத்திற்கு நல்ல விளைவு ஏற்படவேண்டுமென்றுதான் கூறுகிறேன். அந்த வகையில் வேறுவிதமான விளைவு ஏற்பட்டு விடக் கூடாது. நேற்றுக்கூட முதலமைச்சர் அவர்கள் டெல்லி தீர்மானத்தை சஸ்பென்ட் செய்து வைத்தால் நன்மையாக இருக்குமென்று சொன்னார்கள். நல்ல யோசனை தான் அது. அதே மாதிரி அவர்களும் கேட்பார்கள். நீங்கள் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை அமல் செய்யவேண்டாம், சமாதானமாகப் பேசி ஒழுங்கு செய்து கொள்வோம் என்றால் உடனே நாம் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டியது தான். “ஆப்பரேடிவ் போர்ஷன்” அந்த தீர்மானத்தில் மூன்று மொழியை இரு மொழியாக மாற்றுவதில் என்.சி.சி-யில் சொற்களை மாற்றி தமிழ் கட்டளைச் சொற்களை சொல்லவேண்டும் என்ற விஷயங்கள் இவற்றை எல்லாம் கூட அவசியமானால் சமாதானமாக பேசும்போது இணங்க வேண்டித்தான் ஏற்படும்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இந்த மாநிலத்தில் இருக்கிற எல்லா, 2,600 உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் கடைப்பிடித்து வந்த மும்மொழித் திட்டம் இரு மொழியாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே நிலைமையில் சிறுபான்மை யோருக்கு அவர்கள் மொழிக்கு உள்ள உரிமையைப் பாதுகாக்க உரிமை தரப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படிப் பார்க்கும்போது தெலுங்கு, இந்தி ஆகிய மொழிகளை பயிற்சி மொழியாக எடுத்துக் கொண்ட பள்ளிகள் இரண்டும், அதே போல குஜராத்தி பள்ளிகளும் இருக்கின்றன. அங்கே அவர்களுக்கு பாதுகாப்புத் தருகின்ற முயற்சியிலே தரப்படுமென்று இந்த அரசு வாக்குறுதி தந்திருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னது போல், சிறுபான்மையோருக்கு வசதி செய்து தர இந்த அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும்.

21st February 1968]

திரு. கே. ராஜாராம் : அதே மாதிரி லேடி சிவஸ்வாமி ஹைஸ் கூவில் 600 பிள்ளைகள் சமஸ்கிருதம் படித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். நண்பர்கள் 600 பிள்ளைகள் சமஸ்கிருதம் படிப்பதாகவும் 200, 300 பிள்ளைகள் இந்தி படிப்பதாகவும் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு ஒரே “di. um. am.” ஆக இருக்கிறது. அவர்கள் படிக்கும் படிப்பு என்னாகும் என்று குழப்பமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கஷ்டத்தை உண்டு பண்ணவேண்டும் என்ற எண்ணம் எந்த நிலைமையிலும் கல்வி அமைச்சருக்கு இருக்காது. அவர்களுக்கு எந்த வகையில் என்ன நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொதுவாக எந்த மொழியையும் கற்றுக் கொள்ளுவதற்கு வகை செய்ய வேண்டும். பொதுமான மாணவர்கள் இருந்தால் அவர்களுக்கு வசதி செய்யக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று கல்வி அமைச்சர் ஒத்துக் கொண்டார்கள். பொதுமான மாணவர்கள் இருந்தால் எந்த மொழியையும் கற்றுக் கொடுக்க வசதி செய்து தரப்படும் என்று சொன்னார்கள். பொதுவாக இன்று ஆளும் கட்சியாக இருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பலமுறை பல விதமான அபிப்பிராயங்களைச் சொன்னது. ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை இந்த இடத்தில் எடுத்துக் காண்பிக்கக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன். “நம் நாடு” பத்திரிகையில் இரண்டு மத்திய அரசாங்க ஆட்சி மொழிகளாக இந்தியும் ஆங்கிலமும் வந்ததற்கு காங்கிரஸ் காரர்களிடமும் அந்தப் பெருமையை எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கு இல்லை. நாங்களும் அதற்கு அதிக முயற்சி செய்து எங்களாலும் அந்த இரு மொழிக் கொள்கை ஏற்பட்டது என்று சொல்லுவதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பெருமைப்படுகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சமீப காலம் வரையில் இந்தியை வெறுப்பாக இந்தி அடியோடு கூடாது என்று சொன்னார்கள் என்றே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய வரலாற்றில் எங்கேயும் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. பொதுவாக இந்தியை புழுத்தக் கூடாது, நம் இஷ்டத்தை மீறி புழுத்தக் கூடாது என்பதைத்தான் இன்று முதலமைச்சராக இருப்பவர்கள் ராஜ்ய சபையில் பேசும் போதுகூட மிக வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர் ஒப்புக் கொள்ளுவதனால் அதை எடுத்துப் படிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. நான் அவருடைய பேச்சுகளை வைத்திருக்கிறேன். இம் மாதிரி மேன்மேலும் இந்தியை வெறுப்பு இல்லை என்று நன்றாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நமது மாநிலத்தில்கூட இந்தி படிக்க விரும்புகிறவர்களுக்கு அவர்கள் படிக்கக் கூடாது என்று நாம் இடைஞ்சலாக இருக்கவேண்டாம். அநேகம் பேர் இந்தி படிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். சமஸ்கிருதம் படிக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். அப்படி விரும்புகிறவர்கள் பொதுமான எண்ணிக்கை இருந்தால் படிப்பதற்கான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க நாம் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறோம். முந்தாதாள் பேசும் போதுகூட தாமோதரன் அவர்களும் சேஷாத்ரி அவர்களும் சொன்னார்கள். பார்லிமெண்டில் அம்பேத்கார் சொன்னதை ஒரு ஓட்டு வித்தியாசத்தில் இந்தி நிலைத்து விட்டது என்று சொன்னார்கள். நான் போய்ப் பார்த்தேன். நான் சொன்னதுதான் சரி. இந்தியா,

[திரு. கே. ராஜாராம்] [21st February 1968]

இந்துஸ்தானியா என்ற விவாதம் 3 நாட்கள் நடந்திருக்கிறது. இந்துஸ்தான் என்று சொல்லும்போது தேவநாகரி எழுத்தும் உருது எழுத்தும் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு வந்தார்கள். ஸ்ரீதாண்டன் அவர்கள் தான் இந்தி வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இன்னும் சில பேர் இந்துஸ்தானி வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஓட்டு எடுப்பில் 77 இந்துஸ்தானிக்கும், 78 இந்திக்கும் விழுந்தது. 78 ஓட்டு வாங்கியதால் இந்தி என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள், இந்த விவரம் எல்லாம் கான்ஸ்டிட்யூஷன் அசெம்பிளி புரோசீடிங்ஸில் வரவில்லை இது தான் நடந்திருக்கிறது. கமிட்டி போட்டு முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அப்போது அங்கத்தினர்களாக இருந்த நண்பர்களையும் விசாரித்தேன். பார்லிமெண்ட் புரோசீடிங்ஸில் நேற்றிலிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். இந்த விஷயம் வரவில்லை. தனியாக கமிட்டி போட்டு திரு. என். கோபாலசுவாமி அய்யங்கார் அதற்குத் தலைவராக இருந்திருக்கிறார். அப்படி முடிவு செய்யும்போது எண்களும் கூட இன்டர்நேஷனல் எண்களாக இருக்கக் கூடாது. தமிழில் எப்படி ஒன்றுக்கு 'க' என்றும் இரண்டுக்கு 'உ' என்றும் எழுத்துக்கள் இருக்கிறதோ அப்படி இன்டர்நேஷனல் எழுத்துக்களை நீக்கி இந்தி எழுத்துக்களைப் போடவேண்டும் என்ற பிரச்சனை வந்தது. அது கூடாது, இன்டர்நேஷனல் பிகர்ஸ் தான் இருக்கவேண்டும் என்று கமிட்டியில் முடிவு பண்ணி தீர்மானம் பண்ணியிருக்கிறார்கள். அந்த காலத்தில் டி. ஏ. ராமலிங்கம் செட்டியார் பேசிய பேச்சுகள் டாக்டர் சுப்பராயன் பேசிய பேச்சுகள் இன்று முதலமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவு வேகமாக இந்த விஷயத்தில் பேசுகிறார்களோ அதைக் காட்டிலும் பதின்மடங்கு வேகமாக ராமலிங்கம் செட்டியார் பேசியிருக்கிறார்கள். டாக்டர் சுப்பராயன் இந்த மாநிலத்தின் அமைச்சராக இருந்தவர்கள், அவர்கள் பேசும்போது, நான் இதை நிறைவேற்றிவிட்டு எந்த முகத்தைக் கொண்டு சென்னையில் போய் இறங்குவேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். காங்கிரஸ் காரர்கள் பலவந்தமாக இஷ்டமில்லாமல் தங்கள் பேரில் ஒரு சூமையை ஏற்றிக் கொள்ள ஒரு காலத்திலும் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் உடந்தையாக இருந்ததில்லை. இருக்கப்போவதில்லை என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி அறிந்திருக்கிற உருத்துக்கள் இந்தியா அல்லது தொடர்ந்து ஆங்கிலமே ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டுமா என்ற பிரச்சனை வருகிறபோது இந்தி பேசாத மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைச் சொல்ல வேண்டும் என்று பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் வாதிட்டிருக்கிறார்கள். அரசியல் நிர்ணய சபையின் காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் காலஞ்சென்ற திரு. ராஜேந்திரப் பிரசாத் அவர்கள் அதற்குத் தலைவராக இருந்திருக்கிறார். அதற்குள்ளே வாதாடுகிற போது அந்த நிலைமை வருகிறபோது 77 பேர் வேண்டும் என்றும் 77 பேர் வேண்டாம் என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் ; பண்டித

[21st February 1968] [திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்]

நேரு இந்தி இருக்க வேண்டும் என்ற பகுதியில் இல்லாமல், இந்தி வேண்டாம் என்ற இந்தி பேசாத மாநிலப் பகுதியிலிருந்து வாக்கு அளிக்க, அதற்குப் பிறகு தனக்குண்டான "கான்ஸ்டிஷன்" ஓட்டை ராஜேந்திரப் பிரசாத் இந்தி வேண்டும் என்ற பகுதிக்குக் கொடுக்க அந்த முடிவுப் பிரகாரம் அரசியல் நிர்ணய சபைக்கு வந்திருக்கிறது. கட்சிக் கட்டுப்பாட்டின் காரணமாக எல்லோரும் ஆதரிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டதும் அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து திரு. கிருஷ்ணசாமி பாரதி அவர்கள் விளக்கமாக எழுதியிருக்கிறார்கள். இப்படி ஒரு ஓட்டு வித்தியாசத்தில் இந்தி வந்தது என்ற வரலாறு இருக்கிறது.

திரு. கே. ராஜாராம் : ஆகவே அதுதான் புரோசீடிங்ஸில் வரவில்லை. வெளியே நடந்த காரியம். இப்போது கல்வியமைச்சர் சொன்ன விஷயத்தைக்கூட அப்போது அரசியல் நிர்ணய சபை அங்கத்தினராக இருந்த நண்பரை விசாரித்தேன். அவர் சொன்ன விவரப்படி 4, 5 ஓட்டு வித்தியாசத்தில்தான் வந்தது என்று சொன்னார்கள்.

12-10
p.m

ஆகவே, இம்மாதிரி சட்டம், அமைதி பாதுகாக்கும் விஷயத்திலும் இந்த மொழிப் பிரச்சனை விஷயத்திலும் மிகவும் சரியானபடி நடந்து இந்த மாநிலத்தின் கௌரவத்தைப் பாதுகாக்கவேண்டும். பயம் என்பது யார் மனதிலும் கொஞ்சமும் இல்லாமல் போக்க வேண்டும். இப்போது நிறைய பயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு தகுந்தபடி பலர் எழுப்பிய பிரச்சனைகளைச் சொல்லியிருக்கிறேன். இடையிடையே முதலமைச்சர் அவர்கள் எழுந்தால் எங்கே விட்டுவிடுவோமோ என்று நினைத்தேன். இன்று அவர் குறுக்கிடவில்லை. அதற்காக நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அவர் விவரங்களைக் குறித்து வைத்து விட்டார். எல்லா விஷயங்களையும் மொழிப் பிரச்சனை சம்பந்தமாக பல விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டும் என்று இருந்தேன். அவசியமில்லை. இப்போது உள்ள நல்ல சூழ்நிலையை "நல்ல அட்மாஸ்பியர்" இருப்பதை அது கெடுத்துவிடும் என்று பயப்படுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைக் குற்றம் சாட்டிச் சொல்ல வேண்டியதை எல்லாம் நிறுத்திக் கொள்ளுகிறேன். காங்கிரஸ்காரர்களும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்களும் கம்யூனிஸ்டுகளும் மற்றவர்களும் வெவ்வேறு கட்சி என்று இல்லாமல் மொழிப் பிரச்சனையைப் பொருத்தவரையில் ஒன்று கூடி தங்கள் எதிர்கால சந்ததிகளைப் பாதிக்கும் விஷயத்தை எப்படித் தீர்ப்பது என்று யோசித்து எப்படித் தீர்த்து வைக்க வேண்டுமோ அதற்குத் தக்கபடி உதவி செய்ய வேண்டும். இதற்கான நடவடிக்கையை யாரோ எடுக்க வேண்டும் என்று பிறரை சொல்ல வேண்டாம் என்று முதல் அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவர்தான் இதை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அவர் இதை எடுத்துக் கொண்டு யார் யாரை அழைக்கவேண்டுமோ அவர்களை அழைக்கும்படியாக கேட்டு இந்த பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காணவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

21st February 1968

* மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்வருடைய பேருரையின் பேரில் இந்த அவையில் உள்ள பல அன்பர்கள் தத்தமது கருத்துகளை மிகுந்த அக்கறை யோடும், யாரும் கூர்ந்து கவனிக்கத் தக்க முறையிலும் எடுத்துப் பேசி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்ன பல சீரிய யோசனை களுக்கெல்லாம் நான் முதலிலேயே நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதிலும் எதிர்க் கட்சித் தலைவராக உள்ள நண்பர் இராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன பல கருத்துக்கள் புறக்கணிக்கத் தக்க கருத்துக்கள் அல்ல. அவைகளையெல்லாம் உடனடியாக நான் ஏற்றுக் கொள்ள இயலாத நிலையில் இருந்தாலும் அதற்குரிய மரியாதையைக் கொடுத்து அவைகளைக் கவனிப்பேன் என்று அவர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிற எந்தப் பகுதியையும் எந்த உறுப்பினரும் தவறு என்று எடுத்துக் காட்டவில்லை. அப்படி எல்லாத் தரப்பினரும் ஒத்துக் கொள்ளக் கூடிய முறையில் பல பொதுவான உண்மைகளை கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். முதலிலேயே அவர்கள் ஒரு புதிய கழகம் அல்லது ஒரு புதிய கட்சி அரசாட்சியை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டு அதற்குத் தேவையான ஜனநாயக மரபு நம்முடைய நாட்டில் இருப்பதைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த மரபு மேலும் வளர் கிறமுறையில் தான் இங்கே பேசிய ஒவ்வொரு நண்பரும் தத்தமது கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தியா முழுவதும் ஜனநாயக மரபு காப்பாற்றப்பட வேண்டுமானால், அது தமிழகத்தில் தான் முதலில் காப்பாற்றப்பட முடியுமே தவிர, மற்ற இடங்களில் அல்ல. மற்றப் பகுதிகளில் இருப்பதைவிட, அதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலை தமிழகத்தில் தான் இருக்கிறது. தமிழகத் திலே தான் சில கருத்து வேற்றுமைகளை எடுத்துச் சொன்னாலும், நட்புறவு கெடாமல் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியும் என்ற மரபு நெடுங்காலமாக இருந்து வருகிறது. அதைப்போலவே யார் சொல்வதாக இருந்தாலும், அதிலே தவறு இருக்கிறது என்று தனக்குப் பட்டால் அதை வெளிப்படையாக எடுத்துச் சொல்வதை “நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினாலும் குற்றம் குற்றமே” என்று நக்கீரன் சொன்ன நாளில் இருந்து நாம் கடைப்பிடித்து வருகிறோம். ஆனால் இப்போது நண்பர் இராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னபடி கருத்து வேற்றுமைகள் பகைக்கு அழைத்துச் செல்லக்கூடாது. பகை வளராதபடி பார்த்துக் கொள்ளும் பெரும் பணியினை எல்லாக் கட்சிகளும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக 20 ஆண்டுகளாக இந்த நாட்டை ஆண்ட மரபு படைத்த கட்சி இன்னும் சற்று அதிக அக்கறை யோடு அந்தப் பகை வளராமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் எடுத்துக்கூற கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். திராவிட முன்னேற்ற கழகம், இந்தப் பகை வளருகிற முறையில் ஏதாவது சில இடங்களில் நடந்துகொண்டிருக்குமானால், சில வார்த்தைகளை

21st February 1968] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

எடுத்துச் சொல்லி இருக்குமானால், அவைகளை என்னிடத்திலே சுட்டிக் காட்டினால் அதைத் திருத்திக் கொள்வதற்கு நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் எப்போதும் தயாராக இருக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். யாருக்கு எந்தக் கருத்து வேற்றுமைகள் இருந்தாலும், நாம் அனைவரும் சேர்ந்து இந்த நாட்டில் வாழக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோமே தவிர பகை உணர்ச்சி காரணமாக நம்மிலே யாரும் இந்த நாட்டைவிட்டு வெளியே போய்விடப் போகிறவர்கள் அல்ல. இந்த நாட்டுக்குள்ளே வாழ வேண்டும் என்று முறையில், பகை உணர்ச்சியை நீக்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் மிகவும் வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் அந்தப் பகை உணர்ச்சி நாளுக்கு நாள் குறைவதற்குப் பதிலாக வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரி வித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நண்பர் இராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் சொன்னபடி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பிரிவினைக் கொள்கையைக் கைவிட்டுவிட்டது என்றாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பிரிவினைக் கொள்கையைப் பேசிக் கொண்டிருந்த காலத்தைவிட இப்போது அந்தப் பிரிவினைக் கொள்கையை வலியுறுத்துகிறவர்களின் தொகை வளர்ந்திருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதை மூடி மறைத்து எந்தவிதமான பயனையும் நாம் பெறுவதற்கில்லை. பெரிதும் மாணவர்களால்தான் இந்தப் பிரிவினை பேச்சு பேசப்படுகிறது என்று நாம் எடுத்துச் சொன்னாலும், பொதுவாக உத்தியோகத் துறையில் ஈடுபட்டவர்கள்கூட—டெல்லியில் நான் பழகிய அளவில் உத்தியோகத் துறையில் உள்ளவர்கள்கூட—“எந்தச் சிரமம் ஏற்பட்டாலும், இந்தத் தொல்லைக்குத் தான் அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் நாட்டை பிரித்துக் கொண்டு போய்விடலாம் என்பது” என்று பேசுவதை நான் கேட்டிருக்கிறேன்.

பிலாயில், ராஞ்சியில் கலகங்கள் நடைபெறுகிற நேரத்தில் தென்னகத்தாருக்கு இடுக்கண்கள் வருகிற போதெல்லாம் அங்கே உள்ளவர்கள் அதைத் தான் சொல்லுகிறார்கள். ‘நாம் பிரிந்து போய்விட்டாலும் பரலாயில்லை: இருந்து கொண்டு இந்தச் சங்கடப்படுவானேன்’ என்று பிலாயிலும் ராஞ்சியிலும் பேசி இருக்கிறார்கள்.

அசாம் மாநிலத்தில் இந்தப் பிரிவினை உணர்ச்சி மிக அதிகமான அளவுக்கு வளர்ந்து, அங்கே பல இடங்களில் சுவரொட்டிகள் ஒட்டப்பட்டதாகக்கூட கூறப்பட்டது “Assam for Assamese; Indians out” என்று ஒரு நோட்டீஸ் ஒட்டப்பட்டதாக நான் அறிகிறேன். அசாமில் உள்ள அசாமியர்கள், இந்தியர்கள் வேறுபட்டவர்கள் என்ற கருத்தை சுவரொட்டியாகப் போட்டு அசாமில் ஒட்டினார்கள் என்று நான் கேள்விப்பட்டேன். அதே அசாமில் ஒட்டினார்கள் என்று நான் கேள்விப்பட்டேன். அதேபோல குஜராத் அனாலும், மகாராஷ்டிரமானாலும், பாஞ்சால மானாலும், உத்திரப் பிரதேசமானாலும் எல்லா இடத்திலுமே ‘இது எங்களுடைய பிரதேசம்; இது எங்களுடைய. நாடு இங்கே

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [21st February 1968]

மற்றவர்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தக் கூடாது' என்று பேசப்படுகிற பேச்சு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், பிரிவினையைக் கைவிட்டு விட்ட பிறகு மிக அதிகமான அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிறத என்பதை நான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். இது அதிகமான அளவுக்கு வளர்ந்திருப்பதாலே, நான் அதை நியாயமானது என்று வாதிடுவதாக யாரும் அவசரமான முடிவுக்கு வரத் தேவையில்லை. அது நியாயமானதுதான் இல்லையா என்பதைக்கூட யோசிக்காமல் வெகு சுலபமாக இன்றைக்குப் பேசுகிறார்கள்.

இந்த கிளர்ச்சி ஆரம்பம் ஆன உடனே மாணவர்களை நான் பலமுறை சந்தித்துப் பேசினேன். ஒவ்வொரு மாணவனையும் நான் சந்தித்துப் பேசுகிறபோது, மாணவர்கள் காங்கிரஸ் பற்றுள்ள மாணவர்களாக இருந்தாலும் மற்ற தி.மு.க. பற்றுள்ள மாணவர்களாக இருந்தாலும், இரண்டு கட்சிகளுக்கும் அப்பாற்பட்ட நிலையில் உள்ள மாணவர்களாக இருந்தாலும், ஒரு 5 நிமிஷம் 10 நிமிஷம் பேசிக் கொண்டிருந்துவிட்டு, அவர்கள் திடீர் என்று ஒரு முடிவுக்கு வருவது "இப்படி எல்லாம் இருப்பதை விட பிரிந்து போய்விடலாம்" என்று சொல்லுவதையும் நான் கேட்டிருக்கிறேன். ஆகவே இது ஒரு அரசியல் கட்சி துண்டி விட்டு ஏற்பட்டு இருக்கிற உணர்ச்சியல்ல. அதிலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் துண்டி விட்டு ஏற்பட்டிருக்கிற உணர்ச்சி யல்ல. இந்த உணர்ச்சி மனமுறிவு ஏற்பட்டபிறகு Frustration இயற்கையாக இந்த உணர்ச்சி பரவி இருக்கிறது. இரண்டு பேர், அண்ணன், தம்பி இருக்கிற வீட்டில் ஒருவருக்கொருவர் மனத் தாங்கல் வளர்ந்து கொண்டே போய் அந்த மனத்தாங்கல்களைத் தீர்க்க பெரியவர்களால் முடியாது போய்விட்டால் 'இப்படி இருப்பதைவிட பிரித்துக் கொண்டு போய்விடலாம்' என்று வெகு சுலபமாக பேசுவதைப் போல் இன்றைக்கு நாட்டிலே பேசுகிறார்கள். அதைத் தான் மிக வருத்தத்தோடு நண்பர் இராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் எடுத்துக் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், எந்த விதமான தொடர்பும் இல்லை என்பதை நான் உள்ளத்தில் ஒரு துளியும் கள்ளம் கபடி இல்லாமல் எடுத்துத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் நாம் வருத்தப்படத் தக்க அளவுக்கு அந்தப் பிரிவினை பேச்சு வலுப்பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் மறைக்கவில்லை. இந்த இக்கட்டில் இருந்து இந்த நாடு எப்படி நன்னை மீட்டுக் கொள்ளப்போகிறது என்பது நான் இன்றைக்கிருக்கிற, பெரிய அரசியல் தலைவர்களுக்கு இருக்கிற பெரிய பிரச்சினையாகும். எந்த அரசியல் கட்சி எந்த நேரத்தில் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வருவது என்பது மிகச் சிறிய பிரச்சினையாகி விட்டது. நான் சில காலமாகவே பேசிக் கொண்டு வருவதை, நண்பர்கள், பத்திரிகையைப் பார்த்துக் கொண்டு வருபவர்கள், அறிவார்கள் என்று கருதுகிறேன். இன்றைக்கு அரசியல் ரீதிக்கு அளிக்கப் பட்டு வருகிற முக்கியத்துவம்கூட வெகுவாக குறைக்கப்பட்ட வேண்டும் என்ற கருத்தை நான் நெடுங்காலமாகக் கொண்டிருத்

[21st February 1968] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

கிறேன். எந்த நாட்டினுடைய பெருமையும் அந்த நாட்டினுடைய அரசியல் வாதிகளால் மட்டுமல்ல, அந்த நாட்டு தலைசிறந்த வித்தகர்கள், பேராசிரியர்கள், மருத்துவ வல்லுநர்கள், பொறியியல் நிபுணர்கள், கவிவாணர்கள், இலக்கிய கர்த்தாக்கள் ஆகிய இவர்களால் தான் அதிகமாக நிலைநாட்ட முடியும். விரல்விட்டு எண்ணக் கூடிய வெறும் அரசியல் வாதிகளால் மட்டும் அந்த நாட்டுக்குப் பெருமை வந்துவிடாது என்று நான் வலியுறுத்திச் சொல்லி வருகிறேன். ஏனென்றால் வெறும் அரசியல் வாதிகள் மட்டுமே இந்தக் காரியத்தை கவனிக்க முடியும் என்ற நிலை இருப்பதில் இருந்து கல்வித் துறை காரியமானால் கல்வித் துறை வித்தகர்களாலும், பொறியியல் துறை சம்பந்தமான பிரச்சினை யானால் அந்தத் துறையில் உள்ள மேதைகளாலும் கவனித்துப் பார்க்கப்பட வேண்டும் என்ற நிலைக்கு வெகு விரைவாக நம் நாடு செல்ல வேண்டும். ஆகையால் இன்று ஏற்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலை வெகு விரைவில் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் நண்பர் இராஜாராம் நாயுடு அவர்களோடு நான் முழுக்க, முழுக்க ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அதிலும் அவர்கள் சில பத்திரிகைகளைப்பற்றி எல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். நம் சட்ட மன்றத்திலேகூட அதைப்பற்றி குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் கூடிப் பேசலாம்; அதைப் போலவே இதழ் ஆசிரியர்கள் எல்லாம் கூடிப் பேசி எந்தெந்தப் பிரச்சினைகளை எந்தெந்த முறையில் செய்திகளாக வெளியிடுவது என்பதைப் பற்றி நமக்கும் ஒரு ஒருமித்த கருத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியது மிகவும் தேவை என்று நான் மிகவும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த முயற்சியில் யார் ஈடுபடுவதாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு ஒத்துழைப்பு தருவதற்கு நான் மிகவும் விரும்பம் உள்ளவன் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நண்பர் இராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் சொன்னபடி நாட்டிலே 12-20
இன்றையதினம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற காரியங்கள் P.M.
குறித்து நான் மிகவும் வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன் என்பதை மறுக்கத் தேவையில்லை. அதை வெளிப்படையாகச் சொல்லிக் கொள்வது தான் நல்லது என்கூட நான் கருது கிறேன். அவர்களும் மற்றவர்களும் எடுத்துச் சொன்னபடி மொழிப் பிரச்சினையில் நானும் என்னைச் சார்ந்த நண்பர்களும் சில திட்டவட்டமான கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கிறோம். காங்கிரஸில் உள்ளவர்கள் சில திட்டவட்டமான கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியினரும், பின்னால் வருவதற்கு முடியாத அளவுக்குச் சில நிலைமைகளுக்கு தங்களை ஆட்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதில் இருந்து ஏதாவது விலக முடியுமானால், எதிலே நமக்குள் ஒருமித்த கருத்து இருக்கிறது என்பதை இப்போது ஆராய வேண்டும். இரண்டு, மூன்று விஷயங்களில் ஒரு ஒருமித்த கருத்து இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று இந்தி அவர்களது விருப்பம் இல்லாமல் திணிக்கப்பட்டகூடாது என்பதில் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [21st February 1968]

இன்றைய தினம் ஒருமித்த கருத்தைக் கொண்டிருக்கின்றன. 10 வருஷத்திற்கு முன்னால் அப்படி இருந்ததில்லை. ஏன் இந்தியைத் திணிக்கிறீர்கள் என்று கேட்டதற்குக்கூட அப்போது இருந்த காங்கிரஸ் தலைவர்கள் 'தேவை உள்ளதை திணிக்காது விட்டு விட்டால், வேண்டுமே, தவிர, தேவையானதை திணிக்காது விட்டு விட்டால், இஷ்டப்படி வந்துவிடும் என்று இருக்க முடியாது; ஆகையால் இந்தி திணிக்கப்படுவது ஒரு தேசியத் தொண்டு' என்று அவர்கள் உள்ளபடியே நம்பிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இன்றைய தினம் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் இந்தி கூடாது என்பதில் ஒருமித்த கருத்துக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இது அரசியலில் ஏற்பட்டிருக்கிற மிகப் பெரிய லாபகரமான மாறுதல் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். இரண்டாவதாக ஏற்பட்டுள்ள ஒரு மித்த கருத்து ஆங்கிலம் கால வரையறையின்றி நாம் விரும்புகிற வரையில் ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தாகும். இதை மறுக்கிற அரசியல் கட்சிகள் அதிகம் இல்லை. ஒருசில அரசியல் கட்சியில் ஒரு அன்னிய மொழி எவ்வளவு காலத்திற்கு இருக்கலாம் என்று உணர்ச்சி கொண்டு வாதத்தைச் சொல்கிறார்கள். ஒரு சில கட்சிகள் எகாதிபந்திய மொழி அல்லவா கிறார்கள். ஒரு சில கட்சிகள் எகாதிபந்திய மொழி அல்லவா என்ற வாதத்தைக் கூறுகிறார்கள். என்றாலும் அந்தனை பேரும் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டுமென்ற நிலையை ஒப்புக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அப்படி ஒப்புக்கொண்டது மட்டுமல்ல. அதை உறுதிப்படுத்த வேண்டுமென்று எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் இன்றையதினம் ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்த மாறுதல் ஒரு சட்டத்தின்மூலம் உறுதிப்படுத்தலாம் என்பது காங்கிரஸ் கட்சியின் திட்டம். அரசியல் சட்டத்தையும் திருத்திலொழிய அதை உறுதிப்படுத்த முடியாது என்பதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் திட்டம். இந்த மாறுதல் தவிர, ஆங்கிலம் நாம் விரும்புகிற வரையில் ஆட்சி மொழியாக நீடித்து இருக்கவேண்டுமென்பதில் ஒருமித்த கருத்துக்கு நாம் வந்திருக்கிறோம். அதைப்போன்று இப்போது மத்திய அரசில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிற ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தோடு இணைந்து கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் தீர்மானம் தேவையற்றது. தீது விளைவிப்பது, உடனடியாக நீக்கத்தக்கது, என்பதில் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஒருமித்த கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது நண்பர் ராஜாராம் அவர்கள் அரசியல் நிர்ணய சபையில் இருந்த உண்மையான காங்கிரஸ் காரர்கள் அதை முன்பிருந்தே எதிர்த்து வந்திருக்கிறார்கள், என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இவ்வளவு தெளிவாக இந்தத் தீர்மானத்தைப்பற்றி அது தீது பயக்கும் என்று அவர்கள் உணர்ந்திருந்தும் அவர்களுடைய கட்சி உணர்ந்திருந்தும், கட்சித் தலைவர் காமராஜ் பெங்களூரில் இருந்து கொண்டு அறிக்கை வெளியிட்டிருந்தும், பாராளுமன்றத்திலும், ராஜ்யசபையிலும் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் அந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து வாக்களித்திருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணுகிற நேரத்தில் ஏற்படும் வருத்தத்தை மறைப்பதற்கில்லை. அப்படி

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] 21st February 1968]

ஒப்புதல் அளிக்கும்போது, அந்தத் தீர்மானத்தைத் தவறு என்றுவது சொன்னார்களா என்று பார்த்தால் அதுவும் இல்லை. அந்தத் தீர்மானம் மூலச்சட்டத்தை வெகுவாகப் பாதிக்காது என்று வாதிட்டுவிட்டு வாக்களித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகாவது தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி கூடியபோது அவர்களுக்குச் சொல்லி திருத்தம் கொடுத்து வோட்டளித்தது தவறு என்றுவது கண்டித்தார்களா என்று பார்த்தால் இதுவரையில் இல்லை. ஆகையால் அரசியல் நிர்ணயசபை காலத்திலிருந்து இந்தத் திணிப்பை காங்கிரஸ் பெரும் தலைவர்கள் டாக்டர் சுப்பராயன், ராமலிங்க செட்டியார் போன்றவர்கள் எதிர்த்தார்கள் என்பது எவ்வளவு உண்மையோ அந்த அளவுக்கு சமயம் வரும் போது இந்திக்கு ஆதரவாகத்தான் ஓட்டளித்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் மறப்பதற்கில்லை. அவர்களால் எப்படி சலபத்தில் அந்த இந்திப் பிடிப்பிலிருந்து விடுமடியவில்லையோ அதைப்போலத்தான் முப்பது வருஷங்களாக அதை எதிர்த்து வரும் எங்களுக்கு அந்தப் பகைமை அவ்வளவு விரைவில் போய் விடாது. கடந்த முப்பது வருஷங்களாக இந்தி வேண்டாமென்று சொல்பவர்கள் நாங்கள். அந்தக் கருத்தைப் பரப்பியவர்கள் சிலர் இப்போது வேண்டுமானால் உங்களோடு வந்து சேர்ந்திருக்கக் கூடும். ஆனால் அந்த நாளிலிருந்து இந்தி வந்தால் தமிழருக்கு கெடுதல் வரும். தமிழர் இரண்டாந்தர குடிமக்களாவார்கள், தமிழர்களுக்கு உத்தியோகத்தில் தகுந்த இடம் கிடைக்காது என்பவற்றை, யார் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தாலும் தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். எந்த நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டாலும், அந்த நடவடிக்கையில் கடைபிடிக்கப்படும் முறைகள், தபால் ஆபீஸ்களில் மறியல் செய்வதும், ரயில்வே நிலையங்களில் மறியல் செய்வதும், நாங்கள் விரும்பத்தக்கதல்ல என்றாலும் அதற்கான அடிப்படையான உணர்ச்சியை எங்களால் மறைக்க முடியவில்லை, மறக்க இயலவில்லை. எனக்குள்ள இக்கட்டுக்களை நண்பர் ராஜாராம் அவர்கள் உணருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். இப்போதும் கூட இந்த மன்றத்திலிருந்து உறுப்பினர்களை நம்பி மாணவர் சமுதாயத்திற்கு உணர்வோடு, உருக்கத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் இந்தி மொழித் திணிப்பால் எந்த விதத்திலும் பாதிக்காத முறையில் இந்த நாட்டின் எல்லா அரசியல் தலைவர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்கள் உட்பட பணியாற்றுவார்கள் என்ற உறுதியை மாணவ சமுதாயத்திற்கு அறிவித்து அவர்கள் எந்தவிதமான கிளர்ச்சியிலும் தங்களை ஈடுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டாமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நண்பர் ராஜாராம் அவர்கள் என்னை மிக நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னோடு நட்பு கொண்டிருக்காவிட்டாலும் என்னை இவ்வளவு தூரம் புரிந்தவர்களில் அவர்கள் தான் முதன்மையானவர் என்று கருதுகிறேன். எனக்கு கொஞ்சம் இளகிய மனது என்று ஆரம்பித்து ரொம்ப இளகிய மனது என்று சொன்னார்கள். அப்படியிருப்பது குற்றம் என்றால், அதை முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அது நல்லது என்றால் மற்ற எல்லோருக்கும் அது

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] 21st February 1968

வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாணவர்கள் செய்வது பிடிக்கவில்லை என்று சொல்லும்போது ஒன்றை மறக்கக் கூடாது நாம். இந்த உலகத்தில், சமுதாயத்தில் நாம் இருக்கப் போவதைவிட அதிக வருஷங்கள் மாணவர்கள் வாழப் போகிறார்கள். 10, 15 அல்லது 20 வருஷங்களில் நாம் போகலாம் இன்னும் நீண்ட காலம் இருக்கவேண்டுமென்று பலரை வாழ்த்துகிறோம். எவ்வளவு நீண்ட காலம் நாம் இருந்தாலும் நம்மைவிட அதிக நாட்கள் இங்கே இருக்கப் போகிறவர்கள் மாணவர்கள். ஆகையால் இதில் உணர்ச்சி வசப்படுவது இயற்கையானது. அரசியல் கட்சிகளும், அரசியல் கட்சிக்குத் துணையாக உள்ள பத்திரிகைகளும் முறையாக நடந்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதை எல்லோருக்கும் தான் சொன்னார்கள். உதாரணத்திற்கு, என்னுடைய நண்பர் டி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் போகும் கூட்டங்களில் கலவரம் நடந்த நேரத்தில், காங்கிரஸ் பத்திரிகையில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தூண்டிவிட்டு இது நடக்கிறது என்று எழுதப்பட்டது. ரயில் நிலையங்கள், தபால் நிலையங்களின் கிளர்ச்சி நடப்பது காங்கிரஸ் கட்சி தூண்டியதால் மாணவர்கள் இதைச் செய்கிறார்கள் என்று எங்கள் பத்திரிகையில் எழுதுவது மரபாகிவிட்டது. இருசாராரும் உண்மையிலேயே இல்லை என்று சொல்வதற்கில்லை. ஒவ்வொருவரிடத்தில் ஒவ்வொரு உண்மை இருக்கலாம். ஆனால் எந்தக் கட்சியிலும் மக்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட தலைவர்கள் இப்படிப்பட்ட வன்முறை செயல்களுக்கு தூபம் போட மாட்டார்கள் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் காங்கிரசாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியாலும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாலும், இதில் தங்கள் தங்கள் பங்கை சாதாரண உறுப்பினர்கள் செலுத்தியிருக்கக் கூடும் என்பதை நான் மறைக்க விரும்பவில்லை. உதாரணத்திற்கு சொல்கிறேன். முதலில் மாணவர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்து அவர்கள் கிளர்ச்சியை நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அவர்களும் பெருந்தன்மையோடு கிளர்ச்சியை நிறுத்தினார்கள். அந்த சமயம் நான் டெல்லிக்குச் சென்றிருந்த போது பத்திரிகை நிருபர்கள் என்னைக் கேட்டார்கள்.

of course they have paid heed to my request I do not know for how long and I do not know also how many times there will be flare up.

எவ்வளவு காலத்திற்கு என்னுடைய வார்த்தையை கேட்பார்கள் என்று தெரியவில்லை. எத்தனை தடவைகள் கொந்தளிப்பு ஏற்படும் என்று சொல்வதற்கில்லை என்றுதான் அவர்களிடம் சொன்னேன். அண்மையில் இந்திய பிரதமர் அவர்கள் இங்கே வந்திருந்தபோது என்னிடத்தில் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது,

have got the capacity " என்று கேட்டபோது, நான் "

I doubt very much என்று சொன்னேன். அதற்கு அவர்கள், No. no; I have no doubt. I have got great confidence in you என்று சொன்னார்கள். அதற்கு முன்னால் கூட அம்மையார் அவர்களுக்குச் சொன்னேன். உங்களுடைய தகப்பனர் அவருக்கிருந்த செல்வர்க்கைப் பயன்படுத்தி இந்த மொழிச்

21st February 1968] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

சிக்கலை தீர்த்திருந்தால் இவ்வளவு பெரியதாக இது வருந்திருக்காது. அவர்களுக்குப் பிறகு யார் பிரதம மந்திரியாக வருந்திருக்காது. அவர்களுக்குப் பிறகு யார் பிரதமமந்திரியாக வந்தாலும் அவர்களுக்கு இருந்த செல்வாக்கை விட குறைந்து தான் வருமே தவிர அவர்களைவிடப் பெருந்த செல்வாக்கு படைத்த மந்திரி வரமுடியாது' என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். குறிப்பிட்டேன். அவர்கள் தனக்கு இந்தப் பிரச்சினையிலே சில தனிப்பட்ட கருத்துக்கள் இருந்தாலும், கட்சியின் கட்டுத்திட்டங்களுக்கு உட்பட்டு நடக்க வேண்டியவராக இருக்கிறார். ஆகையால் இந்த அவையிலும், இந்த அவைக்கு வெளியிலும், எந்த அரசியல் கட்சியின் தலைவரும் எடுத்துப் பேசுகிற பேச்சுக் களும், செய்கிற செயல்களும் வேண்டுமென்றே செய்ததில்லை, என்ற அளவிலே இருக்க வேண்டுமே தவிர, அதைத் தூண்டிவிடுகிறவர்கள் இந்த கட்சியாக இருக்கலாம் அல்லது அந்த கட்சியாக இருக்கலாம் என்ற யூகங்கள் செய்யாமலும் தலைப்பு செய்தி களாகவோ, பேச்சுக்களாகவோ அதையாக்கிக் கொள்ளாத முறையிலும் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஒன்றுபட்டு ஒரு முடிவிற்கு வர வேண்டுமென்பதை நான் வலியுறுத்தி சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால், இப்போது நடக்கிற தபால் ஆபீஸ் மறியல்கள் அல்லது ரெயில்வே ஸ்டேஷன் மறியல்களைப்பற்றி நம்முடைய நண்பர் ராஜாராம் அவர்களின் கட்சியிலுடைய ஆதரவு பெற்ற பத்திரிகை தி.மு.க. கட்சியைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் மறியல் நடத்துகிறார்கள் என்று வெளியிட்டுள்ளது. அவர்கள் தி.மு.க.-வில் ஆதரவு பெற்ற மாணவர்களாக இருந்திருந்தால், நான் சொல்லியும் அவர்கள் கேட்காமல் மறியல் செய்கிறார்கள் என்றால், நான் தி.மு.க.-வின் தலைவன் என்று சொல்வதை விட கேலிக்கூத்தான விஷயம் வேறு இருக்க முடியாது. நான் சொன்னதற்கு பிறகும் நடக்கிறது. அதிலிருந்து தெரிந்து. கொள்ளவேண்டும், 'இது தி.மு.க. ஆதரவு உள்ளவர்கள் கிளப்பி விடுவதல்ல' என்று. ஆனால் அரசியல் கட்சிகளுக்கு எந்த அரசியல் கட்சியின் பேரிலாவது திருப்பிவிடவேண்டும், அதன் மூலமாக இந்த அரசியல் கட்சிக்கு சங்கடங்கள் வரவேண்டுமென்று அற்ப ஆசை காரணமாக இது நடக்கிறது. என்னவோ என்னுடைய சுபாவத்தின்படி பார்த்தால் நான் சில காரியங்கள் செய்யவேண்டுமென்று எண்ணினால், அதை நானே செய்யவேண்டுமென்று விரும்புவேனே தவிர மற்றவர்களை விட்டுச் செய்ய சொல்வதில் எனக்கு விரும்பம் கிடையாது. விலைவாசிகள் குறைய வேண்டுமென்பதற்காக மறியல் செய்யவேண்டுமென்று முடிவு செய்தபோது, நானே ஈடுபட்டு மறியல் நடத்தினேனே தவிர மற்றவர்களை மறியல் செய்யச் சொல்லிவிட்டு நான் இருக்கவில்லை. ஆகவே இந்தக் காரியங்களில் ஈடுபட்டவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதையெல்லாம் அடக்கவேண்டுமென்பதைப்பற்றி நண்பர் ராஜாராம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களே சொன்னார்கள். இரும்புக் கரம் கொண்டு அடக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [21st February 1968]

இனிய மனம் படைத்தவனுக்கு இரும்புக் கரம் இருப்பது நடக்கிற காரியமல்ல. ஆனால் கூடுமானவரை சட்டத்தையும், சமாதானத்தையும் பாதுகாக்க எந்த வழிமுறைகளைக் கையாள் முடியுமோ, அந்த வகையில் ஒவ்வொரு நிமிடமும் கவலையோடு இருக்கிறேன் என்பதை மீண்டும் நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த வன்முறைகளை நிறுத்துவதற்கு அடக்குமுறையை பயன்படுத்துவது எளிதான காரியமென்று சிலர் கருதக்கூடும். ஆனால் அந்த அடக்குமுறையைப் பயன்படுத்தியும்கூட, உணர்ச்சி கொந்தளிப்பு கிளம்புவதை நாம் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறோம். ஆட்சியில் உள்ளவர்கள் கிளர்ச்சி ஏற்படும்போது எந்த முறையிலாவது அதைத் தணிப்பது என்பதைத்தான் திட்டவட்டமாக முதலில் கருதுவார்கள். இதனால் சட்டம் கெட்டுவிட்டது, சமாதானம் கெட்டுவிட்டது என்று சொல்வது தேவையற்றது. அதைப் போலவே காங்கிரஸின் பெரிய தலைவர்கள் இந்தப் போலீஸ்காரர்கள் என்ன சும்மா கையைக் கட்டிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள், என்று பேசுவதின் விளைவு, போலீஸ்காரர்களாகிய நாம் கையைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கக் கூடாது என்ற உணர்ச்சி அவர்களுக்கும் வந்து அது அவர்களுக்குத் துணுக்கோலாக இருக்கும். ஏனென்றால் இன்னும் ஒரு வருடம் கூட முடியவில்லை, எங்களுடைய ஆட்சியின் கீழ் போலீசும், சர்க்காரும் வந்து, ஆகையால் இன்னும் காங்கிரஸ் தலைவர்களின் பேச்சை கருத்தோடு கேட்கவேண்டுமென்ற பழக்கம் அவர்களுக்கு இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் போய்விட்டு இருக்க முடியாது. காங்கிரஸின் பெரிய தலைவர்கள் மேடையில் ஏறி கேட்கிறார்கள் மாணவர்கள் இப்படி நடக்கிறார்கள், இதைப் பார்த்துக்கொண்டு போலீஸ்காரர்கள் சும்மாவிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அடுத்த வாக்கியம் போலீஸ் கடுமையாக ஈடுபட வேண்டுமென்று சொல்வதாக முடியும். ஆகையால் அப்படிப்பட்ட பேச்சைத் தவிர்க்கவேண்டுமென்று நண்பர் ராஜாராம் அவர்கள் தங்களுடைய கட்சியிலே உள்ளவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று பெரிதும் விரும்புகிறேன். மொழிப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் திராவிட முன்னேற்ற கழகம் 30 ஆண்டுகளாக கொண்டு இருக்கிற கருத்திலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்ளவில்லை. பாராளுமன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டத்தை நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டோம், தீர்மானத்தை மட்டும்தான் எதிர்த்தோம் என்ற தவறான கருத்து பரப்பப்பட்டு வருகிறது. இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட நேரத்தில், மசோதா விவாதத்தில் இருந்த நேரத்தில், இந்தியாவின் பிரதம மந்திரி அவர்கள் என்னைக் கலந்து பேசினார்கள். இப்போது ஒரு சட்டம் கொண்டுவருவதாக இருக்கிறோம். இதைப்பற்றி என்ன கருத்து நீங்கள் என்று கேட்ட நேரத்தில் நான் சொன்னேன். "This will not satisfy us" அதாவது என்னுடைய தீர்மானத்திற்கு இது முற்றிலும் பொருத்தமானதல்ல. எங்களுடைய தீர்மானம் வேறு அதை வலியுறுத்திக்கொண்டு வருவோம். ஆனால் நீங்கள் கொண்டு வரும் மசோதாவின்மீது "you can satisfy a sizable section of Tamilnad".

21st February 1968] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

தமிழ்நாட்டில் குறிப்பிடத்தக்க பகுதிகளை நீங்கள் திருப்பிப்படுத்த முடியும் என்றுதான் நான் அவர்களுக்குச் சொன்னேன். அதை யொட்டித்தான் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சட்டத்திற்கும் தீர்மானத்திற்கும் விரோதமாக வாக்குப் போட்டார்கள். அதற்கு கூட கடைசி நேரத்தில் பிரதம மந்திரிக்கு ஒரு செய்தி சொல்லி அனுப்பினேன். இந்தத் தீர்மானம் நீங்கள் கொண்டுவருகிற சட்டத்தினால் கிடைக்கக்கூடிய நல்லதைக்கூட கெடுத்துவிடுகிறதா இருக்கிறது என்று சொல்லி அனுப்பி கழகத்தின் உறுப்பினர் அதை பிரதம மந்திரிக்குச் சொன்ன பிறகும், அதற்கு அவர்க தங்களுடைய சூழ்நிலையைக் காரணமாகக் காட்டிவிட்டு, தீர்மானமாக நிறைவேற்றிவிட்டார்கள். இப்போது நான் சொன்னபதமக்குள் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய கருத்து இப்போதைய தீர்மானம் தேவையற்றது என்பது. ஆகையால் உடனடியாக இந்த தீர்மானத்தை திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் அல்ல. அதை ரத்து செய்தாலும் சரி, நிறுத்தி வைப்பது என்ற பெயராலும் சரி, எந்த வடிவத்தில் செய்தாலும், அதனால் வரக்கூடிய தீமையை நீக்கும் முறையில் அந்த தீர்மானத்தை நிறுத்தி வைக்க காரியத்தில் இந்திய பேரரசு ஈடுபடுமானால், இன்றையதின இருக்கும் கொந்தளிப்பான நிலைமையில் ஓரளவு கஷ்டங்க நீங்கும் என்பதில் நான் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறேன். நாடகஷ்டங்கள் நீங்கும் என்று சொன்னேனே தவிர எல்லோருடைய எண்ணமும் நிறைவேற்றப்பட்டு விடும் என்று சொல்லவில்லை. ஏனென்றால் எல்லோருடைய எண்ணமும் நிறைவேற்றப்பட, பல காலமாகலாம். ஏனென்றால் அந்த பிரச்சினை சிக்க உள்ள பிரச்சினையாக ஆகிவிட்டது. அதைப்பற்றி நாமே கூசின்னப் பிரச்சனை என்று சில நேரத்தில் கருதுகிறோம். அது மிகத் தவறு. நம்முடைய நாட்டில் மட்டும் ஏற்பட்டிருக்கிற பிரச்சனை என்று கருதுகிறோம். அது உண்மைக்கு மாறானது. போ.வாரம் ஐரோப்பா கண்டத்தில் பெல்ஜியம் நாட்டில் இந்த மொழிப் பிரச்சனை காரணமாக மந்திரி சபையே கவிழ்ந்திருக்கிறது. இரண்மாதங்களுக்கு முன்னால் கனடா நாட்டில் மொழிப் பிரச்சனை காரணமாக ஒரு ராயல் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டு அது தங்களுடைய அறிக்கையினை வெளியிட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற செய்தி வந்தது. ஆகையால் மொழிப் பிரச்சனை என்பது கேட்டுப்போன மனமுடைய நாம் எடுத்துக்கொண்ட, அல்ல. மொழிப் பிரச்சனை யார் யாருக்கு உணர்ச்சி இருக்குமோ, அவர்களுக்கெல்லாம், அங்கெல்லாம், இந்த பிரச்சனை தலை தூக்கியிருக்கிறது. நமக்கு மட்டும் இது வந்து விட்டதென்ற மூடத்தில் இல்லை என்று கருத தேவையில்லை. இரண்மாதங்களுக்கு முன்னால் பெல்ஜியம் நாட்டிலிருந்து ஒப்பொருளாதாரப் பேரரசியர் என்னிடம் வந்து பேசிக் கொண்டிருந்தபோது அவரிடம் கேட்டேன். உங்கள் நாட்டில் மொழிப் பிரச்சனை இல்லையா என்று கேட்டேன். அவர் பொருளாதார நிபுணர் என்ற முறையில் 'இருக்கிறது, அங்குமிங்குமாக' என்ற மட்டும் சொன்னார். ஒரு வாரத்திற்குப் பின்னால் பத்திரிகையி செய்தி வருகிறது. 'மந்திரி சபையே மொழிப் பிரச்சனை காரணமாக'

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [21st February 1968]

2-40 மாசு கவிழ்க்கப்பட்டு பொதுத் தேர்தலுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது' என்று. ஆகையால் இந்தப் பிரச்சனை என்பது சின்ன விஷயமல்ல. இட்டுக்கட்டிய விஷயமும் அல்ல. பல்வேறு நாடுகளில் இருக்கும் விஷயம் என்ற அடிப்படையை ஒத்துக் கொண்டால் இந்தப் பிரச்சனை சின்னப் பிரச்சனை அல்ல என்பது நன்கு விளங்கும். ராஜாஜி அவர்கள் இந்த விஷயம் குறித்துச் சொன்ன படி 1967 என்பதை மறந்துவிட்டு 1947 என்று நமக்கு நாமே எண்ணிக்கொண்டு, இந்த அங்கிலமே தொடர்ந்து இருக்கட்டுமே 20 வருடங்களுக்குப் பிறகு பார்க்கலாம், 30 வருடங்களுக்குப் பிறகு பார்க்கலாம், எந்த மொழி தேவையான மொழி என்பதை பின்னால் விவாதித்துக் கொள்ளலாம் என்று ஒத்திப்போடச் சொல்கிறார்கள். அதை என்னால் உணர முடிகிறது. அதைச் சொல்கிற கோத்தில் இந்தியப் பேரரசின் தலைவர்கள் இதை எப்படியும் தீர்த்து அகவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆகையால் ஒன்று அவர்கள் சொல்கிறபடி இந்த பிரச்சனையை காலவரையறை இன்றி ஒத்திப் போட வேண்டும். அல்லது ஒத்திப் போட முடியவில்லை யென்றால் தீர்க்கவேண்டுமென்று அவர்கள் கருதுவார்களானால் இது 1967 என்பதை நாம் மறந்துவிட வேண்டும்.

இதைத்தான் நான் திரு. ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயன் என்னிடத்தில் வந்து பேசியபோது அவரிடத்தில் சொன்னேன். நான் எல்லோருடைய கருத்துக்களையும் கேட்க விரும்புகிறேன் என்று அவர் சொன்ன நேரத்தில் அவருக்கு நான் சொன்னேன். இப்போது ஒருவருக்கு கருத்திலேயை, யாரும் தங்கள் கருத்திலேயிருந்து விலகி வேறு கருத்தைப் பேச மாட்டார்கள். அந்த அளவிற்கு 'rival' அக தங்கள் கருத்துக்களில் இறுகிப் போய் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையை நீக்கவேண்டுமானால், இதை 1967 என்பதை மறந்துவிட்டு 1947 என்று எண்ணிக்கொண்டு இனி இந்த நாட்டிற்கு ஒரு பொது மொழி தேவையான என்பதிலிருந்து நாம் ஆராய வேண்டும். அது வரையில் அங்கிலமே நீடிக்க அரசு மொழியாக இருக்கவேண்டும். அதற்கு நீங்கள் இந்தியப் பேரரசை உட்படச் செய்விர்களானால் நாட்டிற்கு, இந்தியாவிற்கு மிக நன்மை செய்தார்கள் என்று கருதப்படுவார்கள் என்று நான் அவருக்குத் தெரிவித்தேன். ஆகையினாலே இந்தப் பிரச்சனை சாதாரணப் பிரச்சனை அல்ல. அவ்விதப்படுத்தத் தக்க பிரச்சனை அல்ல. கூடப் பேசுவதற்கு நண்பர் அவர்கள் சொன்னார்கள், என்னால் தான் நான் என்றார்கள். எனக்கு ஒரே ஒரு குணம் உண்டு. எனக்குப் பிடிக்காததையும் கூட என்னிடத்திலே எவ்வளவு மணிக்குணங்கிலே சொன்னால் பொறுமையோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிற கபாலம் எனக்கு உண்டு. அது பயன்படுமானால், என்னைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். என்னால் மட்டும்தான் இதைத் தீர்க்க முடியும் என்று சொல்லுவதானால் அந்த வலிவு எனக்கு இல்லையே என்று நான் கருதக்கப்பட வேண்டியிருக்குமே தவிர சொல்லிவிட்டார்கள் என்பதாலேயே அந்த வலிவு எனக்கு இருப்பதாக என்னை நானே எமாற்றிக் கொள்ளக் தயாராய் இல்லை. ஆனால் அங்குக் கூடுதலையை உண்டாக்கிவிடும் என்றாலும், கீழ்ச்சபையில் சொன்னபடி முதலில் இந்தத் தீர்மானம் நீக்கப்பட

21st February 1968] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

வேண்டும் என்பதில் எல்லா கட்சிகளும் ஒன்றுபட வேண்டும். உடனடியாக தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி கூடி இதற்கான ஒரு திட்டவட்டமான தீர்மானத்தை வெளியிட்டு இந்த மொழிப் பிரச்சனை சம்பந்தமாக டில்லியிலே நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தை நீக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் வெளியிட வேண்டும். ஏனென்றால், நான் கேள்விப்பட்டவரை, காங்கிரசைப்பற்றி முழு வதும் அறியாவிட்டாலும் அறிந்தவரை, காங்கிரஸில்கூட இந்தத் தீர்மானத்தை அடியோடு ரத்து செய்துவிடவேண்டும் என்று ஒரு பிரிவினரும் இதை ரத்து செய்யத் தேவையில்லை, எக்சிக்குடிவ் அர்டர் மூலமாக நிர்வாகக் கட்டளைகள் மூலமாக அதனுடைய தீர்மானத்தை முறைக்கலாம் என்று கருதும் இன்னொரு பிரிவும் உள்ளது என்று நான் கேள்விப்பட்டேன். நான் கேள்விப்படுவது தவறு என்று இருக்க வேண்டும் என்று மிகவும் விரும்புகிறேன். இது உண்மையாக இருக்குமானால், அது மிகத் தவறு என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்கு தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி கூடி ஒரு தீர்மானம் போடுவார்களானால், மொழிப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு முதல் படியாக அமையும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதிலே நான் யாரிடத்திலேயும் கலந்து பேசுவதற்குத் தயாராக இருப்பவன் என்பதை நிரூபிக்கிற வகையில் இது வரை சொல்ல வேண்டாம் என்று கருதியிருந்தாலும், இன்று சொல்லுவதில் தவறு இல்லை என்ற முறையில் கருதுகிறேன். அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவராக இருந்த மதிப்புமிக்க திரு. காமராஜ் அவர்களோடு இது சம்பந்தமாக நான் கலந்து பேசுவதற்கு ஒரு ஏற்பாடு நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றபடி இந்த மொழிப் பிரச்சனைக்கு அடுத்தபடியாக கவர்னருடைய பேருரையில் கூறப்பட்டிருப்பது, இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் சில முன்னேற்றங்களைச் செய்து காட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதாகும். இதை, 'ஆமாம்' என்று அழுத்தத்திருத்தமாக ஒப்புக் கொள்ளுவதற்கு, எதிர்த் தரப்பில் உள்ளவர்களுக்கு அவ்வளவு சுலபத்தில் மனம் இடம் கொடுக்காது என்பதை நான் உணருகிறேன். ஆனால் இதை ஒரே படியாக மறுக்கக் கூடாது என்ற அளவிற்கு பண்பு வளருவதையும் பார்க்கிறேன். இந்தப் பண்பின் மொத்த உருவமாக என்னுடைய மதிப்பு மிக்க நண்பர் திரு. ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் இருப்பதை நான் மிகவும் பாராட்டி வரவேற்கிறேன். அதே விதமான பண்போடு மற்றவர்களும் வருவார்கள், வளருவார்கள் என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கிறேன். அன்று நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட நேரமும் இப்போதிருக்கிற இந்த ஒரு ஆண்டு காலத்திலேயும் எவ்வளவு இக்கட்டிற்கு இடையில் இந்த அரசு நாண்டி வந்தது என்பதைக் கணக்கு எடுத்துத் தான் இந்த அரசுக்குப் பாராட்டு தெரிவிக்கலாமா வேண்டாமா என்பதை நாம் தீர்மானிக்க முடியும். இந்தக் கணக்கைப் பார்த்துத் தான் ஆளுனர் அவர்கள் தங்கள் பேருரையில் இந்த அரசு சரியான முறையில் இயங்கி வருகிறது என்பதை குறிப்பிட்டுச்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [21st February 1968]

சொல்லியிருக்கிறார். நாங்கள் அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டபோது 1966-67, இப்போது நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கிறது 1967-68 ஆகிய இந்த ஆண்டுக்கு இடையில் எங்களுக்கு ஏதாகிலும் தனிச் சலுகை கிடைத்திருக்கிறதா? அதனாலே ஓரளவு நன்மை செய்துவிட முடிந்ததா என்று புள்ளி விவரங்களைக் கொண்டு பார்க்க முயற்சி செய்தேன். 1966-67-இல் "South-West Monsoon" தென்-மேற்குப் பருவ மழை தமிழகத்தில் பெய்தது 415.8 மில்லி மீட்டர்கள். நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு நிறைய மழை பெய்தது என்று சொன்னார்கள். எனக்கு ரொம்ப சந்தோஷமாக இருந்தது. பரவாயில்லை என்று எண்ணினேன். தெற்கு நாங்களும் பழமொழி சொன்னோம். அவர்களும் பழமொழி சொன்னார்கள். எங்கள் பக்கத்தில் உள்ளவர்கள், நல்லவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அதனால் மழை பெய்தது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னார்கள். நாங்கள் மேகத்தை கூட்டி வந்து வைத்து விட்டுப் போய் விட்டோம். அது தான் மழை பெய்கிறதே தவிர உங்களால் அல்ல என்று சொன்னார்கள். இருவர் சொன்னதையும் புள்ளி விவரம் மறுக்கிறது. புள்ளிவிவரம் சொல்லுகிறது. 1966-67-ம் ஆண்டு 415.8 மில்லி மீட்டர் பெய்ததே தவிர இப்போது பெய்திருக்கிற அளவு 289.0 மில்லி மீட்டர்கள். தென்-மேற்குப் பருவ மழை குறைந்திருக்கிற காலத்தில், நாங்கள் வேலை செய்திருக்கிறோம். தென்-மேற்குப் பருவ மழை குறைந்துவிட்டது. மற்றப் பருவ மழையாவது சாதகமாக இருந்ததா என்று பார்த்தால், ('North-East Monsoon' வட கிழக்குப் பருவ மழையாகிலும், எங்களுக்குச் சாதகமாக இருந்ததாவென்றால், அந்தப் பருவ மழையும் எங்களுக்குச் சாதகமாக இல்லை. 1966-67-இல் 606.0 மில்லி மீட்டர்கள் பெய்த மழை 67-68-இல் 496.2 மில்லி மீட்டர்கள் தான் பெய்கிருக்கிறது. ஆக, எந்தப் பருவ மழையை தமிழக அரசு அல்லது தமிழகம் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறதோ அந்த இரண்டு பருவ மழைகளும் குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்கு பெய்த்துப் போன நிலையில் அட்சி நடத்தியிருக்கிறோம். ஆகையால் அத்தகைய பருவ மழை கோளாறு செய்து போன பிறகு நாங்கள் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம் என்றால், அதிலே நாங்கள் அக்கறை செலுக்கியதாலும், கவர்னர் பேருரையில் மிகப் பொருத்தமாகக் குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிற படி இந்த அரசினுடைய அதிகாரிகள் எந்தக் கட்சி ஆட்சியை நடத்துகிறது என்று பாருபாடு பார்க்காமல் தங்கள் தனித் திறமையை அக்கறையோடு காட்டியிருப்பதாலும் உணவு உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறது என்பதை இந்த அரசு எடுத்துச் சொல்லுகிறபோது, இந்த அரசின் சார்பில் தமிழகத்தினுடைய ஆளுனர் சொல்கிறபோது, எதிர்த் தரப்பில் உள்ளவர்களும் ஓரளவிற்கு இந்தப் பாராட்டுதலுக்கு நாங்கள் உரியவர்கள் தான் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அதைப் போலவே முன்னாலே இருந்த ஏ.டி.டி. 27 என்ற கொள்கை

[21st February 1968] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

பற்றி நம்முடைய நண்பர் திரு. ராஜாராம் அவர்கள் 'இது எங்களுடைய கட்சியின் தலைவர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அல்லவா கண்டுபிடித்தது' என்று சொன்னார்கள்.

திரு. என். வி. நடராசன் : சட்டசபையில் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம் : நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த போது இது வந்தது என்று சொன்னேன்.

12-50
p.m.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : திரு. சுப்பிரமணியம் பெருமைப்படுவதில் எனக்கு எவ்விதத் தயக்கமும் இல்லை. உண்மை அதுதான் என்றால் இந்த ஏ.டி.டி. 27 நெல் தமிழகத்திலே அதிக அளவிலே கடைபிடிக்கப்பட்ட நேரத்திலே, அவர் இந்தியாவின் உணவு அமைச்சராக இருந்தார்கள். இந்தியாவின் உணவு அமைச்சராக அவர் இருந்தாலும், அவருடைய நல்ல எண்ணம் நமக்குக் கிடைத்தது. அந்த அளவிற்கு பெருமைக் குரியவர் என்பதில் எனக்குத் தயக்கம் இல்லை. ஆனால் இந்தப் புதியதாக நெல்லை ஒரு உணவு அமைச்சர் கண்டு பிடிக்கக் கூடியது அல்ல. விஞ்ஞானிகள் கண்டு பிடிக்கக் கூடியது. அப்படி விஞ்ஞானிகள் கண்டு பிடிக்கக் கூடியதும், ஒரு வருஷத்தில் அல்லது இரண்டு வருஷத்தில் முடியும் என்று சொல்ல முடியாது. ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் F. A. O. என்று சொல்லப்படுகிற Food and Agricultural Organisation அமைப்பின்கீழ்

1950-இலிருந்து, ஒரு முறை ஜகார்த்தாவிலும், இன்னொரு முறை பாங்காக்கிலும், ஒரு முறை இந்தியாவில் ஒரு இடத்திலும் மாநாடுகள் கூட்டிப் பல்வேறு வகையான ஒட்டு நெல் விதைகளைத் தரம் பார்த்துப் பிரித்துப் பிரித்து இது கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. ஆகையினால் முழுப் பெருமை போய்ச் சேரவேண்டியது உணவுத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிற விஞ்ஞானிகளுக்குத்தான். விஞ்ஞானிகள் முழுப் பெருமை வர வேண்டும். ஓரளவிற்கு என்னுடைய நண்பர் திரு. சுப்பிரமணியத்திற்குத் தருவதானால் அதில் எனக்கு நஷ்டம் இல்லாதபோது இன்னொருவருக்கு லாபம் வருவதில் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. திரு. பொன்னுசாமி செட்டியார் சொல்லுவது மாதிரி, இந்தக் கணக்கை யாரும் ஒத்துக் கொள்வார்கள். எனக்குத்தான் பெருமை வரவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இந்த ஏ.டி.டி. 27 நெல் வகையை காங்கிரஸ் அரசு காலத்தில் எந்த அளவிற்கு பயன்படுத்தினார்களோ அதைப் போல இரட்டிப்பு மடங்காக நாங்கள் பயன்படுத்தியிருக்கிறோம் என்பதை புள்ளிவிவரத்தின் மூலமும் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன்.

ஆகையால் கவர்னர் அவர்கள் நம்முடைய பேருரையில் குறிப்பிட்டு இருப்பது மிகப் பொருத்தமானது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப் போலவே கொள்முதலைப் பொறுத்தவரையில், முதலில் இருந்ததை

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [21st February 1968]

விட விளைச்சல் அதிகப்பட்டது மட்டுமல்லாமல், இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டபிறகு 1½ லட்சம் டன் அளவுக்கு கொள்முதல் அதிகப்படுத்தி இருக்கிறது. 1½ லட்சம் டன்தானே இது மிகப் பெரிய பெருமைக்கு உரியதா என்று வாதாடுவார்களே யானால் அந்த 1½ லட்சம் டன் அதிகமானது கூட 1 ஏக்கர் ½ ஏக்கர் அதற்கு குறைவாக உள்ளவர்களுக்கு எல்லாம் கொள் முதலில் இருந்து விதிவிலக்கு அளித்து விட்டு நாங்கள் பெற்றிருக்கிற கொள்முதலாகும். காங்கிரஸ் அரசாண்ட காலத்தில் இப்படிப்பட்ட விதிவிலக்கு இருந்ததில்லை. நாங்கள் அரசாள் ஆரம்பித்த உடனே ஒரு ஏக்கரும் அதற்கு கீழே உள்ளவர்களுக்கும் விதிவிலக்கு அளித்துவிட்டு அதற்குப் பிறகு செய்யப்பட்ட கொள் முதலே இந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறபோது அது பாராட்டுதலுக்கு உரியதாக நம்முடைய கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் குறிப்பிட்டதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள் வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அதைப் போலவே 1966-67-ல் இருந்த அரசு கல்விக்காக கல்வித் துறையில் 4,386 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறார்கள் என்றால் நாங்கள் அரசு பொறுப் பேற்றுக்கொண்ட பிறகு அந்த வகையில் 5,398 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு அதனுடைய அளவை அதிகப்படுத்தி இருக்கிறோம். அதைப் போலவே மருத்துவத் துறையில் 1966-67-ல் 1,173 லட்சம் ரூபாய் முந்தைய அரசு செலவிட்டது என்றால் இப்போது 1,249 லட்சம் ரூபாய் செலவழிப்பது என்று திட்டமிட்டு, முறை வகுக்கப்பட்டு பணியாற்றப்பட்டு வருகிறது. ஆகையால் எங்களால் முடிந்த அளவுக்கு ஒவ்வொரு துறையிலும் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு நாங்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைக் கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் குறிப்பிட்டு இருப்பது மிகவும் பொருத்தமானதாகும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

மற்றும் நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளபடி இதிலே ஏற்பட்டிருக்கிற மொழிப் பிரச்சினையானாலும் உணவுப் பொருள் கொள் முதலானாலும் இவைகளை எல்லாம் தீர்ப்பதற்கு எல்லாக் கட்சிகளுடைய ஒத்துழைப்பையும் நாங்கள் கேட்டுப் பெறுவதில் முனைந்திருக்கிறோம் என்பதை நண்பர் இராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டு பாராட்டினார்கள். இது மேலும் வளர் வேண்டும் என்று விரும்புகிறோம். நாம் ஜனநாயகத்தை ஏற்றுக் கொண்ட அன்றையதினமே எப்போதும் ஒரு கட்சிதான் ஆட்சியில் இருக்கும் என்ற எண்ணத்தில் இந்த அரசியலை நாம் வகுத்துக் கொள்ளவில்லை. மாறி மாறி பல கட்சிகள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள வரக்கூடும். வரவேண்டும். வருவது தான் முறை. ஆனால் ஒரு கட்சிக்கும் மற்றொரு கட்சிக்கும் நல்ல தொரு சுமுகமான ஒரு உறவு முறை நீடித்தால் தான் அதன் மூலம் தான் நாம் தொடர்ந்து ஒரு ஜனநாயகப் பண்பை வளர்த்துக் கொள்ள முடியும் என்பதற்கு சான்று கூறும் வகையில் இங்கு பேசப்பட்ட பேச்சுகளில் பெரும்பாலான பேச்சுக்கள் அமைந்திருந்தன என்று மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இன்னும் எங்களைத்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [21st February 1968]

தீவிரப்படுத்த வேண்டும், உற்சாகப்படுத்த வேண்டும் இன்னும் நல்ல முறையில் எங்கனிடம் வேலை வாங்க வேண்டும் என்று பல கருத்து உரைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள் என்பதில் நான் உண்மையிலேயே அவைகளை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். இவைகளை எல்லாம் குறை சொல்லப்பட்டதாக நான் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அதைப் போலவே இங்கே தீர்மானம் நிறைவேற்றினார்கள். பி.யு.சி. வகுப்பு வரை இலவசக் கல்வி தர வேண்டும். ஸ்காலர்ஷிப் முறை இருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் படித்தது முழுக்க முழுக்க ஸ்காலர்ஷிப்பில் தான். அப்படி இருக்கும்போது ஸ்காலர்ஷிப் இருக்கக் கூடாது என்று நான் இருப்பேன் என்று யாரும் எண்ணத் தேவையில்லை. நிதிநிலை இடம் கொடுத்தால் அவைகளை ஆராய்ந்து பார்ப்பதில் நான் முந்தைய அரசைவிட சற்று அதிகமான அக்கறை செலுத்துவேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மற்றபடி எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட பல்வேறு கருத்துக்களை விளக்குவதற்காக நாங்கள் எந்தச் சூழ்நிலையில் அரசு பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டோம் என்று சொல்லுகிற முறையில் நான் பருவமழை தவறியதைக் குறிப்பிட்டதைப் போல் மற்றும் இரண்டொரு விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அது விலைவாசி ஏற்றத்தைப்பற்றிய ஒரு சூழ்நிலை. விலைவாசி ஏற்றம் என்பது மாநில அரசு மேற்கொள்ளுகிற காரியத்தின் மூலம் விலைவாசி ஏறும் அல்லது விலைவாசி குறையும் என்று யாராவது நினைத்தால் அது முழுக்க முழுக்கத் தவறு. இந்திய அரசியலில் இன்றிருக்கிற நிலையில், மாநில அரசினால் மட்டும் ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது. ஒரு புதிய வரி மத்திய அரசால் போடப்பட்டால் விலைகள் ஏறும். ஒரு ரூ. 50 கோடிக்கு அல்லது ரூ. 100 கோடிக்குப் புதிதாக நோட்டு அச்சு அடித்தால் விலை ஏறும். ஏற்றுமதி இறக்குமதியீது ஒரு புதிய சட்டத்தை மத்திய அரசு கொண்டு வந்தால் விலைகள் ஏறும்; அல்லது குறையும். ஆகையால் விலை ஏற்றத்திற்கு முழுப்பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் மத்திய அரசே தவிர மாநில அரசு அல்ல. நம் இந்திய நாட்டு சட்டத்தை வெளி நாட்டிலிருந்து படிப்பவர்கள், விலைகளை குறைக்கப் போகிறோம் என்று ஒரு மாநில அரசு பேசுவதைப் பத்திரிகையில் படித்தால், சிரிப்பார்கள். எப்படி இவர்களாலே முடியும்? ஏது இவர்களுக்கு அதிகாரம் என்று சொல்லுவார்கள்.

இப்போது ரெயில்வேயுக்கு புதிதாக சில கட்டணங்களை உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் கொண்டுவர இருக்கிற பட்ஜெட்டில் வரிகள் உயர்த்தப்படலாம் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள்--வரி அதிகப்படாமல் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறோம்--அதிகப்படுகிறது என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள், உடனே விலைகள் எல்லாம் ஏறத் தொடங்கிவிடும். அதைப் போலவே சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு தருகிற டி.ஏ.-வைக் இன்னும் சற்று கூட்டித் தருகிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள்; உடனே விலைகள் ஏறிவிடும். ஆகவே

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [21st February 1968]

வில் ஏற்றம் என்பது முழுக்க முழுக்க மத்திய அரசால் பொறுப்பேற்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. அத்தகைய பொறுப்பு அவர்களுக்கு இல்லாமல் செய்ய வேண்டுமேயானால் மத்திய அரசிற்கும் மாநில அரசுக்கும் இருக்கிற தொடர்புகளைப் பற்றி டாக்டர் இலட்சுமணசாமி முதலியார் போன்றவர்கள் அடிக்கடி குறிப்பிட்டுச் சொல்லுகிற முறையில் நம் அரசியல் சட்டத்தை நல்ல முறையில் ஆராய்ந்து பார்த்து எந்தெந்த அதிகாரங்கள் மாநில அரசிடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும் என்று கண்டறிய வேண்டும்.

1-00
p.m.

இது டாக்டர் இலட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் மட்டும் அல்ல. புரட்சிவாதி என்று கருதப்படுகிற திரு. நம்பூதிரிபாத் முதற்கொண்டு, 'இருப்பதைக் கொடுக்காதீர்கள்' என்ற நிலையான கொள்கை கொண்டிருக்கிற டாக்டர் இலட்சுமணசாமி முதலியார் வரை, ஏதாவது ஒன்றில் ஒன்றுபட்ட கருத்தோடு பேசுகிறார்கள் என்றால் இன்றைக்கு இருக்கிற அரசியல் அதிகாரம் மத்திய மாநில அரசுகளிடையில் சரியான முறையில் இல்லை என்பதைப் பற்றி தான். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்களிலிருந்து நம்முடைய மதிப்பு மிக்க அரசியல் வித்தகர் கல்வித்துறை மேதாவியான டாக்டர் இலட்சுமணசாமி முதலியார்வரை இதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருப்பது மிகவும் பொருத்தமானதாகும். அதிலே நாம் எந்த அளவுக்கு வெற்றி பெறுகிறோமோ அதைப் பொறுத்துத் தான் மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் ஏற்படக்கூடிய மோதலை நாம் நீக்கிக் கொள்ள முடியும். நேற்று கூட அமெரிக்க நாட்டிலிருந்து வந்த சில உறுப்பினர்கள் என்னைக் கேட்டார்கள். நீங்கள் காங்கிரஸ் அல்லாத அரசு என்பதால் காங்கிரஸ் அரசாங்கமாக இருக்கிற மத்திய அரசாங்கம் பாரபட்சம் காட்டுகிறதா என்று கேட்டார்கள். இல்லை என்று திட்டவாட்டமாக நான் சொன்னேன்.

நாங்கள் காங்கிரஸ் அல்லாத கட்சி என்பதால் காங்கிரஸ் மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு பாரபட்சமாக இல்லை. ஆனால் ஆளுவது யாராக இருந்தாலும், மாநில அரசுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் இருக்கிற தொடர்பு சரியாக இல்லை. அந்தத் தொடர்பு சரியாக அமைவதற்கு அரசியல் சட்டத்தில் சில பகுதிகள் திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டுமென்பதை காங்கிரஸ் அரசாக இருந்தாலும், காங்கிரஸ் அல்லாத அரசாக இருந்தாலும், இன்றைய தினம் உணருகிறது என்பதை அவர்களிடத்தில் சொன்னேன். 'காங்கிரஸ் அல்லாத மாநில அரசு என்ற காரணத்தால் காங்கிரஸ் மத்திய அரசு எங்களைப்பற்றிக்கூனிக்கிறது. பாரபட்சமாக நடத்துகிறது' என்று சொல்லவேயில்லை. நீங்கள் கேட்டால் விரயப்படைவீர்கள் என்று கருதுகிறேன். மொழிக் கிளர்ச்சி சென்னையில் மிகத் தீவிரமாக நடந்த நேரத்தில், என்னைப் பார்க்கவேண்டுமென்று காங்கிரஸ் பற்றுள்ள மாணவர்கள் ஒரு ஊர்வலமாக வந்தார்கள். அந்த ஊர்வலத்தில் எழுப்பப்பட்ட முழக்கங்கள்

21st February 1968] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

"Down! Down! Annadurai.

Indira Gandhi's agent Down! Down!

என்பது. காங்கிரசிலேயே 'இந்திராகாந்தி காங்கிரஸ்' என்றும் 'வேறு காங்கிரஸ்' என்றும் உருவாகி வருகிறதே என்று வியந்தேன். இன்னும் அந்த மாணவர்கள், "பக்தவத்சலம் பாதையில் போகாதே, இந்திராகாந்தி ஏஜன்டாகாதே" என்றும் கூச்சல் போட்டார்கள். என்னைப் பொருத்தவரையில் இரண்டுமே எனக்குக் கடுமையான விஷயம். என்னைப் போன்றவர்கள் இரண்டு பாதையிலும் அடியெடுத்து வைப்பது கடினம்.

திரு. கே. ராமதாஸ் : அவர்கள் காங்கிரஸ் மாணவர்கள் என்பது எப்படித் தெரியும்?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நண்பர் ராமதாஸ் அவர்களுக்கு சந்தேகமே வேண்டாம். அவர்களே 'நாங்கள் காங்கிரஸ் மாணவர்கள்' என்று ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஹக்கிம் போன்ற மாணவர்கள் இருந்தார்கள். காங்கிரசில் மாணவர்கள் இருக்கிறார்களே என்று பெருமையல்லவா நண்பர் படவேண்டும்? (சிரிப்பு) அவர்கள் மனதில் அப்படிப்பட்ட எண்ணம் தோன்றி யிருப்பதை நாம் உணரவேண்டும். அதைப் பார்க்கும்போது கவர்னர் பேருரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறபடி இந்திய அரசியல் சட்டம் வகுக்கப்பட்டிருப்பதில் புதிய ஆய்வு நடத்த வேண்டும். இந்த அவையில் முன்பு பேசிய மதிப்பிற்குரிய நண்பர் தாமோதரன் அவர்கள் பொருத்தமான விஷயத்தைச் சொன்னார்கள். இப்போது நமக்காக நம்மிடத்தில் வகுவிக்கப்பட்டு நமக்கேத் திருப்பித் தாப்பிடுவது இன்கம்டாக்ஸ், எக்ஸைஸ் டியூட்டி வற்றைப் பொருத்தவரையில் வருஷத்திற்கு வருஷம் நிதிக்கமிஷனுக்கு நிதிக்கமிஷன் அதிகப்படுவதாக இருக்கிறது. இப்போது குறைவாக இல்லாமல் நிறையத் தருகிறார்கள். இடையில் ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் வந்தன. இந்திய அரசியல் சட்டம் அமைக்கப்பட்ட போது, ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் வரும் என்ற நினைப்போடு இந்திய அரசியல் சட்டம் எழுதப்பட்டனில்லை. பின்னால் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வந்தபிறகு அந்தத் திட்டங்களுக்காக நிதி ஒதுக்கிடு செய்வதில் மத்திய அரசிற்கு அது புதிய வலிவைக் கொடுத்திருக்கிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு யாருக்கு எந்த அளவுக்குக் கொடுப்பது என்ற பாகுபாடு செய்வதில் சில மாநிலங்களுக்கு குறிப்பாக, நம்முடைய மாநிலத்திற்கு மிகுந்த சங்கடங்கள் ஏற்பட்டன. இவையெல்லாம் நீக்கப்படவேண்டுமென்றுதான் அரசியல் சட்டத்தில் திருத்தம் வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிற யோசனையாகும். நான் அந்த யோசனையில் வெகுதூரம் சென்றிருக்கிறேன். அந்த அளவை இன்றைய தினம் எடுத்துச் சொல்லத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன். அந்த அளவுக்கு நம் மனம் பக்குவப்படவில்லை. பக்குவப்பட்டால் இந்தியாவின் ஒருமைப்பாட்டை, Sovereignty integrity இவைகள் காப்பாற்ற என்னென்ன அதிகாரங்கள் தேவையோ, அவற்றை மட்டும்தான்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [21st February 1968]

வைத்துக்கொண்டு மற்ற எல்லா அதிகாரங்களையும் மாநில அரசுக்கு திரும்பத் தருமளவில் நம்முடைய அரசியல் சட்டம் திருத்தி அமைக்கவேண்டியிருக்கிறது. கவர்னர் உரையில் கோடிட்டுக் காட்டியிருப்பது, வருங்காலத்தில் அந்தப் பிரச்சனை முக்கியமானதாக இருக்கப்போகிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டும் முறையில் அமைந்திருக்கிறது. இன்றைக்குப் பாராளுமன்றத்தில் பேசப்படுகிற பேச்சுக்களையும், சட்டமன்றத்தில் பேசப் படுவதையும், கேட்கப்படுகிற கேள்விகளையும் கேட்கிறபோது, இது மாநில அரசைக் கேட்கவேண்டியது என்று மத்தியிலும், இது மத்திய அரசைக் கேட்கவேண்டியது என்று மாநிலத்திலும் சொல்லப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் மூன்று பிரிவாகப் பிரித்திருக்கிறோம். ஒன்று, மாநிலத்திற்கென்றே உரியது, இரண்டாவது, மத்திய அரசுக்கே உரியது, மூன்றாவது இரண்டுக்கும் சேர்ந்து உரியது, நான்காவது குறிப்பிடப்படாத அதிகாரங்கள். "Powers of residue" அது மத்திய சர்க்காரைச் சேருகிறது. அப்படியிருப்பதை திருத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் இன்றைய தினம் பாரியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல; முன்னாள் இந்திய நிதி அமைச்சராக இருந்த டி. டி. கிருஷ்ணாமச்சாரி இந்திய அரசியல் சட்டத்திலேயே ஒரு விதி இருக்கவேண்டும்: 10 வருஷத்திற்கு ஒரு நடவை அல்லது 15 வருஷத்திற்கு ஒருமுறை இந்திய அரசியல் சட்டத்தை ஆய்வு செய்யவேண்டும் என்பதற்கான விதி எந்தெந்த பிரிவை எந்தெந்த பக்கத்தில் சேர்க்கலாம், எந்த இடத்தில் உள்ள அதிகாரத்தை எடுத்து மற்ற இடத்தில் சேர்க்கலாம் என்று ஆய்வு நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னார். அதை நண்பர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இதைக் கொண்டு வரும்போது ஒருமையப்படை அது பெறக்கூடுமோ என்ற இயற்கையான பயம் பலருக்கு வந்திருக்கிறது. இன்னும் சிலர் திராவிட ஏன்னைற்றக் கழகம் மறை முகமாக இதில் பிரிவினையைப் புகுத்துகிறது என்று எண்ணுகிறார்கள். இரண்டுமே தவறாகும். எல்லாம் சரியாக இருக்கிறது என்று எண்ணுவதைப்போல எல்லாவற்றையும் கெடுப்பதற்கு வேறு முறை இருக்காது. எல்லாம் கெட்டுவிட்டது என்ற சலிப்படைந்தால் எந்தக் காரியமும் செய்யமுடியாது. ஆனால் திருத்தப்பட வேண்டியது நிரம்ப இருக்கின்றன என்பதில் எல்லா அரசியல் கட்சிகளுக்கும் ஒருமித்த கருத்து இருக்கிறது அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை உள்ள ஒரு அரசியல் சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டதான் நாங்கள் ஆள ஆரம்பித்தோம். ஆகையால்தான் விலையேறியிருந்த போது நோட்டை அச்சடிக்கும் முறை மிகவும் வளர்ந்திருந்த நேரத்தில் அரசியல் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டோம். "Inflation" என்று சொல்லும் பணவிக்கக் கட்டத்தில் அட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றோம். எங்கள் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட வகையில் விலைகளைக் குறைக்க நாங்கள் ஓரளவுக்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டோம் என்றால் அது பாராட்டுவதற்குரியது என்று கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பது பொருத்தமானது என்று கருதுகிறேன். இரண்டு

21st February 1968] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

மாதங்களுக்கு முன்பு ரூ. 60 கோடிக்கு நோட்டு அச்சடிக்கப் பட்டிருப்பதாக நிபுணர்கள் சொல்கிறார்கள். அதனால் "Inflation" வளருகிறது என்று பெரிய நிபுணர்கள் சொல்லத் தேவையில்லை, 15, 20, வருஷங்களுக்கு முன்பு ஏதோ சுவரொட்டி ஒட்டப்பட்டதாக நண்பர் ராஜாராம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்போது நாங்கள் "நாட்டு வாட்டம் போக்கிட நோட்டு அடித்தால் போதுமா" என்று சுவரொட்டி ஒட்டியிருக்கிறோம். ஆகையால் விலையைக் குறைக்க மத்திய அரசு "Inflation" -ஐ குறைக்கவேண்டும். ராஜாராம் அவர்கள் சொல்லியதைப்போல இந்த மாதம் 100 ரூபாய்க்கு செலவானால் ஒரு குடும்பத்திற்கு அடுத்த மாதம் ரூ. 120 ஆகத்தான் செய்கிறது. அந்த பயம் எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்றால் பெருமளவிற்கு அதிகாரப் பங்குகள் மாநில அரசிற்குத் திருப்பிவிடப்பட வேண்டும். அதற்கு ஏற்றமுறையில் அரசியல் சட்டம் ஆராய்ந்து பார்க்கப்படவேண்டுமென்பது இதில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக கவர்னருக்கு நன்றி செலுத்துவது பொருத்தமென்று கருதுகிறேன்.

1-10
p.m.

அடுத்து, பலகத் தமிழ் மகாநாட்டைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதில் சிலருக்குப் போதுமான அளவுக்கு அழைப்புகள் அனுப்பப்படவில்லை என்பதை இந்த அவையிலேயும் மற்ற அவையிலேயும் நண்பர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அதற்காக நான் மிகவும் வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உரிய நேரத்தில் உரியவர்களுக்கு வாவில்லை. அந்தப் பட்டியலில் நானும் இருக்கிறேன். செமினார் நடத்தியதில் கடைசி நேரத்தில் தான் எனக்கே அழைப்பு வந்தது. இது வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்டதல்ல. ஒரு பெரிய காரியத்தை எடுத்து செய்யும் போது அழைப்புகள் விடுப்பதில் தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறதே ஒழிய யாரையும் புறக்கணிக்க வேண்டுமென்று இல்லை. ஓரளவுக்கு ஊகத்தோடு அரசியல் நடத்துகிறவன் நான். நான் எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும் உங்களையும் வைத்துக்கொண்டு செய்வது எனக்குப் பாதுகாப்பு என்பதை அறிந்திருப்பதால் உங்களை விட்டுவிட்டு நான் எதையும் செய்ய மாட்டேன் என்பதை நீங்களே அறிவிர்கள். இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் கடற்கரைக் கூட்டத்தில் வந்திருந்து பேசியபோது அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் பதவியிலிருந்து விலகினாலும் கூட நம்முடைய பழக்கம் அவரைத் தலைவர் என்று சொல்வது—அதைச் சொல்லும் போது இருக்கிற மகிழ்ச்சியினால் சொல்கிறேன்—காங்கிரஸ் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் அங்கே வந்தவுடன் அவர்களையும் அங்கே பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டேன். அவர்களும் பேசினார்கள். அதைப் போல நீங்கள் நடத்திய எந்த விழாவிற்காவது என்னை அழைத்தீர்களா என்று கேட்டுவிடுவேன் என்று அச்சப்படாதீர்கள். என்னென்றால் எனக்குத் தான் உங்கள் துணை தேவையே தவிர உங்களுக்கு என்னுடைய துணை தேவையில்லை என்பதை நான் நிச்சயமாக உணர்கிறேன். ஆகவே நான் தான் அழைக்கக் கடமைப்பட்டவன். அழைப்பதில்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [21st February 1968]

மகிழ்ச்சியும் அடைகிறேன். அடுத்து மகாநாட்டு வரவு செலவு கணக்கைப் பற்றி 20 வருஷ பழக்கமுடையவர்கள் எல்லாம் தவறுகளைச் செய்கிறார்களே என்று நானே உள்ளூர் சிரித்துக் கொள்ள வேண்டி இருக்கிறது. அது அவர்களைக் கொஞ்சம் தூண்டிவிடவேண்டுமென்ற என்னுடைய எண்ணத்தினால் இருக்கலாம். வரவு இரண்டு கோடியே 48 லட்சம் என்று சொன்னவுடன் 2 கோடியா அது என்கே போய்விட்டது என்று கேட்க தோன்றும். இரண்டு பக்கம் திருப்பிப் பார்த்தபிறகு செலவு பக்கங்களைப் படித்துப் பார்த்த பிறகு முதலில் அவசரப்பட்டுவிட்டோம் என்று தோன்றும். இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வருலாகி யிருப்பதாக ஒரு தலைவர் பேசியதாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். ஒன்று நாம் ஒப்புக் கொள்ளவேண்டும். இரண்டு கோடி வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தாலும் தருகிற அளவிற்கு மக்கள் இந்த தமிழ் மகாநாட்டில் விருப்பம் வைத்திருந்தார்கள் என்பதை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் இரண்டு கோடி ரூபாய் அல்ல வசூலிக்கப்பட்டது. எதை வைத்துக் கொண்டு சொல்கிறேன் என்றால் இப்போது நான் நாற்காலியின் மீது ஏறி நிற்பேனாலை நான் 7½ அடி உயரம் இருப்பேன். நானே மேடு இறங்கி நின்று கொண்ட பிறகு உயரத்தைப் பார்த்தால் 5 அடி அல்லது 5.2 அடி அளவு தான் இருப்பேன். நாற்காலியை சேர்த்துக் கணக் கெடுப்பது போல் வசூல் பணத்தை எல்லாம் சேர்த்து 2 கோடி ரூபாய் கணக்கு சொல்கிறார்களே தவிர அவர்களே உலக தமிழ் மகாநாட்டிற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் எவ்வளவு என்பதை விசாரித்து தெரிந்து கொள்ள முடியும். அதை சுலபத்தில் விசாரித்து தெரிந்து கொள்ளக் கூடும். இதிலே ஈடுபட்டதெல்லாம் கலெக்டர்கள் தான். அவர்களைக் கூப்பிட்டு நண்பர் ராஜாராம் அனுப்பினால் அவர்கள் வரமாட்டேன் என்று, எந்த கலெக்டரும் சொல்ல மாட்டார்கள். அவ்வளவு சுலபத்தில் பழக்கம் போய்விட்டு இருக்காது. போய்விட்டால் முடியாது. போய்விட்டில்லை என்பதை மதிப்பிற்குரிய நண்பர் சி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் கலெக்டரை அழைத்ததாகவும் அவர்கள் வந்ததாகவும் நான் பத்திரிகையில் செய்தி பார்த்தேன். அதுமுறையா, இல்லையா என்பதைக் கூட நான் சொல்லவில்லை. ஏதோ கட்சி பொறுப்பில் இருந்தாலும், கலெக்டர்களையும், போலீஸ் அதிகாரிகளையும் அழைத்து பேசுகிற உரிமையை திரு. சி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பினாலும் நான் தாராளமாக அவர்களுக்கு தருவதில் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதே முறையை அனுசரித்து கலெக்டர்களை கூப்பிட்டுக் கேட்டிருக்கலாம். எவ்வளவு வசூல் செய்திருக்கிறீர்கள்? எவ்வளவு மகாநாட்டிற்கு கொடுத்தீர்கள் என்று கேட்டிருந்தால் தெரிந்திருக்கும். திருச்சியைப் பொறுத்த வரை 33½ லட்சம் ரூபாய் வசூல் செய்யப்பட்டது. அதில் இன்னும் காலுடை கூட உலகத் தமிழ் மகாநாட்டிற்காக வரவில்லை. நாங்களும் கேட்கவில்லை. ஏனென்றால் எங்களுக்கு தேவைப்படவில்லை. 2 கோடி என்கிற போதும் கூட்டி வைத்துக் கொண்டு பேசுகிறார்கள். நிதி திரட்டுகிற போதும் 'Welfare' அந்த

21st February 1968] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

மாவட்டத்தின் முன்னெற்றத்திற்குத் தேவையான நிதி வசூல் என்ற முறையில் அதைத் திரட்டி, அந்த திருச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரை ஒரு மெடிகல் காலேஜ் ஆரம்பிக்க அந்தப் பணத்தை நாங்கள் செலவழிக்கப் போகிறோம் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் கூட வருத்தப்பட்டேன், வருலானது பற்றி. இதைக் காட்டி, ஒரு மெடிகல் காலேஜ் என்று கேட்டால் அதை வைக்கிற நிலைமையில் இல்லையே என்று வருத்தப்பட்டேன். அப்படி ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அந்த மாவட்டத்தின் வளர்ச்சிக்காக நிதி ஒதுக்கியது போக மிச்சம் தான். மகாநாட்டில் செலவழிக்கப்பட்டது. நண்பர் ராஜாராம் அவர்கள் இந்தக் கணக்கை வெளியிடலாம் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய அரசியல் நண்பர்கள் இதிலே கொஞ்சம் அவசரப் பட்டு தவறான முடிவிற்கு வருவதைப் பார்ப்பதில், ஒரு வேடிக்கை உணர்ச்சி என்று வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். கொஞ்சம் அப்படித்தான் எண்ணிக் கொள்ளட்டும். ஆனால் கணக்கு வெளிவருகிற போது இப்படி எண்ணங்களுக்கு ஒரு துளியும் இடமில்லை என்பதை அறிந்து கொள்வார்கள். இது ஏன் வெளியிடப்படவில்லை என்றால் இதில் 4, 5, குழுக்கள் செலவு செய்திருக்கிறது. நம்முடைய மதிப்பு மிக்க சா. கணேசன் அவர்கள் கலைக் கண்காட்சி பொறுப்பு அவர் மூலம் செலவழிக்கப்பட்டு கணக்கு அவரிடம் இருக்கிறது. நம்முடைய உள்ளாட்சி துறை அமைச்சர் முத்துராமி மலர் வெளியிட்ட குழுவில் இருக்கிறார். அவர் சம்பந்தப்பட்ட கணக்குகள் முடிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. புற மாநாடு அல்லது பூம்புகார் சம்பந்தப்பட்டது வேறு ஒரு குழுவிடம் இருக்கிறது. அதனுடைய சார்பில் ஒரு கணக்கு முடிக்கப்பட வேண்டி இருக்கிறது. இது எல்லாவற்றையும் தவிர கருத்து ஆரங்கம் என்று ஒரு குழு பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. அதைக் கவனித்து வந்த அதன் செயலாளராக உள்ள வடபாதிமங்கலம் தியாகராஜன் அவர்களை இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு சந்தித்த போது அவர்கள் சொன்னார்கள். அதிலே அதாவது கருத்து ஆரங்கத்திலேயே இரண்டு குழுக்கள் இருப்பதாகவும், ஒன்று சென்னையிலே நடந்த கருத்தரங்கத்தின் வரவு செலவு கணக்குகளை மட்டிலும் கவனித்து வந்ததாகவும், இன்னொரு குழு வெளியூர் களுக்கெல்லாம் சுற்றுப் பயணம் செய்த போது ஏற்பட்ட செலவுகளை கவனித்து வந்ததாகவும், அதனுடைய கணக்கைக் கேட்டு இருப்பதாகவும் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த கணக்குகள் எல்லாம் தருவிக்கப்பட்ட பிறகு அவைகள் எல்லாம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பிறகுதான் இந்த கணக்கு வெளியிட முடியும். எவ்வளவு தான் மிச்சம் என்று கேட்கிறார்கள். நண்பர்களுக்கு மிச்சத்தைச் சொல்வதாக இருந்தால் இவ்வளவு தான் மிச்சப்படும் என்று நாங்களே ஒரு தீர்மானம் போட்டு அதைப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கு 3 லட்ச ரூபாய் வீதம் முன்றிற்கும் சேர்த்து 9 லட்ச ரூபாய் ஏற்கனவே கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதையும் சேர்த்துக் கணக்கு பார்க்கிற போது நிகர மிச்சம் 9 லட்சம் இருக்கும் என்று கொள்ளலாம். ஏனென்றால் 9 லட்சம் ரூபாய்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [21st February 1968]

கையை விட்டு கொடுக்கும் அளவிற்கு, ஈடுசெய்யக் கூடிய நிலைமையில் உள்ளவர்கள் யாரும் எங்களில் இல்லை. ஆனால் ஏற்கனவே 9 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்ததைப் போல இன்னும் 5 லட்ச பணம் மிச்சமிருக்கலாம். ஏனென்றால் தமிழ்நாட்டு மக்கள் மிக ஆர்வத்தோடு . . .

திரு. டி. கே. சுப்பையா : செலவு செய்வதற்குத்தான் மாவட்ட அதிகாரிகளும், குழுக்கள் மூலமாகவும் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் வரவைப் பற்றி கலெக்டர்கள் செய்திருப்பதும், மற்றவர்கள் வசூல் செய்திருப்பதும் இவ்வளவு, இவ்வளவு என்று சொல்லி இருக்கலாம். அதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அவைகளை எல்லாம் முழுக் கணக்கு வரும்போது எந்த மாவட்டம் எவ்வளவு தந்தது தமிழ் மகாநாட்டிற்கு, என்ற கணக்கு தரப்படும். தரப்படவில்லை என்று சொன்னதால் ஒரு கணக்கைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கோவையில் வருவாய் தொகையில் 25,000 ரூபாய், கம்பர் டைலக்காக தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் அந்தக் கணக்கு விசயமாக வெளியிடப்பட இருக்கின்றது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆனால் அது நடைபெற்ற முறையை எல்லோரும் பாராட்டி அதற்காக நான் மிகுந்த நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதிலே கூட நம்முடைய தமிழ் மொழியின் பெருமையை உலகத்திலிருந்து வந்த மொழி வல்லுனர்கள் பாராட்டி பேசிய போது வேல்ஸ் நாட்டிலிருந்து வந்திருந்த மொழி வித்தகர் ஒருவர் என்னிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அவர் சொன்னார். இங்கே ஹிந்தியை எதிர்ப்பது விந்தையல்ல. மக்கள் நாட்டில் வேல்ஸ் மொழிக்கு உரிமை வேண்டுமென்று லேன்ச்சி நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் இந்தியாவிற்கு சுதந்திரம் வழங்கப்பட்ட நேரத்தில் பாராளுமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறார். அவர் அப்போது பேசியதைக் கூட காட்டினார். அவர் பேசியிருக்கிறார். இந்தியாவிற்கு சுதந்திரம் கொடுத்தாலும், சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு "Tamil Language should given all the honor" என்று பேசியிருக்கிறார். ஆகையால் நான் துவக்கத்தில் சொன்னதை உறுதியில் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். மொழிப்பிரச்சனை என்பது தள்ளி விடக்கூடிய பிரச்சனை அல்ல. எல்லோருடைய உணர்வுகளையும் ஈர்க்கக்கூடிய பிரச்சனை என்பதையும் அந்தப் பிரச்சனைக்கு இந்த உலகத் தமிழ் மகாநாடு பெரிதும் ஊக்கத்தை தந்தது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாம் ஊட்டத்தில், லட்சக் கணக்கான மக்கள் கூடியிருந்து தமிழ் பேராசிரியர்கள் சிலப்பதிகாரத்தை, சீவக சிந்தாமணியை, திருக்குறளை பற்றியும் மணிக்கணக்கில் பேசியதை ஆடவர்களும், பெண்டிரும், சிறார்கள், மாணவர்களும் உட்கார்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்; மக்கள் உள்ளத்தில் நாட்டு மொழியில்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] 21st February 1968]

தமிழ் மொழி எந்த அளவிற்கு இடம் பெற்றிருக்கிறது என்பதை அந்த மகாநாட்டின் மூலமாக நம்முடைய தாம் தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது. அந்த மகாநாட்டின் இறுதியில் நம்முடைய துணைவேந்தர் டாக்டர் லெட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் நான் தமிழுக்கு விசேடதியல் என்று தமிழில் பேச விரும்புகிறேன் என்று சொல்லி பத்து நிமிடங்கள் தமிழில் பேசினார்கள். அன்றையதினம் அவர் பேசிய தமிழிலே இருந்த சுவை, இனிமை, நான் இரண்டாயிரம் ரூபாய் பேசிய தமிழிலும் கேட்டதில்லை என்பதை மிகுந்த பெருமையுடனே சொல்லிக் கொள்கிறேன். அந்த வகையில் தமிழ் மொழிக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் ஏற்படும் முறையில் அந்த மகாநாடு நடந்தது. இது குறித்து நாம் அனைவரும் மகிழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறோம் என்பதை கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி எல்லோரும் ஒத்தக் கொள்ளத்தக்கதும், வலுவூட்டத்தக்கதும், எல்லோரும் பாராட்டத் தக்கதும் ஆகிய பல கருத்துக்களை கவர்னர் அவர்கள் அவருடைய உரையில் எடுத்தும் பேசியிருக்கிறார்கள். நன்றி தெரிவிக்கவேண்டுமென்று இந்த அவையின் உறுப்பினர் திரு. வி. நடராசன் அவர்களைக் கொண்டுவரப்பட்ட நன்றி அறிவிப்பு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தது மிகவும் பொருத்தமானது என்பதை நான் மறுபடியும் வலியுறுத்திச் சொல்லி பல நண்பர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை நான் கவனிப்பதாக வாக்குறுதி கொடுத்திருப்பதாகவும் நான் மிகுந்த கருத்துக்கு விளக்கம் கொடுத்திருப்பதாகவும் சொல்லி இதோடு அவர்கள் எழுந்த மனதோடு இந்த நன்றி அறிவிப்பு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று எல்லா மக்கள் உறுப்பினர்களையும் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது கொடுத்தத் திருத்தங்களை திருப்பப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு கவர்னர் அவர்களின் உரையைத் தெரிவிக்கும் நன்றியோடு என்னுடைய நன்றியையும் இதைத் தீர்மானத்தில் மிக மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: As the hon. Member Thiru P. Ethiraj is not in his place, his amendment is deemed to have been withdrawn. Is the hon. Member Thiru Ramadass withdrawing his amendment. 1-27 p.m.

THIRU K. RAMADASS: Yes, Sir.

The amendment was, by leave, withdrawn.

MR. CHAIRMAN: The question is:

'That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Council thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 16th February 1968'.

The motion was put and carried.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Wednesday, the 28th February 1968.

The House then adjourned.

[21st February 1968]

IV. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

95. Notification issued with G.O. Ms. No. 2092, L.A., dated 16th November 1967, regarding the re-division of wards and reservation of seats in Theni Municipality. [*Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).*]

96. Notification issued with G.O. Ms. No. 2096, L.A., dated the 16th November 1967, regarding the re-division of wards and reservation of seats in Mayuram Municipality. [*Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).*]

97. Notification issued with G.O. Ms. No. 2097, L.A., dated the 16th November 1967, regarding the re-division of wards and reservation of seats in Nagercoil Municipality. [*Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).*]

98. Notification issued with G.O. Ms. No. 2125, L.A., dated the 21st November 1967, regarding the re-division of wards and reservation of seats in Periakulam Municipality. [*Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).*]

99. Notification issued with G.O. Ms. No. 2126, L.A., dated the 21st November 1967, regarding the re-division of wards and reservation of seats in Manapparai Municipality. [*Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).*]

100. Notification issued with G.O. Ms. No. 2144, L.A., dated the 23rd November 1967, regarding the re-division of wards and reservation of seats in Gobichettipalayam Municipality. [*Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).*]

101. Notification issued with G.O. Ms. No. 2145, L.A., dated the 23rd November 1967 regarding the re-division of wards and reservation of seats in Tirupattur Municipality. [*Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).*]

102. Notification issued with G.O. Ms. No. 2147, L.A., dated the 23rd November 1967, regarding the re-division of wards and reservation of seats in Nellikuppam Municipality. [*Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).*]

21st February 1968]

103. Notification issued with G.O. Ms. No. 2162, L.A., dated the 23rd November 1967, regarding the re-division of wards and reservation of seats in Bodinayakanur Municipality. [*Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).*]

104. Notification issued with G.O. Ms. No. 2213, L.A., dated the 28th November 1967, regarding the re-division of wards and reservation of seats in Tirunelveli Municipality. [*Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).*]

105. Notification issued with G.O. Ms. No. 2220, L.A., dated the 29th November 1967, regarding the re-division of wards and reservation of seats in Tiruvarur Municipality. [*Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).*]

106. Notification issued with G.O. Ms. No. 2025, L.A., dated the 2nd November 1967, regarding the re-division of wards and reservation of seats in Villupuram Municipality. [*Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).*]

107. Notification issued with G.O. Ms. No. 2214, L.A., dated the 28th November 1967, regarding the re-division of wards and reservation of seats in Kumbakonam Municipality. [*Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).*]

108. Notification issued with G.O. Ms. No. 2215, L.A., dated the 28th November 1967, regarding the re-division of wards and reservation of seats in Tuticorin Municipality. [*Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).*]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

* 11. Resume of work transacted by the Madras Legislative Council during the period from 24th to 30th November 1967. (Thirtieth Session).

APPENDIX I

[Vide answer to starred question No. 96 on page 492.]

வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் கடல் நீரை நன்னீராக்கும் யந்திரங்கள் (1962 இறுதியில் உள்ளவாறு).

தாரமே ஆட்சிப் பகுதியும்.	முதலில் அமைந்த இடம்.	இயந்திர உரிமையாளர்.	இயந்திர வகை.	(5) (ரூபாய் மூலம்)	(6) (ரூபாய் மூலம்)	(7) 000'01 மூலம்	(8) 000'01 மூலம்	மேலதீர் வகை.	தேர்வு ஆண்டு (9)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)		
விபியா	குப்பூக்	தனியார் (லிபியன்-அமெரிக்கன் மருத்துவமனை.	மின்வகையில் பிரித்து வேறுபடுத்தும் இயந்திரம்.	19	..	4,000	..	1960	
"	ஆல்-ஆடம்	அரசாங்கம் (மன்னர் விமானப் படை).	"	38	..	3,980	..	1960	
"	"	தனியார் (மன்னர் விமானப் படை).	"	163	..	4,300	..	..	
"	"	தனியார் (மன்னர் விமானப் படை).	"	38	..	5,300	..	..	
"	"	தனியார் (பாலைவனச் சோலை எண்ணெய்க் கம்பெனி).	"	163	..	5,300	..	..	
"	"	தனியார் (பாலைவனச் சோலை எண்ணெய்க் கம்பெனி).	"	38	..	5,000	..	..	
"	"	தனியார் (பாலைவனச் சோலை எண்ணெய்க் கம்பெனி).	"	27	..	4,192	..	1961	

APPENDIX

[21st February 1968]

21st February 1968]

விபியா	எஸ்-சிடர்.	தனியார் (பாலைவனச் சோலை எண்ணெய்க் கம்பெனி).	தனியார் (கேம்புடில் உலக நீறுவனம்).	30	4,900	..	1960
விபியா	..	தனியார் (கேம்புடில் உலக நீறுவனம்).	தனியார் (கேம்புடில் உலக நீறுவனம்).	6	..	17,100	1995
..	..	தனியார் (லிபியா செல் திற வனம்).	தனியார் (லிபியா செல் திற வனம்).	19	..	4,000	1960
..	..	தனியார் (ஸாண்டரி பி. டிரில் லிங் கம்பெனி).	தனியார் (ஸாண்டரி பி. டிரில் லிங் கம்பெனி).	23	..	1,700	1960
..	..	தனியார் [எஸ்ஸோ ஸ்பான் டர்ட்] (லிபியா) கம்பெனி.	தனியார் [எஸ்ஸோ ஸ்பான் டர்ட்] (லிபியா) கம்பெனி.	15	..	3,780	1961
மவுரிட்டானியா போர்ட் எட்டின்.	..	2. ஆவி அருக்கச் சக்தி.	2. ஆவி அருக்கச் சக்தி.	192	115	..	1954
தென் ஆப்பிரிக்கா.	..	(பிரிவு - தனியார் ஸ்டேட் ஹெட்யூல் பிளேன்ட்)	(பிரிவு - தனியார் ஸ்டேட் ஹெட்யூல் பிளேன்ட்)	10,900	..	3,000	1959
..	..	வால்கோப் பிலப்.	வால்கோப் பிலப்.	736	..	31,000	1962
தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்கா.	..	லுட்டரிட்ஸ்	லுட்டரிட்ஸ்	240	256	..	1954
..	..	அரசாங்கம் (நகராட்சி).	அரசாங்கம் (நகராட்சி).	546	408	..	1961
கேபேனில் ஆகார.	..	பியா அபூன்	பியா அபூன்	11	..	..	..
..	..	லில்லா சிஸ்ன ரோஸ்.	லில்லா சிஸ்ன ரோஸ்.	167	..	..	..

APPENDIX

558

[21st February 1968]

- (a) எடுத்துச் செல்லக்கூடிய எட்டு விரிவுகள் உள்ளன. இவை பற்றிய தகவல் எதுவும் இல்லை.
- (b) அவசியம் ஏற்பட்டால் பயன்படுத்துவதற்காக இருக்கிறது.
- (c) இரண்டாம் உலகப் போரில் அமெரிக்க இராணுவ உயிரி கருவி.
- (d) 1959-ல் சராசரி உற்பத்தியளவு 48m.
- (e) ஒரு தொகுதியாகவுள்ள சாங்கக் கம்பெனிகளுக்கு விஞ்ஞான, தொழில் ஆராய்ச்சிக்கான தென் ஆப்பிரிக்க மன்றத்தினால் இயந்திரம் வடிவமைத்து உருவாக்கப் பட்டது.
- (f) தற்போது செயல்படவில்லை; அவசியம் ஏற்பட்டால் பயன் படுத்துவதற்கு இருக்கிறது.
- (g) உப்புக்களைக் கால்நடைகள் எந்த அளவு ஏற்கின்றன என்பதை ஆராய அமைத்த சோதனை இயந்திரம்.
- (h) சுத்தமான நிலையில், சாதாரண நிலையில் செயல்படும் போது நாள் ஒன்றுக்கு 200m³ மட்டும்.
- (i) அசாதாரண காலத்தில் இயந்திரம் செயல்படும்போது அதாவது 1961 ஜூன் முதல் 1962 மே வரை.
- (j) எல். குளிரிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டு சபாகாவில் 1960-ல் செயல்படத் தொடங்கியது.
- (k) உற்பத்தியளவு.
- (l) மணமாவில் சுமார் ஏழு சிறியதும் தனியாரால் வைத்து வரப்படுவதுமான இயந்திரங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. குளிர்பானங்கள் தயாரிப்பதற்காகவே, இவற்றினின்று கிடைக்கும் நன்னீர் பயன் படுத்தப்படு கின்றது. இந்த இயந்திரங்கள் குறித்து விரிவான தகவல் எதுவும் கிடைக்கவில்லை.
- (m) இத்துடன் கூடலார் எண்ணெயும் கம்பெனி, உம்சேய்த், துக்கான் ஆகிய இரு டெங்குகளில் அவற்றின் நீர்த் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய உப்பு நீக்கும் சிறிய இயந்திரங்கள் இரண்டினை இயக்குகின்றது.
- (n) தோராய உற்பத்தியளவு.
- (o) கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள உப்பு நீக்கும் இயந்திரங்களின் கூடுதலான, விரிவான தகவல்கள் கிடைக்கவில்லை அல்லது பெற இயலவில்லை. உப்பு நீக்கும் சிறு இயந்திரங்கள் பலவற்றைக் குளிர்பானங்கள் தயாரிப்பு கம்பெனிகள் சொந்தத்தில் வைத்து வருகின்றன.

21st February 1968]

- (p) தற்போதுள்ள அமிழந்த குழாய் வகை உப்பு நீக்கும் இயந்திரத்தின் திறன் குறைவால் இப்புதிப இயந்திரம் நிறுவப்பட்டது.
- (q) குறுகிய காலங்களில் நாள் ஒன்றுக்கு 76m³ வரையில் உற்பத்தி செய்கிறது.
- (r) ஆங்கிலோ-சுக்வடார் பெட்ரோலியம் கம்பெனிக்குச் சொந்தமானது.
- (s) இண்டர்நேஷனல் பெட்ரோலியம் கம்பெனியின் சாங்க முகாம்.
- (t) மாகோனா சாங்க கம்பெனி.

APPENDIX II.

(Vide answer to starred Question No. 99 on page 496.)

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் மாவட்ட வேளாண்மை முனைப்புத் திட்டத்தின்கீழ் நிறைவேற்றப்பட்ட முக்கியப் பணிகள் சுருக்கமாகக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

(1) பண்ணைத் திட்டம் தயாரித்தல்.—இத்திட்டத்தில் பங்கு பெறும் ஒவ்வொரு உழவரும் தனது பண்ணையில் வேளாண்மை உற்பத்தியின் அளவைப் பெருக்குவதற்கு வளர்ச்சிப் பணியாளர் கள் மூலம் உதவி பெற்றுவருகிறார். அத்துடன் அவரது பண்ணை யிலிருந்து கிடைக்கும் மொத்த வருமானத்தை அதிகரிப்பதற்கும் உதவி பெறுகிறார்.

(2) உரங்கள் முதலியன வழங்குதல்.—தயாரிக்கப்பட்ட பண்ணைத் திட்டத்தின் அடிப்படையில், தேவையான மேம்பட்ட விதைகள், உரங்கள், பயிர்ப் பாதுகாப்பு மருந்துகள், ஆகியன முன்னதாகவே கணக்கிடப்பட்டு, உரிய நேரத்தில் முழுவதும் வழங்கப்படுகின்றன.

(3) கடன் வசதிகள்.—உற்பத்தி அடிப்படையில் கடன் வழங்கப் படுகிறது. விரைந்து கடன் தொகை கிடைக்கப்பெறும் வகையில் கடன் வழங்குவதற்கான நடைமுறை விதிகள் எளிதாக்கப்பட்டுள்ளன. கடன் வழங்குவதும் கடனைத் திரும்ப வருவித்தலும், கடன் வழங்கப்படும் நோக்கத்திற்குப் பயனுள்ளதாக இருக்கும் பொருட்டு பயிரிடும் பருவத்தின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன.

(4) நேரிடப் பணி—செய்முறை விளக்கம் அளித்தல்.—மேம்பட்ட வேளாண்மை முறைகளை உழவர்களுக்கு அறிவுறுத்து வதற்காக ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சிறந்த, முன்னேற்ற முறை களைப் பயன்படுத்துவது உட்பட்ட ஒருங்கிணைந்த வகையான பகுதி வாரியான நேரிடப் பணி—செய்முறை விளக்கங்கள் நடத்தப்படுகின்றன.

[21st February 1968]

(5) மண்வளச் சோதனை.—இத் திட்டத்தின்கீழ் வரும் பகுதிகளிலிருந்து மண் மாதிரிகள் சேகரிக்கப்பட்டு மண்வளச் சோதனைக்கூடத்தில் பகுத்தறிந்து ஆராயப்படுகின்றன. இந்த பகுப்பாராய்ச்சியின் அடிப்படையில் தகுந்த உரங்களைப் பயன்படுத்துவதும் மண்வளக் குறைபாடுகளைப் போக்கிச் சரிசெய்வதும் பரிந்துரைக்கப்பட்டுவருகின்றன.

(6) பயிற்சி.—மாவட்ட வளர்ச்சி வட்டார கிராம நிலைகளில் வளர்ச்சிப் பணியாளர்களுக்கும் இத்திட்டத்தில் பங்குபெறும் உழவர்களுக்கும் பயிற்சியளிக்க அலுவல் சார்புப் பயிற்சிகள் முறையாக நடத்தப்படுகின்றன. சிறந்த வேளாண்மை முறைகளில் அவர்களுக்குள்ள அறிவையும் திறனையும் மேம்படுத்தவே இவ்வாறு பயிற்சிகள் நடத்தப்படுகின்றன.

(7) வேளாண்மைக் கருவிகள் பட்டறை.—மேம்பட்ட வேளாண்மைக் கருவிகளின் உற்பத்தியையும் அவை பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுவதையும் அவற்றின் செய்முறை விளக்கத்தையும் ஊக்குவிப்பதற்காக மாவட்டத்தில் கருவிகள் பட்டறை ஒன்று நிறுவப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பட்டறை, பல்வேறு வகையான வேளாண்மை இயந்திரங்களையும் கருவிகளையும் பரிசோதிப்பதுடன் அவற்றைப் பயன்படுத்துவதிலும் தகுந்தவாறு நிர்வகிப்பதிலும் கிராமக் கைப்பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கிறது.

(8) பண்ணைத் தகவல் அறிவிப்புப் பிரிவு.—மேம்பட்ட வேளாண்மைப் பெருக்க முறைகளை அறிவிப்பதற்காக விளக்கப் படங்கள், சுவரொட்டிகள், துண்டு வெளியீடுகள், செய்தி அறிவிப்புகள் வானொலியில் செய்திப் பரப்பு செய்யும் கட்டுரைகள் முதலியவற்றைத் தயாரிப்பதற்காக இம்மாவட்டத்தில் முழுவசதியுடன் கடிய தகவல் பிரிவு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ).—

ஃபோர்டு நிறுவனமும் இந்திய அரசும் தொழில் துட்ப உதவியும் நிதி உதவியும் அளிக்கின்றன. 1960-61 முதல் 1966-67 வரையில் மாவட்ட வேளாண்மை முனைப்புத் திட்டத்தின்கீழ் செலவழிக்கப்பட்ட மொத்தத் தொகையும் ஃபோர்டு நிறுவனமும் இந்திய அரசும் அளித்த உதவியும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

மொத்தச் செலவு	ரூ. 134 லட்சம்.
ஃபோர்டு நிறுவனத்தின் பங்கு	47 லட்சம்.
இந்திய அரசின் பங்கு	63 லட்சம்.
மாதில் அரசாங்கத்தின் பங்கு	24 லட்சம்.

ஃபோர்டு நிறுவனத்தின் நிதி உதவி 1-10-1965-லிருந்து நிறுத்தப்பட்டது. இந்திய அரசு அதன் செலவுப்பங்கை ஏற்றுக் கொள்வதுடன் மூன்றாம் திட்டத்தின் எஞ்சிய காலப் பகுதியில்

[21st February 1968]

1-10-1965 முதல் 31-3-1966-வரை) 30-9-1965-வரையில் ஃபோர்டு நிறுவனத்தின் மானியமாக இருந்த இத் திட்டத்தின் மற்ற அனங்கள் மீதான செலவையும் ஏற்றுக்கொண்டது.

(உ).—

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் அரிசி விளைச்சல் ஏக்கர் ஒன்றுக்குச் சராசரி அளவு 1959-60 அடிப்படை ஆண்டு 1,339 ராத்தலாக இருந்தது—1964-65-ல் 1,565 ராத்தலாக அதிகரித்தது. விளைச்சலில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு 17 சத வீதம் ஆகும். 1966-67-ல் இம்மாவட்டத்தில் இரண்டு லட்சம் ஏக்கருக்கு மற்பட்ட பரப்பில் உயர் விளைச்சல் நெல்வகை பயிரிடப்பட்டது. இந்த வகை மூலம் ஏ 1966-67-ல் கிடைத்த அரிசி விளைச்சல் சராசரி ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 2,200 ராத்தல் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. 1959-60-ல் ஏக்கர் ஒன்றுக்குக் கிடைத்த 1,339 ராத்தல் விளைச்சலுடன் ஒப்பிடுகையில் இப்போதைய விளைச்சல் 1 சத வீத அதிகரிப்பாக மதிப்பிடப்படுகிறது.

INDEX TO Tamil Nadu Legislative Council Debates

THIRTY-FIRST SESSION OF THE LEGISLATIVE
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

12th to 17th and 19th to 21st February 1968.

Volume LXXIII (Nos. 1 to 9)

	PAGES.
A	
ABDUL WAHAB, THIRU K. S.—	
Governor's Address, discussion on ...	200-205
ADJOURNMENT MOTION <i>re</i> —	
Attack on Madurai District Congress Committee buildings	438-440
Attack on Madurai Urban District Congress Com- mittee and Rural Congress Committee Offices at Madurai	102
Partiality of Police towards Black-flag demons- trators and failure of Police to maintain Law and Order	434-438
ADYAR BEACH.—	
<i>See</i> Beach	
AGRICULTURAL INCOME-TAX (AMENDMENT) BILL, 1968.—	
<i>See</i> Bills.	
AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS ACT, 1959.—	
Establishment of regulated markets at certain places of Kanyakumari district to provide facilities for purchase and sale of coconuts and cashewnuts, notification laid on the table	7
Regulation of trade in palmgur jaggery and tamarind in Kanyakumari district, notification laid on the table	3

A—cont.

ANICUTS.—

Questions re Sothuparai—Kuppamparai Anicut Project, Particulars regarding	98-99
---	-------

ANNADURAI, The Hon. THIRU C. N.—

Adjournment Motion re—

Attack on Madurai District Congress Committee buildings	439-440
---	---------

Partiality of Police towards Black-flag demonstrations and failure of Police to maintain Law and Order	437-438
--	---------

Bills—

Appropriation Bill, 1968	441
--------------------------	-----

Business of the House, change in the order of	441
Condolence Resolution regarding death of Jengal Reddiar, Thiru M., Member of Legislative Council	2

Governor's Address, discussion on—	526-549
------------------------------------	---------

APPROPRIATION BILL, 1968.—

See Bills

ARIVAZHAGAN, THIRU K.—

Governor's Address, discussion on	274-280
-----------------------------------	---------

Resolution regarding Free Education in P.U.C.	371-372
---	---------

ARTISTES.—

Withdrawal of rail fare concession in respect of —and need for grant of half-fare concessions in State Transport buses, Minister's attention called to	440-441
--	---------

ARTS COLLEGE, USILAMPATTI—

See Colleges

AYYASWAMY, THIRU M.—

Governor's Address, discussion on	504-507
-----------------------------------	---------

B

BALARAMAVARMA SPINNING MILLS., SHENCOTTAH.—

Question regarding closure of—	362-363
--------------------------------	---------

B—cont.

BALASUBRAMANYA AYYAR, THIRU K.—

Absence of Krishnaswamy Vandayar, Thiru A., condonation of	38
--	----

Bill—Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1968	451-456
---	---------

Governor's Address, discussion on	124-134
-----------------------------------	---------

Resolution regarding Official Language of the Union	391-393
---	---------

BASIC TRAINING.—

Junior and Senior—for men and women, selection during 1967-68 in Ramanathapuram district for	160-164
--	---------

BEACH.—

Question re Adyar Beach, proposals to beautify	168-169
--	---------

BEGGAR NUISANCE.—

Question re preventive measures taken in Madurai	300-302
--	---------

BETTING TAX—

Question re evasion of at Race Course	173-175
---------------------------------------	---------

BILLS.—

Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1968—	
Considered and returned to the Assembly	442-468
Message from the Assembly regarding	434
Select Committee Report laid on the table	217

Appropriation Bill, 1968.—

Considered and returned to the Assembly	441-442
Message from the Assembly regarding	434
Message from the Governor regarding	434

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1968—

Considered and returned to the Assembly	468-470
Message from the Assembly regarding	434

BILLS AS PASSED BY THE ASSEMBLY, LAID ON THE TABLE—

Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1968	478
Appropriation Bill, 1968	478
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1968	478

B—cont.**BLACK-FLAG DEMONSTRATORS AND
LAW AND ORDER.—**

Adjournment motion regarding ... 434-438

BRIDGES—

Question *re* Thozhudur Bridge, remodelling of ... 27-28

BUILDINGS.—

Question *re* utilisation of Camp at Mandapam
purchased from Ceylon Government ... 169-170

BUSES.—

See Transport

BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.—

See Committees

BUSINESS OF THE HOUSE.—

Change in the order of ... 441

C**CENTRAL SALES TAX (MADRAS) RULES, 1957.—**

Amendments to—notification laid on the table ... 14

CHAIRMAN, MR.—

Adjournment motion regarding—

Attack on Madurai District Congress Committee
buildings ... 438, 439,
440

Attack on Madurai Urban District Congress Com-
mittee and Rural Congress Committee Offices
at Madurai ... 109

Partiality of Police towards Black-flag demons-
trators and failure of Police to maintain Law
and Order ... 434, 435,
436, 438

Adjournment motion tabled by Rajaram, Thiru K., ... 37

Announcement regarding—

Business Advisory Committee's decision ... 37, 433

C—cont.**CHAIRMAN, MR.—cont.**

Announcement regarding—cont.

Message from the Assembly regarding—
Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1968 ... 434
Appropriation Bill, 1968 ... 434

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1968 ... 434

Message from the Governor regarding—

Appropriation Bill, 1968 ... 434
Panel of Vice-Chairmen ... 37-38

Condolence Resolution regarding death of Jengal
Reddiar, Thiru M., Member of Legislative
Council ... 1, 2

Expression of sorrow regarding—

Death of Chidambaram Pillai, Thiru I. A.,
Member of Legislative Assembly ... 1

Death of Ramaswamy, Thiru K. V., former
Member of Council ... 415

Governor's Address, discussion on ... 48, 66,
116, 124,
246

CHIDAMBARAM PILLAI, THIRU I. A.—

Expression of sorrow regarding death of—, Member
of Legislative Assembly ... 1

CHLORAL HYDRATE (CHLORAL) RULES, 1949—

Amedment to—, notification laid on the table ... 4

CINE ARTISTES—

Question *re* demands of—and action taken by
Government ... 299-300

CITY MUNICIPAL CORPORATION ACT, 1919—

Extension of term of office of Councillors up to
noon of 1st May 1968, notification laid on the
table ... 9

**CITY MUNICIPAL CORPORATION (AMENDMENT)
ACTS, 1967—**

Coming into force of—, notification laid on the
table. ... 5

COIMBATORE AVINASHI SPINNING MILLS—

Question *re* closure of ... 369-380

C—cont.

COIMBATORE S. R. P. MILL—

Question *re* gherao in October 1967 in ... 300

COLLEGES—

Question *re*—

Arts College at Usilampatti, opening of ... 356-358

Engineering, Arts and Teachers'—, destruction
of Selection Marks list ... 355-356

Government Arts College, Cuddalore—, construc-
tion of permanent building for ... 363-364

Medium of instruction in—introduction of Tamil
as ... 492-494

Study of languages in—, recommendations of
Government to Centre regarding ... 159-160

Teaching Grant for private Training Colleges,
principle of assessment ... 19

Resolution regarding Free Education in P.U.C. ... 369-387

COMMITTEES—

Business Advisory Committee, decision of ... 37-483

CONDOLENCE RESOLUTION REGARDING—

Death of Jengal Reddiar, Thiru M., Member of
Legislative Council ... 1-2

COOUM RIVER—

Question *re* improvements to—in Madras City ... 302-306

COURTS—

Question *re* Madurai Court buildings, Courts to be
housed in ... 364-365

D

DAMODARAN, THIRU A. R.—

Governor's Address, discussion on ... 183-188

Resolution regarding—

Free Education in P.U.C. ... 373-374

Official Language of the Union ... 393-395

D—cont.

DENATURED SPIRIT, METHYL ALCOHOL AND
VARNISH (FRENCH POLISH) RULES, 1950—

Amendments to—, notification laid on the table ... 10

DEPUTY MILK COMMISSIONER—

Exclusion of post from Commission's purview,
notification laid on the table ... 3

DINDIGUL—KARUR RAILWAY LINE—

See Railways

DISTRICT EDUCATIONAL OFFICERS—

Questions *re*—

Reasons for not filling posts of ... 158

Regularisation of services of, delay in ... 165-166

DISTRICT MUNICIPALITIES ACT, 1920—

Amendment to Municipal Council Provident Fund
Rules, notification laid on the table ... 9

Division of wards and reservation of seats in
Krishnagiri Municipality, Dharmapuri district,
notification laid on the table ... 5

Division of wards and reservation of seats in
Kuzhithurai Municipality, notification laid on the
table ... 89

Re-division of wards and reservation of seats in
Arkonam Municipality, notification laid on the
table ... 477

Re-division of wards and reservation of seats in
Bodinayakanur Municipality, notification laid on
the table ... 551

Re-division of wards and reservation of seats in
Dharapuram Municipality, notification laid on the
table ... 477

Re-division of wards and reservation of seats in
Gobichettipalayam Municipality, notification laid
on the table ... 550

Re-division of wards and reservation of seats in
Kumbakonam Municipality, notification laid on
the table ... 551

Re-division of wards and reservation of seats in
Manapparai Municipality, notification laid on the
table ... 550

D—cont.

DISTRICT MUNICIPALITIES ACT, 1920—cont.

Re-division of wards and reservation of seats in Mayuram Municipality, notification laid on the table	550
Re-division of wards and reservation of seats in Nagercoil Municipality, notification laid on the table	550
Re-division of wards and reservation of seats in Nellikuppam Municipality, notification laid on the table	550
Re-division of wards and reservation of seats in Padmanabhapuram Municipality, notification laid on the table	476
Re-division of wards and reservation of seats in Panruti Municipality, notification laid on the table	477
Re-division of wards and reservation of seats in Periakulam Municipality, notification laid on the table	550
Re-division of wards and reservation of seats in Theni Municipality, notification laid on the table.	550
Re-division of wards and reservation of seats in Tirunelveli Municipality, notification laid on the table	551
Re-division of wards and reservation of seats in Tirupathur Municipality, notification laid on the table	550
Re-division of wards and reservation of seats in Tiruvarur Municipality, notification laid on the table	551
Re-division of wards and reservation of seats in Tuticorin Municipality, notification laid on the table	551
Re-division of wards and reservation of seats in Villupuram Municipality, notification laid on the table	551
Reservation of seats and redivision of wards in Alandur Municipality, notification laid on the table	551

D—cont.

TRICT MUNICIPALITIES ACT, 1920—cont.

Reservation of seats and redivision of wards in Ambur Municipality, notification laid on the table	11
Reservation of seats and redivision of wards in Arcot Municipality, notification laid on the table	13
Reservation of seats and redivision of wards in Athur Municipality, notification laid on the table	11
Reservation of seats and redivision of wards in Chidambaram Municipality, notification laid on the table	11
Reservation of seats and redivision of wards in Chingleput district, notification laid on the table	12
Reservation of seats and redivision of wards in Devakottai Municipality, notification laid on the table	12
Reservation of seats and redivision of wards in Dharmapuri Municipality, notification laid on the table	12
Reservation of seats and redivision of wards in Gudiyattam Municipality, notification laid on the table	11
Reservation of seats and redivision of wards in Idappadi Municipality, notification laid on the table	11
Reservation of seats and redivision of wards in Karur Municipality, notification laid on the table	13
Reservation of seats and redivision of wards in Palayamkottai Municipality, notification laid on the table	12
Reservation of seats and redivision of wards in Pattukottai Municipality, notification laid on the table	12
Reservation of seats and redivision of wards in Puliyangudi Municipality, notification laid on the table	12
Reservation of seats and redivision of wards in Ranipet Municipality, notification laid on the table	12

D—cont.

DISTRICT MUNICIPALITIES ACT, 1920—cont.

Reservation of seats and redivision of wards in Shencottah Municipality, notification laid on the table	11
Reservation of seats and redivision of wards in Sivaganga Municipality, notification laid on the table	13
Reservation of seats and redivision of wards in Sivakasi Municipality, notification laid on the table	12
Reservation of seats and redivision of wards in Trivellore Municipality, notification laid on the table	11

DISTURBANCE IN SOWCARPET—

Question <i>re</i> attacks on private cars and houses during—on 12th February 1968	485
--	-----

DRAINAGE—

Question <i>re</i> number and progress of—Schemes (non-Madras Urban) formulated in 1966-67	107-108
--	---------

E

EDUCATION—

Resolution regarding Free—in P.U.C.	369-387
-------------------------------------	---------

ELECTRICITY—

Question <i>re</i> supply of—to filter-point wells, removal of disparity in tariff rates between private sector and public sector	220-223
---	---------

ENTERTAINMENTS TAX ACT, 1939—

Exemption of Cinema shows by Madras Film Society and Madras Film Fan's Association in City of Madras from tax, notification laid on the table	6
Amendment to—, notifications laid on the table	

ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARD) ACT, 1948—

Amendments to Revenue Department Notification No. 246 dated 1st May 1956, notification laid on the table	
--	--

E—cont.

ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARD) ACT, 1948—cont.

Settlement of Tenkasi inam estate in Tirupattur taluk of Ramanathapuram district, notification laid on the table	10
--	----

ETHIRAJ, THIRU P.—

Governor's Address, discussion on	109-110 110-112, 113, 114-116
Resolution <i>re</i> Free Education in P.U.C.	374-375

ETHIRAJALU, THIRU M.—

Bills—	
Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1968	449-450
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1968	471-472, 475
Governor's Address, discussion on	46, 49 50, 62-72
Supplementary Statement of Expenditure for 1967-68, (First) discussion on	323-327

EXPRESSION OF SORROW *RE*—

Death of Ramaswamy, Thiru K. V., former Member of Council	415
---	-----

F

FAIR PRICE SHOPS—

See Food

FAMINE RELIEF MEASURES—

Minister's attention called to—in Madurai district consequent on failure of monsoon	503-504
---	---------

FESTIVALS—

Religious—wounding feelings of people of different religious, banning of	165-166
--	---------

FIRE ACCIDENTS—

Question <i>re</i> fire accident in Lock Nagar, Chempauk, and regarding	
---	--

F—cont.

FOOD—

Question re Kuruvai rice procured in Thanjavur district in 1966-67 up to 15th October 1967, quantity of	312-313
Paddy procurement in Ambasamudram taluk, harassment of harvest colliers by officials to part with grains received as wages	104-107
Rationing in Kodaikanal, reduction of rice ration during September 1967	423
Rationing, non-distribution of raw rice in North Madras in October 1967	430
Raw rice, discontinuance of supply to staff of soil Conservation Department from 15th August 1967	430-431
Rice and paddy, seizure of—, number of cases filed and number convicted from 6th March to 30th September 1967	28-29
Non-supply to family card-holders from 1st July 1967 to 20th September 1967	226-228
Rice procurement, target suggested by Central Government to State Government after 1st March 1967	225-226
Rise in price of rice in Kulathur, Kovilpatti taluk opening of fair price shops to meet	418-420
Seizure of 53 bags of maize during transit from Sankarankoil to Sivakasi in October 1967, information regarding	417-418
Seizure of paddy at Melur, Madurai district, on 22nd September 1967, action taken regarding	425-427
Smuggling of paddy from Kallanthiri in Madurai district	309-311
Smuggling of rice in Madurai district borders to Kerala in October and November 1967, number cases filed regarding	313-314
Supply of rice to public at Rs. 1 a measure, amount of loss incurred by Government in	414-415
Transport "Broken Rice", allotment to Gudalur in Madurai district	233-234

F—cont.

FOOD—cont.

Food and Agriculture Department Notifications II-1 Nos. 224 and 225 of 1965, dated 16th December 1966—

Issue of erratum to—, notification laid on the table

14

FORESHORE ESTATE, MADRAS—

Question re number of houses constructed by State Housing Board in

297-299

G

GAMING ACT—

Question re betting tax at Race Course, evasion of

173-175

GENERAL SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1963—

See Bills

GHERAO—

Question re steps taken re—in Coimbatore S.R.P. Mill in October 1967

300

GOVERNMENT ARTS COLLEGE, CUDDALORE—

See Colleges

GOVERNOR'S ADDRESS—

Discussion on

38-81

109-153,

175-217,

241-297,

504-549

14

Laid on the table

GOVINDASAMY, THE HON. THIRU A.

Governor's Address, discussion on

139,

198-199

Supplementary Statement of Expenditure for 1967-68, (First) discussion on

328

GRAZING PERMITS—

Question re income derived by Forest Department from 1964-65 to 1966-67 through issue of

36-37

C. 71-3

H

HARIJANS—

Question <i>re</i> assignment of lands under Grow More Food Scheme to	229-230
---	---------

HINDI—

Question <i>re</i> Government of India grant for teaching of—during 1966-67 in schools and colleges	20-21
---	-------

HINDI PANDITS—

See Teachers

HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE
ENDOWMENTS ACT, 1959—

Amendment to Furnishing of Security by Officers and Servants Rules, notification laid on the table	89
--	----

HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE
ENDOWMENTS (ADMINISTRATION)
DEPARTMENT—

Question <i>re</i> contribution from income of temples to	155-156
---	---------

HOME GUARD RULES, 1963—

Amendment to rule 3, notification laid on the table	1
---	---

HOSTELS—

Question <i>re</i> New Hostel for Members of Legislature, construction of	102-104
---	---------

HOSUR PANCHAYAT UNION—

Question <i>re</i> name-board of—, writing in Telugu besides Tamil	432-434
--	---------

HOUSES—

Question <i>re</i> number of—constructed by Corporation of Madras	501-504
---	---------

HUNGER-STRIKE—

Question <i>re</i> reasons for—by labourers in front of Executive Engineer's Office, Pattanangal Division.	424-425
--	---------

I

INAM ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION
INTO RYOTWARI) ACT, 1963—

Amendment to Revenue Department Notification II-1 No. 1613 of 1965, dated 9th April 1965, notification laid on the table	
--	--

I—cont.

INAM ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION
INTO RYOTWARI) ACT, 1963—cont.

Date of coming into force of certain sections in certain inam estates, notification laid on the table	8
Revenue Department Notification II—1 No. 725 of 1965, dated 15th February 1965, amendment to—notification laid on the table	82
Revenue Department Notification II-1 No. 2587 of 1966, dated 9th June 1966, amendment to—, notification laid on the table	82
Ryotwari settlement of inam estates in Madurai, Melur, Nilakottai, Dindigul and Tirumangalam taluks of Madurai district, notification laid on the table	13

INDUSTRIAL DISPUTES—

Question <i>re</i> number of—from 1st March 1967 to 16th May 1967	499-500
---	---------

INTENSIVE AGRICULTURAL DISTRICT
PROGRAMME—

Question <i>re</i> works carried out in Thanjavur district under	496-497
--	---------

IRRIGATION—

Question <i>re</i> —	
Kallagam—Andi Canal Scheme, details regarding	223
Marudayar Scheme, execution of	171-172
Pullambadi Canal, number of tanks covered by and maintenance of	172-173

J

JAILS—

Question <i>re</i> open air—, introduction of	365-368
---	---------

JALAKANDESWARAR TEMPLE—

See Vellore Fort

JAYARAMA REDDIAR, THIRU S.—

Bills—	
Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1968	445-447, 465
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1968	469, 474, 475
Governor's Address, discussion on	177-182

J—cont.

JENGAL REDDIAR, THIRU M.—

Condolence resolution regarding death of—Member of Legislative Council	1-2
--	-----

K**KALLAGAM-ANDI CANAL SCHEME—**

See Irrigation	223
----------------	-----

KARUNANIDHI, THE HON. THIRU M.—

Bill—Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1968	467-468
---	---------

Governor's Address, discussion on	113
	145-146
	178, 179
	206-207
	207-208
	208-209
	210-211
	212-213
	266-267
	268-269
	270, 286
	287, 295
	296, 52

Resolution regarding New Railway Lines from Tirunelveli to Nagercoil, Trivandrum and Kanyakumari, laying of	409-41
---	--------

Supplementary Statement of Expenditure for 1967-68 (First), presentation of	237-24
---	--------

Withdrawal of rail fare concession in respect of, and need for grant of half fare concession in State Transport buses to, artistes, statement regarding.	440-44
--	--------

KHADI AND VILLAGE INDUSTRIES BOARD.—

Annual Report for 1965-66, laid on the table	21
--	----

KHADI AND VILLAGE INDUSTRIES BOARD—ACT, 1959—

Acceptance of resignation of Diraviam, Thiru K., I.S.S. and appointment of Director of Rural Development as member, notification laid on the table	
--	--

K—cont.**KRISHNAMOORTHY, THIRU G.—**

Governor's Address, discussion on	53-62
Pension to Teachers who retired prior to 1st April 1955 from local body and private management schools	404-408
Resolution regarding—	
Free Education in P.U.C.	375-379
Supplementary Statement of Expenditure for 1967-68, (First) discussion on	318-321

KRISHNASWAMY VANDAYAR, THIRU A.—

Condonation of absence of	38
---------------------------	----

L**LAKSHMANAN, THIRU S. V.—**

Governor's Address, discussion on	345-350
-----------------------------------	---------

LAKSHMANASWAMI MUDALIAR, Dr. A.—

Governor's Address, discussion on	243-256
-----------------------------------	---------

LAKSHMI KRISHNAMURTI, THIRUMATHI.—

Bill—Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1968	451
Governor's Address, discussion on	241-243

LAND IMPROVEMENT SCHEMES ACT, 1959—

Amendments to Food and Agriculture Department notification under—, laid on the table	477
Notification of certain areas in Madurai district under notification laid on the table	477

LAND REFORMS (COMPENSATION FOR SURPLUS LAND) RULES, 1966—

Amendments to—, notification laid on the table	7
--	---

LAND UTILIZATION ORDER, 1961—

Amendment to—, notification laid on the table	14
---	----

LANDS—**Question re—**

Assignment of—under Grow More Food Scheme to Harijans	229-230
Sale of—assigned to political sufferers, right for	280-281

L—cont.

LANGUAGE POLICY—

Question re—

Report from the Central Government on ...	360-362
Representation of Hindi Pandits regarding security of service consequent on implementation of new ...	21-23

LANGUAGE RESOLUTION—

Copy of D.O. letter No. 5169/E6/68-1, dated 27th January 1968 forwarding—passed by Assembly, laid on the table ...	82
--	----

LEASEHOLDS (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) RULES, 1965—

Amendments to—, notifications laid on the table ...	8
---	---

LECTURERS—

Question re—Rules regarding counting of temporary service in Government and Aided Colleges for increment of ...	17-18
---	-------

LECTURERS IN AGRICULTURE (GAZETTED), RURAL EXTENSION TRAINING CENTRES—

Exclusion from Service Commission's purview, notification laid on the table ...	82
---	----

LEGISLATIVE COUNCIL—

Resume of work transacted by—from 24th to 30th November 1967, laid on the table ...	551
---	-----

LIQUOR (LICENCE AND PERMIT) RULES, 1960—

Amendment to Rule 10-B, notification laid on the table ...	4
--	---

LOANS—

Question re inability of cultivating tenants to get agricultural ...	231-233
--	---------

M

MADRAS CITY—

Question re steps taken to augment water-supply to ...	23-24
--	-------

MADRAS STATE INDUSTRIAL DEVELOPMENT CORPORATION LIMITED—

Second Annual Report and Statement of Accounts for year ended 31st March 1967 ...	8
---	---

M—cont.

MADRAS STATE SMALL INDUSTRIES CORPORATION LIMITED—

Second Annual report and Statement of Accounts for period ended 31st March 1967, laid on the table ...	13
--	----

MADURAI COURTS—

See Courts

MADURAI DISTRICT CONGRESS COMMITTEE BUILDINGS—

Adjournment motion re-attack on ...	438-440
-------------------------------------	---------

MAIZE—

See Food

MANDAPAM CAMP—

See Buildings

MARUDAYAR SCHEME—

See Irrigation

MATHIALAGAN, THE HON. THIRU K. A.—

Bills—

Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1968	442-444
	461-467

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1968 ...	468-469
	472-474,
	475-476

Famine Relief Measures in Madurai district consequent on failure of monsoon, statement regarding Governor's Address, discussion on ...	503-504
	46, 50,
	112-113,
	271-272

Supplementary Statement of Expenditure for 1967-68, (First) discussion on ...	325-326,
	329
	333-342

MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE—

Famine Relief Measures in Madurai district consequent on failure of monsoon, calling attention to ...	503-504
---	---------

Withdrawal of rail fare concession in respect of artistes and need for grant of half-fare concession in State Transport buses, calling attention to ...	440-441
---	---------

M—cont.

MEDICAL CONCESSIONS—

See Teacher

MEDIUM OF INSTRUCTION—

Introduction of Tamil as in Colleges ... 492-494

MEMBERS OF LEGISLATURE—

Construction of new hostel for—particulars re ... 102-104

Free travel in State Transport buses for ... 97-98

MERCY PETITIONS—

Number of—From persons sentenced with Capital punishments after new Ministry assumed office. 497

MINERAL DEPOSITS—

Question re survey of—by Geological Department 358-359

MINIMUM WAGES (MADRAS) RULES, 1953—

Amendment to—, notification laid on the table ... 13

MINOR INAMS (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) ACT, 1963—

Amendment to settlement notification laid on the table ... 9

Ryotwari settlement of minor inams in certain villages specified in schedule, notification laid on the table ... 10

Ryotwari settlement of minor inams in the hill villages specified in the schedule to the notification and situated in Dharmapuri district, notification laid on the table ... 8

Settlement of minor inams taken over in Tirupattur taluk of North Arcot District, notification laid on the table ... 8

MINOR INAMS (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) RULES, 1965—

Amendment to—, notification laid on the table ... 477

MONEY LENDERS ACT, 1957—

Extension of provisions of—to newly formed Panchayat Towns in South Arcot district, notification laid on the table ... 10

M—cont.

MOTOR ACCIDENT CLAIMS TRIBUNALS RULES, 1961—

Amendment to—, notification laid on the table ... 9

MOTOR VEHICLES RULES, 1940—

Amendments to—, notification laid on the table ... 5, 6, 7, 217

MOTOR VEHICLES TAX—

Collection of reduced rate of quarterly tax in respect of lorry MDJ 1623, notification laid on the table ...

Collection of reduced rate of quarterly tax on vehicle MDF 3364 and No. MDT 6812, notification laid on the table ... 6

MOTOR VEHICLES (TAXATION OF PASSENGER AND GOODS) RULES, 1953—

Amendment to—, notification laid on the table ... 4

MUNICIPAL AUTHORITIES (TERM OF OFFICE AND ELECTION OF COUNCILLORS) ACT, 1963—

Extension of term of office of Municipal Councillors in the State up to noon of first day of March 1968, notification laid on the table ... 4

MUTHIAH CHETTIAR, DR. M. A.—

Bill—Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1968 ... 447-449

MUTHUSWAMY, THE HON. THIRU M.—

Governor's Address, discussion on ... 346

Supplementary Statement of Expenditure for 1967-68 (First), discussion on ... 331

N

NATARAJAN, THIRU N. V.—

Governor's Address, discussion on ... 38-53, 66, 68, 71, 179, 210

NEDUNCHEZHIAN, THE HON. THIRU V. R.—

Governor's Address, discussion on ... 64, 65, 69-70, 522, 524-525

N—cont.

NEDUNCHEZHIAN, THE HON. THIRU V. R.—cont.

Resolution regarding—

Free Education in P.U.C.	379-384
Official Language of the Union	400-401

NEWSPAPERS—

Question re names of—allowed to be bought by Community Education Centres of Panchayat Unions	236-237
---	---------

NON-BASIC TRAINED TEACHERS—

See Teachers

O.

OFFICIAL LANGUAGE—

Question re recommendations of Government to Centre re	159-161
Resolution re.—of the union	387-4

P

PADDY—

See Food

PANCHAYATS ACT, 1958—

Amendment to Notification No. II-2-45/1966, dated 1st March 1966, notification laid on the table ...	
Extension of provisions of District Municipalities Act, 1920 relating to building regulations to Kalapatti Town Panchayat, Coimbatore district, notification laid on the table	
Extension of provisions of District Municipalities Act, 1920 specified in schedule and Rules framed thereunder to Tiruthani Town Panchayat from 1st August 1967, notification laid on the table ...	
Resolution re amendment to	

PANDITS AND MUNSHIS—

Inclusion of posts within the Commission's purview, notification laid on the table	
---	--

PANEL OF VICE-CHAIRMEN—

Announcement re.	
-------------------------	--

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—

Agricultural Produce Markets Act, 1959—

Establishment of regulated markets at certain places of Kanyakumari district to provide facilities for purchase and sale of Coconut and Cashewnut (G.O. Ms. No. 729, Agriculture, dated 28th February 1967) 7

Regulation of trade in palmgur jaggery and tamarind in Kanyakumari district (G.O. Ms. No. 2342, Agriculture, dated 7th August 1967) 3

Bills—Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1967, Select Committee Report on 217

Bills as passed by the Assembly—

Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1968 478

Appropriation Bill, 1968 473

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1968 ... 473

Central Sales Tax (Madras) Rules, 1957, amendments to—(G.O.P. No. 1316, Revenue, dated 26th July 1967) 14

Chloral Hydrate (Chloral) Rules, 1949, amendment to—(G.O. Ms. No. 2310, Home, dated 18th August 1967) 4

City Municipal Corporation Act, 1919, extension of term of office of Councillors up to noon of 1st day of May 1968 (G.O. Ms. No. 1928, Local Administration, dated 20th October 1967) 9

City Municipal Corporation (Amendment) Act, 1967, coming into force of—(G.O. Ms. No. 1805, Local Administration, dated 28th September 1967.) ... 5

Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1950, amendments to—(G.O. Ms. No. 2995, Home, dated 31st October 1967) 10

Deputy Milk Commissioner, exclusion of post from Commission's purview (G.O. Ms. No. 1390, Public (Services-A), dated 9th June 1967) ... 3

District Municipalities Act, 1920—

Amendment to Municipal Council Provident Fund Rules (G.O. Ms. No. 272, Rural Development and Local Administration, dated 15th February 1966) 9

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

District Municipalities Act, 1920—cont.

Division of wards and reservation of seats in Krishnagiri Municipality, Dharmapuri district (G.O. Ms. No. 1031, Local Administration, dated 31st May 1967)

Division of wards and reservation of seats in Kuzhithurai Municipality (G.O. Ms. No. 1712, Local Administration, dated 20th September 1967)

Redivision of wards and reservation of seats in Arkonam Municipality (G.O. Ms. No. 2049, Local Administration, dated 16th November 1967 and No. 2057, dated 6th November 1967)

Redivision of wards and reservation of seats in Bodinayakanur Municipality (G.O. Ms. No. 2162, L.A., dated 23rd November 1967)

Redivision of wards and reservation of seats in Dharapuram Municipality (G.O. Ms. No. 2075, Local Administration, dated the 14th November 1967)

Re-division of wards and reservation of seats in Gobichettipalayam Municipality (G.O. Ms. No. 2144, L.A., dated 23rd November 1967)

Re-division of wards and reservation of seats in Kumbakonam Municipality (G.O. Ms. No. 2214, L.A., dated 28th November 1967)

Re-division of wards and reservation of seats in Manapparai Municipality (G.O. Ms. No. 2126, L.A., dated 21st November 1967)

Re-division of wards and reservation of seats in Mayuram Municipality (G.O. Ms. No. 2096, L.A., dated 23rd November 1967)

Re-division of wards and reservation of seats in Nagercoil Municipality (G.O. Ms. No. 2097, L.A., dated 16th November 1967)

Re-division of wards and reservation of seats in Nellikuppam Municipality (G.O. Ms. No. 2147, L.A., dated 23rd November 1967)

Re-division of wards and reservation of seats in Pedmanabhapuram Municipality (G.O. Ms. No. 2023, L.A., dated 2nd November 1967)

82

477

551

477

550

551

550

550

550

550

478

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

District Municipalities Act, 1920—cont.

Re-division of wards and reservation of seats in Panrutti Municipality (G.O. Ms. No. 2128, Local Administration, dated 21st November 1967)

477

Re-division of wards and reservation of seats in Periakulam Municipality (G.O. Ms. No. 2125, Local Administration, dated 21st November 1967)

550

Re-division of wards and reservation of seats in Theni Municipality (G.O. Ms. No. 2092, Local Administration, dated 16th November 1967)

550

Re-division of wards and reservation of seats in Tindivanam Municipality (G.O. Ms. No. 2093, Local Administration, dated the 16th November 1967)

477

Re-division of wards and reservation of seats in Tirunelveli Municipality (G.O. Ms. No. 2213, Local Administration, dated 28th November 1967)

551

Re-division of wards and reservation of seats in Tirupattur Municipality (G.O. Ms. No. 2145, Local Administration, dated 23rd November 1967)

550

Re-division of wards and reservation of seats in Tiruvarur Municipality (G.O. Ms. No. 2220, Local Administration, dated 29th November 1967)

551

Re-division of wards and reservation of seats in Tuticorin Municipality (G.O. Ms. No. 2215, Local Administration, dated 28th November 1967)

551

Re-division of wards and reservation of seats in Villupuram Municipality (G.O. Ms. No. 2025, Local Administration, dated 2nd November 1967)

551

Re-division of wards and reservation of seats in Alandur Municipality (G.O. Ms. No. 2031, Local Administration, dated 3rd November 1967)

11

P—cont.

PAPEERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE
—cont.

District Municipalities Act, 1920—cont.

Reservation of seats and redivision of wards in Ambur Municipality (G.O. Ms. Nos. 2005 and 2020, Local Administration, dated 30th October and 2nd November 1967)	11
Reservation of seats and redivision of wards in Arcot Municipality (G.O. Ms. No. 1844, Local Administration, dated 6th October 1967.) ...	13
Reservation of seats and redivision of wards in Attur Municipality (G.O. Ms. No. 2021, Local Administration, dated 6th October 1967) ...	13
Reservation of seats and redivision of wards in Chidambaram Municipality (G.O. Ms. No. 2022, Local Administration, dated 2nd November 1967)	11
Reservation of seats and redivision of wards in Chingleput District (G.O. Ms. No. 1966, Local Administration, dated 26th October 1967) ...	19
Reservation of seats and redivision of wards in Devakottai Municipality (G.O. 1846, Local Administration, dated 6th October 1967) ...	12
Reservation of seats and redivision of wards in Dharmapuri Municipality (G.O. Ms. No. 1699, Rural Development and Local Administration, dated 19th September 1967)	12
Reservation of seats and redivision of wards in Gudiyatham Municipality (G.O. Ms. No. 2007, Local Administration, dated 30th October 1967)	11
Reservation of seats and redivision of wards in Idappadi Municipality (G.O. Ms. No. 2006, Local Administration, dated 30th October 1967)	11
Reservation of seats and redivision of wards in Karur Municipality (G.O. Ms. No. 1967, Local Administration, dated 28th October 1967)	13
Reservation of seats and redivision of wards in Palayamkottai Municipality (G.O. Ms. No. 1886, Local Administration, dated 18th October 1967)	12
Reservation of seats and redivision of wards in Pattukkottai Municipality (G.O. No. 1845, Local Administration, dated 6th October 1967)	19

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE
—cont.

District Municipalities Act, 1920—cont.

Reservation of seats and redivision of wards in Puliangudi Municipality (G.O. Ms. No. 1950, Local Administration, dated 24th October 1967)	12
Reservation of seats and redivision of wards in Ranipet Municipality (G.O. Ms. No. 1702, Rural Development and Local Administration, dated 19th September 1967)	12
Reservation of seats and redivision of wards in Shencottah Municipality (G.O. Ms. No. 2024, Local Administration, dated 2nd November 1967)	11
Reservation of seats and redivision of wards in Sivaganga Municipality (G.O. Ms. No. 1967, Local Administration, dated 28th October 1967)	13
Reservation of seats and redivision of wards in Sivakasi Municipality (G.O. Ms. No. 1901, Local Administration, dated 17th October 1967)	12
Reservation of seats and redivision of wards in Trivellore Municipality (G.O. Ms. No. 2058, Local Administration, dated 8th November 1967)	11
Entertainments Tax Act, 1939, exemption of cinema shows by Madras Film Society and Madras Film Fans' Association in City of Madras from tax (G.O. Ms. No. 1595, Revenue, dated 9th September 1967)	4
Entertainments Tax Rules, 1939, amendment to— (G.O. P. Nos. 1085, Revenue, dated 14th June 1967 and 1183, dated 1st July 1967)	6,7
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948—	
Amendments to Revenue Department Notification No. 246, dated 1st May 1956 (Memorandum No. 4872 T-1/67-5, dated 15th September 1967)	7
Settlement of Tenkarai inam estate in Tirupattur taluk of Ramanathapuram district (G.O. Ms. No. 1075, Revenue, dated 12th June 1967) ...	10

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Food and Agriculture Department Notifications II-1 Nos. 224 and 225 of 1965, dated 16th December 1966, erratum to—(Memo. No. 20311/BVI/66-13, Agriculture, dated 27th December 1966) ... 14

Gazetted Lecturers in Agriculture Rural Extension Training Centres, exclusion from Service Commission's purview [G.O. Ms. No. 1924, Public (Services-A), dated 2nd September 1967] ... 82

Governor's Address to Legislature on 10th February 1968 ... 14

Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959, amendment to furnishing of Security by Officers and Servants Rules (Memo. No. 65733-U 1/67-2, Revenue, dated 21st September 1967) ... 82

Home Guard Rules, 1963, amendment to Rule 3 (G.O. Ms. No. 2764, Home, dated 29th September 1967) ... 7

INAM ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) ACT, 1963—

Amendment to Revenue Department Notification II-1 No. 1613 of 1965, dated 9th April 1965 (Memorandum No. 85222-J2/67-2, Revenue, dated 3rd October 1967) ... 7

Date of coming into force of certain sections in certain inam estates (G.O. Ms. No. 1121, Revenue, dated 22nd June 1967) ... 8

Revenue Department Notification II-1 No. 725 of 1965, dated 15th February 1965, amendment to—(G.O. Ms. No. 1915, Revenue, dated 3rd November 1967) ... 69

Revenue Department Notification II-1 No. 2587 of 1966, dated 9th June 1966, amendment to—(Memo. No. 51206-J2/67-6, Revenue, dated 28th October 1967) ... 82

Ryotwari settlement of Inam estates in Madurai, Melur, Nilakottai, Dindigul and Tirumangalam taluks of Madurai district (G.O. Ms. No. 1698, Revenue, dated 26th September 1967) ... 18

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Khadi and Village Industries Board Act, 1959, acceptance of resignation of Diraviam, Thiru K., and appointment of Director of Rural Development, Madras as member (G.O. Ms. No. 1625, Rural Development and Local Administration, dated 6th September 1967) ... 3

Khadi and Village Industries Board, Annual Report for 1965-66 ... 217

Land Improvement Schemes Act, 1959—

Amendments to Food and Agriculture Department Notifications under—(G.O. Ms. No. 1935, Agriculture, dated 27th June 1967) ... 477

Notifications of certain areas in Madurai district under—(G.O. Ms. No. 725, Agriculture, dated 26th February 1967) ... 477

Land Reforms (Compensation for Surplus Land) Rules, 1966, amendments to—(G.O. Ms. No. 1635, Revenue, dated 16th September 1967) ... 7

Land Utilisation Order, 1961, amendment to—(G.O. Ms. No. 2643, Agriculture, dated 8th September 1967) ... 14

Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Rules, 1965, amendments to—(G.O. Ms. No. 1819, Revenue, dated 18th October 1967) ... 8

Legislative Council, resume of work transacted by—from 24th to 30th November 1967 ... 551

Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960, amendment to Rule 10-B (G.O. Ms. No. 2471, Home, dated 31st August 1967) ... 4

Madras State Industrial Development Corporation, Limited, Second Annual Report and Statement of Accounts for year ended 31st March 1967 ... 5

Madras State Small Industries Corporation, Limited, Second Annual Report and Statement of Accounts for period ended 31st March 1967 ... 13

Minimum Wages (Madras) Rules, 1953, amendment to—[G.O. Ms. No. 2656, Industries, Labour and Housing (Labour), dated 22nd August 1967] ... 13

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963—

Amendment to settlement notification (memorandum No. 49864/TI/67-5, Revenue, dated 13th September 1967) ...

Ryotwari settlement of minor inams in certain villages specified in schedule (G.O. Ms. No. 1411, Revenue, dated 14th August 1967) ...

Ryotwari settlement of minor inams in the hill villages specified in the schedule to the notification and situated in Dharmapuri district (G.O. Ms. No. 1308, Revenue, dated 26th July 1967)

Settlement of minor inams taken over in Tirupathur taluk of North Arcot district (G.O. Ms. No. 1307, Revenue, dated 26th July 1967) ...

Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Rules, 1965, amendment to—(G.O. Ms. No. 2105, Revenue, dated 1st December 1967) ...

Money Lenders Act, 1957, extension of provisions to newly formed Panchayat Towns in South Arcot district [G.O. Ms. No. 2841, Agriculture (Co-operation), dated 29th September 1967] ...

Motor Accident Claims Tribunals Rules, 1961, amendment to—(G.O. Ms. No. 2404, Home, dated 28th August 1967) ...

Motor Vehicles Rules, 1940, amendments to—(G.O. Ms. Nos. 1287, Home, dated 5th May 1967, 1988, dated 8th July 1967, 2736, dated 27th September 1967 and 2988, dated 31st October 1967) ...

5, 6,

Motor Vehicles Tax—

Collection of reduced rate of quarterly tax on lorry MDF 1628 (G.O. Ms. No. 1881, Home, dated 12th July 1967) ...

Collection of reduced rate of quarterly tax on vehicle MDF 8364 and No. MDT 6812 (G.O. Ms. No. 2783, Home, dated 30th September 1967) ...

Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Rules, 1963, amendment to—(G.O. Ms. No. 1876, Home, dated 19th July 1967.) ...

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Municipal Authorities (Term of Office and Election of Councillors) Act, 1963—

Extension of term of office of Municipal Councillors in the State up to noon of first day of March 1968 (G.O. Ms. No. 1781, Rural Development and Local Administration, dated 27th September 1967) ...

4

Panchayats Act, 1958—

Amendment to Notification II-2 No. 45 of 1966, dated 1st March 1966 (G.O. Ms. No. 1940, Rural Development and Local Administration, dated 21st October 1967) ...

6

Extension of provisions of District Municipalities Act, 1920, relating to building regulations to Kalapathi Town Panchayat, Coimbatore district (Notification RO.C. No. 14879/67-F-5, dated 2nd March 1967) ...

6

Extension of provisions of District Municipalities Act, 1920, specified in Schedule and rules framed thereunder to Tiruttani Town Panchayat from 1st August 1967 (Notification No. 92102/66-F-6, dated 18th July 1967) ...

8

Pandits and Munshis, inclusion of posts within the Commission's purview [G.O. Ms. No. 1431, Public (Services-A), dated 16th June 1967] ...

3

Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959—

List of parks, play-fields and open spaces within Arcot Municipal limits, approved (G.O. No. 1148, Education, dated 6th July 1967) ...

6

List of parks, play-fields and open spaces within Chidambaram Municipal limits, approved (G.O. Ms. No. 311, Education, dated 2nd March 1967)

9

List of parks, play-fields and open spaces within Erode Municipality limits, approved (G.O. Ms. No. 1274, Education, dated 25th July 1967) ...

5

List of parks, play-fields and open spaces within Nagapattinam Municipal limits, approved (G.O. Ms. No. 2, Education, dated 2nd January 1967)

9

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959—cont.

List of parks, play-fields and open spaces within Ootacamund Municipal limits, approved (G.O. Ms. No. 905, Education, dated 9th June 1967)

5

List of parks and play-fields within Pattukkottai Municipal limits, approved (G.O. Ms. No. 1273, Education, dated 25th July 1967.)

13

List of parks, play-fields and open spaces within Pudukkottai Municipal limits, approved (G.O. Ms. No. 1742, Education, dated 17th September 1966.)

4

List of parks and play-fields within Tiruchirappalli Municipal limits, approved (G.O. Ms. No. 562, Education, dated 17th April 1967)

8

Pawnbrokers Rules, 1944, amendments to—(G.O. Ms. No. 1640, Agriculture (Co-operation), dated 22nd May 1967 and No. 2763, dated 20th September 1967)

4, 10

Plantations Labour Rules, 1955—

Amendment to rule 71(1) (G.O. Ms. No. 3066, Industries, Labour and Housing (Labour), dated 23rd September 1967.)

14

Public Buildings (Licensing) Act, 1965—

Amendments to Rural Development and Local Administration Department notification II-1 No. 5490 of 1966 of 4th February 1966 (G.O. Ms. No. 1860, Rural Development and Local Administration, dated 18th October 1967.)

2

Extension of time-limit for submission of application for licence and exempting use of buildings as public buildings (G.O. Ms. No. 1726, Rural Development and Local Administration, dated 21st September 1967.)

3

Rectified Spirit Rules, 1959, amendments to—(G.O. Ms. No. 2707, Home, dated 23rd September 1967.)

3

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Resolution on Language passed by Assembly—

Copy of letter forwarding resolution to Prime Minister (D.O. No. 5169/E6/68-1, dated 27th January 1968.)

62

Sales Tax Rules, 1959, amendment to—(G.O. F. No. 1590, Revenue, dated 9th September 1967.)

3

State Housing Board, Audit Report on the Accounts for 1963-64

466

State Vigilance Commission, First Annual Report for period from 10th November 1965 to 31st March 1967

14

(Transferred Territory) Ryotwari Settlement Act, 1964, amendment to Revenue Department Notification II-1 No. 987 of 1966, dated 14th February 1966 (G.O. Ms. No. 1413, Revenue, dated 14th August 1967.)

5

Warehouses Act, 1951, inclusion of Tobacco in the schedule

2

Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959—

List of parks, play-fields and open spaces within Arcot Municipal limits, approved, notification laid on the table

6

List of parks, play-fields and open spaces within Chidambaram Municipal limits, approved, notification laid on the table

9

List of parks, play-fields and open spaces within Erode Municipal limits, approved, notification laid on the table

5

List of parks, play-fields and open spaces within Nagapattinam Municipal limits, approved, notification laid on the table

9

List of parks, play-fields and open spaces within Ootacamund Municipal limits, approved, notification laid on the table

5

List of parks and play-fields within Pattukkottai Municipal limits, approved, notification laid on the table

13

P—cont.

Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulations) Act, 1959—cont.	
List of parks, play-fields and open spaces within Pudukkottai Municipal limits, approved, notification laid on the table	...
List of parks and play-fields within Tiruchirappalli Municipal limits, approved, notification laid on the table	...
PAWNBROKERS RULES, 1944—	
Amendments to—notifications laid on the table	4, 1
PENSION—	
Question re.—	
Teachers' Family—applicability of minimum of Rs. 20 to recipients of	16-1
PESTICIDES—	
Question re number of details in 1966 and 1967. while spraying—from dealers of Indian Oil Company	307-31
PETROLEUM PRODUCTS—	
Question re instructions to Government Departments to purchase—from dealers of Indian Oil Company	307-31
PHARMACIES—	
See Prohibition.	
PLANTATIONS LABOUR RULES, 1955—	
Amendment to rule 71(1), notification laid on the table	1
POLICE FIRING—	
Question re Death of Harijan farmer due to—at Kuthanallur, Thanjavur district	18 499-41
Number of persons injured and killed due to—at Michaelpatti village in Tiruchirappalli district	490-41
POLITICAL SUFFERERS—	
Question re right to sell lands assigned to—	230-23
PONNAPPA NAIDU, THIRU A.—	
Governor's Address, discussion on—	196-20

P—cont.

PONNUSWAMI CHETTIAR, THIRU S. R. P.—	
Governor's Address, discussion on—	188-196
PONNUSWAMY VILLAVARAYAR, THIRU J.—	
Governor's Address, discussion on—	342-345
Supplementary Statement of Expenditure for 1967-68 (First), discussion on—	323
PORTRAITS—	
Question re display of—in Government Offices	483
Removal of—of National leaders from office of the Collector of Madurai	487-489
Removal of—of Mahatma Gandhi from meeting hall of Tiruchirappalli Collector's Office	489
PRE-UNIVERSITY CLASS—	
Resolution regarding free education in	369-387
PROCUREMENT OF RICE—	
See Food.	
PROHIBITION—	
Question re intoxicating drinks sale by Pharmacies.	431-432
PUBLIC BUILDINGS (LICENSING) ACT, 1965—	
Amendments to Rural Development and Local Administration Department notification II-T No. 5490 of 1966, dated 4th February 1966, laid on the table	9
Extension of time-limit for submission of application for license and exempting use of buildings as public buildings, notification laid on the table	8
PUBLIC SERVICE COMMISSION—	
Question re recruitment through Madras—stoppage of	466-487
PULLAMBADI CANAL SCHEME—	
See Irrigation	172-173
PULSES—	
Question re quantity and varieties of stock held by Government and manner of disposal	29-30

Q

QUESTION PAPERS—

See Schools.

QUESTIONS AND ANSWERS—

Damodaran, Thiru A. R.—

Question re—

Government Arts College at Cuddalore, construction of permanent building for ... 363-364

Petroleum products, instructions to Government Departments to purchase—from dealers of Indian Oil Company ... 307-309

Ethiraj, Thiru P.—

Question re—

Electricity supply to filter-point wells, removal of disparity in tariff rates between private sector and public sector ... 220-222

Loans, inability of cultivating tenants to get agricultural ... 231-233

Religious festivals wounding feelings of people of different religious, banning of ... 166-168

Ethirajalu, Thiru M.—

Question re—

Grazing permits, income derived by Forest Department from 1964-65 to 1966-67 through issue of ... 36-37

Harijans, assignment of lands under Grow More Food Schemes to ... 220-230

Krishnamoorthy, Thiru G.—

Question re—

Aided Secondary School, Sandaipettai, closure, etc., of ... 18-19

District Educational Officers, reasons for not filling posts of ... 158

Lecturers in Government and Aided Colleges, counting of temporary service for increment. 17-18

Pesticides, number of deaths in 1966 and 1967, while spraying—and names of such pesticides. 233-236

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Krishnamoorthy, Thiru G.—cont.

Question re.—cont.

Teacher-Managers, continuance in service up to 62nd year of age ... 15-16

Teachers' Family Pension, applicability of minimum of Rs. 20 to recipients of ... 16-17

Teaching Grant for private training colleges, principle of assessment ... 19

Temples, progress of renovation work ... 219-220

Rajah Iyer, Thiru M.—

Question re—

Betting tax, evasions of—at Race Course ... 173-175

Buses registered by State Government and private enterprise in State as on June 1, 1967, number of ... 100-102

Bypass roads in East Ramanathapuram, laying of ... 170-171

District Educational Officers, delay in regularisation of services of ... 165-166

Hindi, Government of India grant during 1966-67 for teaching of—in schools and colleges ... 20-21

Junior and senior basic training for men and women, selection during 1967-68 in Ramanathapuram district for ... 160-164

Mandapam Camp, utilisation of buildings purchased from Ceylon Government ... 169-170

Members of Legislature, construction of new hostel for—particulars regarding ... 102-104

New Language Policy, representation of Hindi Pandits, regarding security of service consequent on implementation of ... 21-23

Non-basic trained teachers in basic schools, representation for removal of ban on appointment ... 20

Non-teaching staff in aided secondary schools, revision of strength of ... 159

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Rajah Iyer, Thiru M.—cont.

Question re.—

Official language and study of languages in schools and colleges, recommendation to Government of India regarding ... 159-160

Padmanathapuram district offices at Madurai, shifting of—to Ramanathapuram ... 420-423

Secondary grade trained assistants in Government service, criteria for promotion as Junior Deputy Inspectors of Schools ... 164-165

Teachers in local body and District Board (former) high schools, free medical treatment for ... 108-109

Water-supply and drainage schemes (non-Madras urban) formulated in 1966-67, number and progress of ... 107-108

Ramadass, Thiru K.—

Question re.—

Disturbance in Sowcarpet on 12th February 1968, attacks on private cars and houses. 485

Subbiah, Thiru T. K.—

Kallagam-Andi Canal Scheme in Tiruchirappalli district, details regarding ... 223

Marudayar Scheme, execution of ... 171-172

Newspapers allowed to be bought by Community Education Centres of Panchayat Unions ... 236-237

Police firing at Michelpatti village in Tiruchirappalli district, number of persons injured and killed due to ... 490-491

Political sufferers, right to sell lands assigned to. 230-231

Portrait of Mahatma Gandhi, removal from meeting hall of Tiruchirappalli Collector's office ... 489

Pallambadi Canal, number of tanks covered by, and agency for maintenance of ... 172-173

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Thiagarajan, Thiru N. R.—

Question re.—

Adyar Beach, proposals to beautify ... 168-169

Arts College at Usilampatti, opening of ... 356-358

Balaramavarma Spinning Mills, Shencottah, closure of ... 362-363

Beggar nuisance in Madurai, preventive measures taken ... 300-302

Bypass roads, laying of—and stage of work of laying bypass roads in Dindigul, Madurai district and Koilpatti, Tirunelveli district ... 25-27

Cine Artistes, demands of and action taken by Government ... 299-300

Coimbatore Avinashi Spinning Mill, closure of. 368-369

Coom River, improvements to—in Madras City. 302-306

Desalination of sea-water, experiments regarding ... 491-492

Dindigul-Karur Railway Line, work on extension of broad-gauge line up to Madurai ... 99-100

Engineering Colleges, Arts Colleges and Teachers' Colleges, destruction of Selection marks list ... 355-356

Fire accident in Lock Nagar, Chepauk, details regarding ... 428-430

'Gharao' in Coimbatore S.R.P. Mill in October 1967, steps taken ... 800

Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department, contribution from income of temples to ... 155-156

Hosur Panchayat Union, writing of name-board in Telugu besides Tamil ... 432-433

Houses constructed by Corporation of Madras, number of ... 501-503

Hunger-strike by labourers in front of Executive Engineer's Office, Pattanamgal Division, reasons for ... 424-425

Q—cont.

PAGES.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

THIAGARAJAN, THIRU N. R.—cont.

Question re—

Industrial disputes from 1st March to 16th May 1967, number of	499-500
Intensive Agricultural District Programme, works carried out in Thanjavur district under.	496-497
Intoxicating drinks, sale of—by pharmacies ...	481-492
Kuruvai rice procured in Thanjavur district in 1966-67 and in 1965-66 up to 15th October, quantity of	312-313
Language Policy, Report from the Central Government on	360-362
Madurai Court buildings (new), Courts to be housed in	364-365
Mandapam Camp, utilisation of buildings purchased from Ceylon Government	169-170
Medium of instruction in colleges, introduction of Tamil as	492-494
Members of Legislature, free travel in State Transport buses for	97-98
Mercy Petitions from persons sentenced to capital punishments after new Ministry assumed office, number of	497
Mineral deposits, geological survey of	358-359
"One Trade Union for each Industry", implementation of	501
Open air jail, introduction of	365-368
Paddy procurement in Ambasamudram taluk, harassment of harvest coolies by officials to part with grains received as wages	104-107
Police firing at Kuthanallur, Thanjavur district, death of Harijan farmer due to	480-490
Portraits allowed to be displayed in Government Offices	488
Portraits of National leaders, removal from the office of Collector of Madurai	487-488

Q—cont.

PAGES.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Thiagarajan, Thiru N. R.—cont.

Question re—

Pulses, quantity and variety of stock held by Government and manner of disposal of	29-36
Railway canteens, supply of good quality rice to	415-416
Railway lines, recommendations of Government to Central Government regarding laying of new	24-25
Ramanathapuram District offices in Madurai, shifting of—to Ramanathapuram	420-423
Rameswaram-Dhanuskhodi Roads, state of dis-repair	222-223
Rationing in Kodaikanal, reduction of rice rations during September 1967.	428
Rationing, non-distribution of raw rice in North Madras in October 1967	430
Raw rice, discontinuance of supply to staff of Soil Conservation Department, from 15th August 1967	480-431
Recruitment through Madras Public Service Commission, stoppage of	486-487
Rice and paddy, seizure of—, number of cases filed and number convicted from 6th March to 30th September 1967	28-29
Rice, non-supply to family card holders from 1st July to 20th September 1967	226-228
Rice procurement, target suggested by Central Government to State Government after 1st March 1967	225-228
Rise in price of rice in Kulathur, Kovilpatti taluk, opening of fair price shops to meet	418-420
Seizure of 58 bags of maize during transit from Sankarancoil to Sivakasi in October 1967, information regarding	417-418
Seizure of paddy at Melur, Madurai district on 22nd September 1967, action taken regarding	425-427

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Thiagarajan, Thiru N. R.—cont.

Question re—

Sethu Canal Scheme, correspondence with Central Government re.	494-496
Silt in Vaigai Reservoir, steps taken to prevent deposit of	423, 424
Smuggling of paddy from Kallanthiri in Madurai district	309-312
Smuggling of rice in Madurai district borders to Kerala in October and November 1967, number of cases filed regarding	313, 314
Sothuparai-Kuppamparai Anicut (Periakulam taluk) Project, particulars re.	98, 99
State Housing Board, number of houses constructed by—in Foreshore Estate, Madras ...	297-299
Supply of rice to the public at Re. 1 per measure, amount of loss incurred up to 30th September, 1967 in	416, 417
Thanjavur "Broken rice", allotment to Gudalur in Madurai district	223-225
Thathayyangarpettai Government High School, Tiruchirappalli district, setting of question papers of a political nature in—"Even the elephant will slip just as Kamaraj was defeated"]	423
Thevaram Mettu Road, stoppage of construction of—in Madurai district	306-307
Thozhudur Bridge, remodelling of—to avert accidents	27, 28
Tiruppur Hosiery Factory, closure of	497-499
Tuticorin Harbour Project, correspondence with Central Government re.	494-496
Vaigai Dam, plantation of trees in	314-315
Vellore Fort, use of, and restoration of Jalakandeswarar temple in	156-158
Warehousing Corporation, location of godowns constructed by	228, 229

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

THIAGARAJAN, THIRU N. R.—cont.

Question re.—cont.

Water-supply to Madras City, steps taken to augment	23-24
--	-------

RAILWAYS—

Question re.—

Dindigul-Karur Railway Line, work on extension of broad gauge line up to Madurai	99, 100
New Railway lines, recommendations of State Government to Central Government re. laying of	24-25
Resolution regarding new railway lines from Tirunelveli to Nagercoil, Trivandram and Kanyakumari, laying of	408-410

RAJAGOPAL, THIRU C. V.—

Governor's Address, discussion on	150-153
Supplementary Statement of Expenditure for 1967-68 (First), discussion on	329

RAJAH IYER, THIRU M.—

Governor's Address, discussion on	72-81
Supplementary Statement of Expenditure for 1967-68 (First), discussion on	316-318

RAJARAM, THIRU K.—

Absence of Krishnaswamy Vandayar, Thiru A., condonation of	38
Adjournment motion re-partiality of Police towards Black-flag demonstrators and failure of Police to maintain law and order	434, 435, 436, 437, 438

Bills—

Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1968	457-461, 468
General Sales Tax (Amendment) Bill 1968	470, 471, 473, 474,

RAJARAM, THIRU K.—cont.

Condolence resolution regarding death of Jengal Irediar, Thiru M., member of the Legislative Council	2
Governor's Address, discussion on	65, 145, 184, 204, 203, 211, 507-525
Resolution regarding—	
Free education in P.U.C.	360, 370, 381-398
Official Language of the Union	396-399
Supplementary Statement of Expenditure for 1967-68 (First), discussion on	327-333

R

RAMADASS, THIRU K.—

Governor's Address, discussion on	45, 110 284-273
Resolution regarding free education in P.U.C. ...	371

RAMAKRISHNA ACHARI, THIRU K.—

Resolution regarding new Railway Lines from Tirunelveli, Nagercoil, Trivandrum and Kanyakumari, laying of	408, 409
--	----------

RAMAN NAIR, THIRU R.—

Governor's Address, discussion on	288-293
--	---------

RAMANATHAPURAM—

Question re—

Shifting of headquarters and District Officers of — from Madurai to Ramanathapuram	420-423
---	---------

RAMASWAMY, THIRU K. V.—

Expression of sorrow regarding death of—, former member of Council	415
---	-----

RAMASWAMY MUDALIAR, THIRU V. K.—

Bill—Agricultural Income-tax (Amendment 1968)	444-445
--	---------

RAMASWAMY MUDALIAR, THIRU V. K.—cont.

Governor's Address, discussion on	175-177
Supplementary Statement of Expenditure for 1967-68, (First), discussion on	322, 323

RAMESWARAM—DHANUSHKODI ROADS—

See Roads.

RATIONING—

See Food.

RECTIFIED SPIRIT RULES, 1959—

Amendments to—, notification laid on the table ...	3
--	---

RESOLUTION REGARDING—

Free education in P.U.C.	369-387
Official Language of the Union	387-404
Panchayats Act, amendment to	410
Pension to teachers who retired prior to 1st April 1955 from local body and private management schools	404-408
Teachers, service conditions of	408
Thermal Plant, Tuticorin	410

RICE—

See Railways.

ROADS—

Question re—

By-pass—in East Ramanathapuram district, construction of	170-171
By-pass roads, laying of—in the State, and stage of work of laying by-pass roads in Dindigul, Madurai district and Koilpatti, Tirunelveli district	25-27
Rameswaram-Dhanushkodi Roads, state of disrepair	222, 223
Thevaram Mettu Road in Madurai district stoppage of construction of	306-307

RULINGS AND OBSERVATIONS OF THE CHAIR. ADJOURNMENT MOTION REGARDING—

Attack on Madurai District Congress Committee Buildings etc., on 13th February 1968 and consequent panic created in the mind of the public—Not pressed. ... 438-440

Partiality of Police towards Black-Flag Demonstrators and failure of Police to maintain law and order at a Congress meeting at Coimbatore—Not pressed in view of the assurance given by the Chief Minister ... 434-438

S

SADIQ PASHA, THE HON. THIRU S. J.—

Governor's Address, discussion on ... 133

SALES TAX RULES, 1959—

Amendment to—, notification laid on the table ... 3

SAMBASIVA REDDIAR, THIRU A.—

Bill—General Sales Tax (Amendment) Bill, 1968 ... 469-470

Resolution regarding Official Language of the Union 395-396

SANKARALINGAM PILLAI, THIRU M.—

Governor's Address, discussion on ... 134-143

SARASWATHY PANDURANGAM, THIRUMATHI—

Governor's Address, discussion on ... 286-288

SCHOOLS—

Question re.—

Non-teaching staff in Aided Secondary Schools, revision of strength of ... 159

Aided Secondary School, Sandaipettai, closure, etc of ... 18-19

Study of languages in—, recommendations of Government to Centre regarding ... 159-160

Thathayyanganpettai Government High School, Tiruchirappalli district, setting of question papers of a political nature in—("Even the elephant will slip just as Kamaraj was defeated") 423

SEA-WATER—

Experiments re. disalination of ... 491-492

SEIZURE OF PADDY—

See Food.

SESHADRI, THIRU, R. M.—

Governor's Address, discussion on ... 256-264

Resolution re. Official Language of the Union ... 387-391, 402-404

SETHU CANAL SCHEME—

Question re. correspondence with Central Government re. ... 494-496

SALT—

See Vaigai Reservoir.

SOIL CONSERVATION STAFF—

See Food.

SOTHUPARAI—KUPPAMPARAI ANICUT PROJECT—

See Anicut.

STATE HOUSING BOARD—

Audit Report on the Accounts of—, for 1963-64, laid on the table ... 476

Question re. number of houses constructed in Fore shore Estate, Madras by ... 297-299

STATE VEIGILANCE COMMISSION—

First Annual Report for period from 10th November 1965 to 31st March 1967, laid on the table ... 14

SUBBIAH, THIRU T. K.—

Governor's Address, discussion on ... 293-297

Resolution re. Official Language of the Union ... 395

SUNDARAM, THIRU S.D.—

Governor's Address, discussion on ... 280-286

Withdrawal of rail fare concession in respect of articles and need for grant of half-fare concessions in State Transport buses, calling Minister's attention to ... 440

SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1967-68, FIRST—

Discussion on	316-342
Presentation of	237-241

T

TEACHERS—

Question re—

Hindi Pandits' representation re security of service consequent on implementation of New Language policy	21-23
--	-------

Medical treatment (free) for—in local body and District Board (former) High Schools	106-109
---	---------

Non-basic trained teachers in basic schools, representation for removal of ban on appointment	20
---	----

Resolution re—

Pension to—who retired prior to 1st April 1955 from local body and private management schools	404-408
---	---------

Secondary grade trained assistants in Government service, criteria for promotion as Junior Deputy Inspectors of Schools	164, 165
---	----------

Service conditions of	408
-----------------------	-----

TEACHERS' FAMILY PENSION—

Question re—

Applicability of minimum of Rs. 20 to recipients of	16, 17
---	--------

TEACHING GRANT—

Question re—

Principle of assessment for private training Colleges	19
---	----

TEMPLES—

Question re—

Contribution from income of—to Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department	165, 166
--	----------

Progress of renovation work	219, 220
-----------------------------	----------

THANJAVUR BROKEN RICE—

See Food.

THATHAYYANGARPETTAI GOVERNMENT HIGH SCHOOL—

See Schools.

THERMAL FLANT, TUTICORIN—

Resolution re.	410
----------------	-----

THEVARAM METTU ROAD—

See Roads.

THIAGARAJAN, THIRU N. R.—

Adjournment motion re—

Attack on Madurai District Congress Committee buildings	439, 440
---	----------

Attack on Madurai Urban District Congress Committee and Rural Congress Committee offices at Madurai	109 463
---	------------

Bill—Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1968	456, 457
---	----------

Famine Relief measures in Madurai district consequent on failure of monsoon, calling Minister's attention to	503
--	-----

Governor's Address, discussion on	205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 217
-----------------------------------	---

THIRUGNANASAMBANDAR (SAINT) FESTIVAL—

See Festivals

TIRUPPUR HOSIERY FACTORY—

Question re closure of	497-499
------------------------	---------

TRADE UNION POLICY—

Question re one Trade Union for each industry, implementation of	501
--	-----

(TRANSFERRED TERRITORY). RYOTWARI SETTLEMENT ACT, 1964—

Amendment to Revenue Department Notification II-1 No. 987 of 1966, dated 14th February 1966, notification laid on the table	5
---	---

T—cont.

PAGE

TRANSPORT—

Question re—

Buses registered by State Government and private enterprise in State as on 1st June 1967, number of ... 100-102

Free travel for Members of Legislature in State buses ... 97-98

TUTICORIN HARBOUR PROJECT—

Question re correspondence with Central Government ... 491-496

V

VAIGAI DAM—

Question re. plantation of trees in ... 814, 815

VAIGAI RESERVOIR—

Question re silt in—steps taken to prevent deposit of ... 423, 424

VELLORE FORT—

Question re silt in—steps taken to prevent deposit warar temple in ... 156-158

VENKATACHALAM, THIRU R.—

Governor's Address, discussion on ... 143, 145, 146-149

W

WAREHOUSES ACT, 1951—

Inclusion of tobacco in the schedule, notification laid on the table ... 7

WAREHOUSING CORPORATION —

Question re location of godowns, constructed by ... 228, 229

WATER SUPPLY

Steps taken to supply water to Madras City ... 94

Schemes (non-Madras Urban) formulated in 1966-67, number and progress of ... 107, 108

